

THE MOST BLESSED EVENT

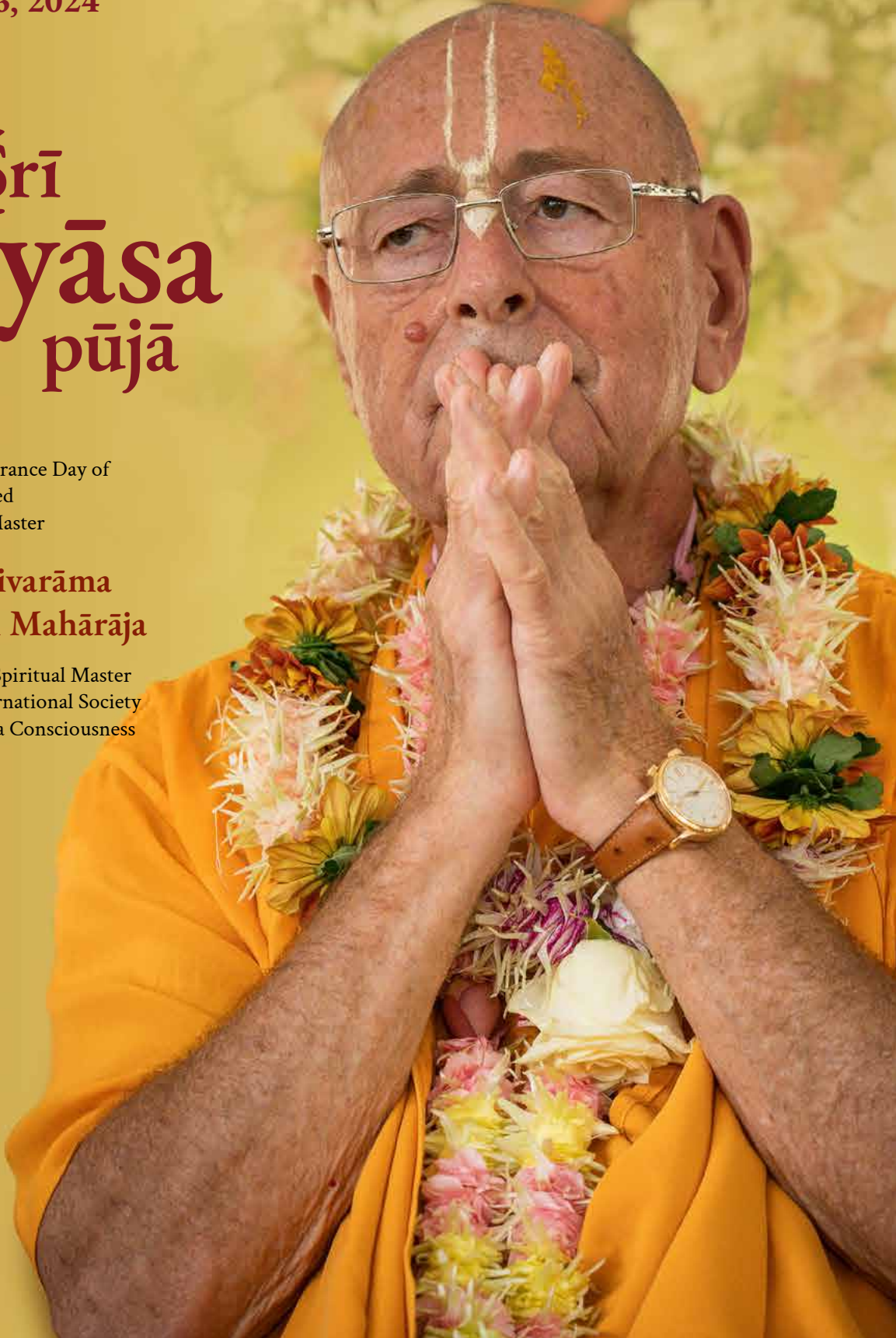
May 26, 2024

Śrī Vyāsa pūjā

The Appearance Day of
Our Beloved
Spiritual Master

Śrīla Śivarāma
Swami Mahārāja

Initiating Spiritual Master
of the International Society
for Krishna Consciousness

The Most Blessed Event
May 26, 2024

Śrī Vyāsa-pūjā

The Appearance Day of
Our Beloved Spiritual Master

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

Initiating Spiritual Master of the International Society
for Krishna Consciousness

Śrī Gury-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

1.

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master receives benediction from Śrī Kṛṣṇa, the ocean of mercy. Just as a cloud extinguishes a forest fire with the cool water of its rains, so the spiritual master delivers Kṛṣṇa's mercy by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómestert megáldja Śrī Kṛṣṇa, a kegy óceánja. Ahogyan a felhőből aláhulló hűs eső oltja ki az erdőt felégető tüzet, úgy oltja el a lelki tanítómester az evilági lét lángoló tüzet Kṛṣṇa kegyének záporával. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

2.

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Chanting the holy names, dancing in ecstasy, singing, and playing musical instruments, the spiritual master is always joyfully engaged in the *saṅkīrtana* movement of Śrī Caitanya Mahāprabhu. Because he always relishes the mellows of pure devotional service within his mind, sometimes his hair stands on end, he feels quivering in his body, and tears flow from his eyes like waves. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana-mozgalmából*: a szent nevek énekléséből, az eksztatikus táncból,

az énekből és a zenéből. Mivel elméjében a tiszta odaadó szolgálat ízeit élvezzi, a haja olykor égnek áll, a teste remeg, és könny patakzik a szeméből. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

3.

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master lovingly engages in the temple worship of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa, and encourages his disciples in such service. They dress the Deities, clean Their temple, prepare delicious foods, and offer Their Lordships many other services. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester nagy szeretettel merül el Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatában, s tanítványait is erre biztatja. Felöltözteti a *mūrtikat*, kitakarítja a templomukat, ízletes ételeket főz nekik, és még sok másféle módon imádja őket. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

4.

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tr̥ptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tr̥ptim bhajataḥ sadaiiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is satisfied when he sees devotees offer four kinds of palatable foods to Rādhā-Kṛṣṇa, and his satisfaction is complete when they honour the delicious *bhagavat-prasāda* and thus become spiritually content. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómestert elégedettség tölti el, amikor azt látja, hogy a *bhakták* négyféle ízletes ételt ajánlanak fel Rādhának és Kṛṣṇának, s öröme akkor válik teljessé, ami-

kor a finom *bhagavat-prasādat* megtisztelve lelki örömben van részük. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

5.

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāram
ādhurya-līlā guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is ever eager to hear about the unlimited conjugal pastimes of Rādhikā and Mādhava, Their qualities, Their names, and Their forms, and to speak of these exalted topics with other similarly eager devotees. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester mindig mohón vágyik arra, hogy hallhasson Rādhikā és Mādhava számtalan szeretői kedvteléséről, tulajdonságáról, nevéről és formájáról, és nagy örömmel beszél e magasztos témákról hasonlóan mohó *bhakták* társaságában. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

6.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dāksyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is very dear to the *gopīs*, because he is expert in assisting them in making various tasteful arrangements for the perfection of Rādhā and Kṛṣṇa's conjugal pastimes within the groves of Vṛndāvana. I offer my most humble obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester nagyon kedves a *gopīknak*, mert ügyesen segít nekik választékos és kifinomult eleganciával előkészíteni Vṛndāvana ligeteit, hogy tökéletessé tegyék Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseit. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

7.

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvya eva sadbbih
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is to be honoured as much as the Supreme Lord, because he is the most confidential servitor of the Lord. This is acknowledged in all revealed scriptures and followed by all great saints. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is very dear to Śrī Kṛṣṇa.

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezt az összes kinyilatkoztatott szentírás megerősíti, és minden kiváló szent ehhez tartja magát. Mélységes tisztelettel borulok a Kṛṣṇának oly kedves lelki tanítómester lótuszlába elé.

8.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvamṣ tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

By the grace of the spiritual master, one receives the mercy of Kṛṣṇa, and without the guru's grace, one can make no spiritual advancement whatsoever. Thus I always meditate upon my spiritual master, praising his qualities, his service, and his mercy. At sunrise, noon, and sunset, with a straw between my teeth, I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of my spiritual master.

A lelki tanítómester áldásából nyerjük el Kṛṣṇa kegyét, s a guru áldása nélkül egyáltalán nem tudunk fejlődni a lelki életben. Ezért mindig mesteremen medítálok, dicsőítem tulajdonságait, szolgálatát és kegyét. Napkeltekor, délben és napnyugtakor, számba fűszálat helyezve, mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

A Vyāsa-pūjā jelentése

Minden dicsőséget Śivarāma Swaminak, az ISKCON minden gurujának és Śrīla Prabhupādának!

Az Úr Kṛṣṇa és az Ő személyes inkarnációi (emberi időléptékkel mérve) igen ritkán jelennek meg ebben a másodrendű anyagi világban. Az egyik dolog, amit megjelenésük alkalmával tesznek, hogy újra kinyilatkoztatják a vallás örök elveit: *dharma-samsthāpanārthāya* (*Bhg.* 4.2). Śrī Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītān* keresztül tájékoztat minket, hogy milyen módon öröklődik tovább ez a Tőle származó transzcendentális tudás – a legfontosabb, a *jīvák* felemelkedését segítő információ – az anyagi világ különböző bolygóira, és hogyan őrződik meg nemzedékek sokaságán keresztül: „E legfelsőbb tudomány ily módon, *a tanítványi lánc*on keresztül szállt alá...” (*Bhg.* 4.2) Vagyis e tudás kitüntetett birtokosai továbbadják a védikus írásokból szerzett, és saját életükben megvalósított transzcendentális tudásukat, így az újabb és újabb generációk is részesülnek az örök tudás áldásaiból.

A védikus tanításokat, vagy legalábbis azok legjelentősebb részét Śrīla Vyāsadeva, az Úr Kṛṣṇa irodalmi inkarnációja jegyezte le bő ötezer évvel ezelőtt (ahogyan arról a *Śrīmad-Bhāgavatam* első éneke is beszámol). Ezen a módon az Úr személyesen adta át a legfontosabb, legteljesebb, legtisztább szentírásokat az emberiségnek. Bár a védikus irodalom különböző célokat mutat a különböző tudatszinten álló emberek számára, a Szerző szándéka szerint mindezek az írások fokozatosan vezetnek a védikus információkban bízók a vallás legtisztább formája, a tiszta *bhakti*, vagyis az odaadó szolgálat felé. Így bár sokféle *guru-śiṣya* láncolat létezik, a *vaiṣṇava* tanítványi láncolatok a legfontosabbak, mert ezek képesek a *jīvák* és az Úr közötti szerető kapcsolat tökéletes bemutatására és azon gyakorlatok átörökítésére, amelyek felébresztik és tökélyre fejlesztik az élőlények azon mély és legjelentősebb kapcsolatát, amely végső forrásukhoz, az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez fűzi őket.

Az újra és újra átmásolt szentírásokon, valamint a *vaiṣṇava paramparākon* keresztül – a világi gondolkodók számára felfoghatatlan módon – a transzcendentális tudás érintetlenül (bár egyes részleteiben még a négy *vaiṣṇava* láncolat által

is eltérő módon értelmezve) évezredekken keresztül megőrződött, mert tisztaszívű lelkek adták tovább őket. Az Isten, a lelkek és az anyagi világ kapcsolatrendszeréről szóló végső tudást hordozó *vaiṣṇava* tanítványi láncolatok ismertsége és követőiknek a száma érthető módon hullámzott a történelem során. Olykor csak néhány megvilágosult szent volt birtokában a tiszta odaadás filozófiájának, és az bűvópatakként folyt tovább a következő generációkhoz. Olykor pedig népesebb *vaiṣṇava* közösség ápolta az odaadás kultúráját – de a továbbadásban mindig a kiemelkedő lelki tanítómesterek játszották a központi szerepet.

A 16. század elején Śrī Caitanya Mahāprabhu tanította részletesen bizalmas követői számára a tiszta odaadás teológiáját és annak megélési módját. A tömegek számára pedig e lelki gyakorlat központi elemeit mutatta be, legfőképpen az Úr neveinek közös, nyilvános éneklését: Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare, Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare. Śrī Caitanya nem más, mint maga az Úr Kṛṣṇa, aki az Úr kedvesének, Śrīmati Rādhārāṇīnak az érzelmeit átélve mutatta be a *bhakti-yoga* legfelsőbb rendű gyakorlatát. A példamutatás kedvéért még Ő, az Istenség Legfelsőbb Személyisége is csatlakozott egy tanítványi láncolathoz: a Brahmával kezdődő, Madhvācārya nevével fémjelzett *vaiṣṇava paramparā* képviselőjétől, Īśvara Purītól fogadott el avatást.

A Caitanya Mahāprabhunak az odaadó szolgálat filozófiáját és gyakorlatát összegző tanításai többek közt a *Caitanya-caritāmṛtānak* köszönhetően őrződtek meg, és a Brahmā-Madhva-Gauḍīya láncolat tanítómesterein keresztül hagyományozódtak tovább évszázadokon keresztül. Indián kívülre pedig Ő Istene Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának, a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közössége (ISKCON) alapító *ācāryájának* köszönhetően jutottak el, aki csodálatos módon széles körben ismertté és vonzóvá tette az Úr Kṛṣṇa személyét és a Neki végezhető odaadó szolgálatot. A mi szeretett lelki tanítómesterünk, Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami az egyik emelkedett tanítványa Śrīla Prabhupādának, és egyben az ISKCON egyik legaktívabb prédikátora és lelki tanítómestere.

Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītāban* (4.34) világossá teszi, hogy a lelki tudást csak egy élő lelki tanítómester megközelítésével sajátíthatjuk el, és csakis az ő alázatos szolgálata révén érhetünk el valódi lelki fejlődést. Ugyanezt erősíti meg a *Śrīmad Bhāgavatam* 11.3.21. verse is, amely azt is leírja, miről ismerhetjük fel a hiteles lelki tanítómestert:

*tasmād gurum prapadyeta jijñāsuḥ śreya uttamam
śābde pare ca niṣṇātām brahmaṇy upaśamāśrayam*

„Akik komolyan vágynak a valódi boldogságra, azoknak fel kell kutatniuk egy hiteles lelki tanítómestert, és az avatás révén menedéket kell keresniük nála. Lelki tanítómester az, aki alaposan végiggondolva és érvekkel alátámasztva megvalósította a szentírások végkövetkeztetését, és így képes arra, hogy másokat is meggyőzzön ezekről. Az ilyen nagy személyiségek minden anyagi megfontolást félretéve a Legfelsőbb Istenségnél kerestek oltalmat, ezért tudnunk kell róluk, hogy hiteles lelki tanítómesterek.”

A Vyāsa-pūjā az az esemény, amikor a lelki tanítómester evilági megjelenésének napján – köznapi kifejezéssel élve a születésnapján – a tanítványok szavakkal és tettekkel fejezik ki hálájukat a lelki tanítómesterük iránt és méltatják az Ő különleges képességeit, cselekedeteit és személyiségét. Rendkívül szerencsések azok a lelkek, akik felismerték Śrīla Śivarāma Swami emelkedett lelki helyzetét és menedéket kerestek a lótuşzlábainál. Ő, akit a tanítványai Guru Mahārājaként említenek, számtalan csodálatos tulajdonságáról és eredményéről ismert az ISKCON közösségén belül, és messze azon is túl – ahogyan erről az e Vyāsa-pūjā könyvben foglalt felajánlások is árulkodnak. Śrīla Śivarāma Swami több mint ötven éve feddhetetlen gyakorlója és guruja a védikus tudás esszenciájának. Ismert többek között kiemelkedő vezetői és szervezői képességeiről, elképesztő mélységű tudásáról és memóriájáról. Kiemelkedő írói tehetségéről és az általa bejárt lelki magasságokról pedig az általa írt könyvek sokasága tanúskodik. Személyiségének súlya, tanításainak ereje sok őszinte lélekben ébresztette már fel az Úr Śrī Kṛṣṇa tanításai iránti érdeklődést.

A tanítványai számára a Benne való hit nyitja ki azt kaput, amely a végső tudáshoz és az önmegvalósítás tökéletességéhez vezet. Azt a kaput, amelyen beléphetünk a tiszta odaadás birodalmába, és valamikor majd a lelki világba.

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

„A védikus tudás igazi jelentése csak azon nagy lelkek előtt tárul fel magától, akiknek rendíthetetlen hitük van mind az Úrban, mind a lelki tanítómesterben.”
(Śvetāśvatara-upaniṣad 6.23)

Adjunk hálát azért, hogy hálát adhatunk Neki.

Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami, az Ő tanítványai és minden más *vaiṣṇava* szolgálataiban:

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Lótuszlábad Porának!

Az elmúlt hetekben ünnepelte Magyarország az egyik legnagyobb történelmi eseményének, az 1848-as forradalomnak az évfordulóját. Mivel felkérést kaptam arra, hogy leckét tartsak az érdeklődő *bhaktáknak* a vasárnapi programon, így kapóra jött ez az ünnep és annak témája, a forradalom. Hiszen a forradalom szó ma is igazi hívószó, ugyanúgy, ahogy az volt a te személyes jelenléted idejében. Így megtartottam a leckét, „Rohanjunk a forradalomba?” címmel. Ez a meglehetősen provokatív kérdés a magyar emberek számára különösen ismerősen csenghet, viszont mégsem olyan éles számukra, mint amilyen másoknak lehet a konkrét politikai jelentése miatt. Azért, mert a magyar irodalmi kánon egyik főszereplője, Ady Endre 1912-ben írt híres versének a címét és utolsó sorát idézi fel: „Rohanunk a forradalomba”. E kérdéssel persze nyilvánvalóan nem egy politikai forradalomra szándékoztam feltűzteni a közönséget, hanem azt akartam bemutatni, hogy mi a valódi forradalom, a te lelki forradalmad. A leckére való felkészülés jó alkalmat kínált annak a végiggondolására is, hogy mit jelent pontosan az a lelki forradalom, amit elindítottál, és milyen felelősséget, feladatot ró ránk, a követőidre.

A forradalom szót hajlamosak romantizálni az emberek, de megélni azért annyira már nem akarják, mert sok kényelmetlenséggel jár, hiszen teljesen felborítja a megszokott rendet, ami még akkor is biztonságot ad nekik, ha igazságtalan és elnyomó. Így ameddig csak bírják nem rohannak a forradalomba és nem vesznek részt egy olyan társadalmi mozgalomban, amely erőszakosan, fegyveres vagy vértelen úton megdönti a fennálló társadalmi rendet, és a politikai, társadalmi és gazdasági élet gyökeres átalakítását eredményezi.

A forradalom szót egészen a 20. század közepéig inkább pejoratív értelemben használták, mint felfordulás, zavargás, rombolás. Jelentése csak a 20. század derekától, a kommunista alapú baloldali mozgalmak és a „hippi” ellenkultúra elterjedése és virágzása nyomán vált egyértelműen pozitívvá, amit napjaink újbaloldali mozgalmai még tovább erősítettek.

A mai Kṛṣṇa-hívők mint koruk gyermekei, szintén egyértelműen pozitív fogalomként értelmezik és alkalmazzák a forradalom szót és képzett alakjait. Ezzel még inkább így vannak lelki tanítómestereik, akik legtöbbje a hippie ellenkultúra gyermeke. És mindannyian a te tanítványaid, kedves Śrīla Prabhupāda, akitől egyáltalán nem állt távol sem a fiatalos társadalmi radikalizmus, sem pedig a kommunizmus eszméje, bár közel sem azon a szinten értelmezted azt, amelyen a fogalom megalkotói, Marx és Engels gondolkodtak.

Még nem kezdted el nyugati missziódat, amikor az indiai Jhansiban megjegyezted 1952-ben: „Az egész világ egy lelki forradalomra vár.” Már akkor egy világméretű mozgalmat akartál szervezni, bár csupán egy-két igazi pártfogód volt. Még annak alapító okiratát is megfogalmaztad – amit aztán felhasználtál az ISKCON alapító okiratához – és Bhakták Ligájaként jegyeztetted be.

Könyveidben és beszédeidben Caitanya Mahāprabhu is forradalmárként mutattad be, Aki a kora újkorban, amíg a nyugati ember az univerzum tanulmányozására és a Föld körbehajózására irányította a figyelmét, Indiában egy belső forradalmat indított el, megjósolva, hogy a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* énekelni fogják a világ minden városában és falvában. Mozgalma végigsöpört a szubkontinensen, és mély hatást gyakorolt nem csak kora, de a későbbi és mai vallási és filozófiai gondolkodásra mind Indiában, mind Nyugaton.

Számtalanszor beszélgettél a forradalom különféle formáiról és színtereiről tudósokkal és tanítványokkal, és az utóbbiak mind a mai napig gyakran mutatnak be és dicsőítenek téged és lelki tanítómesteredet, Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurát igazi forradalmárként. Így nem kérdés a számukra, hogy rohanjanak-e a forradalomba: egész életüket forradalmi hevületben élik, gyorsan, intenzíven, amiben szinte csak a változás az állandó.

De mit jelent, miből áll ez a forradalom, a te lelki forradalmad, kedves Śrīla Prabhupāda?

Amikor forradalomról beszéltél, általában a *viplava* szót használtad annak szanszkrit megfelelőjeként. Nagyon sokatmondó azonban, hogy szentírásfordításaidban csupán egy versben fordítottad a *viplava* szót forradalomként, igaz, ez a *Śrīmad-Bhāgavatam* egyik leghíresebb verse (1.5.11). Abban a néhány másik *Śrīmad-Bhāgavatam* versben, amelyben még előfordul a *viplava* szó, konzekvensen az eredeti szanszkrit jelentéseinek megfelelően fordítottad mint megzavarás, pusztulás, pusztítás, megsemmisülés. Vagyis egyértelműen negatív jelentéssel,

haszonlón ahhoz, ahogy Nyugaton is egyszerűen csak zavargást, a fennálló rend elleni lázadást értettek forradalom alatt mindaddig, amíg fel nem ruházták a szót mint az elnyomottaknak az igazságosabb és szebb jövőjéért való heroikus, önfeláldozó küzdelme, patetikus jelentéstartalommal.

Ha megnézzük, mit gondoltál te a társadalmi forradalmakról, egyértelművé válik, hogy távolról sem ilyen forradalomnak akartál volna az élére állni. „A modern kor történelmében is láthatjuk, hogy a különféle forradalmak eltörölték a királyságokat, de sajnos csupán azért, hogy harmad- és negyedrangú emberek ragadják magukhoz a hatalmat. Noha szerte a világon megsemmisítették a szenvedély és a tudatlanság kötőerejének befolyása alatt álló királyságokat, a világ lakói még mindig boldogtalanok, mert annak ellenére, hogy a hajdani királyok jellemét a tudatlanság árnyékolta be, helyükre olyan kereskedő- és munkásosztályba tartozó emberek kerültek, akiknek tulajdonságai még alacsonyabb rendűek.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 9.15.15 magyarázat) Vagyis, ha néptömegek boldogtalanok és szenvednek, mert az elit túlságosan kizsákmányolja és sanyargatja őket, akkor előbb utóbb fellázadnak és elkergetik vagy megölik a vezetőket. De a vége általában az, hogy még rosszabb helyzetbe kerülnek, mert jönnek a kapitalista tőkésék, akik nincstelen bérrabszolgát csinálnak belőlük éhbérért, és a demokrácia, ahol bármilyen hozzá nem értő, jellemtelen és erkölcstelen ember megválasztható vezetőnek, aminek még nagyobb káosz és boldogtalanulás lesz a vége. Így a mai társadalmak nem tudnak tartósan jó kormányzatot létrehozni, mert: (1) a *kali-yugában*, a vizsalyok korában élnek, amelyben nagyon könnyen lesz konfliktus bármilyen apróságból, (2) a vezetők, az elit előbb utóbb önzővé és korrupttá válik, de legfőképpen azért, mert (3) nincs egy mindenki által elfogadott értékrendszeren alapuló közmegegyezés az élet értelméről és céljáról.

Világosan láttad Śrīla Prabhupāda, hogy stabil értékrend csak szilárd és megcáfolhatatlan tudásra épülhet fel. Ember által „kitalált” tudás pedig nem lehet megcáfolhatatlanul szilárd, hiszen az anyagi érzékekkel szerzett, kigondolt „tudást” mindig jellemzi a négyféle hiba. A tudásnak így transzcendentális forrásból, Istentől kell származnia, kinyilatkoztatott szentírásokból, a vallás közvetítésével.

Mára azonban a legtöbb vallás és vallási intézmény elveszítette a tekintélyét, döntően felkent képviselőik normaszegő és képmutató viselkedése miatt. Ennél sokkal nagyobb probléma azonban, hogy ezzel az emberek Isten létezésébe vetett hite is annyira meggyengült, hogy már nem lehet társadalmi értékrendszert ala-

pozni az Ő törvényeire, maximum erőszakkal. Nem maradt más közös társadalmi érték és érdek, mint a minél nagyobb anyagi érzékkielégítés, azon a filozófiai alapon, hogy az ember a saját életének és világának az irányítója, és ő a jogos haszonélvezője is. Azonban, ha mindenki ezt gondolja – és többé kevésbé ezt teszi, hiszen majdnem mindenkinél éppen ez az az ok, ami miatt az anyagi világban született meg –, akkor az élet folyamatos verseny és küzdelem lesz a korlátos érzékkielégítési lehetőségek megszerzéséért, amiben aki kapja marja, és: „Ha a király nem büntetné meg fáradhatatlanul mindazokat, akik kiérdemelték a büntetést, az erők megsütnék a gyengéket, mint a nyársra húzott halat” (*Manu-samhitā* 7.20). Az erők pedig ha nem is húzzák nyársra a gyengéket, de addig nyomorgatják őket, ameddig azok fel nem láznak ellenük forradalmat kirobbantva, vagy manapság a nyugati világban inkább csak „fülkeforradalmat”. Ami a kielégíthetetlen mohóságon és önzésen alapuló kizsákmányoló viszonyokon semmit sem változtat, csak az elitet cseréli le valamilyen mértékben. Te, Śrīla Prabhupāda azonban többször határozottan kijelentetted, hogy nem törvényszerű így lennie, mert: „Amikor a kormányt valóban *brāhmaṇák*, vagyis Isten-tudatos emberek vezetik, akkor az emberek valóban boldogok lehetnek.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 9.15.15 magyarázat)

A mai emberek nagy része azonban pusztán hit alapján már nem fogadja el a vallásokat, amelyekre a közös értékrendszer alapulhatna. Számukra már intellektuális meggyőző erővel is rendelkeznie kell annak a vallásnak, amit elfogadnak, mert egyébként kitalálják maguknak, mindenféle vallási tant és spirituális elképzelést összeturmixolva. A nem csupán a hitre apelláló transzcendentális tudásnak tehát teljeskörűnek, konzisztens és kongruens rendszert alkotónak kell lennie, mert csak akkor elégíti ki az intelligens embereket – akik formális vagy informális szinten, de még mindig a legnagyobb hatalommal bírnak a társadalmakban. Valójában te is őket nevezted vezetőkné. Ha ők elfogadnák az igazi és végső tudást az életről és annak értelméről, akkor minden megváltozna. Ez a potenciálisan mindenkit meggyőző, Isten által személyesen átadott tudás pedig az emberiség rendelkezésére áll, a te jóvoltodból, kedves Śrīla Prabhupāda.

Isten, Kṛṣṇa világosan elmondja az igazságot saját magáról és az emberiség boldogságában betöltött szerepéről: „Akinek tudata Bennem merül el, s tudja, hogy Én vagyok minden áldozat és önfegyelmezés végső haszonélvezője, minden bolygó és félisten Legfelsőbb Ura, valamint az összes élőlény jóakarója és jótévője, az megszabadul az anyagi szenvedésektől, és eléri a békét.” (*Bhagavad-gītā* 5.29) Ezzel

szemben: „Aki nem áll kapcsolatban a Legfelsővel, annak értelme nem transzcendentális, elméje nem szilárd, s nélkül lehetetlen a béke is. És hogyan volna boldogság béke nélkül?” (*Bhagavad-gītā* 2.66)

Ha a vezetők elfogadnák ezt az igazságot és az Isten által az embereknek adott társadalmi rendszer törvényei, a *varṇāśrama-dharma* alapján szerveznék újra és vezetnék a társadalmat, az egy felülről vezérelt, békés forradalom lenne. Hasonlóan a magyar 1848-ashoz – amelyben az uralkodó osztály megpróbált „előre menekülni”.

A forradalom azonban klasszikusan az alul lévő tömegektől indul, legalábbis ők az erdő, ami lángra kap. Az ő forradalmukhoz is a Kṛṣṇáról szóló, magától Kṛṣṇától származó tudás lenne a szikra, amit szintén a te könyveid és azok tömeges terjesztése, a könyvosztás biztosítana. Hiszen te magad mondtad, hogy a könyveidben olyan erő van, ami képes forradalmat szítani az emberek szívében, ráébredtetve őket valódi helyzetükre mint az Úr szolgálói. Ha pedig az emberek hallanak az élet lelki jellemzőiről, ösztönösen és automatikusan változtatni akarnak majd az életükön és azon, ahogyan a modern társadalom működik. Könyveid egyenesen *māyā* ellen robbantanak ki felkelést a szívében, és nem akarják majd többé a lealacsonyító anyagi létezést, hanem lelki életet akarnak inkább élni. Ha pedig az emberek Kṛṣṇa-tudatosak lesznek, akkor a kormányzás is az lesz, mivel a demokrácia elvileg azt jelenti, hogy a nép kormánya a nép által.

Gyakran szólítottál fel arra Śrīla Prabhupāda, hogy tegyünk valamit, ami békés forradalmat hoz az egész emberi társadalomnak. Azt szeretted volna, hogy a tanítványaid legyenek azok, akik felszítják ezt a forradalmat az emberek szívében a könyveidben rejlő tudás szikrájával. 1977-ben kijelentetted, hogy amikor a történészek visszanéznek majd a huszadik század második felére, látni fogják e forradalom magjait, amelyeket azért vetettél el, hogy általuk megváltozzon a föld arculata. Tanítványaid pedig hisznek abban, hogy ez tényleg meg fog történni, hiszen te mondtad.

A lelki világforradalomra irányuló missziódnak két része vagy fázisa van, sajnos azonban csak az elsőhöz tartozó utat és módszereket volt időd kidolgozni és bemutatni a tanítványaidnak.

Missziód első része nagyjából a *gaudīya-vaiṣṇava* radikalizmus szellemében zajlott, amit lelki tanítómestered élesztett újra és erősített fel végletesen. Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura – megjelenésének 150. évfordulóját egész Indiában és az ISKCON teljes nemzetközi közösségében megünnepeltük idén 2024. február

29-én – forradalmi, azelőtt soha nem látott eszközöket és módszereket alkalmazott a prédikálásban, majd hagyományozott a tanítványaira, aki közül te voltál, kedves Śrīla Prabhupāda messze a legszófogadóbb, és ezért a legsikeresebb.

E radikalizmusnak az a teológiai magja, hogy nem számít, ki milyen társadalmi háttérből és helyzetből indul, ha elkezd az odaadó szolgálatot megfelelő módon, azaz a helyes gyakorlatokat végzi hittel és odaadással, akkor nagyon gyorsan megtisztul bármilyen súlyos anyagi szennyeződéstől (mint amelyet például egy alacsonyrendű családban való megszületés és társadalmi helyzet eredményezhet), és képes lesz a tiszta odaadó szolgálatra. A tiszta odaadó szolgálat pedig feléleszti a szívében az Isten iránti szeretetet, és képesíti arra, hogy elhagyja az ideiglenes és ezért szenvedéssel teli anyagi világot, elnyerve Isten örök boldogsággal teli társaságát a lelki világban. Ennek megfelelően missziód radikális első fázisában nem volt különösebb jelentősége a társadalmi szerepeknek és rendszernek sem a Kṛṣṇa-hívó közösségen belül, sem a külső társadalomban, és nem tűnt elengedhetetlennek a *varṇāśrama* teljes újraépítése, amiről egyértelmű volt, hogy heroikus feladat. Olyannyira, hogy eleinte te magad is úgy láttad, nem megvalósítható.

A társadalmi szerepek és funkciók a hosszabb, a klasszikus védikus úton játszanak döntő szerepet, amelyen az emberek anyagi életének minden szakasza és szintje szabályozva van a *varṇāśrama-dharmával* annak érdekében, hogy felemelkedjenek a jóság minőségébe, ahol aztán majd képesek lesznek tiszta odaadó szolgálatot végezni. Ez a folyamat több életen keresztül is tarthat, és a *varṇāśrama* teljes, komplex működését igényli.

A gyors és radikális lelki fejlődéshez tartozó lelki gyakorlatokat és életmódot kidolgoztad és bemutattad. Ebben a *varṇāśrama-dharmának* csupán az egyik felét, a vallásos gyakorlatokat közvetlenül szabályozó *āśrama-dharmát* kell követni, és amíg egy *bhakta* a közösségen belül marad egyházi szolgálatban, egyirányú, „pédikáló” kapcsolatot tartva fenn a külső társadalommal, addig csak a *brāhmaṇa varṇa-dharma* alkalmazása szükséges (ami nem más, mint maga a teljes *āśrama-dharma*), a többi *varṇáé* nem elengedhetetlen – de nem is igazán lehetséges, amíg a közösség kicsi, elsőrendű célja pedig *brāhmaṇák* képzése, akik intenzíven prédikálnak a külső társadalomban.

Kiderült azonban számodra, kedves Śrīla Prabhupāda, hogy nem minden *bhaktát* lehet gyorsan *brāhmaṇává* változtatni – aki különösebb megingás nélkül képes a tiszta, egyszerű és lemondott életvezetésre, megmaradva a jóság

minőségében –, sőt ők vannak többségben. Számukra már szükséges a teljes *varṇa-dharma* alkalmazása, hiszen azzal szabályozható és hitelesíthető a többi, nem bráhmanikus szerep, funkció és életmód a Kṛṣṇa-hívő közösségen belül is, amelyek szerint élve valaki hosszabb idő alatt szilárdulna csak meg a jóság minőségében, végső esetben a *vānaprastha-āśrama* során. Addig viszont a közösség számára nélkülözhetetlen funkciókat látna el.

Vagyis az egész *varṇāśrama-dharmát* alkalmazni kellene a Kṛṣṇa-hívő közösségben, ezért saját véleményedet radikálisan megváltoztatva a *varṇāśrama* felépítését tette meg missziód második fázisának. Sajnos azonban arra már nem jutott életidőd, hogy ennek a módszerét is kidolgozd és bemutasd, így a *varṇāśrama*-missziót a követőidre hagytad. Arra jutott életidőd, hogy meghatározd a *varṇāśrama* felépítésének stratégiáját: először a Kṛṣṇa-hívő közösségen belül kell megvalósítani, és amikor annak sikerei meggyőzőek lesznek a külső társadalom vezetői számára, akkor ők maguk hajtva végre forradalmat át fogják venni a modellt.

A *varṇāśrama* így vagy úgy, de újra lesz építve, hiszen az általa biztosított társadalmi háttér nélkül nem teljesülhet Caitanya Mahāprabhu vágya, hogy minden faluban és városban énekeljék Kṛṣṇa szent nevét. Ezért jött el immár 538 évvel ezelőtt, és megjósolta, hogy ez meg is fog történni. (*Caitanya-Bhāgavata*, Antya 4.126) Te pedig, kedves Śrīla Prabhupāda kijelentetted (1976. április 9-én Vṛndāvanában a reggeli sétádon), hogy nyugati missziód és annak sikere: “Kṛṣṇa elrendezése volt. Kṛṣṇa a Kṛṣṇa-tudatot akarta prédikálni a nyugati országokban, ezért megadta nekem a lehetőséget, hogy átvegyem érte az elismerést, ennyi az egész. [...] Tehát Kṛṣṇa úgy rendelkezett, hogy a nyugati országoknak most már rendelkezniük kell a Kṛṣṇa-tudattal. És elismerést akart adni szegény szolgájának. Ez minden. Kṛṣṇának ez tetszik.” Ugyanúgy, ahogy a kurukṣetrai csatában Ő már előre elrendezett mindent, de az érdemet Arjunának adta érte. Ha az ISKCON akarja a *varṇāśrama* felépítéséért járó kétségtelenül hatalmas érdemet, amit Kṛṣṇa a te nyugati missziód szerves részeként valójában már elrendezett, akkor komolyan nekilát a feladatnak. Mert ez tetszene Kṛṣṇának, és ezért neked is nagy boldogságot okozna.

Hálás unokád,
Mahārāṇī Devī Dāsī

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2024

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

Some years back I watched the heart-moving ISKCON film “The Joy of Devotion.” The most poignant part was at the end, where one of your grand-disciples, a *gurukula* teacher, eloquently explained how she did not want to see your mission spoiled. Her exact words were, “I just don’t want his mission to go in vain.”

That sentence touched me to the core, and encapsulates my frame of mind as I pass on my preaching and leadership responsibilities to the next generation of devotees.

Yet my concern is more than for the continuity of the Hungarian *yātrā*, its book distribution, *varṇāśrama* development, deities, and devotees. My concern is for the continuity of the greater ISKCON that you established. The ISKCON for which you descended from Goloka, for which you toiled, for which you fought like a protective lioness. My concern is for the ISKCON that carried your mood of devotion, your preaching spirit, your teachings, and your many projects. Will it endure? As your disciples pass on to their next destination, will their successors grasp what you wanted, how you wanted it done, and then do it?

I don’t know!

After fifty years of struggling to maintain your mission, I feel helpless when even now I see departures from your standards, teachings, and orders. What, then, will the future bring?

O divine master, it is all in your hands.

As for me, this old man can only pray and pray that you will inspire future generations to do your will, to make known your glories to the world, to care for ISKCON better than we did.

After all your efforts and the efforts of your followers, I don't want to see your mission go in vain.

Your servant,
Śivarāma Swami

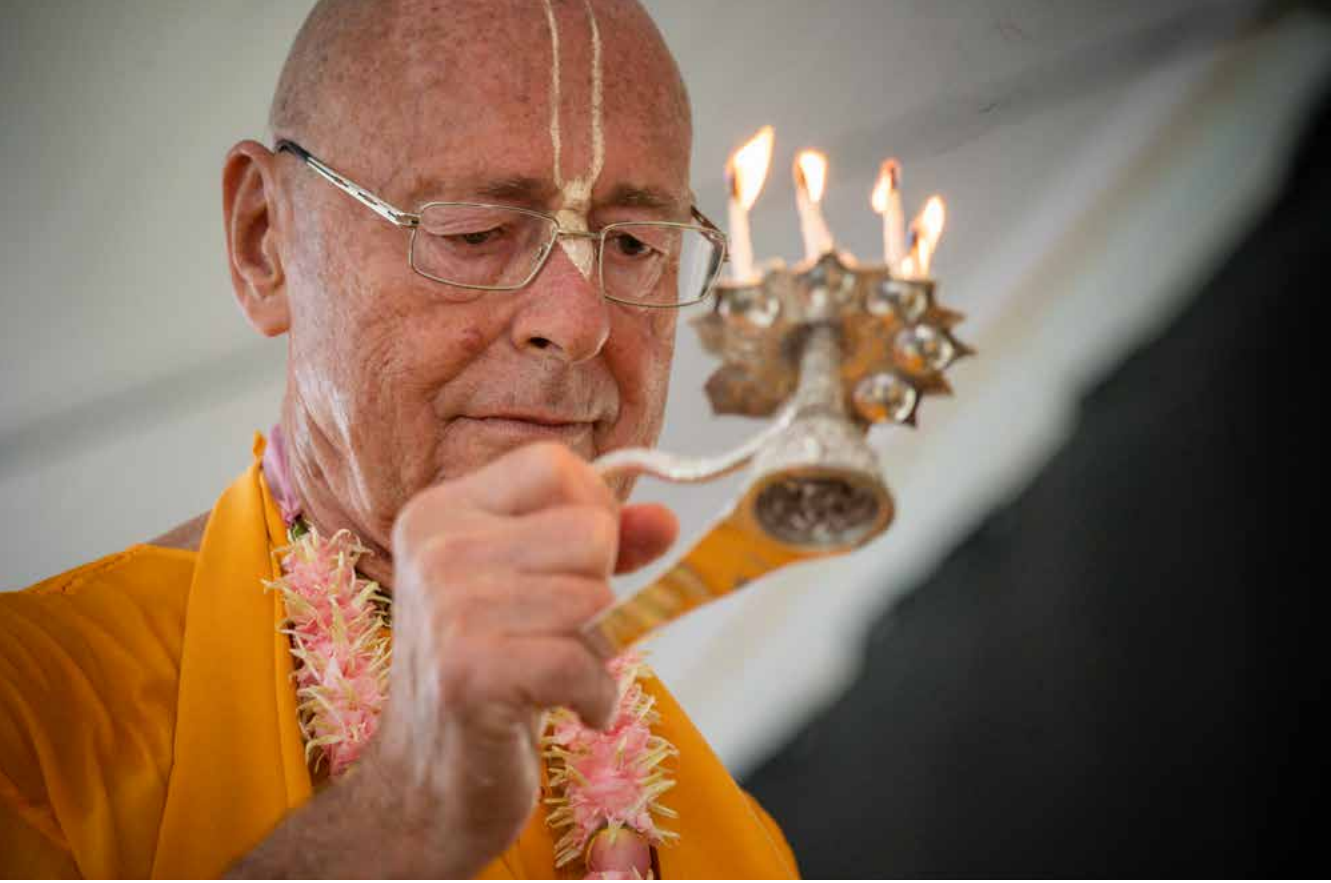

Homages

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ
sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ
tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

*I am a tiny part and parcel of the Supreme Lord
and I am always and in every way His eternal servant. As I am
always hoping for His mercy and kindness, I offer myself
to His most dear servitor, my spiritual master.*

Bhaktipāda Goswami

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Engedd meg, hogy megpróbáljam a lehetetlent – dicsőítelek Téged, aki a transzcendentális tulajdonságoknak kiapadhatatlan óceánja. Én magam nem ismerlek Téged, és nem vagyok képes megérteni egy tiszta *bhakta* lelki természetét. De a saját könyveidben, kedves Guru Mahārāja, megengeded, hogy belelássunk a transzcendentális elméd (szíved) gyönyörű kertjébe. Ebben a kertben minden vegyítetlen szeretetből áll. A legcsodálatosabb díszítés a Te gyönyörű szavaidnak füzerei, melyeket állandóan ajánlasz Rādhā-Śyāmának. Biztos, hogy Rādhā-Śyāma nagyon boldogan, állandóan fürdik a szíved kertjében szeretet szavaid tavaiban. Hogyha nem fejeznéd ki saját tiszta, tökéletes és végtelen alázatos szeretetedet a könyveidben, nem is tudnám elképzelni, mit jelent valójában szeretni Rādhā-Śyámát. Nagyon szépen köszönöm, hogy ezeket a transzcendentális érzelmeket megosztod velünk!

A végtelen transzcendentális tulajdonságaid között ma még kettőt szeretnénk kiemelni, mert ha próbálnék írni minden végtelen tulajdonságodról, akkor ennek a felajánlásnak se lenne vége soha. S azért, hogy a könyvbe is beleférjen, még röviden, csak kettő tulajdonságodról mondanék néhány szót. Az első, ez a Te abszolút, feltétel nélküli szereteted Śrīla Prabhupāda iránt. Śrīla Prabhupāda hozta nekünk a Kṛṣṇa-tudatot úgy, ahogy van. Te pedig, kedves Guru Mahārāja, tökéletesen követed Śrīla Prabhupādát, úgy ahogy van. Bár csak én meg tudnálak tanulni Téged úgy követni, mint ahogy te követed Śrīla Prabhupādát.

A második tulajdonságod a Te szereteted és együttérzésed a *bhakták* iránt. Erről a tulajdonságodról, mint minden másikról végtelenségig lehet beszélni, de megpróbálom nagyon tömören. Számomra felfogatatlan az, hogy hogyan vagy képes ennyi *bhaktára* mindig gondolni. Minden baktával tartasz egyéni kapcsolatot. Nem felejtess el senkit. Nem megyek be a részletekbe, de ennek én a személyes tanúja vagyok. Számomra ez is nagyon csodálatos tanulás! Vannak olyan tanítványaid, akik számára több menedékre van szükségük, mert a karmájuk eléggé

megnehezíti a szívüket. Ők akarnak átadni magukat Rādhā-Śyāmának, de sok sérülésük miatt nekik ezt nagyon-nagyon nehéz megtenni. Akkor Te, kedves Guru Mahārāja, magadhoz közel viszed őket, szeretetteddel megnyugtatód őket, bizalmat ébresztasz a szívükben. Így ezek a *bhakták* végre biztonságban érzik magukat lótuuszlábaidnál.

Kedves Guru Mahārāja, én is nagyon elesett és sérült vagyok, nekem is nagy szükségem van lótuuszlábaidnál menedékre. Kérlek, ne utasíts el, mikor hibákat követek el.

Ez a gyémánt; transzcendentális tulajdonságod, rendkívül és végtelen csodálatos példa és tanítás számomra. Nem találok szavakat, hogy tudnám kifejezni, hogy milyen hatással van rám. Én is szeretném ezt megtanulni, követni és szeretni téged, ahogyan te szereted és követed Śrīla Prabhupādát. Szeretném megtanulni szeretni a *bhaktákat*, együttérző lenni és menedéket adni, mint Te. Én is szeretném megtanulni szeretni Rādhā-Śyámát, ahogyan Te szereted Őket!

Lótuuszlábaidnál menedéket kereső szolgád:
Bhaktipāda Gosvāmī

Mahāprabhu Swami

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuuszlábaid porában. Minden dicsőséget Neked isteni megjelenésed napján.

Egy tanítvány mindig ostobának gondolja magát a lelki tanítómestere előtt, Te viszont Guru Mahārāja nem akarod, hogy a tanítványod ostoba maradjon. Ezt az ellentmondást látszatra nehéz feloldani, de természetesen a lelki életben erre is van megoldás. Guru és Gaurāṅga kegyéből még a legostobább ember is fejlődhet az önmegvalósítás útján. Valójában teljesen tehetetlen az élőlény Kṛṣṇa kegye nélkül, hiszen minden az Ő irányítása alatt működik, és semmi és senki nem független Tőle. Amikor a *jīva* ezt teljességében megérti és megtapasztalja, akkor mondhat-

jük, hogy felébredt, s visszakerült eredeti helyzetébe. Ezt azonban nem adja az Úr bárkinek. Jobban mondva bárkinek adja, viszont van egy feltétele. Ez pedig az, hogy egy tiszta *bhaktájától* kell hallani ezt az igazságot úgy, ahogyan van. S ebben az a csodálatos, hogy egy vak ember a lelki tanítómestertől hallva látóvá válik. *Guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*. Ez a mag a transzcendentális hangvibráció, amely a *paramparān* keresztül száll alá óvatosan. Ebben az anyagi világban semmi másnak nincs értéke. Ezt a legnagyobb és egyetlen kincset kaptam Tőled, az életeddel, a szavaiddal, a tetteiddel bizonyítva a kizárólagos valóságtartalmát.

A kritérium: elfogadni egy hiteles lelki tanítómestert. A nem hiteles nem is lelki tanítómester. Nincs is értelme a kifejezésnek.

Az illúziótól megkülönböztetett valóságot csak az illúziótól megszabadult ember tudja bemutatni. Mennyi ostobaságot gondol és cselekszik a feltételekhez kötött élőlény, s mennyi szenvedésben van része ennek következtében. Ettől a kilátástalan helyzettől akarja az Úr Caitanya megszabadítani a *kali*-kor áldozatait. Mindannyiunkat. S Te, Guru Mahārāja, ebben a misszióban töltesz be egy nagyon fontos szerepet. Hogy engem is lefoglalsz ebben a szolgálatban, az számomra igazán felfoghatatlan.

Köszönöm azt a csodálatos példát, ahogyan elmerülsz Śrīla Prabhupāda szolgálatában, ezáltal bekapcsolva minket a *paramparāba*. Kérlek, továbbra is gondoldj rám kegyesen, hogy lehessenek jó eszköz.

Jelentéktelen szolgád,
Mahāprabhu Swami

Abhinanda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat.
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget megjelenési napodnak.

Akik felé léptél, Ők feléd léptek
Akik mellé álltál, Ők melletted állnak
Akiknek a szívedet adtad, kegyesek hozzád
Akik kegyesek hozzád szárnyakat adnak
Akik szárnyakat adtak, Őket dicsőíted
Akiket dicsőítesz, teljessé tesznek
Mivel teljessé váltál, segítesz másokat is teljessé válni

Akik feléd lépnek, feljűk lépsz
Akik melletted állnak, mellettűk állsz
Akik hallgatnak rád, azoknak mondod
Akik kérnek tőled, azoknak adod
Aki vágynak rá, mutatsz sok szépet
Akik imádnak téged, azokat áldod
Akiket áldasz, szárnyakat kapnak
Akik szárnyakat kaptak, repülnek világokon át
mutatva mutatsz nekik sok szépséges csodát

Elesett szolgád:
Abhinanda Dāsa

Abhisārikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Azt kívánom bárcsak teljes szívből tudnám ezt a felajánlást megírni neked, bár tudom semmi képességem nincs ahhoz, hogy megfelelően tudjalak téged dicsőíteni és ahhoz sem, hogy szépen kitudjam fejezni, mennyire hálásnak is kellene lennem irántad. Kérlek, bocsáss meg, mert nem tudlak megfelelően dicsőíteni.

Hogyan is tudnám kellőképp dicsőíteni a lelki tanítómesteremet? A válasz azt hiszem az, hogy sehogyan sem, nem vagyok rá képesített, de megpróbálok valamit írni. Életem legnagyobb szerencséje, hogy valamilyen módon lefoglalsz a szolgálatban Guru Mahārāja. Kérlek, mindig tarts lótuszlábaid szolgálatában, mert ez az egyetlen reményem. Olyan sok mindent kaptam tőled már és kapok folyamatosan. Nem tudom soha neked az adósságomat visszafizetni. Bárcsak mindig valamilyen formában szolgálhatnám lótuszlábaidat.

Nagyon hálás vagyok, hogy kitudok menni könyvet osztani támogatóként is. Tudom, hogy ez Kṛṣṇa elrendezése volt a számomra. Nagyon szeretek könyvet osztani, és azok a hét legjobb napjai, amikor kimehetek. A húzástáskámban mindig ott vannak a Maratoni SMS könyveid, amikben az elmúlt év üzenetei találhatóak, amiket a *bhaktáknak* írtál. Bármikor, amikor nem érzek magamban elég erőt, hogy folytassam vagy elbizonytalanodnék mindig ezeket az üzeneteket olvasom. Ó Guru Mahārāja, mennyi erőt, kitartást és szeretet adsz nekem ezen az üzeneteken keresztül. Köszönöm neked, hogy mindig kapaszkodhatok beléd, akkor is, ha nem vagy közvetlenül mellettem. Nem is tudom felfogni igazán milyen hatalmas kegyben részesültem, amikor lehetőséget adtál arra, hogy szolgálhassak.

Kérlek, engedd meg, hogy elmeséljek neked egy rövid történetet. Pár hete könyvosztás alatt találkoztam egy fiatal fiúval. Körülbelül 15 percet beszélgettünk, nagyon nyitott volt a lelki életre, és vett is tőlem pár könyvet. A beszélgetés végén, csak belenézett a szemembe és nagyon határozottan ezt mondta nekem: – Én nem tudom megmondani, hogy mi, de érzem, hogy van valami különleges dolog a birtokotokban, ami másnak nincsen meg, és szeretném megtudni mi az. A zajos

és zsúfolt Nyugati Pályaudvar kellős közepén álltunk, de amikor ez a mondat elhagyta a fiú száját, mintha minden elcsendesedett volna és éreztem, hogy nagyon belém égett az a pillanat. A fiú érezte, hogy nekünk van valamink, ami különleges, és ezt te adtad nekünk Guru Mahārāja! Mi csak a te kegyedből kaphattuk ezt meg! Köszönöm, hogy lefoglalsz a szolgálatodban. Köszönöm, hogy megmentetted az életem, és most nekem is van valami különleges dolog a birtokomban.

Jelentéktelen szolgád:
Abhisārikā Devī Dāsī

Abhivanditā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Gurudeva,

Every day I understand more clearly that there is no other way in the material world other than being in devotional service to Kṛṣṇa.

The Lord, who cares for every living being, has incredibly and skilfully brought me to your lotus feet. I see in you an example of how to serve Kṛṣṇa, while being in the proper mood of a servant of the Supreme Lord.

Your devotion to Śrīla Prabhupāda gives a clear understanding of who the Guru is in the practice of devotional service. I hear respect, care, and pure devotion when speaking about your Guru Mahārāja!

Guru Mahārāja, you have dedicated everything you have to the Supreme Lord. Even more important is the fact that we see the sincerity and purity of your service.

A year has passed since my last offering to you. In that year I read *Śrī Dāmodara-janani*, the *Veṅṅ-gītā*, and had started reading *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*.

In my practice I observe how material desires gradually fall away, with cleansing taking its place through relationships. I remember you as a person who conquers the field of super self-control and shows an excellent attitude to service.

Your inner spiritual strength and devotion to Kṛṣṇa inspires me to look at worldly problems from a different perspective, that of knowledge of the *śāstras*.

Dear Gurudeva, I express my sincere gratitude to you for leading me in spiritual life. You are my support and my strength. A few months earlier I had a difficult time understanding what was happening to me. You responded by writing to me, for which I am very grateful. As you stated, the answer came to me.

The next day after receiving your letter I dreamed that a voice had told me to go to New Vraja-dhāma in Hungary. At that moment I felt that there was no greater happiness than to be under your protection. I receive spiritual intelligence simply by listening to you. Every moment offers the realization that you are nearby. The path of devotional service to Kṛṣṇa is not easy, but it is the happiest path one could take.

Please bless me so that my spiritual practice can please you, Kṛṣṇa, and the devotees.

I wish you even greater strength and opportunity in writing books and serving the Lord and Śrīla Prabhupāda. Let your disciples be worthy of you.

Wishing you good health and happiness in Kṛṣṇa consciousness!

With most humble obeisances,

Your disciple,

Abhivanditā Devī Dāsī

Adhīśvarī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Thanks to your mercy, I can progress on the path of spiritual development.

Because you believe in me, I continue to fulfil my vows every day and follow your instructions.

I am very grateful to you for allowing me to serve you.

Because of your lectures and books, I know now the goal on my path, yet it also eludes me due to Māyā. As you mentioned in one of your lectures, Māyā is very powerful because it is one of the Lord's energies and therefore difficult to overcome. But I know that there is a direct path given to us by Śrīla Prabhupāda, a path that will bring me back to the Lord quickly. Because of the darkness that conceals this path, I cannot see it with my own eyes, but I know that if I follow you, I will reach the goal.

Thank you for everything you do for me, the community of devotees, and Śrīla Prabhupāda.

Your servant,
Adhīśvarī Devī Dāsī

Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to you and to Śrīla Prabhupāda.

You started strong and you are still going as you started, strong.

Your track record is impeccable, industrious, progressive, and inspiring.

You are publicly heavy and strict, but you are also personally very understanding and kind.

Those in your presence push themselves to do more, to learn more, and to advance more to Rādhā and to Kṛṣṇa.

Your glance touches the soul and makes one feel acknowledged in a way that confirms the highest aspirations.

Śrīla Prabhupāda showed us that our home is in Goloka. Your books are a gateway that lead us to that home.

We, your disciples, are eternally indebted to you, along with the international society for Kṛṣṇa consciousness.

Following you is daunting, turning away from you is haunting.

Your *kīrtana* is from the heart and it touches the heart, warming and illuminating it.

I pray that one day soon my head will be decorated with the dust of your beautiful lotus feet.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Ajita Gaurāṅga Dāsa

Hare Kṛṣṇa!

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda! All Glories to your lotus feet!

*tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ
(Bhagavad-gītā 4.34)*

There are not many people in this world who qualify as a *tattva-darśī*, the seer of truth, but due to great mercy I have met one of them and it is you, my dear Guru Mahārāja.

I am amazed how you are constantly and constructively working to share the knowledge about the Absolute Truth, the one that does not and should not change over the course of time. The truth that was there 5,000 years ago, 500 years ago and the one you now deliver at this very moment, and every moment one associates with you. Either we are sitting at the temple entrance on the stairs asking questions and hearing answers, or listening to your podcasts, lectures, or reading your books. It is all about the truth and nothing but the truth.

In *Cc. Madhya* 25.265 it is stated:

“Kṛṣṇa consciousness means understanding the truth of Kṛṣṇa, the truth of devotional service, the truth of love of Godhead, the truth of emotional ecstasy, the truth of transcendental mellows and the truth of the pastimes of the Lord.”

Guru Mahārāja, you are the inspiration and the example how to be Kṛṣṇa conscious and how to give Kṛṣṇa consciousness to others. If we look at your books – all the above truths mentioned in the verse, are included. You are systematically compiling these truths for the benefit of your disciples and followers. Knowing the topic in detail, desire for perfection and the amount of hard awork that you put in your books, I am more than convinced of you being the true expert in this field. Expert in Truth.

As a *tattva-darśī* and expert in truth, it would be impossible for you to remain untruthful, even in the slightly lower communication planes, like everyday management and interaction with devotees of different levels. This is nicely backed up in your podcast dated 28.08.2008 where you stress the importance of following Prabhupāda’s example of telling the truth, as a principle. That it needs to be out there, delivered very palatably, maybe through various means of communication, but the truth must be honoured. It is not always an easy thing to do, but you are an example and inspiration showing it needs to be done, no matter what.

I was also listening to your podcast dated 24.02.2021, where you recall Śrīla Prabhupāda saying: “If we can go big but we need to compromise our principles, then better we stay small.”

It is obvious that you would go the extra mile for the sake of truth. Your presentations of: “Śrīla Prabhupāda as the Founder-Acārya,” and “Hide Your Guru” serve as proof that you will speak the truth even if others will disagree; even if it will cause some controversy. By your example, you show us that you are willing to take risks for the sake of truth, and more importantly you would do it for us – so we can stay on track and not deviate from the correct path.

Dear Guru Mahārāja, please accept my gratitude for being the beacon of truth in all aspects of this term; for being the example I need, to stay truthful.

Your servant,
Ajita Gaurāṅga Dāsa

Akhilāśraya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Régóta „ismerlek”, kedves Guru Mahārāja, és hosszú ideje inspirálsz, segítesz az életemben. Nagyon sok minden megváltozott az elmúlt évtizedekben; ami egykor magától értetődő volt a *bhakták* és a *yātrānk* életében, az lassan már csak legenda: egy egzotikus, érdekes történet. De vannak dolgok, amik nem változnak és szerencsére vannak személyek is, akik bár változnak, de változatlanul biztos pontjai a lelki életünknek. Te vagy az egyik, és a tanítványaid számára a legfőbb stabil pont, akire lehet számítani, aki nem téveszti szem elől a lelki célokat, és aki nem akar más lenni, mint Śrīla Prabhupāda őszinte szolgája. Én is megpróbáltam így élni, de csak egy kis ideig tudtam fenntartani ezt a tudatot. Csak az ostoba, fogalmatlan kívülálló gondolhatja azt, hogy meghódolni, mindent a lelki életbe investálni, a lelki tanítómestert követni, és közben tanítványokat vezetni az valami könnyű dolog.

Próbállak megérteni, kedves Guru Mahārāja; megpróbálom elgondolni mit tennél, hogyan döntenél számomra fontos helyzetekben. És próbálom elfogadni a döntéseidet, tanításaidat és véleményedet, melyek első ránézésre sokszor nagyon különböznek a sajátométól. Nagy szerencse, hogy nagyon különböznek! Hiszen hogyan is képzelhetném azt, hogy egy fejlett *bhakta*, Kṛṣṇa hiteles képviselőjének látásmódja hasonlít egy kezdőére. Persze gyakran hosszabb ideig is eltart, amíg sikerül megemészteni, hogy amiben tévesen, ámde nagyon határozottan hittem, az csak valami félreértés, ostobaság, és amiről nem is gondoltam, hogy helyes lehet, az a valódi Kṛṣṇa-tudatos cselekedet vagy hozzáállás. Megnyugtató az a tudat, hogy Rajtad keresztül eljut hozzánk, hozzám Kṛṣṇa üzenete.

Feltétel nélkül elfogadom a tanításaidat, még ha ez azzal is jár, hogy ismételt azzal szembesülök nem ütöm meg a mércédet, nem vagyok elég őszinte és törekvő *bhakta*. És nem a vak hit vezet engem, hanem a bizonyosság, hogy csodálatos mester vagy. Magadhoz hasonló őszinte, tapasztalt és inspiráló barátokkal veszed körbe magad, intenzíven gyakorlod a lelki életet, és nem vesztegeted haszonta-

lanságokra az idődet! Bízom benne, hogy még sokáig velünk maradsz és tovább vezetsz minket, vissza a lelki világba.

Jelentéktelen szolgálád,
Akhilāśraya Dāsa

Akṣaya Dāsa and Anapāyinī Devī Dāsī

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

We are fortunate to have this opportunity to remember you, and to glorify you on your appearance day. We are grateful to have you as our spiritual master and are always thinking how lucky we are in you accepting us and giving us the path of Śrīla Prabhupāda, the path with which we can easily go back home back to Godhead, if we are serious enough to follow the teachings and instructions. We simply must give this one life, as Śrīla Prabhupāda said many times.

Cakṣu-dāna dila yei, janme janme prabhu sei – You are my master, birth after birth.

Still, we are unable to glorify you. Every moment of your life you teach us by your example. You never waste a single moment, but always glorify your spiritual

master. Any time someone credits your wonderful service, you attribute it to Śrīla Prabhupāda’s mercy.

Guru Mahārāja, you have made all arrangements not only for your disciples but for humanity at large to receive your teachings through innovative ways such as books, lectures, live internet podcasts, etc. In every activity of yours, you never fail to strengthen your commitment and conviction to Śrīla Prabhupāda and his ISKCON. Even when you were taken ill and in poor health, you did not stop writing and preaching.

In an exemplary way, you teach us the mood of becoming an “eternal” disciple by displaying your unconditional pure love for Śrīla Prabhupāda.

Please Guru Mahārāja, instil in our hearts a drop of that mood of servitorship for your divine grace as you have for Śrīla Prabhupāda. We are trying to follow your instructions to the best of our ability. You advised us to read Śrīla Prabhupāda’s books and we have been reading more, completely depending on your mercy in this matter. By your mercy alone we can perform devotional service and be successful in our endeavour.

Your valuable guidance has given us courage, enthusiasm, and direction in our spiritual lives.

Your blessings and encouragement have given us strength to render devotional service by serving the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu in spreading the holy names and message of the Supreme Lord.

Please accept our heartfelt gratitude for accepting and guiding us on this path of divine knowledge (Kṛṣṇa consciousness).

We beg the mercy of Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāma and Śrī Śrī Gaura-Nitāi to keep you in good health.

For now, we pray at your divine lotus feet to always have your shelter.

Thank you for being there when we need you.

Thank you for always answering our questions and clearing our doubts.

Thank you for everything you gave us this year.

We look forward to serving you more and more.

Please bless us to follow your instructions and become worthy servants.

Your fallen servants,
Akṣaya Dāsa and Anapāyinī Devī Dāsī

Bhakta Alex Balan

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Every time I interact with you, or I hear your lectures or podcasts I am amazed at your great personality, and I am thankful that I met you. You have so much knowledge; you explain everything with calm and focus each time, no matter what the topic is.

You always have the right answer for each situation, and despite the complexities of the question your solution is always the right one.

Your great personality can also be seen through your disciples, just as a parent's qualities can reflect in the child's. Whenever I had the good fortune to meet with your disciples I could see your qualities in them.

I am in your debt forever for accepting me as your aspiring disciple, and I ask myself everyday how a fallen soul like myself could receive such an amazing blessing.

Your Servant,
Bhakta Alex Balan

Amara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja,
kérlek, fogadd tiszteletteljes és alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Pabhupādának! Minden dicsőséget Neked és minden dicsőséget az ISKCON-guruknak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine
namas te sārasvate deve gaura-vāñī-pracāriṇe
nirviṣeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Nem is tudom hol kezdjem kedves Guru Mahārāja, sajnós eléggé ritkán írok Neked, amit igazán sajnállok és szeretnék ezen majd változtatni, hogy sűrűbben írjak levelet.

Nagyon szépen köszönöm, hogy megjelentél ebben a szörnyű világban, hogy segítséget, bátorítást, hitet és erőt adj az olyan elesett lelkeknek, mint amilyen én is vagyok. Habár nem olyan sok közvetlen fizikai társulásom van Veled, én mégis úgy érzem erősödik a kapcsolatod Veled. Bízom benne, hogy egyszer talán majd én is olyan jó szolgálóddá tudok majd válni mint sok kedves Istentestvérem. Makacs vagyok és önfejű, és sok hibát követek el, de nagyon bízom abban, hogy egyszer befog nőni a fejem lágya, és jobban a Te szolgálatodra és Śrīla Pabhupādának szolgálatára tudok majd lenni. Néha amikor teljesen reménytelennek érzem a helyzetemet, akkor csak arra gondolok, hogy fekszem a lábaid előtt és két karommal átölelem őket, és csak sírok mint egy kis gyerek. Ennyire szánalmas vagyok. Mindig a végtelen kegyedben reménykedem kedves Guru Mahārāja, hogy nem fogsz sohase elutasítani engem és mindig segíteni fogsz... Bármilyen jó dolog is van az életben az mind a Te kegyedből és Śrīla Pabhupāda kegyéből nyilvánult meg, csodálatos *bhakták* vesznek körül, szép helyeken lakhatunk, jó körülmények között, imádkozhatjuk a *mūrtikat*, szolgálhatjuk a *bhaktákat*, olvashatjuk a szentírásokat, *bhajanázhatunk*, *kīrtanázhathatunk*. Hálás vagyok mindenért.

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubyā eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Jelentéktelen Szolgád:

Amara Dāsa

Bhaktin Ambika Patel

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet and your appearance day.

You have been a most impactful personality on my partner, Rāmarāja's life, which means, I would not be where I am without your guidance for us both. Hearing the glories of your past times from your disciples, brings me closer to you - allowing me to learn how to strive to be a devotee, one that emits endless love, like you do through your care, compassion, and attention to detail.

I am learning every day, that it is only through the mercy of the devotees, we can catch a glimpse of associating with pure devotees like yourself. Whether it is personally having the opportunity to carry out little services in Māyāpur for you, or through hearing the sweet words flowing from your gentle disciples.

Thank you for constantly showering us with your selfless mercy.

In this life of eternally serving, you have carefully thought out and provided us with tools, never letting an opportunity arise, to feel separated from you. I pray I can please you by making use of these tools, to better myself as a devotee, showing the same gentle energy to all living entities as you do.

Reflecting on what to write today has made me realise, that through ignorance I have not been able to see that you are my ocean of mercy. The service opportunities I have had and continue to have, are because of you and the mercy you give. The time you selflessly gave me, has been the fuel for my *sādhana* and services, and this is what pulls me up when I feel I am falling.

I beg for your mercy so that a person like me can overcome these demoniac tendencies inherited through lifetimes. Please allow me to constantly take shelter under your lotus feet where protection from this material realm is at its strongest.

I deeply pray, my clouded mind and self, will constantly be able to see Mahāprabhu's mercy through your soft hands. And through this, allow for my actions and words to transform and thus make you smile.

I am looking forward to seeing you again in May, praying to be able to serve you in any way Kṛṣṇa desires.

Your aspiring servant, Bhaktin Ambika

Amita Kṛṣṇa Dāsa

Dearest Guru Mahārāja.

Hare Kṛṣṇa.

Please accept my sincerest humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Guru Mahārāja, on this glorious Vyāsa-pūjā day I wish you many happy returns of the day and pray that you always have fun filled spiritual times ahead.

Another year has gone flying past for all of us and I know you have had some hardships in health, but despite these setbacks you have carried on writing and preaching throughout. The beautiful and special books you have been writing for all of us to read now and in the future are giving us deeper meanings of Kṛṣṇa consciousness. I know how dedicated you are to writing these books for the pleasure of Śrīla Prabhupāda; however, this means we get less time to associate and do some personal service for you.

Whenever we do meet, you give me your special words of wisdom and show the right path for my future and how to grow further in my spiritual life; for that I thank you from the bottom of my heart.

Your classes and podcasts are so special to me because they answer many questions which sometimes, due to my shyness, I do not ask. It seems you know what I am thinking, and you are answering me directly instead of the actual person asking the question.

You are very special Guru Mahārāja, and just like Kṛṣṇa, you know what is happening around you and in people's minds. I hope we can have more association with you when we meet either in London or in Hungary.

I am very indebted to you Guru Mahārāja for taking my daughter Āśa-latā Devī Dāsī under your wing at the age of nineteen, showing her what spiritual life is all about and letting her do service for you. I know how happy she is doing that. I just wish I was her age again and thus you could do the same for me - take me back, back to Godhead with you.

Guru Mahārāja, please give me strength to overcome my mistakes. I hope and pray that I can somehow serve you and follow your instructions without committing offences.

Thank you for giving me inspiration in my spiritual development and I hope I can succeed in this life time.

Thank you. Hare Kṛṣṇa.

Your insignificant and humble servant,
Amita Kṛṣṇa Dāsa

Amṛta Devī Dāsī

My Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We have just returned to the UK after spending a blissful month In Māyāpur in your divine association. For me it was the most uplifting and blissful time; reading, chanting, associating with devotees, and spending the evenings in blissful *kīrtana* and readings in your association.

Thank you for that!

Our philosophy represents ‘Love’ as something the world is looking for and you are an emblem of that. I saw how you showered that ‘Love’ to everyone around you, from your dear God-brothers and sisters to the local taxi drivers, and to the younger generation whom you are training and guiding in their Kṛṣṇa consciousness as a loving grandfather, with so much love, patience, and kindness. How fortunate we are to have such a spiritual master.

Although you are far away in Māyāpur, Hungary, and many other countries with continuous health issues, you endlessly carry on serving us all via your podcast, lectures, seminars, books and melodious *kīrtanas*. I feel so grateful to be able to hear and feel your presence every day through your deep instructions and realisations you share with us. Thank you so much for this.

You mentioned in *Chant More*, nothing gives us qualification for chanting Hare Kṛṣṇa except chanting Hare Kṛṣṇa. It will give us everything, but one must have faith. If we lack faith, then it will not act.

Guru Mahārāja, I have faith in you and I know if I keep hold of your lotus feet my Kṛṣṇa consciousness will continue to slowly blossom like a flower, but only by your grace.

Please, now, and then glance my way and continue showering your mercy upon this fallen soul and keep me engaged in your service and service to Śrīla Prabhupāda.

With all my love,
Your servant and daughter,
Amṛta Devī Dāsī

Amṛta-sindhu Dāsa

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracārīṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-dēśa-tārīṇe*

I offer my respectful obeisances unto lotus feet of His Divine Grace A. C. Bhaktivedānta Swami Prabhupāda as beg for your mercy to purify my mind so I can follow the spiritual path of Kṛṣṇa Consciousness with more sincerity, who is very dear to Lord Kṛṣṇa, having taken shelter at His lotus feet.

I also offer my humble obeisances unto lotus feet of my saviour, my Guru, my North Star who was sent by The Supreme, Lord Kṛṣṇa in the form of my Spiritual Master, H.H. Śivarāma Swami Mahārāja.

Guru Mahārāja, you are not just only a Guru, but a *tattva-darśī*, one who has seen the truth. With your mercy, I have understood the purpose of my life – that is, to serve “The Supreme.” My constitutional position is to be the servant of the servant of the servant of “The Supreme Personality of Godhead.”

Only by your mercy alone, can my understanding be transformed into consciousness through the association of devotees, because they uplift me with their

spiritual potency. The loving devotees hold my hands and thus bring me out of the illusion of this material world.

I have started this journey with small steps. Under your blessings and association of devotees, I have a long way yet to go. Your writings and lectures are far ahead of my understanding, but the little I have read and heard has brought positive changes in my life.

With your guidance and mercy, Guru Mahārāja, you also revealed to me the spiritual world, and told me that I belong to the spiritual world which is eternal and full of bliss. This temporary material world is not my original home, but the spiritual world is my original home, and the goal of my life is to go back to home, back to Godhead.

Please bless me that I remain loyal and faithful to follow and serve your divine grace as you are my source of faith and trust.

Bless me that I shall contribute to Śrīla Prabhupāda pious mission, by following his instructions.

Bless me that I will be more enthusiastic in serving the Supreme Personality of Godhead, Deities, devotees, chant more and more, read more books and get pearls of wisdom, listen to more lectures, offer to the Lord, and have *prasāda*, and engage as much as I can. This can only be possible with your mercy.

You have revealed to us that Kṛṣṇa is the Supreme, He is our father, mother, friend, well-wisher, and I belong to Him. This knowledge has energized me so that I can see the world, my temporary relationships and material achievements with clarity.

Guru Mahārāja, I am and shall remain eternally indebted to you as you have told me what I am supposed to do in this human form of life. With your pedagogy not only I but also our children have been benefited. Seeing them engaged in spiritual activities, doing *sevā* and going for *Bhagavad-gītā* classes gives us immense happiness.

Thank you, Guru Mahārāja, for inspiring me to be in Kṛṣṇa consciousness and placing me on the spiritual path, explaining the sweetness of transcendental love of the Supreme Personality of Godhead, Śrī Kṛṣṇa.

Thank you, Guru Mahārāja, for your guidance and mercy on humankind and on a fallen soul like myself; it is changing millions and millions of lives and thus we can taste the nectar of transcendental love.

Hare Kṛṣṇa!

Jaya Śrīla Prabhupāda, Jaya Gurudeva!

Your eternal servant,

Amṛta-sindhu Dāsa

Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on this celebration of your Appearance Day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In recent years, when I have been shaken by events both in my life, and in Śrīla Prabhupāda's movement, I steady myself again by hearing from your podcasts and classes.

When I was battered by waves of uncertainty, you have been the lighthouse in the storm; by seeing your example and hearing your words, I have been able to gain perspective and feel the ground beneath my feet again.

When I needed to regain enthusiasm, I listened to classes you gave in Dubai and Turkey and felt a rekindling of the same inspiration and hope I felt when I first heard you speak in Romford many years ago. Your introductory classes are still favourites for me; I am always struck by your clarity and conviction, and the systematic and enlivening way you explain Śrīla Prabhupāda's books.

Thank you, Guru Mahārāja, for your mercy, your guidance, and your example.

Your unworthy but aspiring servant,

Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī

Bhakta André Lavoie

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you Mahārāja.

I want to take this moment to express my sincere gratitude for your guidance. I have been your follower for a year and half now and every time I felt lost or alone, I listened and am listening to your classes that helped me staying focus and help me to become a better devotee.

Your service and devotion has been an integral part of my faith. Your teachings have enabled me to develop a deeper understanding of Kṛṣṇa consciousness and a better understanding of my relationship with the Supreme. I am deeply touch that you have accepted me, to know me better, to give me a chance to become your servant and may be one day to become your servant.

I spent two weeks (March 10 to March 24, 2024) doing services and staying at the Montreal Temple Āśrama, thinking of you when you were serving Rādhā-Manohara.

I am planning to go to Krishna Valley this summer to have the chance to serve you as humbly as possible.

I pray for you to get well.

Your servant,
Bhakta André

Anonymous

A very unworthy one who prefers to stay anonymous.

Śrī Guru and Gaurāṅga Jayate! All Glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Śrīla Rūpa Gosvāmī Prabhupāda! Jaya Rādhā-Śyāma!

Dear Śrī Rādhā-Śyāma,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Guru Mahārāja!

Many beautiful moons ago, because of Guru Mahārāja's *tapasya*, love, devotion and His unwavering service to Śrīla Prabhupāda, Your Lordship decided to appear and eternally reside in New Vraja dhama.

Under Guru Mahārāja's expert guidance, Your beloved devotees at New Vraja-dhāma excel daily in their service to please Your Lordship's lotus feet.

Creating exquisite Śṛṅgāra, for Your Lordship's pleasure, with unique outfits crafted with love and devotion, Your flower garlands carefully handpicked from Śrī Rādhā's garden and lovingly hand-stitched, Your beautiful jewellery matching each outfit are so pleasing to the eyes when the curtains open for your daily darshan. Your lordship's smile brings both joy and solace to all living entities.

Your beauty is everything. Nothing is more attractive than Your Lordship lotus faces, Your delicate lotus features, Your lotus hands and Your lotus feet.

O Śyāma, Your lotus face is so beautifully painted by Your devotees, is a joy to see.

O Śrī Rādhā, You certainly have blessed Your devotees how to decorate Your lotus face, Your hair with flowers, with beautiful earrings and how to beautifully place your veil.

Your Lordship's devotees certainly know how to do Your Śṛṅgāra with love and devotion.

New Vraja-dhāma kitchen must certainly be filled with wonderful aromas when Your devotees prepare palatable offerings infused with love and devotion to satisfy Your peckiness.

New Vraja-dhāma temple is beautifully painted and decorated and spotless thanks to Your devotees who maintain Your transcendental realm with love and devotion. It is very pleasing to every living entity.

Śrī Rādhā's garden must be very fragrant and very colourful with a multitude of flowers attracting bumblebees in search of nectar. The devotees certainly ensure, with love and devotion, that Śrī Rādhā's flowers are well taken care of so they can adorn the Divine Couple beautiful body.

Your devotees have Your Lordship in mind when cultivating fruits and vegetables at New Vraja-dhāma because they certainly know that only produce infused with love and devotion can enter Your kitchen.

The cows of New Vraja-dhāma are surely happy cows because Your devotees expertly look after them. Your devotees ensures that cruelty free milk is served to Your Lordship.

New Vraja-dhāma Gurukula under the guidance of expert Your devotee-teachers of *bhakti* and tradition ensure that the future generations are taught according to sastras, Śrīla Prabhupāda’s instructions and Guru Mahārāja’s instructions to serve Your Lordship.

The creepers and grass in the groves of New Vraja-dhāma are certainly very fortunate to be touched and trampled by Your Lordship during your amorous pastimes.

O Radhe Syama, New Vraja-dhāma devotees are certainly very fortunate in serving You under Guru Mahārāja’s instructions.

O Śyāma, O lotus petal eyed One! O Śrī Rādhā, Queen of New Vraja-dhāma! We are every so grateful to you for sending Guru Mahārāja along with Śrīla Prabhupāda despite the dangerousness of this material world.

Guru Mahārāja’s mercy is the reason we can be alive and breath again and serve You.

Falling and praying at Your lotus feet and Your devotees’ lotus feet, so we can always remain at Guru Mahārāja’s beautiful feet.

All glories, All glories to Your Lordship!

All glories to Śrīla Prabhupāda!

All glories to Your Lordship’s devotees who serve you love and devotion!

All glories to Guru Mahārāja and His Vyāsa-pūjā!

Jaya Rādhā-Śyāma!

Jaya New Vraja-dhāma!

Jaya Guru Mahārāja!

Antardhī Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget a Te megjelenési napodnak!

Szégyellem magam ezen a napon, mert most szembe kell néznem azzal, hogy milyen szerencsétlen vagyok. Hogy annak ellenére, hogy ilyen különleges lelki

tanító mesterem van, aki képes lenne megadni nekem a legértékesebb kincset, a tiszta Istenszeretetet, én nem élek ezzel a lehetőséggel, hanem elpazarolom az értékes emberi életemet.

Milyen egyszerű is lenne a lelki folyamat, ha képes lennék követni az utasításaidat. Néha, amikor sikerül magamévá tenni egy-egy ilyen utasítást, a szigorú követés által elkezd megváltozni az életem és bepillantást nyerhetek abba, hogy milyen erő rejlik ezekben a látszólag egyszerű utasításokban. Minden áldás, minden kegy, minden lehetőség benne van ezekben az utasításokban. Nekünk csupán meg kell tanulnunk hogyan vegyük ki belőle. Természetesen a válasz nagyon egyszerű, az őszinte követés. Ennek a követésnek pedig Te vagy a legcsodálatosabb példája. Te bemutatod számunkra, hogy egyszerűen és őszintén követe Śrīla Prahupāda lábnyomait és utasításait, a lelki életben nincs szükség különleges hókuszpókuszokra és rendkívüli képességekre, csupán elég ha az ember őszinte odaadással szolgálja és követi lelki tanító mestere utasításait.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto'pi*

Ez a siker titka. Mi mégis olyan sokan vagyunk, akik még ezt az egyszerű dolgot sem képesek megvalósítani. Annak ellenére, hogy látjuk magunk előtt a Te csodálatosan pozitív példát, látjuk a sok negatív példát, sőt saját életünkben is tapasztaljuk mind a pozitív, mind a negatív hatásokat.

Kérlek, kedves Guru Mahārāja, fogadj el továbbra is szolgálóként, annak ellenére, hogy ilyen szerencsétlen vagyok, hogy még ezt a legegyszerűbb folyamatot is nehezemre esik követni! Kérlek, fogadd el azt a csekély szolgálatot amit fel tudok ajánlani Neked, mert csupán a Te kegyed által tudok előre lépni és közelebb kerülni ahhoz a tökéletes helyzethez, hogy egyszer őszinte szolgálóknak nevezhessem magam!

Köszönöm szépen!

Szolgád:

Antardhī Dāsa

Anucāriṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

Here I sit again in front of the blank screen, condemning myself for the lack of brilliant ideas, scriptural knowledge, linguistic ability, creativity, and imagination...

I want to write something beautiful for you but I find no words, so please forgive me. All I can say is that I am not worthy of your mercy and I do not comprehend how it is possible that I receive your blessings every day.

You are always in the back of my mind guiding me. So many times, feeling like a total failure, I wonder why I even try to be “Kṛṣṇa conscious.” But, lucky me, every single time some inaudible voice beyond my mind immediately replies: “Because you owe everything to your Guru Mahārāja. He believes in you and he accepted you despite all your flaws. So, stop this nonsense right now!” And this is enough to bring me back to reason.

This is how I make it through every day and keep my faith despite all the tribulations of life, and these last few years have been so hard...

It is you who keeps me connected to Kṛṣṇa and it is you who will allow me to go back Home. It may take many (so many...) lifetimes, but by your compassion and Śrīla Prabhupāda’s, I know that one day I will return to Rādhā-Śyāma.

Thank you so much, dear Guru Mahārāja!

Your eternal servant,
Anucāriṇī Devī Dāsī

Anujā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék Téged köszönteni ezen a kedvező napon, megjelenési napodon.

Nagyon szerencsésnek érzem magamat azért, hogy az évek alatt többször részt vehettem a leckéiden, és ünnepeiden, ahol köszönhetlek téged virágot ajánlva neked. Ez a mostani alkalom különleges számomra, mert először írok neked felajánlást és bevallom kicsit izgulok, de bízom benne, hogy sikerülni fog méltóképpen dicsőíteni téged. Idén lesz tizenhét éve, hogy elkezdtem rendszeresen *japázn*i, és ajánlani az ételt, amit főzök. Az otthoni oltáromon Rādhā-Śyāmasundara, Jagannātha-Baladeva-Subhadrā, Śrī Govardhana Lāla és Gaura-Nitāi fényképe is kint vannak. Már hosszú ideje imádkozok Hozzájuk azért, hogy a lelki életemben tudjak előrelépni. Érzem a szívemben, hogy a hosszú idő után imáim meghallgatásra találtak. Most, hogy gyermekeim közbenjárásával tanítványodnak fogadtál el, boldog vagyok és újra szeretném kifejezni hálámat és megköszönni neked, hogy segítesz megtisztítani a szívemet, és mutatod a helyes utat. A mindennapjaim során törekszem arra, hogy az utasításaidat, amit kaptam tőled betartsam, lelki tudásomat bővítsem és szorgalmasan imádkozva készüljek fel a végső próbatételre. Ily módon szolgálva szeretnék elégedetté tenni téged. Imádkozok a kegyedért és a lelki erőért, hogy ha lehet és a Jóisten megengedi nekem, akkor jövőre is írhattak neked felajánlást még több lelki megvalósítással. Imádkozok azért is, hogy továbbra is jó egészséget adjon Kṛṣṇa neked, hogy tudd ezeket a csodálatos szolgálataidat végezni, és még sokáig velünk lehess.

Hálásan köszönöm még egyszer a lehetőséget, és azt, hogy ilyen kegyes vagy hozzám!

Maradok jelentéktelen szolgád:

Anujā Devī Dāsī

Anupamā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Nagyon örülök, hogy újra köszönhetlek ezen az áldásos napon.

Amikor lehetőségem nyílt a nyáron segíteni Priya-bhāṣiṇī Mātājīnak a Neked való főzési előkészületekben és a szobád takarításában, és ott sűrögni-forogni a közeledben, a *mañjarīk* hangulata jutott az eszembe, amit a *Nava-vraja-mahimāban* olvastam. Ahogy láthatatlanul tevékenykedtünk a háttérben a te elégedettségedre, az a gondolat, érzés járt a fejemben, hogy ilyen lehet, amikor a *mañjarīk* a *gopīknak* segítenek, hogy az isteni pár elégedett legyen. Olyan természetes és örömteli volt az egész.

Arra gondoltam, hogy nagyon vonzó ez a hangulat számomra, szeretek erről olvasni, hallani, és köszönöm Neked és Śrīla Prabhupādának, hogy lehetőséget kaptam megismerni ezt, és hogy ehhez a csodálatos, legmagasabb rendű lelki családhoz csatlakozhattam és erre a tökéletességre vágyakozhatom.

Köszönöm neked, hogy minden idődet és energiádat a prédikálásra és a könyvírásra fordítod, felbecsülhetetlen érték ez nekünk, tanítványaidnak, és az összes *bhaktának* a világon.

Amikor a könyveid olvasom, vagy ha láthatlak, hallhatlak, olyan mintha felkapcsolnának egy villanyt, rögtön kimozdít a tudatlanságból és lelkesedéssel tölt el. Ez a kimagasló *bhakták* ismerve, hogy már a látványuk is Kṛṣṇa-tudattal tölti el a szívet.

Most a *San̄kalpa-kaumudī*t olvastam és ugyanez történt újra, csak ittam a szavaidat. Ez egy nagy hiányt pótló mű azoknak a *bhaktáknak*, akik a *sādhana-bhakti* útján haladnak, és valahol tanácstalanul lemaradtak. Olyan, mint egy útmutató, egy térkép, ami részletesen mutatja a szív tisztulásához vezető utat, megértve mi zajlik bennünk, mi a helyes cselekvés, a motiváció, a törekvés. Ilyenkor arra vágyok, hogy bárcsak ne a saját elmém korlátain át láthassam, érthessem meg, amit leírtál, hanem teljes egészében, és meg is valósíthassam azt.

Munka közben szeretem a podcast jaidat hallgatni, olyankor lecsendesül az elmém hangja. Most is, mint mindig épp felmerült egy kérdésem, amire választ is

kaptam rögtön egy régebbi *Manab-síkṣā* szemináriumodból. A lelki élet még egy csodája, hogy akkor is elmondtad ugyanazokat a dolgokat a leckében, amiről most is beszélsz, írsz, én pedig néhány dolgot csak most értettem meg, sokadjára meghallgatva, mintha új információ lenne. Mindig frissek és aktuálisak maradnak a leckéid, podcast-jaid.

Nagyon szépen köszönöm Neked, hogy a tanítványod lehetek és hallhatom a leckéidet, olvashatom a könyveidet és megkaphattam a társaságodat. Közelebb hozod nekünk Śrīla Prabhupāda tanításait, Rādhā és Kṛṣṇa kedvteléseit, és megismerteted velünk az előző *ācāryák* tanításait.

Kedves Guru Mahārāja! Remélem, egy napon megkapom a *bhakták* és a Te kegyedet is, hogy végre sértések nélkül énekelhessem a Szent Nevet, és olyan szolgának mondhassam magam, aki elégedettséget és boldogságot okoz Neked és Śrīla Prabhupādának is.

Képesítetlen szolgád:
Anupamā Devī Dāsī

Añjavatī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Éppen ma van a születésnapod (amikor írom ezeket a sorokat), és Vṛndā vanában már készülődnek az esti *kīrtanára*, hogy együtt ünnepeljenek és énekeljenek veled a *bhakták*.

Csodás emlékeket hozott fel bennem a mai nap, hiszen volt szerencsém nekem is ünnepelni téged Vṛndāvana édes hangulatában, kaotikus egyszerűségében. Ez tényleg nagy szerencse, igazából kiváltság a sorstól, hiszen Vraja földjén lépkedni, táncolni, levegőjét lélegezni, *vraja-vāsīk kīrtanáit* hallani, az ő főztjüket ízlelni – mindezt úgy, hogy szeretett lelki tanítómesteremet láthatom, hallhatom és ünnepelhetem – nem adatik meg akármikor. Nem is tűnődöm már azon, hogy

hogyan is kaphattam ennyi csodás dolgot, hanem csak elmélyülök az elmúlt évek lelki kalandjaiban, amiket általad átélhettem. Igen, úgy gondolom, csakis általad élhettem át.

Sokszor halljuk és olvassuk, hogy a guru kegye nélkül nem lehet belépni a *dhāmába*, hogy az ő kegye valójában a lelki életünk kulcsa, hogy törekedjünk ezt a kegyet ápolni és megőrizni. Az évek során mindezt igyekeztem átültetni a szívembe, és valóban megélni a mindennapokban. Nagyon jó érzés az, amikor a hallottak, a tanítások egyszer csak a részünkké válnak, amikor megéljük a mélységét ezeknek a szavaknak, amikor valami végre megéri. Bár lehetnék ezerszer törekvőbb és szorgalmasabb tanítványod, de legalább a szívemben, úgy érzem, hogy érnek a tanítások. Remélem, hogy sikerül megtanulnom igazán, szívből szeretni Kṛṣṇát.

Ma reggel egy külföldi *bhakta* osztott meg sok-sok csodás fényképet rólad. Volt közte gyerekkori fotód, a szüleidről is, *sannyāsa*-avatás, Vyāsa-pūjád, stb. Ahogy nézegettem a képeket, egy dicsőséges életet láttam. Több kép is felidézett nosztalgikus lelki eseményeket, élményeket, és boldogság-könnyeket csalt a szemembe. Az emlékezésen túl egy csodálatos élet példáját láttam, mely élet rengeteg erőt ad mind a missziós hangulatunk megerősítéséhez, mind a saját hétköznapi életünkhöz szükséges kitartáshoz.

Nagyon köszönöm, Guru Mahārāja, azt a példát, amit állítasz nekünk! Az eltökéltséged a lelki tanítómestered felé, a kitartásod a szolgálatodban, a nem-evilági lelki mélységek feltárása az írói munkádban, mind követendő és értékelendő számunkra, nemcsak tanítványaid, hanem minden élőlény számára. Igyekszem továbbra is hálás maradni, és értékelni ezt a hatalmas ajándékot, amit a személyes és tanításaidon keresztül kaptam.

Szolgád:

Añjavatī Devī Dāsī

Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your appearance day.

*harer nāma harer nāma harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva nāsty eva gatih anyathā*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svaminn iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāñī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*jaya-śrī-kṛṣṇa-caitanya prabhu nityānanda
śrī-advaita gadādhara śrīvāsādi-gaura-bhakta-vṛnda*

*nāhaṁ vipro na ca nara-patir nāpi vaiśyo na śūdro
nāhaṁ varṇī na ca grha-patir no vanastho yatir vā
kintu prodyan-nikhila-paramānanda-pūrnāmṛtābdher
gopī-bhartuḥ pada-kamalayor dāsa-dāsānudāsaḥ*

*Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare,
Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare*

“Dear Holy Name, please give me shelter at the lotus feet of my Spiritual Master!”

“May I ask, who are you, who is your Spiritual Master?”

“My Guru Mahārāja is His Holiness Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja – a beloved disciple of Śrīla Prabhupāda, who is committed from the bottom of his heart. It is his life and soul to serve Śrīla Prabhupāda in Lord Caitanya’ mission – to give the science of *bhakti* to the fallen souls and thus save them in this way.”

“Yes, yes, I know him well, and it is my great pleasure that I can dance in the souls’ hearts, all due to his mercy. And that is my real life – dancing in the hearts of souls.”

“He always mentions you! And thus, his heart is open before all. His heart is quite mystical for me!”

“How do you mean? A *bhakti-yogī* is not a *mystic yogī*!”

“Of course not, but I am very ignorant. It seems to me that his heart is inside and outside at the same time! In his inside heart he cherishes You as a hidden treasure together with others who love You with a pure heart – including souls who are not yet pure but have a humble aspiration to become pure. And, at the same time, just look around and you can see his heart sparkling like fireworks revealing more wonderful forms of You, lighting up the dark sky of this material world.”

“But fireworks are but some fleeting wizardry!”

“You are right, but his is not ordinary, worldly fireworks. *San̄kīrtana-yajña* is eternal as it originates from Goloka.”

“And which part is your favourite?”

“I like every facet of it, their parts cannot be separated. His spiritual master’s books distributed and published in Hungarian are non-different from Rādhā-Śyāma. And Rādhā-Śyāma do not come without Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga or New Vraja-dhāma. They are non-different from *Nava-vrajamahimā* and the intimate secrets of *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series. Not to mention Their most wonderful *prasāda*, *kīrtanas* and *bhajanās*. He gives the treasures of his heart unlimitedly, mercifully, and selflessly.”

“But if once he has let you enter his heart, and you feel wonderful, what do you mean by asking *me* to give shelter at his lotus feet?”

“Dear Holy Name, you know, my mind is unruly and rambling, and forces me to enjoy the treasure house of my Guru Mahārāja’s heart, walking in and out.

Thus, I remain a pilferer-enjoyer. I would like to have a safe place where I can try to be grateful for his selfless loving care and teachings. My heart's only solace is the desire to serve his lotus feet. When I expressed this desire to him twenty-five years ago, he gave You to me.”

“Yes, yes, I remember! But chanting means taking shelter at *My* lotus feet. Is it not the best?”

“Yes, it is, but I cannot do it directly. Without his mercy I cannot reach Your lotus feet. But, because you love each other, you accepted his empowered desire to help me. So please, be a rope that binds me to his lotus feet. This would be very beneficial for me. Firstly, by being at his lotus feet, I will be always in the association of devotees. Secondly, I will be always “stepping” with him in the same direction. Because he always moves towards You, only this kind of association can impact my heart.”

“May I ask, what is your final goal?”

“Hearing and reading about real love, living in Rādhā-Śyāma's abode in the association of devotees. The devotees touch me, giving rise to feelings never experienced before and raise desires in me to step out from my prison of impersonalism to offer service. As he gave his heart to Śrīla Prabhupāda, Rādhā-Śyāma, and his disciples selflessly, I would also like to give up my ignorance, lust, and fears, and give my heart to him forever. Please, please be merciful and help me!”

Your insignificant servant,
Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Śrīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Vyāsa-pūjādnak!

Az idő előrehaladtával egyre nagyobb kihívás számomra Vyāsa-pūjā felajánlást írnom Neked. Azt gondolom, ez egészséges: egyre többet látok a személyed emel-

kedettségből és az elesettségből, jelentéktelenségemből. Ezzel nő a „távolság” közöttünk. Ugyanezt tapasztalom az isteni párral való kapcsolatunkban. És ez jó!

Amikor gondolkoztam, miről szóljon e felajánlásom, ennek során láttam vége-láthatatlan jószágodat a tanítványaid és más *bhakták*, és általában az emberiség felé. Hogyan lehetséges mindezt megformázni egyetlen felajánlás keretében? Mindez könyvkaliberű téma. Arra jutottam, néhány, a jelen életemben legkitűnőbb kincset emelek ki, melyeket Tőled kapok, s próbálom kifejezni a hálámat, egyúttal visszajelzést adni Neked, kedves Śrīla Gurudevám...

Meggyőződéselem, hogy ez szükséges is, mert az utóbbi évek jelentős megpróbáltatást hoztak nekem. Ennek súlyát éreztetve az a veszély fenyegetett, hogy elvérzik a lelki életem. Belegondolva meglátom hatalmasságod újabb aspektusát: még ha helyes is az elvérzős megfogalmazásom, Te úgy varázsoltad volna, hogy az elfolyt véretem visszavezetted volna halott testembe... Vagy ez nem is csak feltételezés, hanem megtörtént? Úristen! Megszédültem. Nem értek semmit, csupán azt, ami számomra lényegi: 2019 végén írtad nekem: mindig emlékezz arra, hogy szeretlek. Ezt bizonyítod, amikor az ember olvassa a könyveidet, akkor átáramlik. Amikor hallgatja a leckéidet, átáramlik. Amikor személyes utasítást adsz, akkor is átáramlik. Ha belegondolok, hogy 30 évvel ezelőtt kaptam Tőled avatást, és ez idő alatt mi mindent éltem meg, és nemcsak hogy még mindig itt lehetek, de egyre mélyül a Kṛṣṇa-tudatos megértésem, akkor is átáramlik. Átáramlik - az elmén, az intelligencián és a hamis egón keresztül – egészen a szívig – a szereteted. És bár meglehet, hogy elesettségekben többször is majdnem elvérzett (vagy el is vérzett, de feltámasztottál) a lelki életem, de – és itt jön az újabb varázslatod – Isteni Kegyelmedből FRISSÜLT lendülettel vetem magamat a Kṛṣṇa-tudat mélyebb régióiba; mert elkötelezted vagyok. Bár elesett és sértő vagyok, újra és újra elkötelezem magam szolgálni a lótuusz lábaidat.

rako raṅga caraṇera pāśa.

Szolgád:

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Audārya-śakti Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

In the last two years, I started to feel your mercy more in my life. All the beautiful memorable moments had been because you gave me a special opportunity to serve Rādhā-Śyāma more intimately. I would like to say thank you for that.

I have a very special memory of you from 2023, in the beginning of autumn, when Rādhā-Śyāma got Their yearly *abhiṣeka*.

That was the first time when I was with you on the altar; your mood was imprinted into my heart. I am not able to describe how soft, and humble you were, how you bathed Them, dressed Them, and gave yourself to Them - it was visible. Then later, you walked away with a gentle smile on your face and a small playful flower decorated your lotus ear.

I did not deserve seeing this wonderful event, but by your mercy that night I felt it was worth it. I mean, every difficulty that I must face is really deserved, no matter how painful it is to get out of this cage – it is really deserved.

I try to keep this picture of you in my mind, your softness, and your smiling face with the pink flower. Rādhā-Śyāma are sweeter than anything, and you feel this sweetness at every moment.

I would like to thank you for your helpfulness too. You have lots of important things to do, but you always keep your eye on your disciples. Without your kind concern I would have “broken” long ago.

Guru Mahārāja, from that abhiṣeka day, you are the lotus flower of my heart.

By your mercy one day, maybe I can feel something sweet too.

To me you are the most beautiful flower in the flower garden.

Dear Guru Mahārāja, please forgive my mistakes. I will try to make less trouble, but please continue to give me your mercy.

Your servant,

Audārya-śakti Devī Dāsī

Avadhūta Rāya Dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

With each passing year, my appreciation for your remarkable devotion deepens.

You have remained steadfast in your commitment to Śrīla Prabhupāda, diligently and humbly cultivating your own devotional life. This care and dedication extend to your *dīkṣā* and *śikṣā* disciples and followers as well, through your direct instructions, classes, *kīrtanas*, and podcasts.

One of my recent favourites is the “Reading Swamiji” series, where your own commentary is as enlightening and inspiring as the text itself. You once remarked that it takes a *sādhū* to recognize a *sādhū*, and the beautiful way you glorify Brahmānanda Prabhu’s service exemplifies that perfectly.

Among your many outstanding qualities, your humility shines most brightly. While your official duties within ISKCON have necessitated a strong leadership conduct, your core remains that of a most humble devotee who is always ready to selflessly assist others in their services to the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu. These profound spiritual insights and inspirations often emerge unexpectedly, leaving a lasting impression.

For instance, your visit to Eger in 1998 for the installation of the Rādhā-Śyāma bas-relief is a memory I hold dear. The following day, during the class, you said that the real installation was the *kīrtanas* we had held the previous night and you started to glorify Lord Caitanya’s movement for bringing the chanting of the Holy Names to every town and village. You also described the Lord’s exquisite bodily features and when you mentioned that “...His arms extended below His knees...”, your voice choked up for a couple of seconds, and tears welled up in your eyes. This is a memory I cherish. It was a profound display of a pure devotee’s spiritual ecstasy, and it continues to inspire me, fuelling my hope that by your mercy, I too may one day experience such feelings.

Another unforgettable moment occurred during a *pāda-yātrā*. You walked in front of the *hari-nāma* party, and I followed closely behind, leading the singing and playing the *mṛdanga*. We reached some berry trees, and you reached out to pick a few berries. Anticipating you would eat them yourself; I was aston-

ished when you suddenly turned and playfully began popping them into my mouth with a broad smile. Initially, overwhelmed by astonishment and a great deal of sheepishness at being served *prasāda* so directly by such an exalted devotee, I hesitated. However, you gestured and encouraged me to open my mouth. Recognizing the greater offense of refusing *mahā-prasāda*, I happily accepted the berries. It was a truly blessed experience. It perfectly exemplified your innate humility and unwavering commitment to the six devotional exchanges outlined by Śrīla Rūpa Gosvāmī. Here I was, a rank-and-file aspiring devotee, and you, a revered GBC and spiritual master, was personally offering me *prasāda*.

Perhaps most importantly, our encounters invariably leave me feeling empowered and inspired to preach. When you speak of preaching, you emphasize its transformative power to change hearts and lives. Whether it is *hari-nāma*, distributing books, or engaging with guests, you want us to walk the talk like Śrīla Prabhupāda did. Skilful singing, salesmanship, or management talents alone are insufficient. We must embody the message as you have, consistently, for over five decades.

Thank you for being the extraordinary devotee that you are and for giving us the example to follow.

Your servant,
Avadhūta Rāya Dāsa

Avatārī Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretném, ha e Téged dicsőítő szavak virágszirom ajánlasként borítanak be lótuszlábaidat.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

Épp a pokol felé tartottam, mikor sok millió lélek közül legszerencsésebbként Kṛṣṇa és a Te indokolatlan kegyedből megkaptam az odaadó szolgálat növényének magját. Miután e Tőled kapott drága mag, a *śravaṇa* és *kīrtana* hatására, kicsírázott sem hagytál magamra és tovább tanítottál - és tanítasz ma is -, hogyan védjem és ápoljam odaadásom gyenge kúszóját.

Tanításaidon, utasításaidon, személyes példádön keresztül mindig a szívemben vagy, védelmezel és az Úton tartasz, mely az Isteni Pár iránti tiszta szeretethez vezet el. Sajnos helyzetemnél fogva nap nap után befed az anyagi energia, ám szavaidat hallgatva mindig szétfoszlanak a tudatomra nehezedő illúziófelhők. Szavaid nem közönséges szavak, hanem a lelki világból alászálló transzcendentális hangvibráció.

Ha nehéz élethelyzetbe kerülök, és úgy érzem nem tudok továbbmenni, Téged, a leckéidet hallgatva egyszer csak kitisztul a kép, enyhül a nyomás, ráébredek a megoldásra, hogy mit lássak, mit tegyek másképp, vagy csak megértés árad szét az elmémbe, hogy miképp szolgálja az adott helyzet a lelki fejlődésem, hogyan van jelen benne Kṛṣṇa, hogyan válhatok általa jobb szolgálóddá. Szinte már várom, hogy bajba kerüljek, annyira különleges élmény tapasztalni ezt a misztikus kapcsolatot Veled.

Śrīla Prabhupāda ezt mondja: „...ha valaki segítséget kap egy hiteles lelki tanítómestertől, az azt jelenti, hogy az Úrtól kap közvetlen segítséget.”

Hálásan köszönöm Guru Mahārāja, hogy ilyen csodálatos módon közvetítéd számomra Kṛṣṇát és jelen vagy az életemben. Ha Rád gondolok, mélységes szeretetet és hálát érzek. De nem csak rám vigyázol...

Olyan vagy, mint egy megingathatatlan alaplapon nyugvó, méltóságteljes sziget, melynek kedves, védett öbleiben - kis csónakokként - tanítványaid mind menekülnek.

Śrīla Prabhupāda tárta fel a világ előtt a titkos ösvényt, mely Goloka Vṛndāvanába vezet, de Magyarországra a te lótuszlábaid nyomán kanyargott be, minden ajándékával együtt. Életed Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya missziójának szentelted, ezért szíved oly puha, mint a zsenge rózsabimbó, csordultig telve a Rādhā-Śyāma iránti tiszta szeretettel, és e lehulló prema cseppek nyomán nyilvánult meg Új Vraja-dhāma, Rādhā-Śyāma és Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga, a templomok és központok, a tanítványok, Śrīla Prabhupāda lefordított könyvei, melyekből aztán sok millió került kiosztásra... S rettenthetetlen oroszlánként lépsz fel, ha bárki támadni merészeli szeretett lelki tanítómestered hagyatékát. Ádázul

harcoltál az egyházat érő külső támadások ellen, tudós transzcendentalistaként pedig gondosan válogatott, megdönthetetlen érveidből szőtt műveiddel hol a Śrīla Prabhupāda *Bhagavad-gītā*ját támadókat győzöd le, hol az intézményünkben fellépő filozófiai elhajlásokat egyenesíted ki.

De a legnagyobb ajándékozó is Te vagy, hisz az Isteni pár és társaik kedvteléseit feltáró remekműveid tovább gazdagítják a Śrīla Prabhupāda és az előző *ācāryák* által ránk hagyott csodálatos irodalmak tárházát, bizonyára nagy elégedettséget és örömet okozva ezzel Kṛṣṇának és a guru paramparának. Ragyogó, transzcendentális ékköveket adományozol így nem csak a *bhaktának*, de az egész emberiségnek, amely épp annak a szeretetnek a hiányától szenved, amit e drágakövek sugároznak.

Dicsőséged végtelen és felfoghatatlan, kedves Guru Mahārāja...

Mit is mondhatnék? Megmentettél, menedéket adtál és a legcsodálatosabb kincset kaptam Tőled, Rādhā-Śyāmasundara odaadó szolgálatát. Ezt nem lehet kiérdemelni és nem lehet visszafizetni. Örök adósod vagyok hát, ám szemtelenül mégis újabb kéréssel fordulok Hozzád: Kérlek szépen, áldj meg annak a rendíthetetlen elszántságnak csak egy cseppjével, mellyel te szolgálod Śrīla Prabhupādát, hogy legyen erőm követni az utasításaidat és minél több szenvedőnek átadni az ajándékokat, melyeket Tőled kaptam!

Kívánok Neked erőt és egészséget drága Guru Mahārāja, hogy tovább végezhess sok-sok szolgálatodat és remélem, a lelki világnak szerető szívedben megnyilvánuló számtalan csodáját öntöd még irodalmi formába úgy, ahogy csak te tudod.

Érdemtelen szolgád:

Avatāri Dāsa

Ācārya-Niṣṭha Dāsa

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I am writing this offering in Bogota, Colombia.

By your inspiration and blessings, I am having one of the most exciting preaching experiences ever, sharing Kṛṣṇa consciousness and the Holy Name in this part of the world. I feel deeply the potential and need for Śrī Śrī Nitāi-Gaurāṅga's mercy here, as the locals are open, friendly, receptive, and spiritually needy. I also keenly observe the need for your books, teachings, and discourses to reach and take root on this far shore of the earth, to help further uplift Lord Gaurāṅga's movement here and infuse the devotees with more clarity about our sampradaya's loftier ideals.

It is clear to me your ultimate desire for us, your followers, is to reach the stage of spontaneous pure devotion, to achieve Śrī Rādhā-Kṛṣṇa's mercy through Lord Caitanya and Nityānanda Prabhu. I feel this desire has been embedded deep in my heart.

I thank you for your empowered service, strictness, and preaching spirit, which have blessed and inspired me thus far.

And I thank you for all the encouragement, time, and care you have exerted along the way.

It is apparent to me here that the most convincing preaching is the loud enthusiastic chanting of the Holy Names. Finally, thank you for demonstrating personally this sacred means and end – the ecstatic, tumultuous, revelatory process of pure *harināma-saṅkīrtana*, which awakens the soul to his/her eternal constitutional position.

Ever seeking the inconceivable mercy of the Vaiṣṇavas blessings.

Your aspiring servant,
Ācārya-Niṣṭha Dāsa

Ācārya-ratna Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, Fogadd Tiszteletteljes Hódolatomat! Minden Dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden Dicsőséget a Te Lótuszlábaidnak!

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvvyata eva sadbbih
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Engedd meg, hogy köszönthesselek ezen az áldott, csodálatos napon, amely a Te születésnapod. Leborulok a lótuszlábaidhoz és azért imádkozom, hogy mindig emlékezhesek Rád és a tanításaidra!

A Vyāsa-pūjā felajánlás egyben egy visszatekintés is az előző évre. Egy számadás, mit is tettünk azért, hogy Téged jobban kielégítsünk, szolgáljunk. Ráadásul a mostani különleges évfordulós születésnap is egyben. Ebben a felajánlásomban szeretném dicsőíteni a Te csodálatos tulajdonságaidat, kedves Guru Mahārāja, mint különleges *vaiṣṇava*, aki az egész életét áldozta Rādhā-Kṛṣṇa, az Úr Caitanya Mahāprabhu, Śrīla Prabhupāda és a *vaiṣṇavák* szolgálatának. Śrīla Prabhupāda egy 1956-os, őszi leckéjében említi meg, hogy milyen tulajdonságai vannak egy *vaiṣṇavának*. Ebben a leckében a Vaiṣṇavák Ligájának tagjainak beszél. Ebben elmondja, hogy a *vaiṣṇavának* mindig a jóság kötőerejében kell lennie, a *brāhmaṇa* tulajdonságaival rendelkezve pedig az igazság, a megbocsátás, az egyenlőség, a tolerancia, a megfelelő nevelő, a tisztaság, a tudás és az Istenség Legfelsőbb Személyisége iránti transzcendentális szolgálatába vetett hittel kell rendelkeznie.

Jelenleg egy kétéves pedagógus továbbképzésben veszek részt, és itt sokszor felmerül, hogy milyennek kell lennie egy „jó tanárnak”. Ezt azért teszem idézőjelbe, mert a *Śrīmad-Bhāgavatam* szerint nem létezik jó tanár, ha nem híve az úrnak. Még akkor sem, ha ezek a tulajdonságok érintőlegesen fedik is egymást (*Bhāg.* 5.18.12.):

*yasyāsti bhaktir bhagavaty akiñcanā
sarvair guṇais tatra samāsate surāḥ
harāv abhaktasya kuto mahad-guṇā
manorathenāsati dhāvato bahiḥ*

„Akiben tiszta odaadás alakult ki az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Vasudeva iránt, annak a testében minden félisten és azok nagyszerű tulajdonságai, például a vallás, a tudás és a lemondás megnyilvánulnak. Ellenben annak, aki nem

végez odaadó szolgálatot, és az anyagi tetteknek él, nincsenek jó tulajdonságai. Az ilyen embert még akkor is saját elméjének kitalációi vezetik, és akkor is az Úr külső energiáját szolgálja, ha esetleg jól ért a misztikus *yogához*, vagy becsületes törekvésével sikeresen eltartja családját és rokonait. Hogyan lehetne akár egyetlen jó tulajdonsága is egy ilyen embernek?”

Ennek a versnek a magyarázatában Śrīla Prabhupāda megemlíti, hogy Śrī Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī leírja a *vaiṣṇavák* 26 jó tulajdonságát: „Nagyon kedves mindenkihez; senkit sem tesz az ellenségévé; igazmondó; mindenkihez egyformán viszonyul; senki sem talál benne hibát; nagylelkű; szelíd; mindig tiszta; nincs tulajdona; mindenki jólétéért fáradozik; nagyon békés; mindig meghódol Kṛṣṇának; nincsenek anyagi vágyai; nagyon szerény; eltökélt; szabályozza az érzékeit; nem eszik többet a szükségesnél; nem befolyásolja az Úr illuzórikus energiája; tisztel mindenkit; semmilyen tiszteletet nem vár el magának; nagyon komoly; kegyes; barátságos; költői; képzett; csendes.” A „jó tanár” és ezen tulajdonságok között vannak átfedések, bár sokszor kicsit másként vannak megfogalmazva. A konklúzió az ilyen gyűjtésekben mindig az, mármint a pedagógiában, hogy természetesen nincs olyan tanár, aki minden tulajdonságot a legtökéletesebben képviselné. Mindközben én Rád gondoltam, Guru Mahārāja, mert azt gondoltam, hogy igenis van ilyen: az én lelki tanítómesterem! Kavirāja Gosvāmī leírása alapján az összes anyagi és lelki jó tulajdonság birtokosa vagy. Mivel Te tökéletes Kṛṣṇa-tudattal rendelkezel – idézve ismét Śrīla Prabhupāda *Śrīmad-Bhāgavatamban* írt magyarázatát –, Kṛṣṇa valamennyi jó tulajdonságával is rendelkezel. Te vagy az igazán jó tanár, a guru, az *ācārya*, aki a példájával is tanít bennünket. Tetteivel és cselekedeteivel bemutatja számunkra az odaadó szolgálatot, hogyan is kell megfelelően végezni, és elvezet bennünket Kṛṣṇához. Erről szól az egész *Śrī Śrī Gurv-āṣṭaka* is, hogy a lelki tanítómester milyen csodálatos szolgálatot végez, amivel példát mutat a tanítványainak, hogy követhessék őt, hogy végül a kegyéből megkaphassák Kṛṣṇa áldását is.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe ezen a kegyes napon, amikor sokszorosán is emlékezünk a Te dicsőségedre, Guru Mahārāja. És nem tudom ezerszer és ezerszer sem megköszönni azt a különleges kegyet, amelyben részesítesz engem. Leborulok lótuszlábaidhoz, imádkozva, hogy bárcsak mindig tudjak így gondolni Rád, kedves Guru Mahārāja, mint aki örökké Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát szolgálja a lelki világban.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī caranāravindam
vande guroḥ śrī caranāravindam
vande guroḥ śrī caranāravindam*

Elesett szolgád:
Ācārya-ratna Dāsa

Ādi-Guru Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine lotus feet.

*naivopayanty apacitiṁ kavayas taveśa
brahmāyusāpi kṛtam rddha-mudaḥ smarantaḥ
yo 'ntar bahis tanu-bhṛtām aśubham vidhunvann
ācārya-caittya-vapusā sva-gatiṁ vyanakti*

“O my Lord! Transcendental poets and experts in spiritual science could not fully express their indebtedness to You, even if they were endowed with the prolonged lifetime of Brahmā, for You appear in two features — externally as the *ācārya* and internally as the Supersoul — to deliver the embodied living being by directing him how to come to You.”

This verse from the Eleventh Canto is sufficient explanation of the inability of myself as your

disciple and follower to express fully my gratitude for everything you have given to me and continue to give. You are verily an ocean of Kṛṣṇa consciousness and its expansive numerous rivers of nectar. Yes, this is not an ordinary ocean that is fed by rivers.

This liquid nectar from your heart reverses the normal process and creates gushing outward rivers, swollen with unsurpassable descriptions of the transcendental qualities and pastimes of Kṛṣṇa pouring golden elixir mixed with saffron and lotus filaments into our consciousness; far surpassing the whole history of literature of the material realm.

One early scholar of the very first translations of the *Upaniṣads* wrote: “In the whole world there is no study so beneficial and so elevating as that of the *Upaniṣads*. It has been the solace of my life, it will be the solace of my death.”

I am not a scholar nor a devotee, but in my whole life of studying the nectar found in Śrīla Prabhupāda’s Books, I am experiencing concentrated elevated explanations of those very Bhaktivedānta purports in your writings.

Writings that focus, complement and highlight the most advanced of all of Śrīla Prabhupāda’s teachings, namely those pertaining to mature sadhana with a goal of specific attainment of service to Rādhā-Kṛṣṇa in the eternal realm. A goal and practice that is plainly there for all to read about but which has been brought to focus by you for our benefit... *tīvṛeṇa bhakti-yogena* - concentrated, intense, magnified.

I am not an expert in spiritual science or a poet, I am a poor conditioned soul; I am an offender, sinful and against the Lord by natural constitution. So how can I possibly express my indebtedness to you for all that you have done for me? It is not possible at all. I want to tell you that I am not ungrateful; that I cannot repay you; that I am eternally indebted to you, more than possibly can be told. But like a candle to the sun, or a cupful of water to the ocean, or a small gift to a wealthy man, all I can do is offer you a few paltry words from my crippled, decrepit, and wretched heart.

All glories to you! All obeisances to you! All victory to you!

Your servant,
Ādi-Guru Dāsa

Ādi Śakti Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

It is said that the spiritual master is the mercy manifestation of the Supreme Lord, sent to deliver the fallen souls from the clutches of material existence. Your compassionate guidance, unwavering devotion to Lord Kṛṣṇa, and tireless efforts in spreading the teachings of *bhakti* have illuminated the path of my spiritual journey and inspired me to strive for a life of deeper devotion and service.

On this sacred occasion of your Vyāsa-pūjā, I humbly submit my heartfelt expressions of gratitude and devotion to you, my revered spiritual master.

Inspired by the teachings of Lord Kṛṣṇa in the *Bhagavad-gītā*, I write this offering of love and appreciation for your divine guidance and blessings.

Bhagavad-gītā, chapter 9, verse 22:

*ananyāś cintayanto mām
ye janāḥ paryupāsate
teṣāṁ nityābbhiyuktānām
yoga-kṣemaṁ vahāmy aham*

“But those who always worship Me with exclusive devotion, meditating on My transcendental form—to them I carry what they lack, and I preserve what they have.”

In your divine presence, I have found strength to navigate life’s challenges with faith and devotion. Your unwavering commitment to Lord Kṛṣṇa’s service inspires me to deepen my connection with the Supreme and to serve all beings with love and compassion.

Bhagavad-gītā, chapter 18, verse 65:

*man-manā bhava mad-bhakto
mad-yājī mām namaskuru
mām evaiśyasi satyaṁ te
pratijāne priyo ’si me*

“Always think of Me, become My devotee, worship Me, and offer your homage unto Me. Thus, you will come to Me without fail. I promise you this because you are My very dear friend.”

As I offer my humble prayers and aspirations at your lotus feet, I seek your blessings to deepen my commitment to the path of *bhakti* and to serve the mission of Lord Kṛṣṇa with sincerity and devotion.

I cannot wait to spend six months under your shelter and guidance and learn all that I can by you – from your *kīrtanas* to your books, along with your great leadership skills.

I admire all of it so much.

I pray to Rādhā-Śyāmasundara to always shower Their blessings upon you.

Your forever servant,

Ādi Śakti Devī Dāsī

Āditya Rai

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvya eva sadbhīḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja,

In your book *Saṅkalpa-kaumudī* you have emphasized the importance of cultivating the mood of separation from the *sādhya* at every point of your *sādhana*. I had practical experience of this during my stay in Māyāpur; for me the *sādhya* was about meeting you and getting my spiritual doubts cleared. I was praying at each *maṅgala-āratī* to Rādhā-Mādhava – my heart echoed with anticipation, longing for the blessed moment when we could meet.

I humbly rejoice in finding refuge at your divine lotus feet. Your instruction, bestowed upon me on the auspicious day of Gaura Pūrṇimā, enlightens me. With utmost sincerity, I beg for your blessings, that I may ardently fulfil your teachings

without fail. I beg upon your lotus feet to ingest what you truly ask from me as a disciple and thus make you happy.

I relish my stay in Māyāpur in your divine association and many sweet devotees from Hungary – all the readings sessions, *kīrtanas*, making fruit offerings for Rādhā-Dāmodara and swimming, keep resonating in my mind and heart. I am reading your books all along.

Now I am feeling separation from all of it. I do not know how the time passed by, just like sand slipping between my fingers. Again, I am in separation from all of it. But separation makes the meeting more beautiful.

When I joined the Kṛṣṇa consciousness movement in my college days, I was always searching for content which consisted of proper *kṛṣṇa-kathā*. One of my seniors introduced me to your books. I was exceedingly happy when I went through your books. Now I am addicted to them, I keep reading them after reading Prabhupāda's books and cannot put them down.

These books are so nectarean. I feel so much esteem for you that you alone boldly write the books on *rāgānugā-bhakti*, despite the unfavourable situation in ISKCON. I beg to absorb your mood for the future so that I can also help your mission, the mission of Śrīla Prabhupāda, in providing what the current ISKCON structure is lacking. I strongly feel your books need to spread throughout ISKCON. In any case, this is going to happen, I just want to be an instrument in it happening.

Last but not the least, I am still awaiting more association and empowerment in the form of instructions from you.

I am longing for your association again in Māyāpur (October) and hope to render some more intimate services to you.

I beg Rādhā-Śyāma that I can follow in your footsteps.

I am praying for your best physical health so that you will keep giving us your indispensable association for a long time to come.

Aspiring to be your disciple,
Āditya

Ālambikā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Drága Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja! Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Megjelenésed napjának!

Nagy szeretettel és hálával gondolok Rád ezen a kedvező napon. Máskor is, mert nem múlik el egyetlen nap sem, hogy ne jutnál eszembe. Itt a farmon minden Rád emlékeztet bennünket, hiszen a te víziód valósul meg a templom felújításával, a szent helyek megjelölésével, a farm bővítésével, új házak építésével, a környezet szépítésével, és mindennel, ami itt történik és történt az elmúlt 31 évben. Én személy szerint nagyon hálás vagyok neked, hogy itt élhetek.

Idén januárban Vṛndāvanában találkoztunk. Nagyon csodálatos és különleges elrendezése volt Rādhā-Śyāmának, hogy érkezésednél pont ott voltunk Paramesvarī Mātājival. Ilyen csodák csak az Ő birodalmukban történnek, és amikor rádöbbenünk, mekkora szerencse ért bennünket, nem győzzük dicsőíteni és magasztalni Kṛṣṇa és Rādhārāṇī végtelen kegyét. Te is ilyen végtelenül kegyes vagy, mert elmehettem a szobádba, amikor este *bhajanáztál* és kikísérhettelek, amikor tovább utaztál Vṛndāvanából. Köszönöm, hogy Veled lehettem, a társulás Veled mindig nagyon különleges élmény.

Az indokolatlan kegyed felénk a könyveid, amelyek mélysége utolérhetetlen. Akik nagyon eltökélten és kitartóan követik lábnyomaidat, azok elképzelhetetlen boldogságban úsznak és még ebben az életükben megtapasztalhatják a lelki világ szépségét, gyönyörűségét. És ez a tapasztalat olyan lendületet ad a lelki élet gyakorlásához, amit már ebben az életben többé nem tudunk feladni, történjen velünk bármi.

Kívánok Neked jó egészséget, sok lehetőséget a prédikálásra, és fogyjanak gyorsan a könyvek!

Szolgád,
Ālambikā Devī Dāsī

Ānanda Caitanya Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Kṛṣṇa explains in the opening of *Bhagavad-gītā* chapter 4: *sa kāleneha mahatā yogo naṣṭaḥ paran-tapa*, that even the supreme message of the Absolute Truth is prone to the ravages of time and error in this material world. Most fundamentally, if the line of great teachers breaks down, there will naturally be degradation in the preservation of that unadulterated knowledge.

Contrastingly, when the chain of most exalted spiritual preceptors remains unbroken, the purest message of the *bhāgavatas* is preserved by dint of their unfailing, guileless qualification. Thus, one of the opening verses of the *Śrīmad-Bhāgavatam* describes the extraordinary fruits borne when such an unbroken chain exists:

*nigama-kalpa-taror galitaṁ phalaṁ
śuka-mukhād amṛta-drava-saṁyutam
pibata bhāgavataṁ rasam ālayam
muhur aho rasikā bhūvi bhāvukāḥ*

“O expert and thoughtful men, relish *Śrīmad-Bhāgavatam*, the mature fruit of the desire tree of Vedic literatures. It emanated from the lips of Śrī Śukadeva Gosvāmī. Therefore, this fruit has become even more tasteful, although its nectarean juice was already relishable for all, including liberated souls.”

It requires a person *bhāgavata*, one who has realised the message of the book *Bhāgavata*, to act as such a transparent via medium. Although rare, such personalities do traverse the ISKCON world; what an indictment of Śrīla Prabhupāda’s spiritual stature and preaching efforts were it not the case. You are one such individual, Guru Mahārāja. By perfectly receiving, living, and sharing the message of the *Bhāgavata*, you are a person *bhāgavata*, and thus the outpourings from your heart are deep, penetrating, flawless.

We know that the *Bhāgavatam* is the essence of all Vedic literatures

(*sarva-vedānta-sāraṁ hi, Bhāg. 12.13.15*), and the essence of the *Bhāgavatam* is the Tenth Canto. The zenith of the Tenth Canto is the *rāsa-pañca-adhyāya*. And in turn the Gosvāmīs have magnanimously taken essentially those five chapters and padded them out in the form of their multifarious writings, majestically intertwining both *tattva* and *līlā*. One of the gems of those writings is Raghunātha Dāsa Gosvāmī's *Vilāpa-kusumāñjalī*, which I remember trying to penetrate when your small blue book was released containing only the verses. But I took away so little. Going back to Appendix 25 helped, but you always said you were unsatisfied with that, something I could never quite comprehend.

But now, your *Patrāṅkitā* commentary on those verses is putting it all into context; both your dissatisfaction, and why you have given this composition so much attention.

Through Raghunātha Dāsa Gosvāmī's swan song, you are giving us a complete, detailed, dedicated guide on how to ignite the desire in the heart to become a Vraja-vāsī, neigh a maidservant no less. You are ushering us into a new realm, with the most exalted concepts of what it means to give, to serve, and to love. As Rati serves Rādhā with all her being, we are inspired to follow suit in relation to our masters. The rich moods, the humour, the humility, the determination, the finesse, the faultlessness; none fail to leave an impression, touch the heart, and enlighten us as to how we too must become.

Thus, spiritual desires and aspirations abound. What a bestowal, what a contribution to the Gauḍīya world, what a legacy you are leaving Guru Mahārāja.

That legacy will be more widely recognised over time. The signs of that are already being seen of course, as more and more devotees, most significantly members of your God-family, Guru Mahārāja, are taking interest in, reading, and discussing, and appreciating your ground-breaking writing. All glories to you!

But when all is said and done, Guru Mahārāja, you always impress upon us that we need to become exemplars, to be genuine carriers of *bhakti*. My attempts are feeble and my qualification so very limited, but still, just like a dwarf trying to capture the moon, I persevere and beg you dear Guru Mahārāja; *koro nija dāsī, koro nija dāsī, koro nija dāsī*.

At your service, now and forever,
Ānanda Caitanya Dāsa

Ānanda-candrikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

The Divine Journey

In life's journey, guided by your divine grace,
You shape your disciple's life with gentle care.
Your mercy holds us to you forever near
As you arrange our life's every detail.

You manifested Vṛndāvana for us, with your mercy
You have graciously brought your adored Deities.
You attracted us here and invited all the *ācāryas*;
By praying to them, their blessings are showered on us.

This wonderful valley, New Vraja-dhāma
Is moulded by your devotion, led by your love;
You designed every corner with reverence,
You kindly manifested Vraja on this land.

The shelter of the saints you have given to us,
Their words paint pictures of divine delight;
Filled with nectarean pastimes of Rādhā-Śyāma.
Their presence is imbued all over Vraja-dhāma.

The divine art describes Their enchanting qualities,
Remembering Their sweet nature enlightens our spirit;
Serving Them frees us from all the bonds.
This land of Vraja is the scene of Their love.

Rādhā-Śyāma reside in a sweet *kuñja*, up on the hill
By Rādhā-kuṇḍa and Śyāma-kuṇḍa, the most sacred lake;
My Daily pilgrimage weaves through Varṣaṇā street,
From the village's end to the temple, a journey is complete.

In the southern side of Vṛndāvana village
There is Śrīla Śrīnivāsa Ācārya's *samādhi*;
This sacred place is my residence, and inspiration
Which deepens my remembering and meditation.

In the neighbourhood his excellent disciple resides,
His most dear friend, Śrī Rāmacandra Kavirāja
Who is quite well known as an accomplished poet,
Who assisted in preaching work of his master.

All our actions become special, by your grace,
A simple act, like coming to the temple becomes a pilgrimage.
Each step is imbued with purpose and grace.
On the way you arrange various gems.

On both sides of the road samadhis are revered,
Each encounter with them is a gift, precious and special.
You leave it to us how each of us unfolds them;
We unfold them with prayers and remembrance.

This divine journey, which is like a sunrise
With its radiant colours paint the sky.
Like a soul longing for renewal and awakening
Its heart is decorated by the *ācāryas'* blessings.

On my way I meet Śrīla Viśvanātha Cakravartī
Who teaches us the example of *guru-bhakti*;
The secret of success in spiritual development,
Is firm faith of the disciple in the orders of his master.

Then I pray to Bilvamaṅgala Ṭhākura, who wrote
The nectarean praise and glorification of the Lord.
Opposite to him is Narottama Dāsa Ṭhākura
Who is the embodiment of Lord Caitanya's love.

On our way at every step, we pray, remembering
Saints who pave our way with their blessings;
As the valley embraces us with its beauty
It is very peaceful, refreshing and calming.

On the rainy days the road can be muddy,
At winter time in minus, it becomes very icy;
But still the mind is the most excellent indeed,
Making this sublime journey very slippery.

By guiding us out from the darkness of the senses,
Your wisdom dispels our fears and anxieties;
By your care we find solace and peace,
Your love and guidance are always near.

Walking to Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī's *samādhi*
Looking to the right, we see your *bhajana-kuṭīra*;
Surrounded by the saints and *ācāryas*,
Here you write about the world to which you lead us.

We thank you for these gifts with a grateful heart
And for all the other gifts which guide our lives.
Praying to bless us with a humble pure heart,
So that the only thing we would live for is Rādhā-Śyāma.

Going uphill towards Rādhā-Śyāma temple,
I cannot wait to reach and meet the Divine Couple.
As we happily sing our heartfelt prayers
Their loving gaze is like a warm embrace.

Rādhā-kuṇḍa hides several places for chanting *japa*,
Like Raghunātha Dāsa Gosvāmī's *bhajana-kuṭīra*;
His inner cry of anxiety of separation
Shapes and inspires our desires and meditation.

It is a real wonderland, revealed by your sweet will,
With each sunrise, unfolds a new mystery;
Transforming mundane moments into divine,
By your grace we live in bliss in New Vraja-dhāma.

To our beloved spiritual master we bow
In reverence; from our heart prayers overflow,
Gratitude fills us with each breath we take,
For allowing us to live under your care.

Your servant,
Ānanda-candrikā Devī Dāsī

Ānanda-vardhana Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és Neked!

Az, hogy Te vagy a lelki tanítómesterem, végtelenül szerencsésé tesz engem, mivel Śrīla Prabhupāda követői között kiemelkedő helyet foglalsz el, mert határtalanul szereted Őt, mindig emlékszel Rá, és tetteid mindig összhangban vannak Śrīla Prabhupāda vágyaival, mert a hallásod tökéletes. Emiatt a tanítványodként tudhatom, hogy biztonságban vagyok. Ha én is megtanullok Téged ilyen módon követni, akkor biztos, hogy a kapcsolatom Kṛṣṇával megszakítatlan lesz. Amikor nehézségeim vannak, és este emiatt szomorúan hozzád imádkozva alszom

el, többször volt már, hogy Veled álmodtam, és a nehézségek, amik akadályozták a lelki előrehaladásomat, másnap könnyen megoldódtak. Tehát ha emlékszem isteni lótuszlábaidra, akkor menedéket adsz, és újra összekapcsolsz a tanítványi láncolattal, valamint feltöltesz engem lelki erővel, mint az Úr Balarāma képviselője. Mindig szerető apaként viselkedsz a lótuszlábaidnál menedéket kérővel szemben. Türelmes vagy mint az Úr. Ahhoz, hogy igazi menedékbe kerüljünk, teljes meghódulásra van szükség. A képmutató állszent viselkedés nem váltja ki a teljes kegyedet. A Te valódi kegyed a megvalósított transzcendentális tudás. Sok esetben az ember csak akkor tud menedéket kérni őszintén, amikor összecsapnak a hullámok a feje felett. Prahlāda Mahārāja, mikor Nārada tanította az anyukáját, akkor az anyaméhben igazából csak Ő hallotta az üzenetet, az édesanyja nem úgy hallott. Uddhava, amikor hallotta Kṛṣṇa utolsó instrukcióit, rendkívül kiélezett volt a figyelme. A *Śrīmad-Bhāgavatam Mahātmyában* a Gokarṇa szavalását hallgatók közül a szellemként szenvedő Dundukāri volt az, aki felszabadult a halottak hatására. A teste elhagyására váró Parīkṣit császár is képes volt tökéletesen megérteni Śukadeva Gosvāmī üzenetét, utána pedig Uttarā Devī is képes volt megérteni a *Bṛhad-bhāgavatāmṛtát*, Devahūti elméje is befogadóvá vált a lelki tudásra miután férje elhagyta, Citraketu Maharājja is kijózanodott a fiával átélt fájdalmas kalandok miatt, és végül, de nem utolsó sorban Arjunát is a teljes kétségbeesés, és az ennek következtében felébredő tökéletes alázat tette alkalmassá a megfelelő hallásra. Remélem, hogy kegyedből én is képes leszek egyszer ilyen minőségű hallásra, mint a fent említett személyiségek.

Tisztában vagyok veled, hogy kizárólag a Veled való megfelelő kapcsolatod hatására fogok tudni tökéletesen megválni az *ahaṅkārától*, és ezzel fordítottan arányosan fog kifejlődni a *svarūpām*, amire Kṛṣṇa tökéletes szolgálata miatt van szükség. Ha kegyedből eljutnék erre a szintre, onnan már soha többé nem esnék vissza, és teljes önátadással tudnák segíteni téged a Rādhā-Śyāmának végzett szolgálatodban örökre. Kérlek, tedd a hallásomat kiválóvá, és maradj velünk még sokáig, védelmezz minket Kali befolyásától, kedves Guru Mahārāja!

Törekvő szolgáló:

Ānanda-varḍhana Dāsa

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőseget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prabhupāda vágya az, hogy Kṛṣṇa tudatú központok a világon át adjanak lehetőséget megérteni és elérni Rādhā és Kṛṣṇa szolgálatát Śrī Caitanya Mahāprabhu tanításain át.

Prabhupāda vágya Rajtad keresztül teljesedet ki Magyarországon az életünkben.

Prabhupāda nem járt itt fizikálisan, a Neki végzed szolgálatoddal teljesítetted be a vágyát ez országban.

Ahogy terjed a Kṛṣṇa-tudat a világon át, a következő feladat már főleg Prabhupāda unoka tanítványainak lesz a felelősége. A feladat fenntartani a tisztaságát a Śrī Caitanya Mahāprabhu, Śrīla Prabhupāda mozgalmának, és tovább terjeszteni üzenetét.

Ahogy halad az idő az üzenet nem változik, de a befogadók helyzete, alkalmassága igen.

Ahogy mint Śrīla Prabhupāda tanítványai, úgy ti is megtaláltátok a módját, hogy megértessétek és elfogadtassátok a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat a kor embe-reivel, így nekünk is meg kell látni a lehetőségeket, hogy eredményesen tovább tudjuk adni a Kṛṣṇa-tudat üzenetét egy változó világban úgy, hogy a tanítások tiszták maradjanak.

Célja a *bhaktáknak*, hogy még jobban elfogadhatóbbá tegyék az emberek számára a Kṛṣṇa-tudatot.

Ahogy Te többször utalsz rá, a mozgalom az, ami mozog. Te magad mutatod nekünk a példát ebben is.

Nyíltabban írsz Rādhā-Kṛṣṇa kedvteléseiről, ami eddig inkább tabu téma volt, de így jobban megérthetjük, mi az igazi cél. Valakikben ez ellenérzést válthat ki, hogy nem-e baj ilyen módon kiadni Kṛṣṇa bensőséges kedvteléseit. De szükség van rá. Ahogy a *bhakták* fejlődnek feljön az igény erről hallani, és ha nincs leírva, olyan módon, ahogyan el lehet fogadni, hogyan haladhatnánk tovább?

Ezért írod a könyveket hogy elmond, amit nem tudsz elmondani, vagy amire még nem vagyunk megérve. Ezzel még érthetőbben megmutatod az utat viszsza Vrajába.

Farm közösség létrehozása egy Európai országban. Ennek hatására sok jámbor ember jön meglátogatni Krisna-völgy gazdaságát, életmódját, de amikor kíváncsiságuk ide hozza őket, Isten-tudatos megértéssel mennek el. És az ételosztás, a kapcsolatok ápolása Magyarország vezető embereivel és így tovább...

Néha elszomorít, hogy miért vagyunk, mint *bhakták*, ilyen kevesen, de ahogy Kṛṣṇa mondja, sok ezer ember közül, talán egy személyt érdekel a lelki élet, és a többezer érdeklődő közül, talán egy ember kezd hozzá az odaadó szolgálathoz; akik jámborok és 4 motivációval jönnek (*Bhg.* 7.16.), és a természetüknél fogva hibákra hajlamosak vagyunk a Kali-yuga korában. Szóval igazából áldottak vagyunk.

Köszönjük, hogy mi lehetünk az a pár szerencsés lélek, aki megkapta ezt a lehetőséget, hogy a menedékben éljen és szolgáljon téged Śrīla Prabhupāda missziójában akár mint misszionárius, akár mint kint élő támogató *bhakta* országszerte.

Dicsőíteni Téged nem más, mint emlékezni, értékelni, követni a tanításodat. Lehetőséget adtál nekünk, és ha a dicsőségedet szeretnénk énekelni, akkor élni fogunk az ajándékaiddal, és tovább is adjuk másoknak, hogy nekik is legyen lehetőségük Téged, Prabhupādát, Mahāprabhut megismerni, és követni. Hiszen Ti vezettek ki másokat e világból.

Kedves Guru Mahārāja! Lassan teljesen átadod a Magyar Yātrā irányításának a felelősségét, de mindig Te vagy az, aki vezetni fogja a *yātrāt* azáltal, hogy az érett, képesített istentestvéreink, tanítványaid, tanításaidra emlékezve követnek és szolgálnak Téged.

Kérlek, áldj meg engem, hogy tovább tudjam folytatni a neked végzett szolgálatomat, hogy másokat is segíthessek a haza felé tartó úton, és szolgálhassam a *yātrā*-vezetőid a Neked végzett felajánlásokban.

Jelentéktelen szolgád,
Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Hare Kṛṣṇa! Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glory to you!

On this auspicious day of your appearance, please allow me to express my gratitude and love to you.

First, I would like to thank you for the contribution you have made to the protection and preservation of Śrīla Prabhupāda's mission.

In the *Bhagavad-gītā* (4.7) Lord Kṛṣṇa speaks about the inevitable degradation of religion and that this process occurs in all faiths. Observing some of the trends in modern ISKCON, I often worry that a similar phenomenon could happen here. I thought a lot about what might protect our society from degradation. Having read your book *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* several times, I realize that this is the best scientific book that systematically and structurally helps to understand the path of pure devotional service, one that clearly shows its difference from other forms of mixed devotional service.

These days many sincere devotees find themselves bewildered by the concepts of certain types of preaching, which are mistaken for pure devotional service. Your book helps us to clearly understand that we should practice the nine methods of *bhakti*, and not *karma* and *jñāna*. In addition, your book explains in detail the stages of spiritual maturation.

In 2023, I conducted a seminar for devotees in Kazakhstan and Russia who were all delighted by your explanations. Many said that if they had become acquainted with this knowledge years ago, their practice and preaching would have been much better. Now, at each of my lectures, I recommend that all devotees study your book, *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* to clearly understand our path. Thank you very much for that book!

I would also like to thank you for your talk about the role of Śrīla Prabhupāda, as well as the subsequent *dīkṣā-gurus* in ISKCON. I thought a lot about the possibility of ISKCON repeating the mistakes of Christian organizations. In the fourth century the early Christians shifted the emphasis from the teachings of Jesus to his biography, thus deifying his nature, turning their religion into

a personality cult. I heard that something similar could happen here, since many devotees are beginning to be disappointed with spiritual masters and are transferring all their faith to Śrīla Prabhupāda.

I could not find the right balance of how we should become servants of Śrīla Prabhupāda and not just his blind admirers. I did not understand how I could properly relate to Śrīla Prabhupāda. From your lecture I understood that the recipe for true love for Śrīla Prabhupāda is to study his books and follow them. Thank you very much for explaining that the recipe for the purity of our faith and the recipe for the preservation of our society is conscious study of Śrīla Prabhupāda's books.

Thank you for constantly reminding us that we must perform our service consciously and not ritualistically. Thank you for explaining that simply by serving ISKCON, but without putting our effort into chanting, we will not be able to advance in spiritual life. It is important to understand priorities correctly from the beginning.

Most importantly, thank you very much for your wonderful *kīrtanas*, which allow us to feel the true taste of the holy name and, at least for a short time, realize the attractiveness of the spiritual energy of Lord Kṛṣṇa.

I especially want to thank you for the caring atmosphere that you created for your disciples. Disciples mirror the nature of their spiritual master. After coming into your spiritual family, I met kind-hearted, benevolent, peaceful, and humble devotees. Through their hearts I saw your wonderful qualities.

From the bottom of my heart I want to thank you for protecting ISKCON, for your clear instructions in your books, for the example of truly following Śrīla Prabhupāda, for the nectarean *kīrtanas*, and caring for disciples!

I pray to Lord Kṛṣṇa that you will always be healthy and live a long life, showering His mercy on all sincere followers of Śrīla Prabhupāda. I also pray that all your desires be fulfilled and that you will always be happy with your disciples.

Please forgive all my mistakes and offenses and allow me to always be under the protection of your lotus feet.

Thank you very much dear Guru Mahārāja for accepting me under your spiritual guidance. Hare Kṛṣṇa!

Your insignificant servant,
Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī

Ānandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Van egy különleges hasonlóság, amin gondolkodtam Rādhā-Kṛṣṇa Prabhu egyik leckéje után:

Caitanya Mahāprabhutól azt a feladatot kapta Rūpa Gosvāmī, hogy tárja fel Vṛndāvana szent helyeit és írjon Kṛṣṇa vṛndāvanai kedvteléseiről. Rūpa Gosvāmī a Sevā-kuñja fái alatt lakott és írt.

Śrīla Prabhupāda szintén lakott és írt Sevā-kuñja területén Govindajī templomában, ahol megírta a Kṛṣṇa könyvet, hogy hallhassunk Kṛṣṇa kedvteléseiről.

Te, kedves Guru Mahārāja, amikor itthon vagy a farmon a Sevā-kuñja területén, Rādhā-Dāmodara templomában szolgálsz, írsz. Könyveket írtál Kṛṣṇa kedvteléseiről: a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* köteteit és a *Nava-vraja-mahimā* köteteit.

Milyen érdekes, hogy nem csak a tanítások szállnak alá a *guru-paramparān* keresztül, hanem a feladatok is, és Te, kedves Guru Mahārāja kapcsolódsz ezekhez a feladatokhoz és ezek életed céljává váltak, válnak. Ez a hiteles lelki tanítómester egyik csodálatos tulajdonsága. Új Vraja-dhāmában Te megnyilvánítod a szent helyeket, hogy mi törekvő, de elesett *bhakták* lépten-nyomon tudjunk emlékezni Kṛṣṇára és kedvteléseire, melyekről csodálatosan írsz a *Nava-vraja-mahimā* oldalain.

A legutóbbi tanítványi gyűlésen beszéltél arról milyen tulajdonságok kellenek egy tanítványnak. Amit kiemeltél először, hogy legyen engedelmes, fegyelmezett, kövesse az utasításokat. És fontos a „szolga vagyok” hangulat. Minden közvetlen társa Kṛṣṇának ebben a hangulatban van: a *gopīk*, a szülei, a barátai... Mindenki szolgálni akarja Őt. Ez a szolgálat az életük, és ebből transzcendentális örömet merítenek. És amikor azt Ő is szeretné tapasztalni, akkor megjelenik, mint Caitanya Mahāprabhu, s az Ő társai is mind szolgálni akarják Őt. Ez a szolgáló hangulat, ez az íz mindennél tökéletesebb. Jó volt hallani, ahogy ezeket kiemelted. A Te életedben is ez a szeretetteljes, szolgáló hangulat emelkedik ki. Vezetesz és tanítasz bennünket, hogy hogyan hitelesen tudjunk kapcsolódni, ehhez a csodálatos tanítványi láncolathoz Rajtad keresztül. Te mindent megadsz, ami ehhez szükséges, nekünk

csak követni kell útmutatásaidat, tanításaidat. Nekünk szükséges, hogy megértsük ezeken keresztül a vágyaidat, és eszerint szolgálva tegyünk elégedetté Téged.

Kiemeltél még egy fontos dolgot:

A lelki tanítómester közvetlen szolgálata és megismerése is fontos a tanítványnak. Kell, hogy közvetlenül utasításokat, kijavításokat, tanításokat kapjunk, ezen keresztül fejlődik ki a szeretetteljes kapcsolat lelki tanítómester és tanítvány között, és alakul ki a tökéletes, egyre mélyebb bizalom a lelki tanítómester és Kṛṣṇa felé.

Az én vágyam is ez, szolgálni Téged akár személyesen is, és követni az utasításaidat, szolgálni Caitanya Mahāprabhut és Śrīla Prabhupādát a *saṅkīrtana* misszióán, és szolgálni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és *bhaktáit* nagy-nagy szeretettel, figyelmesen, odaadó hangulatban. Kérlek, add a kegyed ehhez.

Nem mindenkinek van lehetősége közvetlenül szolgálni Téged hosszabb időn keresztül. De ha hallhatunk közvetlen szolgálatodban élő *bhaktáktól* Rólad, az is segít, hogy jobban megismerjünk.

Egy kedves szolgálóddal beszélgettem egyszer rólad.

Azt mondta: azt is jó tudni, hogy Guru Mahārājának milyen a hangulata, miért pont azok a témák ragadták meg, amikről oly sokat ír. Azon is érdemes meditálni, hogy Guru Mahārāja nagyon szeret menni Varṣaṇāba, és nem véletlenül ír oly tökéletesen Rati-mañjariról.

Ha jól belegondolok, hasonlóan szolgálsz amikor itthon vagy és mész Rādhā-Śyāmát öltöztetni. Amikor öltözteted Śrīmatī Rādhārāṇīt, Ő egyedülállóan szép, különlegesen gyönyörű, transzcendentálisan édes!

Vajon mikor fogod újra öltöztetni Őt, és rabolhatja el Rādhā lenyűgöző lényé elménket?

Várom már, hogy ez történhessen.

Szóval minden lehetőséget meg kell ragadni, hogy megismerjünk Téged. Ebben sokat segítenek a könyveid is. A *Nava-vraja-mahimā* 8. kötetében csodálatosan dicsőíted Rādhā-Śyāmát, ahogy a Hare Kṛṣṇa névpárjaihoz kapcsolva írsz a tulajdonságaikról, kedvteléseikről, jellemükről. Ahogy több könyvedben is fogalmazol, szellemes, sziporkázó gondolataid elragadják az elmém, s egyre jobban rácsodálkozom nagyságodra, fantasztikus gondolataidra, nagyszerű személyiségedre.

Ó, Kedves Guru Mahārāja úgy szeretném tudni ki vagy valójában! Úgy érzem Hozzád tartozom, örökké szolgálni szeretnék. Kérlek, taníts továbbra is, vezess a „hazafelé” vezető úton. Kérlek, taníts Śrīmatī Rādhārāṇī és kedvese Śrī Śyāma-

sundara szerető szolgálatára. Az Ő szolgálatukra, szeretetükre áhítozom. Hadd szolgáljam Őket, *bhaktáikat*, a Te vezetéseddel, nagy szeretettel, önzetlenül.

Add a kegyed kérlek, hogy fejlődhessek a lelki megértéseimben, és elérhessem Śrī Śrī Rādhā- Śyāmasundara lótuszlábának örök szolgálatát Vrajában, Śrīmatī Rādhārāṇī csoportjában. Hadd legyek a szolgájuk szolgálójának a szolgája. Hadd kapaszkodjak lótuszlábadba ezen az úton.

Segíts kérlek!

Alázatos szolgád:

Ānandinī Devī Dāsī

Āśā-latā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your glorious Vyāsa-pūjā day!

There is a song written by His Holiness Jayapataka Swami Mahārāja called, *Yadi Prabhupāda na hoito tabe ki hoito*. The translation of the first verse is as follows:

“If Śrīla Prabhupāda would not have come, what would have happened? How could we have passed our lives? Who else would have distributed the unlimited mercy of Lord Nityānanda and Lord Gaurāṅga all over the world?”

Whenever I hear devotees glorifying Śrīla Prabhupāda, I almost always think of you, Guru Mahārāja. If this wonderful day would have not come, the day of your appearance in this horrible material world, what would have happened to me?

You are my saviour. And this is something I have thought on numerous occasions. I remember the first time I had this thought was when I attended my first Vyāsa-pūjā. Devotees lined up to offer flowers to you, pushing forward to show their gratitude and be noticed by you. I immediately became emotional and cried in my realisation – you have not only saved me, but your near 1000 other disciples and many others. You saved us.

I will not speculate, but surely only an extremely special soul, sent to us personally by Rādhā-Śyāmasundara, could have the ability to save *such* many souls. You saved us from the pain of a horrible, miserable, and lonely life devoid of Kṛṣṇa consciousness.

When I was sixteen years old, you told me to move into the *āśrama* after finishing high school. When I went to university, you asked me why I did not move into the *āśrama*. When I dropped out of university, you told me to move into the *āśrama* again. Finally, I listened. If it was not for your persistence, where would I have been?

Who am I? Who am I to you? You always care so much for every single devotee. You are the most magnanimous person I know. Who else can make somebody feel so personally cared for, whilst at the same time giving hundreds of others the exact same experience... You are extraordinary, Guru Mahārāja; you are my life's saviour.

In the time I have known you, I have received so much inexplicable mercy from you. Really, inexplicable. I feel like I have grown up with you always by my side, in my heart, pushing and encouraging me, seeing some potential in me, and hoping one day, I will turn out better.

Recently I have slightly forgotten the purpose of my being here, why I came to Hungary – to learn from your disciples, who have personally been trained by you. It is easy for me to get distracted by all the bells and whistles of other environments and communities, especially when sometimes being in a new place can be considered easier or more “fun.” But now I remember that I did not come here for that. I came to serve you, and the only way I can do that nicely, is by learning how to serve others.

My vow to you, is that I will live my life in a way that makes you proud to call me your disciple.

Please never ever leave me or give up hope on me.

Please always keep me in the safe shelter of your nectarean lotus feet.

And please, Guru Mahārāja, do not forget me when it is time to go back home.

You are my saviour, always.

Your servant forever,

Āśā-latā Devī Dāsī

Āśeṣa-bandhu Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindenekelőtt szeretnék neked boldog, erőteljes, szeretettel teljes megjelenési napot kívánni!

Egy bizonyos szempontból ijesztő, hogy évről évre csak nő a káosz a világban. Forronganak a nemzetek, a háború vihara csak erősödik, nincsen egy egységes irányító akarat, ami a békére buzdítaná az embereket, a döntés hozókat. Az országok gazdaságilag válság felé haladnak, fegyverkezési gazdálkodásra állt be Európa is, és közben bármikor, ha rápillantok a hírekre a globális feszültség csak fokozódik. Kezd beigazolódni, amit Prabhupāda állandó üzenetként próbál belénk sulykolni, és amit te is tovább ismételsz nekünk, hogy ne keressünk az anyagi világban menedéket, és nem reméljünk jólétet a világ vezéreitől. Már hónapok óta nem nézem a világ híreit, mert az aktualitások és a ferdítésmentes igazságok Śrīla Prabhupāda könyveiben vannak. Őszintén azt érzem, hogy ez a kis törékeny béke, amit még élvezünk, Kṛṣṇa adománya, hogy még tart.

Ahogy haladok a Kṛṣṇa-tudatban eltöltött éveimben egyre természetesebbnek veszem, hogy *bhakta* barátaim vannak, hogy bármikor szellemi muníciót kaphatok, ami csak egy telefonba kerül, hogy mindennap *prasādāt* tisztelhetek, hogy a templom kapui nyitva állnak, és hogy Új Vraja-dhāma is bármikor fogad engem szeretettel. Pedig bizony nem természetes. Ez a pénzben kifejezhetetlen gazdagság mindennap emlékeztet arra, hogy ebből semmi sem az érdemem. Még a szolgálatom is úgy alakult kedves Guru Mahārāja, hogy közelebb áll a természetemhez, mint azelőtt, amikor csak fizikai szolgálat volt, ami bár kedves nekem, mégsem áll annyira kezemre. Semmiben nem szenvedek hiányt. Minden körülmény adott, hogy jó szolgálatot tudjak tenni, ahhoz, hogy Kṛṣṇa-tudatosítsam magam, de szükségem van áldásaidra, hogy mindezt szépen végezhessem!

Kedves Guru Mahārāja köszönök Neked mindent, amit kaptam a Kṛṣṇa-tudattól, hogy megismerhettem személyedben Śrīla Prabhupādát, hogy barátokra és tanítókra találtam a közösségben, hogy az amúgy nem túl kirívó képességeim ellenére mégis olyan szolgálatot kaptam, amiben meg tudom élni

alkotói vágyaim. Biztos vagyok benne, hogy nem felejtettél el, mert sikereim vannak benne!

Kívánok Neked csodálatos megjelenési napot, *bhakták* szerető körét, erőt és kitartást az íráshoz. Remélem levelem jó egészségben talál Téged!

Jelentéktelen szolgáló:
Āśeṣa-bandhu Dāsa

Ātmarāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa, dear Mahārāja!

First, let me fall at the lotus feet of your servants, by whose mercy I may be able to glorify you, though it may hardly resemble a drop from the ocean of divine qualities you have.

I am eternally indebted to my Gurudeva and Śrīla Prabhupāda, by whose mercy I was able to meet such a holy personality as you.

Some may ask why I write this offering, not being your initiated disciple. Your recent podcast shows that even a few seconds of exchange can influence and change one's life. Such a change may happen gradually, but fifteen years later it bore fruit, and a fortunate woman from a doctor's appointment room finally wrote you a letter.

The first time I heard about you was in 1993 in Melbourne from an elderly *sādhū*, H.H. Mahā-Viṣṇu Goswami. That was a short but very memorable introduction. I was an ignorant neophyte devotee, hardly a year after receiving my first initiation, but I was impressed by the potency of this *sannyāsa* guru, by whose spiritual potency Mahā-Viṣṇu Mahārāja became an initiating guru.

The same year Mahārāja left this world, by the will of providence I came across your web page and had the opportunity to ask questions and listen to answers. To this day I am grateful for this opportunity, and consider this website format you have introduced the most successful tool for spiritual advancement.

Many years later came Skype, Zoom and others, but you were the pioneer, for

which I give you full credit. Out of thousands of your podcasts I was blessed to have twenty wherein you answered my questions, but because of the impact it made on my life, I decided to listen to all of them and thus I am uploading the first 65 GB of audio to my phone while I am writing this offering.

I cannot overstate the importance of your podcast (questions and answers), and their impact on my life. Besides the fact that the answers were saturated with divine knowledge, I have found a living Kṛṣṇa conscious person, who is compassionate and caring enough to spend time and answer my questions. Many years later you quoted Śrīla Prabhupāda stating that, “A gentleman is a person who answers his mail.”

My unfortunate attachment to computers paid off, when I came across narrations of your *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series by H.H. Ānanda Vardhana Swami. That was incomparable nectar which I tried to absorb while cooking for devotees in the temple restaurant kitchen. I connect Śrīla Prabhupāda’s appearance to divine providence, in which time audio recordings were in rapid development. This is not a coincidence.

Still, many of your books were not available for listening and one by one I started to purchase and read them. My heart was captured by your eloquent poetic writing style and simultaneously a perfectly logical and consistent presentation of philosophy, backed by quotes from scriptures and topmost authorities on Vaiṣṇava philosophy. This indicates to me the immense time you spent reading the scriptures, collecting quotes and your ability to refer to them accordingly.

Although recently I asked your opinion about re-producing your books in audiobook format, I also realised that audiobooks are rendering poor service to some of them. Books such as *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* and *San̄kalpa-kaumudī*, are meant to be studied, which means they need to be read repeatedly to fully grasp their meaning, whereas audiobooks tend to glide over important statements.

My strong opinion is that there is no other ISKCON person producing such detailed, deep, and easily understood books on devotional practice, as they were handed down to us by the previous *ācāryas*. From recent history I can only compare your books to the writings of Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura! You yourself mentioned him a few times as your inspiration for your books’ content and style.

At this point let me elucidate some of your qualities that I would like to glorify,

based on the statement that guru is as good as Śrī Kṛṣṇa, because of the knowledge, mercy and shelter he gives to his followers.

I could easily list all twenty-six qualities of a Vaiṣṇava and with confidence ascribe all of them to you, but I will describe the more prominent ones I perceive, which are not so often attributed to devotees. Primarily, you took the time to write a book called *Na Pāraye 'Ham*. If Kṛṣṇa Himself feels eternally indebted for service done by intimate devotees, how much more can we see this in the character of an exalted Vaiṣṇava guru? Being overwhelmed by the inability to repay His confidential devotees for their service, Kṛṣṇa brings to this world His dearest devotees, embodiments of pure devotion – the *gopī* maidservants of Śrīmatī Rādhikā, inspiring them to write books and poetry. Thus, Lord Caitanya accomplishes His mission to spread *prema* around the world.

In a similar way, being unable to repay countless devotees for their selfless service in helping you serve your beloved Śrīla Prabhupāda, you guide all to the goal given to us by Rūpa and Raghunātha Gosvāmīs. You immerse yourself in those nectarine books and thus provide guidance for qualified devotees, who are willing to practice and achieve this goal – *mañjarī-bhāva*.

You are expert in creating the desire in devotees' hearts to achieve this goal and expertly structure how to walk this razor's edge path. Besides this, there is no better way to help everyone than to show by example how to do it. Presenting yourself externally as a practicing devotee, you perfectly follow the internal path given by Lord Caitanya. For those few fortunate souls who are qualified in getting special mercy from Kṛṣṇa, you are seen by them as a confidential servitor of Rūpa and Raghunātha Gosvāmīs in the spiritual realm of Vṛndāvana.

Being a blind and lusty dwarf that I am, I have no ability to see, what to speak of reaching the Moon. Still, your merciful demeanour has given me hope that by listening to, serving and being near your servants, one day the golden aura of your mercy will shine upon me and melt my iron like heart. This will allow me to assimilate your teachings and follow your instruction to ultimately reach the red dust covering the lotus feet of Kṛṣṇa's darling.

May Gandharvikā and Giridhāri eternally hold their lotus hands upon your head, blessing your every undertaking to please your dear Gurudeva Śrīla Prabhupāda.

May all your followers shed their selfish inclinations to fully surrender to your lotus feet.

May you experience ever increasing *kṛṣṇa-ānanda* in writing your books.

May your disciples take up your mission with the same vigour and dedication as you took to the mission of Śrīla Prabhupāda in all its various aspects!

Your aspiring servant,
Ātmarāma Dāsa vanacārī

Baladeva Dāsa

Hare Kṛṣṇa dear Parama-Gurudeva,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You!

On this special occasion, the day of your appearance, we relish the opportunity to celebrate and glorify your lotus feet. We have been eternally blessed by your mercy for out of deep love and duty for your spiritual master, you have sent your own disciple, our spiritual master, to bring Kṛṣṇa consciousness to Bucharest, and thus we are eternally indebted to your holiness.

And if this were not enough, you continue to bless us, indirectly, through your continued efforts to write books, to record lectures, and even to preach through special outreach videos, and directly by giving us shelter in Krishna Valley and welcoming us every time we come.

Because of you, all of us have had our first contact with the pure unalloyed devotional atmosphere of a holy *dhāma*. Each year we return to gain transcendental strength. Just as Prabhupāda gave devotees Śrī Śrī Kṛṣṇa-Balarāma so that they may restore their devotional strength; so too you have given us Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

The location is immaculate, the devotees are perfect gentlemen and gentle ladies; every small detail has been thought through and meditated on deeply. Śrī Śrī Rādhā-Śyāma are transcendently beautiful while the crown jewel is you

who gives us your mercy by giving us your association, answering our questions, leading us in *kīrtana*, giving lessons for our benefit, and even feeding us *prasāda* from your hand at times!

One very intimate mercy we receive is that of observing our Guru interacting with his Guru, your holiness, and thus we get a glimpse of what *guru-śiṣya-sambandha* looks like. The more I hear the devotees glorify you, the more I read your books, the more I read about your biography, the more and more you seem the stuff of legends. However, since we have the good fortune of seeing you up close, sometimes grave, sometimes smiling, sometimes correcting us, sometimes blessing us, but always quoting slokas and imparting transcendental knowledge, then we cannot but help think of you as our sweet and wise grandfather. And just as sometimes grandchildren put their hands up when they ask to be picked up, so do we on this day, with the same gesture, albeit in a metaphorical way, ask to be elevated through your grace and mercy to the transcendental level.

Please bless us so that we may help Gurudeva transform Romania just as your holiness transformed Hungary. Bless us so that we may also become perfect disciples!

Forever servants of your servant.

Written by Baladeva Dāsa on behalf of your grand disciples from Romania, Republic of Moldova, Ukraine, and Russia.

Balarāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!

Kedves Guru Mahārāja, egyik Veled kapcsolatos régóta dédelgetett emlékem az, amikor egyszer kocsival utaztál le Krisna-völgybe a Remete utcai templomból, és olyan szerencsénk volt, hogy beülhettünk Mögéd a kocsiba. Szinte egészen az indulástól a sorompóig masszírozhattam a fejedet. Amikor aztán megkérdezted, hogy „Milyen volt?” én magam is meglepődtem azon, hogy mit válaszoltam:

„Olyan volt, mint a könyvosztás – először félttem, hogy mi lesz, de aztán nehéz volt abbahagyni.”

Szeretnék most beszámolni arról, hogy hogyan változott a könyvosztással kapcsolatban a látásmódom.

Először a könyvosztás menedék volt mert a *tama-guṇával* átszőtt természetem miatt nem volt könnyű a lakókocsiban az összezártság a többiekkel, és az egyetlen vígasz a *saṅkīrtana* eredmény volt. Persze rengeteg érdekes vicces kaland történt velünk, de a legfontosabb, amit megtanultam az volt, hogy ha az Úr Caitanya lótuszlábára gondolok akkor megveszik a könyvet — ami enélkül lehetetlen. Ekkor a könyvosztás még harcot és sok-sok vívódást jelentett.

Egy lényeges előrelépés akkor történt amikor azt tanította nekünk a farm vezetője, hogy készítsünk tervet, havi kvótát. Ez azért volt változás mert eddig a könyvosztásban az eredmény volt a siker. Ezután viszont rájöttem, hogy ha sikerül a lehetetlennek tűnő terv megvalósítása, arra csak egyetlen egy magyarázat van – az, hogy az Úr közbeavatkozott, jelen volt. És akkor EZ lett az elsődleges cél. Ezentúl már úgy tekintettem a tervre, mint egy találkozási pontra, ahol egy randevúra hívjuk az Urat, és ha sikerül a terv megvalósítása az azt jelenti, hogy biztosan eljött.

Áldásaidnak köszönhetően sokszor eljött.

Aztán amikor beteg lettem, és már nem tudtam élsportolóként könyvet osztani, akkor kénytelen voltam az eredménytől TELJESEN elvonatkoztatva meglátni, hogy az is kegy, ha az ember végezheti ezt a szolgálatot.

Ha választanom kellene, hogy miben változtam a legtöbbet, akkor az a félelemhez való hozzáállásom. Egy könyvosztónak az nagyon félelmetes, amikor úgy tűnik a nap elején (közepén) hogy alacsony lesz az eredmény vagy nem jön el az Úr a „randira” de ez a félelem felfogható úgyis, mint egy lendítő erő, hogy az ember jobban imádkozzon. Így nagyon inspiráló a félelem, mert már nem tud meggyőzni arról, hogy az Úr cserben hagy. Nem hagy cserben, mert ha nem jön el az is kegy.

Ettől a könyvosztás egy felajánlás lett. *Brahmārpaṇam brahma havir*. Nem csupán egy tevékenység, amit végre kell hajtani, hanem aminek nincs is vége, mert nem különbözik Tőle. Bár ekkor még azt hittem, hogy én végzem a felajánlást.

Aztán egy idő után az ostoba fejembe bevillant egy megértés: Isten az életemet arra szánta, hogy könyveket osszon vele. Ez így most csak egy rövid mondat... de egy döbbenetes érzés. Rájöttem, hogy tényleg ez a terve az életemmel és nem más. S ez nagyon egyszerűvé tett mindent.

Ezt egy kicsit félve írom le, de mostanra a könyvosztás már nem azt jelenti, hogy két szembenálló fél (mint egy eladó és egy vevő) valamilyen interakcióba lép, hanem hogy a lelki tanítómester kegyét követve kimegyünk, hogy bátorítsuk az istentestvéreinket. Ő a kéz és én csak az egyik kesztyűje vagyok.

Még azt is jó lenne megemlíteni, hogy az Úr Caitanya mennyire szereti Śrīla Prabhupādát és a könyvosztást, de ez egy nagyon bizalmas téma s nem lehet mindent leírni.

Köszönöm szépen, hogy vezetsz ezen az átalakuláson, és hogy nap mint nap lehetővé teszed, hogy láthassam, hogy az Úr milyen előzékeny és figyelmes, és milyen elrendezéseket tesz, hogy megközelítse a *bhaktáit*.

Csak egy dolog miatt vagyok csalódott Guru Mahārāja. Olyan sokat hallottam a *bhaktáktól* arról, hogy a *sañkīrtana* által el lehet nyerni az Úr kegyét és hittem nekik; elhittem, hogy elnyerem a Naphoz hasonló Úr ragyogásának az áldásait, de egy sugarat se kaptam. Ez az érzés szorongatja a torkomat. Lehorgasztott fejjel; a tenyereimen átnyújtom neked ezt a felajánlást. A Vyāsa-pūjā az a nap amikor azon meditálunk, hogy jelképesen a kezembe tesszük felajánlásunk összességét: az életünket, — tégy vele, amit jónak látsz.

Szolgád:

Balarāma Dāsa

Balānuja Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tegnap este álmomban egy vonaton utaztunk Prabhupādával. Nagyon békés és felszabadult volt a hangulat, Prabhupāda vidám volt és beszédes. Csak néhány *bhakta* volt ott, valaki felszolgált neki limonádét. Én kérdeztem: – Prabhupāda, nem túl hideg a limonádé?

Ő válaszolta: – nem, nem

Mondtam neki, hogy az én lelki tanítómesterem nem szereti a túl hideg limo-

nádét. Mosolygott, és kérdezte: – Ki a te lelki tanítómestered? Mondtam neki, hogy Śrīla Śrīla Śivarāma Swami. Pár pillanatig csendben ült, aztán komolyan így szólt: – Ő egy nagyon különleges *bhakta*, szolgáljátok szépen, teljes szívetekből!

Kérlek, engedd meg, hogy tudjalak szépen szolgálni téged, úgy ahogy Prabhupāda kérte! A megjelenésed egy ajándék nekünk, mert nélküled hogyan kaphattuk volna meg Rādhā-Śyāmát, Krisna-völgyet, a *bhakták* társaságát? Ezek a legnagyobb kincsek az életben! Szeretném megköszönni neked ezt a sok lehetőséget, kegyet és áldást, amit kaptam tőled. Kérlek segíts, hogy mindig lehessenek a *bhakták* társaságában, és szolgálhassam lótuuszlabadat!

Jelentéktelen szolgád:

Balānuja Dāsa

Bhakta Barcza László

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos nem vagyok elég képesített arra, hogy egy hozzád illő dicsőítést tudjak írni, ezért kérek, ne haragudj rám!

Nem tudok elég hálás lenni neked azért, amit kaptam tőled!

Felfoghatatlan az a kegy, amit folyamatosan adsz nekem.

Kérlek, tarts meg a szeretetedben!

Örökre elkötelezett szolgád:

Bhakta Barcza László

Bhakta Bába Zsolt

Hare Kṛṣṇa kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Kérlek, fogadd szívből jövő jókívánságaimat születésnapod (megjelenési napod) alkalmából.

Remélem az egészséged és a fizikai tested állapota megfelelő, annak ellenére, hogy mennyi nehézségen mentél keresztül. Ismételten, és évről-évre szeretném kifejezni a hálámat, azért az odaadó prédikálásért, amit értünk, feltételekhez kötött lelkekért teszel.

Annyi lemondás, áldozat, fizikai megpróbáltatás áll már mögötted, és Te ennek ellenére kitartóan követed lelki tanítómestered utasításait, és töretlenül hirdeted, terjeszted az Úr Caitanya Mahāprabhu üzenetét...

*harer nāma harer nāma harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva nāsty eva gatiḥ anyathā*

„A nézeteltérések és a képmutatás e korszakába az Úr szent nevének az éneklése az egyetlen lehetőség a felszabadulásra. Nincs más út, nincs más út, nincs más út.” Ebben a nehézségekkel teli korszakban nagyon nagy szükség van a prédikálásodra és a példamutatásodra, mert enélkül nem tudnánk levanni az anyagi világbeli rabságunk láncait.

Köszönet és nagyrabecsülés a türelmedért, amiért évtizedek óta elviseled gyakran ostoba kérdéseinket és viselkedésünket. Külön köszönetem szeretném kifejezni a könyvekért, amiket írtál, s amikkel bearanyoztad már eddig is sok-sok ember hétköznapjait. Az a tudás, bölcsesség és nektári történetek, amiket papírra vettél igazi öröm és boldogság szívünknek, lelkünknek. Csodálom azt a kreativitást, amivel folyamatosan meg tudsz újulni a missziós tevékenységeid során. Remélem még sokáig tudod adni a kegyedet, és árasztani az áldásaidat itt a Földi létben...

Nagyon jó egészséget és lelki boldogságot kívánok Neked Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában!

Hálával ajánlom hódolatomat Lótuszlábaid előtt! Ki Jaya!
Gaurāṅga! :-)

Egy elesett lélek,
Bhakta Bába Zsolt

Bhaktin Berdán Zsuzsanna

Hare Kṛṣṇa kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupād-nak, minden dicsőséget Neked és az összes *bhaktának!*

Szeretném ezúton is megköszönni neked, hogy társulhatok veled és a tanítványaiddal. Azzal, hogy hűn követed lelki tanítómesteredet, Ó Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādát, és alázatosan szolgálod lótuszlábát, példát mutatsz és tanítasz minket. Csodálattal hallgatom, és olvasom az *ācāryák* művei mellett előadásaidat és a tanítványaid előadásait, melyek valóban nagyon csodálatosak és inspirálóak.

Hálásan köszönöm Neked, hogy mindezzel segítesz énekelni a Szent Nevet, amit Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu hozott el nekünk, hogy megmentsen minket! Hiszem azt, hogy aki képesítetté válik megízlelni a Szent Név ízét, a Rādhā-Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet nektárját, az megszabadul az anyagi ragaszkodástól és eléri a tiszta odaadó szolgálat szintjét. Köszönöm, hogy erősíted bennem ezt a vágyat, és segítesz fejlődni a Kṛṣṇa-tudatban!

Kṛṣṇa és bhaktái áldását kívánva, hálás szívvel, alázatos szolgád:
Bhaktin Berdán Zsuzsanna

Bhadra Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to the *saṅkīrtana* mission of Lord Caitanya!

Please allow me to express my gratitude and appreciation on this day of your Vyāsa-pūjā.

I am not intelligent and from time to time I become overwhelmed by emotions and the influence of the lower modes, as well as doubts and misunderstandings.

I cannot remember the countless times you have woken me up; it has become a repetitive phenomenon, and I'm always happy and grateful for how easily you “revive” me.

Sometimes a few words are enough, sometimes a whole lecture and *kīrtana*, and other times a smile or a look which solves everything...

As far as I understand – without a pure devotee - I have no chance to succeed in spiritual life.

Without the mercy of the spiritual master leading me in the right direction, I am totally lost. I want to wholeheartedly thank you for your care, benevolence, and guidance.

Thanks to Śrīla Prabhupāda I feel privileged to serve a bona fide spiritual master, accepting blessings and mercy which I may never be able to pay back. I want to, and I will try to pay off this eternal debt, because I feel it is my duty – my expression of love and gratitude to you.

Your determination, your kind, selfless and loving behaviour, dedication to the mission of your spiritual master, is a wonderful example and inspiration for me, dear Guru Mahārāja.

I sincerely thank you for all that.

On this auspicious day I am praying to be a good disciple, one that you would like to have.

Your servant,
Bhadra Devī Dāsī

Bhakta-rūpa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

There is nothing so wonderful and sublime as Kṛṣṇa consciousness. If I trace everything back, I would not have had the privilege to practise it without your sacrifice, your mercy, and your example.

You are a lighthouse in the dark stormy ocean of my life, and I owe everything I value to you! I will continue trying to surrender day by day, month by month, year by year.

This lifetime is finite, but you gave me a lifeline with which I am trying to shine brightly and leave the ocean of maya behind.

I live to give this message to others - it is my food and sustenance. If I am not allowed to share what I have been given, then factually I will starve and waste away. Please let me speak this *Gītā* message for the rest of my life. Without your blessings I will be bereft of the best path, and I will die and simply fester. I am being serious, not a jester.

I want to give the rest of my life to this mission. I have no plans of quitting. Even when the tests come thick and fast, I will sit and chant taking shelter of the Holy Name, bound by my loving commitment I made to you. And if anyone asks, then I will say, I was saved by you. And that is true; I am trying to do what you would want me to do.

So please send the right cues and I will follow through.

Thank you, Guru Mahārāja.

Your servant,
Bhakta-rūpa Dāsa

Bhaktāvatāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

I was reading recently about Sudāma Brāhmaṇa’s visit to Lord Kṛṣṇa. In their conversation Lord Kṛṣṇa tells Sudāma:

“Certainly, O *brāhmaṇa*, of all the followers of the *varṇāśrama* system, those who take advantage of the words I speak in My form as the spiritual master and thus easily cross over the ocean of material existence best understand their own true welfare.”

In his purport to this verse (*Bhāg.* 10.80.33) Śrīla Prabhupāda explains that “...ultimately the bona fide spiritual master, learned in the transcendental science and thus able to take one across the ocean of birth and death to the spiritual world – such a guru is most deserving of worship and respect, for he is the direct representative of the Supreme Personality of Godhead, as stated here.”

You are such a spiritual master, you are so very learned in this transcendental science and you are providing a constant stream of devotional topics in the form of your wonderful books, classes and readings.

In the fourth canto (*Bhāg.* 4.20.25) Mahārāja Pṛthu addresses the Lord and describes one such stream of nectar:

*sa uttamaśloka mahan-mukha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā kaṇānilaḥ
smṛtiṁ punar vismṛta-tattva-vartmanām
kuyoginām no vitaraty alam varaiḥ*

“My dear Lord, You are glorified by the selected verses uttered by great personalities. Such glorification of Your lotus feet is just like saffron particles. When the transcendental vibration from the mouths of great devotees carries the aroma of the saffron dust of Your lotus feet, the forgetful living entity gradually remembers his eternal relationship with You. Devotees thus gradually come to the right con-

clusion about the value of life. My dear Lord, I therefore do not need any other benediction but the opportunity to hear from the mouth of Your pure devotee.”

And Śrīla Prabhupāda’s purport:

“A pure devotee always engages in the service of the Lord, taking shelter of His lotus feet, and therefore he has a direct connection with the saffron mercy-particles that are strewn over the lotus feet of the Lord. Although when a pure devotee speaks the articulation of his voice may resemble the sound of this material sky, the voice is spiritually very powerful because it touches the particles of saffron dust on the lotus feet of the Lord. As soon as a sleeping living entity hears the powerful voice emanating from the mouth of a pure devotee, he immediately remembers his eternal relationship with the Lord, although up until that moment he had forgotten everything.”

Through your continuous, deeply realised writing; through your wonderful and ecstatic *kīrtanas*; through your blissful and purifying association and through the personal example of full self-surrender, you are mercifully transforming and elevating a fallen conditioned sleeping person as myself. Somehow or other I have had the enormous good fortune to receive your association.

Thank you for all your continued kindness and inspiration. I hope and pray that I may better take advantage of all your association and instructions and that I may improve my service to you. As Lord Kṛṣṇa goes on to say to Sudāma (*Bhāg* 10.80.34):

“I, the soul of all beings, am not as satisfied by ritual worship, *brāhmiṇical* initiation, penances or self-discipline as I am by faithful service rendered to one’s spiritual master.”

All glories to you Guru Mahārāja!

All glories to you Guru Mahārāja!

All glories to you Guru Mahārāja!

Your servant,
Bhaktāvatāra Dāsa

Bhakti-devī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you and your appearance day and all glories to your parents!

It is a difficult task to encapsulate your greatness in a letter, or to try to fix a snapshot from a vast ocean of your good qualities. It is even harder to prioritize my impressions over this past year given my vibrant relationship with you. But as you pointed out in your video on “Writing Offerings,” that we *should* do it, precisely, because it is hard.

You are such a “protean” personality that your greatness expands unlimitedly, making it hard for your intelligence and creativity to be channelled, and thus they need to be played out on a larger stage within this material world.

You are sweet and loving in a wonderfully easy going and fun way, and you are sweet and loving in a wonderfully strict and frightening way.

You have a child’s spirit, yet you are maturity personified.

You are the primary keeper of rules and breaker of rules.

You are deeply conventional, yet you are the ultimate free spirit.

Your artistic taste is traditional and unorthodox at the same time.

You are an enigma. And of course, we cannot understand the mind of a pure devotee. But when one sets out to attempt to solve the great mystery of your motives and what drives you, then one realises that you are in fact the simplest person, no great mysteries there; the motive that lies behind your every action and endeavour is always Prabhupāda and Rādhā-Śyāma.

In this way are you the perpetual, invariable, steady person that you are, a fixed star in our lives.

Days come, days go, the world changes, everything that is constant eventually disappears, but you stay. And this quality of yours gets us somewhere.

Thank you!

With all my love, your ever grateful servant,
Bhakti-devī Devī Dāsī

Bhakti-latā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Ismét eltelt egy év, amelyben – noha sok kihívás ért – végig éreztem a jelenléted, s próbáltam megmaradni a tanításaid hajóján, mely hajó segítségével átszelhető ez a végeláthatatlan anyagi óceán, az ismétlődő születés és halál óceánja. Mielőtt megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, olyan voltam, mint egy tajtékozó viharba keveredett tehetetlen ember, akit ide-oda dobáltak ennek az óceánnak a hullámai. Végtelen jószerecsém, hogy megjelentél az életemben, és menedéket adtál számomra odaadó tanításaid hajóján, s ezzel egy időben értelmet és célt is adtál az életemnek.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy részese lehetek a Kṛṣṇa-tudatnak, a Bhaktis prédikálásnak és a Szent Név éneklésének! Kérlek, továbbra is foglalj le engem a prédikálásban, mert ez a legjobb mód, mely által egyszer elnyerhetem a kegyedet.

Ahogy Narottama Dāsa Ṭhākura is írja a *Prārthanāban* (20. dal), egy tanítvány mindig reménykedik abban, hogy megkaphatja a lelki tanító mestere kegyét, mely elvezeti őt a végső valóságig, a lelki tökéletességig:

*mano-bāñchā siddhi tabe nāna pūrṇa-trṣṭā
beṭhāya caitanya mile seṭha rādhā-kṛṣṇa*

Ha te elégedett vagy velem, akkor az elmém összes vágya teljesülhet, és a boldogság utáni szomjam csillapodik. Ha te elégedett vagy velem, akkor el fogom érni az Úr Caitanya társaságát. Ha elégedett vagy velem, akkor elérhetem Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa társaságát is.

*tumi na karile dayā ke karibe āre
manera basanā pūrṇa kara ei bāra*

Ó, mester, ha nem leszel kegyes hozzám, akkor mi lesz velem? Kérlek, teljesítsd az elmém vágyát, legalább ezzel az egy alkalommal!

*e tina saṁsāre mora āra keha nāi
kṛpā kari' nija pāda-tale deha ṭhāni*

Az egész világon nincs senki, akinek annyira szüksége lenne a kegyedre, mint nekem. Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid menedékét!

Kedves Guru Mahārāja, annak ellenére, hogy nem rendelkezem egyetlen jó tulajdonsággal sem, kérlek, kegyesen tarts meg magad mellett, hogy azzal a hajóval, melyre felsegítettél s melyet Te irányítasz, az anyagi létezés óceánját átszelve én is eljuthassak Rādhā-Śyāma lótuszlábig.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakti-latā Devī Dāsī

Bhāva-mayī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Hare Kṛṣṇa. Please, accept my obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!!! All glories to you!!!

Although I am not qualified to glorify you, please accept my humble attempt to do so.

I bow before you, an ocean of good qualities.

Kṛṣṇa is unlimited, all-merciful, perfect. Your fame as a dear devotee of the Lord is also boundless and perfect.

Your lotus feet are the receptacle of pure *bhakti*, *bhakti-sadma*.

You have received mercy from Śrīla Prabhupāda, from the previous *ācāryas*, from Lord Chaitanya and from Kṛṣṇa. There is no doubt about it. Guru Mahārāja, for you have devoted yourself entirely to Śrīla Prabhupāda's mission and are very dear to him in your preaching by showing true mercy to others. Your desire to serve your spiritual master, Śrīla Prabhupāda, and Kṛṣṇa is inspiring.

You are an ocean of mercy and the true representative of Śrī Hari.

Oh, Gurudev, you have understood the conclusions of the scriptures. You have

given up all material considerations and have chosen the Supreme Lord as your refuge (*Bhāg.* 11.3.21).

Guru-pada-padma-madhu – the nectar exuded from your lotus feet is wonderful and sweet, such that if a fortunate disciple tastes this nectar his vision will be cleansed of material concepts. Such a disciple will rid himself of all disgusting things that obscure his vision. The nectar of your transcendental feet heals both the eyes and the heart. The disciple’s heart will be purified and will become suitable for Kṛṣṇa’s residence.

You are a Vaiṣṇava. The day of the appearance of a Vaiṣṇava is very auspicious, just as auspicious as the appearance day of the Lord. I pray for your mercy – *guru-kṛpā hi kevalam* – your mercy is powerful that I need only your mercy and nothing more. I hope that I will find your mercy, and that my life will be successful.

Guru Mahārāja, you agreed to suffer out of love for others, out of love for your disciples. You love everyone because you have developed love for Kṛṣṇa.

Your heart is full of love for Kṛṣṇa as you serve Him day and night. By hearing from you my spiritual beliefs grow stronger allowing me to commit myself to you in devotion, thus achieving perfection wherein my heart is cleansed of material contamination.

By your mercy, Gurudeva, one can understand how dear you are to Kṛṣṇa, and one can see the Lord’s mercy working through you. This is the greatest fortune.

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains.”

I have neither talents nor abilities, but your desire for your disciples is to distribute the books of your dear spiritual master, Śrīla Prabhupāda. I do not know how to do it. But it is your order, and it must be obeyed.

For the first two days, when I went out on *saṅkīrtana*, I did not distribute a single book. Then I began to pray to you for mercy: *nimitta-mātraṁ bhava savyasāchin* – “just become an instrument in My hands.” (*Bhḡ.* 11.33) One needs

to become a tool in your hands. The perfect servant is one through whom Guru and Kṛṣṇa can act.

If You say so, then it must be fulfilled. This is Your boundless mercy, Guru Mahārāja.

What is happening on *saṅkīrtana* now? People fall on their knees, cry, and say how they have been looking for these books for a long time. Many people start reading the books as soon as they pick them up.

I remember the story of a woman who had Prabhupāda's books in the 90's, when she was a teenager. Those books were thrown away by her parents. Sometime in 2024, she picked up the *Bhagavad-gītā* on the street and cried with joy that the book had finally come to her.

The story of Sofia, who is only ten years old, is also deeply touching. She saw the books in my hands. She ran home, broke her piggy bank and brought everything she had. She stood looking at me with her money, as if asking if she had enough for a book. It was thirty-five degrees outside and she left her mittens at home. Of course, I gave her the books she liked and put the *Bhagavad-gītā* on top, where upon she threw her arms around my neck in tears.

Almost always books are taken by those who do not plan to buy anything on the street. Why is this happening? It is not a mystery to me. This is your benevolent guidance, Guru Mahārāja.

There were many who said, "I've changed my mind." There was one man nearby smoking who said: "I don't need your books." As he entered the store, he again came out and said: "I've changed my mind."

There was a woman who threw a cursory glance at the book and said, "No." She reaches the traffic light and then returns, "I've changed my mind."

A man passes by a second time and jokingly said to me: "Why don't they take books?" I reply: "There are no queues in a diamond store." A minute later he returns, "I've changed my mind." And there are dozens of such stories already. You are the true friend of all fallen souls and the mentor and Lord of the devotees.

From the outside, the *saṅkīrtana* devotees sense that when someone refuses to take a book and passes by, perhaps taken aback by our attire, they still seem to come back for the books.

Groups of people also gather while I am out on *saṅkīrtana*. When I start communicating with one person, than more people gather, up to ten people.

They stand and listen and take books. It is amazing that those who have already taken books do not want to leave. They continue to stand next to each other and listen, listen.

It is amazing how people, having acquired books, not only begin to read them, but also start to practice the teachings by going out on *saṅkīrtana* themselves, sometimes straight away.

The most amazing stories are about how people were on the verge of suicide and how the books saved them from it. I remember one girl who stood from afar and asked about karma - does it exist? She left with books and a desire to live. All glory to you, Guru Mahārāja!!!

Books are distributed everywhere: on the street, in queues at shops, on buses, at bus stops, on trains and even in the elevator. When I was traveling to Mayapur, I took Śrīla Prabhupāda's books for distribution at the airport, but they ran out on the train. I offered some books to a group of six people sitting in the same compartment, but they refused. However, one of them came to our compartment and asked, "Tell me about God." People came from other compartments and asked, "What does God look like? What is His name?" They did not want to let me go. Gurudeva, this is all by your mercy, you are *kṛṣṇaika-śaraṇa*, one who has devoted himself entirely to Kṛṣṇa.

Stories are inspiring when someone has a question and they get an answer to it by simply opening a book. I remember a girl who said, "I understand the sufferings of birth, disease, old age, death... but how to get rid of them?" She opens the book and asks, "What is this?" She read out loud: "Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare / Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare." This is your merit as a *brahma-niṣṭham*, one who gives up all other activities and devotes his life to the service of the Supreme Personality of Godhead.

Thirty years ago, when my classmates tried to smoke cigarettes and drink alcohol, I stood aside. I did not care that they were poisoned or that it affected their consciousness. It is important to not drink or smoke, but now I have a sincere desire to also help others because no one can be happy without Kṛṣṇa consciousness.

Śrīla Prabhupāda, in His commentary on *Bhāg. 7.9.25*, writes that "Happiness cannot be found in the material world. We need to follow the instructions of Kṛṣṇa: *sarva-dharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇam vraja (Bhḡ. 18.66)*. Then we will be happy."

Every evening after *sankīrtana*, I pray to Kṛṣṇa: “Kṛṣṇa, I know that you are *subhṛdam sarva-bhūtānām*, but please take care of Ana, Sergei, Vladimir...”

Guru Mahārāja, only you could change the stone heart, iron-clad indifferent person prone to impersonalism -- *suddha-bhakte laibena guru-rūpe bara*, into a pure devotee of Lord Kṛṣṇa.

O Gurudeva, please accept my deepest respect. You are the foundation of my whole life and the deity I worship. O my Lord and teacher, I ask you to guide me. Accept my body, my mind and my speech and engage them in serving you the way you want. Help me put my whole soul into serving you. Please allow me to take shelter at your lotus feet, receive your guidance forever, and gain your mercy. Let me become the perfect tool in your hands and a speck of dust at your feet. And so that everything I did was just for your pleasure, I bow to your lotus feet and dream of loving you and becoming your true servant. Serving you is my only desire.

Your eternal servant,
Bhāva-mayī Devī Dāsī

Bhuvaneśvara Dāsa és Amogha-līlā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A *śāstra* kijelenti, hogy az anyagi létben kóborló millió és millió élőlény közül az, aki nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy kapcsolatba kerüljön egy hiteles lelki tanítómesterrel. Sajnos a *kali-yugában* az emberek gyakran annyira elesettek, hogy nem tudnak élni ezzel a ritka és páratlan lehetőséggel. Szomorúan láttuk, hogy az utóbbi néhány évben milyen sok gyakorló *bhakta* fordított hátat lelki tanítómesterének, az ISKCON-nak és a tiszta odaadó szolgálat folyamatának. Megdöbbentő és félelmetes látni azt, hogy az illuzórikus energia milyen erős, és hogy akár egy pillanat alatt képes megteveszteni és visszarántani az anyagi lét mocsarába még azokat a lelkeket is, akik egyszer már rátaláltak a Kṛṣṇához vezető útra.

Szerencsésnek érezzük magunkat, hogy bármi ellentmondásosnak tűnő vagy megrendítő esemény történt is a világban vagy a *bhakták* közösségében, a mi hitünk nem ingott meg... Ez csakis a Te indokolatlan kegyedből lehetséges!

Imádkozunk azért, hogy képessé váljunk teljes mértékben elfogadni a kegyedet, és hogy szívünket továbbra is az egyre fokozódó szeretet, tisztelet és hála érzései járják át, hogy ilyen csodálatos lelki tanítómesterünk van!

Jelentéktelen szolgálid,
Bhuvaneśvara Dāsa és Amogha-līlā Devī Dāsī

Braja Sevakī Devī Dāsī

*jayati jayati śivarāma svāmi!
namo namo namo 'stu te!*

All glories to you on this celebration of your appearance.

All glories to Śrīla Prabhupāda, who has filled you with his mercy, an indisputable certainty that is evident in all your achievements.

And all glories, all glories to Śrīla Raghunātha Dāsa Gosvāmī, whose blessings upon you can be witnessed in your *Patrāṅkitā* commentary on his Śrī *Vilāpa-kusumāñjali*.

How pleased he must be with your writing! There is no room for doubt. And how pleased he must be with Mañjarī and Hari Pārṣada Prabhu for the naming of your commentary, which was such a wonderful event to watch unfold, and to be a part of; like another petal opening on a beautiful, fragrant, thousand-petalled lotus that is your every word in that *Patrāṅkitā* commentary.

And I am again grateful to Hari Pārṣada for this recent verse he wrote:

*dr̥ṣṭā bhavadbhir akhilā mayi ye guṇās te
nyastā guroḥ karuṇayaiva na te madīyāḥ
sat-sūtrakāra-guṇa-yantrita-śālabhañjyām
āropayanti naṭanāni mudhā hi lokāḥ*

“All the good qualities you see in me have been tied to me forcibly only by the mercy of Śrī Guru. Those good qualities do not belong to me. People in this world falsely attribute various beautiful dances to a lifeless puppet, not realising that the puppet is actually being controlled by the good qualities of an expert puppeteer.”

I am that puppet being controlled by the good qualities of an expert puppeteer. I can think of no more perfect an explanation for anything good I do for you.

One time, in a disciples’ gathering, Gurudeva said that Śrīla Prabhupāda told him that, “Everything good you do is *guru’s* mercy, and everything bad you do is your own fault.”

The balance of the scales of good and bad is weighed heavily in my favour through no doing of my own, as more and more of *guru’s* mercy erases the faults of my own doing. These days, I am unable to see the line that separates Gurudeva’s mercy and your mercy – all I know is that they are a combined force that cause the scales to tip endlessly and undeservedly towards “good,” and in doing so, consequently tip to excess the weight of my indebtedness to you. I am nothing without your kindness and love, and want to always, only, ever give you back the good.

In keeping with those words Śrīla Prabhupāda spoke to Gurudeva, as you said to me in your last days here, everything that might disrupt my absorbance in *Vilāpa* is mere detail that should be disregarded to allow the good to flourish. I beg for your continued generosity, that nothing might spoil the grace and mercy that are the brightly lit skies of *Vilāpa*. I long only for those shining, fair-weathered vistas, whose beauty you bring to life with the fresh breezes of your heart, your words, and your beneficence, all of which continue to hold me in their all-consuming embrace.

I can only once again borrow from Śrīla Raghunatha Dāsa Gosvāmī to express the contents of my heart to you:

tavaivāsmi tavaivāsmi na jīvāmi tvayā vinā

Please understand this and bring me with you always to the service of Śrī Rādhikā’s lotus feet.

Eternally,
Braja Sevakī Devī Dāsī

Braja-latā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, és lótuoslábaid porának!

Kérlek, fogadd őszinte jókívánásaimat megjelenési napod alkalmából!

Dicsőséged határtalan, mert az Istenség Legfelsőbb Személyisége üzenetét prédikálsz, és ezzel felszabadítod az anyagi világ elesett lelkeit. Nincs ennél kedvesebb dolog Kṛṣṇa számára.

Az én életem is megváltozott, igazi értelmet nyert, a fáradozásaid, a lemondásod, és a prédikálásod eredményeként.

Nagyon hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy elküldött számunkra Téged, és neked is nagyon hálás vagyok, hogy adod nekünk Kṛṣṇát. A könyveid igazi drágakőként ragyognak előttünk, értékük felbecsülhetetlen, a lelki világ kapuját nyitják meg előttünk. Krisna-völgyben pedig a szent *dhāma* nyilvánult meg előttünk a te jóvoltadból. Te magad is megszemélyesült szent hely vagy, ami nagyon ritka ebben az univerzumban.

Nagyon szeretnék valóban érdemes tanítványoddá válni.

Örök szolgád:

Braja-latā Devī Dāsī

Bhakta Branimir Bunjac

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

I am astonished and very grateful that such a fallen soul like myself, after many lives, by your mercy has a chance to learn more about Kṛṣṇa.

I hope I will be worthy to advance in Kṛṣṇa consciousness and capable in helping you fulfil your mission in this world.

I met you in person only once, but I always feel your benevolent presence.

Last year I felt an especially strong connection with you while you were in hospital. With great attention, I followed every (even the smallest) detail of your daily routine. I was so happy to hear the good news of your full recovery.

Sometimes I see you in my dreams. One night you came to me and told me: “Offer fresh flowers to Kṛṣṇa every *ekādaśī* and you will be doubly protected.” Thank you for that precious advice. I will follow it for my lifetime!

My special feeling is that through you I can feel the presence of all great spiritual masters from the past. What extra reward should I expect above that?

Millions of people today are misdirected. The world needs people like you to pull them out of material darkness into eternal light. I hope many others will gravitate towards the beautiful message you send to mankind every single day. If I could help you in this matter, my life would be successful.

Thank you!

Your eternal servant,
Bhakta Branimir Bunjac

Brijbāsī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

*so 'ham nṛṇām kṣulla-sukhāya duḥkham
mahad gatānām viraṁāya tasya*

*pravartaye bhāgavatam purāṇam
yad āha sākṣād bhagavān ṛṣibhyaḥ
Bhāg. 3.8.2.*

„Hadd kezdjem hát szavaimat a *Bhāgavata-purāṇával*, amelyet közvetlenül az Istenség Személyisége beszélt el a nagy bölcseknek, mindazok áldására, akik egy parányi élvezetre vágyva rendkívüli gyötrelmek közé jutottak!”

Ez a helyzetem. Múltbéli bűneim miatt sok mentális szenvedésben van részem, a szívem teli van illuzórikus vágyakkal, és még mindig nem a valóságnak megfelelően látom a világot. Erősen a tudatlanság és a szenvedély kötőerejének hatása alatt állok, a szívem pedig összeszorul a félelemtől.

Śrīla Prabhupāda a vershez fűzött magyarázatban azt írja „Ha valaki kapcsolatba kerül a *Bhāgavatam*-könyvvel és a *bhāgavata-bhaktával*, aki tudja, mi a *Bhāgavatam*, akkor e szerencse folytán megszabadul az anyag béklyójától.”

Guru Mahārāja, én minden lehetőséget megkaptam Tőled, hogy tökéletessé tehessem az életem.

Krisna-völgyben élhetek, *bhakták* vesznek körül, szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, *prasādát* tisztelhetek minden nap, csodálatos barátaim vannak és van egy kiváló férjem.

Gyakran gondolom, hogy túl nagy ajándékot kaptam az élettől, amit a szennyes szívem és a sértéseim miatt nem tudok kellőképpen értékelni.

A kapcsolatunkban Te a tökéletes lelki tanítómester vagy, én pedig a botladozó tanítvány. Nem tudok mást tenni, minthogy próbálok megszabadulni a sértéseimtől, hogy egyszer alkalmas legyek erre a kapcsolatra.

Jelentéktelen szolgád:
Brijbāsī Devī Dāsī

Bhakta Budai Zoltán

Hare Krsna kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A mai napon részt vettem Budapesten a *guru-smaraṇa* programon, hallgattam a sok *bhaktát*, ahogy dicsőítettek téged, lenyűgözött az a sok emlék, amiket megosztottak veled kapcsolatban. Hallgatva a dicsőítéseket felrémlett bennem egy régi emlék, amelyet szeretnék most alázatosan megosztani veled.

Néhány éve a recepción vállaltam szolgálatot, tudva azt, hogy mennyire fontos neked a vendégek fogadása, a budapesti templom, ahol Dayāl-Nitāi – Vijaya Gaurāṅgát imádjuk. Miközben az asztalokat töröltem, arra gondoltam, ha most bejön-nél a Gopāla-csarnokba, elégedett lennél-e? Elég tiszták-e az asztalok, rendezettek-e a székek... ahogy ezen meditáltam arra gondoltam, mennyire jó lenne, ha az életem minden területére ezt a meditációt ki tudnám terjeszteni a *sādhana*m és a szolgálataim végzése terén. Ahogy teltek az évek, az ilyen meditációk egyre erősebbek lettek. A szívemben, elmémben olyannyira jelen lettél, hogy megkérdezem azóta sokszor magamtól. Vajon ahhoz, amit cselekszem, te mit szólnál, vajon mit mondanál? Elégedett lennél-e? Mi az, amin javítani tudnék, hogy még elégedettebbé tehesselek? Tudom, hogy nem feltétlenül kell itt lenned fizikailag, és látnod azt –az asztal példájánál maradva– hogy az elég tiszta-e, hiszen a guru és tanítványi kapcsolat épül, működhet és fejlődhet személyes jelenlét nélkül is.

A meditációm az elmúlt időszakban erősödött, olyannyira, hogy tavaly abban az indokolatlan kegyben részesülhettem, hogy elfogadtad a bemutatkozásomat. A szívembe már korábban beléptél, és ezúton kérem a kegyed, hogy a Gopāla-csarnok asztala után a szívemet is megtisztíthassam olyannyira, hogy alkalmassá válhassak arra, hogy egyszer avatásban részesülhessek, és a tanítványod lehessenek. Köszönöm neked a sok indokolatlan kegyet kedves Mahārāja, és kívánom neked, hogy jó egészségben tudd tovább végezni a szolgálodat, amelyért imádkozom Rādhā-Śyāmához és Dayāl-Nitāi – Vijāya-Gaurāṅgához.

Śivarāma Swami Mahārāja kī jaya!

Jelentéktelen szolgád,
Bhakta Budai Zoltán

Bhaktin But Kamilla

Hare Kṛṣṇa Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked!

Az az igazság, hogy valójában úgy érzem nincsen semmim, amit adhatnék a szívemen kívül, a legnagyobb vágyam mégis az, hogy átadhassam Neked. Teljes szívemből kívánom, hogy annak ellenére, hogy legtöbbször teljesen alkalmatlannak érzem magam helytállni a lelki életben, képes legyek életemet sikerre vinni és elégedetté tenni Téged.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy megismertelek és annyira büszke vagyok mindenre, amit létrehoztál kedves Śivarāma Mahārāja. A sztenderdek, amik a magyar *yātrāban* fennállnak mind azt dicsőítik, ahogy Śrīla Prabhupāda tanítását a szívedbe zárva, tökéletes megértéssel követted Lelki Tanítómestered lótuszlábának nyomait. Azért könyörgöm az Úrhoz, hogy akármilyen parányi mértékben, de képes legyek a nyomdokaidba lépni az odaadó szolgálat útján. Minden erőmmel ezen dolgozom majd!

Te vagy aki felébresztette a vágyamat arra, hogy az életemet Śrī Kṛṣṇa szolgálatának szenteljem és feladjam a haszontalan életem egyéb törekvéseit. Ezért kimondhatatlanul hálás vagyok és örök életemre adósod maradok. Nem vagyok képes kifejezni mennyire fontos mindaz, amit adtál nekünk itt Magyarországon, de emiatt a csoda miatt lekötelezted vagyok. Mindig törekedni fogok arra, hogy ne kövessék el hibákat, szabályozott maradjak, illetve szolgáljalak Téged és az Úr Caitanya Mahāprabhu misszióját. Mindenki nagyon szerencsés, aki akár egyszer is hallhatott Tőled a lelki tudományról, mert kiváló példája vagy annak, mit is jelent az, hogy a hiteles Guru egy átlátszó közeg a tanítványi láncolaton keresztül alászálló tanítás közvetítésére. Te pont akkor jöttél amikor szükség volt Rád, és megmentettél, amikor nagy szerencsétlenségemre éppen Māyā karmai közt sínylődtem. Csak odaléptél, és azt kérted adjak fel mindent és költözzek a budapesti templom *āśramájába*. Én ahogy tudtam jöttem, mert a szívembe zártam kérésed, és azóta azon igyekszem folyamatosan, hogy megértsem mit vársz el tőlem.

Kívánom, hogy minden lelki vágyad, amit valaha megfogalmaztál magadban teljesüljön és vízióid váljanak valóra. Sok dolgot mondhatnék a dicsőségedről,

de úgy érzem szavaim nem rendelkeznek elég erővel ahhoz, hogy kifejezzem milyen Nagy lélek vagy és mennyire fontos a világ számára minden szolgálat, amit valaha végeztél.

Kérlek, adj menedéket lótuszlábaid árnyékában, mert Te vagy az egyetlen esélyem arra, hogy elérjem az Istenség Legfelsőbb Személyiségének gyönyörű és örök lakhelyét!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin But Kamilla

Caitanya Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Your shining example has been a guiding light since the first day I met you.

It has kept me here, and beckons me on.

Remembrance of you gives meaning to life.

Your commitment to serve Śrīla Prabhupāda.

Your unwavering efforts to inspire Kṛṣṇa consciousness in the hearts of the devotees.

Your deep attachment to the Holy Names.

Your enthusiasm for book distribution.

Your loving devotion to the mission of Śrī Śrī Gaura-Nitāi and the service Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Never wasting time, always engaged, always endeavouring to do more for the glorification of Kṛṣṇa.

Your example enthuses the heart, and encourages me to keep pushing on.

You have always been kind in giving me your association.

You have always been my well-wisher.

Despite my obvious faults and disqualifications.

Without you, I have nothing, I am aimlessly lost in the dark forest of this bleak material existence.

Please continue to extend your mercy towards me, please continue to hold my hand and eagerly pull me to the festival of the heart, to the effulgent forest where pure loving devotion to Rādhā-Śyāma resides.

Thank you for giving me life.

Your aspiring servant,
Caitanya Candra Dāsa

Caitanya-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Guru and Gaurāṅga.

In this world and in ISKCON, it can be hard to find a true lover of the Lord, but I know I have found that in you.

Thank you for your blessings and access to divine mantras. I am grateful with all my heart for this.

Thank you for your writings, your exemplary devotion to Rādhā-Śyāma and Śrīla Prabhupāda.

I hope that I can one day have a drop of that same devotion that is evident within you.

Your servant,
Caitanya-līlā Devī Dāsī

Cakorī Rādhā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your Lotus Feet on your Vyāsa-pūjā. All glories to you and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year has gone by as you continue to write the books that are so valuable during these difficult times. Now more than ever we need to take shelter of them and the holy books of Śrīla Prabhupāda. However, it seems harder to do so with all the distractions that we encounter in our daily lives.

Meditating on the pastimes of the Lord are easier done when we read, and more nectarean when we read them in the prose you present to us. It tells us that you are special and being guided by Their Lordships and Śrīla Prabhupāda, because no ordinary devotee could perform the herculean task that you have undertaken in producing your books. Everything is written in line with etiquette; they are brilliantly researched and carefully considered.

You teach us so much by your example, giving us a glimpse of the world that you are endeavouring to share with us.

Your devotion to Śrīla Prabhupāda drives your determination to serve him, reminding us always that if we follow the process we will meet him and our beloved Radhe Syama.

Thank you for all your sacrifices and for always showing us the way, leading us with the torchlight of the knowledge passed to you by Śrīla Prabhupāda and being ever patient and merciful to our failings.

I pray that you will keep me in your family always.

Your humble servant,
Cakorī Rādhā Devī Dāsī

Campakā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

May these words be as pleasing to you as the delicate floral fragrance of a jasmine flower, freshly picked in the early morning from the hedgerow of Govardhana Hill. It is in ardent hope that I may give my heart to you. I fervently pray to be able to write an offering with sincerity, love, and devotion one day. Please accept this endeavour meantime until that earnestly beckoned day appears.

May these words be as pleasing to you as the ambrosial aroma of a blue moon rose on a blissful humid summer's day. How fortunate it is to observe Vyāsa-pūjā, one of the myriads of divine occasions made known to us by our eternal well-wisher, Śrīla Prabhupāda. I offer my humble obeisance at his lotus feet. The locket around your neck of your beloved spiritual master emblemizes your unwavering dedication to serving him in complete surrender. This constantly enhances our desire to please you in such a way. The memories you share of Śrīla Prabhupāda deepen our commitment to spreading the Sāṅkīrtana movement all over the world and kindles our faith in the holy name.

May these words be as pleasing to you as the intoxicating fragrance of a Pārijāta flower, as it competes with the delectable scent of a blue Lotus in a pleasant spring breeze. The authority of sastra favours the medium of your deep and melodious voice, ensuring truth constantly echoes throughout our hearts, cleansing away all the impurities. Merciful are your glances, perspicacious by nature, and the purity emanating from your heart calls forth elysian light that illuminates the darkest of days. May your causeless and inconceivable mercy be the object of our prayers and provide salvation from the blazing fire of material existence. Our simple questions are transformed into answers in the form of erudite discussions, revealing the extent of your wisdom and expertise.

May these words be as pleasing to you as the delicious fruity fragrance of a Passion fruit flower as it yearns to be picked as an offering for the Divine Couple. Your kindness and compassion are a source of nourishment for our determination,

and your enchanting smile is everything our eyes long to see. When you sing the holy names, it is a lullaby that allures our dormant love and is the sustenance of our devotion to the Lord. Your every moment is exclusively spent working for the benefit of everyone, and each second in your presence is cherished for eternity. The enchanting sound of your laughter never fails to enrapture our hearts, as it radiates an abundance of happiness. Those who are blessed with your precious association instantly become joyful and feel adoration for you, while your gravity inspires sincerity in our spiritual practices. Following in the footsteps of your lotus feet is our constant meditation, which we hope to sincerely serve for evermore. Please accept our gratitude for your kindness, presence, and grace in our lives.

May these words be as pleasing to you as the perfume of an apricot-coloured Kadamba flower, as it intoxicates the atmosphere with mystique. Guru Mahārāja, you continue to encourage your disciples in their spiritual lives, and you provide succour in times of need. On one such occasion, you explained, “The real key, I believe, is your mind and reprogramming yourself around Rādhā-Śyāma. It may take time, but if you are determined, certainly it will happen.” I am so grateful for this encouragement, which helped greatly during my mystical adventure of serving the servants of the Divine Couple in New Vraja-dhāma. This majestic abode is a manifestation of your pure heart, and your desire to serve and please Śrīla Prabhupāda is ubiquitous. Our taste awakens upon hearing about the sweetness of the spiritual world through your mellifluous words in your books, which lovingly glorify Rādhā-Śyāmasundara and allow us to appreciate Their beauty wherever we may be.

May these words be as pleasing to you as the aroma of an Aśoka flower as it silently blooms under the sanctuary of the ethereal full moon. All glories to Śrīla Prabhupāda’s preaching mission in Wales, where the devotees, who are bound by their love for you, distribute the chance for a life full of eternity, knowledge, and bliss. I was fortunate to have been in receipt of Śrīla Prabhupāda’s books, and I feel grateful to have the opportunity to also give this priceless gift to others. Guru Mahārāja, I must pray to always seek the shelter of your lotus feet in the form of following your instructions and assisting you in your service to Śrīla Prabhupāda. May there be no other desire in my heart other than to be a servant of the servant.

May these words be as pleasing to you as the sweet and scintillating scent that eludes from a golden Campaka flower, whose joyous hue attracts an abundance of butterflies and hummingbirds. A lovely flower garland, which had been fortunate enough to be accepted by Śrīmatī Rādhārāṇī, has been entrusted to me. I will forever treasure this garland, as it brings remembrance of your devotion to the Divine Couple. Śrīla Prabhupāda says we should offer flowers with good fragrance, like the Rose or Campaka, to the Lord. I pray to you to give this servant just one drop of mercy, so that one day my service will be pure and fit to be offered to the Lord as these fortunate flowers.

Desiring to be a tiny particle of dust at your lotus feet,

Your servant,
Campakā Devī Dāsī

Candra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked e szent napon!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dbyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára.

Hadd meditáljak ezért naponta háromszor lelki tanítómesteremen, hadd fohászkodjam kegyéért, s hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat neki!”

A lelki tanítómester dicsőítése minden tanítvány fontos kötelessége, hiszen

a lelki életben való előrehaladásunk a lelki tanítómester kegye révén válik lehetővé. Hálánk kifejezése ezért nagyon fontos annak a személynek, akinek köszönhetjük, hogy visszataláltunk arra az útra, amely hazavisz bennünket. Az útra való visszatalálás azonban nem elég, de az úton is kell tudnunk maradni, melyben szintén a lelki tanítómesterünk segít bennünket, akár személyes közvetlen, akár közvetett útmutatásaival. Lehet, hogy más követőin, tanítványain keresztül, de lehet, hogy valamilyen más módon.

Krisna-völgyben úton-útfélen olyan kedvező lehetőségek vesznek körbe, amelyek nagyon ideálisak az úton maradáshoz. A Te vágyad öltött testet Krisna-völgyben, mely egyre fejlődik, szépül, és egyre jobban segíti az itt lakókat vagy látogatókat abban, hogy életük sok-sok mozzanatát össze tudják kötni Kṛṣṇával. Az elv, hogy mindig gondoljunk Kṛṣṇára és soha ne felejtsük el őt, ha valaki él e szent hely adottságaival, itt maradéktalanul meg tud valósulni. Mi ez, ha nem az élet tökéletessége, legalábbis amennyire lehetséges ez itt az anyagi világban. A világ sokféle szenvedése ellenére, melyet akár a személyes életünkben, akár a nagyobb világban tapasztalunk, az ember itt tud azzal foglalkozni, ami igazán lényeges.

Szeretném a hálámat kifejezni Neked, hogy itt élhetek Krisna-völgy közelében, rengeteg lehetőséget kapva a szolgálatra. Bár az időbeosztásban sajnos nem jeleskedem, de még így is rengeteg lehetőségem adódik szolgálni a *bhaktákat*, főként a *gurukulában* a gyerekeiken keresztül, illetve a tanulmányaimon keresztül, melyeket ennek érdekében folytatok, és amelyre szintén e szolgálat részeként tekintek. Az utóbbi időben az a nagy kegy ért, hogy rendszeresen tudok virágfűzést is vállalni a *pūjārīban*, amely szolgálat, bár heti 1 alkalom, de mégis nagy lelkesedéssel tölt el. Nagyon szeretem ezeket az alkalmakat, amikor a napi szolgálatom után be tudok kicsit menni a *pūjārība*. Az a légkör, a tisztaság, a *mūrtik* körül szorgoskodó *bhakták* igyekezete mind-mind olyan inspiráló számomra, és ez mind-mind a Te kegyed megnyilvánulásának egy-egy darabja.

Nemrég meghallgattam azt az interjút, amikor arra a kérdésre válaszolsz, hogy hogyan írjunk Vyāsa-pūjā felajánlást. Nagyon hasznos volt, hálás vagyok miatta, hiánypótló előadás volt. Hát eléggé elszégyelltem magam, hogy eddig milyen felajánlásokat kellett tőlem olvasnod, szinte minden évben valamilyen saját problémámról írtam benne, és talán nem tudtam eléggé hangsúlyozni, mennyire hálás vagyok Neked, mindenért.

Hálás vagyok, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot, hálás vagyok, hogy itt

élhetek és szolgálhatok, hálás vagyok a családomért és a barátaimért, és a *bhakták* közösségéért. Köszönöm Guru Mahārāja!

Elesett szolgád:

Candra Devī Dāsī

Candra-śekhara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ezt a levelet Vyāsa-pūjād alkalmából írom, de nekem minden napom egy kicsit a te Vyāsa-pūjā napod. Miért? Mert a tanításaidon és *bhaktáid* törekvésein keresztül naponta megtapasztalom jelenlétedet. Minden imám, minden szolgálatom, minden lelki tettem a te kegyedből és Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda kegyéből tud megvalósulni. Nem múlik el nap, hogy ne gondolnék rád. Mindig hálás vagyok, hogy ennyire tisztán, érthetően adtad át nekünk a szentírások tanításait és azt, hogyan gyakoroljuk a Kṛṣṇa-tudatot.

A Śrīla Prabhupādáról szóló könyv alcíme, Egy bölcs ember élete és öröksége. Nem titkolom, hogy egyik legkedvesebb olvasmányom ez, amióta csak megismerkedtem a Kṛṣṇa-tudattal. Éppen ezért különösen boldog lettem, amikor megjelent a *Prabhupāda-līlāmṛta*. Ahogy azt olvastam, s közben visszaidéztem azokat az időket, amikor te elkezdted a Kṛṣṇa-tudatot hazánkban terjeszteni, különös felismerésem lett: te tökéletesen megvalósítottad lelki tanítómestered örökségét! Korábban nem értettem, honnan van benned ekkora lelki erő. Most már azt gondolom, értem. Lelki tanítómesteredbe vetett hited, az ő általa megszabott út, a tőle kapott felhatalmazás az, ami megújít és erőt ad neked, hogy tántoríthatatlanul folytasd vágyai beteljesítését.

Nagyon szerencsés vagyok, hogy kegyedből olyan lelki testvéreim vannak, akikben ugyanúgy munkál a lelki tanítómesterükbe, vagyis a beléd, vetett hit.

Ugyanolyan elszántsággal szolgálják a *mūrtikat* és téged, mint amilyen példával te jársz előttük.

Ez ad erőt nekem is! Mert bizony, vannak nehézségeim. De valahányszor elgyengülök, elbizonytalanodok, mindig jön egy tanítás tőled, mindig jön egy *bhakta*, akinek példájából erőt merítek, hogy folytassam én is a megkezdett utat. A börtönprédikálási missziót is csak ezért vagyok képes még folytatni.

Tudom, hogy nem én vagyok a legelésebb szerszám isteni missziód beteljesítésében. De törekszem, mert minden lehetőség adott a lelki fejlődéshez. Éppen ezért, minden nap csak azért imádkozom, hogy Kṛṣṇa adjon neked erőt és a lehető legjobb egészséget, hogy be tudd teljesíteni missziódat.

Szeretettel, hálás szívű örök szolgád:

Candra-śekhara Dāsa

Candramālā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa my beloved Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

My dear Guru Mahārāja, so much has changed in my life in the last year because of your mercy. But one thing has not changed and that is my inability to express my gratitude to you with my own words. This year I have realized more and more the magnitude and value of what you have given me and all your disciples and all humanity, and for that I cannot thank you enough.

Please continue to be compassionate to this neophyte disciple of yours, because:

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā-sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

‘When I examine myself, I find nothing of value. Therefore, your mercy is essential to me. If you are not merciful, I shall simply weep and weep, and I shall not maintain my life.’

I have started studying *Śrīmad-Bhāgavatam* more deeply under your instruction. Every instruction you give shows that you know me better than I know myself and that you are determined to save me, even though I do not deserve it.

You are an example and an inspiration to us in every way. Taking shelter in the shadow of your glory, we are saved from the fire of the material world. I can think of so many examples...

And even though I live far from your lotus feet, what I hear about you even from this distance fills my heart with love and adoration for you. The way you checked your room in the hospital before you had surgery to see if you could continue writing. The way you wanted to spend every single second of your time serving Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda has taught me so much. I am trying to follow your footsteps in this matter with baby steps.

That moment when you saw me after getting out of the car at our last Bhakti Camp; the way you remembered my letter that I wrote you several months ago; how you put your hand on my head during the group photo; the way you playfully expressed that you realize how very sensitive I am about you. These are my treasures, my memories that I recall repeatedly – my personal gifts that connect me to you. Not only all the above, but also your depth, which I understand better now after reading your books. Your depth, both in knowledge and wisdom which is manifesting in your love for Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāmasundara, has increased my admiration and devotion for you even more.

One of the priceless gifts you gave me was second initiation. I am trying to deepen my knowledge on this subject and make the most of this opportunity. You asked me to read volume seven of *Nava-vraja-mahimā*. I realized again that you are an ocean full of compassion, wisdom, and love.

Dear Guru Mahārāja, just as it is out of the question for a crow to sing with a pleasing melody, it is out of the question for me to express your glories with a pleasing skill. I suppose the only hope for this inability, which is a pain in my heart, is to make a firm determination to follow your instructions better, until I write my next Vyāsa-pūjā letter. Then my heart, mind, and words will be more

purified and perhaps something worthwhile in expressing my love and devotion to you will come out.

And finally, I wish to one day pray to you sincerely with this verse. Even though this is a distant dream for me, as a bird still waiting to fly inside its shell, I believe it will be possible thanks to your mercy.

*tvam̐ gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam̐ pradāya kuru mām̐ vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm̐ sukhābdhau*

“O beloved spiritual master, you are always in the presence of the cowherd girl Rādhā, the daughter of King Vṛṣabhānu. Please award me service at your lotus feet, which are the proprietors of devotional service. Please place me in the ocean of joy by bestowing upon me happiness in the mellows of service at the lotus feet of Śrī Rādhā in the groves of Vraja-dhāma.”

No matter what service I offer you, it is full of shortcomings and flaws, just like this letter... Still, my dear spiritual master, would you please kindly accept it along with my worthless life.

Your humble servant,
Candramālā Devī Dāsī

Carāṇa-reṇu Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja.

“O ocean of mercy, Śrī Caitanya Mahāprabhu! Let there be an awakening of Your auspicious mercy, which easily drives away all kinds of material lamentation

by making everything pure and blissful. Indeed, Your mercy awakens transcendental bliss and covers all material pleasures. By Your auspicious mercy, quarrels and disagreements arising from different scriptures are vanquished. Your auspicious mercy pours forth transcendental mellows and thus causes the heart to jubilate. Your mercy, which is full of joy, always stimulates devotional service and glorifies conjugal love of God. May transcendental bliss be awakened within my heart by Your causeless mercy.”

(Cc. *Madhya-līlā* 10.119)

Whilst trying to put together my Vyāsa-pūjā offering for you Guru Mahārāja, I recently read this verse and immediately thought of you. It could so easily and accurately apply to you.

In the purport Śrīla Prabhupāda says: “Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura explains that Śrī Caitanya Mahāprabhu, who is the most magnanimous Personality of Godhead, distributes His causeless mercy in three ways to the conditioned soul.”

Guru Mahārāja, you are like an untainted mirror which is perfectly reflecting the magnanimous nature of Śrī Caitanya Mahāprabhu.

Śrīla Prabhupāda goes on to say that it is very difficult for the conditioned soul to obtain the favour of the Supreme Personality of Godhead. But you, Guru Mahārāja, are freely, widely, and indiscriminately distributing that mercy through your amazing *kīrtanas*, your heart-to-heart podcasts, your books which are like open windows to the spiritual world, allowing the sights, smells and sounds to capture the material mind and transport it to the world of *kṛṣṇa-līlā*. This mercy also continues to come through your personal shining example, the transcendental realm of New Vraja-dhāma which you have manifested from the Hungarian countryside, and your informative and instructive classes which drive away all doubts.

In this way you are giving myself and other conditioned souls the opportunity to smell the “fragrance of the Lotus feet of the Lord,” and to become enlightened by lovingly serving Him, driving away all material miseries.

Śrīla Prabhupāda continues in his purport: «There are many different kinds of scriptures, and by reading them one often becomes puzzled. But when one receives the mercy of the Lord, his confusion is mitigated. Not only are scriptural disparities resolved, but a kind of transcendental bliss is awakened, and in this way, one is fully satisfied.»

Guru Mahārāja, your lectures, and classes leave no room for doubts or disparities as you clearly and fearlessly communicate the Absolute Truth. You have a clear understanding of the scriptures and of what Śrīla Prabhupāda explains in his purports, and hence what he wanted to achieve with ISKCON through our *guru-paramparā*.

Listening to you is like breathing fresh uncontaminated air, like drinking pure unpolluted water, like standing directly under the shining sun with no chance for any shadows forming. Your words bring relief by removing any heaviness in the heart, and they fill one with joy and faith that, “Yes, here is someone whom I can completely trust.”

Guru Mahārāja, you are constantly providing opportunities for and encouraging devotees to engage in devotional service and thereby develop their relationship with Śrī Śrī Rādhā-Śyāma. You fearlessly and purely glorify the conjugal mellows of love of God.

“It was the practice of Svarūpa Dāmodara Gosvāmī to examine all literatures to find out whether their conclusions were correct. Only then would he allow them to be heard by Śrī Caitanya Mahāprabhu.”

(*Cc. Madhya-līlā* 10.114)

I have no doubt, Guru Mahārāja, that Svarūpa Dāmodara Gosvāmī would be eager and excited to show Śrī Caitanya Mahāprabhu your books.

Thank you for being such a person Guru Mahārāja.

I feel so fortunate and blessed to have you as my spiritual master, but also, I feel that I do not deserve such good fortune or blessings.

Thank you for being so tolerant of me.

I hope that somehow or other I can live my life in such a way that pleases you.

Your humble servant,
Caraṇa-reṇu Devī Dāsī

Citta Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A dicsőségeden elmélkedni, és megpróbálni azt szavakba önteni, bármilyen lehetetlen is, mindig felemelő, fennkölt érzés. Nemesíti a szívet, még ha a végeredmény naiv gyermeki próbálkozás, gyerekrajzhoz hasonló, akkor is. Abban bízva, hogy egy szerető szülő szemével nézel rá, és kedvesen fogadod, bármilyen kezdetleges, esetlen próbálkozás is, bátorítást ad, reménnyel és örömmel tölt el.

Ahhoz, hogy felfoghassuk az Úr Caitanya által felhatalmazott, csodálatos lelki tanítómesterünk dicsőségét, előbb az Istenszeretetet táplálta, tiszta odaadás dicsőségét kellene felfognunk, amihez viszont a felfoghatatlan Úr Kṛṣṇa dicsőségét kellene felmérnünk, amely felmérhetetlen, akár a csillagok száma az égen, a homokszemek a tengerparton vagy a tenger hullámai.

Rūpa Gosvāmī is a tiszta odaadást egy végtelen és felmérhetetlen nektáróceánhoz hasonlítja. Igaz, hogy egy parttalan nektáróceán mennyiségileg felmérhetetlen, mégis ha csak egy cseppjét sikerül megízlelnünk, már abból is szerezhetünk egy parányi tapasztalatot a felejthetetlen nektári ízéből.

Śrīla Prabhupāda azt írja, hogy „Kṛṣṇa mindenki számára vonzó, ám a tiszta odaadó szolgálathoz még Ő is vonzódik. Ez azt jelenti – folytatja –, hogy a tiszta odaadó szolgálatnak Kṛṣṇa belső energiája lévén még nagyobb ereje, hatása van mint magának Kṛṣṇának.”

Te számunkra, a mi életünkben a tiszta odaadás ragyogó mintapéldája vagy. Indokolatlan kegyed adott értelmet az életünknek. Te adtál látást a vak szemünknek, te tanítottál meg hallani, megszeretni az isteni finom ízeletet, te tanítottál meg jó érzésűnek lenni, értelmesen gondolkodni, szolgálni, tisztán élni, és mindenre, ami a lelki életünk része. Kegyed nélkül örökre az anyagi lét áthatolhatatlanul sötét és sűrű, számtalan keserű gyümölcsöt termő, tüskés erdejének útvesztőiben vergődni. Minden lépésnél veszélytől fenyegetve, a sakálkhoz hasonló érzékek támadásának, marásának, kízásának kitéve.

Te ebben az elveszett, félelmetes, reménytelen sötétségben egyszer csak kedvesen megszólítottál, megfogtad remegő kezünket, és határozottan megmutattad nekünk a kiutat. Csodák csodájára rávezettél az odaadás ösvényére, egy olyan cso-

dálatos útra, amiről addig fogalmunk se volt, álmodni se tudtunk róla. Soha nem láttunk még ilyen határozottságot, ilyen erőt, ilyen ragyogó intelligenciát. Felnyitottad a sötétségtől elvakult szemünket, és egy tökéletes, lenyűgöző, imádandó világba kalauzoltál, aminek bemutattad dicsőségét. Szavaid virágos ösvényén haladva, kézen fogva végigvezettél a Legfelsőbb Úr Krsna legendás lakhelyén, Vraja dombjain és völgyein, a Yamunā virágos ligeteivel övezett partjain, a hegyek királyának lábai körül, elvezettél az isteni Rādhā-kuṇḍát övező kertekhez. Szeretettel megnyitottad előttünk nagy szívedet, bevezettél a lelki világba, a Te lelki világodba, megosztva velünk isteni boldogságodat.

Megmutattad a vrajai szeretet páratlan odaadásának növényeit, mindent átható illatos virágait, természetes, üde szépségüket, gyermeki ártatlanságukat, mindenkit lenyűgöző önzetlen jóságukat. Megmutattad a szeretet virágos kertjét, ahol a legértékesebb, legelbűvölőbb és legérzékenyebb virágok bontják ékes szirmaikat, számtalan színhangulatban pompázó árnyalataikkal, üde frissességükkel, lehetőfinom látványukkal, a szeretet sugaraitól áthatva ragyognak, mélyen megérintve, örömet sugározva a látványt csodáló szerencsés szívekben.

Kedves Guru Mahārāja, a Te megjelenésed napja egyben a mi életünk legszerencsésebb napja is. Megjelentél, ránk találtál, elfogadtál és megmentettél minket. A Te tanításaidon és példamutatásodon keresztül ismerhettük és tapasztalhattuk meg, hogy mit jelent a rendíthetetlen, tiszta szeretettel teli odaadás. Kegyedből láthattuk meg azt a világot, melyre a szívünk mélyén mindig is vágytunk, mely teljes tudással, örök élettél és boldogsággal teli.

Ezért dicsőséged örök és felmérhetetlen számunkra. Lehetővé teszed a lehetetlent, elérhetővé az elérhetetlent. Fegyelmező tanításaiddal szép lassan megszéldítéd bennünk az elfajzott vadállatot, az elvadult érzékeinket, megmentesz a támadásaiktól, és szakszerűen befogod őket, terelgeted, és megtanítod értelmesen lefoglalni őket az érzékek tulajdonosa, Krsna, vágyainak szolgálatában.

Ezen a legszerencsésebb napon azért imádkozom Hozzád, hogy a tiszta istenszeretet nektárjától túlcseresznyés szívedből záporozó kegy egyetlen cseppjével áldjál meg.

Örök szolgád:
Citta Hari Dāsa

Bhaktin Cserháti Mária

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szeretem olvasni a könyveidet, melyek sok hasznos tanáccsal szolgálnak ebben az eldurvult anyagi világban. *A Swami szemével – Élet egy kizökent világban* és *A Swami szemével – Útmutatás zűrzavaros időkben* című könyveket nem csak kiolvastam, hanem rendszeresen belelapozok ezekbe a könyvekbe.

Nagy kedvenceim a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozat kötetei. Nagy lelkesedéssel olvastam/olvasom ezeket a könyveket. Igazán szívhez szólóak, és teljes mértékben a lelkem mélyéig hatoltak.

Köszönöm szépen minden segítségedet! Köszönöm szépen ezeket a csodálatos könyveket!

Szolgád:

Bhaktin Cserháti Mária

Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Bár lenne a szókincsemben oly sok szép szó, melyekkel kifejezhetném hálámat tetteidért! Köszönöm neked, hogy idődet és energiádat a *bhakták* fejlődésére, Rādhā-Śyāma csodálatos és számomra felfoghatatlan szolgálatára fordítod, fáradhatatlanul dolgozol, segítesz minden esendő lelken, ahogy átadod Śrīla Prabhupāda tanításait. Megjelenésed napjára készülve az év legfontosabb időszaka életemnek, amikor írhatok is neked, és nem csak gondolatban társulhatok veled. Általad könnyebbé válik a létem ebben a nehéz, kihívásokkal teli világban. Végtelenül

hálás vagyok, amiért megtanítasz látni Kṛṣṇát mindenben! Kitartóvá teszel az irántad vágyott társulás által, a távolság csak fokozza a csodálatos emlékek záporát, belekeverve a reményekkel teli vágyakat, hogy mielőbb újra közeledben lehessek egy pillanattal legalább, hadd boruljak le lótuuszlábaid előtt, hadd énekeljem veled együtt a Szent Nevet! Ó, bárcsak lenne ebben a kegyben még részem! Te vagy minden léptemben az erő, szívemben a remény, könyveidből a hang, mely édes, mélysége balzsamozza a tudatlansággal elfedett lelkemet! Bárcsak alkalmas lennék elégedetté tenni szívedet, hogy viszonzhassam az értem tett fáradozásaidat! Nagyon nagy tisztelettel és szeretettel gondolok rád és kívánom, hogy legyen sok erőd, még több inspirációd új, csodálatos könyveket megírni, melyek segítenek felemelkedni az anyagi lét mocsarából!

Alázatos szolgád:

Bhaktin Csizmadiané Millye Ágnes

Bhaktin Csujokné dr. Kósa Júlia

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lelki tanítómester, különösen az, amelyik a legközelebb áll a tanítványához, személyének megismerése és helyzetének megértése nélkülözhetetlen a lelki életben vágyott fejlődés céljából.

Számomra, aki a lelki élet küszöbén lépdelek, ez a kapcsolat a lelki tanítómester és tanítványa között felfoghatatlannak is tűnik.

Felfoghatatlan, mert amikor

- biztosnak érzem magam egy adott kérdés megválaszolásában, a szavaid mindig irányba állítanak,
- a függetlenség és tolerancia válik számomra fontossá, elmondod, hogy ezek csak akkor értékek, ha Kṛṣṇa szolgálatába állítjuk őket,
- azt gondolom, tudom, mi a jó és a normális, a *śāstrák* szavai alapján felvilágo-

sítasz arról, hogy lelki szempontból más a jó és a normális értéke, mint amit eddig gondoltam,

- az anyagi vágyaim meggyőznek arról, hogy az anyagi jólétre törekedni biztonságot jelent, akkor meggyőzől arról, hogy az igazi biztonság Kṛṣṇa és a lelki tanítómester menedéke,
- azt hiszem, hogy az életemben tapasztalt szenvedések elviselhetetlenek, akkor megtalálom a szavaidban azt, hogy az anyagi világ a szenvedések birodalma és ne számítsak sose jobbra,
- segítséget várok másoktól, akkor olvasom szavaid, hogy folyamatosan adni kell ahhoz, hogy másoktól kapjunk,
- azt vélem, hogy sok önmegtartóztatásban volt már eddig részem, akkor elmagyarázod, hogy Kṛṣṇáért lemondani áldásos és nem maradok le semmiről, ha lemondásban élek,
- büszke vagyok az elért anyagi eredményeimre, visszaemlékezem a szavaidra, hogy az élet nem az anyagi sikerekről szól,
- megrémiszt a döntéseim súlya, szavaid által mindig az kell, hogy eszembe jusson, hogy olyan döntést kell hoznom, mely támogatja a lelki életem,
- nem értékelem igazán az életem és a kapott dolgaim, akkor rávilágítasz arra, hogy a *Bhagavad-gītā*t olvasva jobban meg fogom majd érteni, mi is igazából az élet maga,
- egy cél elérése érdekében nem feltétlenül vagyok őszinte, akkor azt kéred, legyek önmagam és akkor mellettem maradnak azok a személyek, akik számára szintén ez a fontos,
- nem érzem elégedettnek magam, akkor szavaidból arra a következtetésre jutok, hogy sosem leszek elégedett, amíg nem térek vissza oda, ahová eredetileg tartozok,
- veszítek a lelkesedésemből, akkor elmagyarázod, hogy megfelelő motiváció és önfegyelem nélkül semmit sem ér a kitartásom,
- azt érzem, kevés az időm, azt üzened, hogy ha nem ástam elég mélyre és úgy próbálok magasra törni, csak vesztegetem az időm,
- azt érzem, velem senki sem törődik, akkor azt mondod, gondoljak arra, aki megmentette az életemet és osszam meg az életem másokkal, hogy én is meg tudjam menteni mások életét,
- amikor azt gondolom, elfogadó vagyok, arra kérsz, legyek még alázatosabb,

hogy úgy éljek, ne találjak olyan személyeket, akik rosszabbak lennének, mint én,

- amikor azt érzem, fejlődnöm kell, azt javaslod, azt fejlesszem, aki valójában vagyok, a lelki természetem,
- közelebb szeretnék kerülni Śrīla Prabhupādához, azt mondod, olvassam a könyveit, és abban mindent megtalálok Róla,
- és amikor egy hiteles gurut kerestem, azt írtad, hogy „mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál.”

Én így találtam Rád, a szavaid által a könyveidben, mert bár közeli kapcsolatban eddig nem lehettünk, de tudom, hogy figyelsz minden őszinte törekvőre igaz lelki tanítómesterként és sosem nem mondasz le Róluk.

Végtelen a hálám Irányodba és kérlek, add indokolatlan kegyed, hogy ne térjek le arról az útról, mely az Általad oly nagyon imádott Kṛṣṇához és örök társaihoz vezet.

Őszinte híved és szolgád,
Bhaktin Júlia

Dakṣiṇā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Reading your books is like drinking nectar. I love reading *Śrī Dāmodara-janani* to Viśākhā and Īśvarī-Rādhā. You bring Kṛṣṇa to life for us in such a beautiful and captivating way. I wish I had the words to express how grateful I am for all your books, and for you.

I know that we have hit some bumps these past couple of years, but I want you to know that I still love you very much, and have full faith in you as my only shelter in this material world. I do not for a second take you for granted or forget how you saved me. I owe you everything.

Please continue to be merciful to me. I am full of so many faults and make so many mistakes in life, but I really do try my best to live in a way that will please you.

Your servant,
Dakṣiṇā Devī Dāsī

Daṇḍakṛt Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The next GBC for the UK is a current topic of discussion - who will take over from Pragoṣa Prabhu? There may be a candidate who is an expert manager, someone who could organise the *yātrā* to be able to maximise its resources. There may be a candidate who is an exemplary *sādhaka*, someone all the devotees of the *yātrā* could be inspired by to deepen their practice of Kṛṣṇa consciousness. How many members of our ISKCON display both? I would guess very few. But everyone who knows you just a little, knows that you are expert in both, the personification of an exemplary *sādhaka*, and someone with vision and intelligence to manage any situation you may be put into. If only you were 20 or 30 years younger and could be convinced, begged, to come back and lead the UK Yātrā once more!

But that is not to be, and even our Hungarian brothers and sisters do not have the good fortune of your continued management.

This highlights another of your glories! You were the GBC for the Hungarian region. You were revered by all your fellow GBCs and your input was always sought. This position might give a great feeling of power and importance, the adulation would be intoxicating. We might feel that if we stepped away everything might fall apart because our input was important! But not for you. You perfectly followed the example set by Śrīla Prabhupāda, to retire from management at the right time. You have shown us that we should not consider ourselves the doer,

the all-important cog holding something together, but rather we should accept Kṛṣṇa as the doer and be ready to walk away at the right time.

So, you retired from management, a loss for the society, but your service to all the devotees in ISKCON has not reduced in any way. You have again shown the perfect example by redirecting your time into giving us the most wonderful writings, giving us your association for years and years to come in the form of your books. How fortunate are we, that by reducing one service you have increased another, even as the body becomes older by the day.

What an example you are at every moment, to us all!

Guru Mahārāja, I just wish that there were more just like you. I wish that there was a way I could observe you at every stage, from the fearless book distributor, to the preacher entering new territories, from the UK GBC to the artist creating a spiritual haven in the rolling hills of Hungary.

Guru Mahārāja, ISKCON has been fortunate to have you for the last 50 years.

Guru Mahārāja, you are the personification of inspiration.

Your humble servant,
Daṇḍakṛt Dāsa

Daujī Dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble *daṇḍavats*. All glories to Śrīla Prabhupāda!

In the year 2000, a long and cold winter led the devotees in New Vraja-dhāma to become tired as well as suffering separation from you. The day you returned from India, everyone beamed with happiness, one less pain to suffer. Some Vraja-vāsīs complained to you about the long winter and the intense cold, which was unusual for the local sadhus.

I then served as a night watchman in the temple and helped the stokers a little. Late in the evening, you told us to heat the stoves to their maximum, and gave a special order to the pujaris...

In the morning, at *maṅgala-āratī*, everyone was surprised by the heat in the temple room. After *tulasī-pūjā* it was impossible to sit on the floor; instead, we chanted our *japa* standing up or walking.

The secret was revealed when the altar curtains opened for *darśana* of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

In the middle of February, when the outside temperature was minus twenty, Kṛṣṇa stood on the altar in shorts with a thin chaddar on his shoulder. He had a charming garland surrounded by bumblebees and He smiled at the Vraja-vāsīs, who looked at Him in surprise. Śrīmatī Rādhārāṇī was in summer clothes and in a spring mood. We stood amazed, trying to figure out what was going on.

The frosts subsided from that day on and a bright, warm sun finally appeared. After two weeks, almost all the snow had melted and spring arrived. I had thought that spring had begun all over Hungary, but when Bhaktipāda and I went to Kaposvár, he showed me the real border of New Vraja-dhāma. Somewhere between Somogyvár and Kaposvár a border crossed the field. One side was almost bare ground, while snow covered the other side. Spring had come only to our New Vraja-dhāma.

Dear Guru Mahārāja, I am eternally grateful to you for the spring that you bring to our hearts, frozen and tired as they are. The cold of this material world and its' separation from Kṛṣṇa was like the spring of 2000.

Thank you so much for Śrīla Prabhupāda's "sun of love," with which you try to melt as many icy hearts of this world as possible, sparing neither your strength nor yourself, making it your mission in life. Thank you for your books, lectures, seminars, podcasts, and guidance. They enlighten, inspire, and help us move forward, sheltering us under the shadow of your lotus feet. Thank you for your unique *kīrtanas*, *bhajanās*, and the *mahā-mantra* – priceless riches that open the door of the spiritual world. I lost my heart somewhere in New Vraja-dhāma, the most amazing place I have ever seen. And thank you for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, it feels like They stole it, while I was living there...

Your negligent servant,
Daujī Dāsa

Dayālu Dāsa

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you, Guru Mahārāja, on your most auspicious appearance day!

It was two-and-a-half years ago, during Pāda-yātra, that I had the greatest fortune of meeting you!

Exactly like a street dog, I was wondering about confused and lost, searching for shelter. I searched in many ways but it was only when I met you, that I began to feel sheltered. Just like a street dog gains trust in his master gradually, I am also gradually beginning to realise my great fortune in meeting you.

As my understanding of Kṛṣṇa consciousness increases, the great Vaiṣṇava that you are becomes more apparent. You are a pure devotee, providing a clear connection to the *guru-paramparā*. You are following directly in the footsteps of Śrīla Prabhupāda and the previous *ācāryas*. You are an empowered representative, a translucent via medium through which Kṛṣṇa becomes readily accessible.

You are the personification of Kṛṣṇa consciousness, setting the example for everyone to follow. Everything you say and do is filled with spiritual potency. By following your footsteps, a living entity can achieve the perfection of life. Being extremely compassionate upon me, you have engaged me in your service, accepting me as your servant, giving me true shelter. What could be a greater boon for any living entity than this?

All I can say for now, is that I am fully indebted to you, Guru Mahārāja. I hope that by surrendering my every breath in the service of your lotus feet, I may be able to repay at least a small part of this debt.

From the beginning you have engaged me in the great service of book distribution, which is so dear to you. Every day I go out ready to please you, for your satisfaction is the highest perfection. I am unqualified and proud, but by surrendering to this service, I see the garden of my heart being cleansed of unwanted weeds, preparing a suitable environment for your entrance.

I pray to understand your mood and mission and thus shape my life according to your satisfaction, becoming humble and submissive, thus becoming a good instrument through which your mercy may flow.

Please give me the intelligence to carry out your instructions to increase the distribution of Śrīla Prabhupāda’s books, fulfilling your dream of transforming Hungary into a Kṛṣṇa conscious country. My desire is that by the end of the year we may start regularly distributing *Śrīmad-Bhāgavatam* sets.

I hope that all my endeavours will be pleasing to you and thus you will engage me again and again in your service, revealing yourself more and more, and thus I will be able to always live in your association.

I am your dog, Guru Mahārāja!

Your eternally indebted servant,
Dayālu Dāsa

Dayāmaya Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának és Neked!

„Az Úr *bhaktáit* szolgálhatjuk úgy, hogy segítünk nekik, vagy személyes társaságukban vagyunk. A tiszta *bhaktákkal* való kapcsolat elegendő az önmegvalósításhoz, mert az ilyen *bhaktáktól* mindent megtudhatunk a spirituális fejlődésről. Tökéletes tudással az ember mindent elérhet, amire vágyik, mert az odaadó szolgálat folyamata azonnal meghozza az Istenség Legfelsőbb Személyiségének áldásait.”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.12.1-2, Śrīla Prabhupāda magyarázata)

Amit látok az életemben, fiatalkoromban, amikor dolgoztam, hogy a társaság milyen nagy hatással van ránk. Kik azok, akik körbevesznek, milyen szokásokat látunk. Amikor először találkoztam *bhaktákkal*, tudtam, hogy én is akarom azt a kedvességet, békét, kifinomultságot, ami nekik van, azokat a magasabb rendű értékeket. Velük akartam lenni.

Ezek után megtudtam, hogy sok mindent lehet Istenért csinálni, és tapasztaltam, hogy mennyire más és különleges ezek a fajta tettek. Évek alatt a *bhaktákkal*, majd a Veled való kapcsolat által, egy tiszta *bhakta* kapcsolatából láttam, hogy változok.

Mindig szeretem a személyes társaságod, igaz erre nem mindig van lehetőség, de tudtam, hogy azzal is, ha tudom szolgálni azt, amit te elhoztál nekünk, akkor a társaságodban lehetek mindig. Ezáltal lelki tudat és tudás fejlődhet ki, ami a legértékesebb az életben. Kiszabadít az anyagi szennyeződésből és belépést ad Isten, Kṛṣṇa, tiszta szeretetébe. Mindezek megvannak neked, és adod másoknak is. Köszönöm.

Remélem maradhatok örök menedékedben.

Bízva áldásaidban, jelentéktelen szolgád:

Dayāmaya Dāsa

Dayārāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked. Minden dicsőséget megjelenési napodnak.

Boldog születésnapot Krisna-völgyből, Rādhā-Śyāma birodalmából!

„Ez a hely csodálatos”! Hallhatjuk a kedves idelátogató vendégektől.

Emögött a szépség és gyönyör mögött te állsz, hiszen Te vagy ennek a *dhāmának* a megálmodója.

Számomra minden boldogság forrása Krisna-völgy.

Kegyednek köszönhetően itt élhetek, szolgálhatok és társulhatok tiszta szívű tanítványaidal. Én mindent neked köszönhetek Guru Mahārāja. Ahogyan egy gyermek sohase tudja visszafizetni azt a sok szeretetet, figyelmet és gondoskodást a szüleinek, amit kap tőlük, úgy én is el vagyok adósodva az irányodba.

Olyan csodálatos vagy Guru Mahārāja. Mindennap inspirálsz mikor rád gondolok.

Te tőled kapok erőt a nehéz napokon. minden boldogságot neked köszönhetek az életemben. Nekem nincs másom csak az életem, amit Te adtál nekem.

Kérlek, kegyesen fogadj el, hadd szolgálhassalak egész életemben.

Jelentéktelen szolgád:

Dayārāma Dāsa

Dāmodara-rati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Köszönöm a lehetőséget, hogy elmélkedhetem transzcendentális tulajdonságaidon, mert ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* írja:

„Ó, Sūta, azok a nagy szentek, akik tökéletes menedéket találtak az Úr lótuszlábainál, azonnal meg tudják szentelni azokat, akik kapcsolatba kerülnek velük, míg a Gangesz vize csak hosszú idő után tisztíthatja meg az embert.” *Bhāg.* 1.1.15.

A Rád való emlékezés Gangesz fürdőjéből ez a kis vers hajtott ki. Tisztelettel ajánlom lótuszlábaidnak.

Śrīla Guru Mahārāja aṣṭaka

1) Hálás vagyok a figyelmességedért,
amivel észrevettél és kihúztál engem
Māyā öléből. Ahogyan az Úr teremtett
életet pusztá pillantásával, a te kegyes
tekinteted is életre keltette kiszáradt lelkemet.
Śrī-Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

2) Hálás vagyok a kitartásodért, amivel
sivataghoz hasonló szívemben
templomot emeltél az Úrnak, mint
ahogy Somogyvámoson is tetted a
juhlegelő tetején.
Śrī-Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

3) Hálás vagyok a példamutatásodért,
hogy elől mész, mint egy igazi vezető,
és megmutatod nekünk, hogyan énekeljük
az Úr nevét, hogyan prédikáljunk, imádjuk
a *mūrti*-inkarnációt, tanulmányozzuk a
szentírást, és írjunk könyveket.
Śrī-Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

4) Hálás vagyok a kifinomultságodért,
lágyságodért, amivel szeretett Uraidhoz
viszonyulsz. De ugyanilyen erejű szigorúság
is van benned, ha az Ő védelmükről,
biztonságukról, dicsőségükről és jólétükről
van szó.
Śrī-Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

5) Hálás vagyok a türelmedért, amivel tanítasz
és nevelsz engem, metszegeted a vadhajtásokat
rólam, mint egy hozzáértő kertész. Csodálom
kितartásodat, hogy mindig gondolsz jólétemre.
Śrī Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

6) Hálás vagyok hűségédért Śrīla Prabhupāda
felé. Biztonságban érzem magam emiatt.
Szeretem a határozottságod, hogy mindig
az Ő tanításait képviseled. Büszke vagyok
Rád amiatt, ahogy istentestvéreid felnéznek
Rád e tisztaságod, szilárdságod miatt.
Śrī Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

7) Hálás vagyok a könyörületességédért, amivel
lehetőséget adtál nekem, hogy tökéletessé
tegyem az életem. A kiváló példád
egész életemre inspirációt nyújt, hogy

mindig törekedjek jobb szolgálatot ajánlani.
Śrī Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

8) Hálás vagyok az eleganciáért, ami miatt szép
hosszú *dhotī* viselsz, és így esélyt adsz nekem,
hogy én is belekapaszzkodhassam, mert
lótuszlábaid nyomát követve tökéletes lesz az
életem.
Śrī Śrī Rādhā-Śyāma áldjon érte! – kérem.

Köszönök mindent. És bár Te vagy az ünnepe, aki az ajándékokat érdemli, mégis
szeretnék könyörögni egy áldásért: életem minden pillanatában emlékezzem Isteni
Kegyelmedre.

Szolgád:
Dāmodara-rati Devī Dāsī

Devakanyā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.
The precious day of your Vyāsa-pūjā has come again, when we all get the
unique opportunity to glorify you.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I was born in the darkest ignorance, and my spiritual master opened my eyes
with the torch of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him.”

I am constantly in deep ignorance – I live every day with unrealistic expect-
tations from the material world and keep forgetting the real purpose of life.

However, I am so fortunate that I know you, and even if I do not have your personal association so often anymore, whenever I start listening to your podcasts or classes, I feel that you have arrived with the torch of knowledge. By the transcendental power of your words, the darkness in my mind instantly starts fading and light appears.

Your *kīrtanas* are also spiritually empowered. I sometimes imagine my heart-like stone, and the only thing that can break it, is the transcendental sound vibration coming from you. It can be compared to nothing else.

You are the one who pulls me out of the ocean of material life; you can give incredible amounts of inspiration just by a mere glance or a smile. In Śrīla Prabhupāda's book marathon, if nothing can inspire me for *saṅkīrtana*, knowing that you will be pleased, and I might be able to make you smile at least a bit, always convinces me to go out.

You are always so kind and caring, even after arriving back from a long journey, you smile at us waiting for you, asking how we are. We are all so fortunate to have you. I constantly feel indebted to you, and grateful for choosing the *bhakti* path each time since my childhood.

I hope you will continue carrying the torch of knowledge for many years to come.

I would like to wish you a very happy 75th appearance day!

Please engage me in your service, and direct me!

Your insignificant servant,
Devakanyā Devī Dāsī

Devakī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you on this glorious occasion of your 75th appearance day. All glories to your beloved spiritual master, our Founder-Ācārya, Śrīla Prabhupāda.

I came across this wonderful extract that reminds me of you in all aspects:

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura says that if an observer immediately remembers the holy name of Kṛṣṇa upon seeing a Vaiṣṇava, that Vaiṣṇava should be considered a mahā-bhāgavata, a first-class devotee. Such a Vaiṣṇava is always aware of his Kṛṣṇa conscious duty, and he is enlightened in self-realization. He is always in love with the Supreme Personality of Godhead, Kṛṣṇa, and this love is without adulteration. Because of this love, he is always awake to transcendental realization. Because he knows that Kṛṣṇa consciousness is the basis of knowledge and action, he sees everything as being connected with Kṛṣṇa. Such a person is able to chant the holy name of Kṛṣṇa perfectly. Such a mahā-bhāgavata Vaiṣṇava has the transcendental eyes to see who is sleeping under the spell of māyā, and he engages himself in awakening sleeping conditioned beings by spreading the knowledge of Kṛṣṇa consciousness. He opens eyes that are closed by forgetfulness of Kṛṣṇa. Thus the living entity is liberated from the dullness of material energy and is engaged fully in the service of the Lord. (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā, chapter 16, verse 74, Purport)

Guru Mahārāja, you have exemplary faith in Śrīla Prabhupāda, his words, and surrender to his instructions.

You have an exemplary profound taste in the pure chanting of the Holy Names, and you especially bring this sweet potency into our hearts and minds whenever we have the good fortune of hearing you chant.

You are exemplary in deeply studying and relishing the rich literature of the previous *ācāryas*, which inspires you to similarly write relishable literature glorifying Rādhā and Kṛṣṇa and Their pastimes, revealing to us the beautiful spiritual world.

Kṛṣṇa's friends love Kṛṣṇa, Kṛṣṇa's girlfriends love Kṛṣṇa, the trees love Kṛṣṇa, the water loves Kṛṣṇa, the flowers, the cows, the calves – everyone loves Kṛṣṇa. That is the nature of Vṛndāvana. So if we simply learn how to love Kṛṣṇa, we can immediately transform this world into Vṛndāvana. This is the only central point – how to love Kṛṣṇa (premā pum-artho mahān). (Teachings of Queen Kuntī, chapter 13)

Similarly, you love Kṛṣṇa so very much.

Your transcendental books are an elegant, ornate palatial window into your pure heart filled with the deepest love for the Divine Couple, Rādhā, and

Kṛṣṇa. And through these books, you are filling and transforming hearts with Vṛndāvana-consciousness and the greatest spiritual nourishment for the residents of this world, who have the great fortune of reading them.

You are also exemplary in Deity worship with loving devotion to your beloved Rādhā-Śyāmasundara and Rādhā-Dāmodara, wanting nothing but the very best for Them. You inspire this mood in others who have the great fortune of serving the Deity form of the Lord.

These are just to name but a few of your countless qualities – qualities that I am blessed to be able to meditate on and appreciate in my most wonderful spiritual master.

However, the more I reflect on these qualities that you possess, the more I realise how unworthy I am to be your disciple. Due to my conditionings, I am only very slowly moving along the path of Kṛṣṇa consciousness, the path back to Godhead and the eternal loving service of the Divine Couple.

Yet, I am also filled with deep gratitude that you are my spiritual master and filled with some hope. The hope is that by taking advantage of that mercy you gave me by accepting me as your disciple over a decade ago, and begging for your continued mercy, it will be possible to overcome the *anarthas* and obstacles in the way of pure devotional service.

Thank you for blessing my life!

Although I am not so fortunate to have much of your physical association and to personally serve you in the ways I desire, I appreciate the opportunities that I am blessed with to have your darshan, most recently at Bhaktivedanta Manor when you gave your blessings to my daughter, Rādhā-mādhurī, who turned two that week.

My services have changed somewhat in the last few years with my focus being on raising Rādhā-mādhurī in Kṛṣṇa consciousness. Please give your blessings that my husband, Parameśvara Dāsa, and I can raise her as a sweet Vaiṣṇavī, filled with love and service for Kṛṣṇa and the devotees.

I pray that amongst other services, I can serve you and Śrīla Prabhupāda in this way.

Your servant,
Devakī Devī Dāsī

Devarṣi Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am finding my service extremely difficult of late. I am not sure if it is the threats of jail, the accusations of being misogynistic etc., or the general visceral hatred I seem to inspire in others. I would happily resign but I know Sīta-Rāma Prabhu would reject the idea. It would be easy to walk away, but I am trying to take away some of his headache, just as Śrīla Prabhupāda once said: “If you want my blessings, take some of my headache.”

And if I should find myself in jail, well...

*āśliṣya vā pāda-ratām pinaṣtu mām
adarśanān marma-hatām karotu vā
yathā tathā vā vidadhātu lampāṭo
mat-prāṇa-nāthas tu sa eva nāparaḥ*

Thank you, Guru Mahārāja for setting the perfect example for us and providing such beautiful facilities to become Kṛṣṇa conscious; from your books, your music, the holy *dhāma*, your vlogs, podcasts and classes, your personal encouragement and support...

You are an ocean of mercy!

Yours always,
Devarṣi Dāsa

Dhanurdhara Dāsa and Jaya Lakṣmī Devī Dāsī

Our Dearest Guru Mahārāja
Hare Kṛṣṇa!

Please accept our humble obeisances at your lotus feet Guru Mahārāja, on this very special and auspicious occasion of your 75th appearance day! All Glories to Śrīla Prabhupāda! All Glories to you, dearest Guru Mahārāja!

As time relentlessly passes while under your shelter Guru Mahārāja, we appreciate more and more how fortunate we are to have taken shelter at your lotus feet. Despite so many health challenges, you continue to inspire us. Your gentle smile and a glance are enough to light up our hearts and enthuse us.

We would like to again and again thank you from the bottom of our hearts for the mercy and compassion you continue to show us and pray to Rādhā-Śyāma that we remain in your shelter eternally, to serve you in a way that is pleasing to you, Guru Mahārāja, and Kṛṣṇa.

Our sincere payers to Lord Nṛsiṃhadeva that He may protect you from all obstacles.

Jaya Rādhā-Śyāma!
Jaya Śrīla Prabhupāda!
Jaya Guru Mahārāja!

Your indebted humble servants.
Dhanurdhara Dāsa and Jaya Lakṣmī Devī Dāsī.
Hare Kṛṣṇa!

Dharma-setu Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In *Śrī Kṛṣṇa Bhajanāmṛta*, Narahari Dāsa Sarakāra states that, “One takes shelter of a *guru* to attain Kṛṣṇa, out of greed or *bhāva* for Kṛṣṇa.” In the beginning of my association with you, my desire was to attain Kṛṣṇa. I experienced Kṛṣṇa’s presence in your association – not in a direct way, but in the sense that I could tangibly feel your *bhakti-śakti* through absorption in Kṛṣṇa consciousness in dedicated service to your spiritual master throughout your actions. I could also see that you were focusing your mind on Kṛṣṇa consciousness, not only by dedicating yourself to constant engagement in your Guru Mahārāja’s service, but also by endeavouring to engage your mind in remembering Kṛṣṇa. Though I could not directly perceive your mind, I could observe that you were not merely absorbed in the immediate external circumstances; you were internally cultivating Kṛṣṇa consciousness.

I remember a moment during a Navadvīpa *parīkramā* in 1998, when you called out to one of your Godbrothers and asked if he was absorbed in Kṛṣṇa’s daily pastimes. He responded negatively, mentioning his reliance on the mercy of Gaurāṅga. He then loudly called out, “Gaurāṅga!” and you both laughed, moving on. Though it was a brief exchange, observing it taught me a lot. I learned that you do more than engage in external service to Śrī Guru and Śrī Gaurāṅga; you were also cultivating internal remembrance in Kṛṣṇa consciousness. I was deeply inspired by that, realising that I was in good hands, and understood that when qualified, I would receive the education needed to become absorbed in Kṛṣṇa consciousness like yourself.

Attaining Kṛṣṇa is still my goal in taking shelter of you. Specifically, I aspire to attain a similar mood of Kṛṣṇa consciousness that you are cultivating. By hearing from you, the weak flame of greed to attain this goal is being fuelled. Your rendition of *Vilāpa-kusumāñjali* is beautiful. I particularly appreciate how you provide insights into the mood of Tulasī-mañjarī through your shared meditations on how she renders service. Śrīla Sanātana Gosvāmī explains in his commentary to this verse (*Bhāg.* 10.31.19) that through “taste” and “sympathy” with particular pastimes, devotees can express many details. I am grateful that you are sharing the details of your Kṛṣṇa conscious meditations with us through this book, thus providing a tangible means to understand, appreciate, and follow the mood of service of our primary role model.

Thank you for sharing your Kṛṣṇa consciousness and inspiring me to follow in your footsteps. I can only imagine the type of opposition that you may have to

face while boldly presenting the authentic teachings of Rūpa-Raghunātha in service to Śrīla Prabhupāda. You demonstrate unflinching dedication to His Divine Grace in countless ways all of which are evident in your achievements. Holding a torch of light to illustrate the path of *bhakti* for the benefit of others must also be a scolding burden at times. Please know that there are many grateful people out there, such as myself, who greatly appreciate and are eternally indebted and grateful for all that you do to educate and inspire us.

Thank you.

Your servant,
Dharma-setu Dāsa

Dharmātmā Dāsa

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

I pray for your health to be restored to keep serving Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāmasundara in full energy.

Wishing you happy Vyāsa-pūjā!

Your servant,
Dharmātmā Dāsa

Divya-kelī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you!

I offer my respectful obeisances onto the service of your lotus feet, which is my only shelter.

Serving you means so much to me. There are no words to describe how grateful I am for this opportunity, and for everything which it has given and will be

given to me in the future. I will never be able to repay you. I feel that for me, serving, is the only hope in advancing.

There is no difference in serving you personally or mentally. It is so amazing that the service of the spiritual master is available to everyone. Without it, we would be lost.

This year when you were in Śrīdhāma Māyāpur, I remember you asked for some Sitafal (sugar apple) fruit and I was about to bring some, but we did not have any left. I ran down the stairs to ask the neighbours. While I was running, I saw a huge bag of Sitafal fruit in front of one door. I did not even think about the possibility of someone catching me in the act of thievery. I just stole the ripest ones, and ran to you with them. I was thinking about how much Kṛṣṇa loves you!

As Kṛṣṇa says in the *Bhagavad-gītā*: *yoga-kṣemam vabāmy abam* - He carries what His devotees lack, and He preserve what they have. I experienced this many times while serving you.

Sometimes, I think about how personal and tolerant you are with everyone. I make so many mistakes, but you always give a second or third or even more chances to try it again and get it right.

You are showing us the perfect path, by being a perfect example on how to follow a spiritual master and how to reach the goal of our lives. Sometimes you ask devotees, what is our *sādhana* and what is our *sādhya*. You asked me this question too, and I felt ashamed that I could not give the right answer. I wish I could understand you more. I am so ashamed that I sometimes forget things, and even after a simple instruction that you give, I still cannot follow through.

I know I have asked you for forgiveness too many times already, but please forgive me again, if at any time I caused you any trouble. Serving you means a lot to me.

I wish to serve you always; I have no other shelter.

I will not forget my mantra:

*rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora jugala-kīśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*

Wishing to be your servant forever,
Divya-kelī Devī Dāsī

Divya-nāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat és szeretetteljes jókívánságaimat!

Eltelt egy újabb év, és én sok tapasztalattal lettem gazdagabb kedvező védőszárnyaid alatt.

Szeretném kifejezni a hálámat mindazért, amit Neked köszönhetek, illetve a végtelen kegyednek kicsiny csöppjéért, amit el tudok fogadni. Azért mondom ezt, mert úgy érzem, ha éjjel-nappal hallgatnám a legfrissebb leckéidet, és olvasnám a legújabb könyveidet, akkor sem tudnék lépést tartani. Amikor belegondolok, hogy milyen zavarodott ez a világ, egy percig sincs kedvem itt lenni, de mikor könyveid olvasom, úgy érzem örökké itt akarok maradni, hogy újra és újra átélhessem, amit nyújtani tudnak.

Különösen hálás vagyok Új Vraja-dhāmáért, mely végtelen csodájával felfedezésre csábít. Mostanra úgy érzem a kegyébe fogadott. Remélem lesz időm felfedezni a szent helyeit, a *Nava-vraja-mahimā* tanulmányozásán keresztül! E hely, mely úgy gondolom otthonomul szolgál, az itt élő *vaiṣṇaváktól* a legvonzóbb, akiktől annyi gondoskodást, és szeretetet kapok.

Hálásan köszönöm a sok boldogságot, ami a Kṛṣṇa tudatnak köszönhető!

Szolgád: Divya-nāma Dāsa

Dīpikā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances unto your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

It has been almost three years since I had the good fortune of first meeting you and every single day, I realize more and more how precious and valuable your illuminating association and your uncompromising guidance is.

I have always been in contact with our *siddhānta as it is* through Śrīla Prabhupāda's books and recordings, but to hear from and to get to know a person who has a real understanding of Kṛṣṇa consciousness, its practice, and its goal, and who completely and devotedly *walks the talk*, was a new and extraordinarily enlivening experience for me. The way you fight to preserve our Gauḍīya Vaiṣṇava teachings and culture, and the way you protect your spiritual master's ISKCON truly moves me and inspires me to become a real soldier of Lord Caitanya's army.

How charitable it is of you to share nothing but the un-deviated highest truth in your books, in your talks, in your *kīrtanas* and in everything you do?

How kind it was of you to invite me to the abode of Rādhā-Śyāma and generously count me amongst Their servants?

And how liberal and magnanimous were you when you blessed me for my first and second initiation?

You were also very merciful when you open handedly allowed me to spend three months in the holy *dhāma*, in your unparalleled association and in the association of my God-brothers and God-sisters who soon became my teachers in service to you and the Divine Couple that you wholeheartedly love, Śrī Rādhā-Dāmodara.

In truth, your munificence knows no limits and your simply wonderful personality is a reservoir of countless splendid qualities.

I simply beg you to accept my forlorn attempt to repay my inexhaustible debt to you, for it was out of your great generosity that I have received the gift of service to Śrī Rādhā-Śyāmasundara in New Vraja-dhāma. It is solely by your causeless and compassionate grace that one day, my wish to attain everlasting loving service unto the youthful Divine Couple might be fulfilled.

Dearest Guru Mahārāja, may I, in one way or the other, attain the blessings of those devotees whose dedication and devotion conquers your tender heart, thus allowing me to devote my entire self to your happiness and satisfaction forever.

Your eternal and servant,
Dīpikā Devī Dāsī

Dvaipāyana Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

In one maths lesson, the children and I calculated how uniquely fortunate we are to have been born in this Kali-yuga. This Kali-yuga comes right after the yuga in which Lord Kṛṣṇa Himself appeared on this planet – that is, after all, one in a thousand.

Moreover, Lord Caitanya was here only 500 years ago, which is almost nothing historically. He has given us the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*, which introduces devotees to the most intimate realm of spirituality while the mantras for other yugas offer less.

However, our fortune does not end here. All this rare treasure would have remained a secret if Śrīla Prabhupāda had not come and made it available to us. The hippies wanted to experience some kind of spirituality, but what chance would they have had of getting the seed of pure *bhakti* if Śrīla Prabhupāda had not travelled halfway round the world to give it to them?

This can certainly be called the highest level of good fortune, but that is not all. The *crème de la crème* of our good fortune is that you, as a dear servant of Śrīla Prabhupāda, have brought His Divine Grace’s teachings close to our simple, day-to-day lives by the example of your own devoted life.

You have taught us how to worship Their Lordships with love. You chant with us to lead us into the wonderful world of the Holy Names. One of my most memorable experiences was when I asked you in front of the big white tent if I could chant with you and you said, “yes.”

You said that we should mine the treasures of spiritual life found in Śrīla Prabhupāda’s books. Through your in-depth researches on various topics, you have shown us how to do this, how to understand Śrīla Prabhupāda on a deeper level.

On several occasions you have defended the purity of Śrīla Prabhupāda’s movement with sword in hand.

Through your books you bring us closer and closer to Rādhā and Kṛṣṇa.
How far these books go to show us this reality!

After all this, who can realise how uniquely fortunate we are!

Dear Guru Mahārāja, thank you so much, that despite all my disqualifications I too can benefit from this unique good fortune!

Your servant,
Dvaipāyana Dāsa

Ekāṣṭaka Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked.

Szeretnék nagyon boldog születésnapot kívánni ezen a kedvező napon kedves Guru Mahārāja.

Minden nap hálával gondolok rád, a szeretett lelki tanítómesteremre, akinek mindent köszönhetek. Nagyon örülök, hogy avatást kaphattam tőled, és azóta is a Kṛṣṇa-tudat útján járhatok az útmutatásaid és tanításaid alapján. A példamutatás, ahogy a lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda misszióját beteljesítetted, és amit a *bhaktákért* teszel nagyon különleges számomra. Köszönöm, hogy még a legelesettebb lelkekre is gondolsz, és hogy a könyveiden keresztül is tanításokban részesítesz minket. Mindig igyekezni fogok, hogy a szolgálattal elégedetté tegyelek téged. Sosem fogom tudni meghálálni neked azt, hogy átadtad nekem a Szent Nevet, és hogy megmentetted az életemet.

Jelentéktelen szolgád,
Ekāṣṭaka Devī Dāsī

Eka-varṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most heartfelt humble obeisances at your lotus feet! All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Every year we are fortunate to have this opportunity to glorify you and therefore glorify the whole *paramparā*. It helps us stop, think, and remind ourselves of your glories, your shining example, of what we should strive for in this human form of life.

We were like boats on a dark foggy ocean with jagged rocks threatening our existence. We were heading for certain disaster! But your shining example lead us on out of danger. You stand strong and unwavering, tolerating the many problems of the crashing waves of turmoil in this world.

Sacrificing so much to guide us all safely back home, back to Godhead.

Your whole life sets a perfect example of a reliable steady human being.

Your strong beam-light of mercy is being indiscriminately distributed across the whole world, awakening love of God in the hearts of all your disciples!!!

I am trying to open my heart to this light, but when it is made of stone it can be very difficult. Not impossible, because there is always a hammer and chisel in the form of your mercy and instructions to smash the conditioning and attachments to this material world.

How to repay such a thing?

I am like a slave that has been bought, that can never repay the debt to the master. All I can offer is my life in your service! But even this seems to me not enough, as I am a useless dull and unproductive slave.

I first heard this Bengali *bhajana* in Māyāpur, in a class you attended during Gaura Pūrṇimā. The class was given by Bhakti Vikāśa Swami and you instructed us all to attend. It was on the Appearance Day of Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura, and was a very inspiring class that you seemed to enjoy.

During the class I was watching you and meditating on your qualities – how much you have done for us and this bhajan really summed up how I felt:

Gurudeva
(from *Śaraṇāgati*)

gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekḥā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sṛḥā-hīna

sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha ,be hata

kabe beno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna,
koro' more ātma-sātha

jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā-sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra

Gurudeva, give to this servant just one drop of mercy. I am lower than a blade of grass. Give me all help. Give me strength. Let me be as you are, without desires or aspirations.

I offer you all respects, for thus I may have the energy to know you correctly. Then, by chanting the holy name in great ecstasy, all my offenses will cease.

O Lord and Master! When will such mercy fall to this one who is weak and devoid of intelligence? Allow me to be with you.

If you examine me, you will find no qualities. Your mercy is all that I am made of. If you are not merciful unto me, I can only weep, and I will not be able to maintain my life.

Guru Mahārāja, I am nothing without you, just like a ship lost in dark dangerous waters, useless and helpless, drifting towards certain destruction. I beg you for a drop of your mercy and to please not forget me.

This very fallen and useless servant, prays to always be at your lotus feet.

Your unqualified lowest servant,
Eka-varṇa Dāsa

Ekāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget Neked ezen a kedvező napon, a megjelenésed napján!

Most mikor ezeket a sorokat írom, bent ülök a szobában és ahogy kitekintek az ablakon, Kṛṣṇa- völgy páratlan szépsége tárul elém. Tél vége van, a hó már elolvadt, de a fák még nem kezdtek el rügyezni. Az idelátogató turisták számára mindez csupán egy kopár tájképnek tűnik, de számomra a leggyönyörűbb hely a világon, mert mióta feltártad előttünk Új Vraja-dhāma titkait a *Nava-vraja-mahimāban*, bárhová is nézünk, ott Rādhā-Śyāma kedvteléseinek színhelyei tárulnak a szemünk elé, ahol a könyvedben leírt történetek valósággá válnak. Az, hogy itt élhetek a Szent Dhāmában, a legnagyobb ajándék, melyet valaha is kaptam. Köszönöm, kedves Guru Mahārāja ezt a felmérhetetlen értékű kincset, és köszönöm a sok szép könyvet, melyeket írsz Rādhā-Śyāmáról és kedvteléseikről! Csodálatos számomra az az erőfeszítés és kutatómunka, amelyet könyveid írásába fektetsz. Ezek a könyvek megváltoztatják az életünket. Bizalmat, erőt és lelkesedést nyújtanak a lelki élet gyakorlásában, és színtről szintre emelnek a végső cél felé, mint például a *San̄kalpa-kaumudī* is, melynek gyakorlatiassága nagyon sokat segített nekem és más *vaiṣṇaváknak* is.

Egyszer Śrīla Govinda Mahārāja azt mondta, mindig volt benned egyfajta kíváncsiság, hogy megértsd Kṛṣṇa világát, a társait és a köztük lévő kapcsola-

tot. És sokat kutattál ez után. Ennek eredménye az lett, hogy világhírű könyveket írtál Kṛṣṇa kedvteléseiről, mint a Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozat és a *Nava-vrajama-himā*. Ezek gyönyörű költemények. És ez az egyik tulajdonsága egy tiszta szívű *vaiṣṇavának*, hogy költői. Költői és nagyon mély. Szíved mélységét nagyon nehéz megérteni. De nagyon könnyű meghódítani az őszinte, hűséges, odaadó szolgálattal. Amikor látod, hogy a *bhakták* milyen lelkesen segítenek Neked szolgálni és terjeszteni Śrīla Prabhupāda misszióját, az nagy örömet okoz a szívednek. Te is mindig ezt tetted: szolgáltad és beteljesítetted a lelki tanítómestered vágyát. Terjesztetted a Kṛṣṇa-tudatot, megismertetted az emberekkel az odaadó szolgálat tudományát, prédikálsz nekik és *bhaktákat* csinálsz belőlük. Aztán még a *bhaktákat* is folyamatosan képezd. Eltökélt és csodálatos szolgálója vagy Śrīla Prabhupādának.

Narottama Dāsa Ṭhākura azt írja: *Guru-mukha-padma-vākya cittete kariyā aikya āra nā kariha mane āsā*. A lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást egyé kell tennünk a szívünkkel és soha nem szabad semmi másra vágnunk, csak erre. Egyé tetted Śrīla Prabhupāda tanításait a szíveddel és ezért csodálatos dolgokat vittél véghez. Amikor először találkoztam veled, már akkor is csodálatosnak és ragyogónak láttalak. Lelkesedésed engem is lelkessé tett a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására és azóta is ebből a lelkesedésből merítetek erőt. Te vagy a követendő példa számomra, tanításaid azok, melyek vezetnek a lelki életemben és egyre mélyebb bepillantást engednek a transzcendentális tudás rejtelseibe.

Ahogy gondolataimból visszatérve újra kinézek az ablakon, látom, hogy felhők gyülekeznek az égen. Gyönyörű sötétkék színük van és nagyon szép, ahogy árnyékot vetnek a földre. Új Vraja-dhāmának ez a szépsége a Te tiszta szívedet tükrözi, és benne a sok *vaiṣṇava*, akiknek Te adtad a Kṛṣṇa-tudatot, és akiknek Te vagy az élete és a lelke, olyanok mint megannyi drágakő, melyeket szíved mélyén őrzöl. Ez a *prema-samputa*. Kedves Guru Mahārāja, Te Magad vagy „a szeretet kincsesládikája”. Én csak azért imádkozom Hozzád, hogy bárcsak egyszer alkalmassá válhatnék arra, hogy - nevemhez hűen - egy apró gyöngyszemként engem is behelyezz szíved kincsesládikájának ragyogó ékkövei közé.

Kérlek, fogadd el ügyetlen próbálkozásomat, mellyel dicsőíteni szerettelek volna. Abban reménykedem, hogy ezzel tudok egy kis örömet szerezni Neked.

Örök, jelentéktelen szolgád:

Ekāvalī Devī Dāsī

Bhaktin Ekta Dudani

Hare Kṛṣṇa dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your divine lotus feet!

In October 2021, through some good fortune, I came across the devotees at a university preaching program in London. A year thereafter, Rādhārāṇī blessed me to enter Śrī Vṛndāvana-dhāma for the first time, and there I prayed to Kṛṣṇa-Balarāma for guidance towards taking my next step in Kṛṣṇa consciousness - finding my spiritual master.

Shortly after, in early 2023, with a desire to deepen my understanding, I started reading *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* – the book that forever changed my life. As I meticulously read every page, I felt a resounding sense of comfort in your words and writing. I would often be taken aback as I felt you were speaking directly to me. Never had I felt such a sense of connection with someone I had never met – through pages of a book. There was familiarity – a sense of shelter that emanated through those pages. My curiosity was most definitely piqued. I decided to watch your lectures on YouTube which only confirmed my feeling. “Is this the person that I have been praying for?” I wondered. An intense longing developed in my heart to meet you, so I booked my travels to New Vraja-dhāma for May.

The first time I saw you was during an evening kīrtana in the temple room. You looked upon me with a very comforting smile and caring eyes that said “Ah, finally you’re here!” I carried on praying to Rādhā-Śyāma to bless me with an opportunity to speak to you. The very next morning, quite miraculously you came and sat right in front of the gift shop where I happened to be. You asked if I was chanting sixteen rounds. Then you asked for my name and you sweetly smiled to yourself. We proceeded to converse about my journey, climate change, and all things in between. I shared with you the profound impact your book had on my spiritual life. And in response you asked me if I had read Śrīla Prabhupāda’s books. I gave an insufficient answer, which prompted you to bless me with my first instruction, “You have to focus on reading Śrīla Prabhupāda’s books!” With that, I knew that Rādhā-Śyāma had answered my prayers - I had found my spiritual master. That week was filled with many such heart-warming exchanges, inundated with your causeless mercy.

In August, you visited London and my heart was overjoyed! I craved to spend more time with you. In the house that you were staying at near the Manor, I requested you for your loving shelter in the divine presence of Rādhā-Dāmodara. Upon hearing my request, you simply smiled and said “Yes!” I knew that this “Yes” was the biggest mercy and blessing I would receive, as this “Yes” was a promise of the journey back Home.

I proceeded to share with you my experiences that led me to that point. In response, you quoted the below verse (*Cc. Madhya* 19.151), as you very eloquently explained that when the living entity has a desire to be sincere in spiritual life then Kṛṣṇa, situated in everyone’s heart, arranges for us to connect to our spiritual master:

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

Since then, I have endeavoured to follow your guidance, and read Śrīla Prabhupāda’s books; I can see now how personal this instruction was for me. The spiritual master delivers the materially afflicted world just as a cloud pours water on a forest fire to extinguish it (*Śrī Gurvāṣṭaka*). I can see this in real life, as the fire ablaze within my heart (of doubts and unanswered questions), gets soothingly extinguished by answers revealed through reading. For this gift, I am so truly grateful.

As I meditate on your words and teachings, I am continually reminded of just how fortunate we all are to be amidst you. Your dedication to your own spiritual master, Śrīla Prabhupāda, serves as a constant inspiration for me, as I pray to have the same mood towards you. I am constantly moved by how much of Śrīla Prabhupāda you carry in your presence, your interactions, your words, and your energy. You mercifully give us the opportunity to learn from your example – indeed *a perfect gentleman*.

Your own devotion and perseverance in writing books during any hardship is something I marvel over, and I feel so grateful that we can revel in your realisations. I further admire your innovative mindset, the symptom of which, is the establishment of the vibrant community and Eco farm of Krishna Valley.

Not to mention, your visionary thinking which ensures that both Hungarian

temples would run for generations to come. Such initiatives really exude the love you have for Śrī Śrī Rādhā-Syāmasundara and Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga.

Further still, your love for your disciples is an outpouring that moves our hearts, impelling us to strive harder in removing obstacles that stand in our way back to Kṛṣṇa.

On this blessed day, I pray that I can be just like you: loving, caring, disciplined, determined, tolerant, and humble.

By some wonderful fortune, I have been given the gift of being in your presence. I therefore pray that I will never forget this highest mercy that has been bestowed upon me, to forever be grateful, and to never become complacent.

I pray that I can serve you in a way that pleases you most. And I promise to honour your instructions by always endeavouring earnestly in Kṛṣṇa consciousness.

Thank you, Guru Mahārāja, for accepting me.

Thank you for your mercy, your love, your care, your shelter, your example, your knowledge.

Thank you, Guru Mahārāja, for saving my life.

Forever praying to be placed at your lotus feet.

Your servant,
Bhaktin Ekta

Bhaktin Fodor Kata

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget Neked!

Kérlek, engedd meg, hogy az idén jubileumi alkalomból boldog megjelenési napot kívánjak Neked! Egyúttal megköszönjem mindazt - most is -, amit tettél értünk, a magyar *yātrāért*, a *bhaktákért*, a mozgalomért, azt a sok lemondást, amelyet vállaltál azért, hogy ma itt Európa közepén ismerjük és gyakorolhassuk

a védikus kultúrát és a lelki életet. Valamint szeretném megköszönni mindazt a sok személyes kedvességet és gondoskodást is, amit kapunk Tőled.

Indiában járva és a helyi *bhaktákkal* társulva, beszélgetve mindig meglepve kérdezik, hogy hol van az a „Hungary”, ahonnan érkeztem. Amikor azt mondom „Central Europe”, már egy kicsit jobban el tudják helyezni a térképen, de igazából nem kerülnek közelebb a megoldáshoz. De elég csak egyetlen szóval kiejteni a Te neved, hogy Te vezeted és építetted fel itt a prédikálást, illetve megemlíteni Krisna-völgyet, a *bhakták* világszerte, minden kis központ szegletében tudják, hogy miről van szó, és mi ez a varázslatos hely. Te vagy az, akiről azt beszélnek, sokkal jobban ismeri és ápolja a védikus kultúrát, mint bármely született hindu *brāhmaṇa* és nincs olyan, aki ne gondolna Rád mélységes tisztelettel. El sem tudom mondani, hogy milyen különleges érzés az a varázs, amelyet felfoghatatlan és példás szolgálatoddal elértél az emberek szívében világszerte.

A szentírások szerint, ha az olyan szentek lábának pora ér minket, mint amilyen Te vagy, akkor tökéletessé válhat életünk. Kedves Mahārāja, noha én nem vagyok méltó erre a porra sem, kérlek, add kegyes áldásodat, hogy töretlenül kövesselek és apró szolgálatot ajánlhassak ebben a csodálatos mozgalomban, amely az odaadó szolgálatból épül. Épp úgy, ahogy az Úr Rāmacandrát is kis majmocskák és mókusok is szolgálták, hogy hidat építsenek Lankára.

Alázatos szolgád:
Bhaktin Fodor Kata

Gadāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőség neked!

Transzcendentális megjelenésed kedvező ünnepének alkalmából, lótuusz lábaid tündöklő gyémántporán meditálok.

Az elmúlt évek néhány történése bizonyította számomra, hogy milyen nehéz

hiteles lelki tanítómestert találni, ebben a rettenetes *kali-yugában*. Hálát adok imádott Uraimnak, Dayāl-Nitāinak és Vijaya-Gaurāngának, amiért az én lelki tanítómesterem, egy hiteles lelki tanítómester. Hiteles, mert híven követi a saját lelki tanítómesterét, Śrīla Prabhupādát, és nem tesz vagy mond semmi olyat, ami ne állna összhangban Ő Isteni Kegyelme tanításaival és utasításaival. Hiteles, mert – és ez számomra még fontosabb–: soha nem cselekszik másként, mint amit tanít.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy olyan lelki tanítómesterem lehet, mint te!

Azért imádkozom, hogy egy napon olyan hiteles tanítvánnyá válhassak, aki méltó hozzád!

Kegyed egyetlen cseppjéért sír jelentéktelen szolgád:
Gadāi Dāsa

Gandharvikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja.

As I sit down to express my gratitude to you, I am reminded of memories of our interactions from the past, forty years ago to be precise. There were many moments of sweet exchanges, humorous dealings and often you chastising me for some misdemeanour.

As well as all your devotional ways, you were also very practical in your service as *saṅkīrtana* leader which included keeping us all enthusiastic. I remember you keeping a draw full of devotional presents to give out to the *saṅkīrtana* girls when we would barge our way into your office crying and distressed about something, often leaving with a present from you. It would be a photo of your Deities, a piece of *mahā* cloth from Them, or sometimes Tulasi neck beads.

I have a deep sense of appreciation for those days when you gave your association so freely and we felt like a very tight knit family with you at the head.

Thank you for the guidance, wisdom, and love you have bestowed upon me throughout my life. Your presence has been nothing short of a divine blessing, goodness knows where I would be without you.

Your teachings have touched my heart, leading me towards spiritual growth and a deeper understanding of Kṛṣṇa, my relationship with Him and my place in this world. Through your guidance and support, you have helped me navigate the challenges and triumphs, guiding me towards greater clarity, although I often do not show that.

However, in the midst of my reverence for you, I must also acknowledge the complexities of our relationship lately. There have been moments of difficulty, where our perspectives have diverged, causing tension and uncertainty sometimes. Yet, even in those moments, I recognize the opportunity to try and understand you more.

Despite misunderstandings, I remain steadfast in my respect and love for you as my Guru Mahārāja. Our journey together is a sacred one of teacher and student, where each step, whether harmonious or challenging, contributes to the devotional knots that bind our relationship.

As I offer my heartfelt gratitude to you, Guru Mahārāja, I do so with love and reverence, acknowledging the profound impact you have had on my life. I pray you never forsake me but continue to guide me towards the ultimate truth.

With deepest appreciation and love,
Your servant,
Gandharvikā Devī Dāsī

Gaura-ārati Devī Dāsī

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

First, I would like to thank you for being my spiritual master. This is a huge responsibility that I can only continue to thank you for each year.

The timing of this offering has coincided with my recent visit to Śrī Raṅgam and so this experience is at the forefront of my mind as I sit to write. It has been a deep desire of mine to visit this place for a long time, and I feel very fortunate that I could finally do so. I would like to thank you again because nothing happens in a disciple's life without the spiritual master's blessing

I had the most wonderful darshan of the Deities, not once but three times. This spiritual experience surpassed all others in my life. I came away with a greater yearning for Kṛṣṇa. I experienced shyness in front of the Lord, something that I had never experienced before. I just kept begging the Lord to please take me back. I felt I was in His presence, and I was talking to Him and He was hearing my thoughts.

Nothing happens without the blessings of the spiritual master and so I sincerely thank you my dear Gurudeva for your blessings and mercy upon me and so many other souls.

“Thank-you” is a small word for what you mean in my life.

Forever grateful and always in your service my dear lord,
Gaura-ārati Devī Dāsī

Gaura-bhakta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor 19 éve megérkeztem Krisna-völgybe, el sem tudtam képzelni, milyen út áll előttem, milyen lelki megvalósítások fognak bennem végbe menni az elkövetkező években. Fogalmam sem volt a lelki fejlődés gyönyörű, ám sokszor meglehetősen rögös útjáról. Akkor fel sem foghattam, mennyire elesett, gyarló és gyenge vagyok, hogy miután megszerzem a *bhakta* programok alapozó lelki tudását, ezután is mennyire bonyolult lesz szembe néznom magammal és mennyire nehéz lesz elfogadnom az igazságot a létezésemről, lelki mivoltomról és azt, hogy egyszer s mindenkorra fel kell ébrednem a mélyen elringatott rémálmból.

Ez az ébredés nagyon nehéz volt, testileg és lelkileg is, és bizonyára vissza is zuhantam volna a mély rémálomba, ha Te nem lettél volna itt velem, ha a minden sötétséget elzavaró, fényes lámpásként világító szíved nem mutatja az utat, amiről a 19 év alatt többször is letévedtem, ha a lelki erőd nem szolgált volna példamutatásként a Kṛṣṇa felé vezető úton. Neked, és az általad oly csodálatosan tanított és képzett *bhaktáidnak* köszönhetően a sok zsákutcát és mellékvágányokat bejárva sikerült mindig vissza találnom az odaadás útjára. Mérhetetlen türelmednek, indokolatlan kegyednek és megértésednek köszönhetően 18 év után, lelki utam mintegy felnötté válásának hajnalán, tavaly kaptam Tőled avatást Nṛsimha-caturdaśi fesztiválon Krisna-völgyben. Tudom, érzem, hogy ez számomra csak az út kezdete az önmegvalósítás felé, de nélküled még itt sem tartanék, sőt ki tudja, hol lennék, valószínűleg tombolnék a *kali-yuga* érzékkielégítő, óriási mókuskerekében, mit sem tudva az élet igazi értelméről, mit sem sejtve az önmegvalósításról vagy a lelki életről, Kṛṣṇáról.

Sajnos úgy alakultak a dolgok, hogy személyesen még nem tudtam veled közvetlen kapcsolatba kerülni, de az inspiráló leckéiden, a lélekemelő *bhajanáidon*, és az odaadó *bhaktáidon* keresztül tudok veled társulni. Remélem a jövőben talán lesz lehetőségem személyesen is találkozni veled, szolgálni Téged, hiszen az ilyen személyes szolgálatot, kapcsolatot nagyon nehéz pótolni. Bárhogyan is alakuljon a jövő, nagyon hálás vagyok neked a sok tanításért, Krisna-völgyért, Rādhā-Śyāmáért, Gaura-Nitāiért, azért, hogy neked köszönhetően Ők eljöttek Magyarországra, a sok szép *bhaktáért*, akik nap mint nap inspirálnak az út folytatásához, és hogy elhoztad nekünk a lelki világ egy darabját ide Magyarországra (is). Szeretnék köszönetet mondani a több évtizedes, fáradtságos, ám kitartó munkáért, aminek hála most itt tudok lenni, lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda transzcendentális hajóján, a többi *bhaktával* együtt.

Kívánok Neked jó egészséget, boldogságot és még sok szép transzcendentális évet itt a lelki világ kapujánál.

Végtelen köszönettel,

Alázatos szolgád,
Gaura-bhakta Dāsa

Gaura-candrikā Devī Dāsī

Kedves jótevőm, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség legyen Neked!

Ismét eljött ez a dicsőséges nap, amikor megjelentél ebben az anyagi világban, s jelenléteddel, Kṛṣṇa vágyainak megfelelően, megváltoztattad sok-sok tévelygő lélek életét, köztük az enyémet is!

Évről évre próbálkozom, ám sajnos még mindig nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy mennyire hálás vagyok ezért Neked. Nem csak az életemet változtattad meg, hanem az életfelfogásomat is. Máshogy látom a világot, az élőlényeket, máshogy hallom a hangokat, és máshogy tapasztalom a dolgokat. A Te áldozataidnak, lemondásaidnak köszönhetően Kṛṣṇával kapcsolatban érzékelek mindent, az Ő vágyait, terveit látom megvalósulni minden történésben. Mindezt a Te segítségével, támogatásod és hihetetlen jóakarotod nélkül nem érhettem volna el.

Kedves Guru Mahārāja! Te olyan kegyes vagy, hogy mindenkinek a legjobbat akarod, az egyetlen, mindenre kiterjedő megoldást, a Kṛṣṇa-tudatot, melyet szüntelen, fáradhatatlan odaadással osztasz meg mindenkivel. Mindig kegyesen fogadod a *bhaktákat* és rendíthetetlen kitartással prédikálsz, oktatsz minket, bár meg sem érdemeljük. Hisz a Kṛṣṇa-tudatot csak indokolatlan kegyedből gyakorolhatjuk. Sajnos én teljesen alkalmatlan vagyok arra, hogy szolgáltassam a *bhaktákat*, Téged, Śrīla Prabhupādát és Lótuszlábnyomaikat követve Srī Srī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅgát, ám valahogy mégis itt vagyok a Budapesti Templomban és kegyesen megengedik, hogy szolgálhassam Őket.

Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy mindezt lehetővé titted számunkra, és közbenjárásodnak köszönhetően részesülhetünk ebben a csodálatos áldásban, az odaadó szolgálat áldásában.

Bár tudnálak úgy szolgálni, hogy elégedetté tehesselek! Remélem egyszer eljutok oda, hogy szálnalmas próbálkozásaim sikerrel járnak és megfelelő módon fogom tudni kifejezni végtelen hálámat Irántad!

Bocsáss meg, amiért csak próbálkozom, ahelyett, hogy valóban elégedetté tegyelek, mégis kérlek, hogy továbbra is add meg a lehetőséget nekem a szolgálatra.

Örök jóakarotodban bízva, maradok végtelenül hálás szolgád,
Gaura-candrikā Devī Dāsī

Gaura-kīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Említetted egy podcastben, hogy a tanítványnak szeretettel kellene írnia felajánlást a lelki tanítómesterének. A kötelező jelleg számomra azonban ambivalens volt. Hogyan lehet valakit kötelezni, hogy szeressen. Szerintem nem lehet. A szeretet azon keresztül nyilvánul meg, ahogy a szeretet tárgyát egyre jobban megismerjük. Mint ahogy olvasunk Kṛṣṇáról és társairól, a lelki világról, és egyre jobban vonzódunk hozzájuk. De ez a lélek eredeti természete, és csak *māyā* fátyla válik átláthatóvá egyre jobban. Így ahogy tisztulunk, sokkal jobban és erősebben szeretjük imádatunk eredeti tárgyát, Kṛṣṇát.

De hogy látjuk a lelki tanítómesterünket? Ha a lelki tudáson keresztül, akkor teljesen más eredményt érünk el, mintha a tökéletlen érzékeinken keresztül. Hiszen így látjuk az esetleges hibákat, nekünk nem tetsző jellemvonásokat, és arra a következtetésre jutunk, hogy ez a tanítómester szimpatikus, a másik meg nem. Ez alapján szeretünk vagy nem. És igaz, nem lehet ezt kötelezővé tenni, de az alapja nem is az igaz látásmód.

A lelki tanítómesterünk szeretete a lelki látásmódunk kialakulásával fejlődik. Kezdődik azzal a szolgálai tisztelettel, ahogyan tanítványként szolgáljuk az általa kijelölt missziós irányt. Egyre jobban megismerjük azáltal, hogy követjük a tevékenységeit, figyeljük a részleteket, amelyekre felhívja a figyelmünket odaadó életünk során, és érdeklődünk róla személyként azoktól, akik közel állnak hozzá. És ha szerencsések vagyunk személyesen is megismerhetjük őt. De ez csak akkor hoz igaz

eredményt, ha az előbb felsoroltakon már végighaladtunk. Śrīla Prabhupādát sem mindig ismerte mindenki, aki személyesen társult vele.

Szóval ezért a megértésért imádkozom Hozzád kedves Guru Mahārāja megjelenésed napján. Próbállak megismerni, szolgálni és megszeretni. Nem kötelességből, hanem igazán.

Hare Kṛṣṇa

Jelentéktelen szolgád:

Gaura-kīrtana Dāsa

Gaura Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

kérlek, fogadd alázatos és szerető hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

El szeretném mondani Neked, hogy mennyire hálás vagyok, amiért az egész életedet ránk, tanítványaidra szántad, és hogy Śrīla Prabhupāda szolgálatának oltárán minden áldozatot meghoztál azért, hogy végre felébredjünk, s akként éljük az életünket, akik valójában vagyunk: Rādhā-Śyāma szerető szolgálói.

Tudod, néha azt akarom, hogy ne menj, vagy utazz el hosszú hónapokra sehová, s csak maradj velünk, még akkor is, ha a jelenléted az életünkben néha érzékenyen kijózanító. Ezt Rajtad és a *bhaktákon* kívül úgy sem teszi meg senki. Egy tanítványnak azonban sok más teszt mellett azzal a gondolattal is meg kell küzdenie, hogy a lelki tantómestere független. Anyagi hajlamaink (az enyém) arra ösztönöznek bennünket, hogy birtokoljunk Téged, de ha ezt tesszük, csalódunk. Te teljesen független vagy.

Nagyon fájdalmas tud lenni, amikor megértjük, hogy Te már mindent megadtál nekünk, s a továbbiakban már nekünk kell „lépni”, törekedni, s végre komo-

lyan alkalmazni azt, amit adtál, s hogy Te már előre tekintesz a jövőbe, a transzcendentális jövőbe, s hogy csak rajtunk múlik az, hogy a közeledben maradunk-e vagy zátonyra futunk. Független vagy mindentől és mindenkitől. Egyedül Śrīla Prabhupādāé és Rādhā-Śyāmāé vagy, s a Nekik tett fogadalmad az, hogy bennünket is az Ő tulajdonukká teszel. Amikor ezzel a gondolattal képes vagyok azonosulni hasonlót érzek a Te kegyed árjának hatásaként, mint amit Raghunātha Dāsa Gosvāmī érzett Rūpa Gosvāmī kegyéből, amikor azt írja:

Magyar nyelvű fordítás.

„Rūpa Gosvāmī erőfeszítéseinek köszönhetően a szívem most békés, szabályozott, szilárd a jógában (az önmegevalósítás gyakorlataiban) és a lélek transzcendentális természetében, s ragaszkodik a Legfelsőbb Úrhoz. Nektári mosolya és együttérző pillantása által szívem megvadult az Úr Hari transzcendentális kedvteléseiről szóló gondolatoktól.” (*Vilāpa-kusumāñjali* első kötet 465.)

A Te szereteted irántunk sok minden mellett az együttérző, segítő néha megdorgáló ébresztgetés. Ugyan az a szeretet, ahogyan az Úr Caitanya ébresztette és ébreszti fel a világot: *Jīva jāgo jīva jāgo...*

Egyszer Aṣṭa-sakhī Mātājīval beszélgettünk arról, hogy minden egyes leckéd, vagy a minden Veled történt beszélgetés után újra kell gondolnunk a Kṛṣṇa-tudatról alkotott képünket, mert újabb kapukat nyitasz ki a Rādhā-Śyāma iránti szeretethez vezető ösvény felé. Köszönöm ezt Neked.

Amióta megismertelek, elmúlt 33 év. Ez egy szempillantás alatt eltelt, s te mindig velem voltál. Hosszabb ideje tart a szerető gondoskodásod, mint eddig az életben bárkinek a jelenléte. Nem emlékszem egyetlen napra sem, amikor ne éreztelek volna a szívemben. Ha kellett megszidtál, tanítottál, inspiráltál, s ha lendítened kellett rajtam, mindig megtetted. Egyszer azt írtad, hogy a kapcsolatunk örök, s ezt én is így éreztem és érzem, s azt szeretném, ha ez a téren és az időn túl is folytatódna. Kérlek, tarts meg Magad mellett, tarts meg a szolgálatodban és a szívemben.

Hálával telt szeretettel maradok érdemtelen szolgád,
Gaura Kṛṣṇa Dāsa

Gaura-līlā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mikor írom ezt a felajánlást már a leadási nap utolsó órái vannak, és még mindig tanácstalan vagyok, hogy mit is emeljek ki végtelen transzcendentális tulajdonságaid közül. Olyan sokat beszélek Hozzád gondolatban nap mint nap, hogy szinte lehetetlennek tűnik számomra a feladat, hogy megállítsam ezt az érzellem cunamit, és egy dolgot kiragadva dicsőítselek megjelenési napod alkalmából.

Mivel a lelki kapcsolatok végtelenek, folyamatosan csak egyre csodálatosabbak, mélyebbek, így a guru és tanítvány közti szeretetnek sincsen határa. Arról van már tapasztalatom, hogy a hozzád fűződő ragaszkodásom más, mint az eddig tapasztalt kötődések, de nyilván arról fogalmam sincs mit rejthet még magában az a tiszta, transzcendens szeretet a *bhakták* között, melynek fokozódó ízét a Kṛṣṇa iránt érzett imádat adja. Végül úgy döntöttem, hogy arról írok, amit most, a megvalósításomnak, és a kapcsolatunknak ezen a szintjén a legintenzívebb hatásodnak érzem az életemre. Ezek a könyveid.

Azt hiszem már hoztam magammal ebben a születésemben az Istennel való kapcsolatot, mert már óvodás koromból komoly emlékeim vannak, ahogy imádkozom (akkor ez még olyan könnyen ment), és mindenben képes voltam Isten jelenlétét megérezni. Volt olyan tapasztalatom, hogy az ágyam mellett megjelent Szűz Mária. Bár most már nem esküdnék rá, hogy pont ő volt-e, de akkor, mivel csak őt ismertem a nőnemű, tiszta személyek közül, neki tulajdonítottam a csodás, végtelen szeretetet sugárzó jelenést. Éreztem az őrangyalomat, beszélgettem vele, és biztos voltam benne, hogy beköltözött az alvós macimba, és úgy vigyáz rám. Csupa varázslat volt minden. Tudtam, hogy az érzékszerveimmel tapasztalható világon túl van egy mesevilág, ami kapcsolódik Istenhez. Kétségbeejtő volt, hogy semmi tudást nem tudtam megszerezni arról, mi is az a varázsvilág pontosan, és hogy lehet oda eljutni. Jártam hittanra, bújtam a filozófiai könyveket és persze minden fantasy irodalom lenyűgözött, ahol az ember több lehetett, mint korlátolt test. De nem kaptam választ, és úgy telt el életem első 21 éve, hogy bár senkinek

nem beszéltem róla, őriztem a mágiát a szívemben abban a biztos tudatban, hogy egyszer csoda fog történni. Ez a csoda a Kṛṣṇa-tudat volt, ami először *prasāda* formájában talált meg, de szinte azonnal magával ragadott a filozófia, a rég várt válaszok özöne. Viszont elmúlt a varázslat. Hirtelen szabályok lettek, lemondások, tanulás, számotvetés, szembesülés. Egyértelmű volt az első perctől, hogy ez az igazság és nincs más út, és akármilyen nehéz is, bele kell törnöm a rendszerbe, ha valóban boldog akarok lenni. De elmúlt a varázslat, hiába tudtam addigra, hogy hány féle létforma van, és léteznek félistenek, mindenféle lények, de valami mégis hiányzott. Egészen addig, amíg el nem kezdtem olvasni a Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozatot. Benne volt minden, amiről álmodoztam. Olyan csodálatos felismerés volt, amit lehetetlen szavakba önteni. Mindig nehéz volt elfogadnom, hogy a fák nem mozdulnak, a virágok nem énekelnek és táncolnak, a madarak pedig csak értelem nélkül csipognak. Számomra a Hold és a Nap élt, a folyók meséket mondtak, a föld alattam pedig erőt adott. De igazából nem tudtam, hogy nem csak én vagyok-e bolond, hiszen az általam tapasztalt világban, mindez nem volt igaz. De Te megmutattad, hogy van egy világ, ami sokkal valódibb, mint ez, sőt az egyetlen valóság az illúzió túl. Mint ahogy két, addig egymást sosem látott folyó találkozik, és onnantól harmóniában áradnak tovább, úgy olvadt össze a szívemben a tudás és a varázslat. A könyveid számomra az a filozófia, mely csodálatos soraidon áramolva mézédessé válik, és táplálja elmémben a remény tavát, amelyben elmerülhetek, amikor végre felfogom, mekkora bajban is vagyok itt az anyagi világban.

Felfogóképességemen túl van, hogy megérthessem, hogy vagy képes ilyen csodálatos könyveket alkotni, de bízom benne, hogy lótuuszlábad kegyében részesülve egyre többet érthetek meg abból a varázslatból, ami Kṛṣṇa maga, elkülöníthetetlenül társaitól, kedvteléseitől és Vṛndāvanától.

Szolgád

Gaura-līlā Devī Dāsī

Gaura-Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

A fehér márvány teraszon énekelsz, körülötted lótusz arcú *bhakták*. A telihold éppen felkel, és elképedve néz le a békés Māyāpur Dhāmára. Meg van lepődve, hogy ismét minden olyan pompás és boldog, mint az Úr Caitanya jelenlétekor.

Bhaktivinoda Ṭhākura azt mondja: „A legnagyobb boldogság hírét énekelem! A Surabhi-kuñja néven ismert Navadvīpa kertjeiben megnyílt a Szent Név Piacter – és maga az Úr Nityānanda a tulajdonos.”

Igen, a Rasāmṛta-kuñja most a Szent Név piacterévé vált. Ki nyitotta meg ezúttal? Titokzatos, bölcs *sādhuk* érkeztek messzi nyugatról, akik egy új forradalmat indítottak el. Ezek a *sādhuk* mindent felajánlottak Śrīla Prabhupādának. Te egyike vagy e *sādhuknak*, közējük tartozol.

Most felállsz és énekelni kezdesz:

*boro mojār kathā tāy
śraddhā-mūlye śuddha-nāma sei hāṭete bikāy*

„Oly csodálatos dolgok történnek azon a boldog piacterén! Śrī Nityānanda Prabhu nagyban árulja a tiszta Szent Nevet, pusztán a hit áráért.

Jobb oldaladon H. H. Devāmṛta Swami Új-Zélandról, a bal oldaladon Gopa Swami Prabhu Franciaországból. Boldogan tapsolnak és énekelnek veled, miközben újra és újra megismétled a refrént: Koda Nitāi, Koda Nitāi! Koda Nitāi, Koda Nitāi! A szemed csukva van, de a lelki szemeid tágra nyílván kutatják a horizontot. Arcodra könnycseppek hullanak, a hangod megremeg az eksztatikus érzésektől. A nektári *karuna* folyó megáradt, a hold meg csak csodálkozik, és a *bhakták*, mint szélben a fák, ringatóznak balról jobbra, balról jobbra.

Szívedben megjelent az Úr Nityānanda, aki most kitekint onnan és a *bhakták* szemébe néz. Teszteli őket, ahogy a dal leírja.

*jata bhakta-bṛnda basi'
adhikārī dekhe' nāma becche daro kasi'*

„Látva a *bhakták* gyülekezetét, akik alig várják a Név megvásárlását, az Úr Nityānanda először mindegyiküket megvizsgálja, hogy tesztelje alkalmasságukat; majd eladja nekik a Nevet úgy, hogy ennek megfelelő árát alkudja meg.”

Ám félreteszed a szégyenlősségedet és vitába szállsz az Úrral. Magyarázod neki, hogy miért nem számolt helyesen. Azt mondom: „Uram, én már elvégeztem azt a próbát. Újra és újra megkérdeztem őket, hogy mit jelent az az ének, amit Tulasī Devī imádatakor énekelünk. Minden reggel imádjuk őt és kérjük, hogy biztosítson egy helyet a *dāsīk* között. Uram, biztos lehet benne, hogy már nem felejtik el.” Aztán látod, hogy több évrre van szükség, és egymás után sorolni kezded a jó tulajdonságaikat, a szolgálataikat. „Ó, idén ő egy erős maratont teljesített, neki több *prema* jár. Ő pedig a szívét-lelkét beleadja a pudzsába, így a legmagasabb *premat* is megérdemli. És az a személy ott? Ő már elég idős a végső kegyre, mert látod, hamarosan meg fog halni. Kérlek Uram, ne mérd őt fukar kézzel, légy engedelkeny, ahogy Jagāi és Mādhāi esetében tetted! Szükségük van irgalmadra, megérdemlik azt!” És aztán tovább biztatsz minket:

jadi nāma kinbe, bhāi
āmār saṅge calo, mahājaner kāche jāi

„Ó kedves barátom! Ha valóban meg akarod vásárolni ezt a tiszta Szent Nevet, akkor csak gyere velem, mert most találkozni fogok ezzel a Nityānanda Mahājanával.”

A *bhakták* érzik a hangulatodat, mely remegő hangodon keresztül hullámszik a teraszon. Soha nem tapasztalták még a *bhakti* ilyen áramlását, soha nem éreztek ekkora boldogságot. A határok megtörtek, könnyek megeredtek, a szemek csillogni kezdenek. Talán a csillagok fényét tükrözik? Hiszen ők is egyre fényesebbé válnak az eksztázistól. A fák alázatos hangulatban kecsesen meghajlanak, az apró, fehér virágok fénylő holdcseppeknek tűnnek. Māyāpur Dhāma Gaura-Nitāi hangulatában táncol a *bhaktákkal*.

tumi kinbe kṛṣṇa-nāma
dasturi loibo āmi, pūrṇa ha'be kāma

„Így végre megszerezheted a tiszta Szent Nevet. Én is beszédem az esedékes jutalékot, és így mindhárman teljesítjük vágyainkat.”

Nemcsak Bhaktivinoda Ṭhākura, hanem te is felveszed a jutalékodat. És erre szükséged is van, hogy a könyveidet megtöltsd azzal a tiszta Szent Névvvel, amely most egy hosszú útra indul Keletről Nyugatra.

*boro doyāl nityānanda
śraddhā-mātra lo'ye den parama-ānanda*

„Śrī Nityānanda Prabhu oly rendkívül irgalmas, csak a Szent Névbe vetett hitet kéri, és a legfelső isteni boldogságot ajándékozza érte.”

Kedves Guru Mahārāja! A hited tiszta, és a szíved készen áll erre a boldogságra. Hányan szerezhettük volna meg e szerencsét nélküled? Hányan élnénk túl a nehéz időszakokat irgalmas telefon hívásaid, SMS-üzeneteid, podcastjaid és kegyes pillantásaid nélkül? Az Úr Nityānanda már elismert téged, mint hűséges hadvezért Śrīla Prabhupāda küldetésében. *Könyveid kivétel nélkül spontán odaadást ébresztenek az olvasókban. Költői szavaid erős vonzerőt és „magasabb ízt” keltenek azok számára, akik már régóta harcolnak anartháikkal.* Filozófiai fejtegetéseid pedig mindenki szívében elvágják a makacs materializmus csomóit.

Látom, ebben a pillanatban titokban megérinted a szemedet. Szükséged van rá, hogy elrejtisd könnyeid folyását, hogy megfékezd ajkaid remegését.

*ek-bār dekḥle cakṣe jal
'gaura' bole' nitāi den sakala sambal*

„Amikor Nitāi látja, hogy valakinek könny szökik a szemébe Gaura nevének éneklésekor, azonnal támogatást nyújt az illetőnek; Valójában mindenkit isteni gazdagsággal ajándékoz meg.”

Gaurāṅga bolite habe pulaka-śarīra ... gyakran énekléd ezt a dalt is. *Āra kabe nitāi-cānder koruṇā hoibe ...* Ez az Úr Nityānanda rendkívüli kegye, aki épp a tavaszi szezon kezdetén érkezett el Māyāpur Dhāmába. A tavasz a természetben azt jelenti, hogy felmelegszik az idő és felébrednek az alvó növények. A lelki tavasz

a *kali-yugában* új kezdetet jelent bukott lelkek számára. Új remény a *bhakti*hoz, új remény, hogy hamarosan kijutunk *Māyā börtönéből*.

Aztán énekeled a következő *ślokát*:

*den śuddha kṛṣṇa-śikṣā
jāti, dhana, vidyā, bala nā kore apekṣā*

„Az Ő kegyéből valóban felismerhetem Śrī Kṛṣṇa tiszta tanításainak lényegét, amint az megtalálható a *Bhagavad-gītāban* és a *Śrīmad-Bhāgavatamban*. Mindezt az Ő felfoghatatlan kegyét tanúsítja, hisz neki nem számít az ember kasztja, anyagi helyzete, világi tudása vagy fizikai képességei.”

Emlékszem az első könyvedre, a *Śikṣā-gurura*. Ebben azt magyarázod el, hogy mennyire fontos megérteni a *guru-tattvát*, hiszen „A guru nélkül semmilyen lelki fejlődés nem történhet meg.” Nagyon szépen elmagyaráztál minden részletet. Aztán megírtad a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇit* – sok más fontos könyvvel együtt. A könyv végére egy olyan „*bhakta Alex*” történetet tettél, aki hűségesen követte a *Bhagavad-gātā As It Is* útmutatásait, és megértette az élet végső célját – az Úr szolgálatát az elkülönülés hangulatában. És most, késői éveidben ennek a hangulatnak a részleteit jeleníted meg a Raghunātha Dāsa Gosvāmī *Vilāpa-kusumāñjali című művéhez írt magyarázataid révén. Ahogy Śrīla Prabhupāda örökké a könyveiben él, te is örökké jelen vagy bennük, s így velünk élő örök barátunk lettél a könyveidben*

És énekeled a következő ślokát:

*amani chāḍe māyā-jāl
grhe thāko, bane thāko, nā thāke jañjāl*

„Nos, kedves barátaim, kérlek, utasítsátok el *Māyā* összes szövevényes csapdját. Ha családos vagy, maradj otthon; ha lemondott vagy, élj az erdőben. Akárhol is élj, semmi sem fog többé zavarni.”

Amikor a „*māyā-jāl*”-t énekeled, a hangod mennydörgéssé változik. Igen, *Māyā* mindig közel van. Lehet, hogy a tanítványaid nem tudnak róla, de te igen. Erős, védelmező karjaid kegyet osztó szádhoz tartják a mikrofont, mely zengi

a refrént: Koda Nitāi! Koda Nitāi! - így imádkozol az Úr Nityānandához. Kérlek, véd meg őket, vezesd őket! A tanítványaim még olyan fiatalok és szenvedélyesek. Ennek nevében itt Māyāpurban létrehoztál egy *āśramát* azoknak, akik elfáradtak Nyugaton, akiknek szükségük van egy kis változásra és sok irgalomra. Elérhetővé tetted kezdő *bhakták* számára is a Dhāma kegyét, a *mahājanák* számára pedig a Dhāma eksztázisait.

*ār nāiko kalir bboy
ācaṇḍāle den nāma nitāi doyāmoy*

„Nem kell többé félnünk a veszekedés szörnyű korszakától, mert a legkegyesebb Úr Nityānanda a Szent Nevet adja mindenkinek és mindenkinek – még a legalacsonyabbaknak is.”

Igen, a tanítványaid vagyunk – akár *dīkṣā*, akár *śikṣā* –, és így nem kell többé félnünk. Nincs több veszekedés egymással. Csak szolgáljuk a lótuszlábaidat, és énekeljük a Szent Nevet hűségesen – együtt.

*bhaktivinoda ḍāki' koy
nitāi-carāṇa binā ār nāhi āśroy*

„Bhaktivinoda hangosan kiált, és mindenkinek kihirdeti: „Nityānanda lótuszlábain kívül nincs más menedék!”

Lord Nityānanda felhatalmazott téged, hogy menedéket adj nekünk. Kérlek, légy irgalmas ehhez a bukott lélekhez, aki valahogy meg akar hódolni neked. Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, és kérlek, védj meg ezen a hosszú, de boldog utazáson, melyen hazatérünk, vissza az Istenséghez.

Alázatos szolgád:
Gaura-Nitāi Dāsa

Gaura Pūrṇimā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Last year, 2023, I had such a blissful experience when I came to New Vraja-dhāma and had association with you at the Budapest temple. I had the mercy of the Vaiṣṇavas in that I could cook for you and honour *prasāda* with you. It was such an ecstatic experience not just for me but also for my family. It was amazing and so inspiring to learn, Guru Mahārāja, how you spend every moment in serving Śrīla Prabhupāda's mission in writing books, in *kīrtana*, and by giving classes.

Every time I think of New Vraja-dhāma I get goosebumps, seeing how you have managed to bring your Guru Mahārāja's desire to reality! I just feel like spending more and more time there.

*'sādhū-saṅga', 'sādhū-saṅga'--sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhū-saṅge sarva-siddhi haya*

I am short of words in glorifying you.

Please forgive me for my shortcomings.

By Kṛṣṇa's mercy, I am also reading *Nava-vraja-mahimā* and relishing the nectar.

Guru Mahārāja, please bless me so that I can continue to progress in my *sādhana* and service. Kindly have mercy on this conditioned soul and take me out of illusion, so that I can follow your teachings, gain your mercy, and go back to Kṛṣṇa, back to Godhead.

I am grateful that I have the mercy of the Vaiṣṇavas.

I am very fortunate to have your association through your lectures and books.

Please forgive me for any offences I might have committed in my ignorance.

Your insignificant servant,
Gaura Pūrṇimā Devī Dāsī

Gaura-vigraha Devī Dasī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Amikor eljövünk az anyagi világba, Kṛṣṇa nem hagy magunkra bennünket, belülről segít mint a Felsőlélek, és elküldi az ő képviselőjét, a lelki tanítómestert, aki a hazafelé vezető útra terelget bennünket töretlenül, fáradhatatlanul, hogy felébressze a szeretetünket Kṛṣṇa iránt.

Guru Mahārāja, Te mindenhol és mindig velünk tartasz lelki társként. Gondoskodsztólunk, hogy mindig bőséges lelki táplálékkal legyünk ellátva. Inspirálsz, hogy az érzelmeink Kṛṣṇa iránti szeretetére változzanak, a vágyaink az Ő vágyaivá váljanak, a gondolataink csakis Vele foglalkozzanak, és az egész életünk csupán egyetlen cél köré fonódjon, hogy végre feladva az anyagi világhoz való értelmetlen ragaszkodásunkat, Kṛṣṇa szolgálatának adjuk át magunkat.

A te lelki gondoskodásodon keresztül érezzük Kṛṣṇa gondoskodását is. Biztonságban vagyunk mint egy megrettent kismadár a védelmező tenyérben.

Lenyűgöző könyveidben a szavak nektárként töltik el a szívet, mellyel sosem vagyunk képesek teljesen betelni. Belekóstolunk, s mindig újra és újra szomjazunk utána, és úgy isszuk tanításaid esszenciáját, ahogy a szomjas madarak isznak a tiszta tó vízből.

Ahogy a tavasz szépsége elfeledteti a hosszú dermesztő tél emlékét, az általad leírt, felfoghatatlan kedvtelések áradata képes elfeledtetni az anyagi lét szenvedéseit.

Guru Mahārāja, Te az életedet az elesett lelkek megmentésére szenteled. Az anyagi világ számodra értéktelen, csak annyi értékes van benne, amennyi lehetőséget nyújt számodra Kṛṣṇa odaadó szolgálatára, és az Ő csodálatos szeretetének átadására.

Vajon mivel hálálhatom meg ezt neked? A törekvéssel, hogy követem az általad mutatott utat? A vágyammal, hogy ez a csodálatos tudás megérintse a szívemet? Törekvésem egy parányi kavicsnak tűnik az általad adott hatalmas kegy heggyhez mérhető lábainál.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm szépen neked azt a végtelen jóságot, amit

megnyilvánítasz a szeretetteljes gondoskodásodban, a nektári tanításaidban, és azt a végtelen áldozatot, amit hozol értünk. Ez a mi egyetlen esélyünk, hogy megmeneküljünk az anyagi világból. Hálával teli szívvel köszönöm, hogy itt vagy nekünk.

Örök szolgád:

Gaura-vigraha Devī Dasī

Gauramaṇi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked!

Miközben ezeket a sorokat írom Neked, azt a különlegesen édes tapasztalatot idézem fel magamban, amikor én olvashattam fel számodra szerető tanítványaid által írt Vyāsa-pūjā felajánlásokat. Szeretném a hálámat kifejezni, hogy időnként nekem is alkalmam nyílik arra, hogy ezt a bensőséges szolgálatot végezhetem. Teljesen indokolatlan kegyként élem meg, és egyben nagyon megtisztelő is, hogy ezekben a meghatározható pillanatokban a közvetlen közeledben lehetek, mert ilyenkor istentestvéreim és más tisztelőid irántad táplált, sokszor legmélyebb érzéseiket olvashatom személyesen Neked, ezáltal képviselve egy kicsit őket. Függetlenül attól, hogy az adott tanítványod épp orosz vagy magyar, angol vagy ukrán, walesi vagy indiai, *prabhu* vagy *mātāji*, hogy sok évente csak egyszer láthat Téged, vagy épp sűrűbben találkozhat veled, amikor a személyes társaságot megkapják, mind ugyanarról az egyedülálló tapasztalatról számolnak be: sehol máshol korábban nem tapasztalt szeretetről, figyelemről és beléjük vetett bizalomról beszélnek. Mindannyian érzik kapcsolatuk egyediségét, és azt a fajta exkluzivitás érzést, amelyet csak Kṛṣṇa és hiteles képviselője tud megnyilvánítani a feléjük forduló számára. Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhagavatam* 4.8.44. vershez fűzött magyarázatában így ír ezzel kapcsolatban:

„Nārada Muni azt javasolja Dhruva Mahārājának, meditáljon a legfelsőbb gurun, a legfelsőbb lelki tanítómesteren. A legfelsőbb lelki tanítómester Kṛṣṇa, akit ezért *caitya-gurunak* hívnak. Ez a Felsőlélekre utal, aki mindenki szívében jelen van. Ő belülről segít — ahogyan ezt a *Bhagavad-gītā* is elmondja —, s

elküldi a lelki tanítómestert, aki kívülről nyújt segítséget. A lelki tanítómester a *caitya-gurunak*, annak a lelki tanítómesternek a külső megnyilvánulása, aki jelen van mindenki szívében.”

A megértésem ezzel kapcsolatban az, hogy a tanítványaid irántad érzett szeretete a Tè gondoskodásod és mindent elárasztó szereteted visszatükröződése. Annyira adod saját magad és a Kṛṣṇa-tudatot nekünk, hogy ha őszinték és alázatosak vagyunk, nem tudunk mást tenni, mint lekötelezteddé és szerető szolgálóvá válni. Kedves Guru Mahārāja, a Veled való kapcsolatunk csak rajtunk múlik, te mindig készen állsz adni magad. Śrīla Prabhupāda a tiszta *vaiṣṇavának* erről a tulajdonságáról a következőképpen ír a *Bhāg.* 4.21.47. magyarázatában:

“Annak ellenére, hogy az apja örökké kínozza őt, s meg is ölte volna, ha az Isten-ség Legfelsőbb Személyisége véget nem vet az életének, Prahlāda Mahārāja mégis azért könyörgött az Úrnak, hogy bocsásson meg apjának. Az Úr nyomban teljesítette kérését, így Hiranyakaśipu megmenekült a pokoli élet legsötétebb birodalmából, s fia kegyéből hazatért, vissza Istenhez. Prahlāda Mahārāja a legkiválóbb *vaiṣṇava*, aki mindig könyörületes az anyagi világ pokoli életétől szenvedő bűnösökhöz. Kṛṣṇát ezért *para-duḥkha-duḥkhi kṛpāmbuddhinak* nevezik, ami azt jelenti, hogy részvétet érez, ha másokat szenvedni lát, s Ő a kegy óceánja. Prahlāda Mahārájához hasonlóan az Úr minden tiszta *bhaktája* együttérző, hiszen eljön ebbe az anyagi világba, hogy megmentse a bűnösöket. Számtalan megpróbáltatáson mennek keresztül, ám mindezt megadóan tűrik, hiszen ez is a *vaiṣṇava* egyik jellemző tulajdonsága, aki igyekszik minden bűnöst kiszabadítani az anyagi lét pokoli körülményei közül. A *vaiṣṇavákat* a következő imával köszöntik:

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Egy *vaiṣṇavának* az a legfőbb célja, hogy megmentse az elesett lelkeket.”

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm Neked a soha nem szűnő kegyedet, kérlek, áldj meg, hogy tisztán képviselve Téged én is minél őszintebben tudjam a figyelmet szentelni a rám bízottakra!

Szolgád:

Gauramaṇi Dāsa

Gaurasundara Kṛpāmaya Dāsa

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Tartok tőle, hogy minden igyekezetem ellenére ez idáig nem tudtam sem elég-szer – sem pedig megfelelő módon – kifejezni, mennyire hálás vagyok a folyamatos támogatásodért és bölcs iránymutatásaidért. Igazság szerint most sem találok a megfelelő szavakat. Azonban nem maradhatok néma, mert egy olyan személyiség, mint amilyen te vagy, a legméltóbb arra, hogy egy megtisztulásra vágyó ember dicsóítse őt.

A szavaid, a példád, és szereteted által inspirálva próbálom végezni a lótuszlábad és a *bhakták* lótuszlábainak szolgálatát, és a kegyedből érezhetem sokszor Kṛṣṇa gyengéd, segítő kezét, amivel a megfelelő irányba terelget a szolgálatom során.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy kifejezzem a hálámat azokért a nektár-cseppekért, amiket ősszel Amibikā-kālanāba menet megosztottál velünk, amikor felidézted azokhoz a szent helyekhez fűződő élményeidet, amelyek mellett elhaladtunk. Visszafelé jövet pedig hasonló módon azokat a közös pillanatokot osztottad meg velünk, amelyeket Guru Mahārājám társaságában töltöttél ugyanezekben a helyeken. Ezek a történetek felejthetetlen élmények voltak számomra, visszaemlékezvén ezekre a pillanatokra, a szívemben újra és újra fellángol a hálás köszönet, azért, hogy lehetőségem volt részesülni ezekben a ritka, különleges és áldott tapasztalatokban.

Nem tudom elégszer hangsúlyozni, mennyire hálás vagyok mindenért, amit tettél és teszel értem. Minden kedves szavad, minden mosolyod, és minden bölcs tanácsod kincset ér számomra. Az irántad érzett hálámat azonban hiába próbálkozom, úgy érzem, hogy képtelen vagyok szavakba önteni, de biztos lehetsz benne, hogy azt mélyen a szívemben hordozom.

Kérlek, fogadd el ezt a szerény felajánlást, mint az én személyes köszönetemet és hálám kifejezését, mindenért, amit értem tettél. Imádkozom Kṛṣṇához, hogy áldjon meg téged továbbra is, hogy folytathasd azokat az áldásokkal teli tevékenységeidet, amelyekkel értelemmel és nektárral töltöd meg az életünket.

*caitanya-līlā – amṛta-pūra, kṛṣṇa-līlā – sukaṛpūra,
dube mili' haya sumādhurya sādhu-guru-prasāde,
yei āsvāde, sei jāne mādhuburya-prācurya*

Ezért Vyāsa-pūjād ezen legkedvezőbb napján újra és újra leborulva hódolatomat ajánlom lótuszlábaid előtt. Kérlek, bocsáss meg nekem minden vétkemért, amit tudatosan vagy tudtomon kívül elkövettem ellened. Kérlek, ne engeddd, hogy elkóboroljak lótuszlábaid oltalmából, hanem tarts mindig hűsítő árnyékuk alatt! Minden, amit tettél és teszel, élő tanúbizonysága annak, hogy teljes mértékben elkötelezted magadat a lelki tanítómestered utasításainak követése mellett. Kérlek, áldj meg engem, hogy én is a te nyomdokaidat követhessem ebben és minden tekintetben.

Jelentéktelen szolgád,
Gaurasundara Kṛpāmaya Dāsa

Gauravana Dāsa

Kedves Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúton szeretném megköszönni, hogy elfogadtál a tanítványodnak, a gurumként tisztelhetlek és szolgálhatlak.

Azóta, hogy lelki tanítómesterem vagy elmozdultam a lelki fejlődésem holt-pontjáról! Köszönöm!

Sokéves vágyam, hogy 100 millió forinttal támogassam a missziódat. Bízom Kṛṣṇában, hogy ne kelljen megrágnod a papucsodat. Biztos vagyok benne, hogy így még több és több emberhez eljuthat általad az Istenszeretet. Nagyon örülök, hogy szolgálhatom a *bhaktákat*, és ez Kṛṣṇának is örömet okoz. Én sajnós még nagyon önző ember vagyok! Az a vágyam, hogy nagyon sokáig élj, és te segíts az utam végén eljutni a lelki világba.

Jó egészséget kívánok!

Szolgád:
Gauravana Dāsa

Bhakta Gaurāṅga Trajanovic

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I would like to use this opportunity of your appearance day to glorify you and remember everything that you have done for my spiritual well-being, both directly and indirectly - through your faithful disciples.

Without you I am a lone dog, thinking myself to be free. But the real freedom is at the shade of your lotus feet. This is where I find life's meaning and shelter from the world's perplexities. I am unable to appreciate you to an adequate degree, but I am also unable to stop trying.

On our first encounter of the year 2023, you said one thing that truly struck me. You said, "Disciple should be ready to take the instruction of the spiritual master as one's life and soul." I might have already heard this before, but this was different. Every word that is coming from your lotus mouth carries much potency.

When we last met, I remarked that you give me life, and how I see it just as suitable to give my life to you. You said that, yes, spiritual master is giving spiritual life to the disciple. What I see more and more now, is that you give me not just life, but something which is alive. This living thing is an evolving form of many wonderful teachings, meditations, impressions, and realizations that are taking birth in my consciousness. I can understand that this is all due to your mercy. For me, this is an obvious fact. Before I was also trying to serve, I was associating with devotees, reading Śrīla Prabhupāda's books etc. But now, everything is different. Everything is becoming blessed by your grace. I wish to become more and more immersed in this grace.

Before taking shelter of you, dear Guru Mahārāja, I felt afraid of full-time temple life and book distribution service. With my limited vision, I understand it is your inspiring mood that enabled me to submit my rogue mind to your desires. It is the mood of serious, bold Kṛṣṇa consciousness, paired with a cooling effect of care and tranquillity, that inspired surrender in me.

Externally, book distribution service is hard and demanding, but it is doing so

much for my spiritual life. I consider myself the most fortunate to be “tricked” into doing this service. I say tricked because book distribution service is something that is demanded from a new *bhakta*, like myself, but it is so rewarding, although difficult. I can see that I received an amazing jewel, a jewel which quality and value keep increasing the more I polish it, by the polish of appreciation and attention.

I am always impressed by the multi-layered nature of the philosophy of Kṛṣṇa consciousness, the zenith of which I experience in book distribution.

While on the streets, outwardly I need to keep approaching people with enthusiasm, but inside, sometimes it brings me to my knees. I realize to what extent I am lacking in prayerful mood, absorption, and humility. But this all leads again to you, because I am unable to do this without praying for your mercy; meditating on what I am doing is done on your behalf. Kṛṣṇa often seems so far out of reach, but because you are there with me, miracles become a likely occurrence.

I am grateful for the opportunity to stay here in the safe environment of the Hungarian *yātrā*. I think that the yatra here is wonderful. Knowing how hard it is to cooperate in today’s world and ISKCON, full credit goes to you, dear Guru Mahārāja. Here devotees are cooperating for your pleasure, to keep what is there and move ahead. In that way, I try to see you everywhere and in every devotee.

Devotee association is helping me maintain service attitude and deepen my understanding. Thank you for the wonderful devotees and service that you have given me. By this, I can give life meaning. Otherwise, I would have surely been living an ordinary life, like so many illusioned and depressed people are, ones that we meet daily on the streets.

It is such an honour and privilege to be part of a family which offers the highest good to everyone who is in touch with it. It is due to your power and mercy that such a wretched soul as me can stay active in such an exalted service.

I pray to always be engaged in your service.

I pray to you for the blessings that I may attain the path of pure devotion and having once attained it, never waver from the path.

Eternally indebted to you,

Your servant,
Gaurāṅga

Ghana-śyāma Dāsa

Kedves, drága Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Nagyon kedves számomra, amikor Rólad beszélhetek, ilyenkor felragyogok és nagy-nagy boldogság fog el. Pár sorban megfogalmazni nagy kihívás, hogy mit is jelentesz nekem, hiszen Te vagy a kedvező tulajdonságok óceánja! Ülni Új Vraja-dhāmában és Rád gondolni az élet tökéletessége. A Te szíved itt van, szívedben pedig Vraja.

Immár 28 éve szolgálom lótuszlábaid, ezért a legszerencsésebbnek érzem magam. Valahogy azt szoktam gondolni, hogy Guru Mahārājám még a nevemet sem tudja, olyan jelentéktelen vagyok. Ez persze így is van, de mindig úgy bizonyul, hogy szeretsz engem, és tanítványaid közül valónak tartasz. Nagyon-nagyon hálás vagyok ezért. Jaya Gurudeva! Jaya Gurudeva! Jaya Gurudeva!

Azért szeretlek Guru Mahārāja, mert Téged csak szeretni lehet. Az, hogy engem is elfogadtál, a legfényesebb bizonyítéka annak, hogy Te vagy a legkegyesebb. Az én nyomorom ugyanúgy korlátlan, mint a Te nagyságod. Köszönöm, hogy szeretetedet rám is kiterjeszted. Nem is tudom felfogni, hogyan tudsz adni Magadból ennyit, ennek a magatehetetlen gazembernek.

Jelenleg a *Na pārāye 'hamot* olvasom, egyik csodálatos művedet. Elsőnek beszélsz Śrī Kṛṣṇa szeretetéről, aztán Śrī Gaurānga Mahāprabhu szeretetéről, aztán a Te legszeretettebb Úrnődről, Śrīmatī Rādhā szeretetéről. Csodálatos, elbűvölő és magával ragadó, még ennek a vak, süket és ostoba számára is, aki én vagyok. Valóságosan, tapasztalhatóan, fizikálisan is hűsítő balzsam a kēj által felperzselt szívemnek. Számomra is érthető módon tolmácsolod ezeket a legmagasabb rendű témákat, boldogságot és elégedettséget adva ezzel, hogy nagy hittel vessem magam az odaadó szolgálat nektárjába. Megemlítem itt öreg barátom, Gaura-Nitāi Prabhut, vele olvassuk ezt a csodálatos, egyedülálló művedet. Napi egy-másfél órát olvasunk, beszélgetünk a könyveidről, Śrīla Prabhupādáról, a prédikálásról és

Rólad kedves Guru Mahārāja! Néha könnyeket hullatunk az olvasott történetek alatt, annak vidámsága, szomorúsága, tüzessége-fagyossága, nektárja és mérge hallatán.

A *Saṅkalpa-kaumudī* lenyűgöző könyved a leggyönyörűbb válaszok a gondolatban feltett és még fel nem tett kérdéseimre. Csak abból tudom, hogy eddig élő halott voltam, amikor rám csöpög írásaid nektárja és felébredek. Nincs kegyesebb Nálad kedves Gurudeva! Imádom barátaim körében tanulmányozni a könyveidet, tudom sokat hangsúlyozod, a *bhaktáknak* együtt kell megízlelniük, megvitatniuk ezeket a szent írásokat. Ez boldoggá tesz engem!

A könyveiden keresztül ismerhetlek meg Téged. Ez így is van teljességig, de mégis Veled lenni, csak nézni Téged, minden nyomort elfeledtet és minden kedvezőséget megad. Szeretem nézni mozdulataid, gesztusaid, Rādhā-Śyāma felé szerelmes pillantásaidat, apró szégyenlős mosolyodat. Imádom szigorod, félelmetes dühödöt (ami egyébként nem is félelmetes), hanem támogató, biztató, és tele segítő érzelmekkel.

Egy emberi testben megnyilvánult óriási szeretet energia vagy, kinek a legnagyobb erőfeszítése az, hogy *bhāváját-premáját* palástolja és belül tartsa ezen a testen belül, ne engedje kifakadni és felrobbanni. Más élőlények szenvedését látva tudsz engedni ebből a besűrűsödött transzcendentális nyomásból úgy, hogy segítsd őket szavaiddal, tetteiddel, imáiddal, könyveiddel –és amilyen módszeren csak tudsz– hogy csökkenteni tudj ezen a belső nyomáson. Úgy gondolom, nincs szabad akaratod e fölött. Irányíthatatlan a szereteted, mindenkire kiterjedő. Ez a mi jószerencsénk. Hála neked, kedves jó Guru Mahārāja!

Leírtam, amit érzek és amennyit engedett nyomorom. Őszinte vagyok és elesett. Kérlek, továbbra is, és újból is, zúdítsd rám kegyedet, utasításaidat, szerelmes hangulataidat az Isteni Pár iránt, tulajdonságaidat, kedvteléseidet e féregüregben lakó nyomoréknak, nyomorultnak.

Hare Kṛṣṇa

Hálás köszönettel, szolgád:
Ghana-śyāma Dāsa,
a Te megszállott követőd...

Gokula-candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

The past one year has been the most challenging period in my life because I lost hearing in one of my ears in August. It is untimely due to my age. The doctors do not know the reason for it, and they also do not have a cure for it. It is a condition for the rest of my life. I felt very much down as hearing is an important sense in our movement.

I was even a bit hesitant to come amongst devotees for a little while, but I am very glad that I came to your class at ISKCON-London where you spoke about the importance of studying Śrīla Prabhupāda’s books, not just reading them.

I will never forget the moment when I got the chance to see you in the ISKCON-London “VIP” room after class. I remember you gave me a supportive smile and briefly placed your hand on my shoulder. This support meant a lot to me in that challenging time. I suddenly forgot my miserable material situation, and started smiling and being happy again.

This reminded me of Śrīla Prabhupāda’s translation for the verse in *Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 22.54*:

“The verdict of all revealed scriptures is that by even a moment’s association with a pure devotee, one can attain all success.”

I am firmly convinced that you are a pure devotee based on the above little exchange we had.

We also sing this daily at ISKCON-London:

cakṣu-dān dilo jei, janme janme prabhu sei

“The spiritual master opens my darkened eyes and fills my heart with transcendental knowledge. He is my Lord birth after birth.”

I am surely hoping that you will continue filling our hearts with transcendental knowledge for many years to come.

Thank you ever so much.
Eternally indebted to you,

Your humble servant,
Gokula-candra Dāsa

Gokuleśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

A szívem mindig szeretettel csordul teli, s a torkom összeszorul, ugyanúgy, mint amikor egy éve az avatást kaptam tőled. Ilyenkor elgondolkozom, hogy rakjam össze a szavaim, mivel tudnám átadni a bennem lévő érzéseket, hogyan tudnám kifejezni a hálámat neked, kedves Gurudevám.

Először Śrīla Prabhupādának szeretném megköszönni, hogy egy ilyen magas szinten álló lelki tanítómestert adott nekünk a személyedben. Eddig még nem mondtam el, de én már a Máriaremetei úti templomban felfigyeltem rád. Mindig nagy boldogsággal gondolok azokra a leckéidre, *kīrtanáidra*, a bensőséges *bhajanákra*. Úgy gondolom, már akkor eldöntöttem, hogy téged választalak Gurudevámnak.

Sajnos nagyon sok, igazán hosszú ideig tartó és akkor úgy tűnt, végeláthatatlan megpróbáltatáson kellett átmennem, mire eljutottam odáig, hogy avatást kaphattam. Úgy vélem, ez is Kṛṣṇa elrendezése volt. Utólag úgy gondolom, hogy el tudom már fogadni, hogy ennek így kellett lennie, mert megérte várni erre, hiszen ez idő alatt is nagyon sokat tanultam tőled. Megtapasztaltam, hogy az ember nem csak akkor tanulhat, ha fizikailag ott vagy. Ezalatt nem csak az internetes jelenlétedet értem. Megéltem azt is, hogy te mindenhol, mindenben jelen vagy, legfőképpen a *bhaktáid* szívében, akik utasításaidat követve szolgálják missziódat. Az avatásnak súlya van, tudatában kell lennünk azzal, hogy mit fogadtunk

meg, és nagyon komolyan kell vennünk! Én tudom! Mert hosszú évek alatt csak arra vágytam, hogy a tanítványod legyek. Örökké hálás leszek neked, hogy lelki családotba fogadtál.

Manapság is sokszor érzem, süllyed életem hajója, de te tanításaidal megmenttéél, mindig találtam egy inspiráló idézetet. Különleges változást tapasztaltam meg a *japázásom* során. Erőt kaptam tőled a napi *sādhānāmhoz*. Csupán egy parányi porszem vagyok lótuszlábaidnál, aki arra vágyik, hogy soha ne veszítse el a kapcsolatot veled, s örökké szolgálatodba merülhessen.

Alázatos, jelentéktelen szolgád:

Gokuleśvarī Devī Dāsī

Goloka-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hosszú idő telt el azóta hogy elmentél Új Vraja-dhāmából. Hiányzol, személyes közelséged mindig megnyugvást ad. Úgy tudjuk, hogy Indiában jobban haladsz az írással, mert nem veszik el az időd a magyar *yātrā* szervezési feladatai. Ez a felbecsülhetetlen értékű kincs, amit az utókorra hagysz könyveid formájában, nagy áldás minden mostani és jövőbeni *bhaktának*. Próbálom jelenléted *vānīdiban* is megélni, mikor könyveidet olvasom, vagy amikor szavaidra, tanításaidra emlékezem. Ugyanakkor mégis kicsit szomorú vagyok, hogy mikor Krisna-völgyben vagy, akkor sem kerestem közvetlen szolgálatodat. Talán félek, hogyha a közeledben lennék, akkor lelepleződne ostobaságom. Ahogy mondják a bolond emberről is akkor derül ki hogy félkegyelmű mikor megszólal.

Akárhogy is, amikor félelmeimet leküzdve mégis közvetlen szolgálatot ajánlhatok Neked – amik általában sofőri szolgálatok – azok a Kṛṣṇa-tudatban töltött időm legfélelemelőbb lelki élményei. Olyankor mindig kedves, barátságos és bátorító vagy, még akkor is, mikor egyszer az utat nem ismerve Kaposvár kis utcájából szerettünk volna kijutni és a GPS, egy egyre szűkülő úton végül egy zsákutcába vezetett, mely út végét egy hatalmas szántóföld jelentette. Borzasztó érzés volt

hogy ostoba tanítványod kényelmetlenséget okoz és értékes idődet rabolja. De te akkor is bátorító voltál.

Segítségedet, érdeklődésedet és tanításaid nagy erőt adtak, mikor tavaly egészségügyi krízishelyzetben voltam. Amikor minden bizonytalan volt, Te voltál, aki erőt adott és irányt mutatott.

Szeretném ha jó tanítványoddá válhatnék, keresem, keresni fogom azon Isten-testvéreim társaságát akik odaadó szolgálóként szeretett Śrīla Prabhupādád miszsióját szolgálják.

Jelentéktelen szolgáló,
Goloka-pati Dāsa

Gopa-gaṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Śrīla Prabhupāda a *Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya-līlā* 17. fejezetének 14. verséhez fűzött magyarázatában ezt írja:

“...Māyā olyan erős, hogy ha valaki nem kellőképpen eltökélt, hogy nem hagyja magát csapdába ejteni, akkor még az Istenség Legfelsőbb Személyisége sem nyújthat neki védelmet. A Legfelsőbb Úr és képviselője mindig kész védelmet nyújtani, de az embernek élnie kell azzal a lehetőséggel, amit a személyes kapcsolat nyújt...”

Guru Mahārāja! A te személyiséged adja a menedéket, amivel inspirációt kapok, hogy haladjak tovább a lelki életben. Nélküled képtelen lennék kitalálni az illúzió sűrű sötétségéből.

Amikor azon meditálok, hogy mennyire eltökélt vagy a Kṛṣṇa-tudatban, hogy milyen boldogságot merítesz az odaadó szolgálatból, amikor hallgatom ahogy a Szent Nevet énekeled, amikor részt veszek a *kīrtanádban*, amikor a lelki tanítómestered iránti meghódolásodra gondolok, vagy amikor a könyveid olvasom akkor

megszűnik az anyagi világ kellemetlensége, és meg tudom ízlelni a Kṛṣṇa-tudat szépségét. Sőt, már abból is boldogságot tudok meríteni, amikor tanítványaimmal társulhatok és rólad vagy leckéidről beszélgetünk.

Śrīla Prabhupāda fenti idézete számomra azt jelenti, hogy eltökélt vagyok abban, hogy nem akarok Neked csalódást okozni.

Köszönök mindent amit Tőled kaptam!

Szolgád:

Gopa-gaṇa Dāsa

Gopa-kumāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Krisna-völgy a Te szíved felajánlása Śrīla Prabhupāda felé. Az ide érkező látogatók Rādhā-Śyāma vendégei és a Te vendégeid is.

Ahogy sétálnak Krisna-völgyben a recepciótól a templomig az új táblákon (Gītā-sétány) olvashatnak a Kṛṣṇa-tudatról. Tanulhatnak Kṛṣṇától, hallhatnak Tőle, így a legkedvezőbb szerencsében részesülnek.

śṛṅvatām sva-kathāḥ kṛṣṇaḥ

Ez pedig a tisztulásukat jelenti. Ez a csodálatos lehetőség is a Te ötleted volt kedves Guru Mahārāja! Csupán azzal, hogy ellátogat ide és felsétál a vendég, közben hallhat Kṛṣṇáról, és amikor az oltáron meglátja Őt addigra már képzést kapott a lelki élet alapjairól. A *Śrīmad-Bhāgavatamban* olvashatjuk: (4.30.35) „Amikor a transzcendentális világ tiszta témáiról esik szó, a hallgatóság egy időre elfelejti minden anyagi vágyát. Emellett nem is irigykednek többé egymásra, és nem szenvednek aggodalomtól és félelemtől sem.

„Az anyagi vágyak jelentenek minden akadályt számunkra, amik az örök boldogság útjában állnak. Minden tábla alján megtalálhatják a Hare Kṛṣṇa mantrát is, és

biztosan el is éneklük, ezzel pedig komoly odaadó szolgálatot végeznek. Elindultak a lelki világ felé! Hol máshol kaphatnak ilyen örök értéket, amit magukkal tudnak vinni a következő életükbe? Köszönjük szépen a vendégek nevében is ezt a csodálatos helyet, ahol mindenki elfelejti a problémáit és boldoggá válik. Amikor elmennek – miután látták Rādhā-Śyāmát és megkóstolták a finom *prasādát*, örök nyomot hagy a szívükben, és látható rajtuk: megváltoztak, maradnának még de menniük kell. Elgondolkozva mennek el, szívükben az örök kincessel, amit Tőled kaptak. Mivel valódi boldogságot kapnak újra visszajönnek ajándékkal Rādhā-Śyāmának vagy *bhaktáinak*. Így a hosszú anyagi életük lassan véget ér, elindulhatnak a lelki birodalom útján. De nem csak ők jönnek, hoznak is sok családtagot, rokont barátot, olykor kutyákat is kis szatyorban, persze titokban! Sokan megkapják ezt a csodálatos lehetőséget sokféle testben. Sok *bhakta* pedig itt élhet nap mint nap elfeledve minden nehézségét. Érkeznek szerencsés szolgálói Rādhā-Śyāmának úgy is, hogy itt születnek meg! Ők a legszerencsésebbek. Sok fa, növények, virágok, madarak, őzek, baglyok, nyuszik és annyi más élőlény! Itt minden a Te szíved szeretete az élőlények iránt, hogy boldogok lehessenek! Mindez önzetlen, csak értük van, és értünk is, akik itt élhetünk! Köszönjük nagyon szépen kedves Guru Mahārāja!

Ez csak egy nagyon kicsi bepillantás a végtelen csodába, ami itt történik nap mint nap! Rādhā-Śyāma biztosan nagyon boldogok, hogy létrehozta, vezetted, fejlesztetted Krisna-völgyet, mindig törekedve újabb lehetőségeket adva az ide látogatóknak!

Valóban!

*samsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam*

A felhőből hulló hűsítő víz eloltja az erdőtüzet. Az erdőtüz a végtelen anyagi vágyakat jelképezi, ami szüntelen égeti a feltételekhez kötött lelkeket, de érkezik a felhő és kioltja a lángokat! Miért érkezik? Nem tudjuk. Ez indokolatlan. Te is így oltod ki az anyagi vágyakat mindenki szívéből, ők nem tudják hogy ez történik velük, sétálnak, olvasnak, esznek, de itt minden ilyen tettük lelkivé válik! Ezt pedig egyedül a Te érdemed!

Köszönjük nagyon szépen! Śrīla Guru Mahārāja kī! Jaya!

Szeretném kérni áldásaid, hogy az életem Rādhā-Śyāmának adhassam! Marad-

hassak mindig itt utasításaidat szolgálva *bhakták* társaságában. Kérlek, óvd meg szívemet *māyā* ügyes csapdáitól.

Szolgád:

Gopa-kumāra Dāsa

Gopa-līlā-dhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa! Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési ünnepednek!

Amikor olvastam ezt a cikket Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākuráról, gyors számolás után felfedeztem, hogy ez Rólad szól, Nekünk tanítványaidnak. Csak egy kicsit kellett igazítanom rajta:

“A *vaiṣṇava* szent, Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja”

Az UNESCO 43. konferenciáján, Párizsban elfogadta a Kṛṣṇa-hívók számára annyira fontos éves témát, Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, Krisna-völgy alapítója és Śrīla Prabhupāda tanítványa születésének 75. évfordulójának megünneplését, 2024-ben.

A *gaudīya vaiṣṇava* szent megjelenési napja 2024-ben március 30-ra, azaz mára esik. Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja szent volt, aki teljesen elvonatkoztatott a külsőségektől, mégis a legpraktikusabban tette azt, amire szükség volt a *kṛṣṇa-bhakti* tanításainak széleskörű elterjesztése érdekében.

Ő hozta létre a *vaiṣṇava* történelem talán legelső *varṇāśrama*-intézményét, Krisna-völgyet, és a csodás budapesti Lélek Palotáját, Kṛṣṇa-tudatos központokat alapított a kihívásokkal teli *kali*-korszakban szerte Magyarországon, Romániában, Törökországban.

Tudósnak is a legkiválóbb volt, aki sok eltévelyedést és tévhitet korrigált Śrīla Prabhupāda *Bhagavad-gītā úgy, ahogy van* könyve védelmében.

Több könyvet írt, tartott szemináriumokat, készített *vlogokat a bhakti-yogáról*, az odaadás folyamatáról.

Két tanítványát is *sannyāsīnak* avatta, hogy erősítse eddigi munkálkodásait.

A Kṛṣṇa-hívők szerte a világon nagy örömmel fogadják, hogy a világ felismerte ennek a Budapest földjén született nagyszerű léleknek a tudását, és meg kívánják ismerni ragyogó személyiségét.

Átgondolok néhány fontos mottót, igazítva Śrīla Śivarāma Swami Mahārājától munkásságához:

1. Śrī Caitanya Mahāprabhu utasítása a *Śikṣāṣṭaka: param vijayate śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtanam* a magyar *yātrā* egyetlen mottója, a Śrī Kṛṣṇa neveinek éneklése a legfelsőbb győzelem és tökéletesség.

2. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara az egyetlen élvező. Mindenki és minden más az ő élvezetének tárgya.

3. Aki nem szolgálja Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, az tudatlan és önmaga ellen való.

4. A tanítványaimnak az egyik legfontosabb kötelessége megtanulni tolerálni a körülményeket.

5. A magyarországi *bhakták* minden dicsőséget az eredeti Forrásnak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának ajánlanak fel ahelyett, hogy saját erejükre hagyatkoznának.

6. Azok, akik külsőséges vallásos tevékenységeket végeznek, nem tudják szolgálni az Istenség Legfelsőbb Személyiségét Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

7. Tanítványaim egyesüljenek egy céllal, és szolgálják Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

8. Ahol Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaráról beszélgetnek, az zarándokhely.

9. Nem vagyunk jámborak, bűnösök, tanultak vagy tudatlanok, mi a Legfelsőbb Úr Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lábai porának hordozói vagyunk, és a *kīrtanīyaḥ sadā hariḥ*, „az Úr Szent Nevének éneklése” mantra avat be minket.

10. Azt tanácsolom tanítványaimnak, hogy ne kritizáljanak másokat. Próbálják meg magukat helyrehozni.

11. Legfőbb kötelességünk, hogy szolgáljuk Vraja lakóit, Caitanya Mahāprabhu követőit.

12. Tanítványaim tudják, hogy mindenki lelki tanítómester. Ezért egy tiszta *bhakta* lehet *jaḡad-guru*.

13. Ha az igazi kedvező utat akarjuk követni, le kell mondanunk az emberek számtalan véleményéről, és csak a Śrīla Prabhupāda szavaira kell hallgatnunk.

14. Bármi, ami kedvező Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, azt kell kívánni.
15. Egy bensőséges *bhaktának* nincs más vágya, mint Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara követőit szolgálni.
16. A halláson kívül nincs más módja a transzcendenciával való társulásnak.
17. Tanítványaim nem veszítik el a védelmező oltalmát, a Kṛṣṇáról szóló témákról való hallást, amit egy valódi szenttől hallunk.
18. Tanítványaim nem hízelgők, így válnak guruvá vagy prédikátorrá.
19. Jobb milliónyi olyan fajban maradni, mint amilyenek a madarak, állatok, rovarok és férgek, mintsem csaló emberré válni. Tanítványaim mentesek a csalástól, s így kedvező helyzetben vannak.
20. Tanítványaim legszeretettebb tulajdonsága az egyszerűség. A *paramahansa vaiṣṇavák* szolgálai egyszerűek, ezért ők a legjobb *brāhmaṇák*.
21. Tanítványaim egyetlen feladata, hogy átalakítsák az emberek lealacsonyodott ízlését. Ha csak egyetlen embert is meg tudsz menteni a Mahāmāyā nagy erejétől, akkor az nagyobb emberbaráti cselekedet lesz, mint kórházak millióinak megnyitása.
22. Azoknak, akik nem tanulták meg az önmegvalósult lelkektől, hogyan fejlesszék ki a Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára való hajlamukat, bármennyire is kellemes a társulásuk, soha nem szabad vágyani rá.
23. Tanítványaim prédikálást gyakorlással együtt végzik, így nem esnek karma-kāṇḍa, a gyümölcsöző cselekedetek rituáléjának csapdájába
24. Ha valaki csak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *bhaktáit* szolgálja, akkor a háztartásához (a hétköznapi élethez) való ragaszkodása csökken.
25. Tanítványaim nem gyűjtenek, olyan tárgyakat amelyeknek nincs közük Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához
26. Nem azért jöttünk erre a világra, hogy fa- vagy kőművesek legyünk, mi csak Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga kegyének gyalogos katonái vagyunk.
27. Nem maradunk sokáig ezen a világon. Csak akkor lesz sikeres az ebben a testben való születésünk, ha ez a test az Úr Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara dicsőségét megénekelve esik el.
28. Tanítványaim életének egyetlen vágyott célja, hogy összegyűjtsék a port Śrīla Prabhupāda lótuszlábairól, aki teljesítette Śrī Caitanya Mahāprabhu vágyát.
29. Ez az anyagi természet, amely idegenkedik az Istenség Legfelsőbb Személyiségétől, egy vizsgaterem. Tanítványaim tulajdonsága a toleran-

cia, az alázat, mások megbecsülése stb. kedvezőek ahhoz, hogy kifejlesszük a Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti odaadásunkat.

30. Minden születésben kap az ember egy apát és egy anyát. De lehet, hogy ami tanításokat kap tőlük, azok nem szolgálnak a javára. Ezzel szemben tanítványaimnak lehetőséget tudok biztosítani a lelki világba való hazajutáshoz.

31. Bár egy *bhakta* tevékenysége és egy ál-*bhakta* vétségei egyformának tűnnek, a különbség közöttük ég és föld – mint a tej és a mézvíz között.

32. Tanítványaim ismerik a különbséget a becstelenség és becsületesség között (nem nézik a csalót szentnek), nem kerülnek bajba, ahhoz hasonlóan, mint aki egy kovácsot próbál becsapni azzal, hogy rossz acélt szállít neki.

A hatvannégy mottóból harminckettőt enged meg a felajánlás szabálya, így dicsőséget bennem folytatódik tovább.

Hare Kṛṣṇa!

Folytató szolgáló:

Gopa-līlā-dhara Dāsa

Gopālī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I feel unqualified to speak about your glories, but if for no other reason than my own benefit I will try.

You once compared the words of a Vyāsa-pūjā offering to the flower petals in a *puṣpāñjalī* ceremony. I can only pray to Rādhā-Śyāma to find such flower petals that are worthy to be offered to you.

The other day a devotee sang an old tune of yours that I first heard in Turkey and the memories of those days flooded my mind. During some difficult times in my life, I came in touch with the chanting, and then I met your Turkish disci-

ples. Contrary to my prejudice about fanatic sectarians, they all appeared sober, intelligent, and capable individuals, and at once I wondered who was that person to whom they surrendered their lives to?

Meanwhile, I started preparing to qualify myself to get *praṇāma-mantra* from Śrīla Bhakti Vijñāna Mahārāja. I had been listening to him for many hours daily and everything he said and how he said it made perfect sense to me.

Yet, after we met in Turkey, I started listening to your *kīrtanas* which stirred up a storm of unfamiliar emotions in me. I also started hearing from you regularly, but oftentimes I could not understand what you were saying and why you are saying it. But the message from your lotus lips acted as a medicinal balm that purified my mind.

I got the remnants of your drink once; then you asked me to pass your *japa* beads and before I knew it, I was asking for your shelter. I could never imagine what treasures I would receive in return for submitting my insignificant free will.

You picked me up from a pile of refuse and with compassion put me at your lotus feet by giving me the opportunity to serve the devotees who are serving Rādhā-Śyāma in New Vraja-dhāma.

When I visited the Juhu temple and Kṛṣṇa-Balarāma Mandira in Vṛndāvana for the first-time last year, I was completely stunned how you gave us those very opportunities that Śrīla Prabhupāda gave to all, and we do not even need to travel far to reach them. You manifested the holy *dhāma*, invited the most beautiful Rādhā-Śyāma to preside here, and made the exclusive service to the Divine Couple so readily available to all the people of Hungary.

I always set myself high aspirations in whatever I did; It felt natural to me because I liked the challenge of proving my qualification. So, I immediately felt at home when I heard you saying that our aspiration is to join the service team of the Queen of Vraja -- the boldest aspiration one could imagine!

What is far from natural for me, is what gets us there, it is not our qualification, but rather the realization of our complete disqualification for that, and the heartfelt prayers to the Holy Name, spiritual master, our *ācāryas* and the Divine Couple for receiving what I do not deserve. What can one do when you are constantly fanning this desire through your books and your own example?

Yet, every day I recognize my disability to satisfy you, the Lord's dear representative. How can I ever dare to think I might be able to satisfy Her one day?

However hard it is for the false ego; it is a good place to be, the place of despair and heartfelt prayers. So, I pray I could always be in your service, qualified or not.

Thank you so much for engaging me.

Your servant,
Gopālī Devī Dāsī

Gopīnātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhpaḍa.

Amidst the dark, raging storm of modern life you offer the most perfect light of guidance, clearly illuminating the pathway to shelter.

In the calm waters of contemplation on the glories of your nature, I reflect on my great fortune to be your disciple. Somehow or other, this weary traveller has received shelter at your lotus feet.

You beckon your dependants towards the ultimate destination, having received the mercy of Kṛṣṇa and His most intimate associates to light up the way.

This disciple is happily basking in your shelter, feeling such great fortune and eternal gratitude to have received such an opportunity.

Thank you, Guru Mahārāja.

Your servant,
Gopīnātha Dāsa

Goṣṭha-bihārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Hálásan köszönöm a bizalmadat és felhatalmazásod, aminek köszönhetően 2023. szeptember 24-én lelki avatásban részesülhettem. Tudom, hogy ez egy megelőlegezett bizalom, és soha nem tudom viszonzni a jóindulatod, de legalább megpróbálok jobb emberré válni, és a magam eszközeivel szolgálni a *bhaktákat*.

Idei olvasmányaim kedvenc idézete tőled a következő: „Amikor valaki átkel a tengeren, a csónakot általában abban a kikötőben hagyja, ahol végül partot ért. A félistenek azonban azt mondják, a *bhakták* kegye abban mutatkozik meg, hogy a csónak, amelyen átkeltek, ott marad a kihajózás helyén is, és megérkezik oda is, ahová kikötnek. Így lehetséges, hogy a *vaiṣṇavák* kegyéből mindaz, amit ők elnyertek, mindenki más számára is elérhető, aki erre vágyik.” (Śivarāma Swami: *Saṅkalpa-kaumudī*, 825. oldal). Végtelen kegyed záporosóként hullik le ránk. Legújabb ajándékom számomra a *Saṅkalpa-kaumudī*, ami segített pontosabban megérteni és tudatosítani az előttem álló célokat és feladatokat. A mentális jelenségek - ezen belül különösen az emlékezet - témakörében olyan új körülményeket fedtél fel előttem, amelyek hatékonyabbá teszik a képességfejlesztéssel kapcsolatos munkámat, egyúttal az odaadó szolgálatomat is, hiszen *bhaktákat* támogatok a gyermeknevelésben.

Hálásan köszönöm részletes útmutatásaidat a *sādhana-bhakti* útján, különösen a végső cél finomhangolásának tekintetében. Amennyiben a lelki fejlődésre úgy tekintünk, hogy az egy projekt, akkor a *Saṅkalpa-kaumudī* című könyved a legkiválóbb lelki projektmenedzsment kézikönyv, benne minden tudnivalóval. Teljesen a hatása alatt vagyok.

Kérlek, vigyázz magadra! Hálásan köszönöm, hogy itt vagy közöttünk! Tanításaid és személyes példamutatásod inspirálnak céljaim megvalósításában.

Jelentéktelen szolgád:

Goṣṭha-bihārī Dāsa

Goṣṭha-pālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Kívánok Neked minden dicsőséget születésnapod alkalmából!

Elképesztő 3 hétig tartó indiai *parikrama* után írom soraimat, amit Śrīdhāma Māyāpurában, Jagannātha Puriban és Śrī Vṛndāvanában tölthettem. Csodálatos *vaiṣṇavák* társaságban még csodálatosabb *bhaktákban* volt részünk. Mindhárom szent hely különleges élményekkel ajándékozott meg, rengeteg áldást kaptunk, ami inspiráló lesz a következő időszakban. Köszönöm, hogy Māyāpurában a vendégeid lehettünk egy rendkívüli *bhajanában*. Nagyon felemelő transzcendentális tudással felvértezni magunkat, ami az élet minden területére kihat. Ennél még jobb mikor a szent helyeken lévő tanításokat közvetlen azon a helyen kapjuk, ahol a történet játszódott. Így jobban át lehet érezni, és közvetlenebbül lehet megtapasztalni. Az odaadáson keresztül érkező szeretet lelkesedés nagy erőt ad, hogy még többet akarjak adni, és jobban elmélyülni az odaadó szolgálatban.

Jó egészséget kívánok neked Guru Mahārāja, köszönöm, hogy vagy nekünk.

Szolgád:

Goṣṭha-pālī Devī Dāsī

Goṣṭhesvari Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sok szeretettel köszöntelek születésnapod (megjelenési napod) alkalmából, és szeretném kifejezni őszinte hálámat, azért, amit eddig értünk tettel. Sok minden van, amit a mai napon meg szeretnék köszönni neked. De talán azt a tiszta tanítást, és példamutatást szeretném megköszönni, amellyel örökké a helyes útra irányítasz

minket szolgálodat és követőidet. Te minden szempontból különleges személy vagy. Az egész életed egy tökéletes példamutatás. Hálát adok minden nap, hogy ismerhetlek, és a tanítványod lehetek. Hálás vagyok a *bhaktákért*, a könyvekért, Krisna-völgyért, Rādhā-Śyāmáért, Gaura-Nitāiért, a szolgálati lehetőségekért. Hálásan köszönöm, hogy elfogadod jelentéktelen szolgálatomat, gyenge törekvéseimet a lelki életben. Tudom, hogy sikert csak akkor érhetek el, miután igazi tanítvánnyá válok. Úgy szeretném, ha csak egy kicsit is elsajátíthatnék a te lelkeseződésből, a lelki tanítómestered iránti odaadásodból, hogy kellően szolgálhassalak. Annyi jó dolog történik velem, s tudom, hogy mind mind a te kegyedből van. Hálásan köszönöm, Guru Mahārāja, hogy szerencsésé tettél!

Remélem Rādhā-Śyāma minden értünk tett szolgálatoért megjutalmaz majd, és szíved minden vágyát beteljesíti. Én kérem az Úr Kṛṣṇát, hogy jó egészségben tartson téged, hogy még sokat társulhassunk veled. Köszönöm, hogy vagy!

Jelentéktelen szolgáló:
Goṣṭhesvarī Devī Dāsī

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Pabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Ezen a csodálatos napon, megjelenésed napján szeretném kifejezni a hálámat feléd.

Még mindig tisztán emlékszem az első találkozásunkra, ami Szegeden 1991 decemberében történt. Egy volt szakközépiskolás osztálytársam hívott meg a programra, amit az ifjúsági házban tartottak. A barátom volt az ősszel Szegeden megrendezett Kṛṣṇa-fesztiválon és elhívott a következő programra, ami közvetlenül karácsony előtt volt. Ha jól emlékszem ez volt az első nyilvános *nāma-haṭṭa* prog-

ram Szegeden. Debrecenből jöttek *bhakták* az ottani templomból erre a programra, Caitanya Prabhu és mások! Milyen csodálatos volt ez a program. Ez volt az első találkozásom Kṛṣṇa-hívőkkel. Részt vehettem az első *bhajanán*, amit te tartottál, énekelhettem a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*, előadást hallottam tőled, amelyben kifejtetted többek között, hogy a lélek számára ebben az anyagi világban létezni olyan, mintha egy halat kivesznek a vízből és a partra teszik. Hiába kínálnak föl bármilyen kívánatos dolgot, a hal csak szenvedni fog, mert nem a saját lakhelyén van! Ilyen a feltételekhez kötött lélek helyzete is itt az anyagi világban. Azért tapasztalunk szenvedést, mert nem a saját lakhelyünkön vagyunk. Először tisztelhettem *prasādát*, ami gyümölcsös *halava* volt. Először történt meg velem életemben, hogy megtapasztaltam a transzcendentális boldogságot, amely a szent név éneklése, a *prasāda* tisztelése és a *bhakták* társasága okozott. Nagyon felvillanyozva és boldogan mentem el a programról.

Köszönöm szépen Kṛṣṇának, hogy akkor elküldött téged Guru Mahārāja hozzám.

Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 19.151. vers:

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

Itt kezdődött el életem szerencsés szakasza, *bhāgyavān*.

Amikor beköltöztem a budapesti templomba, akkor nagy szerencsémre Śrīla Prabhupāda könyveit oszthattam teljes időben. Mi lenne ennél csodálatosabb dolog a világban. A legdrágább kincs ebben az anyagi világban a Kṛṣṇáról szóló tudás, és a legnagyobb jótétemény ebben a világban terjeszteni Kṛṣṇa transzcendentális dicsőségét. Kṛṣṇa felhatalmazott *bhaktája*, aki a lelki világból elhozta ezt az üzenetet a nyugati világba Śrīla Prabhupāda! Śrīla Prabhupāda megírta csodálatos magyarázatait, amelyekben felvilágosítja a Kali-yuga elesett lelkeit.

Kedves Guru Mahārāja, Te olyan csodálatosan magadévá tetted a lelki tanítómestered misszióját. Ennek eredményét itt láthatjuk most Magyarországon.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 4.29.68.versének magyarázatában ezt írja Śrīla Prabhupāda:

„Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura ezért így énekel: *guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikyaāra nā kañha mane āsā*. Narottama Dāsa Ṭhākura mindenkinek azt tanácsolja, hogy ragaszkodjon ahhoz az elvhez, hogy végre kell

hajtania a lelki tanítómestere utasításait. Ne vágyjunk semmi másra. Ha valaki szigorúan követi a szabályozó elveket, amelyeket a lelki tanítómester elrendelt, fokozatosan megtanítja az elméjét arra, hogy semmi másra ne vágyjon, mint Kṛṣṇa szolgálatára. Ez a képzés az élet tökéletessége.”

Guru Mahārāja, te tökéletes példája vagy annak, aki elérte az élet tökéletességét. Amióta ismerlek mindig azt látom a példádból, amit mutatsz nekünk tanítványaidnak, hogyan kell elfogadni a lelki tanítómester utasításait és ezáltal elérni az élet tökéletességét. Mindig csak Śrīla Prabhupāda vágya van az életed középpontjában és ettől soha nem térsz el.

A kegyedből ezt a csodálatos szolgálatot végezhettem; a könyvek osztását. Most a jelenben szintén van lehetőségem időközönként könyvet osztani. Olyan sok lelki élményt ad ez a szolgálat. Amikor egy ember kap egy könyvet elkezdődik a lelki élete és Kṛṣṇa felé fordul. Az 1%-os szolgálatom során is viszek könyveket és oda ajándékozom a könyvelőknek.

Ha megengeded elmesélnék egy történetet ezzel kapcsolatban. Csongrádon voltam és könyvelő irodákat látogattam ez év januárjában. Egy családi házba kopogtam be, ahol egy kedves hölgy a könyvelő. Ez egy új könyvelő iroda volt, ahol még előzőleg nem jártam. A hölgy kedvesen fogadott és átvette az ajándékokat, amit adunk a könyvelőknek: Krisna-völgyi naptárat, kis vegetáriánus recept füzetet, füstölőt, Gaurāṅgás kekszet! Láttam a hölgyön, hogy érdeklí a lelki élet, ezért odaadtam neki a *Bhagavad-gītā* ajándékba! Nagyon hálás volt, és nagyon nagyon értékelte. Előző nap látott a YouTube-on egy előadást, amit Caitanya Prabhu tartott az indiai utazásairól. A hölgy azt mondta, hogy ő személyesen nyitott a lelki életre. Az egyik fia meghalt. A másik fia kómába esett. Amikor férjével elhatározták, hogy a kómába esett fiúkat otthon fogják ápolni azután kiderült, hogy a férje rákos beteg. Kis idő elteltével meghalt a férje. Most már három éve egyedül neveli és gondoskodik kómában lévő felnőtt fiáról. Meséltem neki, hogy a *Bhagavad-gītā* a legfontosabb könyv azok számára, akik meg akarják érteni az élet értelmét. A könyv elmondja, hogy mi lelkek vagyunk örök élőlények. Ez az emberi élet küldetése az, hogy ezt megértsük, ehhez szükséges ez a könyv. Csodálatos volt látni, hogy milyen boldogan elfogadta a hölgy a könyvet, mint egy utolsó reményt, amiből lelki erőt és tudást tud majd meríteni. Megígérte, hogy segít nekünk és gyűjti az 1 %-ot a számunkra a Kṛṣṇa egyház számára. Ez is egy módja, hogy odaadó szolgálatot tud végezni.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy eljöttél hozzánk Magyarországra, lefordítottad Śrīla Prabhupāda könyveit, amelyeket most oly sok ember megkaphat. Olyan jó a megítélése a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomnak itt Magyarországon bár ez a kezdeti időkből a 90-es évek elején nem így volt. Olyan nagy változás történt. Annyi ember szeret bennünket és támogat. Ezt mind a te erőfeszítésednek köszönhetjük. A sok áldozattal járó önzetlen szolgálatodnak, amit Śrīla Prabhupādának ajánlasz fel. A te kitartó erőfeszítésed és a sok inspiráció és gondoskodás felénk és a magyar *bhakták* együttműködésének a közös eredménye, hogy ilyen megítélése van a Kṛṣṇa-tudatnak itt most Magyarországon.

Köszönöm a lehetőséget, hogy a te vezetésed alatt szolgálhatom Śrī Caitanya Mahāprabhu misszióját. Kérlek, légy kegyes hozzám, hogy továbbra is részt vehessek ebben a misszióban!

Örök szolgád:

Govinda Hari Dāsa

Govinda Hari

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Már 34-szer meghallgattam a *Śrī Dāmodara-janani* és a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozatot is háromszor. Most a *Nava-vraja-mahimāt* hallgatom, és este is azt olvassuk anyukámmal. Szeretek itt lakni Krisna-völgyben, jobban tetszik, mint India. Bocsánatot kérek, amiért hangoskodok néha a kertben, de nagyon jókat szoktam játszani Aṣṭa-sakhī-vanában. A szent helyet is mindig letakarítom és virágokkal díszítem meg füstölőt is ajánlok az Aṣṭa-sakhīknak. Szeretek iskolába járni, főleg *mṛdangázni*, matematikát tanulni, informatikát, rajzot, technikát. Ha nagy leszek, jó üzletember leszek, és Rādhā-Śyāmának nagyon drága ékszereket fogok venni. Például egy olyan nyakláncra gondoltam, amiben nagy gyémántok vannak!

Köszönöm szépen a kegyedet, hogy itt lakhatunk!

Szolgád:

Govinda Hari

Grantha-rāja Dāsa

Hare Kṛṣṇa!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és Neked!

Kedves Guru Mahārāja!

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura így énekli meg a Lelki Tanítómester dicsőségét:

sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair uktas tathā bhāvayata eva sadbhīḥ

E vers kijelenti, a Guru nem különbözik Kṛṣṇától, és úgy kell a Gurut imádni, mint magát az Istenség Legfelsőbb Személyiségét.

Számunkra, kedves Guru Mahārāja, Te közvetíted Kṛṣṇát, nem csak tanítá-saiddal, könyveiddel, énekeddel, hanem hangulatoddal és kifinomultságoddal, gondoskodásoddal is a Legfelsőbb Urat képviseled.

Ablakot nyitottál a Lelki Világ rejtett ligetei mögé, és megmutattad nekünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatának útját.

Minden transzcendentális teted és tulajdonságod imádandó, és én igyekszem méltóvá válni ahhoz a kegyhez, hogy lótuuszlabadat imádkozhatom. Köszönök szépen mindent!

Alázatos szolgád,
Grantha-rāja Dāsa

Guṇa-grāhī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Ma, Gaura-pūrṇimā napján, a sápadt március végi délután lomhán, baljós-szelesen ereszkedett alá a London környéki tájra. Ablakomon egyre zörgetnek a csupasz orgona ágak, hogy tudtomra adják, még nincs itt a tavasz. A félhomályban ücsörögve eltűnődtem, hogyan osztottad szét mindenedet, s adtad oda magad teljesen. Ez maga az *ultimum mysterium*, a megvalósított szeretet nehezen felfogható, legvégső stádiuma. Szinte lehetetlen elérni mindezt egy olyan világban, ahol oly kétségbeesetten védelmezzük a határainkat - bár szájalmas, töredékes próbálkozásainkat azért mi is szívesen nevezzük szeretetnek:

„Egyformának lenni mindenkibe: Emberfeletti nagy szív kell ehhez. Én a szívemet szétszakítottam, Ahány darabja, annyifele van. Pár rongydarab jutott mindenkinek, - És nem jutott az egész senkinek”. (Reményik Sándor)

Így még nem lehet tavasz, s míg a kopár orgona ágak odakinn makacsul csapkodják a zsálot, én sejtem idebenn, hogy a világ eljön még értem. Ez a kétely lármás szellemként kísért, de eltévedt, kallódó jószágként, valamiként mégis hallani vélem reményhozó hangod:

„Szakadt reád annyi gyalázat, hogy abból fedelet ácsolhat föléd az alázat s a szeretet”. (Simonyi Imre)

Rajtad kívül nincs más vigaszom, sem megváltóm. Hála és köszönet mindenért!
Minden dicsőséget neked, isteni megjelenési napod legkedvezőbb alkalmából!

Szolgád,
Guṇa-grāhī Dāsa

Gurūttama Dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked megjelenésed alkalmából!

A tavalyi évben nagyon mély benyomást tett rám, amikor két előadást is tartottál a lelki tanítómester és Śrīla Prabhupāda helyzetéről, valamint egy tanítvány életében betöltött szerepükről. 22 éve volt szerencsém először találkozni veled.

Azóta hallgatom a leckéidet, podcastjaid, olvasom a könyveidet. Nem találkoztam még senkivel, akinek hozzád hasonló jártassága, ismerete és megvalósítása lenne a szentírásokban, és ez a meggyőződésem egyre jobban erősödik, ahogy telnek az évek.

Amellett, hogy a guru-tanítványi kapcsolat mélységeibe való betekintés önmagában is izgalmas téma, az előadásaid hallgatása során egy érzés fogalmazódott meg bennem, amin elgondolkodva tudatosult bennem, milyen különlegesen szerencsés vagyok, és ez nagy boldogsággal töltött el.

Biztonságot, teljes menedéket éreztem, ami több mint egy érzés, inkább egy tapasztalat, ahogy megfogalmazódott bennem. Tudom azt, hogy ha téged követlek, és igyekszem hű maradni ahhoz, amit kaptam és kapok tőled, akkor sohasem lesznek kétségeim a Kṛṣṇa-tudatot illetően. Tudom, hogy rád mindig számíthatok. Tudom, hogy amit tőled kapok az mindig a szín tiszta Kṛṣṇa-tudat, úgy, ahogy van. Ez a legnagyobb jószerencse, ami egy lélekkel történhet, aki ki tudja mióta bolyong az anyagi világban.

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatamban* a következőket írja egyik magyarázatában:

„Az emberi forma lehetőséget nyújt arra, hogy menedéket keressünk egy hiteles lelki tanítómesternél, és rajta keresztül a Legfelsőbb Úrnál. Ezt a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat azért kezdtük el, hogy az emberi társadalom tagjai, akiket az ostoba vezetők félrevezettek, valamennyien lehetőséget kapjanak erre. Senki sem tud megszabadulni a gyötrelmekkel teli létért folytatott küzdelemtől anélkül, hogy elfogadná az Úr tiszta *bhaktáját*. Bármilyen helyzetbe kerülünk, anyagi erőfeszítéseink folytatódnak, és valójában senki sem képes abbahagyni a fennmaradásáért folytatott harcot. Az egyetlen menedék a hiteles lelki tanítómester lótuszlába, és rajta keresztül az Úr lótuszlába.” (*Bhāg.* 5.14.1. magyarázat)

Az egyetlen menedékem ebben a világban a te lótuszlábad, ami nekem Kṛṣṇa lótuszlábát jelenti. Ez a menedék biztonságot nyújt, megszabadít a létért folytatott haszontalan küzdelemtől.

Köszönöm Guru Mahārāja azt a rengeteg kegyet és tanítást, amit kaptam és kapok tőled, sohasem fogom tudni visszafizetni azt a biztonságot és menedéket, amit az életem stabilitását jelenti, ami célt és erőt ad minden egyes nap. Köszönöm, hogy rajta tartasz az úton, figyeled a lépéseimet, és ha kell, javítod a törekvéseimet.

Kérlek, áldj meg, hogy jó tanítványod tudjak lenni.
Köszönettel,

Örök szolgád
Gurūttama Dāsa

Hala-dhara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Kṛṣṇa gives us guru, and guru gives us Kṛṣṇa.

It is so wonderful how you have entered our lives by the mercy of Kṛṣṇa, and like a touchstone, purify our hearts and guide us on our journey back home to Kṛṣṇa.

There are those who minimize your position in relation to the founder-*ācārya* of our ISKCON movement, yet it is undeniable that you are the living representative of Śrīla Prabhupāda in our lives and according to the statements of shastra and Śrīla Prabhupāda, deserve all recognition for being so.

May you be rightfully glorified, and may Śrīla Prabhupāda's position as our Founder-Acharya be respected and held in the highest esteem by us following his instructions as they are, as you have so kindly passed on to us and expanded upon in your volumes of books, which are a treasure house of knowledge and *rasa*.

Thank you very much Guru Mahārāja!

May you be eternally glorified! May Śrīla Prabhupāda be eternally glorified!

Your servant,
Hala-dhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī and team

My Pūjya and Priya Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances at your soft, affectionate lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today is Valentine's Day. This year it falls on Vasanta Pañcamī, Sarasvatī Pūjā, appearance of Viṣṇu-priyā Devī, Śrī Puṇḍarīka Vidhyānidhi, Śrī Raghunāndana Ṭhākura, and your favourite – the appearance of Śrīla Raghunātha Dāsa Gosvāmī!

It is also the day we meditate upon the disappearance of Śrīla Visvanātha Cakravartī Ṭhākura. What a blessed day for my prayers and glorification of my spiritual master!

Gurudeva, without you, all these great personalities we celebrate would remain unknown to me. By your continuous well-wishes my awareness of Lord Śrī Kṛṣṇa Caitanya, a merciful incarnation, continues to flourish. Of course, it goes without saying that your disciple, Puṇḍarīka Prabhu, no doubt partners with me in this loving eternal relationship with yourself, and hence with our Gauḍīya Vaiṣṇava lineage descending through the Gosvāmīs.

Lord Caitanya Himself brought the renaissance movement to awaken every living entity's loving relationship with the Lord, and His devotees; to rid miserliness and misery from every living entity.

Gurudeva, you witnessed your own Gurudeva, Śrīla Prabhupāda, demonstrate his love for Lord Caitanya's mission through his own love and allegiance to his spiritual master, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura. Śrīla Prabhupāda demonstrated his love and devotion for the people of the world beyond India, taking all risks to share the glories of this *saṅkīrtana* movement. A movement whereby the whole world can happily and peacefully unite in singing, dancing, and feasting together. Where everyone can find their loving potential, their golden inheritance of transcendental knowledge which is accessible to every soul on the planet without distinction of race, colour, nationality, creed, or religion.

Gurudeva, I remember you sent me a bunch of miniature red roses from Śrī Śrī Rādhā-London Īśvara way back in the late 1980's. Our Govinda was a new baby, and Puṇḍarīka Prabhu had travelled from Nottingham to attend a conference at the Royal College of General Practitioner's. He called into the Soho Street temple

on his lunch break. You said to him, “Take these flowers for your wife.” That was nearly forty years ago.

Our Govinda has begun his training as an Air-Ambulance ‘Critical Care Doctor’ specialising in the very front-line emergency expertise needed to save lives. However, you have been training us over these past decades how to save our own lives. “Always choose the more Kṛṣṇa conscious option,” you told us. In one tricky situation you said, “Why would you compromise yourself?” More recently, you ordered, “Get out!” and “Stop making others Kṛṣṇa conscious; make *yourself* Kṛṣṇa conscious.” Who would give such bold instructions, except one who has full faith and loves us as you do Gurudeva.

So much personal and time tailored guidance. Here we are by your grace, on the first day of Vasanta season – Rādhā-Śyāma’s loving pastimes season. We recently had the good fortune to be with you in Rasāmṛta-kuñja. Here you gave of yourself following in the unique mellows of Gaurāṅga Mahāprabhu and the Gosvāmīs’ sweetness; where the Gaṅgā and Jalangī forever flow. Where innumerable devotees dress in devotee attire with bead bags in hand, serving in various ways. Where the TOVP is the rising edifice, and where *saṅkīrtana* is nonstop. Devotion is a palpable reality in almost every exchange.

It was by your divine arrangement, Gurudeva, that Puṇḍarīka Prabhu, Divya-kelī Devī Dāsī and myself were given the opportunity to cook for Rādhā-Dāmodara and you all in that most mellow Dhāma. That very same day, the whole of India was bathed in the sacred installation of Rāma Lālā.

At mid-day the Prime Minister of India broke his fast by partaking of the first *mahā-prasāda* from Rāmā Lālā. What magic did you play Gurudeva? That very day, we, your fortunate disciples partook of your lunch *mahā-prasāda* remnants.

You have given us the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* and have taught us by example over several decades how to chant without offence. How to increasingly chant with a desperate plea to overcome innumerable obstacles; how to increasingly chant with loving faith. How to increasingly chant while hearing with attention, and how to chant with focus on what we want of the *cintāmaṇī*, wish-fulfilling Holy Names.

You have given several detailed lectures, and classes, all available on U-Tube and other media on the above processes. As the Holy Names *are* listening – they are witness to our desires and attitudes in our hearts.

You are writing books for all to avail of through the teachings of our *ācāryas*, the professors of this movement, who have worked tirelessly to deliver the transcendental know-how of *how to grow* in life, and thus attain loving devotional service to our sweet Lord.

By seeing you serve the pure devotees of Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu and your spiritual master with full faith, without interruption or deviation, we have experienced it all, limited as our senses may be.

On this most special day, I forward my Vyāsa-pūjā offering to my beloved Gurudeva, along with a bouquet of nodding snow drops, bright yellow jasmines and the most fragrant of winter flowering honey suckles and mahonia from Śrīvāsa-aṅgan garden.

Yours Śrīla Gurudeva,
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī and team

Hari-kīrtana Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Noked!

A családos rendbe lépve tapasztalom azt az óriási segítséget, amit a Kṛṣṇa-tudat ad az embernek.

A napi rutin mellett nagyon könnyű elfelejteni az élet magasabb rendű célját, de azzal, hogy felvállaltad a magyarországi prédikálást – az azzal járó minden nehézséggel együtt – lehetőséget adtál nekünk, hogy a tiszta *bhakti* útjára lépjünk, és másokat is segítsünk a hazafelé vezető úton.

Az ilyen nagy lélek bizony ritka, aki ennyi viszontagság mellett is tántoríthatatlanul folytatja a szolgálatát; a rá bízott elesettek segítségét. A szívből és szívhez szóló *bhajanáid*, a mérnöki pontosságú leckéid mindenki számára tökéletes iránytűként tudnak szolgálni a *kali-yuga* zavaros, háborgó óceánjában.

Kṛṣṇának és Noked is bizonyára megvannak a terveid a jövőt illetően, de óriási segítség lenne a világnak, ha még nagyon sokáig közöttünk lennél!

Méltatlan szolgád: Hari-kīrtana Dāsa

Harinārāyaṇa Dāsa

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I am writing this offering on the actual day of your 75th birthday, here in Śrī Vṛndāvana Dhāma.

Today we had an extraordinarily wonderful day with you, celebrating your appearance. All days spent with you are full of joy and spiritual power. However, I feel like on your birthdays you give your disciples and devotees in general some sort of extra special mercy. You allow your disciples to worship you and express their love to you more freely than usual. You allow your disciples to at least attempt to express how they truly feel towards you. It is a very special and intimate day. A day when disciples get to reflect on how lucky we are to have you as our spiritual master.

I imagine reading this offering to you in your room in Śrīdhāma Māyāpur. That is because out of your causeless mercy you somehow tolerate me being around you. I have been with you almost every single day for the past six months, and I cannot even begin to comprehend this sort of mercy you have shown towards me. I am the most undeserving person for your mercy, yet somehow you still give it to me.

I hope one day I can really do something to please you. I do not want to make this offering about myself, however I do observe you through my lenses, from my perspective.

In my offering last year, I talked about how you are the “best” at everything. Of course, this still holds truer than ever. However, over the past year I got to observe your mood and personality more, not just the external manifestations of it. What I have noticed is, no matter what you say, no matter what you do, your only motivation is love. Even if you are strict with someone, this is one hundred percent motivated by love. This is such a rare quality. When Rādhā-Govinda Prabhu was speaking to all the devotees in your room earlier, he mentioned how someone can either have love or envy in their heart, not both. While in certain cases it may not be so obvious which one someone has, for you, the love is overflowing. Your love for all truly overflows from your heart. Sometimes I feel uncomfortable by

how good a person you are. You do not even have a miniscule amount of envy one might expect from an average person. You truly embody the notion that if you develop love for Kṛṣṇa, you will love all souls.

Your love for *kīrtana* and chanting the Holy Names is contagious. The bliss you experience while chanting is also contagious. Doing *kīrtana* with you is the best thing that has ever happened to me. I try to preserve this special mood of yours in my heart, and to share it with others during my life.

I am your disciple, however, I am not perfect. I have so many flaws and shortcomings. Regardless of all my flaws, I aspire to one day make you proud; to be able to do something that will make you happy. I wish to be a dependable person; the kind that Śrīla Prabhupāda likes, the type you like. I aspire to continue your legacy, to take responsibility, to work hard for Prabhupāda, and to make you happy.

Thank you very much for everything!

Your eternal servant,
Harinārāyaṇa Dāsa

Hari-priyā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances! All glories to you on this most auspicious day of your appearance! All glories to your beloved spiritual master, who is my saviour too, Śrīla Prabhupāda!

*yogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā-sāra
karuṇā nā hoile, kāṅḍiyā kāṅḍiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

When I examine myself for worthiness, I find nothing of value. Therefore, Your mercy is the essence of life. If you are not merciful to me, then I will constantly

weep and weep, no longer being able to maintain my life. (Bhaktivinoda Ṭhākura: *Śaraṇāgati*)

I do not think I can put into words how fortunate I am, being here and thinking about you now.

Please, forgive me ahead of time as I am not a learned, well-versed person. I can only use my own words and thus try to glorify you in a minuscule way.

My life has turned 180 degrees since last year. I struggled to write my offering then because I did not know much about you and what you represented in my life. Now I struggle again because now I have some idea, and it shocks me. How can I reciprocate with someone who fully places his heart at the lotus feet of Śrīla Prabhupāda and takes up the role of saving fallen souls in this material world, showing them how to become a lover of Kṛṣṇa?

I am one of those souls. I was so anxious to get your association, and now that I have this most precious gift I am just stunned. By associating with you I receive the association of your servants too, the most special thing I have ever known. These Vaiṣṇavas are my shelter guiding me how to serve and love you. Hence, I am eternally indebted to them.

I got the opportunity to offer some small service to you which you keep accepting, despite my shortcomings. You are always magnanimous, kind, gentle, considerate, and caring. You love Kṛṣṇa and your disciples so much, that without considering how much your body or mind can endure, you keep giving of your time and energy unlimitedly to them.

You are holding Rādhā and Kṛṣṇa in your heart. I feel that every time I see you, you open your heart, take Rādhā and Kṛṣṇa out in your hands humbly and gently, and with great sincerity offer Them to me: “Please take Them, take this love for Rādhā and Kṛṣṇa, serve Them and be happy!”

I want to be ready to take that love! Now I just stand there and do not say a word. I cannot love you or Rādhā and Kṛṣṇa, or express my dedication and desire that I want Them. I understand that by serving you one day I will be accepted to serve Rādhā-Śyāma. I can only beg – please keep me at your lotus feet, let me offer my whole body, mind, and heart to you and Śrīla Prabhupāda, and to my ever well-wishers.

Please teach me to live by your instructions and teach me how to relish this sweet relationship of being your servant in my heart forever. Teach me how to give

up this foolish idea of being independent and always knowing better. This service is the only thing I know, please keep me close if you wish. Please keep holding my hand, pulling me towards Kṛṣṇa!

Thank you, may your name, activities and books be praised by the Vaiṣṇavas forever!

Yours only,
Hari-priyā Devī Dāsī

Hema-sundarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your auspicious appearance day.

I was very sorry when I did not find the letter I wrote to you last year in your 2023 Vyāsa-pūjā book. I thought that Nṛsiṃha Kṛṣṇa Prabhu, who mercifully helps me each year to translate and send the letter to you, had sent my letter. I think there was some miscommunication. I would like to apologize to you for this miscommunication.

Now I am sending you my Vyāsa-pūjā letter written last year:

In 2022 on Vyāsa-pūjā day, it was an unforgettable experience for me to be in the presence of Rādhā-Śyāma in Krishna Valley, at your lotus feet, and to participate in your wonderful *kīrtanas* with H.H. B.B. Govinda Swami Mahārāja, in the company of the very merciful Hungarian devotees. I hope that I will have the opportunity for a repeat of this experience in the years to come.

If you had not appeared in this world at this time, Nṛsiṃha Kṛṣṇa Prabhu, and Kṛṣṇa-mālā Mātājī would not have become your disciples; perhaps the Turkish Yātrā would never have happened; I would never have come across Kṛṣṇa consciousness and would have been lost in despair trying to cope with the three-fold miseries of material life.

The recent earthquakes in our country, which caused great destruction, were unbearable for people who are not in Kṛṣṇa consciousness. It showed once again the value of Kṛṣṇa consciousness and the importance of spreading it. It has shown very clearly that Kṛṣṇa can take away everything that we think we have in the blink of an eye. We have no time to lose. We must cling to the books of Śrīla Prabhupāda, the instructions of our Guru Mahārāja, the *mahā-mantra*, our service, and the association of devotees. There is no other way to get out of the ocean of material suffering.

Just before the earthquake, I spoke to Nṛsiṃha Kṛṣṇa Prabhu about our Food for Life Association, and we were thinking how we could be active in this field. I was sad that I had not been able to do any service in this area, and I was afraid that our organization would be closed. I kept praying to Śrīla Prabhupāda, asking him to help and guide us.

In the end, by Śrīla Prabhupāda's mercy and the hard efforts of the GBC and Nṛsiṃha Kṛṣṇa Prabhu, with the cooperation of the Hungarian Food for Life team and the DSV, our association was able to operate in the earthquake zone. I am very grateful to the Hungarian and Turkish devotees who worked so hard to organize and carry out this service.

Dear Guru Mahārāja, if you had not followed in the footsteps of Śrīla Prabhupāda, there would have been no Krishna Valley, no Hungarian Yātrā, no Hungarian Food for Life devotees, and we would not have been able to be part of such a valuable service in this difficult time. I am grateful for your presence.

At the last Bhakti Camp in Istanbul, I asked you a question and you said that the answer could be found in the Tenth Canto of the *Bhāgavatam* and in more detail in your book *Kṛṣṇa-saṅgati*, but that would be a problem for me because I do not speak English. So, dear Kṛṣṇa-mālā Mātājī told me that we could read the book together and that she would translate it. But months have gone by and we have only been able to meet once to read the book.

Just the chapter titles of the book were so attractive and exciting that they ignited a deep curiosity within me. I decided not to wait any longer and to try to read it through Google Translate. Although this was very difficult for me and I did not always have the time due to illness and responsibilities, I realized that it was somehow possible.

Dear Guru Mahārāja, if you had answered my question directly in a few sentences and not suggested *Kṛṣṇa-saṅgati* at all, I would not have known about this wonderful book of yours and would not have tried to read it. I have been in a constant flow of tears during the reading.

Dear Guru Mahārāja, I thank you from the bottom of my heart for guiding me so perfectly and giving me the answer I needed most.

Please have mercy on me so that no matter how long it takes, I will be able to read your book to the end, and easily overcome any difficulties that may come my way.

I hope that your precious guidance will always enlighten my path, and I bow before you with respect.

I would also like to give a brief account of my experience this year:

Although it seemed impossible at the beginning, I managed to finish the *Kṛṣṇa-saṅgati* book.

When I set out on this path to find the answer to one question, I found an enormous treasure trove of information that answered many questions; my heart overflowed with compassion and love.

This year I went through a difficult time in my Food for Life service. However, I realize that when we are given instructions, we are given the strength to carry them out. Although I had heard this many times before, it was incredible to experience it personally. Our Food for Life association went through a good audit process; we also started to distribute food parcels to the needy. We reached the goal and vision that we had set for ourselves, and what I had been longing for years came true.

Thank you for everything.

Your insignificant servant,
Hema-sundarī Devī Dāsī

Hīra-gopī Devī Dāsī

Dear beloved Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto your lotus feet.

As I embark on the sacred journey of expressing my deepest gratitude and reverence towards you, I am filled with an overwhelming sense of awe and humility.

Your presence in my life has been nothing short of a divine intervention, guiding me from the depths of darkness into the radiant light of spiritual awakening and self-realization.

Before you graced my existence with your divine presence, Guru Mahārāja, I was lost in the maze of life, drifting aimlessly in the chaos and confusion of the world. Each day was difficult, as I struggled with the existential questions that bite my soul and the emptiness that pervaded my being. But then, like a beacon of hope in the darkest of nights, you appeared before me, illuminating my path with the brilliance of your wisdom and love.

One of the most profound ways in which you have impacted my life is by teaching me the importance of self-awareness and mindfulness. In a world that often pulls us in a million different directions, you have shown me the power of presence, encouraging me to be fully immersed in each moment and to cultivate a deeper connection with my inner self. Through your guidance, I have learned to quiet the noise of the external world and listen to the whispers of my own heart, finding solace in the depths of my being.

But perhaps, the greatest gift you have given me is the gift of spiritual awakening. Through your grace, I have come to realize the eternal truth that lies beyond the veil of illusion.

Since the moment you entered my life, I have felt a profound shift in my consciousness, as if a veil has been lifted from my eyes, allowing me to see the world with newfound clarity and purpose. Your presence has ignited a flame within me, a flame of devotion and reverence that burns brightly in my heart, guiding me towards a path of higher consciousness and spiritual evolution.

With each passing day, I find myself drawn deeper into the ocean of devotion that flows from your heart to mine. Your love knows no bounds, and it is this love that has become the guiding force in my life.

As I offer my humble gratitude, I am filled with a sense of awe and reverence for the profound impact you have had on my life and on my family as well.

Dear Guru Mahārāja, my only desire is to serve you eternally, if ever I inadvertently commit any mistake, I request you to please forgive me and guide me so that I can never repeat the same.

I always want to meditate on your Lotus feet, please grant me the boon that I always accompany you, serving you in this world and in another world too.

Guru Mahārāja, in one of your letters to Śrīla Prabhupāda you mentioned that his lotus feet are the greatest treasure with in the three worlds.

Today please allow me say:

In your lotus feet three worlds converge,
Where harmony reigns and doubt submerge.
I bow down to them with humble pray,
To serve you eternally come what may.

With All my love and Devotion,
Your insignificant Servant,
Hīra-gopī Devī Dāsī

Bhaktin Horváth Dalma Izabella

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Elképesztő és megható számomra, hogy idén egy lehetek azok közül, akik felajánlást írhatnak Neked, és van lehetőségem arra, hogy megpróbáljam valamenynyire is szavakba önteni azokat a mély érzéseket és a hatalmas hálát, ami bennem lakozik, és amit irántad érzek a szívemben.

Kiskoromban gyakran, amikor valami fájdalom ért, bántottak, sírtam, vagy szenvedtem a gyermeki gonoszságok miatt, annak ellenére is, hogy én minden-

kihez jószívvel viszonyultam, apukám az alábbi mondatokkal vígasztalt: „Kislányom, valójában ők szenvednek. Te csak tûrd el ezeket a szavakat, és bocsáss meg nekik, légy velük kedves, mert a jó emberek mindig önként vállalják mások szenvedéseit. Mint Jézus.”

*tapyante loka-tāpena sādhaveḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhānam tad dhi puruṣasyākhilātmanah*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 8.7.44)

Amikor először meghallottam ezt a verset a te lótuszzsádból, eszembe jutottak apukám rég nem hallott szavai. Az a kapcsolódás, amit abban a pillanatban a szívemben éreztem feléd, felülmúlhatatlan, és attól a perctől kezdve szívem legmélyebb vágyává vált, hogy téged boldognak és elégedettnek lássalak. Te, aki a tökéletesebbnél is tökéletesebb vagy, példát mutatsz a gyerekkori énemnek és a jelenleginek egyaránt, milyen is az, ha önként vállalod mások szenvedését. Céljaid elérése felé vezető úton ért a nehézségek ellenére, lelkiismeretesen és megingathatatlanul követed Śrī Caitanya Mahāprabhu misszióját, ezzel szüntelenül elégedetté téve lelki tanítómestered. Csodálattal nézlek.

Nap, mint nap tökéletes példát mutatsz követőidnek, köztük nekem is, aki csak elesetten és sírva imádkozva próbálom a számos hibáim ellenére követni haladéktalanul a lótuszlábad porát. De te olyan kegyes vagy, kedves Mahārāja, hogy az összes hibám és esendőségem ellenére is menedéket vehetek Nálad, szeretettel viszonyulsz felém, engeded, hogy kövessem utasításaidat, emlékezhetek rád, még ha arcod emléke a köztünk lévő, régóta fennálló távolság ellenére fakulni látszik. A szívemben szüntelenül rád emlékezve, nálad menedéket véve, utasításaidat követve kezeimet a magasba emelve imádkozom, hogy amíg csak élek, az utolsó leheletemig a hibáim ellenére is, de utasításaidat szívembe vésve szolgálhassalak Téged.

Te, kedves Mahārāja, indokolatlan kegyedből, lehetőséget nyújtasz, hogy az elesett lelkek a te lótuszlábadnál keresve menedéket visszatérjenek eredeti otthonukba, magadra vállalva ezt a hatalmas felelősséget. Létezhet ennél nagyobb áldozat, ennél nemesebb tett bármelyik világban?

A benned lakozó kitartás, céltudatosság, a Kṛṣṇa iránti szeretet és az alázat a legegyszerűbb, visz előre az utamon, hogy harcoljak és minden akadályt, köztük Māyādevīt legyőzzem, aki sajnos gyakran bekopog az ajtómon, és próbálja felvenni velem a versenyt. De Ő nem tudja, mekkora versenyszellem van bennem és, hogy az árnyékom mögé rejtőzve, a te tanításaidnak és útmutatásaidnak hála lehetőségem van szembe szállni vele.

Kegyedből beköltözhettem a templomba, szolgálhatom a *bhaktákat*, és oszthatom Śrīla Prabhupāda könyveit, aminek tudom, hogy nagyon örülsz. A te mosolyod – amit nem látok, de szívemben érzem – visz előre abban, hogy bírjam ezt a szolgálatot. Gyakran megpróbáltató, de folytatom, mert eszembe jut minden félelemmel teli pillanatomban, eszembe jut az a kifejezhetetlen, mélyről jövő őszinte vágy, hogy boldognak lássalak, mint egy kisgyermek, aki az apukája büszke mosolyáért megírja kérés nélkül az összes házi feladatát.

Nagyon nehéz szavakba önteni azt a hálát, amit érzek, amikor Rád gondolhatok. Nem telik el nap, hogy ne adjak hálát az Úrnak, amiért küldött Téged. Kemény a szívem, tele van sötétséggel, de ha csak egy percre is Rád gondolok, vagy a büszke tekintetedre, amikor megtudtad, hogy mindent feladva beköltözöm a templomba, akkor a szívem megenyhül és kivirágzik, mint egy rózsa a tavasz eljövételével.

Köszönöm, hogy mélyen rajtad meditálva a megjelenésed napja alkalmából csodálatos tetteidre és közös élményeinkre gondolva megírhattam neked ezt a levelet!

Mindent nagyon köszönök Neked!

Örök és hűséges szolgád:

Bhaktin Horváth Dalma Izabella

Bhaktin Hosszú Vṛndāvanī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldog születésnapot kívánok!

Nagyon tetszett a Rādhāṣṭamī fesztivál, szinte soha nem énekeltem és táncoltam ilyen boldogan, mint azon a *kīrtanán*. A fesztivál előtt pár héttel elkezdtem 8 kört *japázni*, de eléggé nehezen ment. Ez a *kīrtana* nagy inspirációt adott ahhoz, hogy tudjak *japázni*, így most már minden nap tudok 8 kört. Köszönöm, hogy lehetővé titted azt, hogy ilyen fesztiválok legyenek Krisna-völgyben, mert így sokkal jobban tudjuk megünnepelni a fontos ünnepeket.

Szolgád:

Vṛndāvanī

Indra-nīla Dāsa és Mādhava-priyā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretettel köszöntünk megjelenésed alkalmából.

Nagyon hálásak vagyunk neked, mindazért a kegyért, mellyel megáldasz minket, hogy a lelki gyakorlatainkat tudjuk végezni nap mint nap. Sokszor feljönnek a régi szép emlékeink, amikor Szolnokra látogattál. Bár sokan voltunk körülötted, de te nagyon apai, figyelmes és szeretetteljes voltál minden egyes *bhaktához*. Értékelted minden pici-apró törekvésünket, amit a lelki életünkben tettünk és bátorítottál minket, hogy folytassuk szépen.

Amikor a karavánodban *pūjāztad a mūrtijaidat*, megengedted a *bhaktáknak*, hogy végignézzék azt. Hallgattuk, ahogy különböző imákkal dicsőítetted Őket, miközben vetkőztetted, fürdetted, majd öltöztetted és díszítetted Őket. A *śālagrāmáidat* fürdetés után egyesével megtörölgetted. Ezután az arcukat felénk mutattad, mi pedig ott álltunk, és a teljes meghatottság érzésével figyeltünk téged. Olyan, mintha tegnap történt volna. Mélyen megérintő pillanatok voltak: a csengő csilingelése, a füstölő varázslatos illata, s a mély hangod, ami eloszlatta minden fájdalmunkat.

Elmerülve ezekben a gondolatokban, mai napig is sok erőt és boldogságot merítünk belőlük. Emlékeink segítenek, hogy veled legyünk. Sok szeretettel gondolunk rád.

Szolgáid:

Indra-nīla Dāsa és Mādhava-priyā Devī Dāsi

Īśāvatāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāminn iti nāmine*

Hálával teli szívvel gondolok az Úr Kṛṣṇára, hogy kegyéből megjelentél a földön. Elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és egy új világot teremtettél Krisna-völgyben, és a Budapesti Templomban, ahová visszavonulva feltöltekezhetünk a körülöttünk zajló rémségekkel szemben. Könyveid, leckéid és a csodálatos videó-blogjaid utat mutatnak ebben a felfordult anyagi környezetben.

Életem legszerencsésebb pillanatai voltak, mikor tanítványoddá fogadtál és avatást kaptam Tőled. Könyveiden és leckéiden keresztül bevezettél egy új csodálatos világba, ahol megnyugvásra leltem, és megértettem a földi létem valódi lényegét. Útmutatást adtál – és folyamatosan inspirálsz – a végső cél eléréséhez. Hittel ajándékoztál meg, hogy legyen erőm végigjárni a lelki fejlődés lépcsőfokait, bízva abba, hogy valamikor megpihenhetek az Úr Kṛṣṇa birodalmában. A te segítséged és útmutatásod nélkül csak értelmetlenül bolyonganék ebben a mai felbolydult világban nem találván a helyem. Nem kell aggódva gondolkodnom a jövőbeli események miatt, csak az utasításaidat kell figyelmesen, rendületlenül követnem.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, add az indokolatlan kegyedet és áldásodat,

hogy nagy lelkesedéssel tudjam szolgálni a *bhaktákat*, a Te és az Úr Kṛṣṇa elégedettségedre.

Jó egészséget és sok erőt kívánok Neked, hogy terveidet meg tudd valósítani.
Hare Kṛṣṇa

Jelentéktelen szolgálád,
Īśvatāra Dāsa

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked dicsőséges megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az idei Vyāsa-pūjā felajánlásomban egyik számomra lenyűgöző tulajdonságodról, a rendíthetetlenségedről szeretnék írni, a szilárdságodat szeretném dicsőíteni. Kṛṣṇa több helyen beszél arról a *Bhagavad-gītāban*, hogy a *bhaktái* rendíthetetlenek. Például ebben a versben:

*na prahr̥ṣyet priyam prāpya
nodvijet prāpya cāpriyam
sthira-buddhir asammūḍho
brahma-vid brahmaṇi sthitaḥ*

„Aki nem örvendezik, ha valami kellemes éri, s nem búsul a kellemetlen, kinek értelme rendületlen, akit semmi nem téveszt meg, s aki ismeri az Istenről szóló tudományt, az már a transzcendensben állapodott meg.” (*Bhg.* 5.20)

Ahogy sok minden mást is a *Bhagavad-gītából*, ennek a „rendíthetetlenség” kifejezésnek a jelentését is azáltal értettem meg jobban, hogy Téged ismerlek, és látom – szerencsémre már évtizedek óta – a tetteidet, illetve hallom a tanításaidat. Ha nem látnám, nem hinném el, hogy ilyen léteznek.

Teljes hűséget mutatsz Śrī Kṛṣṇa tanításai, és Śrīla Prabhupāda ezeket követő

és hirdető mozgalma iránt. Bár már régóta tökéletesen ismered és közvetítéd ezeket a tanításokat, mind a mai napig rendszeresen hallgatod felvételtől az Ő előadásait, és minden cselekedetedben, döntésedben arra törekszel, hogy azok összhangban álljanak az ő tanításaival és vágyaival. Ez gyakran kiderül abból, hogy tőle idézel, az ő életeseményeit idézed fel, vagy felteszed és megválaszolod azt a kérdést, hogy mit csinálna vagy mit mondana Śrīla Prabhupāda egy adott helyzetben. Át vagy itatva a Prabhupādáról szóló gondolatokkal, az iránta érzett odaadással, szeretettel, az érte való tenni akarással. Eltántoríthatatlan vagy a tőle kapott filozófiától, és attól az alapelvtől, hogy minden tervünket, vágyunkat, döntésünket az alapján kell mérlegre tennünk, hogy az elégedettséget okozna-e neki, és elősegíti-e az ő missziójának a kibontakozását.

Az ISKCON egy mozgalmas intézmény, és a magyarországi egyházában is sok változás történik. Sok ember érdeklődik Kṛṣṇa iránt, kezdi gyakorolni a lelki élet Caitanya Mahāprabhu által előírt formáját, sokan válnak teljesidős *bhaktákká*, vagy lesznek gyülekezeti tagok. De ugyanígy mindig vannak, akik a közösségünkön belül változtatnak a helyzetükön, az élet természetes változásait követve, néhányan pedig a hitük vagy lelki gyakorlataik gyengülése miatt többé vagy kevésbé el is távolodnak a lelki élet gyakorlatától. Ebben a színes forgatagban a magyarországi kezdetek óta te vagy a legszilárdabb pont, a fix tengely, ami soha nem változtatja a helyét, amelyhez minden más igazodik. A te szilárdságod a hazai Kṛṣṇa-tudatos mozgalom sikerének fő titka, bár nyilvánvalóan sok más *bhakta* is lenyűgöző szolgálatokat végzett és végez a te vezetésed alatt. Igaz ez még most is, amikor hivatalosan már nem vagy vezető helyzetben; tekintélyeddel, tanácsaiddal, jelenléteddel továbbra is betöltöd a „mozdulatlan mozgató” szerepét.

Mint felsővezetőnek, számos nehéz helyzetben kellett döntést hoznod, megtalálnod az utat a különböző szempontok, elvárások, vélemények sűrűjében. Biztos vagyok benne, hogy ez nagyon nehéz dolog, hiszen még egy hétköznapi élet során is olyan nehéz az embernek kezelni a kihívásokat – hát még egy nemzetközi, javarészt eltérő kulturális és vallási közegben létező, intenzíven működő intézményben. Mindig, minden általam ismert kihívó vezetői szituációban megőrizted a méltóságodat, a nyugalmaidat, vagy ha éppen határozott voltál, annak a vezérelve szintén az volt, hogy a dolgok Kṛṣṇa vágya és elégedettsége, a közösségünk működőképessége és fejlődése, a prédikálás sikere érdekében történjenek.

Nemcsak a szoros hazai közösségünkön belül, hanem a nemzetközi ISKCON-ban is állandó változások és viták zajlanak. Mint nemzetközi vezető ezeknek is részese, a megoldásoknak, előrelépéseknek pedig gyakran a legaktívabb tagja voltál. De biztos vagyok benne, hogy ezek is számtalan pszichikai terheléssel jártak, amelyeket mind a tőled megszokott, mindenki által csodált nyugalommal, higgadtsággal, józansággal, kiegyensúlyozottsággal kezeltél. Nem vagy világi módon befolyásolható – a magad Kṛṣṇa és Prabhupāda által irányított, jól átgondolt útján haladsz. Amikor pedig megfontolod mások javaslatait vagy elvárásait, akkor is az a fő szempontod, hogy mi az, ami az Úr, az ISKCON, és ezen keresztül minden lélek jólétét segíti, mi az, ami a magyar Kṛṣṇa-tudatú közösség jelenlegi és jövőbeli tagjainak az érdekeit szolgálja.

Nem ingat meg téged, hogy egyes kérdésekben voltak, vannak, vagy lesznek, akik nem értenek egyet veled. Olyan szilárd az elméd, mint egy szuperhős veleszületett páncélja, amit nem fog semmilyen golyó. Csak mész és vezetsz másokat a legjobb meggyőződésed, hited és tudásod szerint az Isten által kijelölt úton, és nem csüggedsz el mások egyet nem értése vagy kritikája miatt. Csodálom és tisztelem ezt benned, tudva és érezve, hogy az én gondolaimat, érzelmeimet ennél sokkal csekélyebb dolgok is mennyire fel tudják zaklatni. A te példádából értettem meg, hogy mit jelent az, hogy valakinek a tudata a transzcendentális szinten van.

Köszönöm szépen a magam és a közösségünk nevében, hogy a világ legjobb ügye melletti kitartásnak ilyen tökéletes, inspiráló, bár utolérhetetlen példája vagy. Erőtlen, tökéletlen követőd vagyok. De hidd el, hogy őszintén csodállak, szeretlek, és kívánom a missziód sikerét. Nagyon hálás vagyok, hogy nyilvánvaló hibáim és jelentéktelenségem ellenére lehetőséget adsz az ebben való részvételre. Gyakran elfog az az érzés, hogy sokkal többet kapok tőled és a *bhakták* társaságától, mint amennyit bármikor adni vagy viszonzni tudok. Bár kétségtelen, hogy sosem tudok mindent meghálálni, kérlek, engedd meg, hogy továbbra is próbálkozzam ezzel.

Köszönettel, szolgád:

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Jagannātha-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace! all glories to Śrīla Prabhupāda!

Over recent years, I have experienced your loving kindness and mercy more and more. Despite your busy schedule, you take the time to give personal attention and care to disciples. I feel humbled by your care and concern having experienced your kindness in this way.

You have guided and protected me through the many trials and tribulations I have faced over the years. It is through these hardships I feel closer to your lotus feet, and take shelter. Without your shelter I am lost.

I feel your presence and hear you speak through the pages of your books. When I read your *Vilāpa-kusumāñjali* I feel transported to another world - a world which I do not want to come out off. You have opened the door and given me access to the world of Rādhā-Kṛṣṇa.

Thank you, Guru Mahārāja, for leading me closer and closer to the lotus feet of Rādhā and Kṛṣṇa.

For this I am forever indebted.

*tvam̐ gopikā vṛṣa-raves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam̐ pradāya kuru mām̐ vraja-kānane
śrīrādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm̐ sukhābdhau*

O beloved spiritual master, you are always in the presence of the cowherd girl Rādhā, the daughter of King Vṛṣabhānu. Please award me service at your lotus-like feet, which are the proprietors of devotional service. Please place me in the ocean of joy by bestowing upon me happiness in the mellows of service at the feet of Śrī Rādhā in the groves of Vraja-dhāma.

I pray I can be of some service to you Guru Mahārāja, and please you more and more.

Thank you for being a source of inspiration and shelter.
I am truly blessed to have you as my spiritual master.

Your insignificant disciple,
Jagannātha-priya Devī Dāsī

Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The last year was very difficult and I cannot say that the difficulties are gone now, but I feel that the external difficulties helped me to go a little deeper in my Kṛṣṇa consciousness and not rely on certain superficial things as shelter.

I am very grateful to you for writing your books.

Murli-manohara Prabhu spoke about how carefully you write, how much you think about each sentence before writing it down. I hope that as time goes on and I make some progress in devotional service, I will be able to appreciate your books more and learn to take guidance from them on the path of *bhakti*.

I am very grateful to you for bringing Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara to Hungary and for the opportunity to do a little service for Them.

I am very grateful to many of your disciples who give me their association and encouragement.

Your aspiring servant,
Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Javat-vāsī Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you for giving me a chance of remaining connected to the followers of Śrīla Rūpa Gosvāmī and the willing servants of Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda.

Recently Kamlesh Kṛṣṇa Prabhu, in his twin roles of trustee of ISKCON UK and project manager for the review of ISKCON Scotland, said that his overwhelming impression of all the warring parties at Karuna Bhavan was that of their unquestionable sincerity to serve Śrīla Prabhupāda's movement.

He confirmed my own conviction in this regard and strengthened a long-held observation that severe conflict is an inevitable event which will rise in communities based on even the most elevated ideologies, unless most of the community members have access to multidisciplinary continuous education.

Your many-pronged intervention to promote and finance that kind of education is, for me, your number one heroic achievement. You started in Hungary, but now the template is inspiring other heroic game changers throughout the continent and beyond.

Every waking moment of my life I receive great nourishment from meditating on these initiatives and I strongly believe that the tests we are going through in Scotland are Kṛṣṇa's way of preparing us for the role of being unalloyed servants in the real ISKCON mission.

In the last two years I have experienced debilitating depression, anxiety, anger, and hopelessness.

This is Glasgow, Dundee, Motherwell. For the last thirty years these Scottish cities have consistently ranked at the top of the European Drug Death Statistics.

How can the victims' families and friends take us seriously if we have no first-hand experience?

Last year I brought my good friend Andy to the Kārtika *parīkrama* at New Vraja-dhāma. It was a life-changing experience for him and he performed the very valuable service of enabling a disabled devotee to fully participate in the *kīrtana*. As well as being a life-long alcoholic, Andy is also a keen body-builder and was

the only person strong enough to push Bhakta Holger around the Holy Dhāma. He has not had a drink since that parikrama and is now a qualified Alcoholics Anonymous trainer.

Thank you for allowing your disciple Vṛndā to marry me. We are both learning how to love and serve you day by day.

We will get up and win the race.

Your servant,
Javat-vāsī Dāsa

Jaya Prabhupāda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Nagyon köszönöm, hogy tavaly elfogadtál tanítványodnak. Kétség nem fér hozzá, hogy kegyedből bárki, aki követi utasításaid, hallgatja tanításaid, *kīrtan*aid, idővel biztosan eléri az emberi élet célját: a tiszta istenszeretetet. Látva a kiváló tanítványaid sorát, felcsillan bennem is a remény, hogy valamikor valósággá válik mindaz, amit tanítasz a lelki életről. Töreksem arra, hogy lépésről lépésre haladjak a lelki életben. Ebben nagy segítséget kapok a kiváló *bhakták* által tartott képzésekből. Például: *Bhagavad-gītā* szeminárium Bhaktipāda Goswami Mahārāja előadásában. Így lehetségessé válik, hogy olyan tetteket is végezzek, mellyel örömet és elégedettséget okozok neked.

A Te szolgád:
Jaya Prabhupāda Dāsa

Jaya Śrī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Ismét eltelt egy év, és újra itt a lehetőség, hogy szavakba öntsem a feléd irányuló gondolataimat. A lelki tanítómester nagyon kegyes, mert az a vágya, hogy a legnagyobb ajándékot adja oda a tanítványainak, az isten iránti tiszta szeretetet. Ez olyan nagy kincs, hogy az egész anyagi világban, Brahma-lokától Pātāla-lokáig nagyon kevesen érik el. Ezt a különleges gyémántot szeretnéd nemcsak nekem, hanem minden tanítványodnak oda adni.

Néha elgondolkozok azon, hogy vajon ez sikerülhet-e még nekem is? Tudom, hogy a folyamat tökéletes, csak nekem kell felnőni a feladathoz. A Guru és Kṛṣṇa kegye olyan hatalmas, hogy még a legelesettebb lelket is meg tudják menteni, de nagy szükség van a *bhakták* társaságára. Egyedül nem lehetünk sikeresek a lelkiéletben. Köszönöm, kedves Guru Mahārāja, hogy megalapítottad Krisna-völgyet és lehetőséget adtál sok szenvedő léleknek, hogy együtt gyakorolják a Kṛṣṇa-tudatot és másoknak is bemutassák azt.

Sok szép tanítványod van, akik nagyon szépen prédikálnak. Szerencsésnek érzem magam, hogy ismerhetem őket és hallgathatom tanításaikat. Például Gurūtama Prabhu a *Mahābhāratáról* tartott sok előadást, és most a *Bhāgavatamot* mutatja be, vagy Lilāsuka Prabhu, aki amellet, hogy Pécsen prédikál sokszor tart Krisna-völgyben is leckét. Többször volt olyan érzésem, hogy amikor őket hallgattam, akkor te szóltál hozzám rajtuk keresztül, és az aktuális problémámra megérkezett a válasz. Ez a Kṛṣṇa-tudat különleges misztériuma.

Az anyagi világban sok sok próbatétel van, amiken keresztül kell menni. Ezek a nehézségek felkészítenek minket a végső vizsgára, a halál pillanatára. Ez a legnagyobb teszt, amit senki sem kerülhet el. Néha úgy érzem, hogy elvesztem a célt a szemem előtt, de ilyenkor a szent *dhāma* hangulata, és a *bhakták* lelkesítő és felemelő társulása megment, és újra megvilágítják az utat számomra. Vajon mi lenne velem, ha nem itt élnék Krisna-völgy mellett, Rādhā-Śyāma menedékében? Valószínűleg már máshol lennék, teljesen *māyā* hatása alatt.

Nagyon köszönöm a kegyedet Guru Mahārāja! Nemcsak a nehéz helyzetekben, hanem igazából minden pillanatban szeretnék emlékezni Kṛṣṇa és a Te végtelen szeretetedre, mindenben látni az Úr elrendezését, és függeni a *bhakták* társulásán.

Örök szolgád:
Jaya Śrī Devī Dāsī

Jayadeva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and to you.

I hope you are keeping well and that your heart is flowing with inspiration for your blessed service, that of writing books so that Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara may be glorified the universe over, not only by human beings but by many of the 400,000 species of humans scattered across the universe who, like us, need the revelation of Kṛṣṇa consciousness in order to justify our appearance and existence in our numerous humanlike forms.

Kali-yuga's net of imprisonment tightens upon us all. Only by the mercy of great liberators such as yourself, who write tirelessly to alleviate and to destroy (our) God forgottenness shall we awaken from our sleep-walking state and gratefully embrace the many blessings of your compassionate hand.

May you also find time to absorb Mother Bhūmi's blessings as you walk, talk, and rest upon her body, which lies humbly beneath your lotus feet. May your tongue delight in delicious *prasāda* freely produced by her generous labour, so silently, yet so kindly.

May you take time to breathe Vāyu's life-giving airs and may he ably carry to your nostrils the sweet scents of the kingdom of flowers, who are as thrilled as he to present before you their silent perfumed service, hoping that it may speak pleasingly to your senses.

May Mother Gaṅgā's waters thrill and restore your tired body after sweating hard in the fields of literary labour, and may Śrī Sūryadeva's appearance on each

new day fill you with new born inspiration suffusing every line issuing forth from your tender heart with hope, joy and inspiration.

Please do not scorch your soul by over endeavouring in your service, causing even Agnī to lament the fire of sacrifice, which is ardently lit daily by you to cause you harm. Even Jarā regrets his thankless service done to your precious body, cursing himself for causing your precious bones and organs to weaken and pain with age.

May all these exalted individuals join forces to lighten your service and uplift your work to the giddy heights of Śrīla Prabhupāda's lotus feet, delighting your divine master A.C Bhaktivedānta Swami with your day long efforts.

We are certain that he awaits your daily offerings just as eagerly as he himself awaited, brimming with great excitement for his daily book distribution results to be declared.

Unfortunately, I can offer very little service of any kind to your divine grace, but may I at the very least do nothing that would compromise or disturb this marvellous service of yours.

Love always,
Jayadeva Dāsa

Jayantī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja! Hare Kṛṣṇa!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mások javára való munkálkodásod, s az általad megmutatkozó kegy, áldás mindannyiunk számára. Elesett szolgálódként hálával a szívemben fejet hajtok lótuszlábaid előtt, és kérem kegyedet, hogy számodra kedves módon szolgálhassak. Szeretettel gondolok Rád mindennap!

Śrī Vallabhācārya *Madhurāṣṭakam* soraival szeretnék áldásokban gazdag megjelenési napot kívánni! Minden dicsőséget Guru Mahārājának!

adharām madhurām vadanām madhurām
nayanām madhurām hasitam madhurām |
hr̥dayām madhurām gamanām madhurām
madhurādhipaterakhilām madhurām || 1 ||

vacanām madhurām caritām madhurām
vasanām madhurām valitām madhurām |
calitām madhurām bhr̥mitām madhurām
madhurādhipaterakhilām madhurām || 2 ||

veṇu-rmadhuro reṇu-rmadhuraḥ
pāṇi-rmadhuraḥ pādau madhuru |
nṛtyām madhurām sakhyām madhurām
madhurādhipaterakhilām madhurām || 3 ||

gītām madhurām pītām madhurām
bhuktām madhurām sūptām madhurām |
rūpām madhurām tilakām madhurām
madhurādhipaterakhilām madhurām || 4 ||

karāṇām madhurām taraṇām madhurām
baraṇām madhurām smarāṇām madhurām |
vamitām madhurām śamitām madhurām
madhurādhipaterakhilām madhurām || 5 ||

guñjā madhurā mālā madhurā
yamunā madhurā vīcī madhurā |
salilām madhurām kamalām madhurām
madhurādhipaterakhilām madhurām || 6 ||

gopī madhurā līlā madhurā
yuktām madhurām muktām madhurām |
dṛṣṭām madhurām śiṣṭām madhurām
madhurādhipaterakhilām madhurām || 7 ||

*gopā madhurā gāvo madhurā
yaṣṭi rmadhurā sṛṣṭi rmadhurā |
dalitaṁ madhuraṁ phalitaṁ madhuraṁ
madhurādhīpaterakhilaṁ madhuraṁ || 8 ||*

Alázatos szolgád:
Jayantī Devī Dāsī

Bhakta Jeney Máté

Dear Śivarāma Swami,

Let me offer my respectful obeisances to you,
Upon whom the orb of day
Rejoicing the day you were born;
Instead of its usual fierce rays seemed to soften up
Casting a gentle, warm glow on you.

I see my steps, processes, and my progress in Kṛṣṇa consciousness in a manner which resembles junctures to be solved by logic, whether I am conscious of these specific points in time or not.

I had the miraculous opportunity of accepting a book in a sub-optimal mental state; this involved little amounts of thought at the time. Albeit after reading it, I felt there was no other logical choice than to start on this journey, the journey of the science of self-realization.

The person whose identity I still could not decipher, was a to-be, or already a disciple of yours, fulfilling your orders, hence I am indebted to you.

Making my resolution, I had the opportunity to buy the *Bhagavad-gītā*, a fact that was accomplished through extraordinary events and contributed to continuous book distribution, and the accomplished Hungarian translations.

Both are made possible through your resolute perseverance; hence I am indebted to you.

On the devotional path, I concluded that the only logical choice was to spend some time in the ashram in Budapest, and in Krishna Valley; times I will remember until this body perishes (hopefully after too).

I remember seeing the temple room filled with devotees and being able to taste the glorious *mahā-prasāda* of Gaura-Nitāi. My glance stumbling upon a shining reflection in the marble floor, I am always reminded of the eternal renown of yours, and I am filled with gratitude.

I wish to continue with the sequence of logical choices.

Your servant,
Bhakta Jeney Máté

Jhulana Yātrā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Rādhā-Śyāma. All glories to Śrīla Prabhupāda.

While thinking of how to write this offering, three words were foremost in my mind: Gentlemen, fortune, and mercy.

You are the personification of a gentleman and Līlārāṇī and I am very fortunate to be recipients of your mercy.

By trusting us enough to offer initiation, so we can join your lovely spiritual family and make progress on the path back home, you have shown such kindness that we are indebted to you forever, and this bond is a wonderful thing.

What you have done for us is incomparable and we can neither fully appreciate, understand, or deserve it.

Every day that passes, I feel more in awe of you and what you do for devotees. It is humbling, and I pray we will not let you down or disappoint you in any way.

So, from the bottom of my heart, I thank you again and again dear Guru Mahārāja.

Your humble servant, Jhulana Yātrā Devī Dāsī

Bhaktin Juhász Zsuzsanna

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagy megtiszteltetés, hogy idén már mint leendő tanítványod köszönhetlek megjelenési napod alkalmából.

Szeretném hálámat kifejezni, hogy lehetőséget adsz nekem arra, hogy majd tanítványodként fejlődhessek a Kṛṣṇa-tudatban. Tudom, hogy időd és egészségi állapotod nem teszi lehetővé, hogy minden tanítványoddal találkozzál, de nekem elegendő az is, ha csak futólag rám mosolyogsz, vagy kéréseket intézel felém.

Legutóbb személyesen Māyāpurban, az ottani otthonodban volt lehetőségünk találkozni Nityānanda-trayodaśī napján egy fergeteges *bhajana* alkalmával. A magyar zarándokcsoport tagjaként voltam jelen és életem végéig emlékezni fogok az ott töltött pár órára. Indiába utazásod előtti napon pedig a budapesti templom recepcióján végeztem szolgálatot, amikor sikerült pár szót váltanunk.

Ezek a pillanatok is felejthetetlen emlékeket jelentenek számomra és megerősítenek abban a döntésemben, hogy téged választottalak tanítómesteremnek.

Imádkozom Kṛṣṇához, hogy jó egészségben, fájdalommentesen töltsd napjaidat, hogy legyen időd, kívánságod szerint az írásnak és a *bhaktáknak* szentelni életedet.

Alázatos szolgád:

Bhaktin Juhász Zsuzsanna

Kadamba-mālā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda and the entire Guru-paramparā!

On this wonderful day of your Vyāsa-pūjā, I would like to express my love and gratitude to you for everything you have done for me and continue to do.

I will always be eternally indebted to you!

In 2015 at the Bhakti-Saṅgam festival in Ukraine, I met you for the first time and gave you, my heart. And for nine years you have been the captain and guide of my life. I pray that your instructions will become my life and soul.

You once said: “True kinship is the kinship of souls based on kinship with the Supreme Soul”.

Your words inspire me very much and I always try to keep them in my heart.

I listen to your podcasts, lectures, and *kīrtanas* every day. I read your amazing books and they inspire me very much on my spiritual path and in the chanting of the Holy Names. They very deeply reveal the spiritual world and your emotions. I am very much looking forward to reading your new book: *Vilāpa-kusumāñjali*.

For the first time, I have written these few lines for you Guru Mahārāja:

I was lost in this world, but you rescued me from this abyss.

Overcoming birth and death,

You gave me a chance to return to Kṛṣṇa.

You are our saviour and lighthouse!

You are our eternal well-wisher!

I am ready to follow you forever from life to life.

I love you very much!

Thank you so much for being in my life and for allowing me to become your servant and disciple.

Your eternal servant,
Kadamba-mālā Devī Dāsī

Kālacandjī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldog Vyāsa-pūjāt kívánok neked! Remélem elégedett vagy ezen a csodálatos napon!

Szeretném kifejezni örömömet, amiért az a szerencse ért, hogy találkozhattam veled, ebben az életemben. Ha rád gondolok, mosoly ül az arcomra. Mindig szeretettel gondolok rád. Végtelenül hálás vagyok, amiért a tanítványod lehetek, és van lehetőségem szolgálni lótuszlábadat. Társaságod mindig hatalmas örömmel tölt el. Rendkívül sok kegyet kaptam már tőled, ami legyen akár csupán egy pillantás, vagy apró mosoly, nagyon sokat jelent nekem. Végtelen kedvességéd lelkesít engem a mindennapokban és a szolgálataim végzésében. Bárcsak életről-életre elnyerhetném társaságodat.

Remélem indokolatlan kegyedből még sok alkalmam lesz szolgálni téged.

Örök szolgád:

Kālacandjī Devī Dāsī

Kālaka-maṇi Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

When I first met you, I was delighted by your personality. You looked like a golden mountain, who is great, powerful, and exalted. I felt you are so perfect, yet not easy to get close to.

After some time, I gathered confidence to ask you to accept me as your disciple and immediately I started to feel your kindness and caring too. You are incredibly personal, patient, and big hearted. Your biggest desire is to take us to

Rādhā-Śyāma's lotus feet with no waste of time. You help your disciples to always keep our goal in focus – Rādhā-Śyāma.

You are a real example of a follower of Śrīla Prabhupāda. All your deeds are based on the instructions of your beloved spiritual master. That is so inspiring!

I am very grateful to you for giving me the opportunity to become a follower of Śrīla Prabhupāda, accepting me as your disciple and showing the reality that Rādhā-Śyāma is everything.

Thank you, dear Guru Mahārāja!

Your servant,

Kālaka-maṇi Devī Dāsī

Kalāvati Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to the wonderful celebration of your Vyāsa-pūjā. Ki Jaya!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.

*śravaṇam kīrtanam viṣṇoḥ
smaraṇam pāda-sevanam
arcanam vandanam dāsyam
sakhyam ātma-nivedanam*

These nine processes, of which the easiest is śravaṇam, hearing the Bhagavad-gītā from the realized person, will turn one to the thought of the Supreme Being. This

will lead to remembering the Supreme Lord and will enable one, upon leaving the body, to attain a spiritual body which is just fit for association with the Supreme Lord. (Bhāg. 7.5.23)

The Lord further says:

*abhyāsa-yoga-yuktena
cetasā nānya-gāminā
paramam puruṣam divyam
yāti pārthānucintayan*

He who meditates on Me as the Supreme Personality of Godhead, his mind constantly engaged in remembering Me, undeviated from the path, he, O Arjuna, is sure to reach Me. (Bhḡ. 8.8)

Excerpts from Śrīla Prabhupāda's purport:

This is not a very difficult process. However, one must learn it from an experienced person. Tad-vijñānārtham sa gurum evābhigacchet: one must approach a person who is already in the practice.

Excerpts:

From Śrīmad-Bhāgavatam 11. 2.39

Śrīla Jīva Gosvāmī has emphasized, yāni śāstra-dvārā sat-paramparā-dvārā ca loke gītāni janmāni karmāni ca, tāni śṛṇvan gāyaṁś ca: if one wants to be successful in chanting and hearing the holy name of the Lord, one must adopt the process as it is coming down in the sat-paramparā, the transcendental disciplic succession. And the sat-paramparā can be identified by reference to bona fide Vedic scriptures. Contrary to the opinion of uninformed critics, the followers of Kṛṣṇa consciousness are not mindless or fanatical. They intelligently follow the system of checks and balances called guru, sādhu and śāstra. That is, one must accept a bona fide spiritual master, who must in turn be confirmed by the opinion of great saintly persons and revealed scriptures. If one accepts a bona fide spiritual master, follows the example of great saintly persons and becomes conversant with authorized literature such as Bhagavad-gītā As It Is and Śrīmad-Bhāgavatam, one's program of chanting the holy names of the Lord and hearing about the Lord's pastimes will be completely successful.

As Kṛṣṇa states in Bhagavad-gītā (4.9):

*janma karma ca me divyam
evam yo vetti tattvataḥ
tyaktvā dehaṁ punar janma
naiti mām eti so 'rjuna*

One who knows the transcendental nature of My appearance and activities does not, upon leaving the body, take his birth again in the material world, but attains My eternal abode, O Arjuna. (Bhg. 4.9)

According to Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura, those who do not engage in hearing the astonishing pastimes and holy names of the Supreme Personality of Godhead and who do not relish the Lord's pastimes are simply executing mundane, illusory activities or indulging in false, materialistic renunciation. Frustrated living entities sometimes take to dry impersonalism and avoid the descriptions of the Supreme Lord's eternal name, form, qualities, entourage and pastimes. But if one gains the association of a pure devotee, one gives up the path of dry speculative argument and becomes situated on the actual Vedic path of devotional service to the Lord.

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura says that the word dvaita, or "duality," expresses the false understanding that some object has a substantial existence independent of Kṛṣṇa. The Māyāvāda conception of advaita, which lacks any spiritual distinctions, is simply another manifestation of the mind's function of acceptance and rejection. The eternal appearance and pastimes of the Supreme Personality of Godhead never contradict the concept of advaya-jñāna, or transcendental knowledge beyond duality.

From Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.22

We think that we have met Your Goodness by the will of providence, just so that we may accept you as captain of the ship for those who desire to cross the difficult ocean of Kali, which deteriorates all the good qualities of a human being.

Learned men, therefore, must be cautious of this age, and if they at all want to cross over the dangerous ocean of Kali, they must follow the footsteps of the sages of Naimiṣāranya and accept Śrī Sūta Gosvāmī or his bona fide representative as the captain of the ship. The ship is the message of Lord Śrī Kṛṣṇa in the shape of Bhagavad-gītā or the Śrīmad-Bhāgavatam.

These above excerpts from Bhagavad-gītā and Śrīmad-Bhāgavatam state the

reasons why we should search for answers in the chaos of this world and thus approach a bona fide representative of higher knowledge, descending from the Absolute Truth on the goal of life, through *paramparā*.

You are this person... my dearest spiritual master.

A spiritual master is not so easy to find, but if one is sincere enough then the Supreme Spiritual Master being our inner guide, will direct us to one who will give us the understanding of the goal of life and how to fulfil it.

Spiritual life is not an easy task and I am sure that most of us did not understand this in the beginning. The happiness and bliss that Śrīla Prabhupāda gave in the beginning sometimes diminishes, and we may not really know why, or how to recharge.

There are many books to read and we try to get through them as best we can. But your *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series for me brings an increased understanding of *bhakti* (*Saṅkalpa-kaumudī*) practices, as well as having the opportunity of delving into the pastimes of the Lord (*Vilāpa-kusumāñjali*).

The beautiful illustrations and writings help transport me into the pastimes taking place in the spiritual world. Giving me hope, enthusiasm, encouragement, and great yearning to return to that place of happiness and contentment... our ultimate home.

Prabhupāda and yourself have mentioned many times that Kṛṣṇa consciousness is ultimately about love. An organisation (ISKCON), with the aid of *śāstra*, helps us to rekindle our love for Lord Kṛṣṇa and to never forget Him. I remember Bhāgavata Āśraya Prabhu, your godbrother, commenting once: “The International Society for Kṛṣṇa consciousness teaches the imperfect to become perfect.”

So true!

So, chanting His names and reading about His pastimes, helps us to remember and develop that love, thus becoming pure and perfect devotees.

I could not achieve this without you.

Years ago, while chanting, my heart suddenly became filled with a love I had never felt before. It was overwhelming! I realised that I had never really experienced true love before in my life. It was so wonderful and I yearn for that warmth and feeling of real love again. Śrīla Prabhupāda says we should ask Kṛṣṇa to please let us love Him and to also know Him.

Please give your benediction and blessings that I may achieve this one day.

I offer my heart to Him and to you.

Śrīla Prabhupāda told us that the paintings the devotees painted were windows to the spiritual world. Photos too, offer this glimpse. I had an experience once many years ago, when I was chanting and asking for Kṛṣṇa’s mercy (times were difficult then). There was a picture I had on the mantelpiece of Śyāma – a close-up of His face. I happened to look up from my altar at this photo and saw Him looking at me with such compassion and love that I was overwhelmed. I had the realisation, “yes, windows to the spiritual world, it is true!” It was such a wonderful thing to behold. Kṛṣṇa really does love me!

Even pictures in magazines like *Back to Godhead*. There was a beautiful drawing of Śrīla Prabhupāda in nice colours, which began to shine so brightly and with effulgence on the turning of the page. Another amazing truth of Śrīla Prabhupāda’s authenticity! I remember you also telling us of a similar experience with pictures yourself.

Now we have your books to guide us back to the place we want to be. They detail many loving exchanges with those who serve Kṛṣṇa; how I desire to develop that devotion for that qualification.

However, I cannot advance without your guidance or mercy, so please give me your blessings, if you so wish.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto ’pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“By the mercy of the spiritual master, one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement.”
(*Gurv-aṣṭaka* 8)

Therefore, I should always remember and praise the spiritual master. At least three times a day I should offer my respectful obeisances unto the lotus feet of my spiritual master.”

Thank you, Guru Mahārāja, for your instructions, your love, your care, and your kindness. You are my friend and well-wisher, what more could I ask of a spiritual master such as yourself. You are expert in all aspects of *bhakti*.

I am nothing without your shelter and guidance; I think of you every day.
Please let me sit at your lotus feet, so I can catch their dust and dream of serving you, one day in Gokula!
Offering my obeisances again and again!
Your ever aspiring servant.

Love,
Kalāvati Devī Dāsī

Kalpavṛkṣa Dāsa

Kedves Gurudeva!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked és minden dicsőséget a megjelenési napodnak!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

2016. novembere volt, amikor először olvastam a *Bhagavad-gītāban* a következő verset:

*tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.” (*Bhg.* 4.34.)

Feltettem magamban a kérdést, hogy hol található egy ilyen hiteles lelki taní-

tómestert? Kérdéseimre igen gyors választ kaptam Kṛṣṇa és a *vaiṣṇavák* kegyéből. Egy hét múlva egyetemi órámra sietve egy *saṅkīrtanászó bhaktát* láttam meg a téren, nem volt elég merszem odamenni hozzá, de magamban vágyakoztam, hogy bárcsak megállítana. Megállított, udvariasan adományt kért, könyvekkel ajándékozott meg, és egy meghívóval a Govinda klubba. Öt nap múlva volt a következő alkalom, s eldöntöttem, hogy ott leszek. Persze mire elérkezett a nap, addigra az elmém számtalan kifogást gyártott, hogy miért ne menjek, de félretéve minden kifogásomat az utolsó pillanatban még elértem a vonatot és az előadást, ahol a végén beharangozták a Gītā-jayantit. Két hét múlva ott ültem a budapesti templom *prasāda* szobájában és hallgattam, ahogy felolvasod a *Bhagavad-gītā* összes versét. Ott találkoztam első alkalommal Veled kedves Gurudeva! Nem váltottunk szót egymással, csak kedves mosollyal az arcodon aláírtad a *Bhagavad-gītā*t, amit ott kaptam.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények karmájuk szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhanak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (Cc. *Madhya-līlā* 19.151)

Ezek az események olyan hatással voltak rám, hogy az újévi fogadalmam az lett, hogy követni fogom a négy szabályt, és minden nap legalább négy kört fogok *japázni*.

A *bhakták* indokolatlan kegyéből aztán márciusban újra találkozhattam Veled, a budapesti templom üvegkalitkájában fogadtál bennünket. Felénk intézett, mély szeretettel és könyörületességgel átítatott szavaid és üzeneteid a szívünk mélyére hatoltak, örökre megváltoztatva azt. Arra kértél minket, hogy ne pazaroljuk el az életünket, adjunk egy esélyt Kṛṣṇának és költözzünk be a templomba. Ezután kedves Gurudeva három hónap felmondási időt kértem a főnökömtől. Addigi életemnek az utolsó kegyeledmődést a májusi Vyāsa-pūjā ünnepeged jelentette. „Ha fiatal vagy, add az életedet” mondtad. Miután hazaértem az ünnepegről másfél órát sírtam és könyörögtem Kṛṣṇának, hogy adhassam az életemet. Hány

és hány ilyen történet lehet még? Hány és hány szív változott meg így a Veled való társulás hatására? Csodálatos, dicsőséges és ámulatba ejtő, hogy képes vagy így megváltoztatni a szíveket. Minden dicsőséget Neked, kedves Gurudeva!

Idén júliusban lesz hét éve, hogy beköltöztem a budapesti templomba és hat éve, hogy kérésedre Új Vraja-dhāmába költöztem. Szívemet, gondolataimat, tetteimet és céljaimat azóta egyre inkább az utasításaid határozzák meg. „Túljutni a nemkívánatos tulajdonságokon és megtisztítani a szívet akkor lehet, ha a tanítványok szigorúan követik a lelki tanítómester utasításait. Nincs varázspálcával lengetés. A varázs a követésben van. Ez varázslatos.” Ezt mondtad nekem kedves Gurudeva. Kérlek, áldj meg mindannyiunkat, hogy legyen erőnk szigorúan követni az utasításaidat, és azokat az életünk küldetésévé tenni!

„Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgálodat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhesek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.”
(*Gurudeva, a Śaraṇāgatiból*)

Hálás köszönettel, szolgáló:
Kalpavṛkṣa Dāsa

Kalyāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótusz lábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅgának, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, és Śrī Śrī Rādhā-Dāmodarának!

*tvam naḥ sandarśito dhātrā
dustaram nistitīṛṣatām
kalim sattva-haram pumsām
karṇa-dhāra ivārṇavam*

„Úgy hisszük a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik átakarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.” (*Bhāg.* 1.1.22.)

Kṛṣṇa és a *vaiṣṇavák* kegyéből szerencsésnek mondhatom magam, hogy ilyen nagyszerű lelki tanítómesterem van, de vajon élek-e ezzel a szerencsével?

„Tedd a lelki tanítómester tanításait eggyé a szíveddel, és ne vágyj semmi másra!”

Annyi mindent kaptunk tőled, szavakat, melyek apránként bekúszva a fülünkbe mára már létünk részét képezik. Te vagy a mi kapitányunk, és olvasva könyveidet csak sejthetjük: a szereteted Rādhā-Śyāma iránt, ami átítatja ezeket a lapokat valójában mélyebb, mint a Marianna-árok. Én csak reménykedni tudok, hogy egyszer az elmém itatóspapírként végre magába szív mindent ezekről az oldalakról, és végre örökre elmerül a Kṛṣṇa iránti szereteted nektár óceánjában.

Minap azon ábrándoztam, jó volna ott lenni mindig, ahol Te vagy, ott a közeledben, de az ábránd valósággá vált, mikor ráébredtem, hogy te mindig itt vagy velem. Kezdve az ébredéstől mindent tőled tanultunk! Tőled tanultunk emberré válni, ahogy tőled tanulunk Rādhā-Śyāma szolgájaként viselkedni, gondolkodni!

Köszönöm neked a lehetőséget, hogy itt lehetek!

Köszönöm az esélyt, hogy *bhakták* közt élhetek!

Bárcsak szavakba tudnám fogni a te dicsőségedet!

Kérlek, tarts meg engem lótusz lábaid sarkában!

Örök szolgálid örök szolgája:

Kalyāṇī Devī Dāsī

Kamalinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A Kṛṣṇa-tudatú közösséghez való csatlakozásom kezdetén részesülhettem abban

a kegyben, hogy pár napig a személyes társaságot élvezhettük. Kuru-sreṣṭha Prabhu házában vendégeskedtél. Akkor mindannyiunknak adtál lehetőséget arra, hogy közelebbről megismerkedhessünk. Kicsit zavarban voltam, a tegezés is nehezen ment, hiszen egy tiszteletre méltó idős lelki tanítómesterrel találkoztam.

Azóta ezek a napok becses emlékké lágultak a szívemben. Később, röpké találkozásokkor inkább csak az ügyetlenségemről adtam tanúbizonyságot. De Te mindig türelmes, kedves, elfogadó voltál. Aztán ahogy mélyült a kapcsolatunk – elfogadtál tanítványodnak a társaimmal együtt -, már gondosabb tanításokban is részesítettél bennünket. Természetesen minden lehetséges fórumon mindig tanítasz. De ezek személyesen nekünk szóltak. Fel sem fogtam a jelentőségüket. Immár nagy becsben tartom ezeknek az alkalmaknak az emlékét. Szeretném hinni, hogy minden találkozásunkból tanultam valamit.

Sok tanítványod van, és nem lehetünk mind a közeledben, de minden lehetőséget megadsz, hogy mégis társulni tudjunk Veled. Ott vagy a könyveidben, a blogjaidban, a podcastjaidban, a leckéd felvételeiben – ez mind elérhető számonkra. A *bhajanáidat* hallgathatjuk, bárhol is szólaltak meg valójában. Ezek mind erőt adnak.

Hálás vagyok, hogy bármilyen fordulatot is vesz az életem, Te a legmagasabb, legtökéletesebb célt mutatod újra és újra. Vezess tovább, kérlek!

Köszönöm.

Örök szolgád:

Kamalinī Devī Dāsī

Kāmāri-kānta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Már többször írtam neked felajánlást, de még sosem a saját tanítványodként.

Új helyzet, de mégsem. Amióta ismerlek, segítetted a lelki életemet. Törődél velem.

Eleinte aggódtam, hogy mi lesz, ha hozzád tartozóként, egy hivatalos kapcsolatban nagyobb lesz a távolság közöttünk, mint volt. Hála Istennek, nem így történt!

Egyelőre csak köszönetet tudok mondani. Később remélem bebizonyosodik, hogy komolyan gondolom, hogy szeretnék Kṛṣṇa felé haladni. Nem szeretnék csalódást okozni neked!

Köszönöm, hogy együtt megyünk tovább :) Köszönöm, hogy a társaságodban lehetek!

Szolgád:

Kāmāri-kānta Devī Dāsī

Kanaka-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisance at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your life has been extraordinary. You were witness to the great miracle of the first spreading of the *saṅkīrtana* movement and you have fulfilled Śrīla Prabhupāda's desires by making such wonderful things happen. Śrīla Prabhupāda is an inconceivable personality and I'm eternally indebted to you for your dedication and contribution to his ISKCON. In this misled world everyone is looking for a hero in all the wrong places and therefore it needs you.

As a young man you were eager to hear Śrīla Prabhupāda's perfect message and now you are eager to expand our understanding. In one *Śrī Śikṣāṣṭaka* class you said "Just turn your back on the material world and move on." Your instructions and example are flawless to me. I'm always meditating on your qualities as a great Vaishnava who puts Śrīla Prabhupāda in the centre, is forthright yet soft-hearted and awesomely knowledgeable - all the things that are so important to disciples.

This year I read volume seven of *Nava-vraja-mahimā* with details on the *gāyatrī-mantra*. I'm struck by the fact that, if you hadn't dedicated so much time to research this and other books, there's no way we would acquire this knowledge. It is exciting and invaluable.

Thank you for these precious experiences.

I always feel inspired and fortified when I hear your podcasts which are nuggets of mercy. They are so valuable and when I tune in, the fact that you have usually spoken them the previous day, brings a feeling of closeness. As well as bestowing knowledge through them, you are generous with your thoughts, giving us details about your living situation, your health, your feelings, and especially sharing your deep affection for your beloved Rādhā-Śyāmasundara.

You are always encouraging us to study and distribute Śrīla Prabhupāda's books and only by your mercy are we able to do so. You are correct about book-distribution being the real nectar.

Please bless me so that I can chant constantly and give my life to your mission.

Your insignificant servant,
Kanakanāmañjarī Devī Dāsī

Karuṇā-sindhu Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni személynédnek!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet!

Ismét eltelt egy év, és újra lehetőségünk van ünnepelni dicsőséges megjelenési napodat. Tudom, azt mondanád, hogy egy *vaiṣṇava* számára nem dicsőséges megszületni az anyagi világban. De mi, a tanítványaid mégis így gondolunk erre a napra, mert tudjuk, hogy a te születésed nem közönséges születés. Eljöttél az

anyagi világba számtalan nehézséget vállalva azért, hogy vezess és megments bennünket, a tanítványaidat, a születés és halál körforgásából.

Nagyon hálás vagyok, hogy engem is felkaroltál és segítesz a lelki élet útján. Általad kaptam egy csodálatos családot, sok-sok tiszteletre és szeretetre méltó nővérrel és fivérrel. Az ő segítségükkel igyekszem haladni a lelki élet útján, és szolgálatot végezni. Szeretnék méltóvá válni arra a bizalomra, amit adtál nekem, amikor elfogadtál tanítványodnak.

Köszönöm minden szavadat, útmutatásodat, amelyet személyesen hozzám intéztél az évek alatt, köszönöm minden pillantásodat, amelyet rám vetettél. Kérlek, add az áldásod, hogy egész hátralévő életemben ragaszkodjam lótu-szlábaidhoz, ehhez az isteni családhoz, és hasznos tagjává válva szolgálhassam a missziódat.

Érdemtelen szolgád:
Karunā-sindhu Devī Dāsī

Kānu-priya Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Szentségednek!

Itt van újra Vyāsa-pūjā napod, amin én is elgondolkodtam, miután meghallgattam az előadásodat, hogy hogyan kell és miért kell felajánlást írni.

Valóban nagyon hálás vagyok, hogy megismerhettem a *bhaktákat* és a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat. Hálás vagyok, hogy avatásban részesítettél és a tanítványaid is elfogadtak engem. Hálás vagyok, hogy szolgálatot kaphatok.

Gyakorlatilag 15 éves korom óta veletek vagyok, és Guru Mahārāja és a *bhakták* társaságában érdeklődöm. Mindannyiótoktól tanulok valamit. És ezért nagyon fontosnak tartom, hogy még ha defektes vagyok, akkor is tudjak a lótu-szlábad közelében maradni. Leckéiden és tanítványaid viselkedésén, példamutatásán keresztül nagyon nagy kegyben részesül a világ. A *bhakták* közösségének minden

tagja rendkívül értékes és pótolhatatlan. Ezt a közösséget a Te kemény, szilárd odaadásod hozta létre, és a kalandos kezdetek nélkül most itt semmi sem lenne.

Ahogy néztem a templom alapköveteléről a videót, lehetett érezni mekkora potencia van benne. Nem csak egy videó (óh egy videó mint egy másik a nem tudom hány milliárdból). NEM. Ott és akkor tényleg megindítottál egy kegyőceánt, ami az emberiséget szolgálja. Ez az igazi küzdelem. Az igazi szolgálat az Úr felé. És Te is tudod, és gondolom, akik olvassák vagy hallják ezt a felajánlást mindannyian tudjátok, hogy dicső lelki tanítómesterünk Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja mekkora áldást hozott az egész bolygóra. De még ha nem is tudjátok, hogy a bolygóra mekkora áldás, akkor legalább a saját személyes életetekben, hogy milyen változásokon mentetek keresztül, sokszor nemcsak tudat szinten, hanem társadalmi szinten is.

Egyszer találkoztam egy más vallású hölgygel angliai *saṅkīrtanām* során, Coventryben. Láta, hogy krisnás vagyok és oda jött, hogy gúnyolódjon velem. (Valószínűleg azt várta, hogy ezzel megnyer engem és beállok a gúnyolódók csapatába) Történetesen azt mondta:

Kṛṣṇa-tudatos, há a tudat... hihhi (kuncogott) – Mit kezdetek a tudatossággal?

Olyan hanglejtéssel mondta, hogy azt éreztesse velem: ugyan már az nem ér semmit; a tudat az semmi. Persze engem nem érdekelt, hadd menjen a dolgára, mint sokan mások. De azért bennem maradt a kérdés nagyon is meg válaszolva, hogy a tudat a világon a legfontosabb. Az, hogy valaki tudata miben merül el, az nem csak önmagára van hatással, hanem a környezetére, és így az egész világra is. Mint a tóba dobott kő, ahogy a koncentrikus köröket kelt maga körül, és végül a partot csapkodja. Így van hatással a tudat az embertársainkra is, és az egész élő világra is a mi kicsike tudatunk. Bár kicsi a bolygónk, és a Kṛṣṇa-tudat ma már mindenhol megtalálható (gondolom, nem tudom az eszkimóknál vannak-e *bhakták*), mégis ha egy *bhaktával* találkozunk az egy leírhatatlan csoda. És én a csodákban hiszek!

Köszönöm kedves lelki tanítómesterem, mindannyiónk mestere, hogy segítesz minket az odaadó szolgálat útján!

Szolgád:

Kānu-priya Devī Dāsī

Kārttika-candra Dāsa

ভ্রমিয়া ভ্রমিয়া বহু দেশ বহু লোক,
আসিয়া পড়িনু যেথায় জগতের শোক।

*Bhramiya Bhramiya Bobu Desh Bobu Lok,
Asiya Padinu Jethay Jagater Shok.*

Bhramiya Bhramiya – Wandering and wandering, *Bobu* – Many, *Desh* – Country, *Lok* – Planets, *Asiya Padinu* – I have come, *Jethay* – Where, *Jagater* – World, *Shok* – Misery

Wandering across many planets and many countries, I finally arrived in this world full of misery.

শোক – তাপে জর্জরিত হইয়া কাতর,
হইনু পাষণ হৃদয় চিত্ত পাথর।

*Shok Taapey Jarjarito Haiya Kaator,
Hainu Pashan Hriday Chitta Pathar.*

Shok – Misery, *Taapey* – in heat, *Jarjarito* – Plagued, *Haiya* – Have become, *Kaator* – Grief, *Hainu* – I became, *Pashan* – Stone, *Hriday* – Heart, *Chitto* – Body, *Pathor* – rock

Stricken with grief and sorrow, I became like a statue with a stone heart.

তাও যেন মরু ভূমে পিপাসুর খাঁজ,
প্রশ্নের উত্তর খুঁজি ফিরি রোজ।

*Tao Jeno Maru - bhumey Pipashur Khonj,
Proshner Uttor Khunji Firi Roj.*

Tao – Still, *Jeno* – Its like, *Maru-bbumey* – In the desert land, *Pipasha* – Thirsty, *Khonj* – Search, *Proshner* – Of the Questions, *Uttor* – Answers, *Khunje* – Search/Seek, *Firi* – Roam, *Roj* – Daily

Still like a thirsty person searching for water in the desert, I started seeking answers to my questions.

এই মত মাথা কুটে খুঁজিনু উপায়,
মুক্তি পাইতে মোর মন – কায় ধায়।

Ei Mato Matha Kutey Khunjину Upaye,
Mukti Paite Mor Mon Kaay Dhaaye.

Ei Mato – Like this, *Matha Kutey* – Hitting my head (metaphor), *Khunjunu* – Searching, *Upaye* – Solutions, *Mukti* – Relief/Liberation, *Paite* – To get, *Mor* – My, *Mon* – Mind/Soul, *Kaay* – Body, *Dhaaye* – Wander

In this situation I was trying to find solutions,
my soul and my body wandering around to get relief.

কৃষ্ণ কৃপা হইল এই পামরের ঘোর,
ব্রজে ঘটে সাক্ষাৎ গুরুদেব মোর।

Krishna Kripa Hailo Ei Pamorer Ghor,
Brajey Ghatey Sakkhat Gurudev Mor.

Krishna – Krishna, *Kripa* – Mercy, *Hailo* – Happened, *Ei* – This, *Pamorer* – Wretched, *Ghor* – Great, *Brajey* – In Vraja, *Ghatey* – Took place, *Sakkhat* – Meeting, *Gurudev* – Gurudev, *Mine* – More

Kṛṣṇa showered great mercy on this wretched soul,
In the land of Vraja I met my Gurudeva.

গুরু দর্শনে হয় হৃদয় বিগলিত,
ছিন্ন পত্র যেন মুই, চিত্ত আক্লত।

*Guru Darshane Hoy Hriday Bigalito,
Chhinna Patra Jenoi Mui, Chitta Apluto.*

Guru – Guru, *Darshane* – Darshan, *Hoy* – Happened, *Hriday* – Heart, *Bigalito* – Melted, *Chhinna* – Severed/Torn, *Patra* – Leaf, *Jenoi Mui* – I am like, *Chitta* – Body/Consciousness in the body, *Apluto* – Shivering

Taking darshan of Guru my heart melted,
Like a torn leaf I fell flat, shivers running through my body.

গুরু তেজ, গুরু কৃপা, গুরু বাণী শ্রুতি,
পাপী মোর মনে আমি সুকৃতি গনি।

*Guru Tej, Guru Kripa, Guru Vani Shuni,
Papi Mor Mone Ami Sukriti Gani.*

Guru Tej – Effulgence of Guru, *Guru Kripa* – Mercy of Guru, *Guru Vani* – Words of Guru, *Shuni* – Hearing, *Papi* – Sinful, *Mor* – My, *Mone* – Mind, *Ami* – Me, *Sukriti* – Pious deeds, *Guni* – Count

By experiencing the effulgence and mercy of Gurudeva and hearing His wisdom,
In my sinful mind I count my past pious deeds (*sukṛti*).

কৃপা করি স্থান দেন চরনের তলে,
আশ্রয় পাইয়া মোর সব পাপ গলে।

*Kripa Kori Sthan Den Charaner Toley,
Ashroy Paiya Mor Shob Paap Goley.*

Kripa kori – Mercifully, *Sthan* – Shelter/place, *Den* – Gives, *Charaner* – Lotus feet. *Toley* – Under, *Ashroy* – Shelter, *Paiya* – Getting, *Mor* – My, *Shob* – All, *Paap* – Sins, *Goley* – Melts/Burns

He mercifully gave me shelter under His Lotus feet,
And thus, getting this shelter my sins burn.

তিনি মহারাজ, মোর প্রভু, মুই শুধু ভৃত্য,
সেবা অধিকার পেয়ে মন করে নৃত্য।

Tini Maharaj, Mor Prabhu, Mui Shudhu Bhritya,
Seva Adhikar Peye Mon Kore Nritya.

Tini – He is, *Maharaj* – King, *Mor* – My, *Prabhu* – Master, *Mui* – I am, *Shudhu* – Only, *Bhritya* – Servant, *Seva* – Service, *Adhikar* – Rights, *Peye* – Get, *Mon* – Mind, *Kore* – Does, *Nritya* – Dances

He is the king, my master, I am just His servant,
By getting the *adhikāra* to serve him, my mind dances in joy.

সেবা, শাস্ত্র আর নামের মাহাত্ম্য শ্রবণ,
কৃষ্ণকথা শুনি, হৃদয়ে করিয়া ক্রন্দন।

Seva Sastra Aar Naamer Mahatmya Shravan,
Krishna Katha Shuni, Hridaye Kariya Krandan.

Seva – Service, *Sastra* – Scriptures, *Aar* – And, *Naamer* – Of name, *Mahatmya* – Glories/Importance, *Shravan* – Hear, *Krishna Katha* – Pastimes of Krsna, *Shuni* – Hearing, *Hridaye* – Heart, *Karaya Krandan* – Cries

Hearing the glories of service, scriptures, and holy names (from him),
I hear Kṛṣṇa’s pastimes, while my heart cries (in ecstasy).

শিক্ষা – দীক্ষা দিয়া, হরিলেন জীবনের সাঁঝ,
দুর্লভ মানব জন্ম তারিলেন গুরু মহারাজ।

*Shiksha - Diksha Diya, Horilen Jiboner Shanjh,
Durlabh Manob Janma Taarilen Guru Maharaj.*

Shiksha – Instructions, *Diksha* – Initiation, *Diya* – Giving, *Horilen* – Takes away/
Abducts, *Jiboner* – Of life, *Shanjh* – Dusk (meaning darkness here), *Durlabh* –
Rare, *Manob* – Human, *Janma* – Birth, *Taarilen* – Delivered, *Guru Maharaj*
– Guru Maharaj

By giving me instructions and initiation, he took away the darkness of my life,
He delivered me in this rare human birth, my Guru Mahārāja.

Dāsānudāsa,
Kārttika-candra Dāsa

Kathāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-
pādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretettel köszöntelek ezen a csodálatos megjelenési napodon!

*śrī-vigrahārdhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglal-
kozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik

fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura ahogy írja: Gyönyörű ruhákkal díszíti fel a *mūrtikat*. Tanítványait is ebben foglalja le. Ezért vagyok én nagyon-nagyon szerencsés!

Nem tudom, hogy hogyan és miért, de kaptam a Te kegyedből azt a szép és bensőséges szolgálatot, hogy alkalmanként festhetek egy-egy ruhát Rādhā-Śyāmasundarának.

Rādhā-Śyāmasundara van a világon legszebben, legízlésesebben és legkifinomultabban öltöztetve.

Ez mind tőled ered. A te végtelen nagy szereteted, odaadásod, imádatod inspirál mindenkit arra, hogy nagy odafigyeléssel, pontosan végezze ezt a szolgálatot.

Amikor kapom a szolgálatot, hogy készítek ruhát, mindig megijedek.

De hát hogy tudom megcsinálni, hiszen nem érzem hogy pont én lennék a legalkalmasabb erre a feladatra? Ilyenkor eszembe jut az első találkozásunk Párizsban. Ez az időszak meghatározta az életem útját, a veled való kapcsolatomban. Előre adtad a bizalmad és lefoglaltál szolgálatot. Olyan érzést keltettél bennem, mintha már régóta ismernél az összes bűnös életemmel együtt. Te még is elfogadtál. Végtelen kedvesen adtad a kegyed. Nagy hálát és szeretetet érzek feléd! Sosem fogom elfelejteni!

Ez az érzés segít elkezdeni a festést, hogy mindig tudjam, hogy a szereteted, áldásod nélkül nem tudom megvalósítani amit kértek Tőlem. Így lesz az egész szolgálatból meditáció és sok sok ima Feléd, Rādhā-Śyāma felé, hogy segítsetek!

Téged figyelve, hallgatva, követve az útmutatásaidat próbálom megvalósítani, tudatosá tenni, hogy a kapott szolgálatomban elért eredményt sose gondoljam a saját érdememnek.

Mindig tudjam, hogy a Te és a *bhakták* kegyéből és Rādhā-Śyāma segítségével nélkül semmi és senki vagyok.

Egy igazi ajándék vagy számomra!

Nagyon sok örömet, tudást adsz a könyveiddel, videóiddal. Ezek segítenek a fejlődésemben, és a veled való kapcsolatomban ápolásában. Nélküled a legelesettebb lennék. Csak a kegyedből, a szeretetedből létezem. Képtelen vagyok visszafizetni mindazt a sok szép dolgot, amit adtál nekem.

Megígérem, hogy sosem fogom elfelejteni, mivel is tartozom Neked.

Mindig nagy aggodalomban vagyok az egészségügyi állapotod miatt.
Főleg amikor látom, hogy nem pihensz, túlhajtod magad. A szeretet mondatja ezt velem.

Kérlek, vigyázz Magadra!

Nagy példát mutatsz Nekem az egész életeddel.

Így segítesz a lelki gyakorlataimban és a személyiségem fejlődésében.

Mindig nagy hálával és szeretettel gondolok Rád, kedves Guru Mahārājám!

Rādhā-Śyāmasundara áldjon meg, tartson mindig a kegyeiben, szeretetében!

Még nagyon sok könyvben tudd Őket dicsőíteni és szolgálni!

Szeretettel, a te örök szolgád,

Kathāmṛta Devī Dāsī

Ketakī Rāi Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Rég óta nem láttalak már, ezért nagyon várom a Vyāsa-pūjā ünnepséget, hogy újra találkozassunk. Ez a nap ilyenkor csak arról szól, hogy Téged éltsünk és kifejezzük a hálánkat, ami kifejezhetetlen, és megfogalmazzuk a szeretetünket, ami megfogalmazhatatlan, pedig nagyon szeretnénk, ha tudnád mennyire fontos vagy nekünk Te, aki Śrīla Prabhupāda és a *bhakták* tiszta odaadó szolgája vagy. Te, aki mindenkiért feláldoztad magad, ilyenkor talán egy cseppet meg tudsz pihenni a *bhakták* odaadó szeretetében, és láthatod a hálát a szemekben.

Ha sokan összegyűlünk téged éltetni, mindig megsokszorozódik az érzés, ami minden nap velünk van, de ilyenkor millió színes módon megnyilvánulhat.

Erős kezed nyoma mindenhol ott van, bármerre nézek. Könyveid mindig elérhetőek, sokszor adnak menedéket, határozottságod és céltudatosságod, szilárd jellemed példaképpül szolgál.

Tanításaid egyértelműek, mindig azért imádkozom, hogy képes legyek pontosan megérteni és követni óhajodat.

Olyan furcsa ez a világ, egy másodperc alatt minden megváltozhat körülöttünk, mindent elveszíthetünk, de csodákat is kaphatunk. Nekem Te is ilyen csoda vagy az életemben. Tudom, hogy erre nem szolgáltam rá, és nem nőttem fel a feladathoz, de van egy szüntelen törekvő vágy a szívemben, ami mindig igyekezni fog, még akkor is, ha időnként varga betűket járok az életben éretlenségem és butaságaim miatt.

A Te szereteted a legoltalmazóbb a világon, mert igazi és mentes mindentől, ami nem az én érdekemet szolgálja. Ilyen a valódi szeretet, és te minden cselekedetteddel ezt tanítod nekünk.

Mosolyod a legnagyobb kegy, amit kaphatok, szívemben őrzöm mindig, ha nekem is jut. Nagyon remélem, hogy egészségi állapotod lehetővé teszi, hogy sokáig alkoss még mindenki örömeire, és hogy hamarosan viszont látjuk egymást.

Örök szolgád, mély szeretettel,
Ketakī Rāi Devī Dāsī

Bhaktin Kézér Tünde

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Vyāsa-pūjā ünnepeltjének!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-guruve*

*namaḥ nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmīne*

2017 óta vallom magam *bhaktának*, és már a kezdetek óta nagy hatással vagy rám. Autoritásom és kedves barátnőm Guru Mahārājája voltál még abban az időben, de ő mindig olyan szépen beszélt Rólad, hogy már a kezdetekben “megfertőzött”.

Esetlenül és sokszor hibásan próbáltam beépíteni az életembe, amiket mondtál a leckéiden; amire kérted a *bhaktákat* beszédeidben. Legtöbbször az autoritáson keresztül próbállak szolgálni, megtudni, hogy mit szeretnél, mert egy idősebb *bhakta* jobban megérti, mit kérsz, és ki is tud javítani, ha hibázok.

Számomra Tè vagy az, aki a Nagy Úton az irányjelző tábla, mutatod merre és hogyan kell mennem. De egyben egy szép fényesen ragyogó fáklya is vagy, aki a nehéz helyzetekben nemcsak iránymutatást ad, hanem felmelegíti és gyógyítja a szívem. Rejtett üzeneteket küldesz leckéid és könyveid sorai között, melyek megszólítanak, lelkesítenek, és erővel töltenek fel. Olyan sok segítséget és támogatást adtál mindig, még azelőtt is, hogy elfogadtál tanítványodnak, de most meg-sokszorozva érzem ezt a köteléket köztünk. Minden nap próbálom én is a hálámat és köszönetemet küldeni Feléd ezen a rejtélyes kapcsolati szálon keresztül. Várom a napot és a pillanatot, amikor én is viszonzhatom, legalábbis megpróbálhatom viszonzni Neked azt a sok törődést, amit kaptam Tőled. Óriási dolgokra nem vagyok képes, de remélem, a suta sorok között át tudtam adni valamit abból, hogy milyen fontos vagy számomra.

Kérlek, segíts, hogy sose felejtselek el Téged és Kṛṣṇát, és hogy mindig szolgálni akarjalak Benneteket!

Alázatos szolgád:

Bhaktin Kézér Tünde

Bhaktin Khushbu

Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

“I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacīmātā [Lord Caitanya], the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kuṇḍa

and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana.”

You have shed light on the path of Kṛṣṇa consciousness for me, revealing depths that I never knew existed. Your teachings have encouraged me to practice my *sādhana* properly and dive deeper, uncovering truths that have improved my understanding of Kṛṣṇa consciousness.

With deep humility, I seek refuge at your lotus feet, surrendering my doubts, fears, and aspirations unto you. By your mercy, I pray that I will always stay on this path.

On this auspicious day, I offer my heartfelt prayers for your well-being and seek your blessings as I try to walk the path of devotion and serve under your loving shelter.

May I always remain dedicated in following your instructions, and serve you with unwavering devotion, knowing that by doing so, I am serving the Supreme Personality of Godhead, Śrī Kṛṣṇa Himself.

Your servant,
Bhaktin Khushbu

Kiṅkarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked és ennek a csodálatos napnak!

Már lassan egy éve, hogy hazaköltöztem, és minden pillanatban hálát érzek, hogy mindazt, amiben most részem van, lehetővé tette a számomra. Az utolsó hónapokban, amikor még kint éltem, el sem tudtam volna képzelni egy ennyire ideális helyzetet, mint amiben most vagyok, és ez szó szerint az ölembe pottyant.

Hálás vagyok a kedves támogatásodért és iránymutatásodért, amiben részesülhettem. Hálás vagyok, hogy *bhakták* között lehetek nap mint nap és a szolgálati lehetőségekért. Tudom, hogy mindent a Te határtalan kegyednek és végtelen

szívednek köszönhetek. Egyre nyilvánvalóbb a számomra, hogy ha életem végéig minden erőmmel törekednék, akkor sem tudnék még egy morzsányit sem visszaadni abból, amit Tőled kaptam. Hálás vagyok, de sajnos nem eléggé, hogy úgy éljek, hogy az tényleg a Te szolgálatod legyen minden pillanatban. Igazából hálátlan vagyok, mert nem teszek elég erőfeszítést, hogy felülemelkedjek a korlátaimon. Ha lenne őszinte vágyam, hogy valóban jó szolgád legyek, akkor a Te kegyedből képes lennék valódi szolgálatot ajánlani Neked.

Köszönöm, hogy számontartasz, hogy vezetsz az úton, hogy annak ellenére, hogy nem érdemlem, mégis esélyt adtál és adsz nekem folyamatosan. Még mindig nem fogtam fel, hogy mekkora kincs az, amiben nap mint nap részem lehet, ami nem más mint a Te szíved és szereteted megnyilvánulása.

Szeretném mindig észben tartani, hogy mit köszönhetek Neked: ez minden, ami számít.

Szolgád,
Kinkarī Devī Dāsī

Bhaktin Király Csenge

Hare Kṛṣṇa Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az elmúlt évben nagyon sokat változott a lelki életem. Elkezdtem járni a *pūjārība*, és olyan nagyon jó szolgálni személyesen közelebbről Gaura-Nitāit. Nagyon köszönöm, hogy ilyen csodálatos *mūrtikat* avattál be Magyarországon, mint Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga és Rādhā-Śyāma. Hatalmas kegy, hogy szolgálhatjuk őket, hogy ilyen magasak sztenderdekkel, mert ez inspirál minden *bhaktát* fejlődni. Ezért is van ennyi csodálatos *bhakta* Magyarországon. Minden nap az ember ha nem is lenne motivált bemenni a templomba, akkor ott van az az érzése, hogy akkor nem látja milyen gyönyörű aznap az oltár. Legalábbis én így vagyok vele, de biztosan sokan mások is. Ezt, hogy ez így kialakult itthon, nagyban neked köszönhetjük és nagyon hálás vagyok, hogy ehhez közelebb kerülhettem és

így talán hozzád is. Sok gyönyörű évet neked ebben a testedben még, már amennyire lehet ilyet kívánni. Nagyon nagy kegy nekünk, hogy itt vagy még velünk az anyagi világban, hisz tudjuk csak miattunk *bhakták* miatt teszed ezt a lemondást.

Köszönöm szépen, hogy szolgálhatom tanítványaidat, és Gaura-Nitāit. Boldog megjelenési napot!

Szolgád:

Bhaktin Király Csenge

Koda Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuuszlábadnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Prabhupāda így ír a *Bhāgavatam* első énekének második fejezetének egyik magyarázatában: „Kétféle Bhāgavata van: a Bhāgavata-könyv és a Bhāgavata-bhakta. Mindkettő megfelelő orvosság, és mindkettő képes megsemmisíteni az akadályokat. A Bhāgavata-bhakta épp olyan jó, mint a Bhāgavata-könyv, mert a Bhāgavata-bhakta a Bhāgavata-könyv szerint él, a Bhāgavata-könyv pedig teli van tudnivalókkal az Istenség Személyiségéről és az Ő tiszta bhaktáiról, akik szintén Bhāgavaták. A Bhāgavata-könyv és a Bhāgavata-személy nem különböznek egymástól.” (*Bhāg.* 1.2.18, magyarázat)

*tad-vāg-visargo janatāgha-viplavo
yasmin prati-ślokaṁ abaddhavaty api
nāmāny anantasya yaśo 'nikitāni yat
śṛṇvanti gāyanti gṛṇanti sādhabavaḥ*

Ám az az irodalom, amelyet a határtalan Legfelsőbb Úr neve, híre, formája és kedvtelése transzcendentális dicsőségének leírása tölt meg, másféle alkotás, tele

transzcendentális szavakkal, melyek forradalmat hoznak a világ félrevezetett civilizációjának istentelen életébe. Az ilyen transzcendentális irodalmat, még ha tökéletlen alkotás is, a megtisztult, valóban őszinte emberek hallgatják, éneklük és elfogadják. (*Bhāg.* 1.5.11)

Ezen két idézet jutott eszembe, mikor elgondolkodtam azon, hogyan dicsőíthetnék Vyāsa-pūjād alkalmából. Két idézet és a szó: forradalom. A *Bhāgavatam* forradalmat hoz a feltételekhez kötött élőlények életébe, ugyanúgy, mint a Bhāgavata-személy is, aki a *Śrīmad-Bhāgavatam* elvei szerint él.

Szinte minden fiatal lázad a szülei ellen, lázad a rendszer, lázad az oktatás ellen. Mindenki tudja, hogy valami nincs helyén, de mi történik, tíz-húsz év múlva beáll a sorba követi azok példáját, akiket fiatalon elutasított. Néha (például mikor Vyāsa-pūjā felajánlást ír) elgondolkodik mit is csinál valójában. Lehet, hogy ugyanazt, ami ellen lázadt fiatalon?? Igen, sok esetben igen. Sokan vagyunk így, és a kifogásainkra a legjobb gyógyír egy Bhāgavata-személy társasága.

Ahhoz, hogy ki tudjuk kerülni az anyagi energia karmai közül forradalmi hangulatba kell kerülnünk, nincs más út. Ez a lelki forradalmi hangulat, amit bened sosem láttam kihúyni. Guru Mahārāja, számomra te vagy az a forradalmár, aki újra és újra forradalmat hoz sivár életembe! S mindig újra és újra hálámat fogom kifejezni, amíg végül én is egy megingathatatlan forradalmár leszek a lelki ösvényen.

Jelentéktelen szolgáló:
Koda Nitāi Dāsa

Koncz Család

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Drága Mahārāja, nagyon szeretünk és már hiányzol nagyon, olyan hosszúnak tűnik ez az idő, amelyet Indiában töltesz. Nagyon szeretnénk már közvetlenül újra látni, hallani a hangodat. Te vagy nekünk mindenünk, a fenséges lelki

tanítómesterünk, példaképünk, az életünk értelme és bármikor rád gondolunk végtelen öröm, boldogság és megnyugvás járja át szívünket. Amikor a társaságokban lehetünk és jókat beszélgethetünk, együtt lehetünk veled, ez teljesen magával ragad minket, megszűnik körülöttünk minden, és egy felemelő csodálatos érzés jár át minket.

Lelkesedésünk töretlen és évről-évre erősebb. Továbbra is nagy lelkesedéssel és teljes odaadással hallgatjuk az előadásaidat és az online leckéket, és igyekszünk minél több fesztiválon is részt venni, bár ez most a kis 2 éves Maxika miatt nehezebb.

Drága Csodálatos Mahārāja, amikor látunk vagy hallunk elménk kitisztul, teljesen új erőt kapva, és egy teljes lelki feltöltődéssel végtelen nyugalom járja át lelkünket.

Számunkra rendkívüli áldás, hogy kegyedből végezhetünk szolgálatot, fejlődhetünk és meghatározott célokra adományozhatunk. Bár az élet úgy hozta, hogy most egy nehezebb élethelyzetben kell átesnünk, ezért adományozói szolgálatunkat nem tudjuk olyan intenzíven végezni, de kérünk Téged add a kegyedet, hogy túl legyünk ezen, és továbbra is részesülhessünk ebben az áldásban.

Hála kegyednek Kisfiúnk Bence is nagyon szépen fejlődik a Kṛṣṇa-tudatban, teljesen meghódolt Kṛṣṇa előtt és érti, hogy miről van szó. Kérésednek megfelelően *japázik*, és igyekszünk egyre jobban bevonni a szolgálatokba. Kis Maxi még nagyon kicsi. Épp most kezdi a minicsoportot. Teljesen vegetáriánus, és ezt elfogadták mindenhol. Folyamatosan hall Kṛṣṇáról, minden nap, úgy kezdi a napot, hogy velünk együtt leborul az Urak előtt, és hallja a mantráinkat.

Drága Csodálatos Guru Mahārāja! Mivel is zárhatnánk felajánlásunkat mint azzal, hogy nagyon szeretünk, hiányzol és alig várjuk, hogy láthassunk és érezhessük azt az atmoszférát, ami körül vesz téged és mindent áthat egy csodálatos gyönyörűséggel és megnyugvással.

Végtelen szeretettel és tisztelettel, alázatos szolgálóid, a Koncz Család:
Bence, Maximilián, Andrea, Péter

Kṛśodarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak!*

Szeretettel köszöntelek a megjelenési napod évfordulója alkalmából és örülök, hogy Kṛṣṇa kegyéből a személyes jelenléted, felemelő társaságod fénye világítja meg az olyan feltételekhez kötött személy értelmét, mint én.

*tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadeśyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ
(Bhg.4.34)*

Minden nap elmondom ezt a verset, s bízom benne, hogy a kegyedből a megvalósításáig is sikerül eljutnom, még ebben az életemben. „Fordulj egy lelki tanítómeszterhez...” Ezt a te indokolatlan kegyedből megkaptam, és bár még mindig nagyon sok anyagi ragaszkodás van a szívemben, ami akadály a lelki fejlődésemnek és annak is, hogy olyan szép dicsőítést írjak Neked, amelyet megérdemelnél, azért imádkozok, hogy ezek a ragaszkodások kitisztuljanak.

Amit köszönhetek neked és rajtad keresztül Śrīla Prabhupādának, azt egyszerűen csak így tudom kifejezni: AZ ÉLET ÉRTELME.

Prabhupāda könyveiben elmerülve az elmém elfogadta, hogy Kṛṣṇa nélkül haszontalanul elvesztegetett idő az emberi létforma. A szívemben elfogadni azonban a te kegyedből sikerült kedves Guru Maharāja.

A példa értékű életed, a fáradhatatlan törekvésed, hogy átadd az embereknek a Kṛṣṇa-tudatot, a szeretetteljes, ugyanakkor határozott következetességed, ahogy a tanítványaidhoz és a *bhaktákhoz* viszonyulsz, nekem azt jelenti, hogy csakis Kṛṣṇát helyezve az életünk középpontjába van értelme bárminek is az anyagi létezésben.

Nem lehetek elég hálás a gyönyörű írásaidért, amelyeken keresztül bepillantást engedsz a lelki világ csodáiba, amelyekkel inspirálsz minket, hogy vágyjunk

arra, hogy visszatérjünk eredeti otthonunkba, s amelyekkel vigasztalsz, hogy e tökéletlen anyagi életen túl létezik az abszolút tökéletesség. Elvarázsolsz és boldogsággal ajándékozol meg bennünket, olvasókat az anyagi lét gyötrelmeiben megfáradt, bolyongó lelkeket.

Otthont adsz és igazi lelki családot a templom és a *bhakták* közösségén keresztül. A fizikai értelemben vett családomat is szeretem, de tudom, hogy ők az anyagi világhoz kötnek, míg a *bhakták* családja, akiket Neked köszönhetek, ők Kṛṣṇához és a valódi otthonomhoz, a lelki világhoz visznek közelebb. Ennél nagyobb ajándékot pedig senki nem adhat az anyagi létezés sivatagában kóborló lelkeknek, azoknak, akik e „halálóceánban fuldokolnak”. Te vagy az a kéz, aki kinyúltál értem is, hogy kiments ebből az óceánból, aki hűsítő vizet adott e világ sivatagának égető forróságában.

*ayi nanda-tanuja kiṅkaram
patitaṁ mām viṣame bhavāmbudhau
kṛpayā tava pāda-paṅkaja-
stbitha-dhūli-sadṛśaṁ vicintaya (Śrī Śikṣāṣṭaka)*

Kedves Guru Mahārāja, én is csak azt szeretném, hogy a kegyedből hadd legyek parányi porszem lótuszlábaidnál.

Alázatos hódolattal borulok le Előtted!

Szolgád,
Kṛśodarī Devī Dāsī

Kṛṣṇa-bhakti Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I am writing this Vyāsa-pūjā offering in the hope that I can emphasize at least

a fraction of the inspiration you give me in my spiritual life, in my journey to loving Kṛṣṇa.

As it is sung in the *Śrī-guru-vandanā* prayer:

*cakṣu-dān dilo jei, janme janme prabhu sei,
divya jñān bṛde prokāśito
prema-bhakti jāhā hoite, avidyā vināśa jāte,
vede gāy jāhāra carito*

The gift of transcendental vision and divine knowledge revealed in one's heart is attained due to your bestowing mercy upon one. By one's personal efforts alone it is not possible.

It is only by your causeless mercy that despite the dark ignorance covering my consciousness, I can engage in service to the Supreme Lord, Śrī Kṛṣṇa. He is the purest, and only ones pure in heart can attain love for Him and associate with Him.

So, for an ignorant person as myself, it is only possible by your mercy and blessings to meet this all-attractive, most wonderful Supreme Lord.

A pure devotee like yourself whose heart is filled with *kṛṣṇa-prema*, is most compassionate to those suffering in the ocean of material existence. You see the suffering souls, who are lost without their loving relationship with Kṛṣṇa, and you take the trouble to wake them up and take them back to the lotus feet of the Lord.

Your sacrifices are the only salvation for the conditioned souls. Without them there is no chance of leaving this cycle of repeated birth and death and going back to our eternal home, the spiritual world. This is what makes you so dear to Kṛṣṇa and so dear to us, fallen souls. You give us the most valuable gift, love for Kṛṣṇa, which we can never repay, or be grateful enough for.

Your mercy and compassion overflow and manifest as rain which extinguishes the blazing fire of material existence:

*samsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

This rain comes to in the form of your writings, books, lectures, teachings, personal example and much more. By associating with these you inspire and remind me constantly of the supreme goal of life – attaining pure love for Kṛṣṇa.

You give clear directions showing the path of spiritual life in detail and thus fulfil our purpose in life to reestablish our forgotten relationship with Kṛṣṇa.

You lead the way and guide us with your instructions toward the perfection of life.

I am eternally grateful to you and hope to always remain in your shelter and in eternal service to you, to Śrī Śrī Gaura-Nitāi, to the most beloved Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and to the Vaiṣṇavas.

Your humble servant eternally,
Kṛṣṇa-bhakti Devī Dāsī

Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, 2023 was a tough year for me as I was diagnosed with cancer. It was a time when the status quo of my life was disrupted, and the family and myself worried about the future. However, through your mercy you re-assured me that I would be okay, and it was with that thought I entered the operating theatre. Due to your mercy and the prayers of several devotees both in the UK and Hungary, I have come out cancer free at present.

Thank you, dearest Guru Mahārāja for your unflinching support and prayers.
I remain indebted to you.

Hare Kṛṣṇa.

Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa

Kṛṣṇa-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious occasion!

Gratitude expressed is to be blessed!
Even if faulty or incomplete
It is a disciple's duty not to omit.

To uncover layers of ignorance
In the desert of “*a-kṛpā*” like landscape
We need “*guru-kṛpā*,” the shower of “*kṛṣṇa-kathā*.”

Then Kali-yuga's scorching heat will abate,
As devotees' minds become
Like a peacock's pleasing rain dance.

Pleasing devotees is our protection –
Prayers and glorification is true reverence
Which helps the mind stay attentive!

Attentive *śravaṇa* and *kīrtana*
Helps us tune to your divine grace's mood,
It helps us traverse Kali's dangerous path.

By being well-attuned instruments in your hand
we can continue passing on the *paramparā* message –
In full, complete, and true to many a land.

I recently found this quote from *Śrīmad-Bhāgavatam* that fully described your benevolent and charitable self:

*santo diśanti cakṣūṁṣi
bahir arkaḥ samutthitaḥ
devatā bāndhavāḥ santaḥ
santa ātmāham eva ca*

Translation: “My devotees bestow divine eyes, whereas the sun allows only external sight, and that only when it is risen in the sky. My devotees are one’s real worshipable deities and real family; they are one’s own self, and ultimately they are nondifferent from Me.”

Purport: “...Saintly devotees of the Lord are just like the sun. By the light of their words, the living entities’ eyes of knowledge are opened and the darkness of ignorance is destroyed. Thus the saintly devotees are one’s real friends and relatives. They are the proper recipients of service — not the gross material body, which merely clamors for sense gratification. (*Bhāg.* 11.26.34)

Yours in gratitude and service,
Kṛṣṇa-lilā Devī Dāsī
(Australia)

Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your divine grace.

There are so many letters a disciple like me writes her Guru Mahārāja in her happy and sad moments every day of her life, and so many she receives from him. These kind of letters are unspoken but still they are heard. How do I know it? If I am very happy and I am just writing you that I just sold eight sets of books, then I find myself thinking about how to double it. And I feel I can do it. If you did not write back a letter of appreciation and encouragement, how could that be possible?

If I am sad and heavy in heart and I write you about my feelings, then I imme-

diately feel so light, as if somebody has lifted all the burden and has made an umbrella out of it for me and holding it on top of my head. I start feeling the beauty of rain under that umbrella as if my burden has become the source of my joy. If it was not you, who could do that kind of magic?

This one letter for your Vyāsa-pūjā is very special because now I can thank you for reading all the unlimited number of letters, I have sent you and for answering them so quickly.

You are truly my life and soul, and they are just perfect because of you.

Let me always stay under your magical umbrella, life after life.

Your happy servant,
Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī

Kṛṣṇa-mitra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nemsokára nyugdíjba megyek. Ilyenkor az ember akarva-akaratlanul is számot vet az eddigi életével. Tudom, elcsépett szlogen, de az idő tényleg nagyon gyorsan telik. Nekem is ez a hatvanöt év gyorsan eltelt.

Ebben a problémákkal teli, megzavarodott világban nem könnyű az élet. Jó, ha az embernek van valami kapaszkodója, valami támasza.

Húsz éve vagyok Kṛṣṇa-hívó. Ezt a húsz évemet végig kísérték a te tanításaid, leckéid és könyveid.

Számomra egyik legfontosabb tanításod az, hogy szilárdan ragaszkodjunk az értékrendünkhöz, és akkor minden akadályt át tudunk vészelní (*A Swami szemével – Élet egy kizökent világban*).

Még 1998-ban a *Veṅu-gītā* című könyved bevezetésének a végén a következőket írtad: „Végezetül: ezt a könyvet az ISKCON *bhaktáinak* javára írtam. Ha erőfeszitésem boldoggá teszi őket, akkor áldásaikat kérem, hogy folytathassam ezt

a vállalkozást, amely átfogja az Úr Kṛṣṇa valamennyi vṛndāvanai kedvtelését, és terjedelme a harminc kötetet is meghaladja majd. Ha a könyv olvasása közben az olvasó azt tapasztalná, hogy tudata emelkedik, és közelebb kerül Kṛṣṇához, alázatosan könyörgöm, emlékezzen meg imáiban erről az alacsony szinten álló szerzőről.”

Mindig nagy lelkesedéssel, boldogan olvasom a csodálatos könyveidet, melyeket teljes mértékben áthat a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet. Szavakkal le sem tudom írni, hogy milyen nagy hatással van rám az a hangulat, ami olvasás közben a könyveidből kisugárzik.

Az előbbi idézetben írtad, hogy a vágyad az, hogy az olvasó tapasztalja meg tudatának emelkedését és azt, hogy közelebb kerüljön Kṛṣṇához. Úgy érzem, ezek a folyamatok, könyveid olvasása során, nálam megvalósulóban vannak. Hála neked, kedves Guru Mahārāja!

Köszönöm szépen minden segítségedet!

Szolgád:

Kṛṣṇa-mitra Dāsa

Kṛṣṇāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked!

Megjelenési napod alkalmából kívánom, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga mindig védjen és oltalmazzon Téged, szeretett lelki tanítómesterünket. Imádkozom, hogy az egészségügyi nehézségeid is enyhüljenek, és ne akadályozzanak abban, hogy zavartalanul el tudj merülni a lelki gyakorlataidban és a szolgálataidban, ahogyan azt szeretnéd.

Miközben igyekszem megírni Neked ezt a felajánlást, a tavaly februári *kīrtanádat* hallgatom, amit Māyāpurban tartottál a TOVP-ben. Nagyon sok szép lelki élményt hoz fel bennem ez a *kīrtana*, még inkább vissza tudok kerülni

abba a hangulatba általa, amit Śrī Dhāma Māyāpurban tapasztalhattam abban a pár hétben, amíg volt lehetőségem ott vendégeskedni. Ez egy nagyon emlékezetes és meghatározó időszaka az életemnek, amit Neked köszönhetek, és amire visszagondolni mindig felemelő és lelkesítő. Felírtam akkor magamnak a naplómbe, hogy az az érzés jött fel bennem a *kīrtana* közben, hogy amilyen śaktival, lendülettel és szeretettel vezeted a *kīrtanākat*, úgy tudsz minket is visszavezetni Kṛṣṇához. Szinte láttam magam előtt a jelenetet, ahogy táncolva és énekelve, követve Téged és a lótuszlábnyomaid, bejutunk a lelki világba vezető ösvényen át a kapun Śrīla Prabhupāda örömteli és elégedett mosolyának ragyogó fényében. A helyzetemet őszintén vizsgálva, talán túlságosan idillinek tűnik ez a kép, és alkalmatlannak érzem magam erre, de a hit által, amit elültetted a szívemben, bízok benne, hogy számomra is valósággá válhat ez a csoda a kegyedből.

Hálásan köszönöm ezúton is, hogy ezt lehetővé tetted számomra, és lehetőségem volt megkapni a társaságod Māyāpurban még annak ellenére is, hogy a fő fókuszod a könyveid írása, amikor ott vagy. Mindez csakis a teljesen indokolatlan kegyedből válhatott lehetségessé. Köszönöm szépen azt is, hogy alkalmam nyílt pár apró személyes szolgálatot is ajánlani a számodra. A legboldogabb Nityānanda Trayodaśī ünnep volt nekem, amit ott tölthettem veletek hangos „Jaya Nitāi!” kiáltások közepette, családias, meghitt hangulatban.

Nagyon hálás vagyok Neked Guru Mahārāja ezért a lelki családjáért, amiben élhetek, élhetünk a *bhaktákkal*. Bárcsak tudnám mindig szolgálni a magyar *yātrāt*, amibe annyi erőfeszítést tettél, hogy felépüljön, és teszel is érte folyamatosan, hogy hosszú távon fennmaradjon és fejlődni tudjon.

Hatalmas ez a vállalás, amit értünk önzetlenül, mérhetetlen kitartással és türelemmel teszel! Csodálatos példát mutatsz számunkra, hogy milyen az, amikor az ember őszintén felajánlja az életét Rādhā-Kṛṣṇának, és együttérzéséből emberi léptékekben nézve felfoghatatlan dolgok tudnak megnyilvánulni.

Köszönöm szépen, hogy megtanítottad nekem Narottama Dāsa Ṭhākura imáját, és így ki tudja, hány élet után ismét emlékezhetek erre az örök igazságra, melyet próbálok a szívembe zárni:

rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora jugala-kiśora
jīvane-marāṇe gati āro nāhi mora

Az örökifjú isteni pár, Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa az életem és a lelkem. Életemben-halálomban, rajtuk kívül nincs más menedékem.”

Igyekszem kitartóan dolgozni magamon, hogy olyan életet éljek, amivel elégedett mosolyt tudnék csinálni az arcodra. Bárcsak megtörténhetne... Kérlek, hogy add továbbra is ehhez szeretettel teljes áldásaidat!

Jelentéktelen szolgád:
Kṛṣṇāmrta Devī Dāsī

Kṛṣṇānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to your divine grace!

Having started to think over my recurrent offering, I as usual felt embarrassed seeing my incapability to express my admiration for your superhuman achievements in serving Guru and Kṛṣṇa – your precious books, out-of-this-world *kīrtanas*, marvellous New Vraja-dhāma, inspiring classes and your strict following against all odds. All this caused my usually stone-like-heart to feel deep gratitude for your divine grace.

The main thing I feel especially obliged to you though, is you being an ideal Guru, making even such a wretched rascal as myself capable to feel. The spiritual world is a reality and a desirable one! So, I bow down before your lotus feet again and again!

Due to my inability to have any contact with you, I feel more acutely the need for your association in the form of *vapuḥ*. Of course, I am trying to compensate this lack through *vāñī* – by listening to the recordings on your website, and especially reading your wonderful *Vilāpa-kusumāñjali*.

Association with your wonderful disciples – mostly also online – also helps. But unfortunately, this is not cent percent compensation.

Please bless me with the same determination to follow you, as you for so long have been following Śrīla Prabhupāda!

Yours, still trying to become your servant.

Kṛṣṇānanda Dāsa

Moscow

Kṛṣṇa-rāṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

I have been trying to write this offering for two weeks now, Guru Mahārāja, and at this moment I have been writing and deleting more than six times. Not because I do not have something to tell you, Guru Mahārāja, but rather because in my mind and heart, when I think of you, only gratitude arises.

I feel completely grateful for so much that you have given to me, Guru Mahārāja. Even being so far away, and even more so, when in 2022, I was able to meet you personally in Krishna Valley and do service for Rādhā-Śyāma and Rādhā-Dāmodara.

Remembering those days always brings me wonderful memories, and again a feeling of deep gratitude.

Guru Mahārāja, you asked me on that last morning as we said goodbye, if my stay had been as I had expected or imagined, and I responded that I did not have many expectations regarding my time and service at Krishna Valley and that I felt that it had been perfect! Just as it had to be, just as Kṛṣṇa wanted it to be for me.

I still feel and think the same. I appreciate every day, your words, your advice, your observations, and instructions to me.

Thank you for helping and guiding me on this path, in understanding who I am, and my purpose in this world.

I am in the process of continuing to learn, continue to deepen and understand many things, and I feel fully confident that as long as I am under your guidance, and I faithfully follow you, that will be the best path for me.

Your servant,
Kṛṣṇa-rāṇī Devī Dāsī
(From Ecuador)

Kundalatā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Szeretném kifejezni feléd a hálámat, melyet azóta érzek, hogy először részt vettem egy fesztiválon még 1991-ben, és hallottam az előadásokat, majd egy hatalmas *kīrtanában* vehettem részt késő estig. Ez megváltoztatta az életemet! Te megváltoztattad az életemet.

Nem tudom, hogy képes leszek-e valaha is felnőni ahhoz, hogy minden ember lelki jóléte miatt olyan áldozatokat hozzak, amit Śrīla Prabhupāda vállalt, és amit te is a mai napig vállalsz értünk. Olyan tökéletes példát adsz számomra, mely az élet minden területén évtizedek óta velem van.

Próbálom minden döntésemet az alapján hozni, hogy te Guru Mahārāja mit szeretnél, mit vársz el, mi okozna örömet.

Krisna-völgy a te szíved, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti szereteted megnyilvánulása, és az örökséged is egyben a tanítványaid és az egész *yātrā* számára. Igazán elesett vagyok, és csak a jószerecsémnek köszönhető, hogy kegyedből itt élhetek, és itt végezhetek szolgálatot.

Nagyon köszönöm Guru Mahārāja ezt a kegyet, ezt a ritka lehetőséget, és az életem megmentését!

Kincként tekintek erre, és próbálok egyszer méltó tanítványod lenni.

Szolgád,

Kundalatā Devī Dāsī

Kundavālī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném hálámat kifejezni ezen az áldott napon. Ahogy telik az idő, úgy válik egyre mélyebbé a megértésünk a lelki tanítómester fontosságáról és értékéről. Mérhetetlenül szerencsésnek érzem magam, hogy a prédikáláson keresztül, oly sok emberrel kerülhetek kapcsolatba és láthatom, milyen nehéz még az alapokat is megérteni önmagunkról. Nagyon sok spirituális útkeresőt ismertem meg az elmúlt pár évben, de a nyitottság a meghódolásra alig észrevehető. Az út és lehetőség, amit kaptunk végtelenül nehéz, igazából lehetetlen. Miért indultunk el? Más nevében nem beszélhetek, de magam részéről azt mondhatom lenyűgöző, meggyőző és vonzó volt a példa. Először téged hallottalak egy fesztiválon beszélni. Olyan világosnak és egyszerűnek tűnt az út. Persze tudtam az életem már sose lesz a régi, de a példa olyan vonzó volt! Azt gondoltam én is ezt szeretném elérni. Én is így szeretnék szeretni, ahogy te beszéltél Śrīla Parbhupādáról. Elköteleződés teljes odaadással bizonyítja a valódi guru tanítvány kapcsolatát. Nagyon ritka dolog a mai világban. Tiszta szív kell hozzá. Amit sokan elrontunk, hogy azt gondoljuk másnak könnyebb. Alázat nélkül elérhetetlen a cél. Alázatra legtöbb esetben pofonok által teszünk szert, ami nem édesíti meg ezt a folyamatot. Idővel mégis azzá teszi, mert rájövünk, semmit sem tudunk tenni azon túl, hogy hálát fejezünk ki legjobb jóakarónk felé. És ez a hála lesz a mi képesítésünk, és teret teremtünk a szeretetnek a szívünkben. Én ezt tanultam meg leginkább abból a példából,

ahogy te éled lelki életed és ápolod kapcsolatodat imádott lelki tanítómestereddél. Köszönöm minden erőfeszítéseted, annak érdekében, hogy mi is elérhessük ezt a gyönyörrel és boldogsággal teli célt. Az önzetlenség iskolájának kiemelkedő tanára vagy. Minden dicsőséget Neked!

Szolgád:

Kundavālī Devī Dāsī

Kuru-śreṣṭha Dāsa

Hare Kṛṣṇa!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmiṭitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

*saṁsāra-dāvānala-līdha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Az utóbbi időben többet gondolok a tanítvány és a lelki tanítómester kapcsolatára, így Rád, kedves Guru Mahārāja. Felidézem azon ritka pillanatokat, amikor melletted lehettem, hallhattam útmutatásod akár a szolgálattal, akár a lelki életemmel kapcsolatosan. Újra és újra átérezve szavaid súlyát és jelentőségét, egyre növekvő köszönettel és hálával gondolok Rád. Hiszen mindazokat a feladatokat, amiket próbálok megfelelően végezni, nélkülöd, az útmutatásaid nélkül, a kegyed nélkül nem tudnám elvégezni.

Legfőbb vágyam, hogy kövessem ezeket az útmutatásokat, így próbálva neked örömet szerezni. Hiszen oly sok fontos és jó dolgot hallunk tőled, vízióidban jeleníted meg számunkra elképzeléseidet, melyekkel te is a lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát szeretnéd elégedetté tenni. Hogyan is számíthatnánk Kṛṣṇa kegyére, ha ebben a missziódban, mely oly csodálatosan végzel, nem segítenénk amennyire csak bírunk, sőt még jobban is.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yāsas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Krisna áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengnem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

Tökéletlenségemnek köszönhetően oly nehéz szavakba önteni a feléd irányuló köszönetet, hálát és tiszteletet. Ha pedig nagy ritkán adódik egy röpké pillanat a személyes találkozáshoz, akkor mint egy kisgyerek megszeppenve állok, és hirtelen azt sem tudom mit is mondjak. Így aztán még fontosabb számomra, hogy szolgálattal próbáljam viszonzni a sok-sok jót, amit kapok tőled, kedves Guru Mahārāja. Már csak azért is végtelenül hálás vagyok, ha gondolhatok Rád, mit lelki tanítómesteremre.

Kívánom, hogy legyen erőd és megfelelő egészséged a számtalan feladathoz, amit végzel.

Szolgád: Kuru-śreṣṭha Dāsa

Kusumāñjali Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Gyönyörű, különleges és ritka álomban volt ma éjjel részem! Azt álmodtam, hogy együtt öltöztettük Rādhā-Śyāmát! Természetesen, te öltöztetted Śrīmatī Rādhārāṇīt és volt még egy-két segítőd is. Magabiztosan, elmélyülten álltál Śrīmatī Rādhārāṇī előtt. Szép imákat énekeltél, teljesen átadtad magadat kedves Úrnőd szolgálatába, és semmi se tudott kizökkenteni a meditációból! Elvileg én egyedül öltöztettem Śyāmasundarát, de igazából arra nem is emlékszem, hogy mit csináltam... Kezdő és amatőr öltöztetőként próbáltalak téged lesni, hogy te hogyan szépítetted Śrīmatī Rādhārāṇīt. A ruha a fehér tüll nevű volt és a környezet, mint minden álmomban valami furcsa hely volt. Nem az oltáron voltunk, lehet, nem is a farmon... Bár azt nem tudom elképzelni, hogy Rādhā Śyāma elhagyja Krisna-völgyet, még az álmomban sem! Mintha kinn lettünk volna valami mező szélén...ott volt az oltár és rajta Rādhā-Śyāma. Valamiért a nap se sütött, be volt borulva az ég. Mondanom, hogy nem értem miért, de az álmaim mindig eléggé szurreálisak, úgyhogy ez a legjobb magyarázat arra, hogy miért nem tűnt minden tökéletesnek. Persze a látszat csal! Minden tökéletes volt! Mi hiányozhat még, ha Rādhā-Śyāma és te is ott voltál? Ennél tökéletesebb álmokra nem is vágyhatnék! Igazán nagy ajándék, hogy alvás közben, amikor nem tudunk tudatosak lenni egy ilyen jelenet nyilvánul meg. És miért is volt olyan nagy dolog ez számomra? Nem titok, hogy nagyon szerettem volna veled lenni az oltáron, amikor Rādhā-Śyāmát öltöztetted! Ez tavaly nyáron a legnagyobb szerencsémre valóra is vált! Erre több szempontból is vágytam! Elsősorban a társaságod miatt, de inkább lesni a hangulatod, hogy mégis hogyan kell Rādhā-Śyāmát szolgálni szépen, a megfelelő hangulatban! Te ismered a legjobban Őket és te tudod mi a legjobb Számukra. Neked Ők már az életed középpontját jelentik, nekem még tanulnom kell, hogy számomra is így legyen. Ezért is vágyom mohón, hogy minél többet lássak, halljak és tapasztaljak abból, ahogyan te imádod Rādhā-Śyāmát!

Azzal, hogy Új Vraja-dhāmában élhetek és közvetlen szolgálatot ajánlhatok Rādhā-Śyāmának a legnagyobb áldást kaptam az életemben! Az életemet arra sze-

retném ajánlani, hogy minél szebben és jobban szolgálhassam Rādhā-Śyāmát, hogy a legjobban tudjak gondoskodni Róluk! És ha Ők elégedettek, tudom, hogy a te arcodra is sikerül mosolyt csalni! A te útmutatásoddal biztos a siker! Remélem még tudok sokat tanulni tőled Rādhā-Śyāmáról. Sajnos az álmom nem volt túl részletes... Igazából mondhatnám, hogy tanulni nem is tanultam belőle... De mindenképpen az egyik legkedvesebb álmom marad. Szerintem ilyen még nem is volt, hogy te is és Rādhā-Śyāma is egyszerre benne voltatok. Köszönöm, hogy eljöttél a mai álmomba és elhoztad magaddal Rādhā Śyāmát is! Mohón várom a folytatást!

Örök szolgád:

Kusumāñjali Devī Dāsī

Lakṣmaṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd hódolatom lótusz lábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának!

Köszönöm, hogy elfogadtál tanítványodnak. Köszönöm azt a hatalmas erőfejlesztést, amit Śrīla Prabhupāda, és a *paramparā* szolgálatában teszel. Köszönöm, hogy mindig készen állsz segítséget nyújtani mindenkinek, aki az abszolút igazság után kutat. Köszönök neked minden pillanatot, amit veled tölthettem. Köszönöm neked a könyveid, amiben részletesen, pontról-pontra elmagyarázod Śrīla Prabhupāda tanításait, a tiszta odaadó szolgálathoz vezető utat. Úgy látom, hogy ezek az én legnagyobb kincseim, amit senki és semmi sem vehet el tőlem. Remélem, egyszer képes leszek olyan odaadással és olyan nagy hittel szolgálni téged, mint ahogy te szolgálod a lelki tanítómestered és szeretett Rādhā-Śyāmád!

Szolgád:

Lakṣmaṇa Dāsa

Lalita-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glory to your Grace!

Since the moment I met you, I have come to know more and more of your incredible qualities. Despite the large number of disciples, you always have an individual approach to each one. I cannot imagine how you remember the names of all your disciples, facts about their families, etc. My heart melts watching how you take care of your spiritual children materially and spiritually.

You are not only a great guru but also are an example of an ideal disciple of your spiritual master. You gave your life to Śrīla Prabhupāda's mission – you created an incredible eco-village, developed a varnashrama system, give lectures, write books and so much more... You put so much effort, energy, and your soul into all this.

With concern for future generations, you have raised qualified senior devotees from among your disciples who will take care of the next generation of devotees. The most attractive thing for me is that you are carrying the message of only pure devotional service, without any mixture. This is very valuable.

All that I am, in Kṛṣṇa consciousness, is your mercy. I have neither the qualities nor the strength for devotional service without you. Your instructions through lectures, podcasts, books, and live interactions are what gives me the strength to act in Kṛṣṇa consciousness. I am grateful to you for your instructions, which are not just a call to action, but always include your blessings for their implementation. I still have a lot of work to do on my qualities, *sādhana* and the quality of my service, but thanks to the inspiration you give I will try my best do to it.

Dear Guru Mahārāja, I ask for your blessings so that my life does not pass by meaninglessly and that it is not used for other purposes.

I really want to offer my life at your lotus feet, to Śrīla Prabhupāda and Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Your eternal servant,
Lalita-līlā Devī Dāsī

Lāvanya-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

Drága Guru Mahārāja, áldásos megjelenési napod különleges alkalmából ismét eljött a kedvező lehetőség a Vyāsa-pūjā felajánlásokon keresztül dicsőíteni nagy-szerű személyedet. Úgy érzem, nem is tudom igazán megfelelő szavakkal kifejezni, milyen hálás vagyok szerető gondoskodásodért és figyelmedért, amivel követed a tanítványaid lelki életét. Apró kis törekvéseink viszonzásaként indokolatlan kegyed hatalmas záporával áldasz meg minket, amelyről egy személyes tapasztalatomat szeretném megosztani.

Ez év tavaszán áldásaid kíséretében, ami nagyon lelkesített és megnyugtató érzéssel töltött el, részt vehettem a Szent Dhāmában egy zárandokúton. Olyan csodálatos dolgok történtek, amikre nem is számítottam. Nityānanda Trayodaśī estéjét társaságodban tölthettük, és indokolatlan kegyed záporoztad ránk. Olyan hatalmas szeretetet áramlott a szívedből, amitől az én kemény szívem is megolvadt, és ha csak rá gondolok könnyek szöknek a szemembe.

Megtapasztalhattuk, az Úr tiszta *bhaktája* társaságának hatását, amiről Śrīla Prabhupāda így ír a *Śrī Caitanya tanítása* 11. fejezetében: „... azok a csodálatos áldások és lehetőségek, melyeket egy tiszta *bhakta* társaságában nyerhetünk, semmihez sem hasonlíthatóak, sem ahhoz, amit a felső bolygók királysága nyújthat, sem ahhoz, amit az anyagi energia alól történő felszabadulás eredményezhet.”

Kérlek, fogadd el a Szent Dhāmában történt megvalósításaimat felajánlasként.

A Te indokolatlan kegyed az egyetlen esélyünk.

Hálásan köszönöm, hogy lótuszlábaid szolgálatában tartasz!

Minden dicsőséget csodálatos személyednek!

Jelentéktelen szolgád: Lāvanya-keli Devī Dāsī

Līlāmṛta Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az élőlény minden egyes életében azért küzd, hogy boldog legyen... A valódi boldogságot a Te személyed mutatja be nekem, és a tudás fáklyalángjával széthasítod felettem azt a tudatlanságot, mely nap mint nap befed.

Csodálatos tanítványa vagy lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, kinek nyomdokait rendíthetetlenül követed, és a tiszta istenszeretet bera-gyogja a szívedet. Tökéletes odaadásod van Kṛṣṇa felé, elszánt vagy a prédikálás-ban, ahogyan írsz szeretett Urunkról és kedvteléseiről, menedéket adsz elmém-nek, mely olyan szennyezett az *anartháktól*. A *Veṅu-gītāban* vigaszt merítesz Śrīla Prabhupāda szavaiból, miszerint „minden olyan könyv, ami Kṛṣṇa-līláról ír, valóban vigaszt nyújt a *bhaktáknak*.”

Ezt a könyvedet olvasva átéreztem ennek a kijelentésnek a súlyát. Oly csodála-tosan írsz, és az olvasó könyveid által megismerheti a lelki világ tisztaságát, amit itt a *kali-yugában* olyan nehezen tudunk felfogni.

Tanítványodként szeretném másoknak is átadni ezt a tökéletes tudást, boldog-ságot a könyvosztás és a prédikálás által, kérlek, ehhez adj erőt és kitartást nekem, el szeretném sajátítani egy tiszta *vaiṣṇava* jellemzőit, többek között azt, hogy az Úr örök szolgájának a szolgálója lehessek.

Az erőfeszítés a lelki életben elengedhetetlen, próbálom szívembe vésni ezt az attitűdöt, és ellenállni Māyā Devī csábításainak.

Köszönöm szépen, hogy megmentettél, és hogy indokolatlan kegyedből tanít-ványod lehetek.

Jelentéktelen szolgád:

Līlāmṛta Devī Dāsī

Lilā-nātha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget, Śrīla Prabhupādának.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy megkaptuk tőled, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát. A lelki tanító mester, Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa, szolgálatával foglalkozik, és tanítványait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat ad a *mūrtikra*, ékszereket és sok virágot. Tisztítja a Templomot, és még más módon imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat, ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

Mindenkinek, aki itt van az anyagi világban, hiányzik valami vagy valaki. Mindenkinek Rādhā-Śyāma hiányzik! De nem tudják ezt, és hasztalan hajszoják, az anyagi boldogságot. Mindenki kutat az igazi boldogság és elégedettség után. Igazi elégedettséget akkor tudunk tapasztalni, amikor Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elégedettségére törekszünk. Az Ő imádatukkal ki tudjuk tisztítani, szívünk mélyéről a sok szennyeződést, ami sok életem át halmozódott fel. És haladhatunk életünk célja, a *kṛṣṇa-prema* felé.

Nagyon szépen köszönöm neked, hogy adtad az indokolatlan kegyedet, hogy végezzenek szolgálatot, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmának. Nagyon szeretném ezt neked meghálálni, szolgálattal.

Az a jó szíved vágya, hogy Krisna-völgy legyen önfenntartó farm, *varnāśrama* szerinti lelki közösség. Próbálok mezőgazdasági természetű *bhaktákat* bevonni, Krisna-völgyi szolgálatokba. A házadnál is végzünk, együtt kertészkedünk és szorgoskodunk, hogy tiszta és szép legyen a konyha és virágos kerted legyen. Kérem tőled a kegyedet, hogy minél több *bhaktát* tudjak beszervezni a szolgálatra, a mezőgazdaságba.

Kegyedből sok krumplit termeltem, és segítem a két *pūjārī* konyhát krumplival. A *gośalában* is segítünk szolgálattal, nekem is a szívem vágya, hogy Krisna-völgy legyen önfenntartó lelki közösség.

Nagy szerencsém, hogy falun nőttem fel, egyszerűen a természetben. Sok mindent tanultam a szüleimtől, és barátoktól a gyakorlatban, földművelést állati erővel, lovakkal.

Kérem, az áldásod, hogy tudjunk lovakat venni, mert elkerülhetetlen az állati erő visszaállítása a munkafolyamatba. Somogyvámoson is lelkesítem a *bhaktákat* alkalmazzanak állati erőt. Ez a legtermészetesebb. Itt van az energiaválság, az emberiség modern technológiájában már elkerülhetetlen a természetes energia alkalmazása.

Nagyon lelkesít engem gyönyörű, személyes, példamutató prédikálásod, amerre csak jársz! Nagyon lelkes vagyok, hogy Krisna-völgyben szolgálhatlak téged. Nagyon felemelő lelkileg és boldog vagyok, amikor olvasom a gyönyörű könyveidet, amit írtál Kṛṣṇa kedvteléseiről és dicsőségéről.

Remélem még, sok szép könyvet írsz, Kṛṣṇa dicsőségéről.

Örök szolgád:
Lilā-nātha Dāsa

Lilā-rāṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Rādhā-Śyāma. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for initiating us and giving us such lovely names.

I am chanting my rounds and reading every day and have a room for our Deities where we look after Them.

You are kind and patient with us and we are very grateful.

Your servant,
Lilā-rāṇī Devī Dāsī

Līlā-śakti Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you and this auspicious day of your appearance!

Lately, I have been reminded time and time again that you, are the cause of all auspiciousness in my life. Everything I am grateful for today, would not be present in my life, had you not bestowed upon me your causeless mercy.

Living at the shelter of the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara is not only a blessing but also a privilege not easily obtained. I heard this sentence often from devotees and pondered about its meaning. How have I been so fortunate, that the very moment I started to turn towards Rādhā-Śyāma even slightly in my young adult life, I have been immediately given a home in New Vraja-dhāma?

The answer is, by your mercy!

You have provided me an alternative to the eternal hamster-wheel of material existence and have given me the opportunity to live my life in a meaningful way.

You have given me the opportunity to serve Rādhā-Śyāma and through this opportunity get to know so many of Their kind and magnanimous devotees.

At this point I cannot even imagine my life without your influence. I cannot imagine how my life would be, had you not asked to speak to me on the day my father was initiated by you.

Your request which forever changed the course of my life, is the fertile ground from which all good things present in my life are currently sprouting from, and has brought me on the path of devotional service to Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

For this I will be eternally grateful.

Your insignificant servant,

Līlā-śakti Devī Dāsī

Līlā-śuka Dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

For me, you are the link to the disciplic succession and I often reflect on how perfectly and precisely you represent the institution of *guru-paramparā* to us, your disciples and everyone else. It is an enormous task; it takes great responsibility and a lot of strength. You embody the knowledge, the rock-solid *siddhānta*, the spiritual practices of the disciplic succession and the goal of these practices.

I received a lot of knowledge and help from you over the years through your teachings, your books, and instructions; by hearing you chant the holy names and by how you treat your Godbrothers, disciples and other devotees. Especially, it is a privilege for me to have been able to attend your Senior Saṅga meetings, where you teach us how to develop and deepen our Kṛṣṇa consciousness moving towards spontaneous devotional service. All this has nourished me so far and will continue to do so.

Early on, right from the beginning, you asked me to pass on this knowledge I had received from you to others, and to preach. It was a challenge. I gave my very first public lecture about one month after I had been introduced to Kṛṣṇa consciousness, after which, I was asked to give university programs.

Then, upon meeting you, I was asked to go to university in Vaiṣṇava attire, which was daunting for me at the time. I could not hide the fact that I was a devotee of Kṛṣṇa anymore. It was not an easy task, especially for my false ego. I did it, and the experience was like a quasi-initiation for me, because I had to make it clear to all that I was a devotee, and I had to behave like one. This became like a protective shield against the material energy for me. When I first started going to university in a *dhotī* and *kurta*, my mind pictured a lot of things: students would laugh at me, make fun of me, professors would fail me in exams and so

on, but nothing like that happened. I was accepted as I was, and all the students and teachers became somewhat aware of Kṛṣṇa. A group of about twelve teachers ended up visiting Krishna Valley soon after I graduated. All this was by your causeless mercy.

Then I started distributing books occasionally and preaching at *nāma-haṭṭa* programs. Twenty-five years ago, I started working with the “Bhakta program,” which made preaching a further integral part of my life. It was also by your causeless mercy.

The most recent and serious challenge I have ever received from you is to undertake the service of becoming an initiating spiritual master. When I think about what this entails, I feel totally unqualified. How could I represent the *paramparā*, the disciplic succession of eternal, perfected souls, while I am a conditioned soul myself? I love to preach, I love to give out books, I love to teach Kṛṣṇa consciousness, and I love to give others the opportunity to know Kṛṣṇa, but I am not even close to where I want to be. You know better than anyone how much of a problem I have with pride, and not being as humble as I should be. This is a dangerous situation for a fallen soul like me. But your mercy can empower me to do anything and everything:

*mūkaṁ karoti vācālaṁ
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
śrī-guruṁ dīna-tāraṇam
(Cc. Madhya-līlā 17.80)*

“By the grace of the spiritual master, even a dumb man can become the greatest orator, and even a lame man can cross mountains.”

I have no hope to undertake this service in a befitting manner, only by your mercy it will be possible. Albeit, it also presents for me a momentous challenge to advance in my own Kṛṣṇa consciousness. Only then will I have the chance to do this service properly; the way you would want me to do it.

*gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,*

*trṇāpekḥā ati hīna
sakala saḥane, bala diyā koro’
nija-māne sprḥā-hīna*

“Gurudeva! With a single drop of your grace, you can make your servant more humble than a blade of grass. Give me the strength to endure all trials and sufferings, and deliver me from all desires for fame.” (Bhaktivinoda Ṭhākura: *Śaraṇāgati*, Gurudeva 1)

I now have an increasing need for your causeless mercy.

Please give me your blessings, that I can do this service to your satisfaction.

Your insignificant servant,
Līlā-śuka Dāsa

Bhakta Lőrinczy Péter

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezen a jeles napon, megjelenésed napján szeretném megköszönni azt a kivételes lehetőséget, amit nekünk biztosítasz Magyarországon, hogy a lelki életet gyakorolhassuk, egyúttal hosszú, további sikerekben gazdag életet kívánok, egészségben.

Köszönöm, hogy nyáron lehetőségem volt személyesen szolgálni téged Krisna-völgyben, és hogy folyamatos lehetőséget biztosítasz, hogy a podcastok feltöltésével szolgálhassalak, bízom benne, hogy továbbra is segíthetek, hogy tanításaid minél szélesebb körben elérhetővé váljanak.

Idén igyekszem, hogy a Vanipédián is több fordítás jelenjen meg magyar nyelven, és Śrīla Prabhupádáról. Bízom benne, hogy az avatáshoz is sikerül közelebb kerülnöm.

Szolgád,
Bhakta Lőrinczy Péter

Bhaktin Lupták Éva

Hare Kṛṣṇa!

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on the auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

I seldom get to personally experience your valuable association, so I am deeply grateful that you mercifully gave us an opportunity to meet you on Nityānanda Trayodaśī this year. You were very generous to our group of forty eager devotees allowing us to spend over three hours with you at your residence having a powerful *kīrtanas*. You also treated us to a nice feast of *prasāda* and a lecture. It was very uplifting.

There are two ways to obtain the association of Kṛṣṇa, or a great soul, through *vāñī* (sound vibration, words, instructions) and through *vapuh* (physical body).

By your great mercy, you have made yourself, and consequently Kṛṣṇa, so easily accessible by *vāñī* with your website: sivaramaswami.media and your books. Like a discerning collector of unique gems, you have gathered and preserved the diverse treasures of the Gauḍīya scriptures. Within these virtual and paper-based treasure-houses you have created fine masterpieces of jewellery, that we may use as genuine *cintāmaṇi* ornaments to decorate the barren caves of our hearts.

I earnestly hope that you will continue to grant access to the treasury of Kṛṣṇa consciousness for a long time to come.

Your humble servant,

Bhaktin Lupták Éva

Bhakta Maczó Balázs

Hare Kṛṣṇa kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Először is engedje meg, hogy bemutatkozzam, mivel mi még nem beszéltünk egymással. Maczó Balásznak hívnak, Budapesten élek. Végzettségem szerint történész, etnográfus, muzeológus vagyok, közel húsz éve dolgozom a szakmámban. A Kṛṣṇa-tudattal először 2002-ben találkoztam Debrecenben, ahová egyetemre jártam. Egy könyvosztó *bhaktától* kaptam meg az *Önmegvalósítás tudománya* című könyvet, ami akkor nagyon nagy hatással volt rám. Ennek ellenére nem adtam át magam a Kṛṣṇa-tudatú mozgalomnak, mert mint vallásos keresztyén nem álltam készen arra, hogy feladjam a vallás általam megszokott (református) változatát. Később Budapestre költöztem, és itt hamar *bhakták* társaságába kerültem. 2008 óta vegetáriánus vagyok, 2019 óta *japázok* rendszeresen. Úgy érzem, innentől kezdve nyíltak meg előttem Kṛṣṇa Birodalmának kapui, vagyis inkább úgy mondanám, hogy innentől kezdve érzem egyre erősebbnek magam ahhoz, hogy felszakítsam azokat a bilincseket és láncokat, amelyeket az anyagi világ lakatolt a szívem köré.

Ezért is szerettem volna megírni ezt a Vyāsa-pūjā felajánlást, mert nem tudok elégszer hálát zengeni gondolatban Śrīla Prabhupādanak és Önnek, kedves Mahārāja, ezért a felszabadító érzésért!

Śrīla Prabhupādanak azért, mert bedobta nekem, az anyagi lét örvénylő és hullámozó óceánjában hánykolódó léleknek a mentőcsónakot, és Önnek kedves Mahārāja pedig azért, mert megmutatta, hogyan kell azt használni. Enélkül a használati utasítás nélkül valószínűleg elsüllyedtem volna.

Évek óta nyaranta több hetet töltök Somogyvámoson, Nava Vraja-dhāmában, ahol a kertben végzek önkéntes munkát. Az itt eltöltött idő minden pillanatáért hálát érez a szívem Mahārāja iránt, hogy Śrīla Prabhupāda kegyéből megteremtette számunkra ezt a csodálatos birodalmat. Szavakkal talán nem is tudnám elmondani, mennyire magasztos élmény belépni Rādhā-Śyāma palotájába, énekelni Nekik, és élvezni mennyei ételmaradékaikat. Megható látni a *bhakták* oda-

adását, megérezni feltétel nélküli szeretetüket Rādhā-Śyāma iránt. Śrīla Prabhupāda áldása és Mahārāja áldozatos munkája nélkül ez nem jöhetett volna létre.

Ezúton szeretném hálámat kifejezni azokért az élményekért, amelyek itt szerezhettem, és amelyek életem meghatározó pillanataivá váltak. Itt éltem át először azt az érzést, milyen, amikor Kṛṣṇa a *bhaktáin* keresztül üzen. Itt éreztem először Śrīmatī Rādhārāṇī tekintetét a testemen, és érthettem meg, hogy a *mūrtik* nem szobrok, hanem azokban az Istenség Legfelsőbb Személyisége lakik, Aki az Ön meghívására érkezett el hazánkba. A *bhaktákkal* való közös *japázás* ereje szintén életem maradandó emlékei közé tartozik, és erre visszaemlékezni mindenkor jó gyakorlat arra, hogyan kell(ene) helyesen és tisztán énekelni a Szent Nevet. Emlékszem, az első ilyen tapasztalásomra, amikor azt éreztem, hogy egy meghatározhatatlan frekvencia keletkezik a templomszobában, és ez körbe-körbe száguld, magával ragadva. Mint Isten hívó szava. Ezek életem legnagyobb ajándékai, amit Śrīla Prabhupādától, és Öntől kaphattam, kedves Mahārāja!

Pedig most nekem illene ajándékkal szolgálni. Éppen ezért engedje meg kedves Mahārāja, hogy szolgálatomat ajánljam Önnek. Egy visszaemlékezésben olvastam, hogy az 1990-es években, Nava Vraja-dhāma tervezésekor beszélt arról, hogy a magyarországi Kṛṣṇa-tudatos mozgalomnak nem csak szellemi, de tárgyi emlékeit is meg kellene őrizni. Ezzel kapcsolatosan szeretném felajánlani szolgálatomat egy egyházi múzeum létrehozására. Bízom benne, hogy ezzel Mahārāja egy régi vágya válhat valóra.

Végezetül születésnapja alkalmából azt kívánom Önnek, kedves Mahārāja, hogy Śrīmatī Rādhārāṇī minden áldása szálljon Önre!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgája:

Bhakta Maczó Balázs

Madhu-pati Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and you!

On your glorious Vyāsa-pūjā celebration, I was meditating on your grace. I was thinking about your own Vyāsa-pūjā offering to Śrīla Prabhupāda in 2006 where you spoke about the suffering caused by disciples who give up Kṛṣṇa consciousness. I remembered the anecdotal wisdom of Śrīla Prabhupāda that one should not be surprised at people leaving, rather, we should be surprised at those who stay. I further remembered what Kṛṣṇa says in *Bhagavad-gītā* (7.3): “Out of many thousands among men, one may endeavour for perfection, and of those who have achieved perfection, hardly one knows Me in truth.”

Then the example of gold washers came into my mind.

In the creation of big mountains, gold was hidden in rocks mostly dispersed, but sometimes concentrated in rich lodes, or mostly scattered as tiny flakes or nuggets. Then, throughout millennia, the decay of the rocks by rain and frost release them and sends them down the rivers.

It has been an ancient craft to sieve through the sand of rivers washing the sediment off in thin layers, to find the gold, tiny flake by tiny flake, tiny nugget by tiny nugget.

The gold washer must move tonnes and tonnes of mullock to find a grain of gold. Still, the committed washer does this, sometimes throughout his life.

When you accepted the role of initiating guru some forty years ago, you accepted the role of the gold washer by investing a lot of time and energy, indeed, blood and sweat, into making pure Vaiṣṇavas out of hundreds of materialistic, conditioned people like myself, just to please your own Guru and Kṛṣṇa.

But here the similarity between the gold washer and the initiating guru ends.

A superficial observer would think that the care, attention, and guidance the guru extends to a disciple who later leaves was wasted. But this is not so.

In the Twenty-second chapter of *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā*, Śrī Caitanya Mahāprabhu describes the process of devotional service. According to the most frequently quoted verse 54:

*sādhū-saṅga’, ‘sādhū-saṅga’—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhū-saṅge sarva-siddhi haya*

“The verdict of all revealed scriptures is that by even a moment’s association with a pure devotee, one can attain all success.”

Whereas the gold washer is releasing tonnes of mullock because it is worthless, all those disciples who due to circumstances leave the process before success will undergo a transformation, even though the result may only fructify in a future life. Therefore, the guru’s efforts are never wasted.

Another wonderful aspect of your mercy is that, as a touchstone you turn some of your best disciples into touchstones themselves. By nurturing them you perpetuate your mercy, because they will carry on and multiply your work as spiritual masters in the disciplic succession.

Dear Guru Mahārāja,

Although I am one of the most hopeless of cases, I fervently pray for your mercy and hope that it will also change my stone-like heart.

I thank you for your grace which gave my life meaning, and the perspective of becoming something less worthless than mullock, which gives me hope that sooner or later, I too can go back to Godhead, back to Kṛṣṇa.

Your thankful servant,
Madhu-pati Dāsa

Madhuvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat, minden dicsőséget Śrīlā Prabhu-pādának, minden dicsőséget neked!

Elérkezett ez a nagyon kedvező nap az életemben, amikor a te megjelenésnapodon dicsőíthetlek, igaz mindegyik napnak így kellene eltelnie, de ez a nap a legkedvezőbb. Belegondolok, milyen szerencsés vagyok, hogy elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és ennek részese lehetek és nem is merek belegondolni mi lett volna velem, ha nem ismerem meg. Az egyik leckédben az mondtad, hogy a tanítványnak, ha fejlődni akar a lelkiéletben akkor nem kell más csak ragaszkodni a lelki tanítómesteréhez. Még azt is olvastam, hogy a régi indiai tradíciókban a lelki tanítómester iránti tisztelet kifejezése az istenimádat része volt. Ezek a mondatok nagyon belém vésődtek, és ezt szeretném megvalósítani, és szépen kérem az áldásodat, hogy megfelelően tudjalak követni. Az FFL-nek nagy kegyben volt része, mert megdicsérted, hogy milyen szép szolgálatot végzünk, és hogy Bhakta Vatsala Dāsát kitüntette a Fővárosi Önkormányzat, és ennek az Alapítványnak az egyik tagja vagyok, és ezáltal részesültem a kegyedben. Ne haragudj a faramuci fogalmazásomért, de a kegyedből próbálok ezen is változtatni. Kedves Guru Mahārāja nagyon aggódtam, mikor elolvastam a leveledet amit írtál az állapotodról és imádkozok Kṛṣṇához, hogy enyhítse a fájdalmaidat, és tudjad folytatni a könyved írását.

Jelentéktelen szolgád:

Madhuvana Dāsa

Mahā-mantra Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your Vyāsa-pūjā day.

These days I have been going through my long-accumulated material possessions, attempting to do a declutter. Each item is a memory of someone or something from my life and it is not easy to let go.

A little voice inside me screams in pain to separate from these memories. But after each item is put in the rubbish sack there is a relief and I feel lighter. Better

I do it now, or some day in the future someone else will be burdened with all this stuff.

The whole process got me thinking.

What are the important things in my life?

It is not possessions and memories. It is just a very few things that are real jewels. It is Rādhā-Govinda's service and YOU.

Who can say which one came first?

Rādhā-Govinda came very early on in my spiritual life. But when you came in my life you gave me Rādhā-Govinda even more.

We hear that by the mercy of Kṛṣṇa we get the spiritual master and by the mercy of the spiritual master we get Kṛṣṇa. I can really relate to that.

Rādhā-Govinda gave me the ideal spiritual master. Someone to guide me on the path to Them. After you came in my life you gave me more of an understanding of who They are through your books, your lectures, and your personal guidance. Then came your disciples and followers.

In New Vraja-dhāma I found the spiritual world. I developed friendships with your loving disciples, although I feel I can never be as good as them.

In times of difficulty, you were always caring and as soon as I could walk again you let me be. Like a little child I was nurtured. Like a baby bird I was hand fed till I could feed myself. Remembering this I feel great fortune in having a spiritual master such as you.

I fall at your feet on this day and pray that someday I will become worthy of having been accepted by you.

Thank you, thank you, thank you.

Your aspiring servant,
Mahā-mantra Devī Dāsī

Mahābhāva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

On this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā, I aspire to find adequate words to express my gratitude for your presence in my life, guiding me along the path of devotional service.

I first want to thank you again for accepting me as your disciple nearly two years ago despite my being not worthy of such mercy. You graciously overlooked my disqualifications, and offered me the rarest blessing of all—the shelter of your lotus feet.

And while writing this offering, I keep coming back to those endearing lines Śrīla Prabhupāda wrote to Brahmananda in March 1969: “From my personal point of view, I think that I am so sinful that I cannot even approach Kṛṣṇa to show me any favour. But I have only one hope—my Spiritual Master—he is very kind. So someday or other He is dragging me towards Kṛṣṇa. That is the only hope.”

His Divine Grace’s deep humility and love for Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Mahārāja Prabhupāda invariably struck me. As well as the conclusion that there is no hope for success without the blessings of a true representative of the Supreme Personality of Godhead.

And my only hope indeed is for this wretched soul to be dragged by your Holiness towards Kṛṣṇa. Without the torch of your teachings, there is no doubt in my mind that I would revel in ignorance, oblivious of the sacred duty of being a servant of the Lord. So, thank you for being that lighthouse in the night of Kali.

Many of your sincere devotees already wrote about your unwavering service to the *saṅkīrtana* mission of Śrī Caitanya, your determination to follow your spiritual master’s instructions and your immense generosity of heart that drives you to share your realisations through your writing. In addition, your integrity stands out as yet another ornament that decorates your saintly character. You have become a guardian of our *siddhānta* by upholding the highest principles of devotional service and values handed down to you through the disciplic succession.

Likewise, every act of yours is made to show us how to live a life of integrity by, “simply, fervently, very honestly, obey[ing] the orders of Kṛṣṇa.”

Dear Guru Mahārāja, I wish you a very happy Vyāsa-pūjā and pray to Śrīmatī Rādhārāṇī that I may eternally remain at your service.

Your servant,
Mahābhāva Dāsa

Mahārāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Azt a felkérést kaptam, hogy idén én írjam meg a Vyāsa-pūjā könyved bevezetőjeként szolgáló felajánlást Śrīla Prabhupādának. Elfogadva e megtisztelő feladatot Śrīla Prabhupāda lelki forradalmát mutattam be, kidomborítva, hogy ez a forradalom, ami valójában az ő missziója, két fázisból áll. Az elsőben a könyvosztáson és a teljesidős templomi életmódon volt a hangsúly, aminek módszerét kidolgozta és meghonosította, a másodikban pedig a *varṇāśrama* újraépítésén, aminek viszont már csak a szükségességét és stratégiáját volt ideje világossá tenni. A módszer kidolgozását és a misszió kivitelezését pedig a tanítványaira és későbbi követőire hagyta. A *varṇāśrama* újra fog épülni, hiszen Caitanya Mahāprabhu jóslatának beteljesüléséhez, hogy minden faluban és városban énekelni fogják Kṛṣṇa szent nevét, a *varṇāśrama* tud csak megfelelő társadalmi háttérrel biztosítani. „Csupán” az a kérdés, hogy az ISKCON tagjai állnak-e az élére ennek a rendkívüli misszióknak és kapják meg érte az érdemet Kṛṣṇától, vagy mások.

Te és vezetéseddel a magyar *yātrā* részt akar venni ebben a különleges feladatban, és elkezdett komoly erőfeszítéseket tenni Śrīla Prabhupāda örökül hagyott missziójának a beteljesítéséért. Ezeket az erőfeszítéseket a Varṇāśrama Bizottság (VAD) koordinálja, amelynek te vagy az oszlopa. Az én csekély hozzájárulásom a VAD-hoz azon alapul, hogy szociológusként mindig is érdekelték a társadalmi problémák, a *varṇāśramát* oktató tanárként pedig viszonylag sokat beszélek és

gondolkodom a témáról. Remélem, nem okozok csalódást azzal, ha e neked szóló felajánlásban is a *varṇāśrama* misszióval kapcsolatos következtetéseimet osztom meg veled, mintegy a Śrīla Prabhupādának írt felajánlásom folytatásaként.

Elgondolkodva azon, hogy miért nem történt igazán komoly erőfeszítés az ISKCON-ban a *varṇāśrama* újraépítésére a *bhakták* közösségén belül a Śrīla Prabhupāda eltávozása óta eltelt 47 évben, két egymással összefüggő ok körvonalazódik. Egyrészt mert nem tudjuk, mit is jelent a *varṇa-dharma* a modern, technicizált, döntően nagyvárosi életmódban és azzal integratív módon együttélve. A számottevő *varṇāśrama* kísérletek is mindig viszonylag zárt, tradicionális életmódot élő farmközösségekben zajlanak, abból a nem mindig kimondott feltételezésből kiindulva, hogy a *varṇāśrama* csak ilyen körülmények között érvényes és megvalósítható. Ennek megfelelően pedig globálisan is csak akkor van esély a *varṇāśrama* újraépítésére, ha egy hatalmas katasztrófa szinte teljesen eltünteti a mai modern anyagi kultúrát és életmódot, és szinte a nulláról kell újraindulnia a maradék emberiségnek, önellátással és tradicionális életmóddal. Akkor majd jól fog jönni, hogy nekünk már van modellünk rá. Így sokan egyre kevésbé hisznek abban, hogy a *varṇāśrama* egyáltalán újraépíthető a mai modern viszonyok között, ezért a radikális módszert tartják az egyedül járhatónak, amit Śrīla Prabhupāda az első fázisban mutatott meg. Vagy mert mindig is úgy gondolták, hogy ez az egyetlen üdvözítő út. Ők joggal érvelhetnek úgy, hogy a *varṇāśrama-dharmát* követő emberiség sem tudna változtatni az anyagi világ ideiglenes és szenvedéssel teli természetén, ezért nem érdemes a *varṇāśramával* vesztegetni az időt. Hanem minden energiát a direkt lelki gyakorlatokra, az odaadó szolgálatra kell fordítani, és minél gyorsabban elhagyni az anyagi világot. Egyértelmű ugyan, hogy ez a legnehezebb út, így mindig csak kevesek számára lesz járható, de ez az egyetlen valódi és végső megoldás arra, hogy ne kelljen többet unatkozni és szenvedni az anyagi világban. Ezt az igazságot pedig minél több embernek el kell mondani, hogy legalább legyen választásuk. Hiszen Kṛṣṇa is ezt a dolgot teszi a lelkileg leginkább „kifizetődővé”, amikor kijelenti: „Aki ezt a legnagyobb titkot a *bhaktáknak* elmagyarázza, az kétségtelenül eljut a tiszta odaadó szolgálathoz, s végül visszatér Hozzá. Nincs és nem is lesz soha nála kedvesebb szolgálom ezen a világon.” (*Bhagavad-gītā* 18.68-69) Azt is teljes joggal mondhatnák, hogy „aki jönni akar velünk az úton, annak szívesen segítünk, aki nem, az ő baja. Hiszen a vakot sem lehet átvezetni az utca másik oldalára, ha nem akar átmenni, a lovat sem lehet rávenni, hogy igyon

a folyó vizéből, ha nem akar inni. Az embereknek szabad akaratuk van. Ha a szenvedést választják, akkor nem lehet rajtuk segíteni.”

Mondhatnák ezt, de nem lenne igazuk. Lehet rajtuk segíteni. Śrīla Prabhupāda éppen ezt akarta tenni missziója második részében, az ilyen embereken, a túlnyomó többségen, gyakorlatilag az egész emberiségen segíteni. És semmi sem utalt arra, hogy ezzel meg akarta volna várni a globális katasztrófát. Mielőbb segíteni akart azokon a tömegeken, akik a *kali-yugában* még a startvonalig sem jutnak el. Mert annyira békétlenek, kielégíthetetlenül mohók, kizsákmányoltak vagy egyenesen ínségtől szenvednek, annyira boldogtalanok a kiüresedett, szerető kapcsolatok nélküli életükben, hogy elveszítik a tettekre inspiráló jövőképet, a tetterőt, és a tudatlanság legmélyére csúszva sokszor elveszítik még az anyagi vágyaikat is. Nekik nem mindegy, hogy van-e *varṇāśrama*. Nekik nem lenne időpocsékolás a *varṇāśrama*, hanem egy olyan anyagi megoldás, ami komplex módon kezelné az összes társadalmi eredetű problémájukat.

A *varṇāśrama* újraképzése nem lehetetlen – hiszen akkor Śrīla Prabhupāda nem hagyta volna misszióként tanítványaira –, de nyilvánvalóan nem egyszerű feladat. Sokkal-sokkal nehezebb, mint csak elvinni a lovat a folyóhoz. Erre utal Murphy eredeti, de általában elferdítve hivatkozott törvénye is: „Elvezetni könnyű egy lovat a folyóhoz, de ha arra is rá tudod venni, hogy háton ússzék, akkor valamit tényleg elértél.”¹ Aminek az a minimális feltétele, hogy te már tudjál háton úszni. Aztán hogy akard is a lovat megtanítani erre. Mert súlyosan szenved a szerencsétlen, és baját kizárólag a másik parton lehet orvosolni.

Śukadeva Gosvāmī kijelenti: „Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 8.7.44) E nagy lelkek olyan együttérzőek a szenvedőkkel, hogy nem torpantja meg őket semmilyen leküzdhetetlennek tűnő akadály, életveszélyes kockázat vagy verejtékes erőfeszítés. Még akkor sem, ha jól tudják, hogy a saját életükben szinte bizonyosan nem tapasztalják meg munkájuk sikerét. Rendíthetetlen hitük van a szentírásokban és az *ācāryákban*, ezért elfogadják mindazt, amit állítanak, például,

¹ Arthur Bloch: *Murphy törvénykönyve, avagy miért romlik el minden?* Gondolat Kiadó, Budapest, 1985: 21.

hogy a *varṇāśrama-dharma* alapján szervezett társadalmi élet az az anyagi módszer, ami egyedül képes az anyagi szenvedések jelentős enyhítésére, egyidőben az egész emberiség számára. Még akkor is, ha a történelem- és társadalomtudomány rossz hírét keltette a *varṇāśramának* igaztalanul – de nem teljesen alaptalanul, hiszen valóban könnyen kasztrendszer válhat belőle. Mert megértették, hogy a *varṇāśrama* valójában nem is választható el az emberi lényektől, hiszen nem más, mint az Isten által számukra adott és előírt működési „program”, együttélési mód (*Bhagavad-gītā* 4.13), amit ha betartanak, akkor, és csak akkor elérhetik az anyagi világban lehetséges legnagyobb boldogságot, miközben folyamatosan képesek legalább a lelki élet startvonalára közelében maradni.

A *varṇāśrama* misszióhoz elengedhetetlenül szükséges a *kali-yuga dharma-sāstrāja*. Amit képesek elfogadni a *bhakták*, mert vitathatatlan lelki tekin-télytől származik. Olyasvalakitől, mint amilyen te is vagy, kedves Guru Mahārāja.

Hálás szolgád,
Mahārāṇī Devī Dāsī

Mahimarnava Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious occasion.

We count another year of your appearance,
Sincerely reflecting on how you carry on;
Facilitating our deliverance
With determination from material creation.
I am nothing without your mercy.

Though the body carries on aging,
The spirit of giving carries on burning -
Travelling, preaching, and writing,

You never waste a moment.
I am nothing without your mercy.

Due to your resolution and purity,
Those that were drowning in this world
Became swimmers gifted with a higher purpose,
Against the tide of birth and death.
We are nothing without your mercy.

In a world of distraction
You dispel our frustration,
Renovating our consciousness
To become attracted to Kṛṣṇa.
We are nothing without your mercy.

With little resource and support
Your vision remained strong; you boldly carried on
Falling on the message of your spiritual master.
A herculean task but you rose above like a swan,
Provided a home for every devotee – New Vraja-dhāma!
We are nothing without your mercy.

Your glories are unlimited,
Your sacrifice is unimaginable,
Your love can conquer any heart.
You carry on making Kṛṣṇa consciousness
Attractive for shattered souls such as me.
Where would I be without your mercy?

My only desire, though I have many faults,
May I carry on serving at your lotus feet,
Just as you have been able to please Śrīla Prabhupāda,
May I one day be able to please you in some small way...

Your aspiring servant, Mahimarnava Dāsa

Mana-mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja.

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Még tavaly ősszel találkoztam egy verssel a *Śrīmad-Bhāgavatamban* és azonnal eldöntöttem, hogy ha eljön a Vyāsa-pūjā felajánlás ideje mindenképp újra előkeresem.

Így szól a vers: *Bhāg.* 4.22.47.

*yair īdr̥ṣī bhagavato gatiṁ ātma-vāda
ekāntato nigamibhiḥ pratipāditā naḥ
tuṣyantv adabhra-karuṇāḥ sva-kṛtena nityam
ko nāma tat pratikaroti vinoda-pātram*

Pr̥thu Mahārāja így folytatta: Hogyan fizethetnénk vissza adósságunkat azoknak, aki megvilágosodásunk érdekében a védikus bizonyítékok alapján, teljes meggyőződéssel elmagyarázták az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos önmegvalósítás útját, határtalan szolgálatot végezve? Nem tehetünk mást, mint két tenyerünkben vízzel kínáljuk őket, hogy elégedettek legyenek. Az ilyen nagy személyiségeket csupán önnön tevékenységeik tehetik elégedetté, melyeket az emberi társadalomban hajtanak végre végtelen kegyükből.

Azóta többször elgondolkodtam ezen a versen és Śrīla Prabhupāda magyarázatán Nemcsak a mondanivalóján, hanem azon, mit tudok én ehhez hozzátenni. Szabad egyáltalán bármit hozzáfűznöm?!

Abban a végtelen kegyben részesítettél, hogy a *gāyatrī-mantra* vibrálásakor rajtad is meditálhatok. Próbálom felidézni a hozzád fűződő emlékeimet ilyenkor. Amikor az első találkozásunkkor, az első *guru-pūjā* alkalmával hódolatomat ajánlottam valami felfoghatatlan erő belepréselt a padlóba és olyan határtalan boldogság robbant szét bennem, amit azóta sem vagyok képes megérteni. Amikor tavaly az egyik fesztiválkor rám néztél, és mosolyogva áldásra emelted a kezed! Próbálok emlékezni rád, ahogy a Vyāsánán ülsz az arcodon azzal a mindenkit elbűvölő transzcendentális mosollyal, és virágszirmot ajánlhatok lótuszlábaidnak!

De ahogy a fent idézett vers magyarázatában írja Śrīla Prabhupāda: „... *vinoda-pātramként*, aminek a jelentése: 'bohóc'. Egy bohóc tettei csak nevetést váltanak ki az emberből. Aki megpróbálja visszafizetni az adósságát a lelki tanítómesterének vagy annak, aki Kṛṣṇa transzcendentális üzenetét tanítja neki, az éppúgy nevetségessé válik, mint egy bohóc, mert ezt az adósságot lehetetlen visszafizetni...”

Köszönöm, hogy elviseled ennek az ostoba jelentéktelen, haszontalan bohóc-nak a jelenlétét lótuszlábaid porában!

Örök szolgád a világ legszerencsésebb bohóca:
Mana-mohana Dāsa

Manda-hāsā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Every year on this special day I offer you my heartfelt thanks and gratitude for accepting me as your disciple.

My acquaintance with Kṛṣṇa consciousness has been the most important part of my life. Every day I lament for the days that I have spent without knowing about Kṛṣṇa.

Life is so short. It was only twelve years ago I had the first opportunity to hear these teachings. Every day I am grateful to Śrīla Prabhupāda for coming to the West and leaving us his books.

I have been in Paris now for about a year after moving from Istanbul upon getting married. It is Kṛṣṇa's mercy that my husband is a devotee. The knowledge I receive at Gaurāṅga Yoga guides me while I am here, though I miss your love and care that you give the Turkish Yātrā. I go to the temples in France, where my husband and I at times do *kīrtanas* in the Rādhā-Paris Īśvara temple. When I played the *karatālas* and sang the *mahā-mantra* in front of the deities for the first time, I felt an incredible sense of happiness.

I am learning to play the harmonium. I have yet to find how to educate myself here. I am learning French which is essential for communication. Whenever I feel hopeless, I think of you which gives me strength.

I want to be a good devotee in devotional service and please you.

I pray to Kṛṣṇa every day to remove the obstacles on my path.

Your servant,
Manda-hāsā Devī Dāsī
Paris, France

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda and the *guru-paramparā*.

It is like attempting to count the stars in the sky, the water drops in the ocean—trying to fathom your glories. I bow under the weight of your mercy.

Yet, I yearn for more!

Let it crush my ego, my *anarthas*, my fears. You teach us what to desire; to align our aspirations with the purpose of Caitanya Mahāprabhu’s appearance. You expertly guide us to discern what truly matters, to strive for what is most worthy. You nurture us so that our desire for perfection becomes intense and specific, increasingly pure.

*vaiṣṇava-nikāṭe yadi bāise kata-lakṣaṇa
deha haite haya kṛṣṇa-śakti niḥsaraṇa
sei śakti śraddhāvān hṛdaye paśīyā
bhaktira udaya kare deha kāṅpāiyā*

“If one comes close to a Vaiṣṇava even just for a brief moment he will feel the spiritual power flowing from his body. That spiritual potency then flows into a

faithful person's heart, causing devotion to well up in him and his body to tremble. (*Harināma-cintāmaṇi* 4.54-55)”

I fall at your feet, the source of all auspiciousness and pray that you keep me close to you.

May that deep sweet nectar-ocean of *rasa*, the *rasa* of boundless love for the Divine Couple, flow from your heart into mine. Then, I will wholeheartedly and incessantly serve as you guide me, and I will bow under the weight of bliss.

Your eternal, deeply grateful,
blessed servant and daughter,
Mañjarī Devī Dāsī

Mañjuvālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor lehetőségem van más templomokba ellátogatni akkor mindig az az első, hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánlom szeretetteljes Lelki tanítómesterednek Śrīla Prabhupādának.

Különös érzés ez olyan templomokban, melyekben Śrīla Prabhupāda személyesen is ott tartózkodott, vagy hosszabb ideig lakott. Így volt ez az idén Rādhā-Dāmodara templomában Indiában. Nagyon érezni a közelségét, a jelenlétét. Bemutakozom Neki, hogy honnan érkeztem. És olyan nagy büszkeség érzéssel, hogy Te vagy a Lelki tanítómesterem és a tanítványod lehettek. Mert tudom, hogy Śrīla Prabhupāda nagyon elégedett Veled Guru Mahārāja. Nagy tudással rendelkezél, melyet igyekszel mindenkivel megosztani. Nagyon szépen prédikálsz, mindenki azt érzi más világba került, más tudatban látja a világot és csak követni szeretné a Lótuszlábad nyomait, mert akkor jobb személy válhat belőle a kegyedből.

Mindenkivel nagyon figyelmes és törődő vagy. Végtelenül sokat köszönhetek Neked. Egy végtelenül tudatlan zord világból emeltél ki, és Rādhā-Śyāma szol-

gálatát tanulhatom a Te segítségével. A mai napig álomszerű, hogy ez valóban történik.

Hálás köszönetem Guru Mahārāja a végtelen kegyedért.

Mindennap abban a tudatban végzem a szolgálatom, hogy Neked ne kelljen majd szégyenkezned Śrīla Prabhupāda előtt. Töreksem jobb és jobb tanítványod lenni.

Dīna-Bandhu Prabhu egy leckéjében azt mondta, hogy „Egy fa akkor a legszebb, ha tele van érett gyümölcssel. Egy tanítvány akkor a legszebb, ha szigorúan követi lelki tanítómesterének minden utasítását.”

Olyan sok szép tanítványod van; sok szép példa. Töreksem az ő menedékükben szolgálni örökké Téged Guru Mahārāja.

Örökké szolgád:

Mañjuvālī Devī Dāsī

Maṅgala-gopī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Guru Mahārāja, I write this Vyāsa-pūjā offering while present in Śrī Śrī Rukminī-Dwarkadhish temple, Los Angeles, California.

I humbly offer prayers to the Lotus Feet of Śrī Śrī Rukminī-Dwarkadhish and hope They always bless you with good health.

Dear Guru Mahārāja, let me remember back to when I met you in the Turkish Yātrā 2022, I remember, with apparently simple but very significant words, that you once said: “Well, in that case, I have a lot of things to do.”

There are a lot of things going on around us, which can be a distraction to the mind and influence our sadhana as well. But I learned from your example,

that we can always be busy with something good, that will be beneficial to our spiritual life.

That, once again convinced me of the powerful effect of *sādhū-saṅga*. When the spiritual master is a pure devotee of the Lord, even one moment's association can influence one's life.

Dear Guru Mahārāja, I feel so grateful for your blessings – I have now started deity worship seva in ISKCON LA temple under the supervision of the senior devotees. I never thought, that, someday, I will be able to do seva in this historical temple, where Śrīla Prabhupāda spent much time.

I am wondering, what would I do without your blessings, Guru Mahārāja?

They are the only way for going back home, back to Godhead.

Happy Vyāsa-pūjā, dear Guru Mahārāja!

Your grateful and humble disciple,
Maṅgala-gopī Devī Dāsī

Manodhara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked!

Kicsit visszamegyek időben, úgy tíz évvel ezelőttre. Emlékszem, amikor Egerbe látogattál ez idő tájt mindig a jövőről beszélgettünk Veled. Hogy tudjuk Nimājnak a tőlünk telhető legjobb nevelést adni.

Az egyik ilyen beszélgetésünk után nem sokkal érkezett Tőled egy levél számunkra. Emlékszem, még a templomban elolvastam, és hívtam a férjemet a munkahelyén, azzal, hogy költözünk! A leveledben azt írtad, hogy sokat gondolkodtál rajtunk és Nimājnak a legjobb helye *gurukulában* lenne, nekünk meg Krisna-völgyben. Azt is hangsúlyoztad, hogy ez nem egy utasítás, hanem csak egy javaslat. Hát, azt hiszem, ez a mondat volt, ami engem megfogott! A Guru Mahārājám, aki mindig a legjobbat akarja nekünk, tesz egy javaslatot, mi lenne

a legjobb! Kell-e ennél több, van ettől nagyobb segítség, törődés, még az anyagi életünkben is? Aztán a nagy lendület csak fél útig juttatott minket, Budapesten „letáboroztunk” majd tíz évre.

Emlékszem, írtad, hogy örülsz, hogy ott vagyunk, de ugyan, tervezünk-e még Krisna-völgybe menni? Hát, az volt a helyzet, hogy akkor pont nem terveztünk. De később, a lakhatásunk, a budapesti *gurukula* megszűnése és Nāyikā csepere-dése is abba az irányba vitt minket, hogy lépnünk kell! A döntéstől a kivitelezésig nehéz, bizonytalan év következett. Hét hónapon át árultuk az egri kis lakásunkat, nulla sikerrel, közben kerestük a somogyvámosi otthonunkat, itt is hasonló eredménnyel. Közben tudtuk, hogy véges az időnk, a gyerekek már be vannak írva a Krisna-völgyi *gurukulába*, a budapesti albérletünket árulják...

Írtunk Neked, azt válaszoltad, hogy csak kövessük a *dharm*a útját, és akkor a *dharm*a majd megvéd minket! Ez mottóként beleégett az elmémbe, azóta is nehézségek esetén mindig eszembe jutnak e szavaid!

Lassan egy éve itt lakunk Somogyvámoson, a falu legszélén, de itt! Amikor már minden reményt elvesztettünk, a szavaidba kapaszkodtunk és láss csodát, ami hét hónapig nem mozdult, az négy nap alatt megoldódott! Szinte napra pontosan egy éve, egy szombati napon mentünk le Somogyvámosra. Először imáinkat ajánlani Rādhā-Śyāmasundarának, majd megnézni Jayadeva Prabhu házát. Másnap meggyezettünk veled, a negyedik napon pedig vevő jelentkezett az egri lakásunkra. Nagy megkönnyebbülés volt!

A gyerekek és a mi életünkben is nagyszerű változásokat hozott már csak ez a kevés itt töltött idő is! Nimāj és Nāyikā olyan csodálatos lehetőségeket kap itt a *bhaktáktól*, a *gurukulától*! A lelki életünkben most történik igazi, érzékelhető változás, és egy anyának ez a legtöbb. Olyan nagyon hálás vagyok Neked, hogy annak idején személyesen törődtél velünk. Kegyedből, a meditációnak hála egy kis kanyarral ugyan, de itt vagyunk. Majd tíz évbe telt, hogy a javaslatod, terelgetésed célba érjen. Csak azt sajnálom, hogy nem voltunk kicsit gyorsabbak, ügyesebbek.

Köszönöm a kedves törődésed, ami mondhatom megváltoztatta mind az anyagi, mind a lelki életünket! Az egész családom nevében nagyon hálás vagyok Neked!

Szolgád:

Manodhara Devī Dāsī

Manohara Dāsa

My beloved Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda!

You are always giving inspiration to your unqualified students such as me.

Your words and *kīrtanas* always clear and remove obstacles in front of me.

You are so great, and you are my future.

You helped me to be reborn with the initiation you gave me.

I will always try to be worthy of you, and I will try to make you happy forever.

This will be my first time in India, and I am very excited to see you and the holy land.

I will love you forever.

Your worthless servant,

Manohara Dāsa

Manojña Devī Dās

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You are everything to me, even if my mind and heart do not know it is so.

My true face is ashamed to be seen, I hide. But really, I want to be seen. Seen! Seen by you to help me to come through.

I watch my step, not wanting to walk too close. Pride and over-familiarity will cut me down curtailing my growth, burning me down to the core.

Devotion, love of Kṛṣṇa, seem so far away. Every turn seems implausible, please do not misunderstand me, I want it to be true. But I am no expert, I do not know. I am just a beggar, I possess no transcendental knowledge, nor do I have any good qualities. I am just weak hearted and all I can do is beg and follow you.

“Your love for me will be shown by how much you co-operate”, echoes in my mind and soul. Let me hold onto your lotus feet, to help soothe me in this feat.

My mind bleeds because I cannot become sober, I am always deluded. I observe myself whilst seeing the true coverings that are deeply embedded.

Your compassion, your guidance, and your care, blow away my fickle dirt filled mind. O dear heart of mine, please just surrender!

When will the day come when I can bring you good news to put a smile on your face? Pleasing you, means pleasing Śrīla Prabhupāda and Lord Kṛṣṇa, O how I long for this day.

From your servant,
Manojña Devī Dāsī

Mathureśvarī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábadnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném Neked kifejezni a hálámat. Hálámat a hitért és menedékért, erőért és inspirációért, amit kapok Tőled napról napra. A lelkesítő leckékért, könyveidért, jelenlétedért, személyes szavaidért. Mikor itthon vagy Új Vraja-dhāmaban, az éter átítatódik jelenléted kedvezőségével.

A legnagyobb ajándék, amit adsz nekem, a hit. Ez a hit ad lelki erőt ahhoz, hogy mindig kitartsak a tiszta odaadó szolgálat gyakorlása mellett. A te szavaid, jelenléted, hogy az imáidban tartasz minket, hitet adnak, hogy a lehetetlen mégis lehetséges: egy nap elérni a tökéletes Kṛṣṇa-tudatot.

Egy másik ajándékod a menedéked, az egyetlen és igazi stabil pont az életemben, ahová mindig vissza tudok térni. Olyan ez, mint egy oázis a sivatagban. Menedéked a megtartó erő, ami akkor sem vész el, mikor az anyagi energia az összes szőnyeget kihúzza a lábam alól, és a földön találok magam összetörve. Hozzád mindig tudok fordulni, és a szívem összes sebe begyógyul. Az, hogy elfogadsz engem, végtelen sok erőt ad.

A lelki életnek van egy számomra csodálatos jellemzője, hogy van, ami nem változik: Kṛṣṇa szeretete irántam, ami várja hogy viszonzásra találjon bennem. Te vagy, aki napról napra lelkesítesz, hogy vágyjak rá, hogy a szívem virágba boruljon. Te inspirálsz, hogy vágyjak rá, hogy a szívem olyan illatot árasszon, ami kedvére való az Isteni Párnak, és egy napon méltóvá váljak rá, hogy bemutass végre Nekik, és szolgálhassam Őket tiszta szeretetben.

Tudom ez apró lépésekkel lehetséges, és még sok mozaik darabkának kell a helyére kerülnie. Ezek a mozaik darabok mind ott vannak elrejtve a szavaidban, és a Kṛṣṇa-tudat folyamatában. Mikor isteni elrendezések hatására majd összeállnak, az örök lakhelyünkig repítik a tudatomat. Tudom nagyon kapaszkodnom kell a *japa*-láncomba. Ez lelki szemeim előtt úgy néz ki, hogy a *japa-mālā* másik vége a te lótuszkezedben van, és kegyesen vezetsz általa eredeti helyzetembe.

A legszerencsésebb vagyok, hogy a tanítványod lehetek.

Törekvő szolgáló:

Mathureśvarī Devī Dāsī

Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet! All glories to you on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

As another year goes by swiftly, I am pondering upon where i have got to in my spiritual life and what have I done for Śrīla Prabhupāda and for you specifically, Guru Mahārāja.

I can say nothing extra-ordinary – which is fine, but have I at least been a loyal, faithful disciple as I promised you that I would be? Have I got the same level of enthusiasm and zeal as I did when I first joined?

I have read and heard on numerous occasions that one cannot measure one's well-being of their spiritual advancement by how much and what one does externally. Rather, it is how one conducts themselves internally within their consciousness that determines their progress. The more I contemplate this, the more I understand that without the emotions, the right mood, the *bhāva*, and the heart, there is no life to our devotion. If it is devoid of love, then there is no inspiration; if it is devoid of attraction towards the Lord and His devotees then there is no enthusiasm; and if it is devoid of taste then there is no determination and will to carry on forward. It is like a lifeless body floating on the water, although still breathing but without proper functioning.

As I dwell on this mechanical mood of service, I remember the verse from *Bhāg. 2.3.24*:

“Certainly, that heart is steel-framed which, in spite of one's chanting the holy name of the Lord with concentration, does not change when ecstasy takes place, tears fill the eyes and the hairs stand on end.”

This is exactly my pitiable condition that although I may have access to all the mercy that Kṛṣṇa is showering me currently with, and I may externally be fully engaged in many services, but how much of it is helping me to churn my heart towards increasing my devotion from being mechanical to loving devotion?

Unfortunately, with all honesty not much I believe. Neither, do I want to carry on this way year after year, whereby rather than progressing, it is either feelings of stagnation or reversibility.

For all I know, that without the devotees' and your kindness and love, there is no other way of getting out of this ocean of nescience (*Bhāg. 1.1.22*):

“We think that we have met Your Goodness by the will of providence, just so that we may accept you as captain of the ship for those who desire to cross the difficult ocean of Kali, which deteriorates all the good qualities of a human being.”

The success of my life is to find my mission in your mission. While some may focus on cultivating one's confidential relationship with Kṛṣṇa, you always emphasized that helping the spiritual master serve the Lord's mission, is the best way to become intimate with and dear to Him.

In one of the purports, Śrīla Prabhupāda writes (*Bhāg. 4.28.51* purport):

“When one becomes serious to follow the mission of the spiritual master,

his resolution is tantamount to seeing the Supreme Personality of Godhead... In conclusion, if a disciple is very serious to execute the mission of the spiritual master, he immediately associates with the Supreme Personality of Godhead... This is the only secret of success in seeing the Supreme Personality of Godhead. Instead of being eager to see the Lord in some bush of Vṛndāvana while at the same time engaging in sense gratification, if one instead sticks to the principle of following the words of the spiritual master, he will see the Supreme Lord without difficulty.”

With this in my mind all I wish and pray for is that I never deter from your instructions. Foremost of all, to always remain connected with you by becoming a keen student of your spoken and written words and follow them whole heartedly without any reservations. Your words bring about such hope and inspiration, uplifting me every time.

Therefore, despite my insignificance and being unworthy, I kindly ask for you to bless me so that your instructions become my only sadhana, my only *sādhyā* and my only livelihood in this lifetime.

I wish to never give up these instructions either in the stage of practice or in the stage of perfection.

I beg that your instructions remain my only desire and my only responsibility.

By your mercy anything is possible!

Thank you for everything especially for being so tolerant and patient with my short comings.

I sincerely pray to Lord Nṛsiṃhadeva and Rādhā-Śyāmasundara to bless you with good health so that you can keep serving your spiritual master unreservedly and keep his legacy going.

Your aspiring servant,
Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Mākhana-cora Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy tanítványnak az élete a Vyāsa-pūjā, mert minden nap kifejezheti a háláját azért a jó szerencséért, amiben részesül a lelki tanítómestere által.

Az *ācāryáink* kifejtik a szentírásainkban, hogy mennyire fontos a *bhakták* társasága, attól a ponttól, hogy valaki megismerkedik a Kṛṣṇa-tudattal, egészen a tökéletesség eléréséig. Te biztosítod ezt a társulást a fejlődés minden szintjén: A kezdőknek, akik most csatlakoztak a Kṛṣṇa-tudat mozgalmához; továbbá gyakorló *sādhakák* számára, akik a szentírásokban lefektetett szabályozó elvek szerint gyakorolják a lelki életet, és végül, de nem utolsó sorban megteremtéd ezt a társulást az érett lelki gyakorlók felé a könyveiden keresztül, mint amilyen a *Vilāpa-kusumāñjali*, amiben a Vṛndāvana lakók társaságát teszed elérhetővé a tökéletesség felé haladók számára.

Śrīla Prabhupādát hűen követve létrehoztad Új Vraja-dhāmát, azzal a céllal, hogy a *bhakták* együtt élhessenek és gyakorolhassák a Kṛṣṇa-tudatot, együtt végezzék Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát, és segítsék egymást a lelki élet fejlődésében. Nagyon hálás vagyok neked, Guru Mahārāja, hogy itt élhetek és biztosítod számomra is ezt a felbecsülhetetlen értékű kincset, a *bhakták* társaságát.

Van egy szép történet egy rút kiskacsáról, aki mindig könnyes szemmel nézi a hattyúkat, azzal a vággyal a szívében, hogy egyszer ő is ilyen szeretne lenni. Én is egy ilyen rút kiskacsa vagyok a *bhakták* társaságában. Mindenki körülöttem olyan csodálatosan és nagy odaadással végzi Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát, amit én nem tudok csinálni és miatt nagyon szégyenlem magam. Ilyen rút kiskacsa vagyok, aki csapdossa a kis szárnyait, utánozva a *rāja-hamsákat*.

Egyetlen reményem a te indokolatlan kegyed és Śrīla Prabhupāda szavai: „Csak add ezt az egy életet Kṛṣṇának...”.

Fűszállal a fogaim között leborulok előtted és imádkozom hozzád, hogy hadd maradjak lótoszlábporod árnyékának a menedékében, és hadd folytassam a lelki élet gyakorlását a *bhakták* társaságában, hogy végül megkaphassam a lehetőséget szíved uralkodó Istenének és Istennőjének szolgálatára.

Jelentéktelen szolgád: Mākhana-cora Dāsa

Mālatī-mālā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

There was one question you had asked all your newly initiated disciples just after giving them the mantra - “How many of you think of me right after waking up in the morning?” Many hands shot up in the air – mine did not. Every day since, I have made it a point to control my thoughts, right after I awaken, and bring my mind to focus on your lotus feet. It has mystical potency.

One more year under the shelter of your blessings. You guided me further into the ocean of *bhakti*. I can convincingly self-assess that I have served more this year than the year before both in quality and quantity – still very far from the goal, but on the right journey.

We went to Vṛndāvana for the first time this year. I tried to see Vṛndāvana. Monkeys took my glasses and the whole family fell ill in the heat. I mostly saw chaos and struggle in the crowds. I just got a few glimpses on Govardhana *parikrama*, in ‘Ter Kadamba’ and in Prabhupāda’s room. I realise that I must persevere in my *bhakti* internally to get the right vision, to achieve true Vṛndāvana *darśana*.

We brought back Gaura-Nitāi deities from the Holy Dhāma, serving them and having *kīrtana* for them gives our whole family immense joy.

While you were reading the book *Swamiji* you highlighted to us what Prabhupāda thinks is important for his followers. Prabhupāda wants all his followers to distribute books at least once a week. I want to set myself a goal to be able to follow this sincerely.

Please continue to keep me in your shelter and bless me so that I can perform my services selflessly, get deeper in my *sādhana*, reduce my *anarthas* and remember you and Kṛṣṇa all the time.

Your forever grateful servant,
Mālatī-mālā Devī Dāsī

Medhya Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Neked. Kérlek, engedd meg, hogy néhány szóval kifejezzem az én elesettségetem és hálámat.

Úgy érzem magam, mint az út szélén egy apró homokszem. Az anyagi világ viharaiban sodródva, gyakran elvesztem az irányt, de te mindig fényként ragyogsz előttem. Te és a csodálatos könyveid az én fényeim az utamon. Hálás vagyok neked, hogy írod a könyveidet. Ez egy nehéz és fárasztó könyvíró maraton, de a megállíthatatlan kegyességed által hozzájuthatunk ezekhez a kincsekhez. Ezek a könyvek a Kṛṣṇa-tudat fényével világítják be az egész világot. Te pedig Guru Mahārāja az isteni szeretet és odaadás megtestesítője vagy. A legszebb példája vagy annak, hogy hogyan kell szeretni és szolgálni Śrīla Prabhupādát. Hű tanítványa vagy, és egy igazi példa vagy nekünk.

A legjobb dolog az életemben, hogy találkozhattam veled. Áldom azt a napot, és a többit is, amikor szolgálatot ajánlhattam neked. Köszönök szépen mindent.

Kérlek, továbbra is segíts nekünk elérni a legmagasabb célt, Kṛṣṇa szolgálatát.
Jaya Rādhā-Śyāma

Szolgád:

Medhya Devī Dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmának, Gaura-Nitāinak, Śrīla Prabhupādának és Neked!

Minden évben elgondolkodom, hogy vajon miért vagyok a *bhakták* között, miért lettem Kṛṣṇa-hívő és mi az, ami itt tart engem a mozgalomban. A válasz mindig ugyanaz: Te, kedves Guru Mahārāja. A Te kegyedből lehetek Kṛṣṇa családjában.

Ha Te annak idején nem váltál volna *bhaktává* és nem váltál volna szeretett lelki nagyapánk, Śrīla Prabhupāda, tanítványává, és nem jöttél volna Magyarországra, akkor én és az istentestvéreim sehol sem lennénk. Annyi lépést és megannyi lemondást kellett vállalnod, hogy mi mind találkozhassunk Veled és általad Kṛṣṇával. Fel sem tudom fogni, hogy milyen hatalmas áldásban részesítettél sok-sok *bhaktát*, beleértve jómagamat is.

Nagyon-nagyon szeretheted Kṛṣṇát, hogy a rengeteg nehézség ellenére itt vagy és vezetsz minket. A szereteted egyes részeit érzem megnyilvánulni a leckéidben, a *bhajanáidban*, a könyveidben és a prédikálásodban. Mind végtelenül inspirálnak engem, hogy jó tanítványoddá váljak, és kivegyem részem a szolgálattól, segítve Téged és Śrīla Prabhupādát. Látom azt is, hogy Kṛṣṇa is szeret Téged, mert folyamatosan adja a lelki erőt számodra; adja a kegyét, hogy képes legyél ebben a fájdalokkal teli anyagi világban lenni, és egy pillanatra se veszed le a fókuszod Rādhā-Śyāma imádatáról. A nap 24 órájában az isteni pár tiszta odaadó szolgálatában vagy. Kapod a felhatalmazást a cselekvésre, így a tetteid által hihetetlen dolgok valósulnak meg Śrīla Prabhupāda missziójában. Lenyűgöző és vonzó vagy! Végtelenül lelkesítesz és példát mutatsz.

Hálás vagyok neked ezért drága Guru Mahārāja! Nem tudom, hogy valaha is tudom-e neked viszonzni mindezt, amit teszel értünk, de próbálok jó tanítványod lenni. Nagyon örültem neki, amikor a tavalyi Vyāsa-pūjā ünnepségeden odahívtál magadhoz és megkérdezted, hogy mikor jövök már avatásra. Egyáltalán nem gondolom magam alkalmasnak arra, hogy avatott tanítványod legyek, de végtelen melegséggel, szeretettel és hálával tölt el, hogy Te igen és Te vársz rám.

Ez is azt mutatja, hogy milyen mélységes együttérzés, türelem, alázat és szeretet van benned felénk, a tanítványaid felé, és természetesen minden elesett lélek felé. Ott vagy és szeretsz minket. Ott vagy és türelmesen várod, hogy megfelelő módon kövessünk Téged. Bizonyára Kṛṣṇa is ott van mindig az életünk minden pillanatában és vár ránk, csak mi, vagyis én, még nem látom Őt az eredeti lelki formájában. Próbálok fókuszálni Rá más egyéb módokon: észrevenni a történések mögött az elrendezéseket, a *bhakták* szavaiban Kṛṣṇa szavait látni, a szentírásokban és a leckékben az Ő üzenetét látni.

Te képes vagy rá, hogy mindenben Kṛṣṇát látsd, és tanítasz minket erre. Köszönöm, hogy egyre többet és többet mutatsz, illetve mondasz és írsz nekünk. A Te iránymutatásod nélkül elvesznénk.

Itt vagyok, jövök hozzád és felkészítem magam az avatásra. Köszönök mindent és köszönöm a türelmed is!

Hare Kṛṣṇa,
Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Medvegy Gergely

Megha-mañjarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném neked megköszönni mindazt a sok kedvességet, figyelmet, törődést, amit nyújtasz számunkra. Az a sok szeretet, energia és idő, amit nemcsak ránk, hanem minden *bhaktára* fordítasz, mély és igazi szeretet felénk, melyet soha nem fogunk tudni meghálálni neked. Pāvanī Devī Dāsī utolsó napjai című kiadványban olvastam, hogy azt mondtad neki: „... Rādhā-Śyāma nagyon kedves. Az Ő különleges tulajdonságuk ez a határtalan kedvesség, ami úgy nyilvánul meg, hogy Kṛṣṇa nem nézi a hibákat. Annyi hibánk és rossz szokásunk van, de Kṛṣṇa csak a jót látja. Ha a *bhakta* végez valami jó cselekedetet, Kṛṣṇa csak azt nézi, a többivel pedig nem törődik. Ilyen az, amikor valaki kedves: mindig csak a jót látja a másikban.” Hát te is pontosan ilyen kedves vagy Guru Mahārāja! Rādhā-kuṇḍa Mātājī pedig ezt mondta veled kapcsolatban: „Nekünk kell mindig „pedálozni”, keresve, koldulva a kegyét, apró örömeket okozni neki ajándékokkal, beszélgetni vele, sütni vagy készíteni neki valamit, stb. Csak így lehet megismerni, a közelébe kerülni, és így lehet megszerezni, mint személyt. És ha valakinek évek óta nincs kapcsolata vele, csak próbálja meg, nyisson felé alázatosan, és Guru Mahārāja két karral fogja átölelni, és minden kegyével fürdetni fogja. Ő lesz a legboldogabb, ha a tanítványával jó és közeli lesz a kapcsolata.” Bár én nem sok mindent tudok neked felajánlani Guru Mahārāja, de végtelenül boldog vagyok, hogy kapcsolatban lehetek veled, és még ha keveset is, de néha szolgálhatlak téged. Ugyanebben a könyvben olvastam még, hogy egyszer ezt mondtad: „Amikor rám gondoltok,

akkor én is rátok gondolok.” Ez annyira megérintett, olyan szép, és te olyan kegyes vagy Guru Mahārāja, hogy mindenkire gondolsz és mindenkivel törődsz. Bárcsak én is több örömet tudnék neked okozni, több szolgálatot végezni és még többször gondolni rád! Köszönök neked mindent kedves Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgáló:
Megha-mañjarī Devī Dāsī

Meghāambarī Devī Dāsī

My Beloved Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I was reading your letter to Śrīla Prabhupāda, dated 20th August 2022, and I could not hold back my tears. One day, I hope to be able to express my feelings to you in such a way and write such heartfelt letters like this. I have not yet had “good old days” like yours, but since I started distributing Śrīla Prabhupāda’s books, beautiful people, and stories started appearing in my life. So, maybe one day I will have stories to tell you.

Guru Mahārāja, in the seven years I have been trying to practise Kṛṣṇa conscious-ness, every moment I encounter, you give me such a taste that it feels like a sweet breeze surrounds me. I have a smile on my face, and I excitedly anticipate our next meeting. You have raised such wonderful devotees that while talking to them, I feel like I have seen you, and thus I feel wonderfully blessed.

I thank you daily for being my guru.

I do not know what I experienced before I met you.

I do not know how to live in this meaningless world without you.

I do not know the best words to describe you.

I do not understand the taste that inspires you.

Still, I pray to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara for your health and that you can write all the books you plan to write to inspire and guide us.

I take shelter at your lotus feet.

Your insignificant servant,
Meghāambarī Devī Dāsī
(Istanbul)

Mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Ez a huszadik alkalom, hogy van szerencsém Vyāsa-pūjā felajánlást írni Neked.

Húsz éve, hogy felmérhetetlen szerencsémnek köszönhetően a te jóvoltodból megadatott nekem a lehetőség, hogy hátat fordítsak az engem körülvevő ördögi világ lealacsonyító, haszontalan, szenvedéssel teli alternatíváinak, bűnös szokásaimnak, és elfogadjam a *brahmacāri-āśrama* menedékét. Megmentettél attól, hogy az ön és környezetpusztító világrend rabszolgájaként tengessem az életemet, ehelyett megadtad nekem a lehetőséget, hogy fiatalkori éveimet a Kṛṣṇa-tudat tudományának tanulásával, és Śrīla Prabhupāda missziójának szolgálatával tölthessem, ami a legnagyobb áldást jelentette mind számomra, mind a környezetem számára.

Az évek során tanúja voltam hajdani barátaim életútjának, akik nem a Kṛṣṇa tudatot választották, és évről évre csak nőtt bennem a felismerés: milyen szerencsés vagyok. Közvetlen barátaim közül hárman sajnos már nem élnek, a többiek élnek ugyan de bevallottan egyáltalán nem boldogok.

Egy alkalommal te magad is azt mondtad, ha nem lennék *bhakta* már rég meghaltam volna.

Az elmúlt húsz évben mind anyagi mind lelki szempontból mindent megkaptam tőled amire csak ember vágyhat:

Csodálatos oktatásban részesültem, szerető közösségben élhettem, magasabb célokért küzdhettem, szolgálhattam a hazámat, a honfitársaimat, igaz barátokra leltem, csodás helyen élhettem, ízletes, és egészséges ételeket ehettem, egész-

séges maradhattam, a szórakozás legmagasabb fokát élhettem át, és a karrier terén is komoly sikereket érhettem el; utcai kéregetőből, hivatali kéregetővé válhattam.

Bár az életem a jóvoltodból valóban tökéletes volt, mégis úgy éreztem, hiányzik egy társ, akivel mindezt megoszthatom, így a tavalyi év áprilisában eléd tártam a vágyamat, hogy szeretnék megházasodni.

Ebben az élethelyzetben is minden támogatást megkaptam tőled.

Megvilágosító erejű tanításban részesítettél, józanságra, és tudatos megfontolásra sarkalva ezzel. Ezen felül aztán személyesen is involválódtál a párválasztásom ügyében, ami sem pozíciód sem élethelyzeted szempontjából nem lett volna elvárható tőled, csupán atyai szereteted indokolatlan megnyilvánulása volt.

Azt is neked köszönhetem, hogy Vraja-mohinī Devī Dasī személyében igaz társra leltem. Annak idején Te változtattad őt át szkeptikus érdeklődőből elkötelezett gyakorlóvá mindössze egy beszélgetés alatt. Neked köszönhető, hogy egy nappal az *āśrama* váltásom után a te szívedből, a húnák földjére alászállt Rādhā-Śyāma vonzásának engedve eljött az általad létrehozott Krisna-völgy szent oltalmába, ahol az általad adott szolgálatot végezve volt szerencsém először találkozni vele. Később a te elrendezésedből vehettem részt a törökországi *bhakti*-táborban, ahol megvalósult a második, és egyben sorsfordító találkozásunk, melynek eredményeképpen, képviselőid közbenjárásával egymásra találtunk.

Bár még a *grhastha* élet elején járok, nap mint nap szembesülök vele, hogy párkapcsolati szempontból is milyen hatalmas áldás, hogy az elmúlt 20 évemet a te menedékben tölthettem. Ebben az élethelyzetben magasztalódik fel igazán a *brahmacārī* képzésem értéke.

Még ha nem is voltam a legjobb nebuló, valamilyen mértékben szert tettem olyan, a párom által nagyra értékelt tulajdonságokra, mint a figyelmesség, a türelem, az önzetlenség, a szolgálatkészség, a tisztelet, az alázat, az együttérzés, vagy az elmekontroll. Bármilyen eredményt értem el ezeknek a tulajdonságoknak a kifejlesztése terén, az mind a te érdemed. Azt mondhatom tehát, hogy bármi, ami értékes bennem és az életemben azt Neked köszönhetem Guru Mahārāja!

A védikus tradíció szerint, amikor a tanítvány befejezi tanulmányait, mielőtt elhagyja a guru *āśramáját*, *guru-dakṣinát* köteles adni mesterének. Ahogy egyszer viccesen megfogalmaztad: az ember adhat pénzt vagy életet.

Én (pénzem nem lévén) az életet választanám. Szeretném *guru-dakṣinába* ajánlani Neked földi életem hátralévő részét. Ígérem, hogy továbbra is minden erőm-

mel azon leszek, hogy szolgáljam Śrīla Prabhupāda misszióját, a Te vágyad szerint. Ám az én életem nem túl értékes felajánlás, valamint már úgyis a Tiéd. Ezért Kṛṣṇa nyomdokait követve – aki *dakṣiṇaként* visszahozta gurujának halott fiát az életbe – a felhatalmazásodból, a Kṛṣṇa-tudat prédikálásával igyekszem minél több haldokló lelket visszahozni az életbe, az ő életüket, és pénzüket *dakṣiṇaként* ajánlva Neked.

Kérlek, őrizz meg lótuszlábad oltalmában, és örökké foglalj le szolgálatodban!

Örökre lekötöztetett, hálás, boldog szolgád:

Mohana Dāsa

Muralī-Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának és neked.

A tanítványodnak lenni a legcsodálatosabb dolog a világon. Köszönöm, hogy kegyedből megkaphattam egy missziót, ami minden nap étellel tölt meg. Az, hogy a budapesti templomban prédikálhatok most már 7. éve nagyon megtisztelő. Lassan véget érnek a 20-as éveim, de neked köszönhetően a fiatalságomat oda tudtam adni a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásának. Ezt sose tudom meghálálni neked és a kedves *bhaktáknak*, akik segítettek nekem. Örökké az adósod maradok, és ez nekem egy kitüntetés. Egész életemben és még utána is szolgálhatlak majd, hogy a soha el nem fogyó adósságom törlesszem.

Sok fiatal van Budapesten és Magyarországon. Szeretném nekik a felhatalmazásod által megadni a Kṛṣṇa-tudatos élet lehetőségét. Szeretném, ha fiatalok százai vagy akár ezrei gyakorolnák a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Most még nem jött el ez az idő, de én a végsőig kintartok ígérem. Akár jönnek új *bhakták*, akár nem jönnek. Itt leszek Magyarországon, és terjesztem Śrīla Prabhupāda könyveit. Sőt próbálok meggyőzni másokat, hogy tegyék szintén ezt. Śrīla Prabhupāda könyvei meg fogják változtatni mindenki szívét.

Úgy érzem nem tudok máshogy élni csak ha Śrīla Prabhupādának és a Te misziódnak az menedékében lehetek életről életre. Ez egy csodálatos misszió, és nem is tudok elég hálás lenni, amiért ilyen jó lehetőséget kaptam Tőled.

Örök szolgád,
Muralī-Kṛṣṇa Dāsa

Murli-manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This year was difficult... returning to London after being in the holy *dhāma* for three months. The plane seemed to take forever to make its way through the thick dark clouds that covered the UK. Getting off the plane I was greeted with frigid cold air. Then onto the tube, people sitting with sad lifeless faces, a young man who looks to be in his 60's staring mindlessly, the results of drugs and alcohol. I close my eyes and picture Māyāpur, the Pañca-tattva, the sublime atmosphere, tilak on everyone's forehead, bead bags in their hands, and the crowds of pious, clean, and happy pilgrims.

What is your conception of hell? Asked a reporter to Śrīla Prabhupāda: "London is hell" was his apt reply:

"Any country which does not get the full facility of sunshine is to be considered condemned. I think I remarked this long ago, when I first came on the television. They asked me in London: "What is your conception of hell?" And "This is hell, London." Not conception. Practically... Always dark, moist, drizzly. No sunshine. Cloudy, misty. Simply big, big buildings. That is all. So, there must be clear sunshine." (*Śrīmad-Bhāgavatam* lecture 1.10.20 -- London, May 24, 1973)

My only solace is the service of Śrī Śrī Rādhā-London Īśvara along with my chanting and hearing. Yes, Śrīla Prabhupāda did something amazing. He invited Śrī Śrī Rādhā-London Īśvara to reside in a place that he had designated

as hell. Mercy, pure mercy. And that is our *paramparā*, it is a *paramparā* made of mercy only.

As a revered representative of that *paramparā*, like Śrīla Prabhupāda, your life is simply one of giving mercy.

“The spiritual master is receiving benediction from the ocean of mercy. Just as a cloud pours water on a forest fire to extinguish it, so the spiritual master delivers the materially afflicted world by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is an ocean of auspicious qualities.” (*Śrī Gurv-aṣṭaka* 1)

I am beginning to appreciate more this great cloud of mercy that is manifesting from your pure heart into your books. In one of our reading groups, we are coming to the end of *Saṅkalpa-kaumudī*'s section called: “Saṅkalpa for Divine Grace.” It has been over a hundred hours of reading and study which has been transformative for everyone.

I also followed closely your two presentations on *guru-tattva*: “Role of Śrīla Prabhupāda and subsequent *dīkṣā-gurus* in ISKCON” and “Hide your Guru.” With profound depth of knowledge and divine realisation, you have highlighted a great danger befalling our ISKCON society, a danger that without your raising the alarm would have gone unnoticed, leaving ISKCON to be just another ineffectual and impotent religious institution.

In this way we look to you as the captain of our ship. As is said in *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.22:

*tvam naḥ sandarśito dhātrā
dustaram nistitīṛṣatām
kalim sattva-haram puṁsām
karṇa-dhāra ivārṇavam*

“We think that we have met Your Goodness by the will of providence, just so that we may accept you as captain of the ship for those who desire to cross the difficult ocean of Kali, which deteriorates all the good qualities of a human being.”

This difficult ocean of Kali with its Timingila fish of philosophical deviation is certainly frightening to behold. Yet, your sharp vision along with your deep compassion continues to guide us. Without your example, without your pure

empowered intelligence, where would I be, where would we all be, where would ISKCON be? I shudder to think.

Now the future is being handed over, as you encourage us:

Do not just sit there and do nothing, speak up, say something!

Your words jolted me as you wake us up to our divine responsibility. As Śrīla Prabhupāda was always alert and reacted strongly to any philosophical deviations in his movement, you as his representative are doing the same, and in turn you are encouraging us to also be alert and aware.

Guru Mahārāja, in this and in many other ways you continue to shower us with mercy. Like a loving father showing us the way forward, you are showing us that everything is in fact to be found in Śrīla Prabhupāda books. You are revealing to us the divine treasures left by the Gosvāmīs and previous *ācāryas*.

You are showing us the ways of the selfless love of the residents of Vṛndāvana, and simultaneously mapping out each step needed to reach that divine abode.

You are giving us everything that we need at present and everything that we will need in the future. You are without any doubt, delivering us from the “blazing fire of material existence.”

Your Servant,

Murli-manohara Dāsa

Nandarānī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget minden *vaiṣṇavának* és *vaiṣṇavīnak*!

Minden nap köszönetet mondunk *rasával*, hogy megkaphattuk Általad, Śrīla Prabhupāda és a *guru-paramparā* által a Kṛṣṇa-tudat ritka ékkövét. Sok mindent lehetne írni, de azt hiszem, sokkal több nem kell, mint a fenti sorok, mert Kṛṣṇa szeretete figyelmes társulásban mindent megold.

Nagymamám gyermekkoromban azt adta útravalóul nekem:

Az Élet útja kétes s nehéz, vezéreljen a Gondviselés, gondold meg jól minden léptedet, mert visszalépni néha nem lehet.

Szerencsére egész életemben volt egy erő, egy belső hang, aki mindig megmondta a helyes utat, még akkor is, amikor önfejű voltam. Ez a története annak is, hogy hogyan lettél a Lelki Tanítómesterem nekem egy bukdácsoló léleknek, akinek kiömlik a *mahā*-lánc a *japa*-zsákjából, ha leborul...

– aki kérte, hogy nyugodtan szidd meg ha helytelenül cselekszik, és csak csendben álltál, és néztél (láttad, hogy egész életemben ezt a terhet kell viselnem mert mindig jön valaki/valami, aki/aki miatt szid/-nak),

– aki összetört és hirtelen felindulásokból hülyeségeket írogat, amire aztán rájön később, hogy hülyeség volt és még sok mindent sorolhatnék mert ezernyi hibám van, de dolgozom az ügyön folyamatosan hiába, hogy már 50 is elmúlt a test.

Sajnos lassú vagyok ebben az életben.

Egyszóval szeretetünk és imáink mindig itt-ott, vagy ahol éppen te vagy, lesznek, mert ez a világ pillanatnyilag egyre káoszosabb.

Épp ezért:

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca
kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhya
vaiṣṇavebhya namo namaḥ*

Nincs semmim csak a Ti kegyetek. Egy koldus vagyok, aki ebben a világban nem találja a helyét, aki nem akar a világ összes kincséért se bármilyen pozícióba kerülni, de aki nem tudja elviselni azt sem, ha látja az emberi fajt szenvedni. Ez egy nagyon kényes állapot, ami olyan, mint egy borotva és lassan megtanulod, hogy ez a világ tele van veszélyekkel és a legnagyobb veszély te magad vagy önmagadnak.

Minden dicsőséget bölcsességednek, türelmednek, hitednek és Isteni vezetésednek, bármi is történjék igyekszem tenni a tőlem telhető legtöbbet.

Szolgád:

Nandarānī Devī Dāsī

Nandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Immáron 51 éve, hogy elfogadtál avatást szeretett lelki tanítómesteredtől, Śrīla Prabhupādától. 51 éve, hogy ebben a születésedben hűen, töretlenül szolgálod Őt és a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezetét, az ISKCON-t, s ezzel szép példát mutatsz minden *vaiṣṇava* számára az eltökéltségeddel, a kitartásoddal, az odaadásoddal, a tisztaságoddal, a tudásoddal, a megvalósításaidal.

Akik már itt vannak 25-30 éve a Kṛṣṇa-tudat mozgalmában, jó esetben szükségét érzik annak, hogy fejlődjenek a lelki életben. Én is szoktam imádkozni Rādhā-Śyāmához, hogy bárcsak megkaphatnám Rajtad keresztül az Ő örök szolgálatuk lehetőségét, bárcsak eljuthatnék Rādhā-Śyāma örök hajlékára, Goloka Vṛndāvana-dhāmába, bárcsak fejlődnék a lelki életben.

Urmila Mātājī mondta régebben, hogy vigyázzunk miért imádkozunk, mert ha Kṛṣṇa meghallgatja az imáinkat, és teljesíti a vágyainkat, nem biztos, hogy mi úgy gondoltuk, ahogy Ő gondolja.

Amikor a *bhakták* nagy része megérkezik az ISKCON-ba *brahmacāriként*, vagy *brahmacāriniként* él jó pár évet. Egy idő után a többség a *grhastā-āśramát* választja és bízik abban, hogy a párja segíteni fogja a lelki életben és kitartó, hűséges társa lesz egy életen át.

Sokszor ahogy a *bhakták* élnek az életüket, válaszütt elé érnek és Kṛṣṇa nézi az ő reakciójukat, hogy mit döntenek. A férjem Gaura-kīrtana Prabhū is egy ilyen helyzetbe került tavaly, hogy elfogadja-e Māyā Devī csábítását egy másik nő formájában, vagy marad a *dharma* útján, s kitart a családjá, a felesége és a gyermeke mellett, és a Kṛṣṇának tetsző utat járja. Mindenki kaphat ilyen tesztet a lelki élete során, s a lelki erején múlik, hogy ellen tud-e állni a csábításnak. A lelki világba csak a megtisztult lelkek térhetnek vissza, s Kṛṣṇa szeretné látni, hogy ki hol tart a lelki életében, s hogy Māyā Devī kit mennyiért tud megvásárolni, vagy hogy eladja -e magát egyáltalán a személy.

Igen, kedves Urmila Mātājī, igazad volt, én tényleg nem így gondoltam, hogy ilyen áron haladjak, vagy fejlődjek esetleg a lelki életben. Én tényleg abban bíztam,

hogy az a személy, aki Śrīla Indradyumna Mahārāja, Śrī Govardhana Lāla, az édesapám és sok *vaiṣṇava* jelenlétében elfogadott feleségének, és megfogadta, hogy segíteni, támogatni fog a lelki életben, vigyázni fog rám, hűségesen kitart mellett, az tényleg be is fogja tartani a fogadalmát. Hát nem így lett, tavaly augusztusban a férjem beadta a válópert, s a válásunk után 4 hónappal új felesége lett.

A lelki élet útja tényleg olyan keskeny, mint a borotvapenge éle, nagyon könnyen le lehet térti az odaadó szolgálat útjáról. Nagyon keserű és fájdalmas tapasztalat volt ez nekem.

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura *Mānasa Deba Geba* dalát próbálom segítségül hívni, hogy megértsem milyen szintre kell eljutnom egyszer Kṛṣṇa és a Te kegyedből, ha meg szeretnék minden anyagi szennyeződésemtől szabadulni, s készen szeretnék állni az Isteni Pár örök szolgálatára, az Ó örök Társain keresztül.

„Annak a *bhaktának* a társaságára áhítozom, akit hidegen hagynak a világi élvezetek, és nem ég a felszabadulásra való vágytól.

Apa, anya, szerető, fiú, úr, tanító és férj, számomra minden Te vagy.

Ó Kāna, kérlek, hallgass meg engem! Ó Rādhārāṇī Ura, Te vagy az én életem és lelkem!”

Valóban kedves Guru Mahārāja, csak Te és Kṛṣṇa vagytok a biztos, szilárd pontok az életemben, minden más csak átmeneti. Kedves Guru Mahārāja, kérlek, engedd meg, hogy szorosán kapaszkodhassak a lótuszlábaidba, mert nincs más menedékem ebben a világban csak a te lótuszlábaid, s a te kegyed.

Jelentéktelen szolgád és lányod:

Nandinī Devī Dāsī

Nāthajī Dāsa és Hari-dvārī Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, Fogadd Tiszteletteljes Hódolatunkat! Minden Dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden Dicsőséget Neked!

Elérkeztünk az évnek annak a napjához, amikor felajánlás formájában fejezhetjük ki a hálánkat Feléd. Ahogy Śrīla Viśvanātha Cakravartī írja:

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester Śrī Kṛṣṇától, a kegy óceánjától kap áldást. Ahogyan a felhőből érkező eső eloltja a lángoló erdőtüzet, úgy oltja ki a lelki tanítómester kegye az anyagi lét lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz lábainak, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Sokszor elgondolkodunk rajta, mit jelent a mi életünkben ez a kegy?

Először is itt élhetünk Új Vraja-dhāma közelében, itt dolgozhatunk teljes időben, minőségi lehetőségünk van társulni olyan *bhaktákkal*, akik táplálják hitünket, meggyőződésünket, feltáthatjuk nekik bizalmasan elménket, és ami számunkra az egyik legkedvesebb, lefoglalsz bennünket Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatában.

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śrīṅāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A *Nava-vraja-mahimā* oldalain olvashatunk arról, milyen különleges kapcsolat fűz Téged Rādhā-Śyāmához. Amikor az oltáron végzünk szolgálatot, vagy fűzért fűzünk, vagy főzünk a *mūrtiknak* próbálunk erre gondolni, és arra, hogy mennyire szerencsések vagyunk, hogy Te vagy a lelki apukánk, és az életünk része lettél. Mert bár nem érezzük magunkat alkalmasnak a szolgálatra, és sok sértést is követünk el, Te mégis kegyesen lefoglalsz minket.

E világban való megjelenésed kedvező ünnepén azért szeretnénk a kegyedért imádkozni, hogy továbbra is itt tudjunk szolgálni Új Vraja-dhāma menedékében, tisztulhasson a szívünk, hogy közelebb tudjunk kerülni Rādhā-Śyāmához, és megérthessük és megvalósíthassuk hozzájuk fűződő kapcsolatunkat:

„Az örökifjú Isteni Pár Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara az életem és a lelkem.
Életemben halálomban rajtuk kívül nincs más menedékem.”

Tudjuk, hogy a lelki tanítómester kegye nélkül nem tudunk fejlődni a lelki életben:

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto 'pi*

Azért mindig imádkozunk, hogy lelki tanítómesterünként elégedettséget tudjunk Neked okozni szolgálatainkkal. Ez nagyon fontos a számunkra. Kérünk téged, hogy mindig tudjunk hálásan emlékezni erre a ritka kincsre, amivel megáldasz bennünket és a közösséget. Imádkozunk, hogy az Úr Kṛṣṇa tartson meg Téged a legjobb egészségben!

Jelentéktelen szolgálád:

Nāthajī Dāsa és Hari-dvārī Devī Dāsī

Nava-nīta-cora Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All Glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Guru Mahārāja:

Thank you for kindness,
Coming back to Hungary, bringing Kṛṣṇa consciousness;
Your heart is a jewel, that shines the light,
The reflection of Kṛṣṇa's eternal love and might.

Without you the hell would be unfathomable,
People would have suffered so much;
But because you are a loving and devoted son of Śrīla Prabhupāda
Our destinies are changed far and beyond.

I can never pay back your kindness,
Not in a million years or lifetime;
Please accept my humble obeisances at the lotus feet
Of such a loving and giving Guru of mine.

Thank you for everything you have done for us Dear Guru Mahārāja.

Your humble servant,
Nava-nīta-cora Devī Dāsī

Nāvika-Kṛṣṇa Devī Dāsī

My dear spiritual master, my guide,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

With your precious guidance, I have started a new life after you humbly accepted me as your disciple. Since that day you have taught me many valuable lessons. I realize this now when I see people living unconsciously, ignorant of the reason for their existence. I offer you my respectful gratitude and bow down before you for helping me to step into Kṛṣṇa consciousness and for giving me shelter.

I always ask myself, “How can I please my Guru?” I try to distribute Śrīla Prabhupāda’s books, which guide and enlighten, in every corner of Turkey. In our country it is forbidden to do *kīrtanas* or distribute books on the street, so I am developing different ways.

I have become a member of many groups on social media. In those groups I share Śrīla Prabhupāda’s books. By this method I send books via cargo to every corner of Turkey. Nṛsimha Kṛṣṇa Prabhu’s enlightening guidance always supports and helps us in this matter. Soon Ankara, the capital of Turkey will become a shining beacon to enlighten people condemned to the darkness of Kali-yuga.

On March 27th we plan to arrive in Vṛndāvana and I am inexpressibly excited and happy that we will be seeing you there.

I offer you my respect, love, and gratitude for allowing me to take shelter at your lotus feet, for initiating me, for your compassion for a fallen soul like myself.

Always ready to be your servant,
Nāvika-Kṛṣṇa Devī Dāsī
(Ankara / Turkey)

Bhaktin Nemes Szilvia

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Fogadd, kérlek, tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Illő szavakat keresek, hogy azok szirmaival tisztelhesselek, illő mondatokra törekszem, hogy azokat füzéerként adhassam át Neked, de még így sem tudom kifejezni, hogy mennyire sokat jelent, mindaz a kegy és jóság, amit nap mint nap adsz minden elesett lélek számára. Száz és százezer szó sem fejezheti ki ezt, most mégis egy részüket igyekszem csokorba kötve átadni Neked, kérlek, fogadd el, íme e füzért.

Nagyon nehéz időszakot éltem meg nem is olyan régen, a Covid alatt, veszteséggel, betegséggel és az életem minden területén nehézséggel, de Te, kedves Mahārāja, épp ekkor gyújtottál oly fényt a szívemben, amelyen keresztül megmutattál egy utat egy másik világba. Ez az út már rögtön az elején ragyogott, de ahogy haladok rajta Neked köszönhetően, csak egyre jobban ragyog. Ez az út jöllehet a virtuális térből érkezett, a valóságba vezetett. Ezt az utat a Te csodálatos rövid videóid jelentették, amelyeket mindig készítesz azóta is, de a Covid alatt, amikor a leginkább magára maradt mindenki, egyedül ez tudott fényt gyújtani és reményt adni. Először így a virtuális tér e szegletéből hallottalak, aztán máshol is feltűntél, ezek már leckék voltak, ahol mélyebb tudást adtál át sok-sok lélek segítésére. Bármilyen röviden is beszéltél annak mélysége volt, és minél hosszabbra nyúlt egy leckéd, annál többet tanulhattam. Kinyitottad a Kṛṣṇa-tudat virágokkal szórt útját előttem, az addigi

egyszerű érdeklődésem India, Kṛṣṇa-tudat és e filozófia iránt elkezdett átalakulni. Ahogyan az éppen eltűnő Hold és a még ébredő Nap kettős fénye rávilágít a templomhoz vezető útra Krisna-völgyben, amikor *maṅgala-āratira* tart a hívő, úgy kezdte megvilágítani a Tőled kapott tudás az utat előttem Kṛṣṇa felé. Már nemcsak érdeklődtem, valami mást ültetél el a szívemben, és bár még kellett pár év, hogy megerősödjön, de a hit rózsabokra elkezdett gyökeret verni. E rózsabokrot folyamatosan öntözni kell, és ezt neked köszönhetően azóta is teszem. És hogy mivel öntözöm? Mindazzal, amit Te javasoltál és adtál: Śrīla Prabhupāda valamennyi könyvének tanításaival; a Te könyveidből nyerhető tudással; *japa* meditációval, amit életemben először a te egyik rövid videóból tanulhattam meg; *bhajanával* és *kīrtanával*, amelyet hála a modern technológiának Tőled is hallhatok, bárhol vagy is épp a világban; *bhakták* társaságával; odaadó szolgálattal a templomokban. De nem csak én öntözöm, hanem személyesen te is öntözted többször is, így amikor először találkozhattam veled két évvel ezelőtt a Budapesti Szekérfesztiválon, ahol előadást és épp megjelent könyveid dedikálását tartottad. Amikor aláírtad az én két példányomat megkérdezted, hogy *japázom-e*, mondtam, hogy igen, 5 kört. Csak bólintottál, és annyit mondtál „csak tartsál ki mellette”. Nekem ez a pár pillanat alatt lepergett találkozás akkora erőt adott, hogy tavaly ősszel, Rādhāṣṭamīn már 4 körös fogadalmat tudtam tenni úgy, hogy te is ott voltál a templomszobában; azóta tanácsadói csoportba járok és már 8 kört *japázom* naponta; rendszeres szolgálattal végzek a Budapesti Templomban és lassan egy éve, hogy egy csodálatos Gaura-Nitāi *mūrti*-pár költözött hozzám, akiket igyekszem illően szolgálni nap mint nap. Ekkora hatása volt annak a bólintásnak, és azóta is a rengeteg leckének és *kīrtánának*, amit csak hallgathatok Tőled. Nemcsak az út elejét mutattad meg, de azt is, hogy járjak rajta, ha közeledni akarok Kṛṣṇához.

*yaj jñātvā na punar moham
evam yāsyasi pāṇḍava
yena bhūtāny aśeṣāni
drakṣyasi ātmāny atho mayi*

„Ha egy önmegvalósított lélek igazi tudásban részesít, nem esel többé ilyen illúzióba, mert e tudás révén látni fogod, hogy minden élőlény a Legfelsőbb része, vagyis az Enyémeik ök.” (*Bhg.* 4.35.)

De Te nemcsak elülteted valakinek a szívében a hit magját, a Kṛṣṇa-tudat csíráját, de mindig odafigyelsz, hogy azt az illető táplálja is megfelelően a *bhakti-yoga* segítségével.

Nekem az életemből ez a rózsabokor hiányzott mindig is, a hit és ez a tudás. És te mutattad meg, hogy mindez ott van, csak én elfelejtettem. Majd segítettél, hogy megfelelően tudjam táplálni, és egyre nagyobbá és szilárdabbá tenni, hogy virágba borulhasson. Nem nyílik még annyi virág e rózsabokron, hogy illő füzért készíthessek belőle a Te számodra. Mert nincs annyi szírom, amelyet felfűzve ki lehetne fejezni a hálámat mindazért, amennyit a Te tanításaid és kedvességed adott a számomra, de azért amennyi már összegyűlt azt most felfűztem mind e füzérre, és ekként nyújtom most át Neked születésnapodra.

Hare Kṛṣṇa!

Maradok örök szolgád,
Bhaktin Nemes Szilvia

Nikuñja-devī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Today, on the most important day of the year for all disciples and on the auspicious day of your birthday, please let me offer this letter as my humble attempt to express my gratitude for the opportunity to serve you, be close to you, see you and your smile, listen to you, learn from you and get your association and guidance.

*kṛṣṇa yadi kṛpā kare kona bhāgyavāne
guru-antaryāmi-rūpe śikhāya āpane*

“Kṛṣṇa is situated in everyone’s heart as the *caitya-guru*, the spiritual master within. When He is kind to some fortunate conditioned soul, He personally gives him lessons so he can progress in devotional service, instructing the person as the Supersoul within and the spiritual master without.” (Cc. *Madhya* 22.47).

Dear Guru Mahārāja, by your causeless mercy I received the good fortune to live in Māyāpur for more than one and a half years and serve you, travel with you, get your association and get your mercy in the form of opportunity to observe you in different situations. I also learnt from you how to develop relationships with devotees and go deeper into spiritual life.

I was deeply touched by your relationship with your dear God-brothers, how carefully, respectfully and with big love you communicate with them:

H.H. Nirañjana Swami Mahārāja
H.H. Jayādvaita Swami Mahārāja
H.H. Devāmṛta Swami Mahārāja
H.H. Rādhānātha Swami Mahārāja
H.H. Indradyumna Swami Mahārāja
H.G. Yadubara Prabhu
H.G. Jananivāsa Prabhu.

All very elevated devotees, who I was lucky to serve in your apartment, during my favourite service in the kitchen.

I will never forget how carefully you held H.H. Jayādvaita Swami Mahārāja’s hand, when he visited you one evening, before the reading. I sat near the door, but I could not hear your conversation; I just observed your loving exchange with Mahārāja. Sorry for that, but it was so sweet that I could not look away from you. In that moment I really felt how Śrīla Prabhupāda loves his disciples and how lucky we are that we can get his love through his dear disciples, our spiritual masters.

I will never forget the powerful ecstatic *kīrtana* on Nityānanda Trayodaśī, when you and H.H. Devāmṛta Swami Mahārāja in full ecstasy called out Lord Nityānanda’s name. It was amazing!! I felt so much happiness, mercy, and blessings!

I will always remember the wonderful *kīrtana* with H.G. Yadubara Prabhu on your balcony, viewing rare photos and films of Śrīla Prabhupāda, listening to inspiring stories how the Hare Kṛṣṇa movement started. It was an amazing opportunity to come closer to Śrīla Prabhupāda and feel his mercy in our own hearts.

In the evenings, you read wonderful books like *Śrī Lalita-mādhava*, *Vidagdha-mādhava*, *Swamiji* and gave your amazing commentary and inspiring stories about Śrīla Prabhupāda - it intimately bound us to Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa. Those evenings had a deep imprint on my heart and I will cherish those memories.

Your relationship with H.G. Rādhā-Govinda Prabhu is a living example of a relationship between Guru and Disciple. I was impressed with your fatherly love and care in which you communicated and his mood of being a disciple. He literally absorbed your every word. He was the embodiment of attention when you quoted some slokas in the Gaura Pūrṇimā class.

All these very intimate moments are worth the austerities which we must endure living in India. I will always cherish them in my heart. And I will always be grateful to you for these invaluable moments I could only dream about once.

But everything becomes possible by your unlimited mercy, dear Guru Mahārāja.

This year I was fortunate to translate two very intimate darshans you gave with Mahādeva Prabhu and Mātājī Anasūyā and Kalpalatā Mātājī. It was very spontaneous, but very significant for me. It is interesting that they were from Belarus, and both of your instructions, for the mature devotees and the new devotees, were relevant for me. I feel that you and Kṛṣṇa speak to me through these darshans. You gave very deep instructions to Mahādeva Prabhu and Anasūyā speaking elevated topics about our *sādhya* and *sādhana*. You revealed our real goal, for which we should pursue, and gave very practical steps on how to achieve this.

And I feel so much love and compassion for Kalpalatā, who just started her spiritual life, being sincere and devoted to you. I understood how you appreciate the mood of sincerity, being genuine, kindness, cheerfulness, and freedom of expression by observing your communication with Rādhārāṇī and others. It has melted my heart, driving away unnecessary fears and stress, making me feel your loving God-fatherliness. Your love is shown to us by your acceptance of us, and making sure that we clearly know our highest goal and the proper way to achieve it.

I cry and smile simultaneously from the happiness which floods my heart. Back in Hungary, before starting my service in the guest houses you said to me repeatedly with so much love: “You are just a baby.” When I received your letter when the war started, you wrote me that: “We love you.”

This time, after Kalpalatā’s *darśana*, when you allowed me to touch your lotus feet and put my head on your lotus feet; I felt so blessed. I can never repay all the mercy which you give me. I really want to open my heart to you, write you, share my realisations, because you are my beloved spiritual master, my God-father, the very special soul, with whom I feel a deep connection with, from the first time I heard you at the Bhakti Saṅgam Festival in Ukraine, 2015.

I do not have a husband. I do not have anyone with whom I can share these very dear heartfelt moments.

Thank you, dear Guru Mahārāja, for these very intimate and valuable moments and your guidance, which I imbibe through your darshans, podcasts, yours, and Śrīla Prabhupāda’s books. These give me clear orientation and great inspiration how to enter the eternal pastimes of Rādhā-Kṛṣṇa in Goloka Vṛndāvana, as a servant of a servant of a servant of a *mañjarī*, Rupa-mañjarī and Rati-mañjarī, the dearest intimate servants of Śrīmatī Rādhārāni.

Dear Guru Mahārāja, please forgive all my offences, for not being a good disciple, but I promise that I will try to do my best for your satisfaction and happiness.

Dear Guru Mahārāja, I bow down to your lotus feet and beg for your mercy.

Without your prayers and blessings, without your loving glance and charming smile, without your guidance and service to you, I am helpless in this material world.

You are my life and soul.

You are my sense of life.

Please bless me.

You know what is best for me and what I need for my spiritual growth.

“...Now I am Your disciple, and a soul surrendered unto You. Please instruct me.”

Your eternal servant,
Nikuñja-devī Devī Dāsī

Nilāmbārī-gopī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Let me begin my offering with a lesson I learnt in a dream. I remember this dream in detail, although it has been more than twenty years. In the dream I look at your feet and notice that the shoes you are wearing are worn, beaten, lost their original shape and covered with thick dust. It is hard for me to see these shoes on your feet (this is all happening in the dream). My heart shrinks at the thought of the many stony dusty roads you walked on. I look up and see your stern look, making me realize that there is no need to regret the efforts, hard roads, broken shoes.

Only now, after so many years of listening to your podcasts, lectures and reading your books, I realize that these stony and dusty roads represent our austerities and our efforts in life.

In one of your podcasts from last year you stated: “The austerities that Śrīla Prabhupāda recommends for us are divine in nature. They help us to purify our hearts and become determined.”

Śrīla Prabhupāda said to his disciples and followers, “Devote your life to Kṛṣṇa. A life devoted to Kṛṣṇa is wonderful and noble, despite any shortcomings” (morning walk, Māyāpur, March 1974).

Your life has been devoted to your dear spiritual master Śrīla Prabhupāda and encompassing the following activities: *saṅkīrtana*, preaching in Canada, England, Hungary, Turkey, and other countries, organizing an agricultural community of devotees in Hungary, opening temples, guru-kulas, writing and publishing books. The list goes on and on. What drives you in your endeavours is your unwavering faith in Śrīla Prabhupāda’s mission, your great determination to follow his instructions and undoubtedly tremendous hard work, effort, and patience! “Spiritual life in general means austerity, that comfort and Kṛṣṇa consciousness don’t mix well” (podcast from June ‘23). You exemplify this instruction and try to teach us to do the same.

I want to end my offering with your inspiring words: “We will come to Kṛṣṇa by overcoming many obstacles. We will always have the opportunity to attain

Him if we are willing to follow in the footsteps of the *mahājanas*. Kṛṣṇa will feel obliged – ‘He has gone through so many difficulties!’ So, we must be determined to return back home to Godhead!” (podcast from September ‘23’).

Dear Guru Mahārāja, I humbly hope for your mercy. May your instructions and your whole life be a daily guide for me on my way back home, back to Kṛṣṇa!

Your disciple and aspiring servant,
Nilāmbārī-gopī Devī Dāsī
Russia

Nisā

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked és minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Boldog Születésnapot!

Annyira csodálatos, hogy létrehoztad Krisna-völgyet a semmiből, csakis Kṛṣṇa kegyére bízva magad, és lehetővé tetted másoknak is, hogy osztozzanak ebben a kegyben. Nagyon szerencsésnek érzem magam, amiért itt lakhatok, köszönöm szépen, hogy egy ilyen biztonságos és lelki helyen nőhetek fel!

Idén többször is mentünk a *pūjārība* a *gurukulás* lányokkal, mivel a *varṇa*-képzésben választhattuk, hogy ide jöjjünk. Nagyon jó élmény volt többet ott lenni, és a *pūjārīk* is nagyon kedvesen mutattak meg különböző szolgálatokat. Volt, hogy virágot fűztünk, Rādhā-Śyāma fülbevalóit rendeztük, az ezüst papucsokat fényeztük, és egyszer Gaura-Naṭarāja haját is besüthettem. Sőt, volt alkalmunk segíteni gyümölcssalátát készíteni Rādhā-Śyāmának, amit rögtön utána fel is ajánlottak Nekik, amikor pedig mentünk el, kaptunk mi is a *mahā-prasādából*.

Śīta-Rāmát többször is volt lehetőségünk szolgálni, Rāma-vijayán és Dīvalīn is mi vittük őket a *gurukulásokkal*, és egyszer fűztünk is Nekik virágfüzért. Nagyon lelkesítőek voltak ezek a szolgálatok, és hogy eközben társulhattunk a *bhaktákkal*.

Emlékszem, egyik Vyāsa-pūjān jó pár évvel ezelőtt, volt egy olyan része a fesztiválnak, amikor volt egy tál eper, és Te mindegyikbe beleharaptál, utána pedig

odaadtad a gyerekeknek. Valahogyan ez nagyon bennem maradt, pedig még elég kicsi voltam. Annyira jó volt! Amikor mostanában is mondják, hogy hamarosan itt a Vyāsa-pūjā, ez sokszor eszembe jut, és azon gondolkozok, hogy lesz e még ilyen alkalom.

Az elmúlt időszakban sikerült többet *japáznom*, most 12 kört *japázok* naponta, viszont a figyelmemen sokat kéne még fejleszteni.

Te annyira kegyes vagy, segítesz a *bhaktáknak* fejlődni a Kṛṣṇa-tudatban. Kérlek, add a kegyed, hogy figyelmesebben tudjak *japázni*, és hogy rendszeresen tudjam olvasni a Te és Śrīla Prabhupāda könyveit!

Szolgád,

Niśā

Niścinta Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

During the Rādhāṣṭamī festival in 2023 my life turned upside down. You placed a challenge in my hands. The challenge to take what Śrī Caitanya Mahāprabhu, Śrīla Prabhupāda and yourself were giving. The name Niścinta Dāsa was given to me, which on contemplation is an invaluable gift to help me with this challenge. Realising this through the mercy of the devotees, I am forced to ponder – when will I realise the extent of your personalism?

Speaking to devotees about the meaning of this gift, two things stayed with me:

One devotee said: “You can walk the path of Kṛṣṇa consciousness remembering to not take on unnecessary anxiety along the way.”

Prahlāda Mahārāja tells Lord Nṛsiṃhadeva: “O my Lord, I am Your unmotivated servant, and You are my eternal master. There is no need of our being anything other than master and servant. You are naturally my master, and I am naturally Your servant. We have no other relationship.” (*Bhāg.* 7.10.6).

Your *vānī* is so penetrating that despite my unwillingness, created by unlimited amounts of unfavourable impressions, it is slowly untangling my convoluted materialistic intelligence and establishing some semblance of an anxiety-free path of being a servant. While the simplicity of being a follower is mystical to me, I find myself impelled to follow by the purity of your speech and depth of your realisation. Until I take up my natural position of assisting you in your service, what question is there of giving up anxiety? You are pushing this opportunity before me and I wonder when I can reciprocate by qualifying myself for the intense desire for this position of a servant.

Another devotee pointed me to *Antya-līlā* (3.52) where Haridāsa Ṭhākura tells Lord Caitanya: *prabhu, cintā nā kariha*. I understood here that the Lord is free from anxiety because the Dāsa attempts to take it up on his behalf. While carrying out the external activities of devotional service, this is my only hope – that somehow pleasing you and Lord Gauracandra in the *saṅkīrtana* mission, will impel Mahāprabhu to allow me to realise the *sarva rasa siddha-nāma*, the name which you impel us to chase. But how will I even try to please you in this way without some empowerment? (*kṛṣṇa-śakti vinā nabe tāra pravartana*) – for which Kṛṣṇa appoints the service of your lotus feet as my only means. Leaving behind all crookedness, I wonder when I will simply request this service.

But in relation to this anxiety, Guru Mahārāja, I do have one aspiration. Although we understand that with the dawning of our real position, we leave behind anxiety, somehow, I hope to receive voluminous downpours of the anxiety spoken about by Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura (in *Bhāg.* 11.2.40) – the word *druta-cittah*, “with a melted heart,” indicates that one’s heart melted by the fire of anxiety to see the Lord, becomes like Jambūnādī, a river of rose apple juice.

Your heart is a storehouse of this type of anxiety, the epitome of melted softness. As one opens to the worldview of sastra, one cannot help but see the symptoms of this. Your followers, your farm community, the worship-able lords in your care and your literary contributions, among others. This is but a fraction. When I began praying to Kṛṣṇa to show me Guru in my life – this was what became starkly evident.

Because of the softness of your heart, you gave us the opportunity to serve you and the movement of Lord Caitanya. Without knowing if I will ever be able to do this effectively, I hope for the fortune that it can become my sole compass – in

this way giving hope that I may meet this type of anxiety one day. It seems to me that nothing less will be genuinely pleasing to you.

Your servant,
Niścinta Dāsa

Nitāi-Bhāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Eltelt egy év és az anyagi világ történései ezúttal sem kínáltak semmi kelleme-
set, csak hogy rágjuk, amit már megrágtunk. Az emberek általános tömege egyre
nagyobb csapdába kerül, mert Kṛṣṇa anyagi energiája továbbra is tökéletesen
lefoglalja őket.

Felmerülhet bennünk, hogy mi a különbség egy *sādhaka vaiṣṇava* és egy olyan
ember helyzete között, aki nem tud Kṛṣṇa odaadó szolgálatának dicsőségéről.
Valójában a különbség csak annyi, hogy a második még nem volt annyira sze-
rencsés, hogy egy *bhaktától* megkapja ezt a lehetőséget. Az, hogy megkaphattam
a *bhakták* társaságát, csak a Te, és a téged segítő *bhakták* indokolatlan kegyéből
történhetett meg. Ez az én rendkívüli szerencsém.

Az Úr Caitanya szolgálatában végtelen a lehetőség, ugyanakkor ezeknek a lehe-
tőségeknek megvan az a veszélye, hogy nem fókuszálunk arra a feladatra, amit a lelki
tanítómesterünk szán nekünk. Mozgalmunkban sok emelkedett *bhakta* tevékeny-
kedik, és mindegyikük elhivatottan szolgálja a saját guruját. De számunkra az ő
szolgálatuk csak másodlagos lehet a lelki tanítómestereink szolgálata mellett.

Ezért a legfontosabb kötelességem, hogy segítssek a szolgálatodban, és hogy
mindent megtegyek a saját, és a rám bízottak lelki felemelkedése érdekében.

A tanítványodként elmondhatom, hogy mindent megkaptam Tőled, amire
szükségem van, hogy elérjem az élet célját. Ideadtad nekem minden tudás

lényegét, a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* és a *gāyatrī-mantrákat*. Lehetőséget kaptam arra, hogy egy állandó szolgálattal folyamatosan a *bhakták* társaságában lehessenek. Emellett Śrīla Prabhupāda csodálatos könyveit olvashatom magyar nyelven, amit már a magyar *yātrā* megalapítása kezdetén lehetővé tettél számunkra. Állandó lehetőségem van Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurānga szolgálatára, akik kegyéből minden *bhaktának* juthat egy szelet a végtelen szolgálattól. A könyveid minden segítséget megadnak a Kṛṣṇa-tudat filozófiája és a rasa tudományának megértéséhez, emellett ott vannak azok csodálatos előadásaid, melyeket bármikor visszahallgathatunk.

Az elmúlt öt évben a meghódolástól a *Śikṣāṣṭakán* és az Úr Caitanya dél-indiai utazása témákon keresztül újabb lehetőségeket kaptam, hogy legalább az elmém-ben veled és az Úr Caitanyával lehessenek, és ennek a hatását bármikor újra előidézhetem, hiszen ezek a leckéid folyamatosan elérhetőek.

Az elmúlt 25 év tapasztalata alapján megértettem, hogy a lelki fejlődésem mozgatója a *bhakták* kegye. E *bhakták* között azonban te vagy az Guru Mahārāja, aki teljes felelősséggel gondoskodsz rólam, és persze minden tanítványodról. Egy *para-duḥkha-duḥkhi* vagy, akit fájdalommal érez mások szenvedése láttán és kész vagy miattunk külön szenvedést vállalni. Ez nagyon megindító számomra és Vāsudeva Datta Ṭhākura szavai jutnak az eszembe, aki mindenkit szeretne megmenteni akár a saját szenvedése árán is.

*jīvera pāpa lañā muñi karoṇ naraka bhoga
sakala jīvera, prabhu, ghucāha bhava-roga*

Mit mondhatnék ezek után? Nem tudok elég hálás lenni Neked. Megértettem, hogy nagyon sok az adósságom Feléd. Természetesen továbbra is végzem a szolgálatomat, amit szánsz nekem, de ettől függetlenül örökre az adósod maradok.

Elesett szolgád,
Nitāi-Bhāvana Dāsa

Nitāicand Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Boldog születésnapot! Remélem, hogy boldog vagy ezen a szép napon!

Nagyon boldog vagyok, hogy a Gurum vagy, és köszönöm a nevet, amit adtál nekem! Nagyon szeretem, ha a nevemen szólítanak.

Köszönöm a tanácsodat, és megígérem, hogy véghezviszem az életemben! Kérlek, add a kegyed hozzá!

Örök lányod,

Nitāicand Devī Dāsī

Nīla-maṇi Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet, on your auspicious Vyāsa-pūjā day.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

I had a challenging time speaking at the Kings College Kṛṣṇa consciousness Society a couple of weeks ago. I had explained the ascending and descending methods of gaining knowledge, given an overview of Vedic epistemology and highlighted some of the amazing facts of the Vedas, which had only been discovered more recently, by the empirical method. I thought the presentation was systematic and hoped everyone was on the same page.

Then a student stated that despite the presentation, he felt he would never be able to accept some of the facts in the Vedas, which seemed mythological to him. However, he also wanted to continue progressing on the path of Kṛṣṇa consciousness. I did the best I could for the next ten minutes or so as the conversation went back and forth, with the rest of the students largely looking on. I pulled on

every line of reasoning I could think of, but I did not know if my words were registering with him. Then, suddenly, he said he had to go! I asked him to take a plate of *prasāda*, with him, which he did, and I wondered if he would return the next week.

The experience made me realise my sore lacking in terms of the various arguments needed to convince someone to have faith in *śabda-praṇāma* over and above other bodies of evidence. I thought back to 1995 when I helped organise a debate between you and a representative from the Humanist Association on the existence of God at the University College London (UCL). You systematically defeated him, convincing the vast majority present, with your calm logical arguments and your personal example and sincerity, that God does exist, which the students could palpably feel.

In 2004 you again debated on the same theme at UCL, with Dr Stephen Law as the opposition and defeated him also, though I was not present for that debate.

I feel awestruck by how amazing you are in your knowledge, realisation, and ability to convince others of the reality of Kṛṣṇa consciousness. One day I would like to be even a little like you, though I know that its audacious of me to say, considering how far I must go. But I can hope and keep trying. I know that if I could gain even a drop of your mercy, it might be possible, and Śrī Caitanya Mahāprabhu, Śrīla Prabhupāda and the *paramparā* would be so very pleased.

Thankfully that boy did return the following week and was very respectful, though I could again see him grappling with the concepts discussed. Another student had filled me in on the fact that this boy was always challenging and almost looking to be defeated and convinced regarding the reality of Kṛṣṇa consciousness.

I pray my efforts at least helped him make some headway in that direction. And who knows how many more like him are out there, searching and wanting to be convinced of the transcendental reality. I too am one of them on the journey, bereft of faith.

You have unwavering determination in the service of Śrī Caitanya Mahāprabhu. It is incredible. I know you have had recent painful health challenges but still you continue with your writing, you send updates, record podcasts, sing and share *kīrtanas* and allow us to hear your transcendental readings and discussions with your Godbrothers. Who could be more fortunate!

And yet I find myself sorely lacking in all aspects of my sadhana. The little service I have is my lifeline and without it I would be lost. I am counting on yours and Śrīla Prabhupāda’s mercy!

As it says in the *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.2.21:

*bhidyate hṛdaya-granthiś
chidyante sarva-saṁśayāḥ
kṣīyante cāsya karmāṇi
dṛṣṭa evātmaniśvare*

“Thus, the knot in the heart is pierced, and all misgivings are cut to pieces. The chain of fruitive actions is terminated when one sees the self as master.”

And it is the spiritual master that cuts that knot with the sword of transcendental knowledge.

Again, and again your teachings have brought me back to the path, whenever I wander distracted, misidentifying with this body, and taking all connected to it as my shelter.

I am spiritually weak, and with my shortcoming I make many mistakes. Please forgive me for that.

I pray to be able to gradually take full advantage of all that you, Śrīla Prabhupāda and the *ācāryas* have given and thereby gain spiritual strength so that I can improve and please you in some small way, one day.

Begging to remain somewhere in the dust of your moonshine lotus feet,

Your aspiring servant,
Nīla-maṇi Devī Dāsī

Nṛsiṃha Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I have the privilege to write my letter in Śrī Vṛndāvana Dhāma this year.

The Holy Dhāma is much different when you are present.

Your lotus smile filled me with bliss yesterday. I was thinking of your words to Ānanda Caitanya Prabhu concerning me in Māyāpur when it came to logistics in sending your books from Hungary to USA. I was involved in the transport process. You said, “Nṛsiṃha Kṛṣṇa is the king of logistics.” When I heard it, I was surprised and at the same time I was filled with joy.

This confidence in your insignificant disciple gives perfection to my twenty-seven year logistics career. I am nearing the end of my career and this is my chance for a golden jubilee. I never thought myself as king of anything. Whatever is related to you is like king of everything to me; you certainly are the perfect king to me.

In *Śrīmad-Bhāgavatam* 5.1.35, Śukadeva Gosvāmī was speaking to Mahārāja Parīkṣit about the activities of King Priyavrata. This is a very nice verse to remember your glories:

*naivam-vidhaḥ puruṣa-kāra urukramasya
pumsām tad-aṅghri-rajāsā jita-śaḍ-guṇānām
citraṁ vidūra-vigataḥ sakṛd ādadīta
yan-nāmadheyam adhunā sa jahāti bandham*

“My dear King, a devotee who has taken shelter of the dust from the lotus feet of the Lord can transcend the influence of the six material waves — namely hunger, thirst, lamentation, illusion, old age, and death — and he can conquer the mind and five senses. However, this is not very wonderful for a pure devotee of the Lord because even a person beyond the jurisdiction of the four castes — in other words, an untouchable — is immediately relieved of bondage to material existence if he utters the holy name of the Lord even once.”

An untouchable like me is relieved of sufferings of material life by your guidance. By your presence there is a conviction where to go after this life and by your endless mercy I know the purpose of life and where to go after this one. You are my life and soul.

Thank you, Guru Mahārāja.

Your servant,
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa

Pada-kamala Dāsa, Gosvāminī Devī Dāsī és Amala

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked Guru Mahārāja!

Szeretnénk nagyon szépen megköszönni neked, hogy akkoriban, amikor találkoztál Śrīla Prabhupādával, olyan őszintén és komolyan a szívedbe zártad őt és a tanításait. Köszönjük szépen, ahogy példát mutatsz nekünk, hogy hogyan kell egy tanítványnak elköteleződni a lelki tanítómestere mellett és követni az utasításait. Bár a mi meglátásaink efelől nagyon parányiak és tökéletlenek, mégis hatással vannak ránk annyira, hogy mi is próbálunk követni téged és reménykedünk abban, hogy egyszer majd eljutunk arra a szintre, hogy méltó tanítványaid lehessünk.

Nagy dolgokat sajnos nem tudunk felajánlani neked és nagy ígéreteket sem. Csupán próbálunk követni amennyire tőlünk telik és meghódolni a miszsiódnak amennyire csak tudunk. Reménykedünk benne, hogy a kegyedből, Rādhā-Śyāma, Prabhupāda és a *bhakták* kegyéből fogjuk tudni folytatni a szolgálatainkat itt Krisna-völgyben, és olyan minőségben, hogy örömet és elégedettséget okozzon neked és mindenki másnak. Kérlek, bocsásd meg a sértéseinket és az alkalmatlanságunkat! Kérünk szépen add a kegyedet és az áldásaidat, hogy tudjunk fejlődni a veled és Rādhā-Śyāmával való kapcsolatunkban!

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül

te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod a saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā-Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzánk!”

Köszönjük szépen, hogy megismertetted velünk Prabhupādát, a Kṛṣṇa-tudatot, Krisna-völgyet és a *bhakták* társaságát! Köszönjük szépen az értünk végzett fáradozásaidat, a tanításokat, az inspirációt, a lelkesítéseket és a társaságodat! Kívánunk neked szívből sok boldogságot megjelenési napod alkalmából! Erőt és jó egészséget a lelki tanítómestered missziójához!

Guru Mahārāja ki jaya! Guru Mahārāja ki jaya! Guru Mahārāja ki jaya!

Jelentéktelen szolgálid:

Pada-kamala Dāsa, Gosvāminī Devī Dāsī és Amala

Padmanābha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Három emlékem rólad hosszú ideje rendszeresen visszatér. Az első 1991-ben amikor a fesztivál előtt a zenekar próbáira kimehettem a Bhaktivedanta Manorba. Egyik este odaadtad a ruháidat, hogy menjek és mossam ki őket. Nem ismertem senkit, nem ismertem a helyet, angolul sem nagyon beszéltem. Valahogy mégis megtaláltam a mosodát, szereztem tokeneket, amivel a mosógépek és a szárítógépek működtek. Sokáig tartott mire a mosás után minden ruhád megszáradt, és mikor végeztem nagyon elégedett voltam magammal, ahogy vittem a ruháidat. Ahogy odaadtam neked a ruháidat ránéztél, és azt kérdezted: Nem mostad ki? Erre mondtam, hogy de igen és meg is szárítottam, csak ki kell vasalni. Elmosolyodtál és azt mondtad Varṣaṇānak: jó feleség lesz belőle.

Pár évvel később egy reggel épp kijöttem a fürdőszobából, mikor összetalálok veled a folyosón. Ahogy elmentél mellettem rám néztél és azt mondtad: Padmanābha, neked olyan testi szagod van. Azokban az években a meleg víz

vagy szappan még *māyānak* számítottak, próbálhattam volna erre hivatkozni, de inkább csak csendben elkullogtam.

Még néhány évvel később a Máriaremetei Templomban reggel a csapátihoz gyúrtam tésztát. Általában 5-6 kiló farmos lisztet használtunk. Durva reszelős liszt volt, mindig leszedte a bőrt a kezemről. Ahogy a tésztával birkóztam megálltál az ajtóban, mosolyogtál és azt mondtad: hé Padmanābha, még sosem láttalak dolgozni!

Évekig gondolkoztam azon, hogy vajon mi a célod azzal, ha ilyeneket mondasz. Szégyellem, hogy ilyen lassan fogom fel a dolgokat, de csak mostanában kezd valami derengeni. A filozófiához nem sokat értek, de egy dologra még emlékszem. A *Śikṣāṣṭaka* harmadik versében az áll, hogy a Szent Nevet csak alázatosan lehet énekelni. Nincs más út. A dicsérettől pedig még senki nem lett alázatos. Egyetlen célja van tehát annak, ha szidsz és összetöröd a hamis egónkat: hogy feladjuk minden büszkeségünket, mert csak akkor tudjuk a szent nevet énekelni. Nincs semmi másnak értelme ebben az életben. Köszönöm minden szidásodat, azokat is, amikre már nem emlékszem, és azokat is, amik még várnak rám, mert mind az élet végső céljához visznek közelebb.

Jelentéktelen szolgád:

Padmanābha Dāsa

Padyāvalī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja.

On this very auspicious day of your appearance, please accept my humble offering of glorification at your lotus feet.

Happy Appearance Day Guru Mahārāja.

With all respects and appreciation, I would like to say thank you ever so much for everything.

One of your easily perceivable qualities is that you are first class in everything that you do in services you offer to Śrīla Prabhupāda and to Their Lordship Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Reading a description of the *uttamādhikārī*, made me realise that you perfectly fit this type of devotee: “The first-class devotee is one who has strictly followed the rules and regulations under training of the bona-fide spiritual master and has sincerely obeyed him in accord with revealed scriptures. Thus, being fully trained to preach and become a spiritual master himself, he is considered first class.”

Please accept this realisation from this fallen soul, aspiring to serve you my level best.

Thank you for allowing me to witness your absorption in chanting the Holy Names during the 50th anniversary of Śrī Rādhā-Gokulānanda. Very late one night, H.G. Nadiya Maṇi and her husband were singing a melodious *kīrtana*. How you were relishing the *kīrtana* with full absorption, stayed in my memory. It was such a beautiful and attractive moment.

Thank you for showing me what having love for the Holy Name looks like.

Another similar experience, was on Advaita Ācārya Ṭhākura’s appearance day when you sang *Śrī Advaita Aṣṭaka* with so much feeling and love to please Their Lordships, and your exchange with the Pancha-tattva remains an unforgettable scene to me. *Guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*. I realise my immense good fortune to have met your grace, mercy, and association.

Please accept my offering of gratitude for the mercy you bestow upon me.

And thank you for allowing me to be physically present at your Vyāsa-pūjā ceremony. It is the most awaited annual *saṅga*, where I can see you in person in your abode in the presence of Śrī Rādhā-Śyāmasundara and the greater God family.

Together we assemble to worship your lotus feet for our spiritual progress and to receive special mercy from you. We sing and dance together and honour *prasāda* in your presence on the lawn under the bright sunny sky. It is a real privilege to have this kind of association.

I always hankered to go on *parikrama* with you in person. Once, while relishing the nectarean Vyāsa-pūjā *mahā-prasāda*, I had a realisation that this is it; this is *parikrama*. Guru Mahārāja is here, *sādhus* are here and so is *kīrtana*, the *Bhāgavatam* and the *dhāma*.

In this *dhāma*, every word you speak is food for thought. Every glimpse of

you is mercy for this struggling soul, every smile is reassurance that there is only success in spiritual life; every glance is a reminder to be careful, and every thought of you Guru Mahārāja is one step closer to the destination of Goloka Dhāma.

All glories to you Guru Mahārāja!

And thank you for the extraordinary literary contribution to Śrīla Prabhupāda's ISKCON for all those who wish to deepen their devotion to Śrī Rādhā-Śyāmasundara. You are an amazing writer.

All glories to you Guru Mahārāja!

Thank you for being so patient in correcting and enlightening me in the practice of devotional service. You are the living *Bhāgavatam* teaching by example the execution of *bhakti* thereby destroying the ignorance in my heart and giving the understanding on how to serve sincerely.

All glories to you Guru Mahārāja!

I remain always indebted to you Guru Mahārāja.

I pray that Śrīla Prabhupāda will bestow his mercy upon you, so that all your desires may be fulfilled.

Being conditioned and allured by illusion, I wasted a lot of time forgetting Kṛṣṇa.

I now submit myself at your lotus feet, desiring to serve you Guru Mahārāja with heart and soul.

Please guide me Guru Mahārāja to serve in the right mood that is pleasing to you.

With all deepest respects and gratitude,

Your unworthy disciple,

Padyāvalī Devī Dāsī

Bhaktin Papp Gizella Éva

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Számolom a szaporodó éveket, amik gondolatnyi sebességgel száguldanak az igazából nem létező időben. Csak mi mérjük így meggondolatlanul, hamis tévképzetekben, ábrándozva, és azt érezve, hogy tengernyi óra és perc a miénk. Közben te mindig és minden fórumon azt tanítod nekünk, hogy meg van szabva az, hogy mennyi van még hátra számunkra a végső megmérettetésig.

Kaptunk Tőled inspirációt az elmúlt évek alatt sok-sok formában – Śrīla Prabhupāda könyveiben, leckéken, podcastokban, fesztiválokon, személyes kapcsolódások alkalmával – amelyekkel számtalan lehetőséget adtál nekünk arra, hogy ragadjuk meg az alkalmat. Most van itt ez a soha vissza nem térő alkalom, hogy adjuk ezt az egy életünket az Úr Kṛṣṇának az odaadó szolgálat misztériumán keresztül. Viszel minket előre, csak ezt az egy kérésedet teljesítsük. Úgy adod nekünk ezt a lehetőséget, hogy közben példát mutatsz azzal, hogy minden emberi és emberfeletti erődet ennek a példamutatásnak szenteled. Szolgálod a lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Csodálatos példa az életed. Ezt megköszönve kívánok megjelenési napod alkalmából további inspirációt az odaadó szolgálathoz, jó egészséget és csodálatos lelki élményeket.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Papp Gizella Éva

Patita-pāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenésed e kedvező napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Majd 30 éve volt Szegeden egy városi program, melynek az volt a címe: Śrī Guru kegye. Nagy programot terveztünk. Caitya-guru Prabhu bérelt egy termet a Szegedi Ifjúsági Házban, Gaurāṅga Prabhu felkészült az előadásra, én pedig megterveztem a plakátot az útmutatásai alapján. A programra sok finom *prasādát* főztünk, és mikor elérkezett az idő, lelkesen vártuk az érkező vendégeket. A csalogatóan titokzatos előadás cím ellenére sajnos csak nagyon kevesen jöttek. 2-3

ember. Kicsit csalódott voltam. Ennek ellenére Gaurāṅga Prabhu olyan lelkesen beszélt a témáról, mintha teltházas előadáson lettünk volna. Engem teljesen lenyűgözött. Feledtetett velem minden csalódást. Számomra ez Śrī Guru kegyének valódi áradata volt. Śrī Guru kiterjesztette magát a tanítványain keresztül, hogy a kegyét záporozza.

Mikor egy társaságban általában szóba kerül, hogy ki hogyan ismerte meg a Kṛṣṇa-tudatot, és mi volt az, ami megfogta benne, én nagy elégedettséggel azt válaszolom, hogy az én első találkozásom a Kṛṣṇa-tudattal Guru Mahārāja egy Szegedi városi programján történt. Guru Mahārāja könnyed előadása elgondolkodtatott. Vettem egy könyvet. A későbbi olvasás folyamán pedig Śrīla Prabhu-pāda szavai teljesen meggyőztek arról, hogy nekem a Kṛṣṇa-tudat a lételemem. Jól hangzik, és sokáig meg is voltam győződve róla, hogy ez így is van. Idővel rá kellett, hogy ébredjek arra, hogy már ez előtt is találkoztam *bhaktákkal* Szeged utcáin. Halványan dereng előttem egy utcai *bhajanás* házaspár képe, akik könyveket és kazettákat is árultak; egy adományt gyűjtő *prasāda* osztó, akitől a főnököm vett is édességet, melyet jóízűen nyomban megettünk, és valószínűleg még sokan mások, akikre egyáltalán nem emlékszem. Szóval az általam hitt első nagy találkozás előtt is voltak találkozások szintén Śrī Guru kegyéből. A tanítványain keresztül már akkor is elárasztott a kegyével.

Legfontosabb lelki gyakorlatunk, amely egyben az életünk végső célja is az, hogy megfelelő hangulatban énekeljük a szent nevet.

„A szent név éneklése az istenszeretet elérésének legfőbb eszköze. Ez az éneklés és az odaadó szolgálat nem függ külső körülményektől vagy attól, milyen családban jöttünk a világra. Az alázat és szerénység azonban felkelti Kṛṣṇa figyelmét. Ez a Védák véleménye. Ezért, ha valaki nagyon alázatos és szerény, könnyen elérni Kṛṣṇa lótuszlábát Kali korszakában. Ez minden nagy áldozat, vezeklés és lemondás beteljesedése, mert amikor elérjük az Isten iránti eksztatikus szeretet szintjét, az élet tökéletességét érzük el. Ezért az odaadó szolgálat minden tevékenységét az Úr szent nevének éneklésével kell kísérnünk. (Śrīla Jīva Gosvāmī)”

Ez szintén Śrī Guru kegyéből lehetséges. Ahogyan azt Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura is írja: „Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgádat... „

Szintén egy Szegedi emlék jut eszembe, amikor az aktuális központvezetőnk kb. 1 éves szolgálata után új szolgálata miatt Krisna-völgybe költözött. Nekem jutott

a megtiszteltetés, hogy a szent *dhāmába* költöztessen. Indulás előtt mindenkitől érzékeny búcsút vett. Istentestvérétől is, aki számára szemmel láthatóan nagy lelki terhet jelentett 1 évnyi személyes jelenléte. Ennek ellenére oly nagy szeretettel, tisztelettel és az együtt eltöltött időnek adózó hálával váltak el egymástól, ami engem mélyen megérintett. Śrī Guru kegyesen társakat biztosít a számunkra, hogy együtt csiszolódva egyre alkalmasabbak legyünk az Úr Kṛṣṇa szent neveinek megfelelő hangulatban történő éneklésre.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy végtelen kegyeddel árasztasz el, amit gyakran őszinte tanítványaid társaságának formájában nyújtasz, hogy a lelki tökéletességre való törekvés útján a kedvező körülmények adóttak legyenek!

Hare Kṛṣṇa

Szolgád,

Patita-pāvana Dāsa

Bhakta Pálvölgyi Ferenc

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának. Minden dicsőséget Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az ISKCON-guruknak, minden dicsőséget lótuszlábadnak!

Olvastam, hogy betegeskedsz, ezért mielőbbi gyógyulásodat kívánom Kṛṣṇa kegyéből! Nitāi-bhāvana Prabhu jóvoltából a debreceni templomban kaptunk lehetőséget a *bhakták* szolgálatára. Reménykedem abban, hogy a jövőben többször láthatlak, és akár lehetőséget kaphatok arra, hogy egy kicsit szolgálhassalak személyesen is.

Mielőbbi gyógyulást kívánok neked, és reménykedem, hogy jó egészségben láthatlak újra.

Maradok alázatos szolgád,

Bhakta Pálvölgyi Ferenc

Pālikā-sakhī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you! Jaya Guru Mahārāja!

In the Bhāgavatam book group I am in with some girls here in Alachua, we read 21 pages a day, and today our reading was about Dhruva Mahārāja, in one of his prayers to the Lord he said “O unlimited Lord, kindly bless me so that I may associate with great devotees who engage in Your transcendental loving service constantly, as the waves of a river constantly flow. Such transcendental devotees are completely situated in an uncontaminated state of life.”, and of course I thought of you, this is how you live your life, every second of your thoughts, energy and time go into assisting to serve Śrīla Prabhupāda and serving Śrī Śrī Rādhā-Śyāma. Being able to have association with a devotee whose devotion is something out of this world, incomprehensible and has depths I can’t even fathom is actually wild! I’ve been thinking a lot about how in the material world, if someone is an important person, its very hard to access them, but Mahāprabhu’s system is so different, its mind blowing, devotees like you actively give your mercy to people like me, and we both know I am a bit of an idiot sometimes... or more than sometimes, so I don’t deserve it, I shouldn’t have access to be able to serve you, to be around you, to have your mercy, to be able to learn from your disciples who are so dedicated and advanced, but you follow of the mood of Mahāprabhu, you accept fools like me, you are truly are a living example of unconditional mercy and compassion- a type of compassion that does not exist in this world normally.

“Such transcendental devotees are completely situated in an uncontaminated state of life” this sentence made so much sense to me. I thought of the analogy Śrīla Prabhupāda gives of iron in fire, and I realized, you are the fire in my life. Your spiritual energy is so potent and powerful, that I can feel it actively purifying me, I can feel how your presence burns up my material desires, I can see the torch light of knowledge shining from you, lifting the veil and making life feel clear, making the “distractions” I had before feel useless and not important. Being physically away from you is scary, I started to feel afraid Maya will get me. I won-

dered how I would survive without being physically near you. But your mercy, your purity and your spiritual potency is not limited to physical proximity. I have experienced time and time again that if I pray to you and think of you, immediately that night you turn up in my dream and I wake up feeling the same focus and determination I feel when I am around you. But still my heart aches everyday thinking about you, the love and gratitude I have for you is a feeling like no other, it compares to no other relationship in this world, and I feel heartbroken I can't be around you all the time.

I have seen a lot of devotees lately fall away from their spiritual lives for various reasons. I can see how strong Maya is, how she can make someone actually turn crazy. Knowing how stupid and weak I am, I sometimes feel afraid that that could be me, but then I remember I have you, and I know it won't happen to me. As long as I hold on tight to your mercy and I never let go, I am protected. Thank you.

I feel every moment with you, every instruction from you, and just every moment in New Vraja-dhāma imprinted on my heart. Often memories vividly come to my consciousness, and I feel like I'm suddenly there in the *pūjāri* room watching you place your head on Śrīmatī Rādhārāṇī's lotus golden feet that are on the wall behind the altar, or even the simple services like, cleaning the flower room below and picking caterpillars of the flowers for Rādhā-Śyāma, making the ghee wicks, putting Rādhā-Śyāma's cookies in the tiffin, all these cherished moments are the most treasured gifts from you. I pray these moments become more vivid, and grow within my heart and mind everyday, for they carry me in life.

Dear Guru Mahārāja, I pray to you sincerely that I can stay strong and focused on every instruction you gave me and that I can dedicate my life fully to you: with no reservations.

Your servant

Pālikā-sakhī Devī Dāsī

Pāñcālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek és Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Szeretnék köszönteni ezen a mindenki számára szerencsés napon, megjelenésed alkalmából! Kérlek, bocsáss meg, ha nem találok az ide illő szavakat!

Leestem a bánat és a fájdalom világába, és itt próbáltam megtalálni a boldogságot. De hiába bármilyen próbálkozás itt végül gyötrelmévé válik. Szerencsétlen helyzetemben a Te indokolatlan kegyedből rád találtam és életem értelmet nyert. A legnagyobb kincset adtad nekem, a te társaságodat és általad a Szent Nevet. Nem bízom saját erőmben és igyekezetemben, csak a Te lótuszlábaid védelmében. Kérlek, hogy kötözz ki transzcendentális hajód árbócához, hogy ha elmém összezavarodik, akkor se tudjak elmenekülni.

*kṛṣṇa-kṛpā ki ānanda mūrti
dīnana karuṇā-nidhāna
jñāna-bhakti-prema tino prakāśata
śrī guru patita pāvana*

„Ó, elme, csak imádd a hiteles tanítómester lótuszlábait. Śrī Guru annak a gyönyörnek a megszemélyesülése, ami Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből származik, és ezért Ő a kegy hajléka azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő az, aki feltárja a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az isteni szeretetet. Śrī Guru az elesett, feltételekhez kötött lelkek megmentője.”

Minden dicsőséget az én lelki tanítómesterem lótuszlábai porának, örökkön örökké!

Védemedben bízva, jelentéktelen szolgád,
Pāñcālī Devī Dāsī

Bhakta Petter Pramborg

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on this auspicious occasion!

I aspire to take shelter at your lotus feet for some time now, but being a poor follower, I have barely been able to assemble, what to speak of apply your teachings, and this makes me most foolish and unfortunate.

By seeing how you engage your time in constant devotional service, e.g. through writing beautifully profound books even while lying in hospital, and by seeing the potency of your preaching and chanting, any fool can understand that you're a pure and empowered soul with great attachment for Kṛṣṇa's service.

The fact that you always serve through thick and thin, and that you always stress the distribution of Śrīla Prabhupāda's books, are signs that you have adopted the mood of Śrīla Prabhupāda showing great compassion as a humble soul.

For some reason or another, Kṛṣṇa has sent Your Grace my way and you have extended your mercy to me, however, I am not taking full advantage because of my foolishness.

Śrīmad-Bhāgavatam (10.80.41) states:

*etad eva hi sac-chiṣyaiḥ
kartavyam guru-niṣkṛtam
yad vai viśuddha-bhāvena
sarvārthātmārpaṇam gurau*

“This indeed is the duty of all true disciples: to repay the debt to their spiritual master by offering him, with pure hearts, their wealth and even their very lives.”

You have shown the example of giving your life to Śrīla Prabhupāda and now it is time for me to follow suit.

I therefore beg at your lotus feet for forgiveness and for the strength to fully surrender my life to your and Śrīla Prabhupāda’s service.

Your aspiring servant,
Bhakta Petter

Prabhu Nityānanda Dāsa & Rāgātmikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,
Hare Kṛṣṇa!

Please accept our humble and respectful obeisances unto your lotus feet! All glories to your holiness, our spiritual father! All glories to Śrīla Prabhupāda and Śrī *guru-paramparā*!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who with the torchlight of knowledge has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance.”

Dear Spiritual Father, your holiness’ devotion to the lotus feet of Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara has awakened two servants of yours to the stage that inspires us to follow you.

You are the representative of God and by your wonderful example in serving Kṛṣṇa, your holiness has highlighted the right comprehensible mood and given us the necessary confidence and strength to follow *sādhana-bhakti* yoga.

There is no other way for us to comprehend spiritual knowledge by our own

efforts. It is only by your mercy that we have any spiritual credits. We are very grateful for your acceptance of us and giving us shelter at your lotus feet; for allowing us to become your disciple servants.

We consider ourselves fortunate souls for encountering a pure Vaiṣṇava and thus our spiritual journey has begun anew.

We also feel your fatherly care through the devotees of the Krishna Valley community in Hungary. We are much obliged to you for all your hard work in establishing temples and Vaiṣṇava communities, whereby we can have a proper understanding of the real Vedic culture.

Thank you from the bottom of our hearts!

We beg to always remain at your lotus feet.

Your unqualified servants,

Prabhu Nityānanda Dāsa & Rāgātmikā Devī Dāsī.

Temesvár, Románia.

Prabhupādānuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótusz lábaidnál. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti tad-jñānam jñāninas tattva-darśinabḥ*

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot. Tudakozdij tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.”

„A tudásért egy hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulnunk.” Śrīla Prabhupāda azt mondja, hogy a lelki megvalósítás útja nehéz, ezért az Úr azt taná-

csolja, hogy forduljunk egy hiteles lelki tanítómesterhez. Guru Mahārāja, Te egy hiteles lelki tanítómester vagy, aki tagja az Úrtól eredő tanítványi láncolatnak. Végtelen nagy szerencsémre lehetőséget kaptam arra, hogy Hozzád forduljak, és kérjelek, hogy lehessen a tanítványod. Ez nyilván Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa kegye volt. Te az Ő kegyük vagy Guru Mahārāja. Kegyesen elfogadtál tanítványodnak, amiért örökké hálás leszek.

„Az ilyen lelki tanítómestert teljes meghódolással kell elfogadnunk, és minden alaptalan tekintélyérzet nélkül kell szolgálnunk, mint egy cseléd.”

Megakarok hódolni Neked Guru Mahārāja, kérlek, adj erőt, hogy sikerüljön. Ki kell tisztítanom a szívemből a tekintélyérzet szennyét. Alázatosan akarlak szolgálni, mint egy cseléd. Kérlek, add a Kegyed, hogy elérjem ezt a hangulatot, és ez váljon egyre természetesebbé.

„A lelki életben tett fejlődés titka az önmegvalósítást elért lelki tanítómester elégedettsége.”

Szeretnék fejlődni a lelki életben. Ha nem tudlak elégedetté tenni, akkor ez nem lehetséges. Sokat kell dolgoznom. Keményen kell dolgoznom. Minek vagyok itt, ha nem akarok fejlődni? Ha nem küzdök minden porcikámmal azért, hogy elégedetté tegyelek, akkor nem vagyok méltó rá, hogy a tanítványod legyek. A tanítványod akarok lenni. Kérlek, tarts meg engem a Lótusz Lábaid és a *bhakták* menedékében.

„Nemcsak alázatosan kell hallgatni a lelki tanítómester szavait, de az engedelmesség, a szolgálat és a kérdések segítségével alaposan meg is kell érteni mindazt, amit mond.”

Meg akarom érteni minden szavadat, ezért fejlesztenem kell az engedelmességem. Azon igyekszek, hogy folyamatosan szolgáljalak Téged. A kérdések terén nem voltam túl aktív az elmúlt években, de szeretnéd Tőled kérdezni Guru Mahārāja. Kérlek, add a Kegyed, hogy legyőzzem a gátlásaimat. Mindent nagyon köszönök Guru Mahārāja. Mindenért nagyon hálás vagyok, amit Tőled kaptam. A legcsodálatosabb személy vagy számomra. Talán soha nem fogom megérteni a Nagyságodat. Kérlek, tarts meg engem Lótusz Lábaid porának közelében, és kérlek, add a Kegyed, hogy szolgálhassam a többi istentestvéremet, a Te különleges tanítványaidat.

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga Dāsa

Prāṇa-vallabha Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Középiskolás koromban éreztem először a lelki éhséget, akkor kezdtem el kutatni és érdeklődni az élet nagy kérdéseire adott válaszai után. 18 éves koromra, sem a „megpenészedett” keresztény teológia, sem pedig a „gyorséttermi” new age filozófiája nem elégítette ki étvágyam. Szerencsére azonban eljutottam a '92-es egri Hare Kṛṣṇa Fesztiválra a Sportcsarnokba, megkaptam a *vaiṣṇavizmus* „ételkóstolóját”, csökkeni kezdett a lelki éhségem, majd 2 évre rá elkezdtem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Idén pont 30 éve...

Persze sosem fogom elfelejteni, hogy Śrīla Prabhupāda „főzte meg”, Ő állította össze a transzcendentális tudást, de te voltál az, akitől megkaptam azt. Te szolgáltad fel mindenki számára fogyasztható formában és általad szűnt meg az éhség. Te létesítettél közvetlen kapcsolatot a lelki életre éhezőkkel, Te vagy az empátiával teli közvetítő. Te teremtetted meg az ideális körülményeket a lelki étkezéshez, óriási készséggel, türelemmel és figyelmességgel.

Felbecsülhetetlen az írói munkásságod. Könyveid megerősítik és elmélyítik az olvasók hitét. Hozzájárulnak a *vaiṣṇavizmus* értékeinek és tanításainak megőrzéséhez és továbbadásához, a tanítványi láncolat örökségének fennmaradásához, továbbadásához. Írásaid révén ezek az értékek és tanítások generációkon átívelve maradnak fenn és jutnak el újabb *bhaktákhoz*.

A könyveidben megnyilvánuló lelki világ új aspektusai nyilvánulnak meg, melynek eléréséhez egyre mélyebb vágyat ébresztesz az olvasóban. Odaadásoddal, lelki erőddel, Śyāmasundara iránt érzett szeretetteddel és páratlan írói tehetségeddel még vonzóbbá teszed a „Mindenkít Vonzót”!

Végtelenül megtisztelő számomra, hogy együtt dolgozhatok Veled azért, hogy Śrīla Prabhupāda vágyának másik 50%-át: a *varṇāśramát* bevezethessük Magyarországon. Megígérem, hogy a végsőkig támogatni foglak ebben Téged és a teamünket.

Megjelenési napod alkalmából a legjobbakat kívánom Neked! Jó egészséget és erőt a további könyvek írásához! Hűséges, odaadó és a misszióban sikeres tanítványokat, a 21 tulajdonságot megvalósító „jó embereket”!

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a Te áldásaid kérve,

Köszönettel, hálás szolgád: Prāṇa-vallabha Dāsa

Prema-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogad tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Régen olyan barátaim voltak, akik meglehetősen veszélyes extrém sportokat űztek. Lenyűgözött a bátorságuk, hogy soha nem féltek. Amikor azonban megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, Śrīla Prabhupādát és téged, rá kellett jönnöm, hogy amire annyira felnéztem, az csupán nevetséges, gyerekes őrültség. Megértettem, hogy mit is jelent valójában a félelemnélküliség, és ezt a számomra olyan nagyra becsült tulajdonságot a legteljesebb mértékben találtam meg benned.

Mindig hihetetlen lelkesedéssel, csodálattal és biztonságérzettel tölt el, ahogy hallgatom a leckéidet, vagy nézem a videó üzeneteidet, mert akár *bhaktákhoz* beszélsz, akár olyan személyekhez, akik még egyáltalán nem léptek a lelki élet útjára mindig az igazságot képviseled. Az emberek olcsó gurukat, olcsó folyamatot akarnak. Te azonban soha nem ismersz kompromisszumot, mert nem vágysz a tömegek elismerésére. Azt szeretnéd, hogy komolyan vegyük a lelki élet gyakorlását, ami komoly erőfeszítést, önfegyelmet jelent. Változnunk kell, fel kell adnunk dolgokat, ami sok kényelmetlenséggel jár, és az emberek ezt nem szeretik hallani. Csak egy olyan ritka és különleges személy tudja ezt felvállalni, akiben semennyi félelem sincs. Ilyen személy Śrīla Prabhupāda, és te tökéletes tanítványként követed lábnyomait. Azt, hogy mi a forrása ennek a félelemnélküliségnek a *Bhagavad-gītā* 10. fejezetének 4-5. versének magyarázatában olvashatjuk.

„Ha valaki meg akar szabadulni az aggodalomtól, a legjobb, ha megérti Kṛṣṇát, s állandóan elmerül a Kṛṣṇa-tudatban. Így szabadulhatunk meg minden félelemtől. A *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.2.37) elmondja: *bhayaṁ divitīyābhīniveśataḥ syād*, a félelmet az okozza, hogy az illuzórikus energiába merülünk. Ám akik megszabadultak az illuzórikus energiától, akik meggyőződtek arról, hogy nem azonosak az anyagi testtel, hanem az Istenség Legfelsőbb Személyiségének lelki részei ők, s akik ezért transzcendentális szolgálatot végeznek a Legfelsőbb Istenségnek, azoknak nincs mitől rettegniük. Az ő jövőjük ragyogó. A félelem azokra jellemző, akik nem Kṛṣṇa-tudatúak. Az *abhayam*, a félelemnélküliség csak a Kṛṣṇa-tudatúak számára elérhető.”

Mi megfélekedtünk a Kṛṣṇához fűződő kapcsolatunkról, ezért folyamatosan félelemben élünk. Az anyagi dolgok iránt érzett túlzott ragaszkodás az oka, ha valaki ilyen zavarodottság jellemezte helyzetbe kerül. *Bhayam dvitīyābbhiniveśataḥ syād* (*Bhāg.* 11.2.37): az efféle félelem és az elme nyugalmanak elvesztése azoknál figyelhető meg, akikre túlságosan nagy hatással vannak az anyagi körülmények.” (*Bhg.* 1.29. magyarázat)

Az anyagi létezés tényleg olyan, mint egy féktelen erdőtüz, és innen nem lehet kijutni, ha nem kapunk segítséget.

Te végtelen együttérzésből, félelem nélkül prédikálsz, vállalva annyi kényelmetlenséget, hogy segíts nekünk. Mert azt szeretnéd, hogy boldogok legyünk. Csak akkor lehetünk boldogok, ha szeretjük Kṛṣṇát. Csak akkor fogjuk szeretni Kṛṣṇát, ha megtisztul a szívünk. Csak akkor fog megtisztulni a szívünk, ha megfelelően követjük a folyamatot. Csak akkor tudjuk megfelelően követni a folyamatot, ha valaki megmutatja, hogyan kell. Te nem csak megmutatod, hanem hosszú évek óta, végtelen türelemmel vezetsz minket az úton. Ez pedig egy nagyon nehéz és sokszor hálátlan feladat. Ezért milliószor szeretnék leborulni a lótuszlábaidhoz, hogy megköszönjem mindazt, amit értem és annyi más *bhaktáért* teszel.

„Ahogyan a Hold napról napra növekszik az égen, és egy napon teliholddá válik, úgy ez a folyamat is annyira szép, ahogy napról napra növekszik az éneklés által, és eljön az a nap, amikor egyszerűen szeretni fogod Kṛṣṇát, és elfelejtesz mindent.”

Śrīla Prabhupāda (Montreal, 1968. július 4.)

Szolgád és lányod:

Prema-keli Devī Dāsī

Premamoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az utóbbi évek nagy változásokat hoztak a magyar *yātrā* tagjainak életében azáltal, hogy a korábbi vezetői szerepköröidet az idő előrehaladtával elkezdted fokozatosan átadni. Először a GBC feladatokról mondtál le, aztán a magyar tanítványaid közül kiváló *sannyāsīkat* avattál, s elindítottad, hogy avató lelki tanítómesterekké is váljanak néhányan. Ezzel együtt párhuzamosan egyre kevesebb időt töltesz itt, ami szintén jelentős változásokat jelent mindannyiunk számára.

Amikor Kṛṣṇa elhagyta Vṛndāvana-dhāma szent földjét és az örök társait, akkor ez nem csak a *bhaktáinak*, de Neki is nagyon nehéz döntés volt. Meg kellett szabadítani Földanyát sok hatalmas démon terhétől. Amikor Caitanya Mahāprabhu elhagyta Śacī mamát, ifjú feleségét és a navadvīpai *bhaktákat*, akkor egy magasabb cél, a világ jóléte vezérelte, s így volt képes meghozni ezt a nehéz döntést. Śrīla Prabhupāda a lelki tanítómestere súlyos kérésének eleget téve hagyta el családját, hogy megmentse a *kali-yuga* szenvedő lelkeit.

Nemrég elindult egy olyan változás a magyar *yātrā* életében, ami mindenkinek jelentős kihívásokat jelent. A *bhaktáknak* nem könnyű azt megélni, hogy egyre kevesebbet találkozhatunk idehaza személyesen veled. Te ezt kegyesen igyekszel enyhíteni azzal, hogy rendszeresen hangüzeneteket küldesz, vlogokat készítesz, olvashatjuk a nektári könyveidet és természetesen feleleveníthetjük azt a sok-sok személyes társulást, amit idáig kaphattunk Tőled. Habár ez nehézségekkel jár, de megértjük, mindezt értünk teszed. Azért, hogy a magyar *yātrā* ne roppanjon meg később, akkor már most tanítod, hogyan tudjunk haladni tovább. Biztos vagyok benne, hogy ez Neked sem volt egy könnyű döntés, hosszabb időre elhagyni Rādhā-Śyāmasundara társaságát, még ha örökké a szívedben is hordozod Őket. Elmenni Vraja-dhāmából, amit a Te vezetéseddel építettünk fel, nélkülözni e csodálatos hely atmoszféráját, még ha örökké jelen vagy itt. Nélkülözni hűséges tanítványaid szeretetét, még ha örökké kapcsolatban lehetünk Veled a szolgálat által.

Egy magasabb cél érdekében teszed, mint egy jó szülő a gyermekeivel, hogy megtanuljunk járni a magunk lábán.

Az elkülönülés eksztázisát megtapasztalni nem könnyű kihívás. Minél nagyobb a szeretet, annál nehezebb elviselni a szeretett személy hiányát. De minél nagyobb a szeretet, annál erősebb lelkileg a *bhakta*, hogy valahogyan mégis képes legyen elviselni ezt a helyzetet. Śrī Kṛṣṇa ezt nagyon ügyesen alkotta meg így, s csak emiatt tudjuk ezt az elkülönülést valahogy túlélni. Köszönjük, hogy türelmesen bíz-tatva, kedvesen vigyázva tanítasz bennünket erre a nehéz jövőre.

Guru Mahārāja kī jaya!

Elesett szolgád:

Premamoya Dāsa

Pr̥thvī-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked megjelenésed alkalmából!

Az időre nem tudunk hatással lenni. A testünk egy bizonyos ponton fel-adja a szolgálatot. Az, hogy ez mikor következik be, nem tudhatjuk. Meg kell becsülnünk életünk minden percét. Menedéket kell vennünk egy hiteles lelki tanítómesternél és szolgálnunk kell Őt.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy kegyesen elfogadtál tanítványodnak és egyengeted az utam! Ezért nagyon hálás vagyok Neked!

Köszönök mindent!

Boldog születésnapot!

Szolgád:

Pr̥thvī-pati Dāsa

Puṇḍarīka Dāsa

Priya and Pūjya Gurudeva,

Firstly, may I offer my humble obeisances joyfully rolling in the dust of your lotus feet, and the lotus feet of your predecessor *ācāryas*, especially H.D.G. Śrīla Prabhupāda.

The recurring implicit is: how do you do it?

Do what?

Do everything. You reminded me recently in Māyāpur that it is more than forty years that I have had the good fortune to receive your association; I really should know more and have a better clue of where I am going!

What to say?

No real reasons. Then I read Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura’s commentary on the *Bhagavad-gītā* – lack of effort! (*Bhg.* 6.45).

Yes, I have lacked effort in making spiritual progress.

Plenty of effort in medical and family fields, but no real serious effort or interest in progressing spiritually.

In these forty years, you have been kind, tolerant, reassuring, and instructive. The latter baffles me – how do you get it right every time?

I realise and understand that everything you do and everything you say can be traced back to H.D.G. Śrīla Prabhupāda. More recently, to our former *ācāryas*.

Perfect example, perfect reproduction of our *tattva*; perfect answers, perfect advice and perfect representation of our *paramparā*! Then you confuse me by saying: “Don’t follow me, I am just a *sādhana-siddha*!”

“Really”? I asked you two to three Vyāsa-pūjā offerings ago.

“Who are you”?

It was a cheeky question then and it remains so now, but I must be honest and say that I find it hard to believe that you can be so perfect and write as you do, as well as be an ordinary *sādhana-siddha*. (is there such a thing?)

Anyway, Śrīla Prabhupāda advises us not to accept and not to reject, and all will be revealed eventually: “We do not reject or accept anything until it is seen in the light of our Kṛṣṇa consciousness.” (Letter to Tuṣṭa Kṛṣṇa Prabhu).

I have witnessed such revelations these last forty years, and I cannot compre-

hend my good fortune of knowing you and hopefully to serve you in some small and insignificant way.

Kṛṣṇa does say:

*tatra taṁ buddhi-saṁyogaṁ
labhate paurva-dehikam
yatate ca tato bhūyaḥ
saṁsiddhau kuru-nandana
(Bhg.6.43)*

“On taking such a birth, he revives the divine consciousness of his previous life, and he again tries to make further progress in order to achieve complete success, O son of Kuru.”

You once said that I was Gujarati in my previous life. This is very reassuring to some degree. Somewhere I have some prior understanding. Now I have a master, someone who really knows the way.

Kṛṣṇa explains:

*tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ
(Bhg. 4.34)*

“Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realized souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth.”

Then Śrīla Prabhupāda elucidates in his purport: “The path of spiritual realization is undoubtedly difficult. The Lord therefore advises us to approach a bona fide spiritual master in the line of disciplic succession from the Lord Himself. No one can be a bona fide spiritual master without following this principle of disciplic succession. The Lord is the original spiritual master, and a person in the disciplic succession can convey the message of the Lord as it is to his disciple.”

Kṛṣṇa goes on to say:

*yaj jñātvā na punar moham
evam yāsyasi pāṇḍava
yena bhūtāny aśeṣāṣṇi
drakṣyaṣasy ātmany atho mayi
Bhg. 4.35.*

”Having obtained real knowledge from a self-realized soul, you will never fall again into such illusion, for by this knowledge you will see that all living beings are but part of the Supreme, or, in other words, that they are Mine.”

Śrīla Prabhupāda again elucidates in the purport:

“The result of receiving knowledge from a self-realized soul, or one who knows things as they are, is learning that all living beings are parts and parcels of the Supreme Personality of Godhead, Lord Śrī Kṛṣṇa.”

Why have I constructed this offering in this way?

Because you are amazing, and you quietly have and will always show us the way back to Godhead.

Once you said to us: “I will wait at the gate for you.”

Please go back and serve Rati-mañjarī when ready, and by your grace and mercy, we can all follow in your footsteps. We hold your *pādukas* here at Śrīvasa Aṅgam in our heart, a place where you have blessed, stepped, given class, played, taken *prasāda*, rested and written some of your nectarean teachings.

Please forgive my transgressions; these are the ramblings of someone who forty years ago, took the advice of his wife (always good advice), took initiation, not really remembering its value and importance. Someone who forty years on cannot believe his good fortune. Someone who has fallen deeply in love with you, the most precious gem. Although, as you know, words fail to convey real meaning and value, especially in English.

How is it possible to not love and be attached to someone you have known for eternity?

Thank you Gurudeva, I beg to inherit your sincerity and enthusiasm.

Aspiring to be a real servant,
Puṇḍarīka Dāsa

Puṣkariṇī Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked!

*samāśritā ye pada-pallava-plavamī
mahat-padam̐ puṇya-yaśo murāreḥ
bhavāmbudhir vatsa-padam̐ param̐ padam̐
padam̐ padam̐ yad vipadām̐ na teṣām̐*

„Akik elfogadták az Úr lótuśzlábának hajóját — az Úrét, aki a megnyilvánult kozmosz menedéke, és aki Murāriként, Mura démon ellenségeként híres —, azok számára az anyagi világ olyan csupán, akár a borjú patanyomában összegyűlt víz. Az ő céljuk a *param̐ padam̐*, Vaikuṇṭha, az a világ, ahol nincs anyagi nyomorúság, nem pedig az a hely, ahol minden lépésnél veszély fenyeget.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.14.58.)

Ahogy készültem, hogy felajánlást írjak Neked, Guru Mahārāja, valahogy mindig ez a vers jutott az eszembe. Aki akár csak egyszer is találkozott Veled vagy halott Téged, számára egyértelmű, hogy egy tökéletes, tiszta Kṛṣṇa-tudatú személy vagy: mindig, minden pillanatban az Úr vagy az Ő szolgálata körül forognak gondolataid. Minden szavad, tettet, tanításod, instrukciód, de még mozdulatod is azt célozza, hogy erre a megmentő hajóra emeld az anyagi világban szenvedő lelkeket. A könyveid a legőszintébb betekintést engednek szívedbe és vágyaidba, és megmutatják, hogy milyen jól ismered a versben említett *param̐ padamot*, végső célt.

Jó tulajdonságaidnak vége-hossza nincs, és mindegyikről hosszan lehetne írni: alázatosság, törődés, figyelmesség, jóindulat, tudás, bölcsesség, hűség, következetesség, kitartás, céltudatosság, humor, költőiség, elkötelezettség és még több. Nem csupán példát mutatsz nekünk, de barát, apa, inspiráció, motiváció, pártfogó és tanácsadó egyaránt vagy a számunkra a lelki életben.

Elgondolkodtatott a Vyāsa-pūjáról szóló videód. Eddig is sejtettem, de most már bizonyosan tudom, hogy a szívemet lenne jó feltárnom e szavakból álló *puṣpāñjali* során. Bárcsak felajánlhatnám a tiszta odaadó szolgálat illatos fehér gardéniáit! Ha tehetném, akkor mellé az alázat jázminjait, az odaadás színes tearóz-

sáit, a szeretet bazsarózsáit, a hűség tubarózsáit, a meghódolás lótuuszait, az állandó emlékezés nefelejceit, a dicsőítés orgonavirágait, a köszönet gyöngyvirágait, a hála levenduláit és még sok más szép virágot kötnék nagy színes csokorba és ajánlanék fel lótuusz lábaidnál. A szívemben azonban, úgy érzem, virágoskert helyett egy kőfejtő van, melyet még tisztítani kell, hogy benne Hozzád méltó virágok nőhessenek. Kérlek, bocsáss meg.

Köszönöm, hogy kiemeltél az anyagi világ háborgó tengeréből, elfogadtál és vezetsz, tanítasz a tiszta *bhakti* tudományára. Még nem látom azt, hogy ez a víz csak akkorra, hogy elfér egy borjú patanyomában, de tudom, hogy lótuusz lábaid követésével, melyek Śrīla Prabhupāda lábnyomait követik, a legnagyobb áldást (a *prema* kincsét) kaphatja az ember. Páratlan lehetőséget kaptam Tőled, melyért leköteleztedd vagyok. Szeretném, ha egy nap majd hálám jeléül hasznos tagja lehetnék családotnak.

Szolgád,
Puškariṇī Devī Dāsī

Rādhā-dyuti Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and your dedicated service unto him!

My only way of seeing you these past years has been via internet through your lectures, videos, and podcasts. It is so much different from seeing you and spending time with you in everyday life; and even though I perceive it being different, I am learning to accept it. My relationship with you is based now on trying to follow the instructions that you and Śrīla Prabhupāda teach.

I often think about how disciples manage after their guru leaves his body; what do they feel and how strong is their subsequent connection? How do they track their own progress in this regard?

Meditating on this, the Lord gave me an answer. I have experienced from a distance how deeply *śravaṇa*, *kīrtana*, *smaraṇa*, and *sādhū-saṅga* can manifest,

affecting my goals, aspirations, conduct, qualities, thoughts, and decisions. Even though it is not personal association, and not even a personal exchange via internet, it still has a huge effect on me. All of this is happening with me simply observing you on the screen of a telephone, listening to your words and your voice.

It is truly fortunate to have such a spiritual master in one's life; to have a spiritual master who can change your heart by showing you the top most example of devotion to Guru and Kṛṣṇa, even if it seems impossible to reach.

Thank you for cultivating in me, and all people you meet, the best qualities, higher standards of life and purer motives.

Thank you for guiding us towards selfless love for Śrī Rādhā-Kṛṣṇa, the devotees, all people, and all living entities.

To say that the spiritual master is not an ordinary person does not give one the right understanding of who he is.

To say that he is the manifestation of Kṛṣṇa in our lives is also inconceivable without the causeless mercy of pure devotees.

I look at you and I do not understand who you are truly, but I pray this verse comes alive for me by your grace. All glories to you!

Your aspiring servant,
Rādhā-dyuti Devī Dāsī

Rādhā Kṛṣṇa Dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Over the last couple of months, I was remembering our exchanges and I started feeling ashamed more and more. You represent by example the most exalted practice of devotional service – your amazing *sādhana*, your worship of the Deities, your chanting of the Holy Names, living in a Holy Place, and associating with devotees; you are an example to us in all these areas.

It is my great misfortune that out of ignorance and pride I made comments in our exchanges that crossed the line of respect, the line of *guru*-disciple relationship. I was making those comments jokingly, in a joyful mood. I should not have done so. Who am I to joke with my *śikṣā-guru* in a somewhat cynical mood? Who am I to behave like that and undermine proper Vaiṣṇava dealings? Who am I?

We must keep the creeper of devotional service, *bhakti*, in a safe place, and we should protect it no matter what. One of the first offences is *guru-avajānā*, or offences against the spiritual master. Or to be more specific: to consider the spiritual master to be an ordinary person and to disobey the orders of the spiritual master.

Did I cross that line?

We understand that Kṛṣṇa is in our heart as *caitya-guru*, but as Śrīla Prabhupāda writes:

“Sometimes we are so dull, naturally, that we cannot understand. Therefore, He sends His representative to instruct externally. So, He is helping internally and externally. There is no difference between the internal and external instructor.” And later he says: “That is called *vyavasāyātmikā buddhiḥ*, fixed-up resolution. Fixed-up resolution. If we become fixed up in this resolution, that “Whatever we have heard from my *guru*, the representative of Kṛṣṇa, I must execute. I do not care for my personal convenience or inconvenience. This is my life and soul, then your life is perfect.”

Śrīla Prabhupāda expresses it point blank: the most grievous type of *vaiṣṇava-aparādha* is called *gurv-aparādha*, which refers to offenses at the lotus feet of the spiritual master. In the chanting of the Holy Name of the Supreme Personality of Godhead, this *gurv-aparādha* is considered the most grievous offense.

Yes, I did cross that line.

Mahārāja, please forgive me. I am terribly sorry.

*vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca
kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo
vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Please accept my efforts in furthering Śrīla Prabhupāda’s mission as an offering and as an atonement for my mistakes. Preaching, showing the right example, and teaching others are your life and soul.

Thank you for never stopping to show the right way, the Prabhupāda way, in all your activities. Amidst health challenges, sometimes excruciating pain, you still do not stop following your duties and teaching us.

I am praying that one day my determination could become like yours.

Please help me, teach me, correct me, and excuse me!

Your servant,
Rādhā Kṛṣṇa Dāsa

Rādhā-Govinda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

You warned me that it would be hard. However, I did not expect that it would be this hard.

Only two years have passed, but already I have seen everything; from sincerity, affection, genuine faith, and devotion, to envy, madness, betrayals, rebellion, public harassment, and defamation.

According to the modes, past karma, and past life Samskaras, people’s hearts contain many varieties of traumas, impurities, fears, and weaknesses (*hr̥daya-daurbalyam*)

To deal with those varieties of heart diseases (*hr̥d-roga*), I must change my own heart. Just offering some external treatment in the form of public classes and even private talks, do not change people’s hearts. Their hearts are changed to the degree that my own heart is changing.

Before accepting disciples, my life was easy. I was not so much obliged to change internally. But as they say: “No tree can grow to heaven unless its roots reach down to hell.”

It is not the first time I visited hell, to serve you, and I know that I will endure it again.

I will continue with this service, along with other services that I received from you, as a sacrifice of my own peace, independence, and carefree life – as a sign of deep gratitude for your kindness, trust, and mercy that you have always showered upon me.

*kāma-krodhera dāsa hañā tāra lāthi khāya
bhramite bhramite yadi sādhu-vaīdya pāya
tāñra upadeśa-mantre piśācī palāya
kṛṣṇa-bhakti pāya, tabe kṛṣṇa-nikaṭa yāya*

“In this way the conditioned soul becomes the servant of lusty desires, and when these are not fulfilled, he becomes the servant of anger and continues to be kicked by the external energy, *māyā*. Wandering and wandering throughout the universe, he may by chance get the association of a devotee physician, whose instructions and hymns make the witch of the external energy flee. The conditioned soul thus gets into touch with devotional service to Lord Kṛṣṇa, and in this way he can approach nearer and nearer to the Lord.” (Cc. *Mādhya* 22.14-15)

Dear Guru Mahārāja, as a true devotee physician (*sādhu-vaīdya*) faithful to his patient, you continually cure my heart and do not neglect or reject me even when I am still committing mistakes, have the tendency to wander and still show some remnants of the *hṛd-roga* disease.

Moreover, to my surprise you trusted me as your assistant. You show me daily via your books, seminars, and dedicated life, how to carefully use the proper surgical instruments in healing other patients by remaining their ever well-wisher.

Śrīla Prabhupāda signed his letters with these three words: “your ever well-wisher.” H.H. Kadamba Kānana Swami once explained the meaning of these three words:

“That is the position of the Spiritual Master! He is meant to be the ever well-wisher. That is quite a position because it sounds nice on paper... you are accepting this person as your disciple, benevolently in the role of a Spiritual Master as the ever well-wisher... But what if the disciple becomes a murderer, a brutal serial killer then what are you going to do!? He has committed some

heinous crime and still, are you, his well-wisher? But that is what it means to be an EVER well-wisher! There is nothing a disciple can do that can really take away this merciful mood. (Kadamba Kānana Swami, 14 February 2013, Siṁhācalam, Germany, *Śrīmad-Bhāgavatam* 9.2.4)

Dear Guru Mahārāja, as our true ever well-wishing doctor, the most efficient surgical instrument that exists in your arsenal is the purity of your devotion and your enlightened consciousness, which reflects all the transcendental qualities that makes a devotee dear to the Lord.

*adveṣṭā sarva-bhūtānām
maitraḥ karuṇa eva ca
nirmamo nirahaṅkāraḥ
sama-duḥkha-sukhaḥ kṣamī*

*santuṣṭaḥ satatam yogī
yatātmā dṛḍha-niścayaḥ
mayy arpita-mano-buddhir
yo mad-bhaktaḥ sa me priyaḥ*

“One who is not envious but is a kind friend to all living entities, who does not think himself a proprietor and is free from false ego, who is equal in both happiness and distress, who is tolerant, always satisfied, self-controlled, and engaged in devotional service with determination, his mind and intelligence fixed on Me – such a devotee of Mine is very dear to Me.” (*Bhg.* 12.13-14)

Dear Guru Mahārāja, the example of your pure heart, free from envy, and kind to all living entities, and dedicated in Śrīla Prabhupāda’s and Rādhā-Śyāma’s pure and spontaneous devotional service, will always remain my main source of inspiration, solace, support, and sense of purpose in my life, in which I try my best to approach nearer and nearer to the Lord.

Thank you from the bottom of my heart for remaining my ever well-wisher.

Always your humble servant,
Rādhā-Govinda Dāsa

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
caḅsur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Lelki Tanítómesteremnek, aki a tudás fénylő lámpásával megvilágította a tudatlanságtól elvakult szememet.

Ma délelőtt találkoztam egy *mātājīval*, aki mondta, hogy a fiával mennek az irodába, hogy megírják a felajánlásukat Neked. A *mātājī* mondta a fiának. Mi lett volna velünk, ha nem lett volna Krisna-völgy? Nem éltek volna itt. Ha nem lett volna a budapesti templom, hol ismerkedett volna meg a férjével? S valóban mi lett volna velünk? Egy maroknyi ember Magyarországon, akit felemeltél, lelki menedéket adtál nekünk, s lehetőséget, hogy bekapcsolódjunk az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmába. Évtizedek óta látjuk, hogy Te milyen módokon próbálsz elégedetté tenni a Lelki Tanítómesteredet. Tetteiddel, s hangulatoddal Kṛṣṇa felé inspirálsz bennünket is, hogy merüljünk el a szolgálatba, vegyünk mi is részt benne.

Nem oly rég hallgattam egy leckét Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākuráról. Az Ő prédikálásáról, módszereiről volt szó, ahogy elterjesztette a Kṛṣṇa-tudatot, ahogy prédikált. Nagyon inspiráló volt. Arra gondoltam, hogy Ő könyveket nyomtatott és prédikált, Śrīla Prabhupāda kiterjesztette ezt a missziót, hiszen ezeken felül az egész világon elterjesztette a Kṛṣṇa-tudatot. Tanítványai, köztük Te is Guru Mahārāja, segítettetek Neki abban, hogy országokon belül szélesítsétek ki a mozgalmat, próbálva több és több tanítványt bevonni a szolgálatba. Vajon nekünk milyen feladatot szán Kṛṣṇa?

Mivel fogjuk tudni viszonzni azt a sok szeretetet, amelyet kaptunk Tőled? Hogyan fogjuk tudni a Te missziódat folytatni, esetleg kibővíteni?

Köszönjük Neked, hogy példát mutatsz számunkra, milyen precízzé, odaadóvá kell válnunk Kṛṣṇa szolgálatában! Főleg most amikor még az ISKCON-on belül

is zavarok vannak. Most értettem meg, hogy milyen védelmet adtál nekünk itt a Völgyben. Próbálsz bennünket mindig a tiszta úton tartani. Bár sokszor szigorúnak éreztem ezt az utat, de most meg hálás vagyok érte, hogy erre a precizításra, minőségi szolgálatra próbáltál nevelni bennünket.

Végtelenül hálás vagyok azért, hogy az elmúlt 25 évet a misszió szolgálatában tölthettem. Talán lesz még ugyanennyi időm, hogy még viszonzhassam szolgálattal mindazt, amit kaptam Tőled. Azt hiszem itt Magyarországon sokan nem is sejtik, hogy mennyi mindent köszönhetnek Neked. Az éves szinten kiosztott könyvek magukért beszélnek. Rengeteg embert próbáltunk idáig is bevonni Rādhā-Śyāma szolgálatába. Reméljük, hogy a könyvosztás mindig fennmarad.

Köszönjük, hogy megosztod, s átadod a tapasztalataidat (leckéid, könyveid formájában)! Remélem, hogy még sokáig itt maradsz velünk, s kapjuk a kegyedet a tanításaidon keresztül.

Köszönjük a szolgálati lehetőségeket, s a figyelmet felénk!

Továbbra is sok sikert kívánok a prédikálásban!

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek!

Szolgád:

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

First and foremost, let me wish you a splendid Appearance Day in Yāvaṭā. I hope that your health will always allow you to spend this extraordinary day there. I also hope that one day I will be qualified to join you there. The only way is by your mercy and by the service that I offer you. This service is the only precious part of my existence and I am grateful that you have empowered me to do it.

It all started in 1997, the year we met. We began the BHAKTI then, which

has become a never-ending story. Whatever has been achieved, it is by your mercy. As you know, my engagement in BHAKTI has been on different levels, but my dedication never-the-less has not ceased. Fortunately, it has become more intense in the last few years.

Soon, some changes will take place in our college and we really count on your blessings for that. I know your busy schedule and how you fully concentrate on writing your books, which will not only serve millions of devotees in the future, but also will be used as textbooks in our BHAKTI University for advanced studies. Hence, my humble offering is the achievement of BHAKTI within three years according to the original plan that you gave us back in 1997 based on Śrīla Prabhupāda's instructions about college education.

As Śrīla Prabhupāda wrote on 9 January 1976 from Bombay to Tuṣṭa Kṛṣṇa Prabhu:

Bhakti-sastri, Bhakti-vaibhava, Bhaktivedanta, and Bhakti-sarvabhauma. All our brahmanas and anyone wanting to become brahmana, will have to sit for examination once a year at Mayapur. They will be expected to know Bhagavad-gita, Nectar of Devotion, Nectar of Instruction, Srī Isopanisad, a book soon to be published on Deity worship, as well as all the small paperbacks. If they pass the examination, they will be awarded Bhakti-sastri certificate. Sannyasis will be asked to sit for Bhakti-vaibhava examination which will include the first six cantos of Bhagavatam.

Following his guidelines, you also asked us to build a system, in which the four levels determined by Śrīla Prabhupāda correspond to the four levels of Western academia. *Bhakti-sāstī* is the Final Exam at the secondary Education and the entrance to higher education, in which four books are studied (we started this in Hungary according to ISKCON standard in 1999); the *Bhakti-vaibhāva* - the study of the first six cantos of *Śrīmad-Bhāgavatam* roughly corresponds to our Vaiṣṇava Theology BA and is accredited since 2003; the *Bhaktivedānta* - the study of Cantos 7-12 of *Śrīmad-Bhāgavatam* which began in 2014 as the Vaiṣṇava Theology MA. Thus, now, the only missing level is the *Bhakti-sarvābhauma*, which was identified by Śrīla Prabhupāda as the doctoral level and it is the profound study of *Caitanya-caritāmṛta*.

This step is not only the fulfilment of the desire of Śrīla Prabhupāda, but it is a revolution, in the original sense of the term, i.e. a breakthrough. The establish-

ment of a Doctoral School at BHAKTI requires the English-language medium which would result in a status change for the College, allowing it to be approved as a university: Bhaktivedanta University, Budapest.

Dear Guru Mahārāja, these were your desires and instructions in 1997. You wanted an international higher education institute in which the full array of Vedic knowledge taught by Śrīla Prabhupāda is studied and preached. You wanted an accredited University. The BHAKTI College is very close to reach this goal in 2026, twenty-nine years after you instructed me on this matter, and twelve years after the introduction of the MA Vaiṣṇava Theology, which was the previous level in Śrīla Prabhupāda's system.

My humble offering on your Appearance Day is to complete this process within two to three years.

My humble request is that you carry on pouring your blessings on us to be able to do this, since without your presence and your validation, we are lost.

Your eternal servant,
Rādhānātha Dāsa

Rādhā-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes mély hódolatomat. Minden dicsőséget fenséges személyednek! Minden dicsőséget csodálatos lelki tanítómesterednek — Śrīla Prabhupādának!

Magasztos megjelenési napod alkalmából írok Neked szeretettel telt szívvel, jó kívánságaimat és hálámat kifejezve.

Nagyon hálás vagyok azért a sok lelki tudásért, amit meleg szívvel bocsátasz rendelkezésünkre határtalan önzetlenséggel.

Köszönöm, hogy ilyen csodás lelkekkel vettél körül, akiket tengernyi lelki tudással láttál el, és akiktől annyit tanulhatok. Áthatottad mindannyiukat türel-

meddel, kegyességgel, szeretettel. Így olyan közösséget teremtettél, ami kellemes menedék a jelenkori zord külvilággal szemben.

Tőlük kapom az inspirációt is, hogy valamelyest méltó felajánlást írhaszak Neked.

Nemrégiben csodás tanítványod reggeli leckén elmondta, hogy a lelki tanítómestert életerőnkkel, vagyonunkkal, intelligenciánkkal és szavainkkal kell teljes mértékben szolgálni. Nyilvánvaló volt, hogy ez teljesen hiteles az ő részéről. Te magad is így szolgáltad Śrīla Prabhupādát, mindent adtál és adsz most is missziójának beteljesítése érdekében, ahogy Śrīla Prabhupāda is így szolgált a Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurát.

Nagyon szeretnék én is így szolgálni Téged, és minden erőmmel azon leszek, hogy példátokat szerény képességeim felett kövessem.

Jaya Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga! Jaya Rādhā-Śyāmasundara!

Jaya Rādhā-Dāmodara!

Jaya Śrīla Prabhupāda! Jaya Guru Mahārāja!

Jelentéktelen, de hálás szolgád:

Rādhā-priya Devī Dāsī

Rādhā-Ramaṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenésed alkalmából! Minden dicsősséget Śrīla Prabhupādának!

A Guru kegye felfoghatatlan számunkra. Egy rövid történetben szeretném megírni, hogyan éltem meg azt a kegyet, ami tőled és Śrīla Prabhupādától érkezett.

Az avatásom után kb. 1hónapra szívinfarktust kaptam. A munkahelyemen ért utol és azonnal beazonosítottam a problémát. Azonnal kocsiba szálltam és hazavezettem. Mivel éreztem, hogy nagy a baj azonnal elkezdtem énekelni a Szent Nevet. A mentő hamar megérkezett, felrakták rám a műszereket, mire az orvos meglátta rajtam a tilak jeleket. Kérdezte tőlem, hogy szobafestő vagyok-e, mire

én feleltem, hogy Kṛṣṇa hívő vagyok és ezek szent jelek itt rajtam. Míg a kórházba értünk végig mormoltam a mantrát. Meg is kérdezték a mentősök: Imádkozik? - Igen. – válaszoltam. Mivel nem tudták azonosítani a problémámat a műszereken a sürgősségin hagytak. Ott feküdve mondogattam a mantrát és hirtelen elaludtam (gondoltam én). Mikor ébredezni kezdtem orvosok ténykedtek körülöttem. Elnézést, elaludtam - mondtam a legközelebbi orvosnak. Mire ő: „Nem aludt. A klinikai halál állapotában volt.” Azonnal vittek a másik kórházba, mert már tudták, hogy infarktus. Míg átértünk, végig mantráztam, ha kérdésekkel nem vonták el a figyelmemet. A műtő ajtajában megállt az ágy, amin toltak. Egy hang megszólalt: „A fekete zsákot odakészítettétek?” Majd újra: „A fekete zsák ott van?” Hát igen, gondoltam, ez is benne van a pakliban. De, végtelen kegyeteket érezve nem volt bennem félelem. Felfektettek a műtőasztalra, s mint kiderült a fekete zsák csak egy szemeteszsák volt a ruháimnak. A műtéthez kevés morfint adtak, de ébren voltam. Nagyon elfogadó hangulatban imádkoztam Kṛṣṇához. „Uram, ha azt akarod, hogy menjek akkor megyek.” De Kṛṣṇa nem akarta, hogy menjek, így hát a műtét sikerült. Az érrendszeren keresztül egy kis rugót raktak a szívembe. Mindig féltem, hogy a halálközeli helyzetben hogyan lehet emlékezni, de a kegyedből és Śrīla Prabhupāda kegyéből sikerült, legalább amíg öntudatomnál voltam. Aztán kivittek az intenzív osztályra pihenni. Nagyon emelkedett hangulatba kerültem, és nem tudtam aludni. Hálás voltam nektek, hogy ilyen kegyesek vagytok hozzám. Eszembe jutott, hogy még van öt köröm a dzsapázásból, úgyhogy elkezdtem halkán dzsapázni. Este 10 óra után rám szólt egy ápolónő, hogy most már tessék befejezni, önnek és a többieknek is pihenni kell. Elnézést nővérke, hangos voltam? – kérdeztem. Mire ő: „Nem, nem volt hangos, de lehetett hallani.” Úgyhogy eddig ledzsapáztam 15 kört.

A *Bhagavad-gītā* 2.40 verse járt a fejemben-s ezen az úton már egy kis fejlődés is megvédi az embert a félelemtől.

Köszönöm kedves Mahārāja, hogy ilyen kegyes vagy hozzám, és átsegítettél ezen a nehéz időszakomon! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Boldog születésnapot kívánok!

Szolgád:

Rādhā-Ramaṇa Dāsa

Rādhā-Vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked és Isteni megjelenési napodnak!

Köszönöm szépen, hogy megmentettél.

Örök szolgád:

Rādhā-Vallabha Dāsa

Rādhā-Vinodinī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on the glorious occasion of your Vyāsa-pūjā day.

Many times, when we go to visit another *yātrā*, we might have the tendency to think, “Oh, it’s so much better here than in our own community at home.” As they say, the grass is always greener on the other side. However, at some point we must start to notice the greenness and the flowers of our own garden...

As the years passed by, I started to appreciate the high standards of our temples in Hungary more and more. Following strict principles and etiquette as a ritual may not always give the understanding to the intelligence, or the satisfaction to the heart... But after filling it with the consciousness of “this is what Kṛṣṇa likes”, “this is how Kṛṣṇa likes it”, “this is what helps me to get closer to Him”, “this is what keeps illusion away”, “this is how my service can be more selfless”, “this is how I can honour those who are dear to Him” – it starts to have a much deeper significance and meaning, than just the mentality of “this is what I’m told,” or the rigid “these are the rules”. It can carry such great value. This way the principles, standards and rules can come alive!

I should not settle for less than the best. This is what I have learnt from you after your comment to me regarding blowing the conch shell. I had practiced a lot, still, somehow, I could not manage to get the proper sound. At some point I just gave up. I did not even try any further. At least until you came one day and when you heard the sound I produced, you said “What is this?” Then, with renewed enthusiasm (and some fear, never wanting to experience the same, ever again), I gave myself up to practicing again. And soon the results came...

So, Kṛṣṇa is the source of these values, but you are the one who, after getting them from Śrīla Prabhupāda, brought them to our *yātrā* and gave them to us. It may not seem difficult to pass it down, without any change, but at some point, I realized it IS difficult! Remembering everything, explaining them, giving the proper understanding, setting an example, showing them in practice and even convincing those who would like to “negotiate” – surely this is nothing less than heroic!

I have learnt now I should not take it for granted. This is a great treasure – the treasure of spiritual culture!

And to mention another aspect of culture, I would like to thank you, deeply, from the bottom of my heart, that due to the spiritual literature you bring to our grim material world, I discovered another way of serving my spiritual master, His Holiness Candramauli Swami. He so eagerly awaits your books, inquiring about them in advance, and trying to get them as soon as possible. Now he even counts on me in these endeavours, I can collect information about your books and I can also buy them for him.

Thank you for making this personal seva to my spiritual master possible. His eagerness has also made me appreciate your books more and more. When I see his anticipation and his deep attachment to your writings, I get a glimpse of what a treasure house they must be, even if I may not fully comprehend it now in my current conditioned state!

Thank you for giving us guidance in newer and newer forms.

I hope I will be able to churn out more and more nectar from your mercy.

Your grateful servant,
Rādhā-Vinodīnī Dāsī

Raghu-vara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, háromnegyed századik megjelenésed alkalmából!

Az a csodálatos kegyőceán, ami a guru paramparán keresztül alászáll, mérhetetlen és felfoghatatlan számomra.

Szavakkal nem tudom kifejezni mennyire boldog és hálás vagyok neked. Rajtad keresztül minden egyes másodperc ezer és ezer léleknek ad lehetőséget, lótuszlábak menedékét a múltban, jelenben és a jövőben is. Végre olvasom a te könyveidet is. A szavaim elakadnak s könnyek tolnak szemembe a csodálattól. Kérlek, add a kegyed, hogy alkalmas eszközzé válhassak kezedben. Kérlek, add mérhetetlen kegyed, hogy hűségessé, hálássá tudjak válni, hiszen érdemtelen vagyok. Kérlek, add indokolatlan kegyed, hogy apró kő szívem összemorzsolódjon és egy parányi puha és ragyogó lélek törjön a felszínre. Kérlek, add áldásod, hogy megtanuljak önzetlenül szeretni és őszintén sírni. Kérlek! Add kegyes áldásodat, hogy alkalmassá váljak arra, hogy vissza tudjam fizetni a visszafizethetlent.

Szeretett Guru Mahārāja! Kérlek, engeddd, hogy a láncolat, Śrīla Prabhupāda és a Te igaz követődde válhassak!

Alázatossá válni akaró jelentéktelen szolgád:

Raghu-vara Dāsa

Rājendra Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet.

Let me present you with my offering on the day of your Vyāsa-pūjā.

I wanted to start by stating, dear Guru Mahārāja, that you are an example for me in everything.

When I go on *saṅkīrtana* in the Moscow winter during the December marathon, it is minus twenty degrees some days. I feel cold, and it is hard to concentrate on distributing books, but when I remember you distributing books in Winnipeg without gloves when it was minus thirty, this inspires me to continue.

I remember you said once, Guru Mahārāja, that when you lived in the ashram you did not miss a single *maṅgala āraṭi*. This inspires me no matter what – despite feeling tired or going to bed late because of service, I try to not miss a single *maṅgala āraṭi*.

I also heard you stating you have re-read many times and continue to read Śrīla Prabhupāda’s books. This encourages me to also take this process seriously and to not let a day pass by without reading Śrīla Prabhupāda’s books.

In Śrīdhāma Māyāpur, every second day you swim in the Jalāṅgi. This inspires me to properly maintain my body also, an instrument given to me in the service of Śrī Kṛṣṇa.

I am also inspired by your personal care towards each disciple - your concern for them.

Living for a short time here in Śrīdhāma Māyāpur, I often noticed devotees riding a bicycle while chanting *japa*. I witnessed this and thought, “Apparently, they are trying to not waste time (*avyartha-kālatvam*).” I started doing the same. But one day when I was on my way to you in Rasāmṛta Kuñja (apparently this was Kṛṣṇa’s plan), you were passing by while I was chanting *japa* on my bicycle. You stopped the car and kindly instructed me that I should carefully chant the Holy Names of Kṛṣṇa, not to do it whilst riding a bicycle.

Now when I want to chant additional rounds while needing to go somewhere, or I am returning on a bicycle, I get off it and walk next to the bicycle and chant the Holy Names. When I see others chanting the Holy Names while riding a bicycle, I understand that this is their relationship with Kṛṣṇa. I do it differently, because I received personal instruction from my spiritual master. This instruction is the highest reward and treasure for me.

Now I am living in Śrīdhāma Māyāpur and am actively engaged in distributing your books. I feel my determination in spiritual life strengthening, a determina-

tion to return home to Godhead in this life. This is all thanks to your example of your determination in preaching, in sadhana, and in many other areas.

Dear spiritual master, you are an ocean of transcendental qualities, a fraction of which I cannot describe even in the slightest.

It is difficult for me to appreciate all the blessings that you shower on your disciples. When you read *Lalita-mādhava* and *Vidagdha-mādhava*, I was present and I understood that these *līlās* were for my growth.

In this regard, I would like to quote a verse from *Śrī Caitanya-caritāmṛta* given in the conversation between Rāmānanda Rāya and Lord Caitanya:

*hena ‘rasa’ pāna more karāilā tumi
janme janme tomāra pāya vikāilāna āmi*

“My dear Lord, You have made me drink this transcendental nectar of *kṛṣṇa-kathā*. Therefore, I am sold to Your lotus feet, life after life.” (*Cc. Antya-līlā*, Chapter 5, verse 26)

For the last two years since I have been living in M, I have begun to understand more how limitless your mercy is, dear spiritual master. I live in Māyāpur in the most merciful *dhāma*. You, through your faithful servants, have entrusted this sacred service to me – the distribution of your books.

I feel how limitless the mercy of Lord Caitanya and Lord Nityānanda is; this very same mercy which cannot be obtained without the mercy of the spiritual master. Therefore, I would like to turn to you with the prayers of Raghunātha Dāsa Gosvāmī who humbly approached Lord Nityānanda:

*tomāra kṛpā vinā keha ‘caitanya’ nā pāya
tumi kṛpā kaile tānre adhameha pāya*

“No one can attain the shelter of Śrī Caitanya Mahāprabhu without Your mercy, but if You are merciful, even the lowest of men can attain shelter at His lotus feet.”

*ayogyā mui nivedana karite kari bhaya
more ‘caitanya’ deha’ gosāñi hañā sadaya*

“Although I am unfit and greatly afraid to submit this plea, I nevertheless request You, Sir, to be especially merciful toward me by granting me shelter at the lotus feet of Śrī Caitanya Mahāprabhu.”

*mora mātḥe pada dharī’ karaha prasāda
nirvighne caitanya pāna — kara āśīrvāda*

“Placing Your feet on my head, give me the benediction that I may achieve the shelter of Śrī Caitanya Mahāprabhu without difficulty. I pray for this benediction.” (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā, Chapter 6, verses 131-133)

Your insignificant servant from the Māyāpur Saṅkīrtana Āśrama,
Rājendra Kṛṣṇa Dāsa

Bhaktin Rajini G. S.

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you and all glories to your auspicious appearance day.

I am not sure where to start. You came into my life suddenly in 2021 by the causeless mercy of Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa.

I am ever grateful to both of you.

I never thought dreams were real, but now I am sure... especially after the one where Śrīla Prabhupāda led me to you after a lot of prayers. On the days when I feel separation from you and think of you a lot, you appear and give me your association, which makes our relationship even stronger.

Though I do not deserve, I have received your unconditional love and acceptance to be your aspiring disciple on your appearance day last year in Vṛndāvana Dhāma. I will never forget that day. I will relish every moment spent in Rāval in your presence and other Mahārājas, Śyāma Bihārī Prabhu, and a few other devotees.

When I met you in Vṛndāvana last year, the love I felt for you, I have never felt before (not even for my husband). I was super-duper happy. This is the special relationship between a guru and disciple I understand.

Thank you for all the love and support. I promise to be a good disciple and serve you to my best ability. Praying and begging for shelter under your lotus feet, for continuous guidance and a chance to serve you and Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, you are the greatest inspiration in my life to follow Kṛṣṇa-consciousness the way Śrīla Prabhupāda taught us. The way you lead your life, writing amazing books for the pleasure of devotees and Śrīla Prabhupāda, giving time and energy for New Vraja-dhāma temple (one of the best IKSCON temples in my opinion), Śrī Rādhā-Śyāma, devotees, and temple programs and *kīrtanas* simply amazes me.

Please continue to guide and bless us and keep us in your shelter, because without that I am a rudderless boat in a stormy ocean.

Thank you, Guru Mahārāja, for everything from the bottom of my heart.

Your loving servant,
Bhaktin Rajini

Rāmabhadra Dāsa

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhūtale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet! All glories to Your Divine Grace!

The condition of the living entity in the material world is described in various ways by different Vaiṣṇava poets and in different places of the *śāstra*. One of the analogies so expertly used is that of the living entity being scorched by the blazing forest fire of material existence. Just by meditating on such an event makes one think about the gravity of this life that might seem “Normal.”

Yet, despite the almost 0% chances of being saved from such a dangerous fire, in a remote place where no one visits, being a complete manifestation of mercy, and compassion, the well-wishing spiritual master takes a service that no one else has the courage and qualification to do – he saves the lost souls in material existence.

Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura begins his glorification of the spiritual master with these words:

*samsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“The spiritual master received benediction from Śrī Kṛṣṇa, the ocean of mercy. Just as a cloud extinguishes a forest fire with the cool water of its rains, so the spiritual master delivers Kṛṣṇa’s mercy by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.”

In the past year I continued reading the very special book that Your Divine Grace is so expertly writing, *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*.

I meditated on the verses of Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura and understood how Your Divine Grace is taking on this herculean service of saving us, saving me – a lost soul in the material existence.

This masterpiece that Your Divine Grace is writing, is opening a new realm: the spiritual world! As we can read in the commentary of Verse 10, “Just a Glance,” the knowledge that you are making available through these books is “showing the way out of the inferno.”

And I come back to the words of Cakravartī Ṭhākura: *vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*.

Thank you, dear Guru Mahārāja, for making me so privileged that I can read the books of Your Divine Grace!

That I can read *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*!

Praying to be a true servant of Your Divine Grace,
Rāmabhadra Dāsa

Rāmarāja Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you at your lotus feet.

Your decades in devotional service and your constant and consistent churning of nectar through your books, *kīrtanas*, lectures and persona are esteemed from every angle. To such a personality as you I beg for the dust at your lotus feet to be placed on my head, for without the dust of Kṛṣṇa's dearest, how will I be offered His spontaneous devotional service?

This year my studies have deepened my faith in this dust from the dearest of Vaiṣṇavas. This speck of dust, that even Kṛṣṇa places on his head... imagine now how powerful then a pure devotee's mercy can be? I write this with tears in my eyes, how such an impure conditioned soul such as myself was given some mercy from a spiritual master such as you. The more I try and trace the flow of mercy, the more I realise that if one is authentically a servant of the servant of the servant, the mercy indeed does flow through the spiritual masters, especially one like yourself. It all originates from the speck of dust at your lotus feet. This upward spiral of unlimited flowing devotion propels one faster as one develops more humility: all from the speck of dust at your lotus feet. Your lotus feet allow millions of conditioned lifetimes to be wiped away; this is only possible by the dust at your lotus feet.

This year has been a transformative experience for me in balancing different relationships in the material world. My favourite association has been with a small *saṅga* at my university, where we have been studying Śrīla Prabhupāda's books weekly together for the last few years. We also read some of your smaller books about Kṛṣṇa's pastimes combined with philosophy, which has encouraged us to further study Śrīla Prabhupāda's books, in addition to understanding the importance of finding a pure devotee to serve and take shelter of.

This amazing combination of studying Śrīla Prabhupāda's books and your books together, has such a nourishing effect. It is as if we are associating with your realisations that you formulated over countless years in unearthing the secrets of *bhakti*, allowing us to then in conjunction move on to reading Śrīla Prabhupāda's

books more deeply. It feels as if reading your books is like hearing classes on the *Śrīmad-Bhāgavatam*.

Ambika has also started her own *saṅga* group preaching to many new girls that she has met during events, or those that approach her. This is all due to your merciful glance upon her allowing her to be an instrument in Lord Caitanya's mission. We are so grateful for your mercy.

I pray that I can realise the potent dust of your lotus feet more, as this invaluable treasure can even attract Kṛṣṇa's glance towards me, all due to being associated with you.

I have been gifted two sets of your shoes, and I take darshan of them daily in the hope to one day serve you at your lotus feet, and please you.

Full of gratitude,

your servant,
Rāmarāja Dāsa

Rāmanāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

A few years ago, I had the great fortune of being accepted by you as your disciple. Although I am not mature in my realization and I am a mere beginner in Kṛṣṇa Consciousness, I often wonder and deeply appreciate how fortunate I, and others, are to have such a personality to guide us in our spiritual lives, to make our lives perfect, just as Śrīla Prabhupāda had intended.

Philosophically, I know that the *guru* is a perfect follower of their *guru*, who is a perfect follower of their *guru*, and so on. Surely, at the time of initiation I was well aware of this simple yet sublime principle, at least in theory, but the more I learn about Kṛṣṇa Consciousness under your direction, the more I begin to realize the extent that this phenomena is present in your grace. Even at the neophyte

stage, I am able to recognize your grace as perfect master and a perfect disciple. I can only wonder how deep this sentiment will develop as I progress further.

I have heard that one can ascertain who someone's spiritual master is by observing the disciple, who's interests are aligned with the spiritual master's interests. By observing and hearing from your grace, I can easily comprehend that your body, mind, heart and entire self are aligned with the interests of Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa, and just by seeing you or hearing from you, I automatically think of Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa.

I wanted to thank you for bringing the gift of Kṛṣṇa consciousness to such an undeserving soul. I am trying my level best to engage my body in serving you, but I pray that I can one day engage my mind, heart and whole self in your service and I pray for the day to come, where someone will see me and they will automatically think of your grace.

Your servant,
Rāmanāma Dāsa

Rāmānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda!

As I write this offering, I am sitting on the outskirts of New Vraja-dhāma. I have been reading your *Nava Vraja-mahimā* and praying for the shelter of Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Today, I was sent the following verse, which made me think of how you are inspiring us:

I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacīmātā [Lord Caitanya], the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode

of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kuṇḍa and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana.

Through the process of *dīkṣā*, you have blessed me with the Holy Name and the Divine Gāyātrī-mantra.

Through your encouragement, guidance, and inspiration, you have blessed me with the opportunity to serve the mission of Caitanya Mahāprabhu. You also gave so much encouragement to worship Śrī Śrī Gaura-Nitāi and engage in Their service.

Your books and words are overflowing with the teachings and commentaries of Rūpa and Raghunātha, Śrīla Sanātana Gosvāmī, and other Gosvāmīs and *ācāryas* in the line of Gaurāṅga Mahāprabhu. You are giving us the blessing of Śrī Rādhā-Dāmodara, the beloved deities of Svarupa Dāmodara Goswami. In these ways you are always giving us their association.

You never fail to remind us of the goal for which we should all strive: the divine abode of Śrī Vṛndāvana-dhāma. You fill the pages of your books with the most beautiful, authorised, and captivating descriptions of Vṛndāvana, Rādhā-kuṇḍa and Giri Govardhana. Through all this guidance and inspiration, the message and the goal are crystal clear: we must give our hearts to Vraja-dhāma, and the loving service of the servants of the Divine Couple.

I pray that I can satisfy you one day by making this my heart's desire. Our desires grow by association, so please bless me so that I can become absorbed in your words and this desire may grow and fructify in my heart.

Your insignificant servant,
Rāmānanda Dāsa

Rāmānuja Dāsa

My Dearest Guru Mahārāja,

I humbly offer my heartfelt obeisances at Your lotus feet, the beacon of transcendental wisdom and compassion.

As I take pen to paper to write my thoughts, I find myself awash in an ineffable tapestry of emotions, for this year's Vyāsa-pūjā offering transcends the bounds of mere words; it delves into the very essence of your magnanimous heart, which has given form to the sacred realm of New Vraja-dhāma.

How wondrous are the ways of your divine mercy, which has graciously bestowed upon me the sublime opportunity to partake in the sacred service of Rādhā-Śyāma, the eternal divine couple who have descended from the celestial realms of Goloka Vṛndāvana to uplift fallen souls like myself. It is with a heart brimming with gratitude that I embrace this sacred duty, feeling infinitely blessed by your benevolence.

For three years, I was blessed to serve you directly in Māyāpur. However, New Vraja-dhāma, the heart of your divine vision, offers me this year the mercy to dwell within its sanctified confines and render service unto Rādhā-Śyāma. Here as I serve the divine couple under the guidance of the senior devotees, I cannot but be wonder struck how Śrīla Prabhupāda has created magic through his teachings and books, and how you have carried these to create a Goloka Vṛndāvana in a place geographically far away from Bhauma Vṛndāvana in India.

Verily, New Vraja-dhāma stands as a sacred testament to the ineffable beauty of Goloka Vṛndāvana, our ultimate aspiration, where every trial and tribulation encountered on the path of service serves as a purifying flame, burning away the material attachments that bind us in this material world.

To stand in the kitchen of Śrīmatī Rādhārāṇī, preparing sumptuous offerings for Rādhā-Śyāma, is a mercy beyond compare. It is the fulfilment of a lifelong dream, nurtured since the days of my youth when I would imagine myself a humble *pūjārī*, lost in the bliss of divine service. How infinitely grateful I am to you, my dear Guru Mahārāja, for recognizing the yearnings of my soul and guiding me to this sacred haven.

In every moment spent amidst service and *sādhana* in Krishna Valley, I am reminded of your divine presence, for your grace permeates every atom of this celestial abode, guiding and nurturing us on our spiritual journey.

How blessed am I to have walked in the company of pure devotees, whose unwavering dedication to the path of devotional service has transformed them into beacons of divine love and compassion. And, Guru Mahārāja, in every devotee and soul I see your teachings and compassion overflowing and quenching the spiritual thirst of every seeker who takes shelter here.

At every turn in New Vraja-dhāma, echoes of Bhauma Vṛndāvana resound, stirring the depths of my soul and igniting within me a fervent longing for the eternal abode of Rādhā-Śyāma. Indeed, Vṛndāvana is not merely a physical place but a state of mind, a sublime realm where every atom pulsates with divine ecstasy, and only through the shelter of your lotus feet will I ever be able to comprehend this *tattva*.

The wonders wrought by a pure devotee cannot be contemplated by anyone. Through your boundless mercy, countless hearts have been transformed, and the divine presence of Rādhā-Śyāma now resides within each soul who seeks solace within the sacred abode of New Vraja-dhāma.

*mūkaṁ karoti vācālaṁ
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-krpā tam ahaṁ vande
paramānanda-mādhavam*

In closing, my dearest Guru Mahārāja, I am compelled to offer my heartfelt thanks, for it is through your infinite mercy that my life has been forever altered, uplifted to the loftiest heights of spiritual realization. Though unworthy of such divine grace, you have, in your infinite compassion, deemed me worthy of your boundless love and mercy.

Yours in eternal servitude,
Rāmānuja Dāsa

Raṅgiṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd a tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A megjelenési napod alkalmával szeretnék köszönetet mondani neked azért, hogy fáradhatatlanul írod a csodálatos, transzcendentális nektár ízlelését lehetővé tevő könyveket, és emellett a filozófiát is érthetően mutatod be a *bhaktáknak*.

Ezek a könyvek ráadásul fantasztikus művészi munkák is, olyan festményekkel, rajzokkal, amelyek még közelebb hozzák a kedvteléseket és mélyítik a rajtuk való meditációt: igazi ablakok a lelki világra.

Hálás vagyok azért, ha van alkalmam személyesen is a közeledben lenni, hiszen lényed minden aspektusával, gesztusával inspirálsz és vezeted a tanítványaidat, és azokat, akik képesek és hajlandók tanulni.

Köszönöm, hogy lehetővé titted egy transzcendentális tudás átadására szolgáló főiskola létrejöttét, ahol *bhaktákkal* együtt végezhetem a szolgálatomat Śrīla Prabhupāda missziójának beteljesítésére, és a lelki tudásra szomjazók segítségére.

Hálás vagyok azért, hogy időt szánsz a podcastok elkészítésére, így ezen a módon is tapasztalhatom a jelenlétedet, gondoskodásodat.

Köszönöm, hogy kompromisszum nélkül mutatod az utat. Nélküled még ennél is jobban el lennék veszve:

*tvam-māyayāddhā jana īśa khaṇḍito
yad anyad āśāsta ṛtātmano 'budhaḥ
yathā cared bāla-hitam pitā svayam
tathā tvam evārbasi naḥ samāhitum*

„Uram, illuzórikus energiádnak köszönhetően az anyagi világban minden élőlény elfelejtette igazi, eredeti helyzetét, és tudatlanságból folyton anyagi boldogságra vágyik a társadalom, a barátság és a szeretet formájában. Ezért kérek, ne kívánd, hogy anyagi áldásokat fogadjak el Tőled, hanem mint egy apa, aki nem várva fia kérésére, megtesz mindent a fiú érdekében, azt add meg nekem, amiről úgy gondolsz, hogy a legjobb a számomra!” (*Bhāg.* 4.20.31.)

Bárcsak eszerint a vers szerint én is látnám, hogy minden módon próbálsz segíteni a tanítványaidnak, mint egy gondoskodó apa, hogy felismerjék, megismerjék a legjobbat, a Kṛṣṇa-tudatot, és visszatérjenek eredeti helyzetünkbe.

Köszönöm, hogy a tanítványoddá fogadtál.

Törekvő szolgád:
Raṅgiṇī Devī Dāśī

Rasamayī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Itt van megint, eljött az idő, mikor Vyāsa-pūjādra készülünk,
jelenléted évről évre bearanyozza életünk!
S bár nem tudom e sorokat majd pont mikor hallgatod,
de a szívem mélyéből kívánok boldog születésnapot!
Társaságod hatalmas kincs, semmi más hozzá fel nem ér,
aki útmutatásod követi, kétségen kívül célba ér.
Rādhā-Śyāma hű *bhaktája* vagy, s Prabhupāda az életed,
s mestered tanításait minden áron megvéded.
Ötvenegy év az ISKCON-ban? Ez bizony nem kevés idő!
A példa, amit így mutatsz, mindnyájunknak követendő.
Tanúi vagyunk tudásodnak, mely minden téren kimagasló.
Hiába, ilyen polihisztorból nincsen is több hasonló.
Jelenléted drága kincsünk, mely mindennél többet ér,
a sötétségben utat mutat minden Rólad szóló emlék.
Rādhā-Śyāmához viszel minket, csak tisztán a cél felé!
Azt hiszem, ezt meghálálni száz élet sem lesz elég.
Köszönöm, hogy itt vagy nekünk,
ez a legnagyobb szerencse,
csak azt kérem, hogy szolgálhassunk
Mindig életről életre!

Jelentéktelen szolgáló,
Rasamayī Devī Dāsī

Rasācārya Dāsa

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

As you are in Māyāpur, I can't see you, but I remember all our interactions, all the words you said to me, all your merciful glances, and I cherish these within my heart. Every moment with you is very special because you're a reservoir of transcendental mellows.

I was given a room which is used as a storage for your books, so I slept among them, and I thought of you as you slept the same way surrounded by Kṛṣṇa books. You are writing so much that there is no longer space for your writings in the cabinets. Please let us glorify you by distributing them very widely.

I try to follow your instructions, I'm in anxiety how I could serve you the most favorably, how I could help in spreading Kṛṣṇa Consciousness, but I'm very limited, it's difficult to even maintain my own spiritual practices. I'm tightly bound by the modes of nature. Due to my offenses I don't feel attraction for Madana-Mohana, thus my heart is full of sorrow all the time, and I'm captivated by illusory, temporary happiness.

Although, sometimes I receive a drop of mercy from the perfect spiritual world. When will tears flow from my eyes constantly due to pure, divine bliss, when will my heart melt completely, and when will I thus forget all the misery of material life?

My hope is that I try to give this life for preaching to other forgotten souls who are also always hankering for real satisfaction, and I pray that you may bless me that I become free from all my *anarthas*, from my pride of so-called knowledge, that I can just become the servant of the servant of Kṛṣṇa, your servant, and that I can chant the holy name purely.

Or, just at the end of my life, please remember the insignificant service I have done for you! In this way, love for Kṛṣṇa which is very rarely available can become very easily attained. We see that Śrīla Prabhupāda's, and your disciples, other devotees, or non-devotees can go back to Godhead regardless of their shortcom-

ings, or even if they had a very slight contact with devotional service, or with you great souls.

Your servant:

Rasācārya Dāsa

Rāsa-vilāsinī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes és alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Bár sok minden történt ebben az évben is, mert a Kṛṣṇa tudat sosem unalmas, mégis csöndesnek tűnt az elmúlt év. Talán az is lehet, hogy én lettem csöndesebb.

Gyermekkorom óta kísér egyfajta egyedüllét érzet, amit semmi és senki nem tudott feloldani. Most, hogy azon meditáltam, mit írjak Neked, rájöttem, hogy a tanításaidnak és az inspirációdnak köszönhetően, elmaradt mellőlem ez az érzés.

Amikor egyedül indulok valahova, vagy hosszasan kell várakoznom valahol, most már szinte automatikusan, de tudatosan elkezdem énekelni a Szent Nevet. Mindegy, hogy az aznapi köreimet megycsináltam-e már, csak mondom az Úr nevét. Mondom akkor is, amikor sétálok, és mondom, ha sorban állok. Van, hogy Vraja-patival indulunk el, és „csak” *japázunk*. Nem gondolkodunk és nem beszélgetünk fölösleges dolgokról.

Rájöttem, hogy Neked köszönhetően már sosem vagyok egyedül, hiszen Te inspirálsz arra, hogy rendesen végezzem a kötelességeimet.

Ezt, és nagyon sok minden mást is Neked köszönök. Minden egyes napon nagy szeretettel gondolok Rád, teljes hódolatomat ajánlva, olvasva kedvenc imádságaidat, hallgatva *bhajanáidat*, leckéidet.

Ezek a szavak nagyon kevesek ahhoz, hogy kifejezhessem, szeretetemet és odaadásomat. Csak remélni merem, hogy elég jó tanítványoddá válhatok egy napon.

Nagyon nagy szeretettel és tisztelettel gondolok Rád, és ajánlom szeretetteljes hódolatomat.

Nem kicsit önzően azt kívánom, hogy nagyon sokáig itt maradj még velünk, hogy szeretetteddel utat és fényt mutass nekünk ebben a végtelen sötétségben és szenvedésben.

Jelentéktelen szolgád,
Rāsa-vilāsinī Devī Dāsī

Raseśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Néhány évvel ezelőtt, Śrīla Prabhupāda Vyāsa-pūjā ünnepén gyönyörű dekoráció volt. Egy hajót készítettek a Vyāsāsanájából, és Ő volt a hajós kapitány, a hajón voltak még a tanítványai és körülötte az óceánban fuldokoltak az élőlények és a hajóról mentették ki őket a lelki tanítómesterek.

Ázért jutott ez eszembe, mert Te is nap mint nap harcolsz az elesett lelkek megmentéséért, minden módon, ahogyan csak tőled telik. Prédikálsz a podcastjaidon keresztül, *bhajanázol*, prédikáló programokra jársz, mindenkit megszólítasz, legyen az politikus, fiatal, öreg, gazdag vagy szegény. Azt szeretnéd, ha mindenki kiszabadulna ebből az anyagi világból és visszatérne eredeti helyzetébe, a lelki világba, Kṛṣṇa szolgálatához. Nem kíméled az egészségedet sem, csak az lebeg a szemed előtt, hogy elégedetté tedd szeretett lelki tanítómestered.

Śrīla Prabhupādának nagyon fontos volt, hogy a *bhakták* éljenek farmközösségekben és amennyire lehet kövessék a *varṇāśrama-dharma* elveit, te Új Vraja-dhāmát ilyen módon hoztad létre, és kegyedből, már lassan 31 éve így működik. És a másik nagyon fontos dolog a könyvek írása.

Olvasom a *Śrīla Prabhupāda Līlāmṛta* második kötetét, és nagyon hálás vagyok amiért ezt tehetem.

Szeretnék idézni egy részt ami nagyon megragadott:

„Prabhupāda azt mondta, arra törekszik, hogy a *Bhāgavatam* a hétköznapi

ember számára is érthető legyen. Ez persze nem azt jelentette, hogy írásai híján lettek volna mélyre szántó gondolatoknak: nagyon is komoly filozófiai témákról szóltak.” (494. oldal)

„Prabhupāda olyan titkos tudást tett könnyen hozzáférhetővé az átlagos olvasó számára, amely korábban rejtve maradt, sőt elérhetetlen volt még a jóga legelszántabb gyakorlói és a szanszkrit nyelvet mesteri szinten művelő *brāhmaṇák* előtt is.” (496 oldal)

Te is csodálatos műveket írsz, hogy segítsd a lelki előmenetelünket és ez felmérhetetlen.

Śrīla Prabhupāda is otthagya a békés, szeretett Vṛndāvana légkörét és vállalta a kockázatot, hogy beteljesítse Guru Mahārāja vágyát, és sikerült a missziója.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy a tanítványod lehetek, hogy olvashatom a könyveidet és bármilyen messze is vagy az anyagi valóságban, de mindig hallhatom a hangodat és az üzeneteidet. Soha nem tudom ezt meghálálni, de szeretnék jó tanítványod lenni.

Hare Kṛṣṇa

Törekvő szolgád:

Raseśvarī Devī Dāsī

Rasikānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you! All glories to your most auspicious Appearance Day!

This year, I would like to glorify you for undertaking many different roles in the service of Śrīla Prabhupāda and carrying out these roles to their perfection.

First, you are a great *guru*. Not just my guru, but the guru of so many disciples, my godbrothers and godsisters and *sikṣā-guru* of so many other devotees. This role requires more than just transcendental knowledge. It requires sensitivity to the individual needs of your disciples, understanding their different levels of

advancement and delivering Kṛṣṇa consciousness to them in a way that they can accept and understand – that I can accept and understand. You are very personal, sensitive, and understanding and always invest the necessary time and energy – you are always available for us.

I am often fascinated by how people with no background in Kṛṣṇa consciousness can appreciate your greatness; they can relate to you because you can relate with them. My mother, who is a stalwart Christian, becomes so enthusiastic about your teachings, as she put it, “You can explain everything so simply and clearly.” This is evidence of you being a great guru.

Second, you are a brilliant writer. Last year, I read again almost all your books and, towards the end of the year, I started *Nava-vraja-mahimā*. I continued with *Nava-vraja-mahimā* at the beginning of this year, but then the second volume of *Vilāpa-kusumāñjali* came out.

This new volume broke my disciplined approach to reading. I could not wait to start reading this second volume until I finish again all the volumes of *Nava-vraja-mahimā*. So, I made a compromise; one day I read *Nava-vraja-mahimā* and the next day I read *Vilāpa-kusumāñjali*, then I read *Nava-vraja-mahimā* again, and so on. When I am reading *Nava-vraja-mahimā*, I always think that nothing can be nicer than that. But then the next day when I am reading *Vilāpa-kusumāñjali*, I have the same thought. This time I think that nothing can be more uplifting than *Vilāpa-kusumāñjali*. I also have a strong feeling that when I can read these two books daily, I will always be happy. Why? Because these books take me away from the material world and open the gates to the wonders of spiritual existence.

Thirdly, you are a great leader and a great creator. You have built up the Hungarian Yātrā so nicely that I always feel spiritually homesick whenever I have the chance to go elsewhere. We have so many wonderful things in Hungary: beautiful temples, Kṛṣṇa Valley, the Bhaktivedanta College, nice devotees, a real spiritual family. Everything was built up under your leadership and now we are at the point where you authorize your disciples to run things in your absence. You do not need to micromanage anymore; things work well even while you are away in Śrīdhāma Māyāpur or elsewhere. Of course, we desperately miss the flavour of your personality and your personal presence and always look forward to seeing you again. Nevertheless, things are working smoothly even if you are far away.

This is evidence of great leadership.

Finally, you are a great friend. In your class during our last disciples' meeting, you made the point that we should treat the guru as a deity and as a friend at the same time. It takes some effort to understand how a guru or a deity may be a friend, but if I keep in mind that Kṛṣṇa is my best friend, it makes things easier.

Kṛṣṇa is God and a friend at the same time. Similarly, you are our worshipable spiritual master and, at the same time, you act as a friend in your personal dealings with devotees.

I have fond memories spending time with you in Māyāpur when we were neighbours for some months. I remember you receiving me and my son Hari Narayana with *prasāda* when we first arrived. You made sure, that our apartment was properly furnished, and was the one who showed us around when we arrived. You treated us as close friends.

The list could go on. As Kṛṣṇa is everything and as Prabhupāda taught us everything about Kṛṣṇa consciousness, you also are everything to us. I am grateful beyond words to be part of your spiritual family: to be your disciple, your servant, your friend, and your enthusiastic reader.

Please accept my humble obeisances and heartfelt prayers on your most auspicious appearance day!

Your servant,
Rasikānanda Dāsa

Rati-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on this special day!

Yet again it is the special and auspicious day of your appearance. I feel so lucky and happy to call you my spiritual master, though I feel we no longer have the close physical relationship that we used to have. I cherish such moments and keep them close to my heart, but I'm trying to connect to you through your words and *kīrtanas*.

I listen to them regularly and read your books, especially *Vilāpa-kusumāñjali*, and thus I can feel your presence. Through your words I realize more and more what an amazing spiritual master I have, one who is so elevated and who wants us all to reach that level.

You are so tolerant with us, I am talking about myself, that no matter how many times you repeat the same thing, you do it so that we can understand how to reach the goal of life, Rādhā-Śyāma.

The other thing that I see more recently is your very strong conviction in Śrīla Prabhupāda's words. You really like to fulfil his mission, which you did by creating this amazing project of New Vraja-dhāma, but you still want to make it even more perfect, by teaching his words the exact way he did and by being scrupulous about preaching. It is incredible to see your faith in him.

Of course I would still like to be close to you, and to do personal service and to have your association more, but I know it will not be possible in the future, since this year will bring a big change in my life.

Last year I had two wonderful occasions with you, when I was able to be in your personal association. One was that by your unlimited mercy I received second initiation from you. That was very merciful and I will be forever grateful to start serving Rādhā-Śyāma on the altar. It is an amazing opportunity which I have not yet thanked you, so I would like to thank you now!

The other occasion was when I spoke to you about my wedding, and you gave me your time even though you were so busy. I was leaving for one month yet you still made time for me. Then we spoke about my moving from New Vraja-dhāma, which is a very sad thing for me also, and you said that I should keep this mood of Rādhā-Śyāma and keep Them very close in my heart. I have been thinking about that and about leaving this extraordinary opportunity of living at this place. It makes me sad, but I will keep coming back, visiting, serving, supporting this most amazing project with my utmost capacity hoping to please you. It will be very close to my heart.

Thank you so much Guru Mahārāja for your mercy which you have given me! I pray that I can give some small service back which will please you!

I always meditate on the verse: *yasya prasādād bhagavat-prasādah*. I am seeking your mercy, otherwise I have no chance of advancing in Kṛṣṇa consciousness.

I really need your blessings Guru Mahārāja, so that I can always serve Rādhā-Śyāma and you no matter where I am.

Thank you!

Your servant,
Rati-mañjarī Devī Dāsī

Rāvaṇāri Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja.

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget lótuszlábadnak.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Idén is szeretném újra megköszönni neked Guru Mahārāja, amit tettél és teszel értünk. Nagyon nehéz igazán megértenem, hogy milyen szerencsém van, hogy a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom tagja lehetek, és hogy van lehetőségem szolgálni a miszsiót. Sokszor az anyagi látásmódom miatt ez természetessé és mechanikussá válik, de szerencsére a *bhakták* kegyéből újra és újra eszembe jut ez a nagyszerű lehetőség és kincs, hogy milyen kincset kaptunk tőled és Śrīla Prabhupádtól. Nagyon sokat köszönhetek, és köszönhet sok ember és *bhakta* neked Guru Mahārāja.

Idén és tavaly volt szerencsém több országban járni: Anglia, Szlovénia, India. Mindenhol voltunk ISKCON-központokban és templomokban. Lehet, hogy az elfogultság beszél belőlem, de azt gondolom, hogy Magyarországon van jelenleg a legjobb lehetőség a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására a világon. A budapesti templom, Krisna-völgy, a magas sztenderdek, a tisztaság, a *bhakták* kvalitásai,

mind arra ad okot, hogy ezt a véleményt formáljam. Ezzel a véleménnyel nem vagyok egyedül, személyesen hallottam amikor dicsőítik a magyar *yātrāt* istentestvéreid vagy nagyon fejlett *vaiṣṇavák* és külföldi vezetők.

Lehetőségem volt és van nagyon képzett és fejlett *vaiṣṇavákkal* való társulásra, és arra, hogy minden nap a társaságukban lehessenek. Sajnos csak nagyon kevésszer realizálok, hogy ennél nagyobb kegy nem igazán érhetne engem az életben. Ez mind neked köszönhető Guru Mahārāja. Ahogyan már a 70-es évektől kezdve amikor csatlakoztál, nagyon komolyan veszed a Kṛṣṇa-tudat misszióját és Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve éled az életedet. Még több mint 50 év távlatából is átadod ezt a szintet, amit Prabhupāda mutatott és inspirálsz mindenkit a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására. Számomra elképesztő és felfoghatatlan ez az egész, csak dicsőíteni tudom.

Jelenleg az 1%-os kampányban veszek részt és bizony sok könyvelő mondja, hogy már járt Krisna-völgyben. Vagy hány és hány olyan emberrel találkoztam könyvosztás közben, ahol azt mondták, voltak már Krisna-völgyben. Vagy amikor Krisna-völgyben a búcsúban jönnek a vendégek és sokan azt mondják, hogy másodszor vagy harmadszor vagy még többször jöttek el Krisna-völgybe. Mekkora kincs ez Guru Mahārāja. Ez a sok magyar ember találkozik Rādhā-Śyāmasundarával. Valaki közülük már nem is először. Ez mind neked köszönhető. Ahogyan telnek az évek, ez a nektári gyümölcs, ami a Magyar Kṛṣṇa-tudatos fán érik, egyre csak nektáribb és finomabb lesz. Nagyon hálás vagyok ezért Guru Mahārāja, és sajnálom, hogy ennek töredékét sem tudom neked visszaadni. Egy *Śrīmad-Bhāgavatam* vers magyarázata jut eszembe erről a helyzetről, amit ilyenkor érzek. Śrīla Prabhupāda így ír a magyarázatban:

„A Kṛṣṇáról szóló tudás olyan nagy ajándék, hogy lehetetlen meghálálni a jótévőnek. Pṛthu Mahārāja arra kérte ezért a Kumārakat, hogy legyenek elégedettek saját jótékony tetteikkel, melyekkel kiszabadítják a lelkeket *māyā* karmai közül. A király látta, hogy nem tudja másképp elégedetté tenni őket nagyszerű cselekedeteikért. A *vinoda-pātram* szót két részre lehet bontani, a *vinā* és az *uda-pātram* szavakra, de egy szóként is lehet értelmezni, *vinoda-pātramként*, aminek a jelentése: »bohóc«. Egy bohóc tettei csak nevetést váltanak ki az emberből. Aki megpróbálja visszafizetni az adósságát a lelki tanítómesterének vagy annak, aki Kṛṣṇa transzcendentális üzenetét tanítja neki, az éppúgy nevetségessé válik, mint egy bohóc, mert ezt az adósságot lehetetlen visszafizetni. Aki eredeti

Kr̥ṣṇa-tudatára ébreszti az emberiséget, az minden ember legjobb barátja és jótévője.” (*Bhāg.* 4.22.47, magyarázat)

Nem szeretnék bohóc lenni, de ha a *bhakták* között lehetek a te kegyedből Guru Mahārāja, akkor cseppet sem érdekel ez a szerepkör. Leszek bárki, csak hadd maradjak mindig a *bhakták* között. Az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda nagyon kegyesek ahogyan te is, így van számomra remény. Köszönöm, hogy itt lehetek.

Jelentéktelen szolgád:

Rāvaṇāri Dāsa

Rāya-Rāma Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának és Neked!

Itt élünk ebben az anyagi világban, amely átmeneti, de vannak azért örök értékek. Minden, ami lelki vagy ami közelebb visz bennünket a lelki világhoz, az értékes. Viszont mindenben, ami anyagi, van ami idekötözi a lelket az anyagi világhoz, az értéktelen. Az a szanszkrit szó, hogy *artha*, értéket jelent, szokták használni a „gazdasági fejlődés” értelmében is. Az *anartha* szó pedig az értéktelen, vagyis negatív tulajdonságokat, illetve az anyagi szennyeződést jelöli. Manapság az emberek nagyon nagy jelentőséget tulajdonítanak az anyagi, gazdasági fejlődésnek, viszont a lelki fejlődés csak ritkán érdekli őket komolyan. Nem nagyon értik, hogy hosszú távon csak a lelki alap megőrzésével lehet jól boldogulni a világban, még akár anyagiak tekintetében is. Hogyha arthát, gazdasági fejlődést, jó anyagi körülményeket akarunk, akkor először ismernünk kell a *dharmát*, azokat a kötelességeket és törvényeket, amelyeknek a végrehajtásával, illetve betartásával egy elégedettebb, boldogabb életet élhetünk. A védikus kultúra adja azt a lehetőséget, hogy tudásunk legyen a világ működéséről, az anyagi törvényekről, valamint a lelki fejlődés útjáról egyaránt.

Amíg Śrīla Prabhupāda nyugatra nem utazott, szinte az egész világ sötétségben

élt. Ám akik komolyan követni kezdték Őt, azoknak lehetőségük nyílt arra, hogy megtalálják a sötétségből kivezető utat. Śrīla Prabhupāda eltávozás után komoly tanítványai folytatták a missziót, e komoly tanítványok egyike vagy Te is, kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja. Így meg kell köszönöm azt, hogy megmentettél bennünket a sötét, tudatlan anyagi világból, hogy elhoztad a tudás fáklyalángját Magyarországra. Nincs semmilyen más komoly, hiteles lelki út azon az úton kívül, amelyet Te jelöltél ki számunkra. Veled együtt Śrīla Prabhupāda is eljött Magyarországra, így Ti ketten együtt jöttetek a megmentésünkre. Amikor a Titanic süllyedőben volt, a hajó távírója azt a segélykérő üzenetet küldte: Mentsétek meg lelkeinket! De akkor, ott, még az emberek többségének a testét sem tudták megmenteni. Mi azonban olyan szerencsések vagyunk, hogy igazi lélekmentő személyekre találtunk. Köszönjük szépen azt az áldozatot, amit hoztál értünk.

Jelentéktelen szolgád:
Rāya-Rāma Dāsa

Revatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

This year, I would like to place a book at your feet, *The Divine Play by Rūpa Gosvāmī*. If I were a pure devotee and used the elements of *rasa* in an analogy, I would say that the *uddīpana* has come from elsewhere, but you are my *sthāyi-bhāva*, your mood and what I have learned from you from the very beginning are the basis of the book. I would also like to express that if I had not felt your support and guidance all along, the book would not have been written.

Thank you for all, Guru Mahārāja.

Your servant,
Revatī Devī Dāsī

Rohiṇī-nandana Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We learn from Lord Caitanya that *sambandha*, *abhidheya* and *prayojana* are the three topics of the Vedas:

“The Supreme Personality of Godhead is the central point of all relationships, acting in devotional service to Him is one’s real occupation, and the attainment of love of Godhead is the ultimate goal of life. These three subject matters are described in the Vedic literature.” (*Cc. Madhya* 6.178)

On this topic, Śrīla Prabhupāda writes:

“One should know that the goal is Kṛṣṇa, and when the goal is assigned, then the path is slowly but progressively traversed, and the ultimate goal is achieved.” (*Bhg.* 10.10, purport)

It is crucial to know our goal, otherwise we are unlikely to achieve it. Even materially speaking, if a person loses sight of their goal, they often recede to an aimless, depressed state of life.

Śrīla Prabhupāda repeatedly talks about what our aim should be, we sing about it prior to every *Śrīmad-Bhāgavatam* class, we sing prayers to Tulasī Devī every morning, yet, despite all that, the goal of life is often pushed to the side by the distractions of *rajas* and the dullness of *tamas*. Therefore, it is a constant effort to remember and reaffirm the goal of life.

Therefore, the *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.3.21) states:

*tasmād gururṇ prapadyeta
jijñāsuḥ śreya uttamam*

“A person inquisitive about the ultimate goal, the highest happiness, must surrender to a spiritual master.”

Dear Guru Mahārāja, on this Vyāsa-pūjā day please accept this letter of gratitude, glorifying your exposition of our goal. You are that person who gives us the *śreya uttamam*, the topmost goal.

Your books such as the *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series, *Nava-vraja-mahimā* and now the *Vilāpa-kusumāñjali* series all present, among many other things, our *prajojana* – our innermost aspiration. The vastness, beauty, and detail of the literature you have given us is extraordinary – they paint the picture of our goal so vividly that one cannot help but want to reach Goloka Vṛndāvana.

I have heard you say several times, “Which Kṛṣṇa [are we praying to]?” In other words, in your preaching you are constantly reminding us to hone in on what we should want. You yourself, are a perfect example of a devotee who is always conscious of the goal and you are tirelessly teaching it to others.

Therefore, when you say that we should go to Vṛndāvana and serve Kṛṣṇa as *mañjarīs*, your words carry authority and leave a deep impression in my heart.

Please bless me that I may never forget the goal and thus traverse the path back to Goloka.

Servant of your servants,
Rohiṇī-nandana Dāsa

Rukminī Devī Dāsī

Szeretett Lelki Tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked a megjelenési napod alkalmából!

Egy ideje szokásommá vált, hogy elolvasom a *bhakták* neked írt felajánlásait, és közben nemcsak nevetek és sírok, de jobban megismerlek téged, és jobban megismerem a *bhaktákat*, akik kapcsolatban vannak veled. Van köztük sok olyan kedves *vaiṣṇava* és *vaiṣṇavī*, akiket nem ismerek személyesen, de még így ismeretlenül is szeretem őket, mert ők szeretnek téged. Amikor ezeket a rólad szóló felajánlásokat olvasom, igazán elszégyellem magam, hogy én nem tudom megfelelően szavakba önteni a hálámat, amit irántad érzek. De még így is minden évben megpróbállok dicsőíteni, mert ez a felajánlás nem csak kötelességünk, de egy lehetőség is számunkra, hogy végiggondoljuk, hogy mit tettél értünk, hogy mit érzünk irántad. Azzal, hogy méltatunk téged, Kṛṣṇának örömet szerzünk, mert Kṛṣṇa nagyon szereti, ha dicsőítjük egy kedves *bhaktáját*.

Hiszem, hogy a guru-tanítvány kapcsolat nem pusztán azon múlik, hogy kivel mennyit beszélsz vagy találkozol, mert tudom, hogy a fizikai távolság ellenére is ott vagy a szívemben, és kiszorítasz annyi minden mást, ami nemkívánatos. Tudom, hogy a könyveidet nekem is írod, hogy sokszor gondolok arra, hogy most épp mit csinálhatsz, és alig várom, hogy valaki elmeséljen egy rólad szóló történetet. Ezek sohasem hétköznapiak, mert mindannyiunknak tökéletes példát mutatsz, és ezért tudhatjuk, hogy ha téged követünk, akkor garantáltan sikeres lesz az életünk.

Azt mondtad, hogy *Śrīla* Prabhupāda a bizonyíték rá, hogy Kṛṣṇa létezik, nekem te vagy a bizonyíték rá, hogy Kṛṣṇa létezik, és az, ami velem történik megerősít abban, hogy ez a folyamat működik.

A kegyedből kapok intelligenciát, hogy felismerjem a hiányosságokat magamban, és ki akarjam javítani azt. Hogy magamat fejlesszem, és ne másokban keressem a hibát, hogy a hitem megmaradjon még akkor is, amikor szembe kell néznem az elkerülhetetlen kihívásokkal az odaadáshoz vezető úton.

Amikor jön a lecke, és jó adag büszkeségtől szabadítasz meg, akkor reménykedem, hogy végre képes leszek megérteni, hogy ez az a gyógyszer, amit az Úr saját kezűleg ad be, és ez a próbatétel csak a javamat szolgálja.

Arra vágyom, hogy e nehéz helyzetek folytatódjanak, és erősítsék a ragaszkodásomat Rādhā-Śyāma felé, és értsem meg, hogy minden perc szenvedés megéri azért, ahová menni fogunk.

Azt írtad az egyik könyvedben, hogy a *bhakta* ragaszkodása átmegy különböző fokozatokon, és egyszer csak eléri a transzcendentális szintet. Bevallom, nagyon kíváncsi vagyok, hogy mi van ott, de a meghódolásom mértéke még nem elegendő, és nem tudom, hogy mikor leszek képes teljesíteni, amit kértél tőlem, de azt tudom, hogy teljesen tőled függök és el vagyok köteleződve feléd.

Nincs semmim Guru Mahārāja, amivel megajándékozhatnák. Nincs tehetségem, nem vagyok semmi, nem tudom még azt sem, hogy ki vagyok. Itt állok előtted feltett kézzel, nem titkolok semmit. Az egyetlen képesítésem, hogy téged választottalak, hogy hiszek benned. Ahogy Gangesz anyának is a saját vizét ajánlják vissza az imádói, én is csak azt ajánlhatom neked, amit tőled kaptam: énekelem a Hare Kṛṣṇát és erre kérek másokat is.

Szolgád és lányod,
Rukminī Devī Dāsī

Rūpa-manohara Dāsa

Kedves Guru Maharāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neked! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget lelki tanítómesterednek, a kegy óceánjának, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya extatikus *saṅkīrtana* mozgalmának!

sādhū-saṅga, nāma-kīrtana, bhāgavata-śravaṇa
mathurā-vāsa, śrī-mūrtira śraddhāya sevana

A felsorolt öt áldásból egyetlen egy is elég a tökéletesség eléréshez, de indokolatlan kegyedből mind az ötből részesülhetek.

Sādhū-saṅga. Krisna-völgyet áthatja transzcendentális személyiség hangulata. Olykor lágy, máskor szigorú, ahogy annak lennie kell, de minden körülmények között édes. Rādhā-Śyāma a szíveden keresztül sugárzik szét és hat át mindent a *dhāmában*, eltörölve az anyagi természet hatását az univerzumnak ebben a rejtett szegletében. Kiterjedsz a könyveiden és a tanítványaidon keresztül, így rajtuk keresztül is Veled társulhatok, egy *bhāgavata* személlyel.

Nāma-kīrtana. Az a Szent Név, amely a Te ajkakat hagyja el, különösen jelentős. *Japázásod* elpusztítja azokat a szennyeződéseket, amelyek a zarándokok és turisták után maradnak a *dhāma* légkörében. *Kīrtanáid* és *bhajanáid* a szívbe hatolnak, és az odaadás olyan ízeit ébresztik fel, amelyre önerőmből nem tehetek szert.

Bhāgavata-śravaṇa. Tanításaid zsigerig hatoló Kṛṣṇa-tudatról árulkodnak. Könyveid egyedülálló szisztematikussággal és mélységgel mutatják be a Kṛṣṇa-tudat különféle témáit. Leírásaid olyan élénken elevenítik meg Rādhā-Śyāma kedvteléseit az ember elméjében, amelyhez inkább társul az emlékezés élménye, mintsem az elképzelésé.

Mathurā-vāsa. Kṛṣṇa lakhelye először a szívedben bontott szirmot, majd a somogyi dombok között. Új Vraja-dhāma olyan rejtett, mint egy féltve őrzött ékszerdoboz. A kegyedből minden megnyilvánult itt, hogy alapot szolgáljon az eszményi élethez, amelyet Śrīla Prabhupāda megálmodott a farmközösségek számára: erdők, mezőgazdasági területek, víz, szarvasmarhacsorda. A fizikai szük-

ségletek mellett gondoskodtál a *dhāma* transzcendentális mélységéről is: szent helyek, pavilonok és *parikramā*-útvonalak sokasága segíti elmélyíteni az itt élők és a zarándokok Kṛṣṇa-tudatát.

Śrī-mūrtira śraddhāya sevana. Egy hozzám hasonló feltételekhez kötött léleknek annyi mindenre van szüksége: élelemre, menedékre, a *bhakták* társaságára, a Szent Névre. Az előbb felsoroltak kiszolgálják mindezeket az igényeket, de volna még egy szükséglet, amely nélkül könnyen megakadhat a lelki fejlődés – és ez a *pancarātra*, a *mūrti* imádata. Rādhā-Śyāma a *dhāma* alapja, a *bhakták* meditációjának tömegpontja, a közösséget összetartó erő forrása. Ahogy a *dhāma*, úgy az Isteni Pár is a Te vágyadból nyilvánult meg, és a Te kegyedből van itt a mai napig.

Bár a mindennapok sodrásában hajlamos vagyok megfedkezni minderről, igyekszem újra és újra tudatosítani magamban a jó szerencsémeket. Képtelenség visszafizetni a Számodra mindazt, amit kapok Tőled, mégis meg kell próbálnom törleszteni az adósságomat jelentéktelen törekvéssel.

Szolgád:

Rūpa-manohara Dāsa

Rūpamatī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dearest Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to the day of your appearance! All glories to all you have done, and continue to do for our deliverance!

Today, to understand you better, to appreciate your efforts and the goals I must incorporate into my own life, I offer you, my gratitude.

In the chapters of *Nava-vraja-mahimā* dedicated to *guru-gāyātrī mantra*; you write:

We have received such invaluable gifts from the spiritual master that we must – out of love or duty – remember him, worship him, and offer him respectful obeisances, lest we risk being condemned.

What are these priceless gifts we receive from the spiritual master?

I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacīmātā [Lord Caitanya], the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kuṇḍa and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana.

Some might ask - how does this verse relate to your spiritual master? How does he give association with those present on the planet centuries ago?

I will answer briefly. Open his books, from the most philosophical to the most emotional, and you will get the answer through direct experience. In *Bhagavad-gītā* Kṛṣṇa tells Arjuna that the transcendental knowledge can be understood: *avagamam*, by direct experience, *pratyakṣaṣ*.

And you can have a lot of experiences, because his books/gifts are many!

Not only are they many but they are extremely, indispensably necessary for one's spiritual life.

Guru Mahārāja, today I would like to highlight the one that stands out for me – your presentation and commentary on *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*.

You have dedicated this book to Śrīla Prabhupāda, “who taught that chanting Hare Kṛṣṇa means to request Śrīmatī Rādhārāṇī to accept us as Her maidservant and thus engage us in Her service.”

You write in the Preface to Volume One:

The target of this book is the highest spiritual attainment available to any living entity. For most people, even the concept of mañjarī-bhāva is inconceivable, what to speak of its attainment.

Having chanted the Hare Kṛṣṇa mantra for twenty-five years, I thought I knew the goal of chanting, but it was not very clear, I admit, it was rather abstract.

For the last ten years I have been living and serving in Hungary. Your personal presence and personal instructions have brought me to the point of deeply reflecting on my purpose, my inspiration, and above all the principles of *bhakti-yoga* – to constantly discuss the glories of the Personality of Godhead with devotees, to constantly remember the Lord, and remind one another of His qualities and pastimes.

Once you instructed me to read *Śrī Bṛhad-bhāgavatāmṛta*. I did so and reported to you the effect of that wonderful book on me: “Since I have finished reading *Śrī Bṛhad-bhāgavatāmṛta*, I have stopped thinking – ‘I will go back home - back to Godhead.’ My perception has changed. I feel it is not ‘I will,’ but rather ‘I am going back home!’ There was still something missing.”

Śrīla Prabhupāda says:

You have to follow the footprints of the Gosvāmīs to learn to search out Kṛṣṇa, Rādhārāṇī, and Vṛndāvana within your heart. This is the process of Caitanya Mahāprabhu’s bhajana: feeling of separation... Just like Caitanya Mahāprabhu... He was searching!

In the preface to Volume One of *Vilāpa-kusumāñjali*, you elaborate - to feel separation is an experience we could easily invoke just by contemplating the distance between ourselves in the material world, and Kṛṣṇa in the spiritual world... especially when accompanied with humility, and sincere prayers.

Thus, with every page of your writings, Guru Mahārāja, you have made me more and more intrigued, eager to search, to pray, and to appreciate the gifts of Śrīla Prabhupāda and yours.

In your books, Guru Mahārāja, you have set the stage that Śrīla Prabhupāda pointed out - the distance between us in the material world and Kṛṣṇa in the spiritual world. This distance is so great that it could bring not only a feeling of separation but also destructive frustration.

But here comes the help – your best gifts – the deepening of faith, encouragement, fearlessness, and your mercy.

You unfold further:

Even in the presence of material lust, hearing Kṛṣṇa’s mādhurya pastimes awakens Kṛṣṇa-prema within the heart!

Pray for prema!

...and work hardly, the result is worth the hard work and the surrender: “Raghunātha Dāsa Gosvāmī says that devotees can acquire faith, taste and love only through association with and service to a great devotee who is situated in rasa. ... When a disciple is qualified by service and surrender, then and only then will the spiritual mood of the guru be transmitted to his heart.

And it is not difficult, it is rather very sweet:

By hearing and meditating upon Raghunātha Dāsa Gosvāmī’s intense longing

for Rādhārāṇī's service, practicing devotees can nourish their feelings of separation and gradually ascend to their desired perfection.

But to extract the sweetness one must churn the nectar of such compositions:

Transcendental literature is the sound representation of events and of the bhavas corresponding to those events. Devotees can more fully appreciate such literature by understanding the science of rasa... to the extent the Vaiṣṇavas have studied the truths of rasa... they will enter into the essence...

And all achievements come because of Guru's mercy:

The awakening of an eagerness for confidential service to the divine couple is made possible by the grace of the spiritual master.

This is true for Vaiṣṇavas from their first contact with pure devotion, up to and throughout perfection. So, despite the great distance between my present state and my aspiring goal, there is hope!

How does this become true?

In the following verse Raghunātha Dāsa Gosvāmī teaches his followers to beg for the mercy of their spiritual master if they want to attain divine greed:

The spotless desire to serve the beloved of the son of Vraja's king is the rider upon the celestial stallion of Rūpa Gosvāmī's gemlike meditations. By the grace of Rūpa Gosvāmī, may that same horseman mount the wild steed of my mind and train it to remember the coquettish Queen of Vraja.

This is one of the most enigmatic, beautiful, and alluring prayers.

With this I end my offering, but I repeat it in my heart, for I must continually be seeking your mercy, your divine greed.

Thank you, Guru Mahārāja, for your gifts!

Thank you for always uncompromisingly presenting the seriousness of our spiritual practice and for inspiring us to keep trying, for I believe it is most rewarding!

Your servant,
Rūpamatī Devī Dāsī

Ṛṣikā Devī Dasī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Kérlek, engedd meg, hogy dicsőítselek születésnapod alkalmából, és rámutassak, mekkora érték vagy az életemben.

Felfigyeltem egy versre, amiben ezt írják:

„Testvérem! Hiába éneked Gokula urának csodálatos hatalommal rendelkező Szent Neveit, hiába meditálsz mindenkit elbűvölő, isteni édességgel teljes alakján, ha Śrī Caitanya Mahāprabhu nem veti rád kegyes pillantását, nem részesülhetsz a tiszta istenszeretet mennyei ízű nektárjában.” (Śrī Caitanya-candrāmṛta 8.82.)

Mégis hogy érdemelném meg azt a pillantást egymagam? Esélytelen lennék a Kṛṣṇa-tudatban, ha nem lennél a lelki tanítómesterem, ha nem lennék a tanítványod. Ha nem lennél előttem egy stabil példaként, ha nem kapnám a te tiszta tanítványaid figyelmét és támogatását.

Te vagy az, aki megmutatja és megérteti, hogy kell úgy élni, hogy az Úr Caitanya észrevegyen. Te tanítod a lelki gyakorlatok jelentőségét, Te mutatod ezeknek a mélységét.

Prabhupādát követve családot építettél Magyarországon, közösséget Rādhā-Śyāmasundara köré. Ebben a közösségben lehetőségem van egy misszió részesének lenni. Szolgálatomban kapcsolódnai tudok olyan személyekkel, akikkel közös a cél, magukénak érzik a missziót, így őszinte barátokat, inspiráló vezetőket és csupaszív, lelkes fiatalokat találok magam körül. Mindez támogat abban, hogy az esetleges nehézségek ellenére is kitartsak, tovább csináljam.

Hálásan köszönöm, Guru Mahārāja!

A Te menedékben maradva, Rādhā-Śyāmasundara családjának a menedékében maradva bízom abban, hogy egyszer majd, ahogy a vers írja, kiérdemlem azt a *kegyes pillantást*. Bármikor is történik, azt csak neked köszönhetem majd.

Szolgád:

Ṛṣikā Devī Dasī

Sadānandī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Wishing you a very happy Vyāsa-pūjā.

On this auspicious day, I would like to take the opportunity to glorify you for my own purification.

After encountering your lectures and books, my spiritual life got pumped up.

Although I am not your direct disciple, I feel a strong sense of connection with you by reading your books; I realise the true meaning of nectar while reading your books.

Throughout the day and night, I remain absorbed in what I have read. I chant attentively while meditating on what I have read the previous day.

I am forever grateful to you for writing these mesmerising and captivating books.

I am in correspondence with Bhakti-devī Mātājī to send your books here to Canada so that I may try to distribute.

I pray to Śrī Rādhā-Śyāmasundara to give you good health and a long life, so that fallen and wretched souls such as myself get benefited.

I have heard that great souls are more merciful on their appearance day. Taking advantage of this, I beg you to please bless me to have one and only one ardent desire – to be a loyal and faithful maidservant of Śrīmatī Rādhārāṇī serving under yours and Raghunātha Dāsa Gosvāmī's guidance.

Your aspiring servant,

Sadānandī Devī Dāsī

Toronto, Canada.

Sadāśiva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances, all glories to your mercy and all glories to Śrīla Prabhupāda.

I enjoyed seeing the photos of you residing in Māyāpur and Vṛndāvana.

You inspire with your appearance and your heart moving podcasts, along with classes, which help us stay connected to your mood.

You continue your tireless efforts to share Kṛṣṇa consciousness. You have been pushing on for so many years, as well as carrying out your Guru Mahārāja's instruction of upholding the living *paramparā*.

Thank you for your faithful stance through the many years in Kṛṣṇa consciousness. As well as in living a high example of Vaiṣṇava practice and behaviour, you have always showed us a high standard, one that we aspire to follow.

Thank you for the time you have given me, and your sheltering instructions, which have been so helpful.

Your humble servant,

Sadāśiva Dāsa

Ṣaḍbhuja Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your lotus feet!

When you gave a class about *sādhya*, *sādhana* and *sādhaka*, I saw you being a great example of a *sādhaka* with the best *sādhana*, and moving towards your *sādhya*.

Guru Mahārāja, I started to meditate on your Vyāsa-pūjā offering last October. There are so many things I want to write glorifying your qualities, your *sādhana*, your books, your worship of Rādhā-Śyāma, your interactions with disciples, your *kīrtanas*, so many qualities...

You are ready to give your causeless mercy to all, and yet I cannot even fathom how lucky I am, that you accepted me as a disciple.

Vedeṣu durlabham adurlabham ātma-bhaktau – without the mercy of a pure devotee we cannot get transcendental knowledge and bliss.

On your Vyāsa-pūjā day I am begging for your causeless mercy, to get a drop of your devotion to Śrīla Prabhupāda, so that I can serve you and serve the Holy Name, and Rādhā-Śyāma. I pray to be able to perform my *sādhana* so that I can get my *sādhya*, to serve Kṛṣṇa in Vṛndāvana. Your life is the perfect example of how to get that *sādhya*.

Your insignificant servant,
Ṣaḍbhujā Devī Dāsī

Ṣaḍ-gosvāmī Dāsa

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet!

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvayata eva sadbbiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“The spiritual master is to be honoured as much as the Supreme Lord, because he is the most confidential servitor of the Lord. This is acknowledged in all revealed scriptures and followed by all authorities. Therefore, I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is a bona fide representative of Śrī Hari [Kṛṣṇa].”

On this day of your Vyāsa-pūjā, let me express my deep appreciation and gratitude for what you and your spiritual brothers are doing in the mission of Lord Caitanya Mahāprabhu, and your Divine spiritual master, our dear Śrīla Prabhupāda!

For more than fifty years now, you have shown a true example of selfless devotional service to Śrīla Prabhupāda’s mission to both myself and your disciples.

You have managed to establish the beautiful New Vraja-dhāma farm in Hungary and you have been engaged in important services to the GBC, the governing body of ISKCON, for many years as well.

You, are now writing wonderful books that help devotees deepen their understanding of Kṛṣṇa, their relationship with Him, and how to immerse themselves in the nectar of *kṛṣṇa-kathā*.

You continue to teach and instruct your many disciples, enabling them to remain on the thorny path of spiritual life and this is but a small part of what I know about your devotional service, being far away from you, in Kazakhstan.

*guru-mukha-padma-vākya, cittete koribo aikya,
ār nā koribo mane āśā
śrī-guru-carane rati, ei se uttama-gati,
je prasāde pūre sarva āśā*

“My only wish is to have my consciousness purified by the words emanating from his lotus mouth. Attachment to his lotus feet is the perfection that fulfils all desires.”

I can say that there is not a single exaggeration in these words. They ring true with one hundred percent accuracy if the disciple tries to follow the instructions of the spiritual master and previous *ācāryas*.

At the end of my offering, I ask you to forgive me for all my shortcomings and imperfections in my service. I am doing well – I have a stable *sādhana*, I read Śrīla Prabhupāda’s books every day and I try to serve Vaiṣṇavas and ISKCON’s mission in my city.

With love and devotion,
your humble servant, Ṣaḍ-gosvāmī Dāsa

Sādhū-cārī Dāsa és Ānanda-līlā Devī Dāsī

Tisztelt Guru Mahārāja!

Megjelenése alkalmából szeretettel köszöntjük! Nem tudunk elég köszönetet mondani, hogy a világról alkotott hamis elképzeléseinket, egy igazi és tiszta mederbe tereli, ami bizonyosan egy nagyon nehéz feladat.

Mindennapi imáink alkalmával is hálával és tisztelettel gondolunk Önre. Ő Isteni kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda őszinte és rendíthetetlen követőjeként, Ön példa mindannyiunk számára. Köszönjük, hogy az Ön kegyéből lehetőséget kaptunk a *bhakták* és Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára. Köszönjük a sok leckét és szép könyveket, melyek igazi drágakövek számunkra. Köszönjük, hogy megálmodta és megvalósította Új Vraja-dhāmát, ahol minden lélek találkozhat az odaadó szolgálat nyújtotta lelki elégedettséggel. Tisztelettel és hálával tartozunk Önnek.

Jó egészséget és további szép szolgálatban eltöltött éveket kívánunk!

Szolgái:

Sādhū-cārī Dāsa és Ānanda-līlā Devī Dāsī

Sakhī-carāṇa Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

When I was a teenager, I realized that the most important and the most valuable thing in life was love. We are all seeking love but often in a wrong place. Moreover, we have misconceptions of what true love is.

We live in the world where almost everything is unfavourable for practicing Kṛṣṇa consciousness. Our hearts have become frozen. The process of developing *bhakti* reminds me of a little flower trying to break through the pavement during

the cold season. We can blame the material creation or Kali-yuga, but that hard pavement is our own *anarthas*. And if that flower is lucky enough, then the rays of the sun touch it. Receiving light and warmth the flower gradually grows, blossoming and fructifying.

*Brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva,
guru-kṛṣṇa-kṛpā pāya bhakti-latā-bīja
(Cc. Madhya-līlā 19.151).*

Kṛṣṇa's love for a conditioned soul manifests in this world through a bona-fide spiritual master. And guru's love for the living beings is the extension of Kṛṣṇa's love for them. By great fortune, although born as a *caṇḍāla*, I happened to meet you, a living person Bhāgavata.

Thus, your ray-like love for conditioned souls, has touched my contaminated heart.

Still dealing with that pavement, I ask myself what keeps me moving forward? It is your love for me, Guru Mahārāja. By 'love for me' I mean your pure love for Rādhā-Śyāma Śyāmasundara, your pure love for your spiritual master, Śrīla Prabhupāda, your pure love for the Vaiṣṇavas, and your pure love for conditioned souls. All these manifests in your love for me, because I can observe and learn from you what pure *bhakti* is.

Your love for me is gradually transforming my heart; it reminds me that Kṛṣṇa loves me. It inspires me to practice Kṛṣṇa consciousness more seriously, more purely. It is a driving force for me, a transcendental catalyst, which helps me persevere in my practice of *bhakti* despite so many obstacles. It protects me from falling down.

During my Kṛṣṇa conscious practice, I had several crises, and I was about to leave ISKCON because my faith was almost destroyed. There were only two persons for whom I stayed. It was you, and Śrīla Prabhupāda. Your love has bound me. But the main thing I have learned being loved by you, Guru Mahārāja, is that to give love to others is much more important than to receive it.

When you smile at me or say something uplifting, I know it is your love.

When you teach me or give some order, I know it is your love.

When you do not notice me, I know it is your love.

When you correct, chastise, or even punish me, I know it is your love for me.
Love breeds love, but I will never be able to repay you.

Guru Mahārāja, please give me your mercy so that I can reciprocate with your unconditional love and fall in love with Kṛṣṇa.

Your insignificant servant,
Sakhī-caraṇa Devī Dāsī

Sākṣī-gopāla Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának. Minden dicsőséget Neked.

A Kṛṣṇa-tudat csodálatos. Mély lelki gyakorlatok, tudás, filozófia és kultúra fantasztikus tárháza és azoknak a lelki gyakorlóknak a közössége, akik próbálják a gyakorlatban alkalmazni mindezeket. Tartalmaz olyan tanításokat, amiket közvetlenül és könnyen megérthetünk, de még sokkal több olyat, amiért meg kell küzdenünk, egy akár éveken, évtizedeken, vagy akár életeken át tartó tanulási folyamat által. Mindennek egy célja van, mégpedig az, hogy felelevenítsük elfeledett szeretetteljes kapcsolatunkat minden létező forrásával, a kis tehénpásztor fiúval, Kṛṣṇával és hogy örömet okozzunk Neki ebben az odaadó kapcsolatban. Mi lehetne ennél magasabb cél egyéni vagy akár közösségi szinten is? Ahogy Śrī Sūta Gosvāmī fogalmaz:

*sa vai puṁsām paro dharmo yato bhaktir adhokṣaje
ahaituky apratihātā yayātmā suprasīdati*

„Az emberiség legmagasabb rendű hivatása [*dharmája*] az, amely által az ember eljuthat a transzcendentális Úrnak végzett szeretetteljes odaadó szolgálatig. Ennek az odaadó szolgálatnak töretlennek kell lennie, valamint mentesnek minden indíttól, hogy teljes elégedettséget nyújtson az önvalónak.” *Bhāg.* 1.2.6

Kedves Guru Mahārāja! Ez csak néhány gondolat, amivel a magam egyszerű módján próbáltam pár mondatban összefoglalni, hogy számomra miért olyan csodálatos a Kṛṣṇa-tudat. De honnan rendelkezhetek én vagy bárki más, aki a *kali*-kor pokoli, őrült, önző, kizsigerelő társadalmában született meg és nőtt fel, még ezzel, a *bhakták* körében alapszintűnek számító, tudással is? Ebben a korban az emberek semmit nem tudnak az egyéni lélekről, a Legfelsőbb Lélekről, az ő energiáiról, az anyagi világ illuzórikus természetéről vagy bármi másról, ami túlmutat az anyagi testtel való azonosuláson és az érzékszervek elégedetté tételén. Mégis, a *bhakták* közösségében olyan emelkedett, lelkiileg fejlett, az önmegvalósítás útján messzire jutott *bhakta* társaságát élvezhetjük, akik nem csak ennyi, hanem ennél sokkal nagyobb tudással és odaadással rendelkeznek annak ellenére, hogy a *kali*-korban születtek meg. Ebből kiindulva egyértelműen látható, hogy mindez csak Śrī Kṛṣṇa, Śrī Caitanya Mahāprabhu és a tanítványi láncolat együtt-érző, könyörületes lelki tanítómestereinek, Śrīla Prabhupādának és kedves Guru Mahārāja, a Te indokolatlan kegyednek köszönhető.

„A *vaiṣṇavák* – azaz a *bhakták* – nagyon együttérzőek a feltételekhez kötött lelkek iránt. Egy *bhakta* meghívás nélkül is ajtótól ajtóig jár, hogy felvilágosítsa és megmentse őket a tudatlanság sötétségétől a legfőbb igazságot tanítva, mely szerint a lélek eredeti helyzete Śrī Kṛṣṇa örök szolgálata. Ezeket a *bhaktákat* az Úr hatalmazza fel, hogy elterjeszthessék az odaadó szolgálat tudományát, a Kṛṣṇa-tudatot az emberek között. Ők a hiteles lelki tanítómesterek. Az ő kegyük ülteti el az odaadó szolgálat magját a feltételekhez kötött lelkek szívében. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége indokolatlan kegyének első megnyilvánulása az, amikor valaki kapcsolatba kerül egy hiteles lelki tanítómesterrel, aki képes arra, hogy felemelje a feltételekhez kötött lelket a *bhakta* élet legmagasabb szintjére. Ezért mondta azt Caitanya Mahāprabhu, hogy a lelki tanítómester kegyéből elérhetjük az Úr indokolatlan kegyét, az Istenség Legfelsőbb Személyisége kegyéből pedig egy hiteles lelki tanítómester kegyét kaphatjuk meg.” – *Śrī Caitanya tanítása*, Első fejezet.

Kedves Guru Mahārāja! Hálás vagyok Neked, hogy indokolatlan kegyedben részesítettél, ami egy visszafizethetetlen kincs a számomra. Enélkül minden értelmetlen és céltalan. Köszönöm.

Érdemtelen szolgád,
Sākṣī-gopāla Dāsa

Śālinī Priyā Devī Dāsī

My Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Please accept this small humble offering of an acrostic poem:

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
caḥsur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Serving selflessly through all your senses
Inspirational power house
Victorious in pleasing Śrīla Prabhupāda
Anchoring me in the depths of the material ocean
Rādhārāṇī's most beloved jewel
Amidst the chaos you channel in the calm
Masterful in the art of loving and giving
Ācāryas lotus like words are decorations throughout your transcendental writings
Sowing the seed of the *bhakti-latā-bījā*
Watering our roots to bare fruits with nectar
A beautiful Vaiṣṇava
Majestically merciful
Indescribably devoted to His Divine Grace.

Your fallen servant always,

Śālinī Priyā Devī Dāsī

Samādhikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In January this year I lost both my parents. My Mum was the first to leave, and seven days later my Dad passed away. I felt that my roots had been cut, but then I realized how lucky I was, that I had another family, a spiritual family, that I had you - a wonderful spiritual father!

A few months ago, you gave me second initiation. You made it clear to me that you accepted me into your family, into Prabhupāda's family. Although I do not deserve it and I have no qualifications, I am so fortunate that Kṛṣṇa has given me the opportunity to have a father like you – a sincere devoted servant of Śrīla Prabhupāda and the Divine Couple. You are wise, mature, responsible, deep, reliable, loving, compassionate, someone who takes ISKCON seriously and who does not waste a single minute.

With you I feel supported; I believe in your Kṛṣṇa consciousness. You show, in practice, what it means to be a devotee, i.e., what it means to be a stable devotee. You have devoted your whole life to the service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Looking at you, I see that this process is working – that it is possible to come back home to Kṛṣṇa in one lifetime. You give me faith that Kṛṣṇa and the spiritual world are real. Looking at you I understand that these are not fairy tales.

I really want to become a part of the family that you represent - the family of Śrīla Prabhupāda, the family of *paramparā*, the Six Gosvāmīs, the family of Lord Caitanya, Rādhā-Śyāmasundara. And I want this to not be merely a formality on my part, but sincerely, with all my heart and soul.

Thank you for being my family.

You are my spiritual father and one day (even if it takes a long time) I want to become your worthy daughter.

Trying to become a servant,
Samādhikā Devī Dāsī

Sanātana Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This year has not been the easiest year in my life. Almost everything has changed. Gone are the comfortable days in Krishna Valley wherein the almost unlimited and effortless devotee association and service was readily available.

However, this circumstance highlighted another aspect of your glory. I can see that Kṛṣṇa consciousness in Hungary is no longer limited to a few centres but pervades the days of the mines.

Now I work as a receptionist in a hotel at the end of the world, and I was surprised to find two Gaurāṅga stickers taped to the wardrobe in my room. Two more in the staff canteen and even two more on the cleaners' trolley. There are no stickers anywhere else in the hotel, just these: "Gaurāṅga – Be Happy."

Next door lives a masseur who was inspired to come to Hungary by an ISKCON devotee.

Then staff members came up to say that they had already been to Krishna Valley. Some had even taken groups to Krishna Valley. Thank you very much for these opportunities.

That it is so easy to stumble into Kṛṣṇa consciousness is thanks to you. You came as Śrīla Prabhupāda's ambassador about thirty-five years ago to give new impetus to the Hungarian preaching.

All glories to you!

Your servant,
Sanātana Dāsa

Sanātani Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked!

Szeretném megköszönni újra és újra, hogy a tanítványod lehetek. Ahogy telik az idő és történik az élet, újra és újra rájövök, hogy mennyire szerencsés vagyok, hogy a Te csapatodba tartozhatok. Amit teszel a *bhaktákért* a világot és Kṛṣṇáért az lenyűgöző számomra. Érdekes, hogy épp ezen a jelentéktelen kis Magyarországon történt velem-velünk a legnagyobb csoda, hogy itt vagy és megkaptuk a legnagyobb lehetőséget, hogy kapcsolódhassunk a lelki élethez.

Annyi mindent megköszönnék külön-külön is, például ahogy most láttam-hallottam *bhajanákat* Indiából, sok emlék feljött bennem, mikor ott lehetünk veled 2016-ban az akkori *saṅkīrtana* csapattal. Egy örök menedék lesz az összes emlék, az idő, amit a közelemben tölthettünk, a sok *bhajana*, a *parikramák*. Ezek az ízek mindig megmaradnak, ahogy csináltuk az India-maratont, és aztán végre ott voltunk Veled.

Köszönöm azt a sok *saṅkīrtanás* emléket, ahogy ott voltál velünk minden Maratonon elképesztő mennyire szerencsések voltunk, hogy ennyire sokat foglalkoztál velünk, az SMS-ek meg hogy vártál minket mikor megjöttünk. A semmitmondó anyagi világból hirtelen egy izgalmas csapat tagja lehetek, akikkel próbáljuk megmenteni a világot, és persze saját magunkat. Mi másra vágyhatnánk itt a földön? Nincs másnak értelme csak ennek.

Köszönöm azt is, hogy lehetünk önkéntesek úgy, hogy közben családostok is vagyunk. Most itthon vagyok Prayojanával és minden nap hálával gondolkodom arra, hogy a férjem Gaura-Nitāit szolgálhatja, nem pedig valami értelmetlen munkát csinál valahol, és nekem ahhoz kéne asszisztálni. Akárhányszor elgondolko-dom az életemen végtelen hálát érzek, hogy így élhetek. Hogy ismerhetlek Téged Guru Mahārāja, ismerhetem a *bhaktákat*, és szolgálhatok a templomban. Ennél jobb életet nem tudok elképzelni, és kérek, add a kegyed Guru Mahārāja, hogy soha ne gondoljam ezt másként. Szeretném életem végéig a missziódat szolgálni, mert nincs más értelme az életnek.

Köszönjük a gyönyörű csodálatos könyveidet, ezeket a ragyogó lelki könyveket,

amelyek minden szempontból a legmagasabb minőséget képviselik. És bár személyesen nekem az olvasás nem az erősségem, de nem halhatok meg addig, amíg ezeket a könyveket el nem olvastam!

Drága Guru Mahārāja, boldog Megjelenési Napot! Mindig nagyon fáj, mikor azt hallom, hogy éppen nem vagy jól és fáj valamid. Mindig úgy érzem, hogy biztos az én bűneim miatt. Remélem egyszer olyan tanítvány leszek, aki csak örömet okoz, és semmi fájdalmat.

Szeretettel, szolgád:
Sanātani Devī Dāsī

Sanḡinī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I am writing my humble offering to you on your Vyāsa-pūjā day (2024).

As I am not good with words or a great writer, I do not know how and what to write; how to express the feelings I have in my heart for you. May Rādhā-Kṛṣṇa help me.

Guru Mahārāja, you are my life-saver, and you save me not only spiritually, but also in material life.

I was so scared of dentists because of some past bad experience, that I did not even have the courage to go for simple check-ups. Once I came across some notes you had given to devotees through a WhatsApp group message where you mentioned that we should have regular dental check-ups. That gave me the courage to go and have my dental treatment. Your mercy was so great that I could have implants. Sometimes I am amazed how your one note saved me from having rotten teeth. Somehow, I feel as if you sent that note for me only.

At other times I also feel your hand in my life as you come to my rescue. I feel as though you are watching me and know exactly what difficulty or problem I am going through, and you help me.

Guru Mahārāja, I read some books about devotees serving Śrīla Prabhupāda and it seemed like they were living in pure bliss. When I read these accounts, I desired to have a similar experience, but then I used to get sad thinking that I would never have this kind of experience.

But this year, when you gave Āśā-latā the chance to serve you in Māyāpur, I was a bit anxious to send her all by herself. But then she told me the routine and atmosphere she was living in; it seemed like she was living in Prabhupāda's time. The way you designed the service program and the way you carry the legacy of Prabhupāda in today's very difficult times, is simply amazing. You are enabling the devotees to taste the pure bliss of *kṛṣṇa-bhakti*. I felt like being there myself and thus you have fulfilled my long-cherished desire. I really wish I can also personally serve you one day and taste this pure bliss.

Guru Mahārāja, you are so amazing and since I have come to know you, I do not cease to be amazed, I continue to do so. I feel proud to be your disciple.

Please keep bestowing your blessings on me and my family always.

Please forgive me if I said something out of line.

Thank you for giving me the pleasure of being your disciple, and the opportunity to write this offering.

Your daughter and servant,
Saṅginī Devī Dāsī

Saṅkīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked!

Én egy elesett lélek vagyok, aki sokszor elveszítem az igazi célt az élet sötét-ségében, de Te, mint a nap, olyan világosan ragyogó fény vagy, és a jelenléted világosságot hoz ebben a sötétségben, és láthatóvá válik az út vissza Krsnához. Ezt írod a könyveidben, ezt mutatod az életeddel, a mindennapjaiddal is, és ezt szolgálja a magyarországi Kṛṣṇa-tudat is. Te mint Kṛṣṇa kedves *bhaktája* és

Śrīla Prabhupāda legjobb tanítványa és követője, élő példa vagy nekem a cél, az odavezető út és a mindennapi gyakorlatokban is. Nagy szerencse ez nekem kedves Guru Mahārāja. Kérlek, bármilyen elesett is vagyok tarts meg a szolgálatodban és a társaságodban, ahogy eddig is tetted!

Köszönettel:

Szolgád:

Saṅkīrtana Dāsa

Santoṣa Dāsa

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble and respectful obeisances unto your lotus feet. All glories to You and all glories to Śrīla Prabhupāda.

“Our business is to simply chant the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*.” These words from Your lotus mouth *guru-mukha-padma-vākya cittete kariyā aikya* – have really penetrated my heart and it keeps ringing in my head. Both my wife Mālatī-mālā and I have started the service of teaching the chanting of Holy Names every Saturday to several children and their parents at the temple; and we have them chant one round all together using the beads. I feel grateful to You and Śrīla Prabhupāda when I hear that one or two devotees have taken to the process of chanting seriously after taking inspiration from the classes. There is hope we can be the instruments of touching the hearts and minds of wandering souls with such Kṛṣṇa consciousness activities.

As You may know during the month of January, the Prāṇa Pratiṣṭhā ceremony of Lord Rāma in the Ayodhya temple took place. Even though Lord Rāma was never in my meditation, few days before the ceremony, I had a vision of Lord Rāma, Lord Lakṣmaṇa and Sītā Mata standing on the main altar area in large well decorated assembly hall who were in the form of the *arcā-vigraha*. After a while, surprisingly They started walking along the hall in front of Their ministers. As soon as I thought – ‘Am I was really seeing Lord Rāma in front of me,’ then I lost this glorious vision. This is the second instance of my vision of Lord Rāma; the

first time took place a day after my mother died during COVID in June, 2021. I do not understand this connection with Lord Rāma.

Whilst in the whirlpool of my personal material existence, the thought and meditation of Your 75th appearance day and writing this letter for such an occasion is not only a privilege but also gives me immense inner peace and joy. Though I am not at all a qualified devotee nor have capabilities to express myself properly in words, my prayer is that I am able to understand Your moments of ‘Kṛṣṇa-ānanda’ through Your books and that I am able to serve You by absorbing myself in Your and Śrīla Prabhupāda’s writings and distributing them in the part of the world I am living in.

Lastly, I express my deepest and sincere gratitude for accepting this *adhama* as your *brāhmaṇa* disciple, though I am confident that I am not qualified to be on the *brāhmaṇical* platform. I however, do have the strong desire to purify myself to realize my *svarūpa* which can only be possible through the flow of your immense mercy.

Thank you once again Guru Mahārāja. May You always be engaged in the pastimes of Kṛṣṇa.

Your very fallen servant of a servant of a servant,
Santoṣa Dāsa

Santoṣā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Śivarāma Mahārāja,

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

Mindig szíveden viseled a sorsomat. Az elmúlt időszakban ezt hatványozottan érezhettem.

Új értelmet nyert a számomra a *Bhagavad-gītā* 4.34. verse:

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósított lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.”

Egyre nagyobb vágyam van arra, hogy elégedett lehess velem, hogy aktív résztvevője lehessenek a Kṛṣṇa-tudatos missziódnak. Még alázatosabb, még őszintébb tudakozó tanítványod szeretnék lenni, hogy még több transzcendentális megvalósításom lehessen. Az odaadó szolgálatban is szeretnék fejlődni, hogy még többször végezhessem Krisna-völgyben, otthon, és általánosságban a mindennapokban is. Tudatosabb szeretnék lenni arról is, hogy a tanítványodként felelősségteljesebb életet éljek. Felbecsülhetetlen érték vagy a számomra és a világ számára. Mindig van mit tanulni, mindig van hova fejlődni. A kegyed megnyilvánulása révén megláthattam, hogy hol van még nagyobb tennivalóm saját magamon, belső munka terén. Sorban adtad a lehetőségeket a számomra:

Részt vehettem a nagyobb fesztiválokon Krisna-völgyben, és lehetőséget kaptam, hogy mehessek oda más napokon is *bhaktákkal* beszélgetni, tanításokban részesülni, szolgálni a felügyeletük alatt. Nekem sokat jelent, hogy ahhoz is adtad a kegyed, hogy a házadban takaríthassak, kertedben tevékenykedhessek. Több felismerésem, megtapasztalásom és megértésem is történt az életemben – neked köszönhetően. Ezúton azt is szeretném megköszönni, hogy válaszoltál a levelemre. Hálás vagyok érte.

*yasya prasādād bhavavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravṛindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengenem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom a lelki tanítómesterem lótuszlábainak.”
Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, *Gurv-aṣṭaka* 8

Szolgád:

Santoṣā Devī Dāsī

Śārādīyā Devī Dasī

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, fogadd hódolatomat,
Születésnapod alkalmából minden jókívánságomat!

A szolgálatodba fogadtál és türelmesen tanítasz,
Bárcsak tudnám miként fizethetném meg mindazt, amit adsz.
Bár gyerekkoromban szerettem volna apáca lenni,
Később valahogy nehéz volt erre emlékezni,
Elsodort az élet engem is, mint oly' sokakat,
S hamar elfelejtettem a gyerekes álmokat.
Azt gondoltam, hogy van már egy jó életem,
De aztán rájöttem, hogy nagyot tévedtem.
Hajszoltam az anyagi boldogságot és mámort,
Jó volt, nem mondanám, hogy kár volt.
Mégis valami hiányzott,
A boldogságom íze hibádzott,
Folyton folyvást hajtottak a vágyak,
Égetett a tüze az anyagi világnak.
Egy napon azonban feltűntél az életemben,
És valami szépen lassan megváltozott bennem.
Ahogyan az eső az erdőtüzet kioltja,
Úgy a kegy, amit adsz, a *karmámat* mind feloldja.
Néha nézem, ahogy elmerülsz a *kīrtanában*
S látom, hogy csak látszólag élsz ebben a világban.
Ahogyan énekled a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*,
Azzal megnyitod számomra Kṛṣṇa birodalmát.
Példáddal tanítod nekem, hogy adjam át magam,
Ne féljek attól, ami abban a világban van.
A tiszta odaadás minden íze olyan édes,
Hogy rabul ejt mindenkit, aki kicsit is éhes.
Sok éve nekünk adtad Rādhā-Śyāmasundarát,
És ezen a vidéken felfedted Vṛndāvanát.
Megtanítottad hogyan imádjuk az Úr *mūrtiját*,

Építsük, szépítsük és tisztítsuk a templomát.
Azt is megtanítod, hogy Kṛṣṇa mit szeret enni,
Mert nem elég csak vegetáriánusnak lenni,
Azt jó ennünk, amit Kṛṣṇa is naponta eszik,
Örömeinek áldását a *bhakták* abból nyerik.
Amikor a lelki filozófiáról beszélsz,
Szavaid mutatják, hogy bizony te így is élsz,
Amikor pedig a kedvtelésekben elmerülsz,
Számunkra hihetetlen magasságokban repülsz.
Megosztasz velünk minden apró titkot, részletet,
Hogy megértsük mi a Kṛṣṇa iránti szeretetet.
Olvasol, leckéket hallgatsz vég nélküli vágygal,
Hogy mindent bőkezűen megosszál a világgal.
De nem csak elméletben merülsz bele teljesen:
Rādhā-Śyāmasundarát kényezteted kedvesen,
Vágyukat kitalálva díszíted oltárukat,
Feltárod számunkra is a belső világukat.
A Śyāmát átölelő kék virágú folyondár
Mindenki számára látható a nap folyamán,
Máskor pedig tehénpásztorfiúnak álcázva
Rādhārāṇī bizony még Kṛṣṇát is megtréfálja.
Amikor a szentírások a gurut dicsőítik,
Arra gondolok, igen, ez te vagy, és még több is,
Kṛṣṇa társa, Rādhārāṇī bizalmas szolgája,
Aki utunkat ebbe az irányba formálja.
Egyetlen kérésem marad csak feléd, bárcsak áldást adnál:
Vágyam az, hogy szeretnék egy porszem lenni lótuszlábadnál.
Egy apró léleknek mit lehetne ennél többet kívánni?
Köszönöm, hogy vagy.

Örök szolgád:
Śāradīyā Devī Dasī

Sāra-grāhi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el szívből jövő hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked csodálatos megjelenési napodon!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Szeretettel köszöntelek téged isteni megjelenési napodon, amikor ünnepélyesen is kifejezzük feléd hálánkat és szeretetünket, amiért vezetsz minket az úton vissza Rādhā-Śyāmához Golokára.

Elgondolkodtam azon, hogy ilyenkor hatalmas pompával dicsőítünk téged, ami a legtermészetesebb dolog a világon, hiszen a lelkitanítómester az a páratlan személy, aki rendelkezik azzal a transzcendentális tudással és odaadással, amivel képes az elesett lelkeket kimenteni az anyagi létezés mocsarából és visszaadni nekik eredeti identitásukat. Ez egy olyan különleges és ritka dolog, ami nagyon kevés személynek adatik meg itt az anyagi világban. Te egy igaz és hiteles lelkitanítómester vagy kedves Guru Mahārāja. Követve az előző *ācāryák* lábnyomait, szeretett lelkitanítómestered utasításait, egyre több lélekhez juttatod el ezt a kivételes lehetőséget, a felszabadulást az anyagi szenvedés fogságából.

Ezért felmerül a kérdés, hogy miért nem dicsőítünk minden egyes nap ilyen csodálatos pompával? Bár anyagi külsőségekkel valószínűleg nem leszünk erre képesek, de az elménkben megtehetjük ezt, és a tőled kapott utasítások gyakorlatba helyezésével is megtehetjük ezt. Kérdés, hogy megteesszük-e? Ha egy ilyen csodálatos páratlan ajándékot kapunk tőled, ami mögött a mérhetetlen odaadásod nyilvánul meg, óhatatlanul meg kell tennünk.

Szavaimmal ellentétben bevallom, hogy a megvalósításaim ezen a téren sajnos nem tökéletesek. Kérlek, bocsájtss meg nekem, hogy ilyen elesett vagyok. Minden igyekezettel azon vagyok, hogy csodálatos tanítványaid nyomdokaiba lépjek, és tökéletesen tudjalak szolgálni.

Kedves Guru Mahārāja, hálásan köszönöm a gondoskodásodat és a vezetésedet a lelki úton.

Jaya Rādhā-Syāma!

Elesett, de törekvő szolgád,
Sāra-grāhi Dāsa

Śarat-bihārī Devī Dasī

Kedves Guru Mahārāja, szeretve tisztelt lelki tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmīnī itī nāmīne*

Jelentéktelen szolgádként kölcsön vettem más emelkedett személyek szavait, dicsőíteni Téged, hogy megfelelő szavaik nektárja virágszirmokként hulljanak lótuszlábaidra.

Olvastam, hogy Śrīla Prabhupāda készült eljönni Magyarországra, de mégsem sikerült. Sajnálatos módon akkor sem tudtam volna találkozni vele, mert az életem más irányba vitt. De a csodálatos Śrīla Prabhupāda csodálatos tanítványait küldte maga helyett még azokba az országokba is, ahová Ő nem tudott már eljutni.

Így lehetett, hogy 1991-ben én is tudtam csatlakozni a Te jóvoltodból, igaz akkor még csak a fesztiválokra mentünk.

Szeretetteljes és kimeríthetetlen prédikálásod meghozta gyümölcsét. Mivel szíved vágya egy Śrīla Prabhupādával, türelmed határtalan, kitartásod, elkötelezettség megindító.

Egyedül a lelki tanítómester képes felszabadítani az élőlényeket az anyagi lét gyötrelmei alól, és visszahelyezni őket eredeti helyzetükbe. A lelki tanítómester felnyitja a tudatlanság sötétje által befedett szemünket, és isteni látással ajándékoz meg. Tanításaid mindig Kṛṣṇa megismerése felé vezet és évről évre egyre mélyebb utakra serkentesz.

Śrīla Prabhupāda mindenkinek prédikálta a Kṛṣṇa-tudatot, és követve lábnyomait, Te is sokféle módon terjeszted. De követőidtól a minőséget elvárod, hiszen Kṛṣṇa mégiscsak a Legfelsőbb Személy, akinek szolgálatát nem lehet félvállról venni.

Śrīla Prabhupāda vágyait igencsak magadévá tetted, ami többek között nemcsak a könyvosztás, a Szent Név éneklése, hanem egy hely létrehozása, ami megfelelő a *bhakták* számára, hogy zavartalanul tudják átadni magukat a lelki élet gyakorlásának.

És ahogyan írtál róla;

„Ez az a hely, ahol a szent név zengő hangja, a fuvola dala és a boldog nevetés muzsikája a fül kelyhén keresztül semmihez sem hasonlítható nektárt csöpögtet a szeretettől túlcorduló szívbe.”

„Ez az a hely - ahol az Úr megszámlálhatatlan társa él, ám néhány kivételes lelken kívül senki e világon nem ismeri - most megnyilvánította hatalmát saját megtestesülése formájában. Új Vraja-dhama a neve.”

„Az anyagi világgal szemben, ahol a rossz akarat és a rútság burjánzik megállíthatatlanul, Vraja-dhāma magasztos, tiszta szeretetet és isteni, édes szépséget áraszt, melynek kútfeje a két Legfelsőbb Személy, Rādhā-Śyāma.”

A mély elkötelezettséged példa számunkra, hogy is legyünk elkötelezettek Śrīla Prabhupāda mozgalma, a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében.

Hálásan köszönöm, hogy a tanítványod lehetek, hogy inspirálsz az életeddel és a könyveiddel.

Jelentéktelen szolgáló:
Śarat-bihārī Devī Dasī

Sārathi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az anyagi élet hétköznapijaiban a mostoha környezet nem kényezteti el azt, aki lelki életre törekszik. Állandó viszonylagosság és ellenségeskedés mérteljezi meg a híveket abban, hogy összetartozásukat erősítsék és bizalmukat egymásba vethessék. A Te személyed és az Uraknak végzett szolgálataod jelenti számomra a védelmet és a hitet, hogy lelki életünk eredményes lesz az anyag befedő hatásának ellenére is.

Hálás vagyok Neked, hogy a Te közösségedhez tartozom. Már a társulás lehetőségének tudatában elviselhetővé válik az anyagi létezés.

A lélek eredeti formájában boldog és energikus, csupa jó dolog történik vele és csupa jó dolgot tesz, boldogsággal árasztja el környezetét. Mindez megnyilvánul itt az anyagi világban számunkra, ha követjük az általad kikövezett utat.

Köszönöm, hogy fenntartod a lehetőségét számunkra, hogy megközelíthesük az Urakat, tanulhassunk Róluk, szolgálhassuk Őket és elhagyhassuk a halálakta világot.

Kegyelmedben bízva,
Sārathi Dāsa

Śaśikalā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obsequies at your lotus feet on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am so grateful to Kṛṣṇa that I may be your disciple and that I may taste your mercy and find the shelter of your lotus feet. Happiness and unhappiness in this material world go hand in hand and we can expect danger in every step of our life. Nothing is permanent and there is only one way to find the happiness. To

surrender to the personal service of the guru. Please help me to become sincere and steady in your service. I am asking for your mercy to find a way out of this prison of material existence. I am asking you to allow me to find the shelter of your lotus feet and to find happiness in chanting the holy names, to draw strength from your fabulous and wonderful lessons and to immerse myself in the wonderful stories of Vṛndāvana.

I pray to Lord Śrī Kṛṣṇa for your health dear Guru Mahārāja and may all your wishes come true. I can't wait for you to come back and for us all to celebrate you together in New Vṛndāvana.

Please allow me to stay in the dust of your lotus feet .

Your humble servant

Śaśikalā Devī Dāsī

Satya-saṅkalpa Dāsa

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Your Lotus Feet!

As Śrīla Prabhupāda says that Vaiṣṇavas are like a Moon among other stars, we can see this fact again and again in our everyday life.

Among all great personalities in this world Vaiṣṇavas are the greatest. And we have this great luck to serve the greatest among the greatest. We have a great opportunity to serve and meditate on Your Lotus Feet Guru Mahārāja, to listen Your *bhajan*s and lessons.

We are grateful to have Your presence in this confusing world.

Thank you for establishing such a great society and educating such an outstanding devotees here in Hungary and thank you for your protection from all bad and inauspicious.

I pray to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara for your health, dear Guru Mahārāja.

I wish you all the best on Your appearance day and

I wish You every success in Śrīla Prabhupāda's mission.
I will always try to do my best to help You in this mission.

Your humble servant:
Satya-saṅkalpa Dāsa

Śauri Dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Az összes odaadó tevékenység közül, amit végezhetünk a legeslegjobb a lelki tanítómester szolgálata.

Nincs *dharm*a, ami ennél tisztább és fontosabb lenne. Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī azt írja: „A lelki tanítómester szolgálata mindennek a lényege, és ez a lelki élet aktív elve. Śrīla Prabhupāda mondta, hogy az összes szolgálat közül a Szent Név éneklése a legfontosabb szolgálatunk. És egy levélben azt írta, hogy ilyen módon lehetünk mindig a lelki tanítómester társaságában, még ha fizikailag távol is vagyunk egymástól. Ahogy egyszer Te is írtad a *bhaktáknak*. „Én itt vagyok Indiában ti Magyarországon és mindannyian énekeljük a Szent Nevet és ezáltal együtt vagyunk, mert ez az éneklés összeköt minket.”

Śrīla Rūpa Gosvāmī azt írja: „Azáltal, hogy énekeljük a Szent Nevet, ez fog nekünk szeretetet adni a lelki tanítómester iránt. És ez az éneklés válik a lelki tanítómesterhez fűződő kapcsolatunkká.”

És ez a *kṛṣṇa-bhajana* a *guru-sevānk*.

A lelki tanítómester szolgálata a lényege mindennek, és a lelki tanítómester szolgálatának a lényege a hallás és az éneklés. És aki ezt megfelelően végzi Ő egy igazi szolgáló, tanítvány.

Ezért az élet egyetlen értelme Téged szolgálni és elégedetté tenni. Ha ez nem sikerül, nincs értelme semminek. Mert bármit, amit eddig elértünk vagy elérhetünk a lelki életben egyedül Neked köszönhetjük.

Kérlek szépen, add a kegyed, hogy egy ilyen tanítvánnyá válhassak.

Haszontalan szolgád,
Śauri Dāsa

Sāvitṛī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném kifejezni a köszönetemet és hálámat azért, hogy általad és természetesen Śrīla Prabhupāda, valamint az előző *ācāryák* kegye által megismerhettem azt a transzcendentális tudást, amelynek megvalósítása révén lehetőségem nyílik az Úr Caitanya szolgálatára. Egy nap talán elnyerem az Ő kegyét is, és megismerhetem a mindenkit vonzó, egyetlen Legfelsőbb Uramat, Śrī Kṛṣṇát, és ezáltal képes leszek szolgálni Őket is, az Isteni Párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Tudom, hogy sokat kell még tanulnom ezen az úton, de tisztában vagyok azzal, hogy mindezeket a lelki célokat a te kegyed nélkül képtelenség elérnem, ezért arra törekszem, hogy gondolataimmal, szavaimmal és tetteimmel elégedetté tegyelek.

Téged idézve hadd ajánljam föl neked mint lelki tanítómesteremnek újra és újra tiszteletteljes hódolatomat, neked, aki az Úr Caitanya Mahāprabhu és társai lótuszlábainál ülsz, az Ő kegyüket közvetíted, és szüntelenül Śrīmatī Rādhārāṇī és Śrī Kṛṣṇa szolgálatán elmélkedsz.

New York City, 2024. március 29.

Jelentéktelen szolgád,
Sāvitṛī Devī Dāsī

Savyasācī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor olvasom a lelki nektárral töltött írásaidat rájövök, hogy ha részt veszünk az Úr odaadó szolgálatában e *kali-yugában*, akkor Rādhā és Kṛṣṇa vágyában vagyunk benne, amit ők szeretnének ott a lelki a világban, hogy menjünk vissza innen hozzájuk. Akkor ez a vágyuk, az anyagi világban való prédikálás, az odaadó szolgálat végzése nekünk, itt az ő vágyukból, vágyukban valósul meg. Abban vehetünk mi is részt, magunkat és másokat is összekapcsolva, így kapcsolódhatunk bele itt, hiszen ez az Úr Caitanya küldetése, Prabhupāda és az Ő szeretett tanítványai, a Ti küldetésetek.

Kedves Guru Mahārāja! Ez egy nagyon csodálatos lelki láncolat, és ebben részt venni, ehhez kapcsolódni rajtatok keresztül nagyon felemelő. Felemelő küldetés ez, szó szerint egy csoda, ahogy a lelket, a lelkünket, az önvalónkat emeli egyre feljebb, vagy egyre beljebb a lelki világbeli közösségbe, ebbe az óriási lelki családba, és az itteni Kṛṣṇa-tudatos közösségbe is.

Kérlek, ahogy eddig kihúztatok, és húztok folyamatosan engem, minket, a lelki világ, Kṛṣṇa felé tovább, úgy mi is ugyan így teheszünk, segíthessünk másokon, az Úr Caitanya örömeire tevékenykedve, és a ti lelki áldásotokon át továbbra is fejlődheszünk, és gyarapodhasson az a számotokra is oly kedves, és végtelenül fontos vágy, ami Kṛṣṇa és a ti vágyatok is egyben, hogy segítségetekkel nagyon nagy számban terjeszthessük, és tovább vihessük azt, amit leraktatok nekünk és az utánunk következő lelki gyakorlóknak is.

Kedves Guru Mahārāja! Mindent megkaptunk tőletek, csak meg kell őrizni, és szépen gyarapítanunk e felmérhetetlen lelki értékeket, kincseket, a saját, és a világ országai, társadalmi számára. Köszönöm szépen ezt a csodát, ezt a lehetőséget, hogy itt lehetek, hogy elhoztátok azt, amire az emberek a kinti világban még álmukban sem gondolnak, hogy ilyen létezik. Nekünk át kell adni a társadalomnak, az embereknek, hogy az életüknek egyszerűsödni kell. Mert az embereknek a mohó fogyasztás természetellenes, természetet pusztító, de ugyanakkor az élet, lelki szempontjából is le kell egyszerűsödni, mert a mohó érzékielégítés

a lelki értékeket is elpusztítja, ezért az egyszerű falusi vidéki életforma megértése nélkül nincs sem egyéni, sem lelki, sem társadalmi fejlődés. Ennek a megértését a világgal, a magyar emberekkel, ezt adta kedves Guru Mahārāja, amikor szeretett lelki tanítómestered nagyon fontos vágyát az életeddé tetted. Bár az emberek nagy többsége számára csak egyetlen világ létezik: ez, amiben most élnek. Nem gondolják, hogy van egy másik világ is. Még a vallásos emberek is csak ennek a világnak élnek. A jelennek, a mostnak, a reklámoknak, a média ígéreteinek. Amit látnak ebből a világból, amit a mindennapokban megélnék, az hiszik, itt akarják, itt és most tünékeny világában elérni. De hát számukra ez az egyetlen világ. Számunkra és az ő számukra is adtátok a másik lehetőséget az igazi életre. Feltártátok, hogy az élet az életből ered. Köszönöm szépen, hogy felnyitottad a szemem, és elhoztad Magyarországra is a lelki világ üzenetét. Így akik ide eljönnek Krisna-völgybe, látják, hogy van egy jobb, egy nyugodtabb, egy egyszerű és józan világ is, ahova vissza lehet menni, ahova igen is el lehet menni, el lehet érn. Köszönöm szépen, kedves Guru Mahārāja!

Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy folyamatosan tartod a mindennapokban a fáklya lángját, Kali sötétségében, *māyā* világában nekünk. Csak követni kell, és akkor nap mint nap a fényben lehetünk. Lelki gyakorlókként sokszor nem is értjük meg mit is jelent, ahogy tisztul a szívünk. Egyre világosabb és tisztább lesz minden és életünké válik, hogy nem ez a világ, hanem a lelki világ az otthonunk. Köszönöm a kegyes áldásaidat, hogy megalapoztad itt Magyarországon Kṛṣṇa Isteni Birodalmát, nekünk lelki gyakorlóknak és minden józan magyar ember jólétének és lelki virágzásának érdekében.

Szolgád:

Savyasācī Dāsa

Siddhārtha Dāsa

Highly respectful, Your Divine Grace, please, allow me to offer my respectful obeisances and present this Vyāsa-pūjā offering on your 75th Anniversary, and your 55th year of *sannyāsa*!

Let me break my silence and try to speak something worth revealing. If it was not for your example in following the tradition of Vyāsa-pūjā, and the inspiration of your disciples to assist in it, we would not be able to participate in this noble occasion.

To speak truthfully, this offering is more like a *guru-pūjā*, because of some important clarifications you gave in two classes – one on Śrīla Prabhupāda’s position and the other on Guru’s position.

You are Śrīla Vyāsadeva’s most connected representative and swift saviour. Let me cite *Chāndogya-upaniṣad* (6.14.2) *ācāryavān puruṣo veda* (those who follow a bona fide master know things in reality). You are the spiritual master who deals according to a place, time, and circumstance, giving real knowledge to all your followers.

We respect you as stated in *Bhāg.* 11.17.27:

*ācāryam mām vijānīyān nāvanmanyeta karhicit
na martya-buddhyāsūyeta sarva-deva-mayo guruḥ*

“The *ācārya* is Myself and never disrespect him in any way. Not envy him, thinking him an ordinary man, for he is the representative of all the demigods. So, all respect and supreme glory to You, our beloved Teacher.”

Śrīla Prabhupāda has planted the seed, and you continue doing the nurturing.

*annād bhavanti bhūtāni parjanyaḍ anna-sambhavaḥ
yajñād bhavati parjanyo yajñah karma-samudbhavaḥ*

“All living bodies subsist on food grains, which are produced from rain. Rains are produced by the performance of *yajña* [sacrifice], and *yajña* is born of prescribed duties.” (*Bhg.* 3.14.)

You have established this natural living and self-sufficient farm in New Vraja-dhāma – the best farm community. Such grown-with-love produce is most worthy to be offered to Śrī Kṛṣṇa. This is necessary to survive also. But what is even more important is to survive spiritually.

In *Śrī Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 2.25.278 stated:

*ye līlā-amṛta vine, khāya yadi anna-pāne, tabe bhaktera durbala jīvana
yāra eka-bindu-pāne, utphullita tanu-mane, hāse, gāya, karaye nartana*

“Men become strong and stout by eating sufficient grains, but the devotee who simply eats ordinary grains but does not taste the transcendental pastimes of Lord Caitanya Mahāprabhu and Kṛṣṇa gradually becomes weak and falls from the transcendental position. However, if one drinks but a drop of the nectar of Kṛṣṇa’s pastimes, his body and mind begin to bloom, and he begins to laugh, sing, and dance.”

Śrīla Prabhupāda’s purport:

“All the devotees connected with the Kṛṣṇa consciousness movement must read all the books that have been translated (the *Caitanya-caritāmṛta*, *Śrīmad-Bhāgavatam*, *Bhagavad-gītā* and others); otherwise, after some time, they will simply eat, sleep, and fall from their position. Thus, they will miss the opportunity to attain an eternal, blissful life of transcendental pleasure.”

As for me, I have “bloomed” because of your books.

On the authority of *Śrī Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 10.119, let me state that it is you who has built a base for your followers to be calm and to transcend (*khedayā-viśadayā pronmīlad-āmodayā*), to understand the scriptures (*śāmyac-chāstra-vivādayā*) and to search for Śrī Kṛṣṇa, to enjoy the transcendental mellows and become intoxicated by divine love (*rasa-dayā sa-madayā*).

*heloddhūnita-khedayā viśadayā pronmīlad-āmodayā
śāmyac-chāstra-vivādayā rasa-dayā cittārpitonmādayā
śaśvad-bhakti-vinodayā sa-madayā mādhuburya-maryādayā
śrī-caitanya dayā-nidhe tava dayā bhūyād amandodayā*

“O ocean of mercy! Let there be an awakening of Your auspicious mercy, which easily drives away all kinds of material lamentation by making everything pure and blissful. Indeed, Your mercy awakens transcendental bliss and covers all material pleasures. By Your auspicious mercy, quarrels and disagreements arising among different scriptures are vanquished. Your auspicious mercy pours forth transcendental mellows and thus causes the heart to jubilate. Your mercy, which is full of joy, always stimulates devotional service and glorifies the conjugal love of God. May transcendental bliss be awakened within my heart by Your causeless mercy.”

Trying to be yours,
Siddhārtha Dāsa

Śikṣāṣṭaka Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your glorious lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda!

When good fortune arises, the *guru* enters one's life. Millions and millions of lifetimes then become pale by comparison, because it is from this moment onwards that real life begins.

At the time of initiation, a disciple receives the seed of *bhakti*, or in Śrīla Prabhupāda's words:

“(...) the spiritual master awakens the sleeping living entity to his original consciousness so that he can worship Lord Viṣṇu. This is the purpose of *dīkṣā*, or initiation. Initiation means receiving the pure knowledge of spiritual consciousness.”

The spiritual master picks the disciple up from wherever he is at and gradually uplifts him through his instructions and personal example. This is the way the disciple becomes qualified to factually perform devotional service and eventually achieve perfection. One can only imagine how difficult a service this is on the part of the spiritual master, especially in the confused times of today. We come with so much baggage, so many concocted notions about ourselves, about what spiritual life is or should be like. We take illusion for reality, dream for actuality:

“Although one may experience many seemingly wonderful or important events in a dream, one's real life begins when he wakes up. Similarly, since the spiritual master gives birth to the disciple by awakening him to spiritual life, a bona fide disciple understands that his spiritual master is the very basis of his life.”

Giving birth to the disciple, like a loving mother, the spiritual master endures all kinds of strains. Babbling about and fiddling around, the newly born disciple causes a host of disturbances for the spiritual master. The waking process, the coming about of Kṛṣṇa consciousness, is a terribly gradual one. But being anchored in love for Kṛṣṇa, the spiritual master not only tolerates but continually encourages and lovingly facilitates his fledgling disciple. Whereas a mother generally has a few children, the spiritual master takes care of hundreds.

Dearest Guru Mahārāja, having been around you for the past year has given me a small glimpse into your service as a spiritual master. This really stood out for me,

how much you sacrifice yourself, how much you *have* sacrificed all your life, how dutifully and seriously you take your role as a spiritual master – it is mind-boggling, beyond human! It gave me a drop of understanding of what love for the spiritual master really is, as you are doing all the above for one purpose only, to satisfy His Divine Grace, our ISKCON founder *ācārya*, Śrīla Prabhupāda. You epitomise what for many is just a concept: the spiritual master is the very basis of one’s life.

Whatever it takes for your disciples to become attached to Kṛṣṇa, you will allow it to go on; many a time to your personal discomfort. Even in Māyāpur, where your focus is on writing, there is little time when others are not around, when you do not get flooded with messages and requests, and the weight of expectation does not burden you. And still, you push on, giving yourself to all of us, all the while typing away the wondrous nectar that will sustain us forever.

Dearest Guru Mahārāja, being one of the most recent children to join your family, and unrefined and erratic at that, I know that I am quite the botheration. I am so immensely grateful that you still give me mercy by patiently tolerating and correcting my nonsensical behaviour. It has been such an amazing year because being in your presence, physically as well as in meditation, has elevated my consciousness so much. You exude “spiritual consciousness,” whilst simultaneously embodying “real life”, and thus one cannot help but get drawn in. You are the transparent via-medium that is described in śāstra, and witnessing Kṛṣṇa speaking and acting through you is the most mystical experience of my life.

Moreover, beyond your service of spiritual master, a devotion that you so completely render, it is just awe-inspiring to behold how you engage in writing. We are so grateful you have chosen that to be your main service for the years to come, and if it means having less time for disciples, especially for a wretch like me, so be it Guru Mahārāja.

What you are doing will have far reaching ramifications for our society, now and for centuries to come. And I will always try my best to assist in whatever minute capacity I can. You will always be the very basis of my life.

Guru Mahārāja, I am very happy to notice that even a steel-framed Swiss heart like mine can feel some genuine appreciation and love. It is all by your mercy. Thank you very much, for everything.

Your ever-indebted servant, Śikṣāṣṭaka Dāsa

Śilpa-kariṇī Devī Dāsī and Kaunteya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to the *saṅkīrtana* movement of Lord Caitanya.

This year marks 30 years since my first initiation. It was Nāma Haṭṭa Tābor in August 1994 at New Vraja-dhāma when there was almost nothing. But by your mercy and the hard work of the devotees, now we have beautiful New Vraja-dhāma. It was my honour to participate in the three-year marathon to open the farm.

You have taught us everything – how to have a strong *sādhana*, how to serve, how to preach, do book distribution, and how to love Rādhā-Śyāma and each other.

The last couple of years have been hard for me, but you gave me the instruction, when I can and have time, to go and worship Rādhā-Śyāma. And I really hope that by your mercy and the mercy of the Vaiṣṇavas, I will be able to do so.

Kaunteya also sends his humble obeisances and wishes you the best of health with hope that we will meet you again soon.

Your servants,

Śilpa-kariṇī Devī Dāsī and Kaunteya Dāsa

Śiromaṇi Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatokat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Önnek!

Bár évente csak egyszer tesszük, hogy hálánkat kifejezzük Önnek, igazából minden nap hálásnak kellene lennünk, csak annyira természetesnek vesszük azt, amikor jó dolgok történnek az életünkben. Ugyanakkor van, hogy nem is igazán

tudjuk felfogni, milyen különleges helyzetben vagyunk, milyen értékes az, amit Kṛṣṇa képviselőjeként átad nekünk. Holmi üvegdarabnak véljük, holott a legdrágább gyémánt az, amit kaptunk. Egy kivételes lehetőség, hogy a szenvedésekkel teli anyagi világot magunk mögött hagyhassuk, és visszatérhessünk Kṛṣṇához, és örök kedvteléseinek részeseivé váljunk.

Sajnos én sem vagyok abban a helyzetben, hogy teljesen átlássam, milyen drágakővel ajándékozott meg, mikor menedékébe fogadott. Bár szeretném megérteni, de befedettségem még nem ad lehetőséget erre. A fátyol olykor fellebben, de aztán mintegy délibáb el is tűnik a tudatomból. Próbálok eleget tenni kérésének, és *bhaktává* válni, de néha szélmalomharcnak tűnik, hogy még ebben az életemben célt érhetnék el. De a hitem elég erős Önben, a Kṛṣṇa-tudatban, Prabhupāda által átadott folyamatban, így folytatom az utam, és igyekszem cselekedeteimmel elégedetté tenni Önt, hiszen enélkül ezek a felajánlásaim mind csak üres szavak lennének.

Igyekszem minél több emberrel megismertetni a Kṛṣṇa-tudatot, és segíteni őket a lelki életük útján, de tudom, hogy az Ön áldása nélkül, nem tudnék semmit sem tenni. Így továbbra is csak kérni tudom, hogy segítsen az utamon, és hálám jeléül én is segíteni fogok másokon. Tudom mennyire fontos Önnek Prabhupāda missziója, mennyire elkötelezett a mozgalma iránt, így én is mindent tőlem telhetőt meg fogok tenni, hogy Prabhupāda nevéhez méltó közösséget alkossunk.

Hálásan köszönök mindent, amit értem / értünk tesz, szolgálja:
Śiromaṇi Devī Dāsī

Sītā-Rāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet on this auspicious day, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Over the past four years, I must have listened to almost all the remembrances of Śrīla Prabhupāda on the Prabhupāda Memories series by Siddhānta Prabhu. I rel-

ish listening to pastimes about Prabhupāda from prominent as well as obscure devotees, it enables me to get a deeper insight into Śrīla Prabhupāda - the person Bhāgavata. To add to that, in recent years there have been newer and newer editions of memories of Śrīla Prabhupāda from devotees such as Govinda Dāsī, Śyāmasundara Dāsa and Gargamuni Dāsa. These all elaborate on different facets of Śrīla Prabhupāda's character and personal qualities.

One such book is *Swamiji*, describing Brahmānanda Prabhu and his memories of Śrīla Prabhupāda. I had read this book several years ago. I recalled various stories from this, however, when I watched the video of Brahmānada describing the *Kṛṣṇa magic*' moments of how the first *Bhagavad-gītā* first came to be printed, I was greatly enlivened.

So, it was with interest that I started listening to you reading the book *Swamiji* in Māyāpur recently.

However, when listening, something wonderful, almost mystical started to happen. A seed of sweetness sprouted in my heart. I found myself totally absorbed and enthralled by your reading. It was not only your reading but your anecdotes, little insights and additions as you read through the text of the book - I don't recall having read the book in the same way! There was a sweetness about it, I wanted more and more....in fact I found myself in the sweetest ecstasy as you read about the magic of Macmillan *Bhagavad-gītā* episode. I found myself listening to the same bits several times mesmerized and waiting on the edge of my seat for the next instalment. What incomparable sweetness!

On the matter of presenting Vedic knowledge and the *Śrīmad-Bhāgavatam*, Śrīla Prabhupāda states in his purport to *Bhāg.* 1.1.3:

'In Sanskrit the parrot is also known as śuka. When a ripened fruit is cut by the red beaks of such birds, its sweet flavour is enhanced. The Vedic fruit which is mature and ripe in knowledge is spoken through the lips of Śrīla Śukadeva Gosvāmī, who is compared to the parrot not for his ability to recite the Bhāgavatam exactly as he heard it from his learned father, but for his ability to present the work in a manner that would appeal to all classes of men.'

Yes, this has been my experience in your reading of *Swamiji*.

'The subject matter is so presented through the lips of Śrīla Śukadeva Gosvāmī that any sincere listener that hears submissively can at once relish transcendental tastes which are distinct from the perverted tastes of the material world. The

ripened fruit is not dropped all of a sudden from the highest planet of Kṛṣṇaloka. Rather, it has come down carefully through the chain of disciplic succession without change or disturbance. Foolish people who are not in the transcendental disciplic succession commit great blunders by trying to understand the highest transcendental rasa known as the rāsa dance without following in the footsteps of Śukadeva Gosvāmī, who presents this fruit very carefully by stages of transcendental realization. One should be intelligent enough to know the position of Śrīmad Bhagavatam by considering personalities like Śukadeva Gosvāmī, who deals with the subject so carefully.>

On reflection, I remember that previously Guru Mahārāja, you had produced a reading of the pastimes of Gajendra in the 8th Canto, with musical accompaniment, I had a copy on an old-fashioned cassette, I had listened to that hundreds of times.

Śrīla Prabhupāda goes on to further say:

‘This process of disciplic succession of the Bhāgavata school suggests that in the future also Śrīmad-Bhāgavatam has to be understood from a person who is factually a representative of Śrīla Śukadeva Gosvāmī.’

I have found that I have a similar experience listening to your vlogs, you have really captured the essence of so many topics, a perfect repertoire for a modern preacher’s kit, knowledge of all essential things in five-minute segments.

In the Cc. Ādi 13-48, Kṛṣṇadāsa Kavirāja states:

Śrīla Vṛndāvana Dāsa Ṭhākura, the authorized writer of the pastimes of Śrī Caitanya Mahāprabhu, is as good as Śrīla Vyāsadeva. He has described the pastimes in such a way as to make them sweeter and sweeter.

And so it is that following in the footsteps of our previous acharyas Guru Maharaj, you are rendering the teachings of the Six Gosvāmīs, particularly Raghunātha Dāsa Gosvāmī accessible and further enhancing the pastimes of Rādhā and Kṛṣṇa making them sweeter and sweeter.

Thank you, Guru Mahārāja, for providing us with these drops of nectarine sweetness, preparing our hearts for the service of the Divine Couple.

Your servant,
Sītā-Rāma Dāsa

Sītārāṇī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In the *Bhagavad-gītā* 4.33, Kṛṣṇa says:

“Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realized souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth.”

Although I have known you my whole life, it was last summer only that I had the first opportunity to serve you personally in some cleaning, while you stayed in the UK.

Soon after, you gave me the opportunity to write you regularly, and ask any questions that I might have. I am so grateful that you gave me this opportunity to serve you and inquire from you.

In your emails, you have really emphasised the importance of daily *sādhana* to me, and this has helped me reach consistency, something that I struggled to achieve before.

In the next year, when I come to Hungary and Māyāpur, I hope that I will be able to serve you further, and pray that I can take full advantage of these opportunities to please you.

Your servant,
Sītārāṇī

Smara Hari Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

This year has marked for me what feels like a leap in my Kṛṣṇa conscious

journey; my desire to be in your personal association has finally come to pass, I cannot believe my good fortune! It feels like I have been thrown into a river of Kṛṣṇa conscious nectar, and am being swept up under your shelter. There is nothing like your association, Guru Mahārāja.

Although our philosophy maintains that *vāñī* is the principal way of associating with the spiritual master (which I try to take very seriously also) in this offering I wanted to glorify some aspects of your *vapuḥ* which by some great fortune I have access to.

It seems like you are giving more and more mercy to those around you as time goes on. The first night I came to say goodnight in Māyāpur this year was something magical, I have not experienced anything like it before -- to offer flowers, place my head on your divine feet, and to meditate on your words and compassion, was blissful.

Shyamasundara prabhu says in his memories of Śrīla Prabhupāda that there was not a single day that he walked into Prabhupāda's room and was not full of excitement. I feel the same with you, Guru Mahārāja, I never know quite what to expect, but it is always your mercy.

It reminds me of Haridāsa Ṭhākura's words when Lord Caitanya visited and inquired from him "My dear Haridāsa, what is the news?"

Haridāsa Ṭhākura replied, "My Lord, whatever mercy You can bestow upon me."

Another joy of being in your personal presence is the nice environment you create around you. Rādhā-Śyāma are always the centre and you are pulling us closer by installing mantras such as *rādhā-śyāma prana mora* into our hearts.

This atmosphere is also shared by your dedicated disciples, which is another aspect of your *vapuḥ* that I want to praise. Your disciples are a product of your investment of love given selflessly for so many years. Through them I understand the many faceted aspects of your personality, mood, and mission. I am incredibly grateful for such association where I feel I can be myself; I do not have to hide my devotion to my guru – its blissful to share such pointed focus and devotion. I pray to always serve amongst such exalted company and receive their mercy.

*tādera caraṇa-sebi-bhakta-saṅe bās
janame janame boy ei abhilāṣ*

“To be a servant of their lotus feet and to reside in the company of devotees--this is my aspiration birth after birth.”

In conclusion Guru Mahārāja, I wanted to say thank you. You have given me so many gifts. The gift of your personal association, the gift of your disciples, the atmosphere you create around you, and I am praying I can also one day become fit to receive your gift of pure devotion.

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-pūtram atra svarūpam
rūpam tasyāgrajam uru-pūriṁ māthurīṁ goṣṭhavāṭīm
rādhā-kunḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-kr̥payā śrī-gurum tam nato 'smi*

“I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacimata, the association of Śrīla Svarāpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathura, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kunḍa and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana.”

Please always keep me near you!

Your servant,
Smara Hari Dāsa

Smṛti-pālikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked és a napnak, mikor megjelentél!

*brahmāṇḍa brahmite kono bhāgyavān jīva
guru kṛṣṇa kṛpāya pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények karmájuk szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsókba zuhanak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből, egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (Cc. *Madhya* 19.151)

30 évvel ezelőtt egy gyönyörű tavaszi napon találkoztam először személyesen veled. Veszprémhez közel, egy kis faluban lakó *bhakták* házában volt a *nāma-haṭṭa* program. Épp akkor érett a cseresznye és megkértek, hogy másszak fel a fára és szedjek neked a friss, ropogós gyümölcsből.

Akkor még nem is sejtettem, hogy milyen csodálatos dolgokat fogok végezni a kegyedből a jövőben, a te közvetlen irányításod alatt.

*sei sarva-vedera 'abhidheya' nāma
sādhana-bhakti haite haya premera udgama*

„Ha a szabályozott odaadó szolgálatot, a lelki tanítómester irányítása alatt végezzük, minden bizonnyal felébred bennünk a szunnyadó istenszeretet. Ezt a folyamatot *abhideyának* nevezik.” (Cc. *Ādi* 7.142)

Most, hogy a templomszoba közepén fel lett állítva az állvány az üvegtető legmagasabb pontjáig, felmáztam rá és körbenéztem. Ami ott fogadott, az egy leírhatatlanul szépséges és fenséges látvány volt. Egyszerre volt látható az összes szent hely, a legelésző tehének, a *bhakták*, amint az úton sétálva a szent nevet éneklük... Sajnáltam, hogy ezt nem tudom mindenkinek megmutatni. Amit te itt létrehozál, az a megnyilvánulása mindannak, amit a könyveidben leírsz.

Az ilyen pillanatok mindig nagy erőt és inspirációt adnak arra, hogy bármilyen testi, vagy elméleti nehézség is adódik az életben, mindig a helyes úton kell tovább haladnunk, amit te tökéletesen és végtelen türelemmel megmutatsz nekünk.

Néha beszélgetek olyan személyekkel, akik ugyan nem gyakorló hívők, de valamelyik projekt kivitelezése során személyesen is megismertek téged. Minden alkalommal oly csodálattal és tisztelettel beszélnek rólad, mert a te személyiséged a közönséges emberekre is nagy hatással van. Ilyen egy tiszta *bhakta* jelenléte.

Habár én itt csak egy jelentéktelen porszem vagyok, azért abban reménykedem, hogy még sok-sok évet tölthetek el a te közvetlen irányításod alatt. Újabb szent

helyek megnyilvánításában segédkezhettek, amelynek eredményeként, közönséges anyagi látással nézve is, bárki bepillantást nyerhet Kṛṣṇa örök kedvteléseibe és a lelki világ gyönyörű mindennapjaiba.

A te dicsőséged mérhetetlen, hisz Śrīla Prabhupādát végtelen odaadással követve, tökéletes jellemmel mutatod meg bárkinek, hogyan kaphatják meg Kṛṣṇa lótuszlába porának a nektárját.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-pālikā Devī Dāsī

Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī-Revatī Devī Dāsī and Nitāi-Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I write my offering to you, Guru Mahārāja, it is less than two weeks to your appearance day. We share the same birthday which is my great fortune, but spiritually you are so far ahead which is simply awe inspiring.

When I listen to your podcasts, your answers seem to flow seamlessly. Your presentation and understanding of Kṛṣṇa consciousness is deep and clear. I cannot find anyone to compare with you Guru Mahārāja. Others may inspire to a point but you are ahead of them all.

As our spiritual master, you teach by example, you follow strictly and you preach flawlessly.

Your desire to see your disciples moving forward is strong, yet you do not accept compromise.

In the fifth verse of the *Gurv-aṣṭaka* prayers it states:

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā guṇa-rūpa-nāmnām*

*prati-kṣaṇāsvādāna-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“The spiritual master is always eager to hear and chant about the unlimited conjugal pastimes of Rādhikā and Mādhava, and Their qualities, names, and forms. The spiritual master aspires to relish these at every moment. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.”

This verse is very much applicable to you Guru Mahārāja. Throughout your writings, lectures, conversations, and general preaching, all this becomes self-evident. Your books are very much your heart on display showing love for the Supreme Lord and Śrī Rādhikā. You are so absorbed in our dear Lord, and through your books you encourage us to go deeper to develop spiritually, to get closer to the goal of life with true love.

I cannot wait to see you again in a couple of months and spend some time with you Guru Mahārāja. I hanker to have your association – to even have a particle of the faith you have is my goal.

All glories to you dear Guru Mahārāja.

Your eternal servants,
Śrīmatī Devī Dāsī
Vāruṇī-Revatī Devī Dāsī
Nitāi-Candra Dāsa

Śrīpati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget isteni lótuszlábaid menedékének!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja, szeretettel köszöntelek isteni megjelenésed immáron 75. csodálatos évfordulóján!

Szeretném kifejezni a hálámat, kérlek, hallgasd meg a felajánlásomat, amelyben amennyire csak lehet, megpróbállak dicsőíteni téged.

Kedves Guru Mahārāja, az istentestvéreimmel együtt sokat beszélgetünk arról, hogy a személyedben, Śrīla Prabhupāda odaadó tanítványaként is milyen csodálatos lelki tanítómesterünk van... És ahogy, akár az adott pillanatban vagy hosszabb távon, de előre haladnak e beszélgetések, azt tapasztaljuk, hogy egyre jobban elmerülünk a veled kapcsolatos transzcendentálisan édes történetekben, a rólad szóló kimeríthetetlen, páratlan gondolatokban, tanításaidban, amelyeket nagyon szeretünk... Ám ugyanakkor, sok esetben szinte egyszerre kiáltunk fel: „Prabhu, de ez hogy van már, én ezt nem értem! Nem értem, hogy lehet ez...”

Csak morfondírozgathatunk rajta, de valójában nem érthetjük, sohasem tudjuk „épp ésszel” felfogni azt, hogy a személyedben megnyilvánulva hogyan tud minden egyszerre és egyre dinamikusabban jelen lenni. Honnan van a tiszta szívvedben az a rengeteg szeretet és könyörület felénk, a végtelen tenni akarás, az intelligencia, a szervező- és vezetőképesség, Śrīla Prabhupāda könyveinek beható ismerete és széleskörű terjesztése, a lelki megvalósítás, az erő és a tapasztalat, a végeláthatatlan és felemelő tanítás, a szent névhez való elszakíthatatlan ragaszkodás, a rendkívül mély Istenszeretet, a *bhaktákról* való gondoskodás, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara világhírű imádata, az írásaid, azaz a lelki világot részletesen feltáró hiteles irodalom forrása, Nava Vraja és minden más *dhāma* ismerete, az egyedi humor és a tudatos életszemlélet, az elkülönülés az anyagi dolgoktól, a kegyesség, az irgalmasság, az együttérzés... Felsorolni is képtelenség azt, hogy mi minden jó és lelkesítő dolog egyszerre, ami téged teljes mértékben és páratlanul jellemez!

Ekkor az istentestvéreimmel összeségünk: „Hát igen, Guru Mahārāja az Guru Mahārāja!”

Śāstráink arról beszélnek, hogy a lelki tanítómester nem „egy közönséges ember”, hanem ő *Sākṣād* Hari, aki olyan jó, mint Kṛṣṇa, mert a *guru-paramparával* együtt az ő szolgálatukat végzi, ő Kṛṣṇa képviselője.

Kedves Guru Mahārāja, számomra te vagy Kṛṣṇa legkülönlegesebb képviselője!

A tapasztalatok pedig azt mutatják, hogy Kṛṣṇa képviselőjével, az úr tiszta szívű

bhaktájával kapcsolatba kerülni, utasításait követni, tanításai szerint, valamint az általa megalapított szent *dhāmában* élni, pedig sohasem egy közös dolog! Ezzel kapcsolatban nem gondolom, hogy különösebben alkalmas, vagy képezített lennék, hanem mint minden, számomra hozzád kapcsolódó dologban, ebben is az irgalmadra szomjazom, és a kegyedre éhezem!

Kedves Guru Mahārāja, te mindig lelkes vagy, mindig bölcs, előre mutatóak és kifürkészhetetlenek a gondolataid, utasításaid erővel és étellel töltönek meg minket, ugyanakkor mindannyiunkért fáradhatatlanul tevékenykedsz, közben pedig igencsak a háttérbe helyezed magad, nem törnek le a kihívások, pedig akár panaszkodhatnál is miattuk, hogy milyenek vagyunk, az ostobasággal mit okozok neked, vagy, hogy hol fáj, ki bántott meg éppen stb... De nem panaszkodsz, hanem a kötelességtudatról szóló felfogást messze kimerítve, töretlenül haladsz előre, közben pedig inspirálsz és megtanítasz arra, hogy a *guru-paramparānkat* képviselő isteni lótuszlábaidat állhatatosan követve érhetjük el a várva várt legcsodálatosabb lelki sikert, azaz az oltalmadban Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök szolgálatát!

Kedves Guru Mahārāja, felfoghatatlan jó szerencsében, és a tanításaid által páratlan lelki látásmódban részesülhet minden szerencsés lélek, aki akár csak egy pillanatra is, de valamilyen módon kapcsolatba kerül veled! Egyben megköszönöm neked, hogy anno Kuṇḍalatāval és az istentestvéreimmel együtt megismerhettünk téged, és az oltalmadban élhetünk jelenleg is! Kérlek, add az áldásaidat, hogy fejlődhessek, hogy mindannyian együtt fejlődhessünk a lelki életben!

Kedves Guru Mahārāja, egyben sok-sok boldogságot kívánva neked isteni megjelenési napod csodálatos ünnepén, e felajánlással együtt a lótuszlábaidhoz borulva, mindezeket köszönöm szépen Neked!

Śrīla Guru Mahārāja ki jaya!

Śrīla Prabhupāda ki jaya!

Jaya, jaya Śrī Rādhāāāāā-Śyāma!

Szolgád:

Śrīpati Dāsa

Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az élet a testi és az elmebeli fájdalokról szól, ha az anyagi oldalát nézem. A szépség benne a lelki élet és Te, Guru Mahārāja. Szeretném ezt viszonzni, és sok örömet okozni neked.

Kérlek, add a kegyed, hogy tudjam követni a vágyaidat!

Hálás lányod:

Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Sukhayantī Devī Dāsī

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

*anuvratānām śiṣyāṇām
putrāṇām ca dvijottama
anāpṛṣṭam api brūyur
guravo dīna-vatsalāḥ*

“O best among the *brāhmaṇas*, those who are spiritual masters are very kind to the needy. They are always kind to their followers, disciples, and sons, and without being asked by them, the spiritual master describes all that is knowledge.”
(*Bhāg.* 3.7.36)

We all anticipate a spiritual master to naturally exhibit care and concern for the well-being of their disciples. When a spiritual master accepts a disciple, they take on the responsibility of guiding that individual back home, back to Godhead by the end of their current life.

During initiation, the spiritual master also takes on the disciple's karma, and if the disciple sins at any point, the Guru shares in that transgression's consequences. This commitment places a heavy responsibility on the shoulders of the initiating spiritual master, leading one to expect special and personal care for those to whom such a profound promise has been made.

The greatness of a person becomes even more evident when they extend care to those with whom they have no obvious ties or commitments. Taking personal care and giving attention to someone without the formal commitment of an initiated disciple and initiating spiritual master demonstrates a level of kindness and love that goes beyond obliging responsibilities. How great it is then, that such a person will show concern and love to another just out of the pure kindness of one's heart.

From the very beginning, you have shown me immense mercy. Without any apparent reason, you have accepted me, providing shelter and guidance. I am not your initiated disciple, nor am I an official *śikṣā* disciple. I am just another devotee in the ISKCON family with no direct connection to you. Yet, you have embraced me, offering a home, engaging me in service, trusting me, dedicating your time, caring for me, and expressing concern. You have given me a community and you have given me Rādhā-Śyāma. Though I may not be your disciple formally, your care has felt just as genuine.

A great Vaiṣṇava can embrace the entire world in their heart, with the sole desire to witness everyone attaining the goal of pure love for Godhead. Your interactions with me exemplify the greatness of the Vaiṣṇavas.

I feel incredibly fortunate to have you in my life. Not only do I have my own spiritual master, but I also have you to guide me and provide shelter. What have I done to deserve such a double blessing?

On your appearance day, as it is said that Vaiṣṇavas are especially merciful, I dare to ask for your blessings. Please bless me to always remain faithful to Śrīla Prabhupāda's mission and adhere to my Guru Mahārāja's instructions and desires.

May your blessings ensure that I continue to reside in New Vraja-dhāma under the loving shelter of Rādhā-Śyāmasundara, and may I never be separated from Their service.

Bless me to engage in meaningful service in your project for your pleasure thus allowing me to be useful.

And please bless my two daughters to one day take up the process of devotional service with all sincerity within Śrīla Prabhupāda’s ISKCON.

Thank you for who you are and for all that you have done for me. Thank you for bestowing upon me your **causeless** mercy.

Your servant,
Sukhayantī Devī Dāsī

Sukumārī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Idén Gaura-*pūrṇimā* napján írom neked a felajánlásom. Ahogy hallgatom a leckéidet az Úr Caitanyáról, bár már nagyon hiányzol nekünk, mégis veled vagyok ezen a különleges napon. Minden pillanat, amióta felkeltem reggel és hódolatomat ajánlottam neked és az Uraimnak, hálával tölti el a szívem. Milyen különleges életet kaptunk tőled, drága Guru Mahārāja!

Az igazság az, hogy engem minden inspirál, amit csinálsz: ahogy a könyveidet olvasom, tényleg olyanok, mint az ablakok a lelki világra, a leckéid, ahogy hallgatom, és minden pillanat, amikor veled közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódhatok, annyira nektári, hogy azt kívánom, bárcsak sose érne véget. Olyan vagy, mint egy érintőkö, drága Guru Mahārāja!

„A gyakorló *bhaktákra* ösztönzőleg hat gurujuk példaértékű személyisége és tanítása. A szentírások és a tanítványi lánc *ācāryái* szigorúan meghatározzák azokat az ismereteket és életvezetési elveket, melyeket egy hiteles lelki tanítónak tanítványaira kell örökítenie. Kṛṣṇa kegyéből azonban a tanítvány és a guru közötti kapcsolat a tanítások és az elvek mellett különleges erőt is közvetít. A lelki tanítón keresztül Kṛṣṇa megnyilvánítja vonzerejét, hogy közelebb vonja magához a megkötött lelkeket, akik egyre jobban ragaszkodnak gurujukhoz.” (*Nvm.* 3.kötet)

Ezen a különleges napon azért imádkozom hozzád, szeretett lelki tanítómes-

terem, hogy kérlek, áldj meg indokolatlan kegyeddel, hogy az értelmemmel, a szívemmel és az életemmel tudjalak szolgálni itt, most és ezen túl is örökké!

Szolgád:

Sukumārī Devī Dāsī

Sulalitā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sajnálom, hogy nem vagyok annyira bölcs, hogy mindig csak az Ön önzetlen szolgálata lebegjen lelki szemeim előtt. Az anyagi energia trükkjei olyan hatásosak, hogy bár tudatos vagyok arról, hogy az Ön szolgálata a legfennköltebb, legnagyobb, legkülönlegesebb dolog a világon, mégsem vagyok képes teljes szívvel befogadni a csodát. Olyan sokat köszönhetek Önnek (lényegében mindent), és mégis újra és újra próbálom megrágni a már megrágottat.

Végtelenül sajnálom, hogy még nem tudom minden tettemmel, szavammal és gondolatommal Önt szolgálni, ami, ha így lenne, sem lenne elegendő viszonzás-képpen. Olyan jó lenne, ha teljes valómmal csak az Ön szavaira és szolgálatára tudnék koncentrálni. Szeretném az egész életemet teletűzdelni olyan nemes tettekkel, melyeknek köszönhetően örökre Guru Mahārāja szívébe jutnék, hogy soha ne tudjon elfelejteni, és mindig úgy tudjon rám gondolni, mint akiért érdemes volt annyi áldozatot vállalni.

Újra és újra rácsodálkozom, hogy mennyire különleges személy Ön, és újra és újra látom, hogy én mennyire kicsi, jelentéktelen alak vagyok. Csak az Ön iránti szeretet tehet naggyá, ezért újra és újra próbálom tökéletesíteni kettőnk kapcsolatát a tiszta, odaadó, önzetlen, felbecsülhetetlen szolgálatokon keresztül.

Tudom, hogy három dologgal igazán boldoggá lehet tenni Guru Mahārāját. Az egyik, ha tiszta *bhaktává* válunk. Igyekszem még ebben az életben megvalósítani. A másik a könyvosztás. Én is az egyik legcsodálatosabb szolgálatnak tartom, így ígérem, hogy amikor tehetem, osztani fogom Śrīla Prabhupāda könyveit. A

harmadik pedig Rādhā-Śyāma imádata. Éppen valamelyik nap mondtam az egyik *pūjārī mātājīnak*, hogy a *pūjārī* a legjobb hely a világon. Óriási lehetőség a *mūrtik* szolgálata arra, hogy mindent, amit csinálunk lelki energiával tudjunk feltölteni.

Mivel ezek megvalósításával lehet Önt boldoggá tenni, ezért szeretnék tiszta *bhakta* lenni, szeretnék az egyik legjobb *saṅkīrtanás* lenni és szeretnék alázatos, odaadó *pūjārī* lenni, amikor lehetőségem van rá.

Remélem ily módon elnyerhetem a világ legcsodálatosabb kincsét, az Ön elégedettségét.

Végtelenül hálás vagyok, hogy megmentett. Szeretnék örök szolgája lenni nem csak itt, hanem a lelki világban is.

Szolgája:

Sulalitā Devī Dāsī

Suśilā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretném kifejezni feléd köszönetemet és hálámat azért, hogy általad bekerülhettem Śrīla Prabhupāda családjába. Lassan 23 éve már, hogy csatlakoztam a Kṛṣṇa-tudatos misszióhoz, de még mindig úgy érzem, hogy nagyon-nagyon sok minden előttem áll a lelki életben, amit meg kell valósítanom. Az elmúlt években, évtizedekben igyekeztem minél többet adni magamból, de még mindig hosszú az út. Viszont nagyon erős hitem van Benned, Śrīla Prabhupādában, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarában, a *bhaktákban*, és ez elég erőt ad nekem ahhoz, hogy folytassam az utamat a lelki életben.

Az élet megannyi váratlan fordulattal szembesít, mindig minden változik, de ami örök, az a lelki tanítómesterrel és Kṛṣṇával való kapcsolat. Habár a minket körülvevő anyagi világ nem állandó, és rugalmasan kell hozzáállni a változásokhoz, megnyugtat az a tudat, hogy a lelki kapcsolatokban mindig menedékre lelhetek.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, áldj meg indokolatlan kegyeddal, hogy tudjam

folytatni a szolgálatomat, hogy fejlődhessek a lelki életben, hogy legyen mohó vágyam arra, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *bhaktáit* szolgálhassam!

Egy apró szolgálát:
Suśilā Devī Dāsī

Svayam-rūpa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Engedd meg, hogy szeretetem és gondolataim megpróbáljam belesűríteni ebbe a rövidke felajánlásba, amit neked, isteni *gurudevám*nak írok.

Nemrég gondolkoztam, hogy mennyire pokolian borzalmas lehet akár csak egy nap is, amikor egy tanítvány nem gondol a lelki tanítómesterére. Sosem szeretnék egy napot sem úgy átélni, hogy nem gondolok rád, nem meditálok azon, hogy hogyan tehetnék elégedetté, és nem szolgáljak valahogyan.

Elképesztő számomra, hogy mennyire különleges nagy odaadással, szeretettel végzed az Úr Caitanya által adott missziót, és hogy mennyire tökéletesen elégedetté teszed a lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Jó érzés ezen meditálnom, mert remélem, hogy egyszer én is tökéletesen elégedetté tudlak majd tenni téged, Guru Mahārāja!

Van egy csodaszép ima a *prema-bhaktiról*, amit az egyik könyvedben is írsz:

*kva jano'yam atīva pāmarahḥ
kva durāpaṁ rati bhāgbhir apy adahḥ
iyam ullalayaty ajarjarā
gurur uttarṣa dburā tathāpi mām*

„Hol vagyok én, az ostoba, attól az istenszeretettől, amit még a nagy *bhakták* sem érhetnek el? Mégis egyre csak azt szomjazom, hogy megízleljem e nagyon ritka szeretetet, s e szomjúságba az egész testem beleremeg.” (*Utkalikā-vallarī* 26)

Tudom, hogy a kegyedből képes vagyok eljutni odáig, hogy ez a tiszta istenszeretet megnyilvánulhasson a szívemben, és minden önző vágytól mentesen szerethessem a csodálatos isteni párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Amikor eljön ez a boldog nap, akkor tudni fogom, hogy a te indokolatlan kegyedből lehetséges ez, ahogy minden más is.

Sok erőt ad, motivál azt látni, hogy a kegyedből a tanítványaid, istentestvéreim, mennyire magas szintre eljutnak. Ez is tanúbizonysága annak, hogy mennyire csodálatos személy vagy, Guru Mahārāja, és hogy a kegyedből bármi megvalósulhat.

*e beno rādhāra caraṇa-jugale
paricarjā pā'bo kabe
haha braja-jana more doyā kori'
kabe braja-bane lo'be*

„Mikor, ó ,mikor szolgálhatom már Śrī Rādhā lótuszlábát? Ó, Vraja lakói! Mikor könyörültök már meg rajtam, s vizstek magatokkal Vṛndāvana erdeibe?”
(*Gītā-mālā, Siddhi-lālasā* 10.3)

Ahogyan Bhaktivinoda Ṭhākura kéri Vraja lakóit, hogy könyörüljenek rajta, úgy könyörgök én is hozzád Guru Mahārāja, hogy kérlek, ha készen állok majd rá, akkor vezess engem Vṛndāvana erdeibe, hogy ott szolgálhassalak tovább téged és Rādhā-Śyāmát.

Minden szolgálatomat és mindenemet amim van, fel szeretném ajánlani a lótuszlábaidnak.

Meg szeretném köszönni, hogy elfogadtál és hogy a hibáim ellenére nem utasítasz el.

Köszönöm a kegyességedet, a példamutatásodat, a gondoskodásodat, az utasításaidat, a türelmedet, szeretetedet.

Köszönöm, hogy lelki apukámként vezetsz az utamon és köszönök minden alkalmat, amikor szolgálhatlak!

Imádkozom, hogy mindig elkötelezettnek, hálásnak, szeretettelinek érezzem magam feléd, Guru Mahārāja, és imádkozom az egészségedért és a jólétedért.

Bár valószínűleg sosem fogom tudni igazán meghálálni, visszafizetni, hogy felavattál és megmentetted az életemet, de imádkozom hozzád, hogy mindig legyen erőm és elkötelezettségem szolgálni, és hogy a szolgálataimmal elégedetté tegyelek

és kitudjam fejezni a hálámat, szeretetemet, amit a szívemben érzek feléd, isteni
Guru Mahārājám!

Hálásan köszönök mindent!

Nagyon boldog megjelenési napot kívánok, Guru Mahārāja!

Hűséges szolgád:

Svayam-rūpa Dāsa

Śyāma Gaurī Devī Dāsī

My Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you, your most auspicious appearance day, and the glories of your divine lotus feet, which are the greatest treasure of my life.

Another year has gone by, and once again the opportunity to glorify you on your appearance day has come.

I am always filled with wonder and gratitude when I look back at the events of the past year, and each year I am met with even more appreciation of your inconceivable mercy.

As a conditioned soul, I have been wandering around in this mysterious and disappointing world for longer than I can imagine, suffering from my mistakes, life after life. However, by Kṛṣṇa's compassion and mercy, the waves of good fortune kindly washed me towards you, who are like a moon among stars. You took me into your shelter, and are mercifully guiding me forward on my path back to Godhead. Even though I am completely unqualified, you have kindly accepted me into your spiritual family, and continue to inspire me more and more, as the years go by.

Dear Guru Mahārāja, what would I do without your service and association?

My heart leaps remembering how you have been there for me throughout my whole life. But how have I become so fortunate? Kṛṣṇa has showered his causeless mercy on this tiny insignificant soul, and kindly brought her close to His most

wonderful devotee. This is the greatest wonder of my life, the most valuable gift, as well as my only hope in going back home back to Godhead. You saved my life, and the life of so many others. Kindly allow me to somehow repay you, please fulfil my one desire – that I may serve you forever.

When I am away from you, I remember the times when I rendered personal service to you and I live off those memories. As time passes, mundane events and memories are gradually forgotten. Even after a year or two they seem insignificant and dull, although in the moment it may have felt like something of value. But when I think of my memories with you, they are like an effulgent ray of sunshine, like an eternal gift which is ever-fresh, and never comes to an end. These memories have built the foundation of my life, and made me into who I am. When I am engaged in your service, I feel complete and at home. I am eternally grateful to you for all this.

Dearest Guru Mahārāja, your personality fills me with wonder day by day.

A wonderful devotee, endowed with such rare and unique love and devotion. An incredibly empowered preacher, a skilled and expert *pūjārī*, an artist, a scholar, but most importantly a compassionate and merciful person, with a heart of gold.

Simply by being yourself, you have touched the hearts of countless devotees, as well as ordinary people who have received your association in some way or another. Some devotees hear your *kīrtana*, others hear you speak a few words or simply see your smile, and immediately commit to you as their spiritual master. Wherever you go, you leave people amazed, stunned, and filled with admiration.

How have I become so fortunate to receive the association of such a wonderful spiritual master? It is the greatest mystery of my life, therefore all I can do is bow down to you again and again, and with a straw between my teeth humbly beg you to kindly keep me in your association and service, although I am completely undeserving.

In my heart, I place you on a golden throne decorated with all sorts of beautiful stones, such as diamonds and sapphires. I offer you incense, beautiful scented flowers, and a long garland made of gardenia flowers, that reaches down to your knees. I offer you everything I have, and wash your beautiful lotus feet with my tears of love. However, nothing I can do will ever come close to what you do for us. Therefore, I am forever in your debt.

Last year on Nṛsiṃha Caturdaśī festival you mercifully gave me second initiation, which opened a new world before my eyes. Kṛṣṇa consciousness gained

new meaning, going into depths which I only dreamt of before. I understood that there is much more to Kṛṣṇa consciousness than what I can understand or experience, and my amazement of you has reached newer levels.

But who really are you, in reality? I pray that one day I can understand, so that I can serve you in an adequate way, in a way that you deserve. Due to my ignorance and contamination, I commit countless offences to you, but you mercifully forgive me every time, just like a loving father. I hope that my offences can gradually go away, and I can become more pleasing to you. You have touched my heart, and filled me with awe.

Sometimes, I wish I could have been there with you from the beginning of your journey, from the early 90's, when you started preaching in Hungary. I imagine what it could have been like to know you as a young gentleman, or to "get old" with you. At the same time, I am deeply satisfied with how our relationship is and I know that everything is happening exactly the way it should.

You are my spiritual father, and I feel completely safe and protected in your shelter. You teach me everything, from the basics of parting my hair in the middle and dressing neatly, all the way up to the highest and most confidential conclusions of spiritual life. If I did not have you in my life, I would not be who I am. You have given me everything, but what I find most valuable is that you gave me a place called Home. There is no place in the universe closer to my heart than New Vraja-dhāma, and thinking about it immediately fills me with joy, wherever I may be in the world. My love and attachment to this land of miracles is so strong, that the idea of spending my life in separation from it is unimaginable.

Please be merciful to me Guru Mahārāja, and kindly keep me in the service of Rādhā-Śyāma. Please empower me to become a useful and pleasing servant of Theirs, and kindly forgive me for my disqualifications and the impurities of my heart. Rādhā-Śyāma are simply wonderful, and continue to melt the hearts of devotees, who have the good fortune of visiting New Vraja-dhāma from around the world. Nobody knows the kind of miracles that take place in the temple room, during the night of each festival. In a wonderland, which from the outside appears to be an eco-village or a self-sustaining farm community, the most ecstatic *kīrtanas* take place, in the association of the pure devotees of Rādhā-Śyāma. I am unable to understand what really goes on, all I know is that this place is my home, my shelter, and the source of my happiness.

You are my greatest fortune, and the meaning of my life. Being a part of your pastimes in this world is so wondrous, that I cannot help but thank my lucky stars whenever I think of you. Service to you is so pleasing to the heart, that I constantly desire to improve and train myself for your pleasure. I wish to offer you all kinds of services, anything that brings you happiness. Even though my mind wanders here and there and my mood may not always be the best, I know for certain that the events which are taking place in the present time, will mean so much to me in the future.

These fortunate youthful days spent in your service, whether in Māyāpur or in Hungary, will be my inspiration and life force in the future.

You ended your 2022 Vyāsa-pūjā offering to Śrīla Prabhupāda with these words: “I miss those days, I miss you.” I know for certain that one day, years from now, amid all sorts of worries and household duties, I will look back at my youth and say: “I miss the old days, I miss you.”

Please keep me in your shelter dearest Guru Mahārāja!

Kindly allow me to always remain fixed in determination as your humble servant, life after life.

Please be merciful, and never let me go.

Your forever servant,
Śyāma Gaurī Devī Dāsī

Śyāma Gaurī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I feel as though my offering cannot and will not portray my true feelings as I do not think there are words to describe it, however I will try my best.

Since I was little, my mother and grandparents have been telling me pastimes which they have had with you, and I always wondered if I would ever get the

chance to experience some for myself. By your mercy I did experience some, one of which happened very recently at Kolkata airport.

We were chastised by the Kolkata airport security for doing *harināma* in the terminal, so you called Śyāma Gaurī (number one) and I over and told us to find “the man in charge” and get his written permission to do *harināma* in the airport.

After getting this instruction we walked away pondering how to do this. Out of the whole devotee group we were probably the least capable. Anyway, we somehow found the head of security and pleaded our case; he was not interested in our arguments though. We must have gone back and forth talking to him about ten times, as we didn’t want to go back to you with any disappointing news.

Although we were not successful and this pastime seems insignificant, it felt special to me because it reminded me of the pastimes my grandad and mother would tell me as a kid. It also reminded me of Śrīla Prabhupāda and how he would give crazy instructions to his disciples sometimes.

Somehow, by Kṛṣṇa’s mercy, I found you in this life and have had the fortune to know you my whole life.

Guru Mahārāja, you have always been the light in my life which I am desperately trying to follow. You have always been my saviour, somehow you always know when I need you and you act accordingly. For this I owe you everything and more.

I am so grateful for the past few months that I could spend in the Holy Dhāma serving you. I pray that I can always remember these experiences, and even if physically I am not able to be with you, that mentally I can serve you, sing with you, or take darshan of the most beautiful Pañca-tattva on Gaura Pūrṇimā with you.

Thank you, dear Guru Mahārāja, for everything and thank you for accepting me although I am least qualified.

Your servant,
Śyāma Gaurī

Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked és megjelenési napodnak.

*evam janam nipatitam prabhavāhi-kūpe
kāmbhikāmam anu yaḥ prapatan prasāṅgāt
kṛtvātmāsāt surarṣiṇā bhagavan grhītaḥ
so 'ham katham nu visrje tava bhṛtya-sevām*

„Kedves Uram, ó, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?” *Bhāg.* 7.9.28.

Első találkozásom Veled egy fesztiválon volt. Nem sokat értettem az előadásodból, csak egy dolog maradt meg bennem, hogy ezt a világot megfelelően kell használni, és ennek megértéséhez szükség van tudásra. Azt a példát említetted, amikor egy gyerek, nem tudva mire való, szájába veszi a sróf húzót. A szüleim mai napig emlegetik ezt a példát. Nagy benyomást tett rám és nem is sejtettem, hogy később, mint legjobb jóakaróm fogsz gondoskodni rólam.

Ellátogattál a miskolci központba, nagyszüleim házába, ahol, újra transzcendentális tanításban részesülhettem a leckéden. Majd Kamala Mātājīhoz költöztetél, hogy részese lehessen az ottani prédikálásnak.

Amikor Új Vraja-dhāmába lejöttem, nem is sejtettem, hogy mennyi leckéden és általad vezetett *kīrtanában* vehetek majd részt. A legjobban az érintett meg, mikor a legnagyobb nehézségben, (Balabhadra Prabhu eltávolodásakor) felemeltél elesett helyzetemből, és adtad a lelkesítő társaságot, segítve ezzel, hogy átmenjünk a próbatételen. A kegyedet és együttérzésedet mutatja ez a tett is az elesett lelkek iránt, mint amilyen én is vagyok. Köszönöm szépen a lehetőséget *mūrtik* szolgálátára. Köszönöm szépen, hogy részt vehetek a vendégek vezetésben és eszköz lehe-

tek ebben a páratlan prédikálásban, ami nagy örömet és elégedettséget ad a lélek számára. Hálás vagyok Neked, hogy itt élhetek, ahol Rādhā-Śyāma szolgálata és csodálatos kedvteléseire való emlékezés a páratlan ajándékod.

Kérlek, bocsátsd meg a sértéseimet, és foglalj le továbbra is lótuszlábaid szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

*be guro jñāna-da dīna-bandho svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vrindāvanāsīna hitāvatāra prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó, lelki tanítómester, isteni tudás adományozója! Ó, bűnösök barátja, te a saját örömet osztod szét, s a kegy óceánja egyes egyedül te vagy. Noha Vṛndāvana az otthonod, alászállsz az elbukott lelkekért, amilyen jómagam is vagyok, s Rādhā Kṛṣṇa iránt érzett isteni szerelmét dicsőíted. Kérlek, légy kegyes hozzám!”
(*Pañcarātra-pradīpa*)

Ez az ima a guruhoz pontosan kifejezi azt, hogy miként vélekedek Rólad! És bár nehéz az életem, mindennap gondolok Rád, mert fontos vagy nekem!

Isten éltesen, Gurumahārāja! Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:
Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Śyāmajiu Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget Neked!

A 2023-es év bővelkedett csodálatos élményekben, és voltak benne olyan élmények is, amihez szükségem volt több intelligenciára, hogy csodálatosnak tudjam elfogadni.

A tavalyi évben kiderült, hogy nem vagyok sok dologra alkalmas. Csalódnod kellett bennem, és ezt nagyon sajnálom.

Tudom, hogy annyira lágy a szíved, hogy annyira kegyes vagy az esetetekhez, hogy még számomra is van remény. Tudom, hogy a szereteted a tanítványaid iránt mérhetetlen, és ebből juttatsz nekem is.

Egyetlen reményem, hogy valamilyen módon tovább szolgálhatom a *bhaktákat*, Rādhā-Śyāmát, téged, bármilyen nehézséget is okozok Neked és az autoritásaimnak.

Nem akarok neked felelőtlen ígéreteket tenni, de megpróbálok jobb lenni, és olyan ember, *bhakta* lenni, akit szeretnél látni, amikor rám nézel.

Szolgád:

Śyāmajiu Dāsī

Śyāmasundara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Please accept my humble obeisances; all glories to Śrīla Prabhupāda.

My real offering this year is my doctoral dissertation on the Hungarian transla-

tions of the *Bhagavad-gītā*. In recent years, I have considered writing this as one of my main services to you, Śrīla Prabhupāda, the Bhaktivedanta College, and the Hungarian ISKCON community. I plan to write a letter describing how I have seen this service, so here I would simply like to express my gratitude to you for making this service possible through your activities in Hungary, and for allowing me to engage in Kṛṣṇa's service.

Your eternal servant,
Śyāmasundara Dāsa

Bhaktin Szakács Beáta

Hare Kṛṣṇa kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad előtt! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Ó Isteni Kegyelmének, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Bárcsak tökéletes szavakká tudnám alakítani a Neked szánt virágaimat! Bárcsak olyan finomak, színesek és bársonyosak lennének, mint amilyenek teljes valójukban! De sehogy sem lesz olyan fenséges, olyan transzcendentális, mint amilyennek szeretném, hisz egy ilyen feltételekhez kötött lélek, mint én, nem vagyok képesített szebbé tenni, mint ahogyan Kṛṣṇa megteremtette őket. Csak azt tudom, hogyha Rád gondolok, a szívem megtelik szeretettel, a szemeimet előnti a könny, és testemet átjárja a hálaérzet és az irántad érzett tisztelet.

A hála, a sok fáradozásért, a munkásságodért, amit értünk teszel. A hála azért, amiért a legnagyobb kincset feltétel nélkül adod mindenkinek, hisz a Te kegyedből kapjuk meg Kṛṣṇa áldását, ami nélkül nem lennénk képesek fejlődni. Milyen szerencsések is vagyunk!

Hála azért, amiért Jananī Devī Dāsīt kézen fogva hazakísérted a lelki otthonunkba. Ezt soha nem fogom tudni eléggé meghálálni Neked, kedves Mahārāja! Hála azért, amiért Te mindig velünk vagy! Ez a tudat biztonsággal tölt el, csak úgy, ahogy egy gyermeket is megnyugtat édesanyja óvó ölelése a viharban.

Te vagy az, aki mutatod nekünk a kivezető utat az élet viharaiból. Nekünk csak követnünk kell tudni Téged. Kérlek, add a kegyed, hogy ez sikerüljön! Te már megmutattad nekünk, hogy milyen egy tiszta bhakta. Te Śrīla Prabhupāda tökéletes követője vagy!

A hála, hogy ennek a közösségnek én is a részese lehetek.

Az egész magyar yatra nevében köszönöm ezt Neked!

Nem utolsó sorban kívánom, hogy bármerre is jársz, mindig virágszirmok szegélyezzék utadat, lágy szellő simogassa arcodat és Kṛṣṇa mosolya kíséreljen mindenhova!

Jelentéktelen szolgája egy örök jóakarónak:

Bhaktin Szakács Beáta

Bhakta Szakács Zoltán

Hare Kṛṣṇa kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon örülök, hogy idén is van szerencsém átadni Önnek a jókívánságaimat születésnapja alkalmából. Kívánom, hogy Kṛṣṇa tartsa további jó egészségben és jó erőben!

Szeretném, ha tudná, hogy sosem fogom elfelejteni feleségem, Jananī Devī Dāsīért tett támogatását.

U.i.: a Szent Könyvek még mindig megvannak, azóta sem égettem el őket. Nagy becsben tartom őket. Bízok benne, hogy egyszer majd én is megértem azt, amit Jananī megértett.

Hare Kṛṣṇa!

Köszönettel:

Bhakta Szakács Zoltán

(Jananī Devī Dāsī férje)

Bhakta Szegedi Miklós Ádám

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad előtt! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a *bhaktáknak!*

Remélem üzenetem jó egészségben talál.

Bár képesítetlen és méltatlan vagyok ahhoz, hogy téged dicsőítsek mindenképpen szerettem volna megragadni az alkalmat arra, hogy köszöntselek, és kifejezzem hálámat megjelenési napod alkalmából.

A néhány évvel ezelőtti pandémiás időszak sokak számára sok nehézséget és szenvedést okozott, én magam mégis hálás vagyok érte, hiszen életem legszerencsésebb fordulatát hozta el. Egész életemben útkereső voltam, kutattam az élet magasabb rendű igazságait, de vallásellenes tudományhívőként olyan helyeken kerestem, ahol mit sem tudnak róla. Aztán a karantén alatt, számomra is érthetetlen módon, de megkaphattam a *bhakták* kegyét és a *bhakták* társaságát. Az életem egy csapásra megváltozott, értelmet nyert, és azóta minden szempontból csak jobb lett. Még abban az évben jelentkeztem a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolára, melynek jelenleg már a mesterszakos teológiaképzését végezhetem, és kiváló tanítványaidtól tanulhatok.

És mindezekért végtelen hálával tartozom neked, kedves Guru Mahārāja! Te voltál, aki elhozta Magyarországra Śrīla Prabhupāda tanításait. A Te csodálatos személyed és végtelen erőfeszítéseid nélkül nem lennének magyar nyelvű könyveink, nem lennének templomaink, nem lenne Krisna-völgy, de nem lenne a főiskola és nem lenne itt a magyar *bhakták* felemelő és inspiráló közössége sem. Lehetővé titted azt, hogy az itteni elesett lelkek, köztük én a legelesettebb is, lehetőséget kapjanak, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi –

Vijaya-Gaurāṅga és a *bhakták* szolgálatában elmerülve fejlődhessenek az odaadó szolgálatban.

*tad viddhi pranipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānam
jñāninas tattva-darśinah*

Hálával tartozom, hogy feltételekhez kötött helyzetemben közvetett iránymutatásaidon, tanításaidon és utasításaidon keresztül esélyt kaptam megismerni az élet valódi célját, a Legfelsőbb Abszolút Igazságot, Śrī Kṛṣṇa tiszta odaadó szolgálatát. Kérlek, add a kegyed, hogy ezen az úton kitartóan haladva egyszer elnyerjem a lehetőséget a te elégedetté tételedre és szolgálatodra, valamint, hogy közvetlen iránymutatásoddal én is terjeszthessem az Úr Caitanya üzenetét úgy, ahogy Śrīla Prabhupāda meghagyta nekünk.

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Szegedi Miklós Ádám

Bhakta Szilágyi Zsolt

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked.

Néhány hónappal ezelőtt elfogadtál törekvő tanítványodként, és most itt ülök Új Vraja-dhāma-ban Atula Kṛṣṇa Prabhunál, ahova feltöltődni-pihenni jöttem a budapesti templomi szolgálatom után. Ennek az egyszerű mondatnak minden részét áthatja az a kegy, amit Tőled kaptam, amiért olyan hálás vagyok, hogy nem igazán tudom szavakba önteni.

Az elmúlt két évben az Étel az életért alapítványnál szolgáltam, de tavaly év vége felé rá kellett jönnöm, hogy fizikailag túl megerőltető nekem ez a szolgálat: Kṛṣṇának hála minden nap nagy mennyiségű adományt kapunk, és nagyon nagy mennyiségű *prasādát* osztunk ki a rászorulóknak, ami csodálatos, de sajnos ez a sok fizikai munka már a *sādhānam* rovására vált: képtelen voltam esténként a szentírások tanulmányozására, a fáradtságtól nem fogott már az agyam.

Azt kértem a budapesti templom vezetőitől, hogy ha lehetséges, akkor adjanak

nekem olyan szolgálatot, hogy Gaura-Nitāi közelében maradhassak, Őt szolgálhassam tovább. Egy ideje betöltetlen volt a templomban a kommanderi szerepkör és úgy ítélték meg, hogy alkalmas vagyok rá - én pedig minden nap, minden erőmmel, Krisna kegyét kérve azon vagyok, hogy rászolgáljak bizalmukra. Igyekszem, hogy Kṛṣṇától kapott képességeimmel hasznosan és alázatosan tudjam szolgálni az Úr Caitanyát és nagyszerű *bhaktáit*, a *saṅkīrtana-bhaktákat!*

Levelem eddig olyan, mintha magamról írtam volna, pedig minden sora mögött a Te dicsőítésed rejlik: a Te kegyednek, kitartásodnak köszönhetem mindazt, ami ma velem történik, a helyzetet, amiben lehetek, minden percben hálát adok ezért Neked! A Te sok évtizeden át odaadóan végzett tevékenységed nélkül nem lenne Új Vraja-dhāma, nem találkozhattam volna Atula Kṛṣṇa Prabhuval, a Te kedves *bhaktáddal*, nem léptem volna a lelki útra, nem haladhatnék rajta Candra-śekhara Prabhu irányításával, és természetesen Gaura-Nitāi templomát sem szolgálhatnám, mint törekvő tanítványod.

Sokszor eszembe jut, hogy későn csatlakoztam a Kṛṣṇa-tudat mozgalmához, sajnálom, hogy nem lehettem itt a kezdeteknél, nem szolgálhattalak, hogy valóra váltsd ezt a csodát, aminek most naponta élvezem a gyümölcsét sok száz lelkes *bhaktád* társaságában.

Arra gondoltam, hogy egy módon tehetem jóvá ezt a mulasztásomat: megígérem, hogy hátra lévő életemet a Te szolgálatodnak ajánlom, tanácsaid és útmutatásod pontos végrehajtásával fogom segíteni, hogy valóra tudd váltani ígéreteidet, amit Śrīla Prabhupādának, a Te tanítómesterednek tettél!

Hálás és törekvő szolgád:

Bhakta Szilágyi Zsolt

Tāṇḍavī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

*om ajñāna-timirāṇḍhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Before I start let me glorify our dear Śrīla Prabhupāda, who, along with all the diamonds and pearls (which he bestowed upon us), revealed to us Guru Tattva and the blissful process of glorifying and thanking Guru through offerings.

All Glories to Śrīla Prabhupāda!!!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svaminn iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāñī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Over the past two years many changes have occurred in my life.

However, the happiest event of this period was your darshan (I guess I am lucky, because it happened twice last year). Your care and attention to your disciples is stronger than paternal care and fatherly attention. I am immensely grateful to you for this.

Over the past year I met many devotees and when asked, “Who is your Spiritual Master?” and I reply, their faces change as if they see, not me, but you. I am filled with joy and pride. I am very proud to be your disciple.

I know that it is by your mercy, but to become your worthy disciple is my responsibility. I realize this and try to do the best I can.

Once, you said, “It is important not to swim on the surface but to dive deeper to find the pearls and treasures of spiritual life.” I always remember these words and am eager to deepen my relationship and service to *Śrīmad-Bhāgavatam*.

Last year I was happy to become a student in the Bhāgavatam School opened by H.H. Bhakti Vijñāna Goswami Mahārāja. I found myself overwhelmed by the studies and realize now that when giving us instructions, at the same time you give us blessings to fulfil them.

I am immensely grateful to you for this.

Much time has passed since Śrīla Prabhupāda left the world, but your love for him is getting stronger. You demonstrate how to serve the spiritual master

with dedication, love, and selflessness, cherishing every drop of the nectar of his instructions. Your elevated relationship with Śrīla Prabhupāda is one such example. I hope and pray in my heart to also inherit such an example in my own life.

I do not stop thanking and glorifying you, wishing you physical health, spiritual strength, and longevity!!!

My dear spiritual master, please, do not turn off the radio broadcast from the spiritual world.

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna-bitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

Your aspiring servant,
Tāṇḍavī Devī Dāsī

Taralākṣī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please let me offer my respectful obeisances on this glorious day of your divine Vyāsa-pūjā ceremony.

Rādhā-Śyāma came at your call many-many years ago so that we could see and serve Them, and through your books they constantly expand Themselves to get even closer to us.

Many times, when we stand in front of the altar, our eyes are dazzled by the beauty and sweetness of Rādhā-Śyāma, and the desire to see Them move and dance grows in us; we yearn to hear Their voice, Their singing, the sound of the flute... We try to imagine what the fragrance, softness, and touch of Their skin might be like.

When we immerse ourselves in reading your books, it is like being on the altar near Rādhā-Śyāma. Your books create the same closeness that *pūjārīs* experi-

ence when they can touch, dress the deities, and serve them personally. In fact, *Vilāpa-kusumāñjali* goes even further than that. Immersed in the commentaries that Rādhārāṇī herself expresses through your heart, we feel Rādhārāṇī's love, Her longing to satisfy Her Śyāma. We feel Her breath, Her tiny vibrations, Her humour, Her playfulness and sometimes Her pain or even Her anger.

I recently had a conversation with some Croatian devotees about you and your books. They told me that His Holiness Candramauli Swami, their spiritual master, asked his disciples to revere your books like murtis on an altar. Before taking them in their hands and opening them, they should perform a purification ceremony and offer their obeisances and prayers to your books.

This is a beautiful example of how to appreciate you, your deep understanding of Rādhā-Śyāma, your selfless work to bring Rādhārāṇī's grace to all, even those who do not deserve it. Kṛṣṇa saw a single spark of good in Putana and bestowed His infinite mercy on her. You, too, when you see a little effort in us, shower us with blessings, like your books, in which you reveal yourself, your own inner meditation and realizations.

Thank you for all the hard work you put into writing your books.

Thank you for continuing Śrīla Prabhupāda's mission to spread Gaurāṅga Mahāprabhu's movement; and to deepen the devotees' understanding, attraction and attachment to Rādhā-Śyāma.

Thank you for bravely representing the ultimate teachings of the Gosvāmīs, as you summarize it in your next book, *Tava-kathāmrta*: "We love Kṛṣṇa because Rādhā loves Him."

I am grateful for everything, especially that you keep me busy illustrating your books despite my shortcomings and my fallen position.

May I one day become worthy of your grace and kindness.

Until then, I remain your aspiring servant,
Taralākṣī Devī Dāsī.

Jaya Śrī Rādhē, jaya Śrīla Prabhupāda!

Taraṅginī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you, his beloved disciple!

The hope of fallen,
The life of saints;
You came to save us
From all that wanes.

All dreams are stolen
By winds of fate;
The wealth you gave us
Remains to wait.

The seed is planted,
The field is ploughed;
The sacred path
Goes through the sound.

Your mercy waters
The planted seed;
Your sword of knowledge
Removes the weeds.

Like a river's stream,
Knows no reverse;
To reach the ocean
By following its course.

Your loving service,
Flows to the feet

Of the youthful queen
Without error or defeat.

You gave us guidance,
You gave us strength;
To follow your footsteps
On the serpentine path.

The path that no one
Can walk alone;
You came to save us,
To take us back home.

Time and time again, I bow down to your lotus feet praying for your mercy.

Your servant,
Taraṅginī Devī Dāsī

Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to you and to Śrīla Prabhupāda.

The conditioned souls are lost within this material world. Their mind and senses only serve to further bewilder and entangle them. They are misled by society and so-called teachers of various disciplines. And so, they ascend and descend through various species. In other words, their lives are really meaningless and are a failure in terms of self-realization.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

“According to their karma, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service.” (*Cc. Mādhya* 19.151)

However, if they meet a bona fide spiritual master due to some causeless mercy, all of this can change. They can receive knowledge of who they are, of what this world is, and how best to utilize their lives. You, as a bona fide representative of Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa, are doing this; delivering the fallen souls of this world and educating them in how to end their almost eternal suffering.

How grateful I am to you for disciplining me and guiding me in devotional truths; for taking care of me. How fortunate I am! Sometimes I find it difficult to believe you even know who I am, such an insignificant wretch, what to speak of having accepted me as your disciple. My good fortune is inconceivable. I have had the good fortune to serve in New Vraja-dhāma, to associate with great souls, and to engage in preaching work. I feel like a millionaire, and I know that if I continue to follow you, my spiritual inheritance will increase.

I see the wealth you are disclosing in your books, and I am hungry for it. I want to relish the pastimes Kṛṣṇa enjoys in the spiritual world and experience reality. I know this is where the greatest happiness lies. And until that point where I become qualified to see these things, the truths of Kṛṣṇa consciousness serve to protect me from the dangers of this material world.

So, thank you for protecting me, for educating me, for disciplining me, for engaging me and for taking care of me. My relationship with you is the most important relationship in the world. I pray to be able to serve and follow and be with you always.

Your aspiring servant and follower,
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

Taruṇī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A hétköznapi életem során nagyon gyorsan elvesztem a helyes irányt. Betegetnek az anyagi léttel kapcsolatos problémák, teendők. Az időm elmegy a sok szervezéssel, hogy minden terület működképes legyen.

Aztán ha végre lehetőségem adódik, hogy újra meghallgassam az egyik leckédet, már pár mondat után úgy érzem, egy mély álomból ébresztesz fel, mint az égen ragyogó Nap, amikor reggel beragyogja az éjszaka utáni vidéket.

Szeretném kifejezni őszinte hálámat, hogy elfogadtál tanítványodnak. Sajnos jelenleg nem végzem tökéletesen a lelki kötelességeimet, de ígérem, hogy törekedni fogok, hogy minél engedelmesebb tanítványod legyek.

Minden jót kívánok Neked, Guru Mahārāja!

Szolgád:

Taruṇī Devī Dāsī

Bhaktin Tatiana Balan

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The day you appeared in this material world is an important one. You are the light that destroys my ignorance with knowledge. It is very difficult to have a spiritual lifestyle as a fallen soul, but with your mercy and personal example which you manifest every day, my mind sees that there is hope for me. Your mercy is so deep and real that my heart is melting. You help every person by waking them up and explaining that “It’s time to come back to Kṛṣṇa.”

You inspire me to study the *Bhagavad-gītā* and the special *Śrīmad-Bhagavatam*, which by your mercy helps purify my heart to understand more about Kṛṣṇa.

In your life you experienced many of difficulties, but you did not give up and continued to serve the mission of His grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. Each time I listen to your instructions, lectures, and podcasts, the more I want to be a good preacher. Your desire it to practice devotional services no matter what; to serve, preach and study because this is our very life in this material world.

I beg you dear Guru Mahārāja, may I be a good preacher, and that my actions may please you as your dear servant.

I am not a poet, but I tried to express my feelings:

In this material world,
Everything is wrong.
I find that I am spiritual soul
By mercy of my guru, I know my life goal.

I am in your debt forever,
Because you give a matchless treasure.
I will keep it in my heart,
O... finally, my spiritual life will start.

You are so merciful and kind,
You help humans to survive.
Your example is so complete,
Your love for Kṛṣṇa is so sweet.

Please accept me to be your servant forever,
That I can serve you wherever.

Always your servant,
Bhaktin Tatiana

Bhakta Táncsics Zsolt

Kedves Śrīla Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Neked.

El sem hiszem, hogy eltelt egy év és újra megírhatom most már másodjára a felajánlásom Neked. Kevés alkalmunk volt a személyes találkozásokra, emiatt aggódtam azon, hogy ki tud-e alakulni közöttünk egy megfelelő guru-tanítvány kapcsolat. Azonban ez az egy év most rámutatott arra, hogy a *vānī*-társulás valóban működik, és hogy nem a *vapu* a legfontosabb tényező. Azóta volt szerencsém olvasni, és mai napig tanulmányozni a *San̄kalpa-kaumudī*, a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*t és egyre jobban érzem, hogy ott van a kapcsolat közöttünk, és hogy inspirálódok azokból a tanításokból. Mindig nagyon egyértelmű, hogy mit kell tennem, mik az akadályaim, hol kell változtatnom. Magamra ismerek, amikor olvasok, tanulok a könyveidből. Nagyon pontos képet ad nekem arról, hogy mi van a szívemben és nagyon inspirál arra, hogy megtegyem a megfelelő lépéseket a lelki életben. Lenyűgöz ez a precizitás, alaposág és részletesség, amivel a könyveket írod és látszik, hogy igazán akarod, hogy ezeket mi is elsajátítsuk, és törekedjünk a mindennapi életünkben alkalmazni ezeket a tanításokat. Nagyon hálás vagyok azért, hogy ennyi energiát, időt szántál rá ezekre a könyvekre, mivel ezek újra és újra reményt adnak, és bizakodással töltenek el, hogy még én is fejlődhetek, változhatok jó irányba, és közelebb kerülhetek Kṛṣṇához. Bízom a kegyedben, hogy továbbra is képes leszek fordulni hozzád akár személyesen is és a könyveiden keresztül is. Szeretném ismét megköszönni, hogy gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot, és szeretném az áldásaidat kérni, hogy tudjak előre haladni a lelki életben.

Szolgád:

Bhakta Táncsics Zsolt

Ṭhākuraṇī Devī Dāsī

It All Began with a Dream

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble and sincere obeisances. All glories to Guru Mahārāja.

In this offering I would like to recall the beginning of this sweet journey that I am in now.

I was in my new phase in spiritual life back in 2022. The pandemic had brought a new perspective of life for me. I began to really see how scary this material world is; how I had to do something to go back to Godhead while still in this body. I began to realize that my spiritual life should be the main thing in my life, not something I do on weekends or when there is a festival.

Based on those thoughts I began to understand the need to take shelter of a Guru. So, I started to look for one. I did some searching but things were still not certain. After some thought, I decided to visit Māyāpur for the first time in October 2022, where I joined a couple of parikramas. I was touched by the Gaura-kathā there and especially by one Mahārāja who spoke on the parikramas. I made up my mind to go back to Māyāpur for Gaura Pūrṇimā the next year and find ways to become that certain Mahārāja's disciple.

But Kṛṣṇa had another plan. Just a few days before my flight to Kolkata to attend Gaura Pūrṇimā I had a dream with you in it. At that time, I did not know who you were. I happened to know your face and name because one of your videos popped up on my YouTube page upon searching a particular topic. I did not even open the video, but at that moment your face and name were registered in my mind. When I woke up the next morning, I immediately googled your name and found your Facebook page. I wrote a message asking if you will be in Māyāpur for Gaura Pūrṇimā. I did not get an answer until a day before my flight when the page administrator said that you were already in Māyāpur. I asked if you will be giving any classes that I can attend; they said I should keep my eyes and ears open for that.

Then in Māyāpur, I received an email announcing that a few Mahārājas will be leading *kīrtanas* at the new TOVP building. Your name was on the list. On

February 14 2023, you would lead a *kīrtana* there. I knew I had to be there. I had met you in my dream and so I had to see you in person.

When the said date arrived, I went. I was amazed when I saw how you lead the *kīrtana*. You stood there playing harmonium and roaring like Narasiṁha.

In my polluted mind I saw you like a great DJ standing on the stage with everyone facing you and admiring your music. Some danced, some sang along, but everyone was mesmerized by you, including me.

After the *kīrtana* ended, I approached your “stage.” There I saw your books and I picked the thinnest one as my luggage was full and I could not afford to add a thick book to it. I tried to figure out who to approach, and that is when I saw Śyāma-bihārī Prabhu. I went to him and told him that I dreamt about you. Then he told you about it. We had a brief conversation while you signed the book I just bought. After that Śyāma-bihārī Prabhu gave me his contact details and told me to email him the details of my dream, so that he could pass it on to you.

That evening after I went home, I received a text from Śyāma-bihārī Prabhu inviting me to have lunch with you the next day. I was so excited; I could not sleep. Little did I know that I was about to embark into a super special phase in my life.

The next day I had lunch with you. I was nervous and excited at the same time, but you were so kind, you introduced me to the other devotees on the table, and after that we had a private talk. You asked about my background. You told me that you were getting older, and therefore are taking less disciples and we should just see how things go. You asked if I would come again for lunch the next day. I said if you invited me again, then I would come. So, you said that I should come again. Then you asked if I would like to do some seva before lunch, to which I agreed. Then you introduced me to Divya-kelī.

And so that is what I did for the rest of my time in Māyāpur – I did *sevā* and had lunch with you. That was just how merciful you are! How else can I explain the blessings; that you allowed me to serve and lunch with you every single day whilst in Māyāpur, Guru Mahārāja?

Then after another private talk during that period, I felt that you wanted me to go to Vṛndāvana, so I asked for your blessings; then off I went to Vṛndāvana. I was supposed to spend only a few days there as I would be leaving for Berlin before your arrival there. But again, Kṛṣṇa had another plan.

First, I received an email saying that my flight to Berlin was cancelled, and so

I rescheduled it. The cancellation allowed me to help Yaśasvinī Mātāḥī clean up your apartment at MVT and meant I got to see you again in Vṛndāvana.

Then, on March 25 I got typhoid fever. It was obvious that there is no way I could go anywhere, so I cancelled my flight to Berlin. I stayed in Vṛndāvana and on your birthday, I was well enough to join the parikrama with both you and Govinda Mahārāja. I was delighted. The trip was amazing, your *kṛṣṇa-kathā* was so beautiful, and the feeling of being a part of your family really warmed my heart.

The most amazing surprise Kṛṣṇa arranged for me was, on April 1 as I woke up, I saw an email from you saying that I could choose to be initiated that afternoon or in May in Krishna Valley.

For a split second I asked myself that it could not be an April's Fool's prank, could it? My initial thought upon reading the email was that I would prefer to be initiated in Krishna Valley as I would like to wear a nice new saree for the special event. Thank Kṛṣṇa, soon after that I changed my mind. I thought, how stupid it would be to delay such an amazing blessing that was being offered.

So, I replied to your email saying that I would like to be initiated that afternoon. Then you instructed me to be ready at your apartment by noon. I told Śyāma-bihārī Prabhu about it and he told me to get new *japa* beads and to hand them to him before 9am.

I went to Divya-kelī to tell her the good news and she told me to finish my 16 rounds before going to your apartment. I did so at Śrīla Prabhupāda's *kuṭīra*, and by noon I was already at your apartment. There, I was initiated. You gave me a new name, Thākuraṇī Devī Dāsī, and I became your disciple.

I knew that this was just the beginning of my spiritual journey. I knew it was not going to always be paved with gold, but I also knew that I would just have to give my best.

Thank you for your endless mercy, Guru Mahārāja.

What started as a dream has now become my reality. I am very lucky that such a great personality like you would take me as your disciple.

I hope I will never disappoint you.

Your servant,

Thākuraṇī Devī Dāsī

Tīrtharāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden Dicsőséget Neked, eme csodás napon!

Különleges nap a mai, mert a Te Dicsőséges Megjelenésedet ünnepeljük.

Egyszer azt mondtad, hogy a születnapban nincs mit ünnepelni, mert az csak egy szám, ami azt mutatja, milyen régen hagytuk el Krisnát. Számunkra, tanítványoknak mégis különleges nap a mai, mert ezen a napon a számunkra legkülönlegesebb személyt ünnepelhetjük, aki megannyi születés után végre Kṛṣṇa felé fordítja a tekintetünket.

Rādhā-kuṇḍa Mātāji egyszer azt mondta, hogy a Kṛṣṇa-tudat a Te kegyed, és az ezért érzett szeretetet és hála olyan, mint egy drágakő, és a szívünkben kell hordani. Mindig figyelni kell, hogy meg van-e, mert ha egyszer elveszik, oda minden.

Te kegyes vagy mindenkivel, akivel kapcsolatba kerülsz. Még azzal a kutyussal is, akivel séta közben találkozol, és egyből kötsz vele egy üzletet: egy kekszet adsz neki, cserébe csak annyit kérsz tőle, hogy fogadja el a *prasādát*. Őt így kapcsolod Krisnához, a *prasādát* keresztül. Amikor *bhakták* kegyet, áldást kérnek Tőled, te nem üres szavakat adsz nekik, hogy „jó *bhakta* leszel” és „szépen fogsz *japázn*”, hanem utasításokat a helyes viselkedésre, és útmutatást, hogy szépen tudjanak *japázn*. Aki *bhakta* akar lenni, annak szolgálatot és útmutatást adsz a könyveiden keresztül.

Emlékszem, amikor a Rajpurban, a Jagannātha templomban egy *gurukulás* fiú, Nirañjana és az anyukája közelítettek meg, és az anyuka azt az áldást kérte tőled, hogy a fiából *bhakta* legyen. Te üres szavak helyett meghívtad Új Vraja-dhāmába, hogy megtanítsuk neki, hogyan kell gondoskodni a tehenekről, könyvet osztani és prédikálni. Felhívtad a figyelmét, hogy indiai születése miatt kötelessége nyugaton prédikálni a Kṛṣṇa-tudatot.

Guru Mahārāja, te a kegy kifogyhatatlan forrása vagy!

Mindenkinek adod a Kṛṣṇa-tudatot figyelembe véve az illető helyzetét mind anyagi, mind lelki szempontból!

Bár még csak most csatlakoztam a mozgalomhoz de Te máris irányba tetted az életemet azzal, hogy már ebben az életemben Vraja-dhāmában, Rādhā-

Śyāmasundara birodalmában élhetek, a Govardhana-hegy lábánál, a Rādhā-kundától egy rövid sétára. Lefoglalsz Rādhā-Dāmodara, Úr Jagannātha, Nṛsimhadeva, Girirāja, Úr Rāmacandra mindennapi imádatában, és az Úr Caitanya Mahāprabhu szent nevének éneklésében.

Nagyon hálás vagyok az útmutatásodért és a mindennapi társulásodért.

Az irántad érzett szeretetet és hálát a szívembe zárom, és mindig figyelni fogok rá, hogy meglegyen, mert ha ez elveszik: oda lesz minden.

Szolgád:

Tīrtharāja Dāsa

Bhakta Tokay János

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Szeretnék köszönten a dicsőséges megjelenési napod alkalmából. Köszönöm neked és Śrīla Prabhupādának azt a kegyet, hogy itt lehetek a közösségben és a *bhakták* társaságában.

Most, hogy írom e sorokat éppen Indiában vagy. Eszembe jutott, nekünk is megadatott az a kegy, hogy eljutottunk azokra a csodálatos szent helyekre. Nagy boldogság és szeretet tölti el szívem, ha rá gondolok azokra a napokra Māyāpurban, Vṛndāvanában és Jagannātha Puriban. Hihetetlen kegy volt számunkra azon a helyen járni, ahol Kṛṣṇa személyesen is megjelent. Egyszer azt mondtad egyik *bhaktádnak*, gondoljon Vṛndāvanára és maradjon szolgáló hangulatban, ami egész Vṛndāvanát jellemzi. Ez nagyon megérintett. Olyan jó lenne ilyen hangulatban lenni, de sajnos képtelen vagyok.

Végre hamarosan sikerül *nitya-sevā* felanlásokat tennünk. Kalandos út vitt idáig, de végig éreztük indokolatlan kegyed, mert egyedül nem sikerült volna, csakis Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből! Śrīla Prabhupāda egy grátisz ajándékot küldött nekem. Egy magyar házaspár által, aki 1956-ban emigrált Svájcba. A férj sokat utazott és az egyik alkalommal vásárolt a *bhaktáktól* egy Śrīla Prabhupāda vinyl lemezt, azt hiszem Londonban. A házaspár hazaköltözött, megismerkedtünk és most hozzám került. A lemez egy makulátlan Kṛṣṇa Meditation album, melyet 1974 júniusban vett fel Śrīla Prabhupāda a németországi Schloss Rettershoff über Königstein kastélyban. Śrīla Prabhupāda mindig mennyire figyelmes és kegyes.

*guru kṛṣṇa-rūpa hana śāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā karena bhakta-gaṇe*

„A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómes-
ter nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómes-
ter alakjában szaba-
dítja fel *bhaktáit*.”

*gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekḥā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sprḥā-hīna*

„Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni e
szolgádat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhesek minden próbatételt és szen-
vedést, és szabadíts meg minden vágtyól, ami a személyes megbecsülésre irányul.”

Jelentéktelen szolgád,
Bhakta Tokay János

Bhakta Tom Bentham

Your Holiness Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I have been listening to you for six years now, and every time I hear your instructions, I am happy.

I am always remembering your instructions and pray to be able to follow them.

I remember in 2019 at Bhaktivedanta Manor, you instructed me to not undertake a master's degree as we should not over endeavour for material things. I keep this principle close to my heart while at work in the world.

With your blessings, I would like to visit you in Hungary, September time.

I am receiving mentor-ship from Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī and Puṇḍarīka Dāsa; they are amazing *śikṣā-gurus*.

Thank you for your constant compassion towards me.

With prayers for your blessings.

Your aspiring servant,
Bhakta Tom Bentham
(Isle of Man)

Bhakta Tóth András

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ami eszembe jut ezzel a csodálatos nappal kapcsolatban, az a hála és a köszönet. Hálás vagyok Neked a tanításaidért, amin keresztül erőt meríthetek a mindennapjaimban. Hálás vagyok Neked, hogy a kegyedből tanúja lehetek annak a csodá-

nak, amit az elmúlt évek során Magyarországon létrehoztál, működtetsz. Hálás vagyok Neked, hogy 2006-ban beiratkozhattam a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolára, sikeresen elvégezhettem, most pedig a Főiskola tanulmányi osztályán az oktatókat és a hallgatókat szolgálhatom.

Minden dicsőséget Neked!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád,

Bhakta Tóth András

Bhakta Török Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Neked és az ISKCON-guruknak.

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Szeretném, ha tudnád milyen mély tisztelettel adózom a munkásságod előtt.

Szeretném, ha tudnád, milyen hálás vagyok azért a menedékért, amit tőled kapok.

Nagyon sok kegy és szolgálat árad felém, és mind a te kegyed. Ha te nem lennél, az életem egy céltalan vergődés lenne, mint egy víz után kutató a kietlen sivatagban.

Ez az anyagi világ nem más, mint a szenvedés helye. A Kṛṣṇa-tudat a mi életünkben az egyetlen iránytű. A gyakorlat ahogyan ezt te pedig példaértékűen bemutató, egy olyan kapaszkodó, ami ha nem lenne, sosem lennénk itt. Végre levegőt kapni az anyagi világ folyó szorításából a te hatalmas kegyed. Kérlek, add a kegyed, hogy erre mindig emlékezhesek. A Te kegyed az, ami záporozik ránk és

éltető Kṛṣṇa-tudattal tölti meg szívünket. Te vagy a legnagyobb menedék, melyre ebben az anyagi világban a lélek szert tehet. Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek, és szolgálhatok addig amíg bírok.

Szolgád:

Bhakta Török Zoltán

Trikārajña Dāsa

Hare Kṛṣṇa! Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tekintélyes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Isteni kegyelmednek!

Hálás vagyok neked, hogy értelmet adtál az életemnek, és ezt minden alkalommal meg is erősíted, amikor olyan szerencsében részesülök, hogy hallhatlak tanításaidon, *saṅkīrtanáidon* át, amikor *bhaktákkal* beszélgethetek a könyveidről, leckéidről, nem is beszélve arról, amikor a közeledben lehetek és lényed minden aspektusa tanít.

Szívem megtelik örömmel, amikor látlak, minden gond, bánat és probléma eltűnik amikor olvasom könyveidet, semmissé válnak az anyagi dolgok és kitérül egy másik világ, ami anyagi világunkban nem tapasztalható.

Köszönöm, hogy nekem adtad Kṛṣṇát, a *mahā-mantrát*, és a *gāyātrī-mantrákat*, oltalmadat.

Imádkozom hozzád, hogy kegyedből egyszer megteljen azzal a Rādhā és Kṛṣṇa iránti tiszta szeretettel, amit Śrīla Prabhupāda adott neked. Szilárd hitem van benne, hogy csak rajtad keresztül kaphatom meg ezt a nagyon ritka drágakövet.

„Drága Uram! Jeles személyiségek dicsőítenek téged a legcsodálatosabb versekkel, s lótuuszlábad magasztalása olyan, akár a sáfránypor. Amikor a nagy *bhakták* ajkairól áradó transzcendentális hangvibráció tovaröppenti a lótuuszlábad sáfrányporának illatát, a feledékeny élőlény lassanként emlékezni kezd az örök kapcsolatra, amely hozzád tűzi őt.

Híveid így fokozatosan helyes végkövetkeztetésre jutnak arról, hogy mi az élet értelme. Drága Uram! Nincs szükségem hát más áldásra, csupán arra a lehetőségre vágyom, hogy tiszta hívedet hallhassam.” (*Bhāg.* 4.20.25.)

Kedves Guru Mahārāja! Boldog megjelenési napot kívánok!

Szolgád,
Trikālajña Dāsa

Trilokātmā Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you on your divine appearance day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I write this Vyāsa-pūjā offering, Guru Mahārāja, I reflect on how deeply your association has affected me in this life. I would not say I have had a lot of your association, but it has been substantial, leaving a deep impression on me. Śrīla Prabhupāda said that a devotee should be expert, *dakṣa*, and I see that you have that quality; there is nothing that you are not good at. I would like to share some of these experiences here, if I may.

When assisting in filming vlogs for your Outreach Preaching, I saw you in action. With so many multifarious responsibilities – you wanted to shoot twenty vlogs over four days, so that you would not have to worry about them for some time; quite a tough task. But you were so clear, focused, efficient, and determined to make it happen. Such precision and efficiency, but at the same time creating a wonderful atmosphere of joviality and serenity; it felt like an almost impossible balance.

One day you sent me your daily schedule, and told me that there is 27-30 hours’ worth of things to do per day. But with your spiritual intelligence, you had found ways of combining tasks, such as doing podcasts during puja, or hearing Vyāsa-pūjā offerings during massage, or teaching one person, but doing so in front of others who could also be benefited. It was awe-inspiring to see how you super-humanly fit everything in, and with such finesse and seeming ease.

On one occasion we were in Abhirāma Prabhu’s Garden in Budapest and there was a program with many guests. I was responsible for the technical aspects, particularly the sounds and displaying the Power-Point presentation. We had tested everything beforehand and it was all working smoothly. Then, when it came to the start of the program, with all the guests seated, and Your Holiness poised to begin, it all suddenly stopped working. I was dumbfounded. How could providence be so cruel?

My mind was thinking of ten possible solutions all at once, alongside a multitude of emotions flooding in; the embarrassment of getting it all wrong, the dismay of disappointing and inconveniencing you yet again, Guru Mahārāja, and the fear of reproach. As I fumbled to put things right, you just began to speak to the audience about me. Tamás (as I was known then) is a businessman and practises Kṛṣṇa consciousness alongside running his companies. And in his spare time, he helps with the technical things for our programs. You spoke so encouragingly about me Guru Mahārāja, that it helped to calm my nerves, settle my emotions, and solve the problem with a clearer mind. I saw how sensitively you dealt with the situation, engaging the audience to take their minds away from the issue, and taking the pressure off me, thus aiding in my finding a solution. It was a masterstroke, and everything began working not too long after. I learnt so much from those moments that I often repeat it in my own spheres.

On another occasion, we were at Magnet House and you were doing a presentation to guests who came from your vlogs. After the talk, guests flocked around you to ask questions and hear from you further. You sat down, in your very natural, kingly fashion, and your subjects sat around you, drinking in the nectar. You were so personal, understanding, and Kṛṣṇa conscious. The answers you gave were true to our teachings, digestible for the audience, and pleasing to the heart, all at the same time. It was pure genius. I marvelled at how you were able to marry so many different moods and expectations together all at the same time, and still deliver Kṛṣṇa consciousness.

So, when I hear that Śrīla Prabhupāda wanted his followers to be *dakṣa*, Guru Mahārāja, just as he was, I am amazed to see how you embody that expectation. And in fact, you are “our Śrīla Prabhupāda.” When I see what you do and what you have done, what you say and what you have said, it is all so much in line with the teachings of our Founder-Ācārya. This is the glory of Śrīla Prabhupāda,

that through his teachings and example, he could inspire persons such as you to come to Kṛṣṇa consciousness, give their lives, and represent his teachings in such a unique way.

When I reflect on your wonderful qualities Guru Mahārāja, my heart is flooded with emotion. I want such meditation to become more a part of me, and there are wonderful examples of that. A few days ago, I bumped into Mañjarī Mātājī, and she gave me an update on your health situation after your brief visit to the hospital in Māyāpur. The way she spoke of you, and expressed how your pain is her pain, really touched me.

May I too be absorbed in meditation on you Guru Mahārāja, there is nothing higher to be absorbed in.

Your servant,
Trilokātmā Dāsa

Triyuga Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, engedd meg, hogy felajánljam alázatos hódolatomat, ezen a csodálatos napon, Lótuszlábaid porának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Egy szerencsétlen lélek vagyok, akit elnyelt a tudatlanság sötétsége, de Te, Drága Lelki Tanítómesterem, eljöttél és felmutattad nekem a tudás fáklyáját. Így mentettél meg engem a sorozatos szenvedésektől. Örök hálával tartozom hát neked! Adósságom mértéke anyagilag felmérhetetlen, sok-sok elkövetkezendő születés alatt sem tudnék annyi kincset összegyűjteni, amivel ki tudnám egyenlíteni a tartozásom feléd. Így megértettem, hogy örök helyzetem nem *nityera kṛṣṇa dāsa*, hanem az adós. Tehát örök elfoglaltságom a törlesztés. De

hát miből törlesszek, kedves Uram? Hisz ha van valami értékem, az is tőled jön. Ahogyan a hatalmas Gangesznek is egy tenyérnyi Gangesz vizet ajánlanak fel néha, mégis elégedetté válik, remélem te is elégedett leszel ezzel a parányi felajánlással, amit csupán a te kegyedből tudok tenni.

Hallottam tőled, hogy a Vyāsa-pūjā felajánlás arról is szól, hogy a tanítvány feltárja a szívét a Gurujának. Egy történeten keresztül én is szeretném most feltárni a szívem neked.

Idén tavasszal olyan szerencsében volt részem, hogy Asita Kṛṣṇa Mahārāja vezetésével és 40 magyar *bhaktával* járhattuk körbe a Govardhana-hegyet. Korán reggel indultunk neki a *parikramának*, és még sötét volt, ahogy Dhana-ghatinál átvágva, elindultunk Rādhā-kuṇḍa felé. Néha találkoztunk egy-egy zarándokkal, de a város még csak ébredezett és inkább a kóbor kutyák és tehenek voltak csak aktívak. Közvetlenül Asita Kṛṣṇa Mahārāja mögött mentem, követve a lábnyomát, mögöttünk pedig a magyar *bhakták* lelkes csoportja. Végig *kīrtanáztunk*. Egyszer csak, az egyik utcasarkon csatlakozott hozzánk egy kóbor kutya, akit 3-4 másik kutya üldözött. A kutya beszaladt a *bhakták* közé, igazából pont a menet közepére, és ott vett menedéket. A többi kutya nem mert bejönni, de elkezdtek körbe-körbe járni a csapatunk körül, és minden lehetőséget próbáltak megragadni, hogy rátámadjanak a kutyára. Olyan volt mintha eltökélték volna, hogy el fogják pusztítani, folyamatosan morogtak és vicsorogtak rá, és néha megpróbálták a közelébe férkőzni. Ilyenkor a *bhakták* mindig megvédték a kutyát: volt, hogy összezártak a támadók előtt, volt, hogy meglendítették a *japájukat* vagy a karjukat feléjük. A kutya pedig csak nagyon alázatosan ballagott a *bhakták* között, teljes menedékben. Eszembe jutott Śivānanda Sena kutyája, és meglevenedett a kedvtelés. Ez a lélek tényleg menedéket vett a *bhaktáknál*. A *bhakták* pedig természetesen viszonzták a menedékvevő hangulatát és elkezdtek gondoskodni a védelméről. Pedig a támadások folyamatosak voltak, és néha úgy tűnt, minden igyekezetünk ellenére kiszakítják a csapatból és odaveszik, de valahogy Girirāja kegyéből ez nem történt meg. A kutya csak jött velünk rendületlenül, látszott rajta, hogy eldöntötte, nem fogja feladni a *bhakták* társaságát. Megálltunk Uddhava-kuṇḍánál *darśanára*, és még a templomba is követett minket, csendesen, lehajtott fejjel, alázatosan. Mindenki megkedvelte őt. Gyakran néztem hátra, hogy megvan-e még, és Asit Kṛṣṇa Mahārāja is kérdezte néha, hogy megvan-e a kutya. Szépen lassan a támadók is feladták és eloldalogtak. Aztán

Rādhā-kuṇḍához értünk, vizet cseppentettünk a fejünkre, Mohan Pāṇḍā csinált egy *yajñát* a csapat nevében és tovább indultunk. Egy pár kilométer után vettük észre, hogy a kutya már Rādhā-kuṇḍa óta nincs velünk, pedig ott még megvolt. Asita Kṛṣṇa Mahārāja odafordult hozzám és megkérdezte, hogy hol van a kutya. Mondtam neki, hogy a Rādhā-kuṇḍa óta nem láttuk. – Biztos beleolvadt a Rādhā-kuṇḍába – mondta Mahārāja, majd elmosolyodott.

Sokat beszélgettünk még délután is a kutyáról és az egész szituációról a *bhaktákkal*.

Guru Mahārāja én úgy éreztem, hogy ez a kutya és az egész történet az életemről szól. Teljesen tudtam azonosulni a kutyával és a helyzettel. Ott volt a *bhakták* társasága, a *parikrama* csapat, ott voltak Kali vicsorgó kutyái, akik mindig csak azt lesik hogyan tudnának leráncigálni az odaadás ösvényéről, és voltál te, akit Asita Kṛṣṇa Mahārāja képviselt most számomra a történetben, a tökéletes lelki tanítómester, aki halad elől, aki rettenthetetlen, akinek a kegyéből megkaphattam a *bhakták* társaságát, akinek a figyelme kiterjed még egy ilyen kutya *bhaktára* is, mint amilyen én vagyok, és akiben teljesen megbízhatok, hogy a Rādhā és Kṛṣṇa iránti tiszta odaadás felé vezet engem. Köszönöm neked Guru Mahārāja! Meghálálni, ahogy ez a kutya, én sem tudom, csak a hűséggel a kegyedet. És jövök Guru Mahārāja, jövök, *bhaktáid* lótuusz lábaid között. Nem kell törődnöd velem, csak arra kérek, néha, ha az időd és az elfoglaltságod engedi, kérdezd meg őket, hogy hol van a kutya.

Jelentéktelen szolgád:

Triyuga Dāsa

Tukārāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat Lótuusz lábaid porában!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Nagy hálát érzek irántad a szívemben kedves lelki tanítómesterem, amiért a Legfelsőbb elrendezéséből megjelentél az életemben, és kihúztál a világi problémák sűrű mocsarából.

Teljesen más minőségű élet az, amikor valakinek van egy lelki tanítómestere, és az életét az ő útmutatásai szerint éli. Milyen misztikus dolog ez: itt élni az anyagi világban úgy, hogy az anyagi világ nem él bennünk mert a lelki tudat, a lelki tettek annyira áthatják a *bhakta* tudatát, hogy nincs helye májának. Szeretnék egy ilyen tanítványod lenni, aki elégedetté tud tenni téged a teljes Kṛṣṇa-tudatban végzett szolgálatával. Bárcsak eggyé válna a szívem tanításaid lényegével:

*rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora jugala-kiśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy Te vagy a lelki tanítómesterem.

Köszönöm szépe, hogy eljöttél értünk.

Guru Mahārāja ki! Jaya!

Tudatlan, semmirekellő szolgád, aki örökre lótuszlábad szolgálatában szeretne maradni:

Tukārāma Dāsa

Tulasī Kṛṣṇa Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúton szeretném megköszönni az összes lehetőséget, ami általad jött létre a magyar *yātrāban*. Nagyon nagy kegy számomra, hogy immáron 29 éve szolgálhatok a Magyarországi Kṛṣṇa-tudatú Hívők Közösségében. Végtelen szerencsésnek érzem magam, hogy közvetlenül szolgálhatom Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅgát és Śrīla Prabhupāda *mūrti*-formáját, akiket te állítottál be. Szintén a te odaadásodnak köszönhetően gyönyörködhetek Śrī Śrī Tribhu-

vana Sundara Rādhā-Śyāmasundaráékban, akiket egy kis dombormű alakjukban otthonomban is imádhatok. Csodálatos tanítványaidnak és az összes *bhakta* szolgálatának megszervezése, a tevékenységek, a lehetőségének megteremtése is a te missziód volt Magyarországon. Látom, hogy Māyāpurban összegyűjtötted a jövő reményteljes *bhaktáit*, hogy – Bhakti-devī Devī Dāsī szavaival élve – átadd nekik a *vaiṣṇava* etikett és filozófia úgynevezett egyetemi szintű megalósítását.

75. születésnapod alkalmából azt kívánom, hogy az általad felépített rendszer segítse az emberiséget az Aranykor megalósításában és Caitanya Mahāprabhu vágyának megfelelően zengjen a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* minden faluban és városban! A *hari-nāmák* szaporodjanak és a *pāda-yātrák* segítsék mindennek a beteljesülését!

Végezetül kívánok jó egészséget, hogy még sokáig segíthesd jelenléteddel a magyar *yātrā* fejlődését!

Szolgád:

Tulasī Kṛṣṇa Dāsī

Tulsī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom Lótuszlábaid porában. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget az Úr Caitanyának és az Ő *bhaktáinak*.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* minden történetének szerves része a lelki tanítómesterrel való kapcsolat. Minden „sztori” elrepít valahová, oktat, tanít, csiszolja a jellemünket, előbbre visz a *bhakti* útján. Ami minden történet közös és elidegeníthetetlen része, a guru szolgálata, kapcsolat a lelki tanítómesterrel. Ezek a történetek néha pozitív, néha negatív oldalról közelítenek. Néha azt látjuk milyen felemelő a lelki tanítómester szolgálata, minden nehézség legyűrhető általa, és akár a Legfelsőbb Urat személyesen megláthatjuk. Néha pedig azt látjuk, hogy a lelki tanítómester ellen elkövetett sértés mennyire romboló hatású. Mindent elveszít az ilyen sértő személy,

még az Úr személyes kapcsolatát is. Ezekből a tényekből látható, hogy Kṛṣṇa kegye és személye a lelki tanítómester személyével van összekötve, ahogy a látás a fényvel.

Minden lelki élmény, megvalósítás, előbbre lépés, valamilyen szintű kapcsolat Kṛṣṇával, az Ő személyével, belső energiáival. Tovább vizsgálva ezt és az előző gondolatot, arra is rájöhethetünk, hogy bármi előrelépést tettünk, teszünk a lelki életben, fejlődünk, tapasztalunk, az egyedül csakis a guruval való kapcsolat egyeneságú következménye.

Említik a lelki tanítómesterről, hogy ő az átlátszó közeg Kṛṣṇa és a *bhaktája* közt. Ez arra vonatkozik, hogy Kṛṣṇa üzenete, irányítása a legkisebb fénytörés nélkül jut el a *bhaktához*, de sajnos az imperszonalizmus korában néhányan ezt úgy értelmezik, hogy a guru láthatatlan, és érdemeiket, előbbre jutásukat saját kútfőből valónak tartják. Itt vége is a felfelé ívelésüknek és csak az idő választja el a büszkeség által kitaposott csúfos bukásuktól.

Pedig a tradíció és a *mūrti*-imádat nagyon szépen bemutatja ennek a rendszernek a felépítését. Az oltáron ott áll Rādhā-Śyāma mindenkit lenyűgöző, csodálatos formája, de egyidejűleg ott van az Úr Caitanya Gaura-Naṭarāja formája, általa kapcsolódhatunk Rādhā-Śyāmához. Az oltáron ott a *guru-paramparā* és tudhatjuk, hogy rajtuk keresztül kapcsolódhatunk az Úr Caitanyához. Az előző *ācāryákkal* pedig Rajtad keresztül kapcsolódhatunk.

Ez mind egyszerre történik, ahogy az oltárra nézve egyszerre látjuk a Guru-paramparát, Gaura-Naṭarāját és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmát is.

Az emberi agy nagyon sokrétűen tud tevékenykedni, és bár cselekedeteinknek van egy prioritása, de tud párhuzamosan is működni. Mindegyik odaadó cselekedetünk közben ott kell lennie egy gondolat szálnak, ami végtelen hálát érez Feléd, hogy tehetjük, amit teszünk, ekképp dedikálva a tettünket az Úr felé. Elmondjuk a lelki tanítómesterhez szóló imát minden tevékenységünk előtt, de a mantrának ott kell maradnia bennünk, köszönetteljesen visszhangoznia kell.

Szerencsés vagyok a szerencsétlenségemmel, így véd meg a büszkeségtől az Úr. Szerencsétlen vagyok, mert... miért is? Csak rám kell nézni, sok-sok oknál fogva, de szerencsés is mert, ha bármi pozitív történik velem lelki életben, soha nem gondolom, hogy azt az én egyéni törekvésem által értem el, mindig meg tudom köszönni Neked. Száz százalékig tudom, hogy az a Te érdemed, az a Te indokolatlan kegyed. Olyan kedves vagy.

És a szerencséről beszélve, az igazi végtelen-végtelen nagy szerencsém az, hogy társaságodban lehetek.

Örökké hálás, jelentéktelen szolgád:

Tulsī Dāsa

Ujjvala Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked.

Örülök, hogy hálával és köszönettel tartozhatom neked, mert ha te nem lennél, akkor biztosan elvesztem volna még nagyon sok időre.

Azok a nagyszerű tulajdonságaid és tetteid, mint a kitartásod, a türelmed, a hited, a gondoskodásod másokról, a könyvek írása mind csodálatos személyiségedet mutatja meg.

Ha te nem hozod el az életembe Śrīla Prabhupādát, a *bhaktákat* és Kṛṣṇát..., hát abba nem is akarok belegondolni.

„Aki nehézséget vállal mások jóléte érdekében, azt szentnek kell tekinteni.”

Hálásan köszönöm, hogy a tanítványod lehetek, még ha nem is sikerül ezt zökkenőmentesen gyakorolnom, de te vagy az, aki motivál engem.

Jó egészséget szeretnék kívánni neked Guru Mahārāja a megjelenésed alkalmából.

Szolgád:

Ujjvala Dāsa

Vaidarbhī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Śrī Guru-vandanā
(a *Prema-bhakti-candrikā*ból)

(1) A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok e lótuszlábakhoz. Drága testvérem (drága elmém)! A lelki tanítómester kegyéből kelhetünk át az anyagi lét óceánján, és érhetjük el Kṛṣṇát.

(2) Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást egygé szíveddel, és ne vágyj semmi másra. A lelki tanítómester lótuszlábaihoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyéből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.

(3) Ó, aki nekem a transzcendentális látás ajándékát adta, az én uram születésről születésre. Kegyéből az isteni tudás megnyilvánul a szívben, *prema-bhaktit* sugároz és elpusztítja a tudatlanságot. A védikus szentírások megéneklék tulajdonságait.

(4) Ó, lelki tanítómester, kegy óceánja, és elesett lelkek barátja! Te vagy minden ember élete és lelke. Ó, mester! Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát. Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban!

Kedves Guru Mahārāja! Ez a reggeli ima tökéletesen kifejezi a kapcsolatomat Veled. Minden elesettségem, minden hibám és minden bűnöm ellenére, így próbálok nap mint nap emlékezni Rád és szolgálni a missziódat. Minden nap kérem az elmém, hogy fókuszáljon Rád és ne vágyjon semmi másra. Mert Te már adtad a tökéletességet. Te tanítasz bennünket minden pillanatban. Tanításaidat könyvekbe sűrítetd, hogy örökre itt maradjanak velünk.

Nagy büszkeség tölt el, hogy a Te tanítványod lehetek, mert látom, hogy az ISKCON-ban milyen nagy tisztelet övez, hogy az istentestvéreid, mennyire felnéznek Rád, mennyire tisztelnek, mondhatni követnek. És a tanítványaidat a leg-

tökéletesebb *bhaktákká* próbálsz nevelni, akik méltón és büszkén viszik tovább Śrīla Prabhupāda örökségét és misszióját.

Végtelen fegyelmet kívánsz, mert Te végtelen fegyellemmel követed Śrīla Prabhupādát, immár 50 éve.

Szerencsés vagyok, hogy találkoztam Veled. *Bhakták* szokták kérdezni „Honnan tudad, hogy ki a lelki tanítómestered?”. Én azt szoktam válaszolni, hogy ez nem volt soha egy kérdés. Amikor találkoztunk, tudtam, hogy a te tanítványod vagyok és téged akarok szolgálni. És ha olykor nehéz is, vagy meginog az elme, csak kérem, hogy ezt az életet adjuk neked, és hagyja, hogy szolgáljam a missziódat. Építsük fel Krisna-völgyet, érjük el, hogy legyünk önellátók, és épüljön fel az a rendszer, ami biztosítja, hogy utánunk is virágozni fog és tovább fejleszti a következő generáció.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm szépen, hogy elfogadtál, hogy tanítasz, hogy nem mondasz le rólam.

Örökké a szolgálatodban:

Vaidarbhī Devī Dāsī

Vaiṣṇava Dāsa

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Allow me to express my deepest gratitude for all that you have done for me, for the Hungarian Yātrā, and for the world at large.

I wish to extol your profound love and dedication to Śrīla Prabhupāda. Without your unwavering commitment and steady determination, how could you have earned His Divine Grace’s trust? How else could you have risen to become a five-star general in Lord Caitanya’s army, triumphing in battle after battle?

I yearn to glorify you, yet I find myself unable and inadequate to do so. With my limited mental capacity, I am unable to articulate words worthy of offering at your lotus feet.

I long to praise your accomplishments, which you have dedicated to His Divine Grace under the banner of His Mothership ISKCON.

From book distribution to temple management, community development to FFL, Governing Body Commissioning to farm development, deity worship to outreach preaching, online preaching to opening restaurants, leadership training to spiritual leadership, and shouldering *śikṣā* and *dīkṣā* responsibilities, as well as book writing and publishing—your victories in countless battles, day after day, year after year, are a testament to your humility and strength of will.

Though I yearn to glorify you, I find myself incapable of doing so adequately.

I implore you, dear Śivarāma Swami Mahārāja, I beg you for your mercy, so that one day I may be remembered kindly by you, and by your grace, perhaps by one of the eternal associates of our dearest Divine Mistress.

This prayer is offered at your lotus feet on this most auspicious day by this fallen servant of yours.

For who else but you, could grant such a blessing?

Your servant,
Vaiṣṇava Dāsa

Vaiṣṇava-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék írni neked pár gondolatot.

Sajnos pár hosszú hónapja már, hogy nem találkozhattunk veled személyesen Magyarországon. Indiában vagy, fizikailag messze tőlünk. Szerencsére a mai kor technikájának köszönhetően néha láthattunk pár élő közvetítést, amikor *bhajanát* vezetsz a sok lelkes *bhakta* körében. Amikor néztem és hallgattam, ahogy a Szent Nevet énekled, megszűnt a fizikai távolság, és ugyanazt tapasztaltam, mint amikor személyesen ott lehettem a közeledben. Ez a hangulat mély benyomást tett bennem, és segít, hogy a hétköznapiakban is érezhessem a jelenlétedet.

Kedves Guru Mahārāja!

Még ha most személyesen nem is tudunk veled társulni itt Magyarországon, az elkülönülés érzésében melletted lehetünk, mert a szeretetnek nincsenek anyagi korlátai.

Boldogsággal tölt el az a tudat, hogy lótuszlábaid pora megtisztítja a Földet, amerre jársz, és elmémet, ha rájuk gondolok.

Köszönöm, hogy vagy nekünk!

Kérlek, hadd legyek mindig lótuszlábaid menedékében!

Örök szolgád:

Vaiṣṇava-priya Dāsa

Vallabhī-kāntā Dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Krisna-völgy lakójaként szeretném kifejezni a hálámat minden napért, amit Neked köszönhetően ezen a szent helyen tölthetünk a fiammal.

Néhány barátom úgy gondolta, a férjem elvesztése után talán új életet kéne kezdenem valahol máshol. Talán jobb lenne máshova költözni és a hátam mögött hagyni a házat, ahol a férjemmel éltünk, talán el kéne felejtenem a múltat. De én nem akarok semmit elfelejteni, és főleg nem akarnék elköltözni máshova. Életek óta kerestem a legjobb, legtisztább életmódot, a legtökéletesebb utat, ami Istenhez vezet, a legjobb társaságot, akikkel tényleg felemelő együtt élni, és most végre megtaláltam ezt a helyet. Új Vraja-dhāmában minden napunk a szeretetteli meghódolásról szól. Miért kéne elfelejtenem bármit is, ami Rādhā-Śyāma elrendezéséből történt itt velünk? Fájdalmas minden nap a férjem nélkül, mégis hálás vagyok, hogy a fiam nevelését úgy folytathatom, ahogy azt ő szerette volna. Krisna-völgy az otthonunk, a misszióink, a menedékünk, a jövőnk, amit továbbálmodunk. Bár nem vagyok méltó rá, hogy itt élhessek, mégis ezért imádkozom mindennap

Rādhā-Śyāmához és az Aṣṭa-sakhīkhöz. Bárcsak a szolgájuk szolgája lehetnék! Köszönöm neked az otthonomat, a lelki családomat, a feladatot, amit a *vaiṣṇavává* válás és a prédikálás jelent, köszönöm a *vaiṣṇavák* társaságát, a könyveidet, a leckéidet, a *bhajanáidat* és azt, hogy a férjem a Te követésed által első osztályú *bhaktává* válhatott! Néha elképzelni sem tudom, mit tartogathat még a jövő, de bárhogyan is lesz, ezek a kincsek biztos támpontok maradnak az életünkben.

Minden dicsőséget Neked a családunk nevében megjelenésed napján!

Szolgád:

Vallabhī-kāntā Dāsī

Vanamālinī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am very grateful for your mercy and support.

Thanks to you, I see my purpose in life, my designation more clearly. I can serve Kṛṣṇa, engaging my body, thoughts and all my strength.

Thanks to you, I began to calmly observe life, its ups and downs, that everything is according to the will of Lord Kṛṣṇa and ultimately for my own good. My fears are gone. Your instructions inspire me to serve. I am grateful to the Lord that He brought me to you during a difficult period of life in Ukraine; but it is all for the good.

My heart has become softer, more loving, more compassionate...

I feel the nectarean grace of Kṛṣṇa pouring on me through you.

After initiation, I looked upon the devotees living on the farm with different eyes – they are like family to me now. Throughout the year I remember them and miss them.

My view of the world and everyone around me has changed. I have a different perspective on life now. This is what I express (not only because I study know-

ledge and write about it), I now express feelings... I am happy that I can see and perceive everything from the position of an observer and understand that all souls are each at their own level of development.

I feel the energy of life.

I now have support in life.

I want to get rid of *anarthas* and cleanse my heart, to follow your instructions and never deviate from them.

Listening to your readings of *Lalita-mādhava*, I realize I like the mood of the *gopīs* – how they build relationships through the spirit of service. That only love can conquer everything! Prabhupāda came to first teach us to love! I clearly understood this in connection with my family and with building new relationships with devotees. It is only in the mood of loving service, acceptance, care, and patience that we can break free of the wheel of *samsāra* and return home to Kṛṣṇa.

Just as Kṛṣṇa showers His mercy, care, patience, acceptance, and love on His devotees, I feel that you do the same with your disciples. I am so grateful to Kṛṣṇa for giving me you as my spiritual master.

Your eternal servant,
Vanamālinī Devī Dāsī

Varsha Vaghela

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Kṛṣṇa Caitanya, who is full of transcendental spiritual knowledge. Without His mercy, no one can understand the truth of Kṛṣṇa.

Please accept my prayers below and a very happy Vyāsa-pūjā to you, dear Guru Mahārāja.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmīnīti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

I have always been searching for the truth, and then last year when I saw you for the first time at New Vraja-dhāma, you opened my heart and I was full of tears.

It felt my soul awakening and this made me realise I am not this body.

I am so grateful for you giving me the opportunity to learn more from you.

When I returned home, I started reading your wonderful books, and they truly helped and inspired me. I understand that if you want to be successful in life, we need to follow the following three things: good habits, be focused and self-discipline.

I pray for your mercy in my spiritual growth as your aspiring disciple and your guidance in overcoming the challenges of practising Kṛṣṇa consciousness in today's world. I know this help will come by carrying out your orders.

On my first disciple meeting you acknowledged my introduction and I feel blessed that one day I will be your officially accepted disciple. I hope I can be a good disciple in my words and actions. All I can say is that I will promise to try my best in serving you, the devotees, and Kṛṣṇa.

Please accept this humble offering, on your very special appearance day, with love and devotion from your servant.

Varsha Vaghela

Varṣaṇā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you on your divine appearance day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

“Any lowborn person can be delivered to the highest transcendental position by the mercy of Vaiṣṇavas.”

When I first opened the pages of your *Śrī Vilāpa-kusumāñjalī*, apart from

marvelling at the beauty of this exquisite publication, I thought here is where Guru Mahārāja is giving me a vision into a world of loving rasa that I did not know I needed.

Reflecting over the years, it was as clear as day, that at every stage of my journey in Kṛṣṇa consciousness, you have always been giving me everything I didn't know I needed - but you knew I did!

You knew how to pull me along.

“Of all cooling things in this world, the touch of sandalwood is best, better than sandalwood are the soothing rays of the moon, but more cooling than both sandalwood and moonbeams is the association of a true saint.”

The auspiciousness that has manifest in my life has been exclusively due to your amazing grace.

Your saintly association has shielded me from the fires of this world and when on some occasions I did manage to get burned, your association was the cooling ointment.

You have been the expert boatman, ferrying me across the ocean of material existence, and now through your personal example, you teach how to aspire to be the servant of the mighty servants, and by their mercy, how to drink the nectar of eternal service to the Divine Couple.

Am I qualified to honestly respond to your call: “Let's follow Rati?” All I know for certain is that I want to be wherever you are, and that you are giving me all I need to follow you. What is left for me, is to do my part.

Thank you for each one of your *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series, which has culminated with a vision into the inner most chambers of your heart, through the pages of your *Śrī Vilāpa-kusumāñjalī*.

Deepest gratitude for each one of your classes, podcasts, kirtans, readings and *saṅga*. Such wealth, our lifeline, where would we be without them?

Thank you for every second of your precious personal time you have kindly given, I do not take a moment of it for granted; I remain eternally grateful for every second of mercy received.

You have given me everything I did not know I needed, and everything I did not know I wanted.

You remain forever my good fortune.

My dear master, I take shelter of you who has taken the shelter of Rādhā-Śyāma.
Kindly keep me forever close to your lotus feet.

Your servant and daughter,
Varṣaṇā Devī Dāsī

Bhakta Vasvári Csaba

Hare Kṛṣṇa! Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és őszinte követőinek! Minden dicsőséget Neked, tanítványaidnak és a Téged szolgáló *bhaktáknak!*

Mindenekelőtt végtelen hálával szeretném megköszönni Neked, hogy immáron elfogadott tanítványod lehetek.

Egészen különleges kegyben részesítettél azzal, hogy megtapasztalhattam, pusztán attól, hogy igent mondtál kérésemre és elfogadtál tanítványodnak, mekkorát változott számomra a világ. Teljesen mást jelent azóta a Te társaságod, mást jelent Rád gondolni és Tőled hallani, mást jelent a *bhakták* társasága, mást jelent *darśanát* venni a templomban Śrīla Prabhupāda és az Urak előtt. Hálás vagyok, hogy megtapasztalhattam ezt a drámai változást; hogy milyen is az, amikor valóban egy közösség része lehetek.

Szeretném megköszönni Neked az utóbbi idők tanításait, melyek ismét megvilágították előttem a guru végtelen hatalmát, a Te óvó és védő személyes gondoskodásodat, mellyel segíted a *bhaktákat* és utat mutatsz nekünk.

Bizonyára emlékszel rá, hogy a januárban tartott online tanítványi gyűlésen említetted, hogy a Kolkatából Māyāpurba vezető úton elszunyókáltál, pedig nem szoktál aludni az úton, mert bármi történik, fontos, hogy tudatosak legyünk róla. Ez a mondatod megragadt bennem, s amikor február 1-jén megérkeztem Kolkatába és beültem a kocsiba, elhatároztam, nem fogok aludni, pedig a korábbi alkalmakkor el-elszunykáltam a fárasztó repülőút és a kialvatlanság miatt. Hajnali fél háromkor szállt le a gép és a sofőr valószínűleg már kimerült lehetett a vára-

kozástól, mert az út felénél elkezdett hosszabbakat pislogni. Ettől még éberebb lettem, noha én is fáradt voltam már. Végül, pont egy útépités szakasznál – nagy munkagépek, betonfalak és mély munkagödörök között – a sofőr elaludt és elkezdett letérni az útról. Rá kellett kiáltanom, hogy ébredjen fel, mert már sodródunk egy betonfal felé. Mivel a kocsiban hátul nem volt biztonsági öv, nem tudom, mi történhetett volna, ha nem tartom szem előtt, amit mondtál:

– Ne aludjatok el az úton!

Ez a tanításod is nagyon sokrétű jelentést kapott a történetek után. Köszönöm Neked, hiszen ezúttal – több szempontból is – megmentetted az életemet.

Köszönöm a Māyāpurban kapott csodálatos lehetőségeket a Veled való személyes találkozásokra. Melletted, és a Téged közvetlenül szolgáló *bhakták* mellett érti meg igazán az ember, hogyan kell bánnunk egymással, milyen tiszteletet és szeretetet kaphatunk a *bhaktáktól*, és hogy milyen tisztelettel és szeretettel fordulhatunk egymáshoz.

A Te társaságodban mindent felnagyítva, felfokozva érzékelek, ezért kérek, add a kegyed, hogy továbbra is megmaradhasson bennem a tanításaidra irányuló figyelemnek ez a felfokozott állapota. Ahogy Nārada Muni dicsóíti Prahlāda Mahārāját, én is szeretném azt mondani Neked: „Mostantól kezdve örökre itt akarok maradni veled. A te hatalmad biztosan képessé tesz majd arra, hogy felülkerekedjek az átkokon, amit Dakṣa és mások mondtak ki rám.” (*Śrī Bṛhad-bhāgavatāmṛta* 1.4.14)

Soha nem múltó hálával szeretném hát megköszönni Neked legalább a töredékét annak, amit az én erőmmel és szavaimmal meg sem lehet köszönni.

Kedves Guru Mahārāja!

Tisztelettel és alázattal kérem áldásod, hogy töretlen, tiszta odaadással szerethesselek Téged, hogy menedéket vehessek lótuszlábad árnyékában, és hogy egyszer majd valóban képes legyek méltó módon kifejezni hálámat és köszönetemet Neked.

Megjelenési napod alkalmával kívánok Neked minden általam kívánható jót. Mindenek fölött jó egészséget, sok-sok erőt, türelmet és a nehézségek ellenére sem múltó jó kedvet a lótuszlábaidnál menedéket vett *bhakták* további tanításához és védelméhez.

Hódolattal, köszönettel és alázattal:
érdemtelen szolgád, Bhakta Csaba

Vidyāgati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dearest Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances at your Divine Lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Happy appearance day Gurudeva.

Gurudeva, the things I truly love about you: You are an ocean of mercy, gentle, very tolerant, a true gentleman, a walking talking encyclopaedia on pure devotional service and how eloquently you communicate that transcendental knowledge is so beautiful too.

I absolutely love, how you have written the new *Vilāpa-kusumāñjali*, with such attention to details, and how you skilfully transport your readers to another realm. I am sure you must be one of Śrīmatī Rādhārāṇī's favourite servants.

Guru Mahārāja, today I would like to share with you how by Śrīla Prabhupāda's grace I became fortunate to have the shelter of Your Divine Grace.

Some years ago, when I first came to Kṛṣṇa consciousness my only Shelter was Śrīla Prabhupāda.

So, my thinking at the time was, that if I do everything and beyond for Śrīla Prabhupāda, maybe I would receive a merciful glance from him and he would send along my spiritual master and thus I would be saved in this life.

A few years later my husband booked a holiday to Las Vegas and I wanted to go to LA temple, as Śrīla Prabhupāda translated *Śrīmad-Bhāgavatam* there. Anyway, he said NO! It was six hours away; so I was very upset and I cried myself to sleep.

That night, in my dream, I went to the LA temple. Omitting the *darśana* of the deities, I went straight to Śrīla Prabhupāda and put my head on his lap and cried my heart out, saying "Oh, my dearest Śrīla Prabhupāda, I am doing everything you asked of me, I preach at the local Hindu temple, I run a Nāma Haṭṭa centre, I do some university preaching, with a full-time job and three kids. Śrīla Prabhupāda, why won't you help me? I had even tried approaching devotees at the Manor but nobody would help me. I need the shelter of a living Guru." I cried my heart out to Śrīla Prabhupāda.

Just then I felt someone stroking my head very gently. I looked up and to my

surprise Śrīla Prabhupāda was looking at me with the most beautiful beaming smile, which went from one ear to the other, and his eyes were full of so much compassion. He said: “I am here with you, why are you worried?” For a moment he stopped stroking my head but with his hand still on my head, looked right in to my eyes as if he was looking right through me into my soul. It felt like time stopped and nothing else mattered. It was the most beautiful and memorable moment of my life. Then he kept stroking my head. I did not want that moment to end. Just then I was woken up from the beautiful dream, by a text message from Karuna Bhavan, Scotland.

The message was from H.G. Prabhupāda Vāṇī Prabhu. He said: “I have spoken with H.H. Śivarāma Swami. I told him all about you and your services to Śrīla Prabhupāda in Preston and he will initiate you next time he is in Scotland.” Then two months later, 19th January 2008, you bestowed your causeless mercy upon this homeless rascal and gave me shelter. It was the happiest day of my life.

Guru Mahārāja, I can never repay you, even in millions of life times.

I pray to Śrīmatī Rādhārāṇī every day to give me ample opportunities to serve you in such a way as to touch your heart and please you. By serving and pleasing you Gurudeva, Śrī Rādhā-Śyāmsundara will be pleased too.

Guru Mahārāja, listening to you read *Śrī Vidagdha-mādhava*, *Śrī Lalita-mādhava*, *Vilāpa* and other books, every morning whilst I am getting ready, is awesome. I love it. You transport me to the spiritual realm. I get goose-bumps and become extremely joyful before I start chanting my *japa*; my *japa* becomes even more potent.

Guru Mahārāja, where ever you are, that is my Vṛndāvana.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to your Divine Grace.

Your loving daughter,
Vidyāgati Devī Dāsī

Vijaya Govinda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

My message to you on this glorious day of your Vyāsa-pūjā is a simple yet significant thanks for all you do for us, for your books and podcasts.

I recall in 1989 around the time of my initiation, you mentioned that you were not intending to take many disciples with the rationale that you wanted to guide those who took initiation from you in a more intimate way.

While your dutiful and caring nature has gone on to accept more disciples than you originally intended, your intention in continuing to guide your disciples closely has been wonderfully demonstrated through your writings, lectures, and podcasts. And while I cannot be with you physically, you are still always close to my heart through these mediums. I repeatedly have questions answered that I had not even had a chance to ask.

During the times I was able to be close to you physically, you also showed constant care and attention to detail in our exchanges. I appreciated this.

Your podcasts are my constant source of your association. Some I have listened to innumerable times and they still feel fresh and inspiring every time. Whether you are answering questions, reading, or speaking with your God-brothers or senior devotees, guiding some new disciple, or simply giving us an update on your well-being. They all express your desire to connect, guide, and care for our spiritual well-being.

Your books are simply the most valuable of gems. It is sometimes quoted that Śrīla Prabhupāda said “If you want to know me, then read my books.” And however true this is for Śrīla Prabhupāda, the same can be said of your books. Aside from your wonderful writing style that makes reading easy for a novice reader like me, the content of your books guides us and simultaneously share your intimate heart desires. Your words help me to understand our philosophy in a clear succinct way. Your words teach me how to think, how to feel, and what to desire.

I have heard you say that the brilliance of Śrīla Prabhupāda’s writings is that he was able to break down complex ideas into simple language, speaking to devotees on different levels of understanding with the same words. Humbly, may I suggest

that you have inherited your Guru Mahārāja's capability in doing likewise. I want to also express my heartfelt thanks for your tireless efforts to bring the teachings of our previous *ācāryas* alive despite failing health. I for one would not have been able to understand them clearly without you.

*'sādhbu-saṅga,' 'sādhbu-saṅga' — sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhbu-saṅge sarva-siddhi haya*

In both good times and rough times, your words are my constant guide providing strength and determination to keep the goal in mind. And while my immediate appreciation for your words is expressed, I understand, that these will also be my guiding light well into my future.

Your care, guidance, protection, direction, and love are felt profoundly.

For this, I thank you deeply.

Your grateful servant,
Vijaya Govinda Dāsa
(Ireland)

Vilāsinī Devī Dāsī

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmīnī itī nāmīne*

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Noked!

Újra eljött ez a felemelő, szép ünnep, a születésnapod, amely az idén már a 75!
Háromnegyed évszázad, tekintélyes szám, és csodálatos az a misszió, az a 35 év,
amelyet ebből ez idáig velünk, magyar *bhaktákkal* töltöttél.

Csodálatra méltó az a rendíthetetlen elszántság, lelkesedés, az töretlen hit hőn
szeretett lelki tanítómesteredbe, amellyel a magyar Kṛṣṇa-tudatú közösség meg-
teremtésébe kezdte. Hatalmas tudásod, kiváló vezetői képességeid, Śrīla Prabhū-
pāda iránti hűséged, szeretetteljes elkötelezettséged, és az édes Úr Kṛṣṇa iránti
végtelen odaadásod által egy páratlan, világhírű, méltán csodált és elismert
gaurāṅgīya vaiṣṇava közösséget teremtettél Budapesten, és Új Vraja-dhāmában.

Tiszteletre méltó az a töretlen erőfeszítés, amellyel mindezt megvalósítottad, és
örök hálára, irántad érzett nagy-nagy szeretetre és odaadásra indít minket mindez;
a hatalmas szeretet-óceán, amely ragyogó szívedből árad felénk. Boldogító érzés
megtapasztalni ezt az igazi lelki szeretetet, és bizonyára Te is érzed a hálás szívünk-
ből Feléd sugárzó szerető odaadást.

Könyörületes szíved szeretetét tapasztalhatjuk meg az általad írt sok csodálatos,
felbecsülhetetlenül értékes könyvön keresztül is, melyek írását még akkor sem
hagytad abba, amikor betegségeid nagyon is megnehezítették a munkádat. Ez az
igaz szeretet. Azért írsz nekünk, hogy minél többet hallhassunk, tanulhassunk az
édes Isteni Pár kedvteléseiről, és így egyre nagyobb vonzódás és szeretet fejlődjön
ki szívünkben irántuk. Örök hála és köszönet neked ezért, drága Guru Mahārāja!

Drága Lelki Édesapám!

A tőled való hosszú elkülönülés érzése járja át szívemet, amint ezeket a soro-
kat írom.

Nehéz szívvel olvastam az újabb betegségről szóló hírt is. Remélem, hazatér-
ted és gyógykezelésed után hamarosan újra jól leszel. Imádkozom, hogy így legyen!

Azt tanítottad, hogy az elkülönülés fokozza a szeretetet, a vágyódást, a szeretett
személy iránt.

Ezt minden alkalommal én is megtapasztalom, amikor ilyen sokáig távol vagy,
és már nagyon várom a visszatérteket.

Drága Lelki Édesapám!

Kérlek, fogadd szeretetteljes jókívánságaimat születésnapod alkalmából!

Az édes Isteni Pár éltesse téged jó egészségben!

Kérlek, kegyesen maradj velünk még nagyon sokáig, taníts, szeress minket, és engedd, hogy mi is szerethessünk és szolgálhassunk téged!

Örök hála és dicsőség Neked, drága, egyetlen, csodálatos, örök Lelki Édesapám!

Alázatos, elesett szolgád:

Vilāsinī Devī Dāsī

Vinītā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked.

Engedd meg, hogy szeretettel köszöntselek megjelenésed alkalmából, és kifejezzem hálámat.

Mikor egy egyszerű földi halandó belép ebbe a csoda palotába, ami itt Budapesten van, lát egy gyönyörű fényűző templomot, egy hatalmas közösséget, lelkes prédikáló *bhaktákat*, példaértékű családmolleket. Krisna-völgyben pedig egy fenntartható életmódot, ami ma már annyira fejlett, hogy a világ különböző országaiból jönnek tanulni, hogyan is lehet jól harmóniában élni a természettel. És ezt Nélküled egyáltalán nem létezne. Emlékszem 10 évvel ezelőtt, mikor elkezdtem könyvet osztani, végtelen hálát éreztem, hisz értettem, ami minket körbevesz anyagi világ egy értelmetlen szenvedés, és a Kṛṣṇa-tudat az, ami ebből engem ki tud menteni. Aztán megértettem, hogy ez többről is szól, mint a saját jólétemről, segíteni kell másokat is. Prédikálni, példát mutatni a saját életünkkel és lelkesíteni másokat, hogy ők is osszák meg mindenkivel. Ebben Te hihetetlen jó példával jársz a *bhakták* előtt. A farm, a budapesti templom, a vidéki közösségek, már ezek létrehozása, fenntartása és fejlesztése, egy óriási dolog. De mindezt megtölteni olyan emberekkel, aki felelősségteljesen tovább tudják vinni ezt a missziót, ha nem látnám, hogy ez van, azt mondanám lehetetlen. Őszinteséged, Śrīla Prabhupāda és a Kṛṣṇa iránti szereteted a misszió iránti hatalmas elköteleződésed lelkesít arra, hogy az én korlátolt képességeimmel, de az életemet adjam ennek a misz-

sziónak. És a rengeteg teendőd mellett, még mindig személyes vagy a *bhaktákkal*, csodálatos transzcendentális könyveket adsz a világnak, életvezetési sztenderdekkel segíted a mindennapjainkat, megtanítasz bennünket a *mūr̥ti*-imádatra. Mindent olyan magas szinten, hogy már- már szégyellem magam, hogy az én végtelen szennyezett tudattommal és szerény képességeimmel itt lehetek. Egy élet kevés ahhoz, hogy mindazt, amit Tőled kaptam, valahogy megháláljam, de törekedni fogok arra, hogy legalább parányi részben törleszteni tudjak Neked.

Szolgád:

Vinītā Devī Dāsī

Virudāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Leborulok lótuszlábad előtt, a *praṇāma-mantrád* mondom, ahogy tanítottad (nem suttogva). Kérlek, fogadd őszinte hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak!

Az evilági szüleim, Igaz Vali és Wittmann István, meg az ikertesóm, István, boldog születésnapot kívánnak. Tisztelnek, becsülnek téged, hallgatnak már *kīrtanákat*. Anya a legutóbbi Szent Név fesztiválon eljött a templomba, hogy lássa azt a *Gaura-āratit*, amit te “énekelsz”.

„Jaya Nitāī!” –hangzik fel az elmémbe a hangod... „Jaya Rādhā-Śyāma!” – hangzik a fülemben. „Śrī rādhike namo ’stu te!” – látom, ahogy a *kīrtanban* felnyújtod a karod. Dicsőséges a Vyāsa-pūjād! Ez az az ünnep, amit a legjobban várok, mert Rólad hallhatok. Csak a téged értő *bhakták* és a te indokolatlan kegyedből történhetett, hogy megkaphattam a *bhakták* társaságát. Számomra minden tulajdonságod – amit értek és amit még nem – dicsőséges és vonzó.

„Mindannyiunknak van szemünk, de a nap fénye nélkül ezek a szemek mit sem érnek. Éppen így a Legfelsőbb Úr fénye, vagyis a lelki tanítómester isteni kegye, nélkül sem láthatjuk a dolgokat eredeti valójukban.” – magyarázza Śrīla Prabhupāda (*Bhāg.* 3.25.9.)

Gyerekkoromban hiányzott Isten, a világ pedig fagyottnak tűnt, aztán ezt hosszú időre elfelejtettem. Elestem és vagyok a bűneim meg a sértéseim miatt. Nem láttam ezt mindaddig, ameddig nem találkoztam veled. Visszataszító állapotban kegyesen észrevettél, bátorítottál, bizalmat adtál; megkaphattam súlyos, igaz szavaid, figyelmed pár pillanatát. És minden kedvezőség után, most ebben az elestem tudatban az ad reményt, hogy emlékezem minden nap arra, amiket mondtál. Egyszer a templombejárat mellett álltál, beszélgettél elmerülten egy *bhaktával*, én meg szégyenlősen, hogy ne zavarjak, kikerültelek (volna) titeket. Akkor te hirtelen, mint a nyári villámlás játékosan rám kiáltottál: „Állj!” Megálltam. Az elmémnek és a lelkemnek ez annyira jól esett! Aztán, hosszú percekkel később, mondtad: „Mostmár mehatsz!” és én legszívesebben ott maradtam volna az időtlenségben. Te képes vagy megváltoztatni az emberek szívét, és én szeretnék erőssé válni, ahogy kérted. Állandó nehézségeket vállalasz másokért, ahogyan a lelki tanítómestered is tette. Kis verébhez hasonlóan szeretnék én is segíteni, gondoskodni érzékenyen az emberekről, enyhíteni lelki szenvedésüket. Mondtad, hogy a felajánlásban megírhatjuk a lelki tanítómesternek, ami a szívünkben van – még ha szégyenlősek vagyunk is – ha jól értettelek. Ezt a vágyat – hogy valahogyan téged és a *bhaktákat* szolgáljam – az istentestvéreimtől és tőled kaptam. Erről a vágy utáni vágyról szeretnék írni neked megjelenési napod alkalmából.

Hűséges tanítványaid tündöklő drágakövek, akik Úr Caitanyát és Úr Nityānandát dicsőítik valós szavakkal és hívogató ékszerekkel. Az ilyen *bhakták* ajándékok a világnak, ékességük a Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga és Rādhā-Śyāma szolgálata iránti odaadás. Illatos, éjjel és nappal nyíló puha virágokból fűznék fűzért a számomra legtokéletesebb lelki tanítómesternek, hogy mindig érezd tanítványaid háláját és szeretetét. Tennék bele cseresznyevirágot is (olyat, ami nem hervad el), és közben úgy érzem, hogy egy áruló vagyok ilyen szép szolgálathoz.

Türelmeddel megmented a *bhaktákat*, minden veled találkozó élőlényt az illúzió halálos hálójából. Elnéző vagy azokkal, akik még gyengék, tudatlanok, büszkék vagy lusták ahhoz, hogy felismerjék helyzetüket és elfogadják a gondoskodásod. *Rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora, yugala kiśora* – tanítod sosem szűnő jóakarattal. Reményt adva vársz ránk, ameddig megtisztulunk annyira, hogy végre menedéket vegyünk hűsítő lótuszlábadnál. Śrīla Prabhupāda iránt érzett szereteteddel megmentesz minket az anyagi lét erdőtüzeiből. – Gondolatban a legtisztább, illatos

vízzel mosnám meg ragyogó lótuszlábad, hogy sose érezd a tüzet és a testi fáradtságot, közben úgy érzem, hogy nem vagyok méltó a kegyetekre.

Mindig frissen mondd el, hogy a varázslat a követésben rejlik. Példádon keresztül tanítod, hogyan lehet minden próbatételt elviselni a lelki tanítómester és Śrīmatī Rādhārāṇī szolgálainak öröméért. Ahogyan a számomra felfoghatatlan, imádott, egyetlen, tiszta, aranyló, elbűvölő, titokzatos Úrhölgy tette – aki meghalotta a bajba került sakálkölyök sírását– úgy sietsz segítségünkre te is erre a sötét helyre. – Gondolatban finom ebédet készítek neked; *dhālt*, rizst, meleg *capātīt*, libatopból spenótot, leveses *curd-ös sabjīt*, kukoricás salátát, krisna-völgyi tejből és érett sárgabarackból *lassīt*, mákos-meggyes pitét és limonádét, hogy mindig frissnek érezd magad, s közben érzem, nem vagyok tiszta a te szolgálatodhoz.

Alázatos, mély műveltségeddel eloszlatsz a kétségeinket. Forradalmi hangulatoddal lehűtöd az elvadult gyakorló elméjét, barátságoddal a jámbor lelkeket elviszed Śrīla Prabhupādhhoz. Kreatív irodalmi stílusoddal a meghódolt tanítványokat Vṛndāvana rejtett, romantikus ösvényéig kíséred, és tovább, a brijbasik otthonába: „Tedd a lelki tanítómestered vágyát eggyé a szíveddel, és ne vágyj semmi másra” tanítod. – Hálámat talán úgy tudnám kifejezni, hogy terjeszteném a transzcendentális irodalmat, hogy ne kelljen aggódnod a könyvterjesztés miatt. – Gyakorlatilag meg csak addig jutok, hogy a szüleimről és magamról gondoskodjak, szolgálok a templomban is, és közben zavar, hogy nem teszek többet értetek.

Gyakran látlak gondolatban, hogy írsz. Erről a versről mindig te jutsz eszembe, hogy a lelki tanítómesterem, Śivarāma Swami, ír. Kṛṣṇa örök társairól, szolgálóiról és a hozzájuk vezető útról ír.

*tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam
kavibhir īḍitaṁ kalmaṣāpaham
śravaṇa-maṅgalam śrīmad ātataṁ
bhūvi gṛṇanti ye bhūri-dā janāḥ*

Egyszer, ha lehetséges, szeretnék ott lenni, miközben írsz. Ígérem, csendben leszek! Szomorúnak látlak, amikor nem tudsz megvédeni, mert butáskodok. Azt hitted okos lány vagyok, de eddig még nem tudtam megtenni, amit először kértél tőlem. Pedig nem kértél sokat. Csalódottnak látlak, amikor nem hiszem el, hogy többre

is képes vagyok a lelki életben. – Éneklek a képednek a Gurudeva dalt (hamisan) ébredő figyelemmel irántad. Köszönöm, hogy meghallgatod. A bátorításod nélkül, úgy érzem, nincs esélyem a bhakták szolgálatára.

Kegyedből a *kīrtanánakon* a tánc különös módon vonz a Szent Név felé, de úgy érzem képtelen vagyok a javulásra, miközben te nagylelkűen kincsekkel halmozol el minket, amitől a szegényérzet mellett is lelkesen folytatom az utat. Amikor te öltözteted Rādhā-Śyāmát, és kinézel barátságosan a függöny mögül a *kīrtanázókra*, az olyan, mintha már mi is a lelki világban lennénk; mindent áthat a várakozás-teljesség, megszűnik az idő, pont úgy, mint amikor verseket idézel nekünk:

*evam-vrataḥ sva-priya-nāma-kīrtyā
jātānurāgo druta-citta uccaiḥ
hasaty atho roditi rauti gāyaty
unmāda-van nṛtyati loka-bāhyaḥ*

Śrīla Prabhupāda így ír a helyzetemről: „Miután a tanítvány avatást kap, s megkapja a lelki tanítómester rendeleteit, elszántan ezekre kell gondolnia, s nem szabad hagynia, hogy bármi más megzavarja. [...] A tanítványnak nem szabad latolgatnia, hogy vajon hazatér-e, vissza Istenhez; első dolga az kell, hogy legyen, hogy végrehajtsa a lelki tanítómester utasítását. Ezért a tanítványnak mindig meditálnia kell a lelki tanítómester utasításán — ez a tökéletes meditáció. Nemcsak meditálnia kell rajta, hanem az utat is meg kell találnia, hogyan imádkozhat és hajthatja végre azokat tökéletesen.” (*Bhāg.* 4. 23.15, magyarázat)

Készülök mindarra, amit eddig kértél. Bánom, hogy ilyen lassan megy. Közben imádkozom hozzád, hogy kegyedből legyőzhessem a korlátaimat, engedelmes legyek végre. Kérlek, ha lehetséges, bátoríts tovább, hogy túljussak a nemkívánatos tulajdonságokon, és meg tudjam tisztítani a szívemet azáltal, hogy követem az utasításaid. Köszönöm, hogy a hibáimmal és a butasággal elfogadtál tanítványodnak, és ilyen tévedhetetlen, leírhatatlan, tudományosan romantikus és költői lelki tanítómesterem lehet, mint Te! –ha szabad ilyet mondani egyáltalán nekem.

*kṛpā-sindhubḥ su-sampūrnaḥ
sarva-sattvopakāraḥ
niṣṛbhāḥ sarvataḥ siddhāḥ*

*sarva-vidyā-viśāradah
sarva-saṁśaya-saṁchettā
'nalaso gurur āḥṛtah*

Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, ha lehetséges. Köszönök minden szolgálatot.

Érdemtelen, lótuszlábad örök menedékére vágyó szolgád:
Virudāvalī Devī Dāsī

Viśvambhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

It is not exactly a Vaiṣṇava tradition, but from the bottom of my heart I want to wish you a Happy Birthday!

And on this festive occasion I would like to thank you for all the things that you did for me; for all the care and attention that I have received from you.

I am extremely grateful for your personal association during the years of my devotional life. Thank you for all the formal and informal training.

Being close to you I was fortunate enough to get a lot of association with your God brothers as well. I witnessed your respectful and friendly dealings mixed with discussions about Kṛṣṇa, your deep philosophy, and the planning of protecting and expanding what Śrīla Prabhupāda gave us.

Thank you for these unforgettable travels to India, and many memorable heart-touching, soulful *kīrtanas*.

In service to Rādhā-Śyāma and Their devotees you have taught me to be accountable for personal actions and how to avoid unnecessary excuses, even if done unintentionally.

By your personal example you have shown me how to be brave by taking on responsibilities, and not avoiding them but embracing them, trusting that Kṛṣṇa will provide the knowledge, strength and means for their successful execution.

I learned careful planning and goal setting – an extremely valuable gift to have on the way to success in devotional life.

Thank you!

You taught me a refined taste for spiritual beauty, envisioning it, feeling it, and manifesting it to the best of my abilities. Most of all, gaining inspiration from its source, who is Kṛṣṇa Himself.

You kindly have shown me how to strive for the best results offering Rādhā-Śyāma the utmost quality in service, always looking for ways to improve each step, taking it to the next level with every new endeavour. Some may call it perfectionism, but Kṛṣṇa is perfect and He deserves everything that is perfect. Covered by the material energy it may seem impossible for the soul to get it right every time, but from what I understand, the eagerness to be and do better should always be there, hoping and anticipating that one day Kṛṣṇa will notice, giving His kind glance of approval and acceptance.

Thank you once again!

Happy Birthday, dear Guru Mahārāja!

Hare Kṛṣṇa!

Your servant,
Viśvambhara Dāsa

Vraja-gopī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Gaura Nitāi!

Dear Guru Mahārāja!

Dear friend and well-wisher!

All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedānta Swami Prabhupāda! Hari Hari Bol! All glories to you! Please accept my *daṇḍavats* at your lotus feet, that are my shelter and refuge.

I contemplated for a long time writing a Vyāsa-pūjā offering that can take us back to the lotus feet of Śrī Guru. Now we lament no more...

I understand my position as a total fool and a truly spiritual dumb dog; there is no reason for me to write this letter, especially if it lands a place in your Vyāsa-pūjā offering book. But still, my heart tells me to write. I want to share with you what I feel. So please be kind to this fool as I share my heart's content with your Grace.

My dear Guru Mahārāja, you have recently given us, your trying disciples/followers, very wonderful yet unsettling instructions. You again urged us to read *Śrīmad-Bhāgavatam* as His Divine Grace worked tirelessly till his last breath on this massive work for our benefit. How we can get there, and why is it the only place for us?

I started reading it...

It made me cry bitter tears as I heard the story of Nārada Muni. If I understood correctly, he was only five years old when his mother died. All alone, I imagine him roaming the forest with wild animals and nothing much to eat...

How alone we are too. This one-to-one connection with God is what can keep us sane. There is nothing other than this that can keep us safe, cared, and loved for. There is nothing...

The Lord Himself kindly graced Nāradaḥ showing adoration to his devotee and eternal friendship. But He also disappeared from his vision to remind us all that we need to go BACK HOME, BACK TO GODHEAD. There is no time to lose. Truly no time.

Obviously, Nāradaḥ is so special...

But still, what a shock it was for him to gain his utmost support and love, Śrī Kṛṣṇa, and yet to not see Him again – this was real pain!

As I carried on reading, I felt the total devastation in Arjuna's heart as he lost his life-long, dearest friend, and faithful supporter, Śrī Kṛṣṇa.

One moment, he had it all, and he was fulfilled. The next day, there was no one to hug and no seeing anymore the honey-like face of Śrī Kṛṣṇa.

Wow! that made a dent in my heart. But I am still here and bruised from looking at loose broken glass I collect as treasure. What a lonely fool...

So, I howl. When will that day arrive when I can drink the honey-like face of Śrī Guru? When I can laugh and joke while performing my glorious seva? When

I can hug and sing glories of my Mahārāṇī? All the while, Her smile giving me the cooling shelter that my heart desires.

My master, this dog is barking loudly as its heart is cut open; to realise how little love it possesses for Śrī Guru...

That made me think.

How wonderful you are.

I saw a tiny opening into your heart and felt your pain as you help us go ack to Godhead. How much you desire to be with your Lordships and your beautiful friends in Śrī Vṛndāvana Dhāma! Yet you had to come to this miserable place to help us.

Sigh...

I am so sorry...

After spending so many years chanting the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*, eating *mahā-prasāda*, and singing together with Vaiṣṇavas, the holy names, Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare, Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare.

If I still do not feel bitter separation from Śrī Guru then please do not save us, please do not come for us again. Let us suffer in this scorching fire. What a stupid lonely fool. Let us feel this burning separation.

Guru Mahārāja, my dear master, and best friend, I am your dog on this day and forever.

Please love me, call me, look kindly upon me, ask me, as there is nothing, I need more than to be focused on my eternal position in the loving service of Śrī Guru.

With love,

Vraja-gopī Devī Dāsī.

(Tomara kukur)

Vraja-kumāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I hope that this meets you in the best of health.

All glories to you on your divine appearance day. You are an inspiration, a role model for any aspiring *sādhaka*. I am not ashamed to say that I hang on your every word. I tune in to your website daily as part of my morning *sādhana*. As soon as my reading and *japa* are done I turn on my computer and immediately go to your web site to see if there is a new recording to relish. Even though I have no hope of ever approaching you, I know that by remaining fixed at your lotus feet some hope continues for me to turn my sorry conditioned soul around. This verse from *Bhagavad-gītā* (7.28) perfectly applies to you:

*yeṣāṃ tv anta-gatam pāpam
janānām puṇya-karmaṇām
te dvandva-moha-nirmuktā
bhajante mām dṛḍha-vratāḥ*

“Persons who have acted piously in previous lives and in this life and whose sinful actions are completely eradicated are freed from the dualities of delusion, and they engage themselves in My service with determination.”

You are completely free from sin and duality, engaged in serving Guru and Kṛṣṇa with your body, mind, and words. You are an inspiration, for me and for the thousands of devotees around the world.

All devotees in ISKCON know and honour your name. I can see and feel you through them, knowing that you helped them attain their high levels of *bhakti-yoga*. If I go on social media, such as Instagram, I can see many great souls both young and old inspiring me and thousands of others to engage in pure Kṛṣṇa consciousness, to hear and chant the holy names of the Lord. It is such a great, enlivening boost, making my heart beat faster with joy and is the most relishable thing available on the internet.

Knowing you as the perfect guru, the perfect example, the perfect follower of H.D.G. Śrīla Prabhupāda, you are the perfect foundation and inspiration for all these influencers, who are ultimately influenced by you too, which inspires me even more.

The ultimate choice is either Kṛṣṇa on the one hand or Māyā on the other. If we can simply understand this from Śrīla Prabhupāda's books, we can then catch hold of the lotus feet of guru, *sādhū*, and *śāstra* and remain fixed there.

I pray only for Vaiṣṇava-kṛpā to be able to stay fixed on the path back home, back to Godhead, to serve the devotees in some capacity and thereby make them happy, so they will smile upon us and make us welcome in their association.

In this way, all perfection is possible.

Please continue to give me shelter at your lotus feet, so that I can serve you and the devotees in some way and purify my sorry, conditioned existence.

Your fallen servant,
Vraja-kumāra Dāsa

Vraja-mohinī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Śrīla Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. Jaya Śrīla Prabhupāda!

On your Vyāsa-pūjā, I remember how you confronted me at the age of twenty-two, “You are twenty-two years old and you still do not know who you are. Does it not feel horrible?” That was exactly the problem, and out of your kind mercy, you made me a devotee.

Although I do not talk to you often, whenever I have the great chance to see you, you often say something to acknowledge my presence. As a result, I feel you watch out for me, and you do not give up on me.

I am moving to the Budapest temple soon and a new chapter in my life will begin. I feel the happiest I have been in my life. If it is the desire of Rādhā-Śyāma and Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga, I will continue living in Budapest,

servicing Hungarian devotees and especially one disciple of yours. During this period, I will have the special and beautiful opportunity to get to know you more through your disciples' hearts.

I will also continue to serve the Turkish BBT part time, which I hope will also please you. I cannot believe I will have the chance to live in the temple where every brick is made from your love for Śrīla Prabhupāda, and where every heart is made from love for you.

I pray to Rādhā-Śyāma that they give you good health.

Eternally indebted to You,
Vraja-mohinī Devī Dāsī

Vraja-pati Dāsa

Hare Kṛṣṇa drāga Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tegnapelőtt hajnalban amikor felkeltem, elhatároztam, hogy *japázás* után megírom Neked a Vyāsa-pūjā felajánlásomat. Neki is fogtam a magam feje után menve, de szerencsére Kṛṣṇa és Mañjarī Mātāji kegyéből ráakadtam arra a korábbi leckédre, amiben a Vyāsa-pūjā felajánlás lényegéről beszélsz. Számomra a fő üzenete ennek a tanításodnak kedves Guru Mahārāja az, hogy minden egyes szó, amit ebben a levélben leírok annak a szívemből kell szólnia Hozzád.

Így lesz igazi ajándék a Számodra. Én teljesen más aspektusból kezdtem neki a levél megírásának, ezért arra gondoltam, hogy jobb lesz, ha mélyebben rámeditálok a kapcsolatunkra, mit köszönhetek neked és a Kṛṣṇa-tudatnak.

Visszatekintve eddigi életemre rájöttem, hogy soha nem éreztem, hogy lennének céljaim, olyan „igazi” anyagi ambícióim, ami minden más normális embernek vannak... Nagy ház, jobb autó, nyaraló, nagy utazások stb. Egyetlen célom volt csupán, hogy legyen egy szép családom, jó férj és jó apa legyek. Mindezt megkaptam a Jóistentől, de ennek egy részét a nagyobbik fiam hirtelen halálával 2017. december 25-én a Teremtő „el is vette tőlem”.

Fájdalom, keserűség, igazságtalanság, hiábavalóság, értelmezhetetlen bosszúvágy és hitetlenség töltötte el a szívemet. A tragédia előtt nem éreztem hálát Isten felé, de amint az bekövetkezett rögtön az volt a fejemben, hogy: ezt most miért csinálja velünk? Nem igazán okoltam Őt, de úgy éreztem, hogy igazságtalanság történt. Láttam a sok embert, aki egészségtelenül él, DE ÉL, ezzel szemben az én atléta fiam 10 nap alatt elment egy nem beazonosított betegség miatt. Nem értettem semmit. Tehetetlennek éreztem magam, mert nem tudtam elfogadni a helyzetet, nem láttam logikát a történetekben, csak az igazságtalanságot.

Sok mindent gondoltam és éreztem akkor, de ezeknek nem sok köze volt a hálához, szeretethez, istenszeretethez, vagy bármilyen más pozitív emberi érzéshez, amit ma érzek, ha Regő fiamra, és a velünk történetekre gondolok.

Drága Guru Mahārāja, ha te nem vagy és nem találkozom Veled egy évvel később 2018-ban a Gītā Jayanti előtt a Gopāla-csarnokban, akkor a keserűség, a bosszúvágy, a fájdalom csapdájában tengődnek azóta is. Kṛṣṇa elrendezéséből Te jöttél oda hozzám, megszólítottál, leültél mellém és röviden beszélgettünk. Pár nap múlva a következő találkozásunk és hosszas beszélgetésünk végén szorosán megöleltél. Soha nem fogom elfelejteni azt a pillanatot! Neked köszönhetően attól a naptól kezdve az életem megváltozott. Lehetőséget kaptam tőled, hogy egy olyan úton induljak el, ami mélyebb megértést ad a létezésről, a boldogságról, a célokról, Istenről. Megértettem, hogy mit jelent szolgálni a *bhaktákat*, és cselekedeteimmel segíteni Śrīla Prabhupāda mozgalmát. Ma már van célom, és tudok mihez igazodni, mert drága Guru Mahārāja, Te és a *bhakták* is folyamatosan adjátok a kegyeteket és szereteteteket.

Hálásan köszönöm Neked és nagyon boldog megjelenésed napját kívánok!

Hare Kṛṣṇa!

Maradok alázatos szolgád szeretettel és tisztelettel:

Vraja-pati Dāsa

Vṛndā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda at whose feet you are so firmly fixed.

“But somehow, by the grace of the sadhu and guru, the holy name of Kṛṣṇa with its infinite prospect has entered through the holes of my ears and reached the plane of my heart. And there, with some peculiar hope, with infinite, auspicious possibilities, it touched my heart with a new kind of nectar.” (*Śaraṇāgati*, Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura)

I am a fallen soul, who has been benefited by your gift of the Holy Name. You have blessed me with the means of calling out to the Divine Couple as my only shelter. Part of the magic of this, is that it is helping me to develop a mood of acceptance – to be conscious of, and accept, the ‘good’ in my life as Kṛṣṇa’s love for me. It is such a wonderful reassurance.

Please, by your mercy, may I be able to open wide this treasure chest of connection with the Divine.

May I have the vision to always see the lamentable experiences in my life as me, the soul, suffering separation from Kṛṣṇa’s unconditional love.

Please may I become qualified as one of your *saṅkīrtana* foot soldiers that this world so desperately needs.

May I have the spiritual strength to humbly hold within my heart and share from there, the potency of a speck of the *prema-bhakti* that you hold in yours.

Your eternally indebted servant,
Vṛndā Devī Dāsī

Vṛndāvanēśvarī Devī Dasī és Caitanya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget transzcendentális megjelenésed évfordulójának!

Újra eltelt egy év... Mostanában mintha egyre gyorsabban és gyorsabban telne, bár lehet csak én lettem érzékenyebb az idő múlására.

Idén is a születésnapodon voltunk Caitanyával Dél-Indiában, Trivandrumban. Most is meglátogattuk az ottani ISCKON Templomot- nagyon szép Kṛṣṇa-Balarāma *mūrtijuk* van. 32 fős csoportot tudtunk elvinni hozzájuk, és ilyenkor mindig az jut eszembe, hogy milyen csodálatos, hogy a megjelenésed napján ennyi embernek tudtuk megmutatni Kṛṣṇát. A többség soha nem járt még ISCKON-templomban, nem is igazán tudták, mi az, hogy ISCKON. Caitanya beszélt nekik Prabhupādáról, a tanítványi láncolatról, a *mūrtik* jelentőségéről, közben pedig néztem az arcukat és láttam, hogy örömmel hallgatják a szavait. Arra gondoltam, de jó lenne, ha itt lennél!... Aztán a következő pillanatban előtötte a szívemet az érzés, hogy dehát itt vagy!... Ezért is történhetett mindez meg, mert itt vagy!... Te mindig itt vagy velünk! Aztán *bhajanáztunk*. Többen sírtak, énekelték a mantrát, hálásak voltak ezért a programért. Figyeltem, ahogy nehéz szívvel állnak fel és veszik tudomásul, hogy indulunk tovább. Mintha csak kiült volna az arcukra, hogy “hát ennyi volt? ...akkor most vége? Pedig ez nagyon jó volt! És akkor most hogyan tovább, merre megyünk?”

Ahogy időben és térben távolodtunk a templomtól és a kis programunk már “csak” egy szép emlék maradt, akkor hasított belém, hogy mennyire szerencsések vagyunk veled, Guru Mahārāja! Milyen csodálatos ez a közösség, amit létrehoztál, aminek a szolgálatán fáradozol! A közösség, melyben támogatjuk, felkaroljuk egymást. Ahol segítünk emlékezni Kṛṣṇára, hogy ne “csak egy jó program” legyen a lelki önvalón való meditálás, ami után szomorúan jegyezzük meg, mikor tovább állunk, hogy “de kár, azért ez milyen jó volt!”, hanem ez valami sokkal mélyebb, valami örökebb maradjon. Mert ha van az életünkben érték, ami az idő múlásával nem szabad, hogy halványuljon, az pontosan ezeknek a magasabb rendű élményeknek a lenyomata.

Köszönöm Neked, Guru Mahārāja, hogy fáradságot, áldozatot nem ismerve, végtelen lemondásaid árán itt vagy, és irányt mutatsz nekünk. Hogy éltetsz, hogy lelkesítesz! Szerencsés vagyok, mert ismerhetlek, szerencsés vagyok, mert szerintem Te vagy a legcsodálatosabb lelki tantómester!

Bár nincs nagy tudásom, de nem ismerek Nálad elkötelezettebb, alázatosabb tanítványt, aki hűen követi élete minden egyes pillanatában lelki tanítómesterét; egy megvalósított guru is vagy és Kṛṣṇa felhatalmazott, transzcendentális szolgája.

Újra és újra leborulok lótuszlábad porában, és azért imádkozok, hogy mindig Veled lehessen szavaimban, tetteimben és a szívemben egyaránt! Kṛṣṇa vigyázza minden léptedet!

Kérlek, zárásként engedd meg, hogy beilleszem ide Bhaktivinoda Ṭhākura egy dalát, mely a tiszta *vaiṣṇaváról*, vagyis Rólad szól:

(1)

*kabe mui vaiṣṇava cinibo hari hari
vaiṣṇava caraṇa kalyāṇera khani
mātibo hṛdaye dhari*

(2)

*baiṣṇaba ṭhākura aprākṛta sadā
nirdoṣa ānanda maṇi
kṛṣṇa nāme prīta jaḍe udāsīna
jībete dayārdra haya*

(3)

*ati māna hīna bhajane prabīna
biṣajete anāsakta
antara bāhira niṣkaṣa sadā
nitya līlā anurakta*

(4)

*kaniṣṭha madhyama uttama prabhede
baiṣṇaba tribidha gaṇi
kaniṣṭha ādara madhyame praṇati
uttame śuśrūṣā śuni*

(5)

*ye yena baiṣṇaba ciniyā la:iyā
ādara kariba yabe
baiṣṇabera kṛpā yāhe sarba siddhi
abaśya pāiba tabe*

(6)

*baiṣṇaba caritra sarvadā pabitra
yei ninde himsā kari
bhakatibinoda nā sambhāṣe tāre
thāke sadā mauna dhari*

Érdemtelen szolgálid:

Vṛndāvanēśvarī Devī Dasī és Caitanya Dāsa

Vṛṣabhānu Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda and the *guru-paramparā*.

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

In his *Śrī Caitanya-caritāmṛta* (*Ādi-līlā* 16.1) Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī worships Lord Caitanya with the following beautiful prayer:

*kṛpā-sudhā-sarid yasya
viśvam āplāvayanty api
nīca-gaiva sadā bhāti
tam caitanya-prabhum bhaje*

“I worship Lord Śrī Caitanya Mahāprabhu, whose nectarean mercy flows like a great river, inundating the entire universe. Just as a river flows downstream, Lord Caitanya especially extends Himself to the fallen.”

While it is stated in the above verse that Lord Gaurāṅga’s mercy flooded the entire universe and that it favoured the fallen, it appears that He never actually left India during his pastimes 500 years ago. It is Śrīla Prabhupāda who spread Lord Caitanya’s message all over the world. When Śrīla Prabhupāda was asked about this, he made the following remark: “Yes, He’s left the credit to me.”

Lord Gaurāṅga and His Associates did not leave India as they wanted their pure devotee to carry out this mission and to receive credit for it. Śrī Kṛṣṇa Caitanya is more pleased with glorification directed towards his pure devotees than the glorification of Himself. This is described in the *Śrīmad-Bhāgavatam* (*Bhāg.* 11.19.21) and further emphasised in Śrīla Prabhupāda’s purport. “... *mad-bhakta-pūjābhya dhikā*... Because of the Lord’s generous appraisal of His pure devotees, worship of the pure devotees is described as superior to worship of the Lord Himself.”

His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda authored over 70 volumes on the Gauḍīya tradition, opened more than a hundred temples and circled the globe fourteen times. You mentioned once Guru Mahārāja, that Śrīla Prabhupāda was so extraordinary, that he could have just walked back to the spiritual world without leaving his body.

While Śrīla Prabhupāda is infinitely powerful, he never came to Hungary. It was you Guru Mahārāja who came to Hungary to continue this mission. Just like Śrīla Prabhupāda, you did not take any credit for carrying out this work.

Śrīla Prabhupāda explains in a lecture (Lecture on *Bhāg.* 1.3.26 - Los Angeles, October 1, 1972) that the Guru is the mercy incarnation of God. Due to some unimaginable good fortune, it was you, Guru Mahārāja, who was chosen to extend the Lord’s mercy to the Hungarians. As the Lord resides in the heart of His pure devotee, He came with you. When the Supreme Lord appears, His associates, abodes and paraphernalia is brought along as well.

After you arrived, you revealed the content of your heart and everything started to manifest. Their Lordships Śrī Śrī Dayāl-Nitāi – Vijaya-Gaurāṅga and Their Saṅkīrtana movement, New Vraja-dhāma with Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Govardhana Lāla, the *Bhagavad-gītā*, the *Śrīmad-Bhāgavatam*, the *Śrī*

Caitanya-caritāmṛta along with other books all translated to Hungarian. You have given abundantly more than we could have imagined or ever dared to ask for.

Recently you explained in a video discussing how to write a Vyāsa-pūjā offering that words which praise God, his abode, associates, or his pure devotees are like flowers. You also mentioned that words can be so much more significant than flowers and noted that Vyasa-puja offerings are like *puṣpāñjali*. Your books offered to Śrīla Prabhupāda, to the previous Acarya's, like Raghunātha Dāsa Gosvāmī, and to the Vaiṣṇava community, are like beautiful flowers. Flowers we have never seen before.

We did not even know they existed, at least I did not. How could we have known them? These flowers do not grow in this world. They grow in lands with green forests with hidden groves, crystal clear blue lakes surrounded by green grasses with Tulasī and forest flowers. Waterfalls never stop pouring water and therefore the forests are lush, opulent, and glorious. Birds are chirping, peacocks crowing and dancing and bees are humming. Cranes, ducks, and swans are swimming and flying.

Then they hear a flute and everything stops. The river stops flowing, birds stop flying, deer and cows stop chewing. They close their eyes while overwhelmed by ecstasy. Some time passes before they become aware of their surroundings. Eventually they open their eyes to catch a glimpse of Kṛṣṇa and Balarāma entering the forest accompanied by cowherd boys, while tree branches bend down to the ground as if welcoming Them by touching Their lotus feet.

From these lush gardens overgrown with fragrant *mallikā*, *cameli*, *mālatī*, *kadamba*, lilies and lotus flowers you picked some, transformed them into words, and published magnificent books. These books are your divine *puṣpāñjali* offerings.

You explain in your books the entire Kṛṣṇa consciousness philosophy by carefully researching the essence of the previous *ācāryas*, compiling them into easily digestible readings. You left no stones unturned. You explained the forms of *bhakti*, stages of devotional service, potential pitfalls, the underlying mood necessary to develop, the different forms of devotional practices including the five major items emphasised by Lord Caitanya: association with devotees, chanting the holy name, hearing the *Śrīmad-Bhāgavatam*, residing at Mathurā, and worshipping the Deities with faith and veneration.

To those who are eager for Kṛṣṇa-katha you offer an opportunity to hear those

topics including *rāgānugā-sādhana* in Śrīla Prabhupāda’s line, as you mention in the preface of *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*.

Thank you Guru Mahārāja for being so caring when dealing with your disciples and devotees, for being so thorough, meticulous, and methodical when explaining Kṛṣṇa consciousness.

Thank you for being so courageous.

I pray that my fly-like nature and subject of attraction that flies have, would gradually transform into the nature of honeybees and I would only be attracted to the fragrance of Tulasī leaves placed on Śyāmasundara’s lotus feet.

Gurudeva, please continue to bestow your blessings upon me as I am useless without it.

Please consider extending your mercy to me like a river flowing downstream; it will be most successful if it reaches this most fallen soul.

*more dayā kari’ kara sva-dayā saphala
akhila brahmāṇḍa dekhuka tomāra dayā-bala*

“We are the most fallen; therefore, by showing us Your mercy, Your mercy is most successful. Let the power of Your mercy be exhibited throughout the entire universe!” (*Cc. Madhya* 1.202)

Your servant,
Vṛṣabhānu Dāsa

Yaśasvinī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and your divine grace!

Dear Guru Mahārāja, on the day of your Vyāsa-pūjā, I thank you again and again for accepting me as your disciple, making me part of Śrīla Prabhupāda’s

family. You are very great and kind-hearted! Thanks to you, my life has found true meaning!

Dear Guru Mahārāja, your books, lectures, and podcasts help me deepen my understanding of philosophy. They also help me to systematize my knowledge, to clearly realize the path given to us by previous *ācāryas* and to not limit myself to the first steps, but to carry on to the end.

Reading your books awakens my interest in higher reality, even for such an ordinary person like myself. You reveal to your readers the gems of the Kṛṣṇa stories, which begin to play with the unique shades of your realizations.

Dear Guru Mahārāja, I am grateful to you for my immersion in the fire of devotional service. I pray to always be in this fire. In addition, I thank you for ridding me of ignorance and for correcting me on the spiritual path. I pray to learn your instructions to progress on the path of *bhakti* as fast as possible.

Dear Guru Mahārāja, your lotus feet are my only shelter, my compass and object of worship! I pray to be useful to you in the mission of Lord Caitanya, as there is nothing else valuable in this world except serving the lotus feet of a spiritual master.

Your servant,
Yaśasvinī Devī Dāsī

Yuga-dharma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā celebration! All glories to Śrīla Prabhupāda!

First, I would like to thank you for connecting me to the disciplic succession of the Brahma-Mādhva Gauḍīya *sampradāya* and the ISKCON movement created by our dear Śrīla Prabhupāda. Also, for planting the seed of *bhakti* in my heart and allowing me to become your disciple, thus initiating me into the chanting of the Holy Names.

By your example, so beautiful and multifaceted, you show how to walk along this sublime, yet difficult path.

I have always been amazed by the scale of your personality. How multifaceted and methodologically you supported the development and opening of ISKCON centres. I also admire your deepest devotion to Śrīla Prabhupāda which, in addition to creating, maintaining, and developing the centres of our society, is manifested not only in your readiness, but also your ability to immediately protect our society from threats both from within and without.

Once in the late nineties, you were one of those who saved the Kṛṣṇa consciousness movement in Russia in a moment of crisis, supporting and strengthening the faith of devotees, giving them education in many philosophical, fundamental, and practical aspects of Kṛṣṇa consciousness. I know many devotees who still remember this and are grateful for your personal support at that turning point in their lives. This is yet another one of your amazing qualities, expressed in a very personal manner of approach.

I also personally saw how you brought closer, gave guardianship and care to those devotees who had certain problems in their spiritual life. I am grateful that I had the opportunity to personally see and encounter these qualities. It was then, by some incredible luck, I got the opportunity to live in the magical, indescribably beautiful spiritual abode of their lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara New Vraja-dhāma (created by you), where I plunged headlong into the atmosphere of the spiritual world.

I remember when I arrived, I had some kind of sore on my arm and on one of my first days there, you came up to me and empathically asked if everything was okay.

Also, I felt the experience that many of Śrīla Prabhupāda's disciples talk about – that when he looked at them, he gazed directly into their soul, penetrating their entire being along with all the *anarthas*.

Another episode was at the Holī celebration, where you demonstrated on me how to apply paint carefully and lovingly. It was a red colour which you said corresponded to *anurāga* and proceeded to cover my entire face with it. I was very happy to receive your attention, but subsequently after the event and before the feast, due to my introverted nature, (but more likely due to my false ego) and stupidity, I washed it away. Later, you noticed I had washed the paint off, or rather, I heard you quietly say, as if to yourself, “Oh, he already washed it off!”

I regret that I did not save this red paint, applied by your hand, as a sign of mercy and love!

Subsequently, there were several more situations where you acted as Guru to purify your disciple. I will mention one more, very important and cherished situation, in which you showed your love and care.

After living for several years in New Vraja-dhāma, due to my conditioning, immigration problems and other various internal and external reasons, I decided to return to Russia. We had a personal meeting, at which I informed you of my intention to leave.

Omitting the details of the meeting, I want to share with you that on that same night you came to me in a dream. You cried, sincerely regretting that I was leaving this embassy of the spiritual world, which you created to save fallen souls by engaging them in the service of Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa, but you consoled me by saying, “We will meet!” Then, still in the dream, I felt your deep, unearthly love and compassion for such a worthless and ignorant soul as myself. I treasure this “dream” in the depths of my heart.

All the times of meeting with you that I mentioned and those few instructions that you gave me, personally helped, and supported me all these years, during which I had to perform many different services from being a cook to being a temple president. Thanks to which I am still, to the best of my ability trying to be useful to you, Śrīla Prabhupāda, and our society.

Hoping to one day receive your mercy in full,

Your disciple,
Yuga-dharma Dāsa

Yugala-priyā Devī Dāsī

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who with the torch-light of knowledge has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance.”

Hare Kṛṣṇa! Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

In *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.3.21), Prabuddha says to Mahārāja Nimi:

“My dear King, please know for certain that in the material world there is no happiness. It is simply a mistake to think that there is happiness here, because this place is full of nothing but miserable conditions. Any person who is seriously desirous of achieving real happiness must seek out a bona fide spiritual master and take shelter of him by initiation.”

I tried to seek happiness in the material world.

My foolish mind deceived me under the pretext of your own instructions given to me many years ago. I have lost not only time, but also the happiness of serving you and the joy of proper association with devotees and your disciples. By your causeless mercy you granted me the shelter of personal service to you, first and second initiation. But the initiation itself is only the beginning; the greatest happiness is to be near to you!

Happiness is in your voice, in your *kīrtanas*, in your lectures, in your books, and most importantly in your smile.

I cannot remember where I got this quote from:

“The Guru is as radiant and cooling as ten thousand moons, His beautiful hands depict the *mudrās* of blessing and fearlessness. He is dressed in a white robe, adorned with *candana* and transcendental garland. He has a very happy face, He is peaceful and enjoying His *bhajana*, His form is *sat-cit-ānanda*, He readily gives His blessings and He has lotus eyes. He is very handsome, with two hands and a golden face and shines with *kīśora* youth. He faithfully follows his *guṇa-gaṇa* starting with Śrīla Rūpa Gosvāmī and is burning with the desire to serve the Lord.”

This description perfectly fits you, even in the description of the white garments, I saw your ever clean, fresh, and fragrant clothes.

Your service to Śrīla Rūpa Gosvāmī and Śrīla Prabhupāda is manifest by writing transcendental books, which you always offer to Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

In *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.17.27), Lord Kṛṣṇa says:

“My dear Uddhava, the spiritual master must be accepted not only as My representative, but as My very self. He must never be considered on the same level with an ordinary human being. One should never be envious of the spiritual master, as one may be envious of an ordinary man. The spiritual master should always be seen as the representative of the Supreme Personality of Godhead, and by serving the spiritual master one is able to serve all the demigods.”

Dear Guru Mahārāja, just as the Lord fulfils all our sincere desires, so you too have fulfilled my innermost desire to offer you service, and you have mercifully called me back to Māyāpur, the abode of Lord Caitanya’s mercy. Due to my foolishness, modesty, and constraint, I am unfortunately not yet able to offer service to you in the best way, instantly and with a pure heart, but I continue in my efforts.

You have given me the opportunity of communicating not only with you, but also with your associates. You are like a huge beautiful diamond surrounded by precious stones, and with your light of knowledge, love, and devotion to Śrīla Prabhupāda, you illuminate the entire universe with your great example of service to Śrī Caitanya Mahāprabhu.

Dear Guru Mahārāja, I sincerely and lovingly want to thank you for the boundless mercy you have bestowed upon my useless soul. For the mercy of your personal service and association, association with your disciples, and for the special mercy gift of association with Śrīla Prabhupāda’s disciples.

Kṛṣṇa consciousness is so beautiful by your grace! Thank you.

Your little servant and disciple,
Yugala-priyā Devī Dāsī

Yūtheśvarī Devī Dāsī

My Dearest Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to your Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine person.

All glories to the blessed day when the moonlight of your form rose to illuminate the dark sky of this material world.

As I write these words, you are only next door, but it feels as though it is light years away.

Thus, tears of separation flow as freely as ever. Having the great fortune of being engaged in the service of your physical form (*vapu-sevā*), I find myself immersed in contemplation of your personal belongings. Just like iron put into fire takes on the qualities of fire, and just like our hearts can be transformed through association, similarly, these objects, imbued with your divine touch, remain not ordinary matter, but rather become spiritualised. Therefore, please allow me to address this offering to these worshipful items.

* * *

Oh, dear shoes, how I envy your proximity to his divine lotus feet! Whenever he walks, beautifying the earth with the marks of his presence, you embrace his lotus feet from below and above, each step a testament of your loyalty to *pāda-sevana*.

How I yearn to attain such an exalted position!

But you see noble shoes, I warn you, do not become overwhelmed by your stature, proud of your position, as you never get to go with him to the temple room, nor on the altar!

And then, oh *pādukā*, there are moments when you are discarded, as he chooses to walk barefoot, stirring anxiety in the hearts of all living beings. As his delicate feet contact the harsh roads of Mayapur or New Vraja-dhāma, we gasp, and curse you for neglecting your duties! Worse still, when he traverses paths replete with stones and thorns, we cry, and, on the verge of fainting, curse you to never attain liberation, and for all your desires and prayers to be but a void.

But as I meditate upon you, great servitors of my Master, I know in my heart of hearts that your life's purpose is to protect my Shelter, and thus I gratefully bow my head onto you, and decorate you with flowers. I pray to you, begging to please grant me but a fraction of your blessed duty, and that I may always serve His lotus feet as faithfully as you.

* * *

Oh, walking stick! While firmly grasping you, he finds stability and strength while I, yearning for such closeness, can only watch from afar. What gives you the good fortune to have this service, to support him along life's winding path? How can you be the pillar for he who gives all shelter? How much devotion could possibly lie in your polished wood? Like Kṛṣṇa's flute, you are nothing but a stick! A piece of wood with a fancy handle! You are just an accessory, but you have the audacity to think yourself essential. Yet somehow, by his unlimited grace no doubt, you have attained this most elevated position. Standing tall and proud, as though indispensable to my Guru's journey. Fie, I say! You are but a stick!

Forgive me, dear cane, if I stumble in my reverence to you. My words do but reveal the envy that chars my heart... Oh, how I long to stand in your place, to bear the weight of his burdens and accompany him on his journey. I beseech you, dear walking stick, bestow upon me your grace and mercy, that I may stand by his side, like you, and serve him with unwavering devotion.

* * *

Oh, noble glasses! Perched upon the bridge of wisdom, you offer him clarity of vision. Through your silent service you bear witness to every interaction, every message and e-mail, every word he pens. From dawn till dusk, you remain steadfast companions, each lens a window to his soul, reflecting the depth of his insight, while I, longing for such service, remain in the shadows.

But, listen dear glasses, do not succumb to pride, since you are not responsible for his divine vision. Though you may like to believe that it is through your lenses that he discerns truth from illusion, and sees the Divine Couple in all directions,

the reality is that he is not dependant on you. That vision is of a different variety, born of his pristine heart. Make no mistake that it is his *premāñjana-cchurita* eyes which afford that perspective, and your role is but one of a conduit. As if proof were required, let me tell you that when I am gifted the opportunity to cleanse your body, I have on occasion peered through your transparent frames, yet failed to see the Absolute.

Dear glasses, forgive my envy, for it is only a reflection of my yearning to be closer to him, to see the world through his eyes, to have a deeper glimpse into his world. Please give me the benediction that when he looks through you and sees me, he reads the pages of my heart and perceives the intense desire I feel for his service.

* * *

Oh, beautiful watch, you, relentless keeper of time, with your ceaseless ticking and unwavering rhythm, you snatch away the precious moments I could spend in the company of my beloved Gurudeva. Your incessant march forward, with each passing second, feels like a cruel thief stealing away the time I yearn to devote to him. How could you be so heartless? Your ticking echoes in my soul, reminding me of the moments slipping away, never to return. How I curse your unrelenting pace, your tireless pursuit of the next minute, the next hour, without a care for the yearning hearts left behind!

Alas! You, the eternal timekeeper, are deaf to the pleas of those who crave to linger in his presence a little longer, to savour each moment as if it were eternity. Oh, the audacity of a humble timepiece to lord over these precious moments!

But amidst my accusations and curses, I cannot deny your importance, dear watch. You measure the rhythm of his life, standing as a silent witness to the passage of time, each tick a heartbeat of dedication.

Forgive me, dear watch, if I lose track of time, please grant me the awareness to cherish each moment with him.

* * *

Oh, treasured belongings of my Guru, you are more than mere objects, you are vessels of his wisdom, bearers of his love, and you revel in the glory of his divine presence, while I am left longing for a chance to be nearby.

What auspicious activities must you have performed to enjoy these services with abandon, and leave barely anything for scavengers like myself, who desire such services more than breathing?

Alas! Do I have no hope to be entrusted with your sacred tasks? Oh, may I one day be worthy of your grace.

Dearest Guru Mahārāja, you are a transcendental touchstone.

I will eternally beg every grain of sand and every blade of grass you step on, to please bestow mercy on me. I worship the fragrant garland around your neck. If one flower may fall from it, I shall catch it and place it in my hair, for like that flower, my only chance of blossoming in the garden of spirituality lies in the divine proximity of your grace.

Just as your touch transforms the ordinary into the extraordinary, I beg you to keep me close, for only through your mercy can I hope to ascend to the sublime heights of your sacred belongings.

Please always keep me at the shade of your lotus feet.

Your eternally grateful,
indebted servant and daughter,
life after life,
always and forever,
Yūtheśvarī Devī Dāsī

Contents

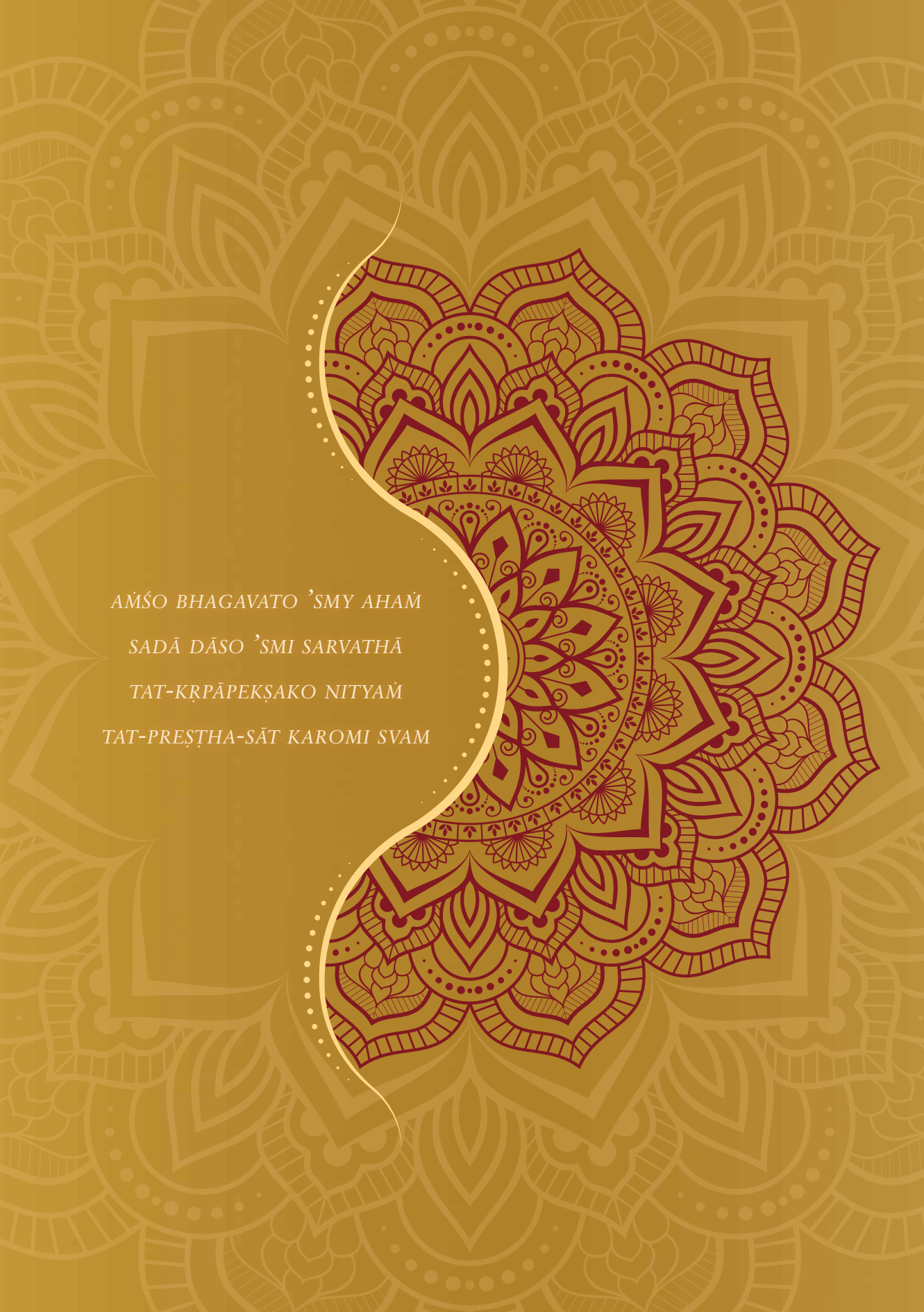
Śrī Gurv-aṣṭaka	3	Ācārya-Niṣṭha Dāsa	62
A Vyāsa-pūjā jelentése.	7	Ācārya-ratna Dāsa	63
Kedves Śrīla Prabhupāda!.	11	Ādi-Guru Dāsa	66
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja’s Offering to Śrīla Prabhupāda, 2024.	19	Ādi Śakti Devī Dāsī.	68
Homages		Āditya Rai	70
Bhaktipāda Goswami	23	Ālambikā Devī Dāsī	72
Mahāprabhu Swami	24	Ānanda Caitanya Dāsa	73
Abhinanda Dāsa	27	Ānanda-candrikā Devī Dāsī	75
Abhisārikā Devī Dāsī	28	Ānanda-varadhana Dāsa	78
Abhivanditā Devī Dāsī.	29	Ānanda Vṛndāvana Dāsa	80
Adhīśvarī Devī Dāsī	30	Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī	82
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa	31	Ānandini Devī Dāsī	84
Ajita Gaurāṅga Dāsa.	32	Āśā-latā Devī Dāsī.	86
Akhilāśraya Dāsa	34	Āśeṣa-bandhu Dāsa.	88
Akṣaya Dāsa and Anapāyini Devī Dāsī	35	Ātmarāma Dāsa.	89
Bhakta Alex Balan	37	Baladeva Dāsa	92
Amara Dāsa	37	Balarāma Dāsa	93
Bhaktin Ambika Patel	39	Balānuja Dāsa	95
Amita Kṛṣṇa Dāsa	40	Bhakta Barcza László	96
Amṛta Devī Dāsī	41	Bhakta Bába Zsolt	97
Amṛta-sindhu Dāsa.	42	Bhaktin Berdán Zsuzsanna	98
Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī	44	Bhadra Devī Dāsī	99
Bhakta André Lavoie	45	Bhakta-rūpa Dāsa	100
Anonymous	45	Bhaktāvatāra Dāsa.	101
Antardhī Dāsa	47	Bhakti-devī Devī Dāsī.	103
Anucāriṇī Devī Dāsī.	49	Bhakti-latā Devī Dāsī	104
Anujā Devī Dāsī	50	Bhāva-mayī Devī Dāsī.	105
Anupamā Devī Dāsī	51	Bhuvaneśvara Dāsa és Amogha-līlā Devī Dāsī	109
Añjavatī Devī Dāsī	52	Braja Sevakī Devī Dāsī	110
Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī.	54	Braja-latā Devī Dāsī.	112
Atula Kṛṣṇa Dāsa	56	Bhakta Branimir Bunjac.	112
Audārya-śakti Devī Dāsī	58	Brijbāsī Devī Dāsī	113
Avadhūta Rāya Dāsa.	59	Bhakta Budai Zoltán.	115
Avatāri Dāsa	60	Bhaktin But Kamilla.	116
		Caitanya Candra Dāsa	117
		Caitanya-līlā Devī Dāsī.	118

Cakori Rādhā Devī Dāsī	119	Ghana-śyāma Dāsa	188
Campakā Devī Dāsī	120	Gokula-candra Dāsa	190
Candra Devī Dāsī	122	Gokuleśvarī Devī Dāsī	191
Candra-śekhara Dāsa	124	Goloka-pati Dāsa	192
Candramālā Devī Dāsī	125	Gopa-gaṇa Dāsa	193
Caraṇa-reṇu Devī Dāsī	127	Gopa-kumāra Dāsa	194
Citta Hari Dāsa	130	Gopa-lilā-dhara Dāsa	196
Bhaktin Cserháti Mária	132	Gopālī Devī Dāsī	199
Bhaktin Csizmediáné Millye Ágnes	132	Gopīnātha Dāsa	201
Bhaktin Csujokné dr. Kósa Júlia	133	Goṣṭha-bihārī Dāsa	202
Dakṣiṇā Devī Dāsī	135	Goṣṭha-pālī Devī Dāsī	203
Daṇḍakṛt Dāsa	136	Goṣṭhesvarī Devī Dāsī	203
Daujī Dāsa	137	Govinda Hari Dāsa	204
Dayālu Dāsa	139	Govinda Hari	207
Dayāmaya Dāsa	140	Grantha-rāja Dāsa	208
Dayārāma Dāsa	141	Guṇa-grāhī Dāsa	208
Dāmodara-rati Devī Dāsī	142	Gurūttama Dāsa	209
Devakanyā Devī Dāsī	144	Hala-dhara Dāsa	211
Devakī Devī Dāsī	145	Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī and team	212
Devarṣi Dāsa	148	Hari-kīrtana Dāsa	214
Dhanurdhara Dāsa and Jaya Lakṣmī Devī Dāsī	149	Harinārāyaṇa Dāsa	215
Dharma-setu Dāsa	149	Hari-priyā Devī Dāsī	216
Dharmātmā Dāsa	151	Hema-sundarī Devī Dāsī	218
Divya-kelī Devī Dāsī	151	Hīra-gopī Devī Dāsī	221
Divya-nāma Dāsa	153	Bhaktin Horváth Dalma Izabella	222
Dīpikā Devī Dāsī	153	Bhaktin Hosszú Vṛndāvanī	224
Dvairāyaṇa Dāsa	155	Indra-nīla Dāsa és Mādhava-priyā Devī Dāsī	225
Ekāṣṭaka Devī Dāsī	156	Īśāvatāra Dāsa	226
Eka-varṇa Dāsa	157	Īśvara Kṛṣṇa Dāsa	227
Ekāvalī Devī Dāsī	159	Jagannātha-priyā Devī Dāsī	230
Bhaktin Ekta Dudani	161	Jāhnavā-priyā Devī Dāsī	231
Bhaktin Fodor Kata	163	Javat-vāsī Dāsa	232
Gadāi Dāsa	164	Jaya Prabhupāda Dāsa	233
Gandharvikā Devī Dāsī	165	Jaya Śrī Devī Dāsī	234
Gaura-ārati Devī Dāsī	166	Jayadeva Dāsa	235
Gaura-bhakta Dāsa	167	Jayantī Devī Dāsī	236
Gaura-candrikā Devī Dāsī	169	Bhakta Jeney Máté	238
Gaura-kīrtana Dāsa	170	Jhulana Yātrā Devī Dāsī	239
Gaura Kṛṣṇa Dāsa	171	Bhaktin Juhász Zsuzsanna	240
Gaura-lilā Devī Dāsī	173	Kadamba-mālā Devī Dāsī	241
Gaura-Nitāi Dāsa	175	Kālacandjī Devī Dāsī	242
Gaura Pūrṇimā Devī Dāsī	180	Kālaka-maṇi Devī Dāsī	242
Gaura-vigraha Devī Dāsī	181	Kalāvati Devī Dāsī	243
Gauramaṇi Dāsa	182	Kalpavṛkṣa Dāsa	248
Gaurasundara Kṛpāmaya Dāsa	184	Kalyāṇī Devī Dāsī	250
Gauravana Dāsa	185	Kamalinī Devī Dāsī	251
Bhakta Gaurāṅga Trajanovic	186	Kāmāri-kānta Devī Dāsī	252
		Kanaka-maṅjarī Devī Dāsī	253

Karuṇā-sindhu Devī Dāsī	254	Manojña Devī Dās	317
Kānu-priya Devī Dāsī	255	Mathureśvarī Devī Dāsī	318
Kārttika-candra Dāsa	257	Mādhava-dayitā Devī Dāsī	319
Kathāmṛta Devī Dāsī	261	Mākhana-cora Dāsa	322
Ketakī Rāi Devī Dāsī	263	Mālatī-mālā Devī Dāsī	323
Bhaktin Kézér Tünde	264	Medhya Devī Dāsī	324
Bhaktin Khushbu	265	Bhakta Medvegý Gergely	324
Kiñkarī Devī Dāsī	266	Megha-mañjarī Devī Dāsī	326
Bhaktin Király Csenge	267	Meghāmbarī Devī Dāsī	327
Koda Nitāi Dāsa	268	Mohana Dāsa	328
Koncz Család	269	Muralī-Kṛṣṇa Dāsa	330
Kṛṣodarī Devī Dāsī	271	Murli-manohara Dāsa	331
Kṛṣṇa-bhakti Devī Dāsī	272	Nandarānī Devī Dāsī	333
Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa	274	Nandinī Devī Dāsī	335
Kṛṣṇa-lilā Devī Dāsī	275	Nāthajī Dāsa és Hari-dvārī Devī Dāsī	336
Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī	276	Nava-nīta-cora Devī Dāsī	338
Kṛṣṇa-mitra Dāsa	277	Nāvika-Kṛṣṇa Devī Dāsī	339
Kṛṣṇāmṛta Devī Dāsī	278	Bhaktin Nemes Szilvia	340
Kṛṣṇānanda Dāsa	280	Nikuñja-devī Devī Dāsī	342
Kṛṣṇa-rāṇī Devī Dāsī	281	Nilāmbarī-gopī Devī Dāsī	346
Kundalatā Devī Dāsī	282	Niśā	347
Kundavālī Devī Dāsī	283	Niścinta Dāsa	348
Kuru-śreṣṭha Dāsa	284	Nitāi-Bhāvana Dāsa	350
Kusumāñjali Devī Dāsī	286	Nitāicand Devī Dāsī	352
Lakṣmaṇa Dāsa	287	Nīla-maṇi Devī Dāsī	352
Lalita-lilā Devī Dāsī	288	Nṛṣimha Kṛṣṇa Dāsa	355
Lāvanya-keli Devī Dāsī	289	Pada-kamala Dāsa, Gosvāminī Devī Dāsī	
Lilāmṛta Devī Dāsī	290	és Amala	356
Lilā-nātha Dāsa	291	Padmanābha Dāsa	357
Lilā-rāṇī Devī Dāsī	292	Padyāvalī Devī Dāsī	358
Lilā-śakti Devī Dāsī	293	Bhaktin Papp Gizella Éva	360
Lilā-śuka Dāsa	294	Patita-pāvana Dāsa	361
Bhakta Lőrinczy Péter	296	Bhakta Pálvölgyi Ferenc	363
Bhaktin Lupták Éva	297	Pālikā-sakhī Devī Dāsī	364
Bhakta Maczó Balázs	298	Pāñcālī Devī Dāsī	366
Madhu-pati Dāsa	300	Bhakta Petter Pramborg	367
Madhuvana Dāsa	301	Prabhu Nityānanda Dāsa	
Mahā-mantra Devī Dāsī	302	& Rāgātmikā Devī Dāsī	368
Mahābhāva Dāsa	304	Prabhupādānuga Dāsa	369
Mahārāṇī Devī Dāsī	305	Prāṇa-vallabha Dāsa	371
Mahimarnava Dāsa	308	Prema-keli Devī Dāsī	372
Mana-mohana Dāsa	310	Premamoya Dāsa	374
Manda-hāsā Devī Dāsī	311	Pṛthvī-pati Dāsa	375
Mañjarī Devī Dāsī	312	Puṇḍarīka Dāsa	376
Mañjuvālī Devī Dāsī	313	Puṣkariṇī Devī Dāsī	379
Maṅgala-gopī Devī Dāsī	314	Rādhā-dyuti Devī Dāsī	380
Manodhara Devī Dāsī	315	Rādhā Kṛṣṇa Dāsa	381
Manohara Dāsa	317	Rādhā-Govinda Dāsa	383

Rādhā-nāma Devī Dāsī	386	Śaśikalā Devī Dāsī	450
Rādhānātha Dāsa	387	Satya-saṅkalpa Dāsa	451
Rādhā-priya Devī Dāsī	389	Śauri Dāsa	452
Rādhā-Ramaṇa Dāsa	390	Sāvitrī Devī Dāsī	453
Rādhā-Vallabha Dāsa	392	Savyasācī Dāsa	454
Rādhā-Vinodini Dāsī	392	Siddhārtha Dāsa	455
Raghu-vara Dāsa	394	Śikṣāstaka Dāsa	458
Rājendra Kṛṣṇa Dāsa	394	Śilpa-kariṇī Devī Dāsī and Kaunteya Dāsa	460
Bhaktin Rajini G. S.	397	Śiromaṇi Devī Dāsī	460
Rāmabhadra Dāsa	398	Sītā-Rāma Dāsa	461
Rāmarāja Dāsa	400	Sītārāṇī	464
Rāmanāma Dāsa	401	Smara Hari Dāsa	464
Rāmānanda Dāsa	402	Smṛti-pālikā Devī Dāsī	466
Rāmānuja Dāsa	403	Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī-Revatī Devī Dāsī and Nitāi-Candra Dāsa	468
Raṅgiṇī Devī Dāsī	405	Śrīpati Dāsa	469
Rasamayī Devī Dāsī	407	Śuddha-bhakti Devī Dāsī	472
Rasācārya Dāsa	408	Sukhayantī Devī Dāsī	472
Rāsa-vilāsinī Devī Dāsī	409	Sukumārī Devī Dāsī	474
Raseśvarī Devī Dāsī	410	Sulalitā Devī Dāsī	475
Rasikānanda Dāsa	411	Suśilā Devī Dāsī	476
Rati-mañjarī Devī Dāsī	413	Svayam-rūpa Dāsa	477
Rāvaṇārī Dāsa	415	Śyāma Gaurī Devī Dāsī	479
Rāya-Rāma Dāsa	417	Śyāma Gaurī	482
Revatī Devī Dāsī	418	Śyāma-dulālī Devī Dāsī	484
Rohiṇī-nandana Dāsa	419	Śyāma-kuṇḍa Dāsa	485
Rukminī Devī Dāsī	420	Śyāmajū Dāsī	486
Rūpa-manohara Dāsa	422	Śyāmasundara Dāsa	486
Rūpamatī Devī Dāsī	423	Bhaktin Szakács Beáta	487
Rṣikā Devī Dāsī	427	Bhakta Szakács Zoltán	488
Sadānandī Devī Dāsī	428	Bhakta Szegedi Miklós Ádám	489
Sadāśiva Dāsa	429	Bhakta Szilágyi Zsolt	490
Ṣaḍbhujā Devī Dāsī	429	Tāṇḍavī Devī Dāsī	491
Ṣaḍ-gosvāmī Dāsa	430	Taralākṣī Devī Dāsī	493
Sādhu-cārī Dāsa és Ānanda-līlā Devī Dāsī	432	Taraṅgiṇī Devī Dāsī	495
Sakhī-caraṇa Devī Dāsī	432	Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa	496
Sākṣī-gopāla Dāsa	434	Taruṇī Devī Dāsī	498
Śalini Priyā Devī Dāsī	436	Bhaktin Tatiana Balan	498
Samādhikā Devī Dāsī	437	Bhakta Táncsics Zsolt	500
Sanātana Dāsa	438	Ṭhākuraṇī Devī Dāsī	501
Sanātani Devī Dāsī	439	Tīrtharāja Dāsa	504
Saṅgiṇī Devī Dāsī	440	Bhakta Tokay János	505
Saṅkīrtana Dāsa	441	Bhakta Tom Bentham	507
Santoṣa Dāsa	442	Bhakta Tóth András	507
Santoṣā Devī Dāsī	443	Bhakta Török Zoltán	508
Śāradyā Devī Dāsī	445	Trikālajña Dāsa	509
Sāra-grāhi Dāsa	447	Trilokātmā Dāsa	510
Śarat-bihārī Devī Dāsī	448	Triyuga Dāsa	512
Sārathi Dāsa	450		

Tukārāma Dāsa	514	Vinītā Devī Dāsī	534
Tulasī Kṛṣṇa Dāsī	515	Virudāvalī Devī Dāsī	535
Tulsī Dāsa	516	Viśvambhara Dāsa	539
Ujjvala Dāsa	518	Vraja-gopī Devī Dāsī	540
Vaidarbhī Devī Dāsī	519	Vraja-kumāra Dāsa	543
Vaiṣṇava Dāsa	520	Vraja-mohinī Devī Dāsī	544
Vaiṣṇava-priya Dāsa	521	Vraja-patī Dāsa	545
Vallabhī-kāntā Dāsī	522	Vṛndā Devī Dāsī	547
Vanamālinī Devī Dāsī	523	Vṛndāvaneśvarī Devī Dāsī és Caitanya Dāsa ..	548
Varsha Vaghela	524	Vṛṣabhānu Dāsa	550
Varṣaṇā Devī Dāsī	525	Yaśasvinī Devī Dāsī	553
Bhakta Vasvárī Csaba	527	Yuga-dharma Dāsa	554
Vidyāgati Devī Dāsī	529	Yugala-priyā Devī Dāsī	556
Vijaya Govinda Dāsa	531	Yūtheśvarī Devī Dāsī	559
Vilāsini Devī Dāsī	532		

*AṂŚO BHAGAVATO 'SMY AHAM
SADĀ DĀŚO 'SMI SARVATHĀ
TAT-KṚPĀPEKṢAKO NITYAM
TAT-PREṢṬHA-SĀT KAROMI SVAM*